This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600005531K

29
559.

600005531K

29
559.

pur? 1829

LUCIANI

DIALOGI DEORUM

CUM

VARIANTE SCRIPTURÂ QUUM RELIQUÂ,
TUM COD. GUELF., SCHOLIIS GRAECIS,
BREVIBUS NOTIS, ARGUMENTIS ET
INDICE

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

FRANCSICUS VOLKMARUS FRITZSCHE.

BIBLIOTHECA BODLEIANA

PRAECEDIT EPISTOLA CRITICA AD FRIEDEMANNUM,
VIRUM DOCTISSIMUM.

LIPSIAE,
APUD C. F. H. HARTMANNUM.
1829.

559.

F. V. FRITZSCHI

IN LUCIANUM

EPISTOLA CRITICA I.

AD VIRUM DOCTISSIMUM

FRIEDERICUM FRIEDEMANNUM.

Non ignoras, *Vir Clarissime*, Lucianum, Samosatensem, post tot tantorumque virorum curas iis hodieque vitiis ac mendis obrutum iacere, quorum magnam partem sine Codicum adiumento feliciter corrigendi vix summi hominibus ingenî amplissimaeque doctrinae via pateat, mihi in tantâ virium mearum tenuitate plane praeclusa sit. Sed ego quum meminissem, librorum quorumdam calamo scriptorum *Tibi* copiam esse factam, literis ad *Te* datis facile impetravi, ut, quo ipse discuperem modo, operam meam Luciano insumendam adiuvares. Etenim variantem lectionem in Dial. Deor. Marin. denique Mort. e libro Guelferbytano ductam transmittens ad me continuo rescripsisti, literis humanitatis et benevolentiae plenis; e quibus simul illud comperi, esse penes *Te* duo Codices, alterum *Brunsvicensem*, *Guelferbytanum* alterum, quorum hunc et ob vetustatem et indolem dotesque suas illi longe esse anteponendum. *)

*) **Codex Guelferbytanus A.**

1. *Περὶ παρασίτου.* 2. *περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιστ. διαβολῇ.* 3. *δίκη φωνηέντων.* 4. *Ζεὺς τραγῳδός* 5. *Ἱππίας ἢ βαλανεῖον.* 6. *περὶ τοῦ οἴκου.* 7. *Μ. ἐγκώμιον ἢ ἔκφρασις.* 8. *Δημώνακτος βίος.* 9. *Ζεὺς ἐλεγχόμενος.* 10. *ἔρωτες.* 11. *Λούκιος ἢ ὄνος.* 12. *Δημοσθένους ἐγκώμιον.* 13. *Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγρ.* 14. *Περὶ τῶν διψάδων.* 15. *τὰ πρὸς κρόνον.* 16. *διάλογος ἑταιρικός· Γλυκέρα καὶ Θαΐς.* 17. *φάλαρις α΄.* 18. *φάλαρις β΄.* 19. *προλαλιὰ ὁ Διόνυσος.* 20. *προλαλιὰ ὁ Ἡρακλῆς.* 21. *περὶ τοῦ ἠλέκτρου.* 22. *περὶ ἀληθοῦς ἱστορίας λ΄. α΄.* 23. *περὶ ἀληθοῦς ἱστορίας λ΄. β΄.* 24 — 59. incl. *διάλογοι νε-*

Verum, etsi ex illis lectionibus ad dialogos, quos dixi, non parum utilitatis redundat, tamen ne sic

κριτικοί. 40 — 54. incl. ἐνάλιοι διάλογοι. 55 — 68. incl. Θεῶν διάλογοι. 69. κατάπλους ἢ τύραννος. 70. ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προςαγορεύσει πταίσματος. 71. ἀπολογία. 72. ἁρμονίδης. 73. διάλογος πρὸς ἡσίοδον. 74. μακρόβιοι. 75. περὶ θυσιῶν. 76. πρὸς ἀπαίδευτον κ' πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. 77. περὶ τοῦ ἐνυπνίου. 78. ἀλέξανδρος ἢ ψευδόμαντις. 79. περὶ πένθους, 80. ὑπὲρ τῶν εἰκόνων. 81. ψευδολογιστής. 82. θεῶν ἐκκλησία. 83. ψήφισμα ἀγαθῇ τύχῃ. (?) 84. μελέτη ὁ τυραννοκτόνος. 85. μελέτη ὁ ἀποκηρυχθείς. 86 — 100. incl. ἑταιρικοὶ διάλογοι. 101. περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς,

Codex B.

1. Περὶ μὴ πιστεύειν τῇ διαβολῇ. 2. ἰκαρομένιππος ἢ ὑπερνέφελος. 3. δημοσθένους ἐγκώμιον. 4. πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγρ. 5. ἑρμότιμας ἢ περὶ αἱρέσεων. 6. μένιππος ἢ νεκρομαντεία. 7. κυνικός.

Superest codex latinus e biblioth. q. Guelferbyt. continens haecce:

1. Maphei Vegli de felicitate et miseria dialogus, qui alias Luciano adscribitur, et in eius operibus inscribitur Palinurus. 2. Luciani dial, qui inscr. Charon s. Contemplantes. 3. Tractatus de nuptiis, auctore incerto. 4. Socratis dialogus de morte contemnenda. 5. Folia quaedam dialogi Platonici de immortalitate animi. —

Nun mögen einige Worte über das Alter dieser beiden codices graec. folgen. Die Bestimmung des codex B. möchte wohl die leichteste seyn, denn dem sieht man es beim ersten Anblick an, dass er über das 14te oder 15te saec. nicht hinausreicht. Der codex A. fällt ohne Zweifel ins 11te saec., zu welcher Behauptung mich Folgendes berechtigt: Das Pergament ist von lebend-gebornen Lämmerfellen; der Grund bisweilen eingepresst und eingebrannt; kein Wort erborgt von einem vorhergehenden einen Consonant; silberne oder goldene Buchstaben, weder auf gemaltem, purpurnen, noch natürlichem Grund, kommen gar nicht vor; er ist ohne gemalte Randleisten; (wiewohl nicht ganz ohne schöne Initialen, woraus aber nicht auf das Alter geschlossen werden kann.) die Wortabtheilung ist schon vollkommen; die Linien sind noch mit einem farblosen Stift gequidem, ut puto, haec scripta nunc in lucem emisissem, nisi bibliopolae, viri humanissimi, preces id ut facerem sedulo adhortantis magnam apud me vim habuissent. Non igitur mea sponte, sed aliorum precibus commotus hos potissimum dialogos elegi, nec mirâ eorum praestantiâ allectus, sed quo temporum voluntati inservirem, quum praesertim necessariae res satis a me iam dudum essent praeparatae. Quod vero observationes quasdam satis vulgares adiicere non dubitavi, tironibus maxime consultum voluimus. Nec profecto, quî factum sit, ut varians scriptura a me integra et illibata apponeretur, *Tu* certe miraberis, qui scias, mentem humanam dubia et ardua examinando, tanquam cote, acui, neque hoc doctis tantum viris esse usui, verum etiam pueris erectioris ingenî imprimis fructuosum; quos si bono magistro vel duce utuntur, ita hoc pabulo pasci videas, ut nunquam exsatiari posse videantur. Quodsi Codd. Parisiensium scripturas ex ed. *Bipont.* haustas (nam *Belini* editione ne nunc quidem uti poteram) minus interdum accurate indicavi, eius rei culpam in me transferre iniqui fuerit. Tenendum est enim, plerumque a *Belino* scripturae *ed. Reitz.*, sive libris cunctis, sive aliquot, sive nullo sustentatae rationem haberi; a quâ quidem scripturâ dum proficiscitur, saepe in diversis scribendi generibus talia numerat, in quae Codices consentiunt; alibi eundem hominem reliquorum librorum diversitates leviter percurrisse neque tamen vere interpretatum esse, graeca autem voca-

zogen; die Interpunction ist falsch, bestimmt aber nichts für das Alter. *Cuntius.* Cod. A. ist im Besitze von *Bessarion* gewesen, wie der Schluss bemerkt; diess gibt über sein Vaterland Aufschluss, was auch der Einband lehrt, welcher italiaenisch ist. *Friedemann.*

bula quum omnino vitiose consignare, tum ineptos accentus imponere consuesse; prorsus ut cum *Invernizio* certavisse videatur. O sortem miseram neque unquam satis deplorandam illorum scriptorum, quorum libri MST. hominum tam levium curae committantur! Quoniam semel huc ventum est, nec illud tacebo, in persequendis Codicum vestigiis memet elaborasse diligenter, ut non modo, quas neglexissent decessores mei, librorum et Scholiastae potissimum scripturas plene cumulateque adderem, sed etiam notationes pravas et veritati contrarias emendarem. Postremo etiam detraxi quam plurima, quae aut fide carerent, ut editionum et novissimarum et vetustiorum mendas manifestas, aut vilia essent et dictu indigna, velut sicubi *οἷα* pro *οἶα*, pro *τὸ δὲ τόδε*, alia id genus aperto vitio irrepserant, itemque resecui multas multorum coniecturas, sed paucissimas *Solani* atque *Hemsterhusî*. Quapropter silentium meum haud raro disertum est. Et haec quidem partim dolor meus me profiteri coëgit, partim etiam de consilio huius editionis breviter exponendum esse putavi, non sane *Tuâ* causâ, *Vir Clarissime*, qui, quae Tua est sagacitas, quid mihi vellem, vel non monitus plane perspexisses, sed idcirco, ut censores, quos nonnunquam munus sibi delatum satis negligenter obire nosti, haberent, quo suam dirigerent sententiam. Sequitur, ut opiniones quasdam meas de aliquot Luciani locis ad *Tuum* iudicium, *Vir Doctissime*, referam. Iuvat enim experiri, quid *Tu* censeas et eruditas mihique certe perutiles futuras observationes a *Te* sive leniter elicere, seu importunius exprimere. Spero autem, *Te* mihi hanc esse veniam daturum, ut, quoniam, quid dicatur, quam, quo modo singula disponam, potius quaeri puto, iustum ordinem negligam. Itaque in Fugitiv. c. 20. *Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος.*, quamquam et *ἐκεῖθι* (Herodot. c. 8.) et *κεῖθι* (Scyth. c. 2. c. 4. Iup. Trag. c. 48.) dixit Lucianus, tamen legendum est: *Μὴ σύ γε κεῖθι* —. Nam, id quod fugit interpretes, est haec perspicua imitatio loci Hom. Odyss. 12, 106. de Charybdi: *Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν.* In *Veris Historiis* plurima se priscorum virorum exempla in iocum ludibriumque convertisse, ne ipse quidem Lucianus in Prooemio dissimulat. Aliquot locos, ubi Thucydidem expresserit, (nam Thucydideis crebro uti Lucianum, rectissime affirmat *Dukerus*, ad Thuc, IV, 92.) iam attuli Q. Luc. p. 169.. Non debueram tamen V. H. I, 19. *οἱ δὲ περὶ τὸν Φαέθοντα γενομένης δὶς ἐκκλησίας τῇ προτεραίᾳ μὲν οὐδὲν παρέλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑστεραίᾳ δὲ μετέγνωσαν.* e Thuc. 3, 36. sqq. derivare, duce *Dukero* ad Thuc. VII, 51. Imo ducta sunt illa e Thuc. I, 44. *Ἀθηναῖοι δὲ ἀκούσαντες ἀμφοτέρων γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας τῇ μὲν προτέρᾳ οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ μετέγνωσαν* cet.. Iam locus V. H. I, 17. *Συμμίξαντες δέ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη καὶ ὠγκήσαντο ἑκατέρων οἱ ὄνοι (τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιστῶν χρῶνται), ἐμάχοντο.* imaginem refert ad vivum expressam exempli Thuc. I, 49. *ξυμμίξαντες δέ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη, ἐναυμάχουν.* Verborum autem V. H. I, 37. *ἀπέθανον δὲ τῶν μὲν πολεμίων ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατόν, ἡμῶν δὲ εἷς καὶ ὁ κυβερνήτης τρίγλης πλευρᾷ διαπαρεὶς τὸ μετάφρενον.* veram explicationem scis *Tu* primum ab *Hermanno*, cui mea omnia debeo, esse initam; favet Viro Egregio locus simillimus

Thuc. I, 63. ἀπέθανον δὲ Ποτιδαιατῶν μὲν καὶ τῶν ξυμμάχων ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων, Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός. Tum illa V. H. I, 18. ἠγγέλλοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι προςελαύνοντες, οὓς ἔδει πρὸ τῆς μάχης ἐλθεῖν τῷ Φαέθοντι. pene repetam e Thuc. II, 92. καὶ οἱ ἐκ τῆς Κρήτης Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσίν, ἃς ἔδει πρὸ τῆς ναυμαχίας τῷ Φορμίωνι παραγενέσθαι —. Quamquam saepius similia legas, ut Thuc. III, 25. παρέσονται ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς. III, 29. οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι. Luc. Navig. c. 9. οὓς ἔδει — ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. Peregrin. c. 36. ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔργον., huic quidem conferam Thuc. II, 95. ἔδει γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους — παραγενέσθαι. Sed cum loco V. H. I, 20. — ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς Ἡλιώταις, συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἤν τις ἐπίῃ. Thucydidem I, 44. ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους. comparavit iam *Struvius*, L. L. p. 242., quem evolvant, si qui comparationes huiusmodi nihil quidquam prodesse opinantur. Adde huc Luc. Gall. c. 3. διὰ τὸ πιστεύειν τὸν ἀλεκτρυόνα μηνῦσαι ἄν, εἴ τις ἐπίοι. atque Thuc. III, 21. εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους πρός τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ᾽ Ἀθηνῶν ἐπίοι. Scripsit Lucianus V. H. II, 32. πρῶτον δὲ βούλομαι περὶ τῆς πόλεως εἰπεῖν, ἐπεὶ μηδ᾽ ἄλλῳ τινὶ γέγραπται περὶ αὐτῆς, ὃς δὲ καὶ μόνος ἐπεμνήσθη Ὅμηρος, οὐ πάνυ ἀκριβῶς συνέγραψε. post Thucydidem I, 97. ἔγραψα — ὅτι τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον — τούτων δὲ ὅςπερ καὶ ἥψατο — βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. Iam vero illa Luciani vox Pro Imag. c. 2.: Μέχρι γὰρ τοῦδε οἱ ἔπαινοι ἀνεκτοί εἰσιν ἐς (sic duo libri pro εἰς) ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνωρίζῃ ἕκαστον τῶν λεγομένων προςὸν ἑαυτῷ, τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦτο ἀλλότριον ἤδη —. sine dubio fluxit e Thucyd. II, 35. μέχρι γὰρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε· τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντές ἤδη καὶ ἀπιστοῦσιν. Ubi praecedit: ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι — καὶ μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι, εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστευθῆναι. Quod perverse explicans *Goellerus* vidit tamen a Luciano expressum esse in Piscat. c. 23. ὁρᾷς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων (libri πάντα) ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται, ἢ σεμνότατα δόξαι cet.. Iam Piscat. c. 22. — κἂν σοι δοκῇ, κἀκεῖνό που παράβυσον, ὡς ὁ μέγας Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων ἀγανακτήσειεν ἄν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχῃ (imo ὑπόσχοι) τὴν δίκην. post ὁ μέγας interponi cum libro Parisino debet: ἐν οὐρανῷ, non tantum, quia sic loquitur Lucianus in Bis Accus. c. 33. ἔνθα ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται., verum etiam quod hoc modo locus apud Platonem scriptus exstat. Notum est enim in vulgus, perstringi verba in Phaedro obvia: ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα πρῶτος πορεύεται διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελούμενος., ubi quin ex aliquot libris mutato ordine verborum legi oporteat: πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων, mihi quidem dubium non est. In Cataplo c. 8. ἔτη τετταράκοντα καὶ μικρόν τι πρός. Demosth. Philipp. I, 28, 5. B. (ex quâ oratione aliam Nostri imitationem indicavimus ad D. Deor. 25, 1.): τάλαντα ἐνεγήκοντα καὶ μικρόν τι πρός. iam *Solanus* monstravit, falsus ille tamen in eo, quod Hermot. c. 61. — εἶτα κριθαὶ καὶ ὑπὸ ταύταις φακοὶ εἶτα ἐρέβινθοι καὶ ἄλλα ποικίλα πρός. εἰ δὴ σὺ ὠνήσασθαι ἐθέλων τῶν σπερμάτων —. eodem retulit. Etenim verissime in libro Parisino exhiberi: καὶ ἄλλα ποικίλα. πρόςει δὴ σὺ — (id quod dudum *Marcilius* per se sagaciter repererat) h. e.: *accedis tu nimirum, ut sic ponamus.*, haec tria argumento sunt, primum, quod εἰ voculae nullus hic locus est, subsequente non Indicativo, sed Participio, tum quia καὶ ἄλλα ποικίλα πρός. vel suapte naturâ displicere debet, placere autem καὶ ἄλλα ποικίλα (uti est apud Lucianum alibi: περὶ ἀξιωμάτων, περὶ συλλογισμῶν, περὶ καταλήψεως, περὶ καθηκόντων καὶ ἄλλα ποικίλα.), postremo repugnant vulgatae rationi exempla huiusmodi, ut Rhet. Praec. c. 6. πρόςει δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς ἐπιθυμῶν δηλαδὴ —. Navig. c. 36. πρόςιμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ —. Piscat. c. 48. πρόςεισι δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεχηνώς. Ubi scripturam: προςέρχεται δή e tanto fastigio deiecimus, quemadmodum in Philops. c. 31. posthabito προςέρχομαι, πρόςειμι conservavimus, ducem sequuti *Struvium*, L. L. p. 209..— Vitar. Auct. c. 9. — τίνα τὴν τέχνην ἔχεις; Δ. ἐλευθερωτής εἰμι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τῶν παθῶν. τὸ δ᾽ ὅλον ἀληθείας καὶ παῤῥησίας προφήτης εἶναι βούλομαι. Ἀ. Ἄγε, ὦ προφῆτα, ἢν δὲ πρίωμαί σε, τίνα με τὸν τρόπον διασκήσεις; Imo scribendum est: Εὖγε, ὦ προφῆτα· ἢν δὲ —. In D. Deor. 4, 1. abrogato Ἄγε e codd. reposui, quod solum convenit: Εὖγε, ὦ Γανύμηδες —. Contendas licet (quamquam res per se clara est) D. Deor. 8, 1. Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε· ἀλλὰ δίελε —. Piscat. c. 46. Εὖγε, ὦ Ἀλήθεια· ὁ δ᾽ ἔλεγχος —.

Hermot: c. 77. *Εὖγε, ὦ Ἑρμότιμε, ὅτι οὐ ψεύδῃ ἑκών· εἰς τί γοῦν* (lege: *δ᾽ οὖν*) *ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς;* In D. Meretr. 9, 4. *Εὖγε, οἴχου, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην* —. visum est *Iacobsio*, ad Achill. Tat. p. 732. (cuius viri tantam humanitatem experti sumus, quantam aliorum sensi rusticitatem) *εὖγε, εὐωχοῦ* latere. Ego expungam potius *οἴχου* Editionis Principis auctoritate. — Calumn. non tem. cred. c. 27. *Ναί, φήσει τις· ἀλλ᾽ ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ* —. Multo maluerim: *Ναί, φησί τις* —. Cui coniecturae non *Tu* oppones, V. C., Prometh. c. 17. *ἀλλ᾽ ἐχρῆν, ἴσως φήσεις,* —. Amores c. 54. *τάχα φήσει* (W. *φησί*) *τις.* De Merc. Cond. c. 22. *τίνες οὗτοι, ἴσως ἐρήσῃ με.* Dem. Adv. Nausimach. 23, 1. B. *ἴσως ἐροῦσιν.* et alia multa aut ne certa quidem, aut valde remota, sed illorum potius vim, quanta esse debeat, persentisces: Demosth. Adv. Pantaenet. 36, 1. B. *Ναί, φησίν· ἀλλὰ κἂν ἄλλο τι ἀδικῇ τις* —: Pro Coronâ 251, 1. B. *Ναί, φησίν· ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν.* Adv. Aristogit. 72, 1. B. *Ναί, φησίν· ἀδίκως γάρ μ᾽ ἐγγέγραφεν.* Vin' e Luciano certa huius loquutionis exempla depromam? Dabo. Pro Lapsu in Salut. c. 12. — *οὐδὲν ὄφελος τῶν ἁπάντων ἀγαθῶν, ἔστ᾽ ἂν τὸ ὑγιαίνειν* (Codd. *Marcianus* et 3011. *τοῦ ὑγιαίνειν.*, recte. Eurip. Orest. v. 230. *μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ᾽ ὑγιείας ἔχει,* | *κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.*) *μόνον ἀπῇ. Ἀλλὰ νῦν ἑκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ᾽ ἡμῶν ἀποδέδεικται, τάχα ἂν εἴποι τις, σὺ δὲ τοῦτον ἐναλλάξας* —. Sic vulgo; sed Codices Wittianus, optimus Parisinus atque Gorlicensis praebent: *ἀπεῖναί φησί τις. Ἀλλὰ* —. iidemque omnes (nisi quod *Belinus* ibi altum tacet) mox demunt: τάχα ἂν εἴποι τις. Emendatio nostra (Quaest. L. p. 160.) χείλεα μέν τ' ἐδίηῃ, ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνεν. Nam legendum sine dubio: μόνον ἀπῇ. Ναί, φησί τις. Ἀλλὰ — ἀποδέδεικται, σὺ δὲ cet. Quod nisi ad *Te* nunc scriberem, intelligentissimum harum rerum iudicem, pluribus ostenderem, quum verba: Ναί, φησί τις. casu excidissent, postea hunc defectum, vocibus τάχα ἂν εἴποι τις. insertis et periniquo quidem loco, ubi nexum turbarent, insertis, utcunque esse suppletum. Pseudologist. c. 13. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα. Ἔστω, φησί (φήσει expetit *Solanus*, non recte.) τις. ἀλλὰ —, qui locus, credo, ne nihil solus vitî contraxisse videretur, ante nos (Q. L. p. 203.) prave distinctus circumferebatur. Possem enimvero ille ego *largus opum mearum dispensator* multa his non absimilia adiicere, ut de contrariâ superioribus loquutione: Οὔ, φησίν. Ἀλλὰ —. (Luc. Abdicat. c. 22.), sed commemorasse satis habeo formulam in ὑποφοραῖς solemnem: Ἀλλὰ νὴ Δία, non ut exemplis, quibus et *Demosthenes* horret, et omnia plena, agam, sed pugnem iudicio. Namque sic censeo, in Luc. Parasit. c. 57. ΤΥΧ. Ἀλλὰ νὴ Δία ὁ μὲν βίος τοῦ παρασίτου κρείττων ἐστὶ [τοῦ] τῶν ῥητόρων καὶ τῶν φιλοσόφων, ὁ δὲ θάνατος φαυλότερος; ΠΑΡ. Πάνυ μὲν οὖν τοὐναντίον παραπολὺ εὐδαιμονέστερος. eiectis cum Cod. Gorl. et ed. Fl. Τυχ. et Παρ. personis omnem sermonem hunc uni esse parasito impertiendum, qui obiectionem ipse proferat prolatamque diluat. — D. Meret. 7, 4. Μνησθήσεται ἐκεῖνος. δεῖγμα δέ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν. Imo vero ὃς scribere oportet. Abdicat. c. 16. τοῦτο γὰρ μεῖζω οἶμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν, ὡς οὔτε υἱὸς ὢν τότε οὔτε —. Vere correxit *Seagerus* et *Schaeferus*: ὅς. In Parasito c. 44. iam prius conieci: οὐδεὶς οὕτως ἀνήκοος Ὁμήρου — ὅςτις οὐκ ἐπίσταται —„ seu tu e cod. Gorl. et ed. Iunt. ὃς adsciscas. (οὕτω — ὅςτις De Sacrific. c. 1., οὕτω — ὃς De Calumn. c. 20.) Illuc redeo. De Histor. Consc. c. 17. ἐξαίρετον τοῦτο ἕξει ὁ ἡμέτερος ἄρχων, οὗ γε τὰς πράξεις καὶ φιλόσοφοι ἤδη συγγράφειν ἀξιοῦσι. et c. 40. Ἀλεξάνδρου γοῦν καὶ τοῦτο ἀπομνημονεύουσιν, ὃς (non, ὡς) ἡδέως ἂν, ἔφη cet. In Thucydide VI, 16. recte *Bekkerus* e codd. recepit: καὶ οὐκ ἄχρηστος ἥδ' ἡ ἄνοια, ὃς ἂν τοῖς ἰδίοις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῇ. Vulgo ἡ διάνοια, inepte. Ἀνοίᾳ et διανοίᾳ confusa videas in Luc. Pro Imagin. c. 19.. Si quis forte plura huius schematis exempla requisiverit, adeat *Schaeferum*, ubi ultra modum sua profudit, Mel. Crit. p. 71. sq. not.. — Hermotim. c. 86. φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἂν ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω, οὕτως ἐκτραπήσομαι cet.. Scribam, sublato ἐν, ποτὲ ὁδῷ βαδίζων. Cf. Timon. c. 5. ἀλλ' ἤν που καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω (non, ἐντύχοιμι) τινὶ αὐτῶν —. Demon. c. 17. ὁδῷ βαδίζων εὗρε. De Merc. Cond. c. 25. ὡς οὐδ' ὁδῷ βαδίζων ἀμελής ἐστιν —. Hermot. c. 1. ὡς μηδὲ ὁδῷ βαδίζων σχολὴν ἄγοις. Quibus locis iam a C. C. *Reitzio* in Indice s. v. ὁδός. allatis (unde quosdam sumsit *Schaeferus*, Mel. Crit. p. 87.) fortasse addi oportet Iov. Tragoed. c. 21.. Etenim ἐν praepositio nasci facile potuit ex insequente verbo, ἐντύχω, quod genus vitia *Tu*, V. C., pro *Tuâ* rei palaeographicae peritiâ minime vulgari probe scis inveniri plurima. Ita in Luc. Vit. Auct. c. 20. Εὖ λέγεις· ἐοίκασι γοῦν πολύ τι πλῆθος αὐτὸν περιμένειν τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν ἀπηντηκότων. liber Parisiensis, e quo etiam γοῦν pro inepto δ' οὖν desumsi, praebet: ἐπὶ τὴν ἀγοῥᾶν: quo nihil verius. Vide, pauca de multis, D. Deor. 20, 14. ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν. Catapl. c. 13. καιρὸς ἤδη σε ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον. De Merc. Cond. c. 6. ἐπὶ τήνδε ῥᾴστην οὖσαν τὴν μισθοφορίαν ἀπηντηκέναι. At de phrasi: ἀπαντᾶν περί τινα τόπον, id ut sit: *se conferre in aliquem locum*. equidem ne fando quidem inaudivi. Gallus c. 13. χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐξημμένος τῶν βοστρύχων ἐξήεις πολεμήσων τοῖς Ἀχαιοῖς. Ego nuper e tribus libris petii: ᾖεις πολεμήσων, et recte quidem. Confer Hermot. c. 15. ὁπότε ᾖεις φιλοσοφήσων. De Histor. Conscrib. c. 39. εἴ τις ἱστορίαν γράψων ἴοι. In Icaroménippo c. 13. legebatur: ὁ καπνός με ἀπὸ τῆς Αἴτνης ἀναρπάσας δεῦρ᾽ ἀνήγαγε. Sed unius Codicis ope redintegravi: ἁρπάσας δεῦρ᾽ ἀνήγαγε., sicuti constanter scriptum est D. Deor. 5, 1. ἀπὸ τῆς Ἴδης ἁρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες. et mox c. 2. τὸ δ᾽ Ἰδαῖον τουτὶ παιδίον ἁρπάσας ἀνέπτης. Iam in Conviv. c. 42. καὶ ἀντέσπων τῆς ὄρνιθος ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τὸν Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες. Cod. *Oxoniensis:* ἐπειλημμένοι suppeditat rectissime. Pro Lapsu in Salut. c. 17. κἂν οἱ ἄλλοι εἰς ἄνοιαν ἢ ἀπαιδευσίαν ἢ παραφροσύνην παραφέρωσι τὸ πρᾶγμα —. Al.: ἀναφέρωσι, recte. Pro Merc. Cond. c. 12. τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπὶ προφάσει παιδεύσεως δουλεύοντας ᾤκτειρον. Vulgo: ἐπί, perperam. Adv. Indoct. c. 11. φασὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα κόλπον. Quin ex cod. *Gorlitiensi:* ἐκβληθῆναι subrogari debet. Ubi paullo post propagatum est: τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, turpissimo vitio. Ocius scribe: ἀναθεῖναι. Parasit. c. 45. — οὐχ ὥσπερ τοῖς λοιποῖς στρατιώτας πρὸς ἡμέρας τινὰς προςκαλουμένοις. Vere ed. Iunt. et Cod. Gorl. (qui duo, vix credas, quoties consentire soleant): καλουμένοις, siquidem hoc verbo *invitatio ad epulas* designari consuevit: quo sensu *vocare* dici etiam a Romanis *Tu*, V. C., pulchre nosti, sed alii videant *Bentleium* ad Horat. Od. II, 20, 6. Lucianus alibi: διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον., ὁπόσους ἡμῶν ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν., κληθέντα ἐπινεῦσαι., οὐ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον ῥίψαι. Quum vero *Parasiti* mentio iniecta sit, loco et occasione usus, nisi molestum est, aliis quibusdam naevis hunc dialogum, quem librarii tantâ sermonis suavitate minime capti graviter inprimis adflixere, liberabo. Capite igitur secundo: Ἀλλ᾽ οὐκ ἐρυθριᾷς παράσιτον σαυτὸν καλῶν. reddi Nostro iubemus e libris plurimis: ἀποκαλῶν. Etenim ἀποκαλεῖν, quod vulgo parum tenent, peculiari modo dicitur de nomine, quod probro sit et ignominiae. Luc. De Luctu c. 16. τί μοι λοιδορῇ καὶ ἄθλιον ἀποκαλεῖς καὶ δύςμορον —; D. Marin. II, 1. τὸ μὲν πρῶτον Οὖτιν ἑαυτὸν ἀπεκάλει (non, ἐπεκάλει, nec magis, ἀπεκάλεσεν). D. Mort. 2, 2. ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν. Piscator. c. 25. γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν. ac statim: φληνάφους καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σά. et c. 29. ἀλαζόνας καὶ γόητας ἀποκαλῶν. Abdicat. c. 5. σωτῆρα καὶ εὐεργέτην ἀποκαλῶν. Prometh. c. 2. Προμηθέας ἀπεκάλουν ἐπισκώπτοντες. Lexiph. c. 23. οὐδὲ διὰ στόματος ἐπὶ τῷ χείρονι τοῖς ἀρίστοις ἔσῃ Ἕλληνα καὶ Ἀττικὸν ἀποκαλούντων σε. C. 3. Ἀλλὰ σὺ μὲν ὅπως χαίρεις καλούμενος, οὐδὲν ἢ μικρόν μοι μέλει, σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὴν ἄλλην ἀτοπίαν. Sic quidem libri omnes; sed istud σκοπεῖν δὲ δεῖ quantempore langueat, *Tibi* quidem copiosâ oratione demonstrandum non est: malim sane: σκόπει δὲ δή, uti est in Imagin. c. 15. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας. Haud ita multo post sequitur locus foede depravatus, in quo emendando summi duumviri, *Solanus* atque *Iacobsius*, quum ceteri in tenebris micarent, praeclare versati sunt. Quorum *Iacobsius* λέγοις deprehendit, sed οὐδὲν διοίσει debere componi nec tanto intervallo diremta posse ferri, senserat recte *Solanus*. Lege: οὐδὲν διοίσει, εἰ καὶ σμικρὰ λέγοις, ἀληθῆ δέ, vel etiam: *Εἰ καὶ* — ἀληθῆ δέ, οὐδὲν διοίσει. Cf. Hermot. c. 48. ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν διοίσει. Gall. c. 20. διοίσει μὲν οὐδέν, ἤν τε —. Piscator. c. 52. οὐδὲν διοίσει τοῦτο. C. 19. τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν εἰσὶ διδάσκαλοί τινες, τῆς δὲ παρασιτικῆς οὐδείς, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἡ ποιητική, κατὰ Σωκράτην, καὶ αὕτη τινὶ μοίρᾳ παραγίγνεται. Nemo hic haesit; ego autem, quem pectoris fervor in dulci iuventâ tentare soleat, si quid tamen viderim, Codici *Gorlicensi*, cuius esse dicitur lectio: θείᾳ τινὶ μοίρᾳ, acceptum refero. Nam illud θείᾳ simul visum, simul probatum est: quandoquidem Socrates apud Platonem in Ione iterum iterumque affirmat, poëtas non arte fieri, sed nasci atque esse poëtas θείᾳ μοίρᾳ. Ad quos locos quum parasitus se componeret, dicere nequivit τινὶ μοίρᾳ, potuit vero θείᾳ τινὶ μοίρᾳ, ut τὶς pronomen usum haberet illum, quo de dixi Q. Luc. p. 16. C. 37. Φιλοσόφους μὲν οὖν, ὥσπερ ἦν, παρασιτίᾳ σπουδάσαντας ἔδειξα, παράσιτον δὲ οὐδεὶς ἔχει φράσαι φιλοσοφεῖν ἐθελήσαντα. Structura παρασιτίᾳ σπουδάζειν vexavit *Solanum*, ut παρασιτεῖν sufficeret, audacius quidem. Quin *Tu* ad lectionis discrepantiam adverte animum, hoc age: παρασιτίᾳ e duabus duntaxat neque iis magni momenti edd., *Parisinâ* et *Francofurtanâ* hauserunt, quum vulgo παρασιτία obtinuisset, unde quid proclivius, quam ut περὶ σιτία, uti plane in Venetâ II., editione admodum emendatâ, scriptum est, reducamus? Περὶ σιτία σπουδάζειν id ipsum est, quod agit parasitus. C. 43. σκόπει δὴ οὕτω. Emendationem meam δὲ si quis in dubium vocabit, perpendat velim, in hac et similibus formulis δὲ non modo esse legitimum (quod verbis Luciani: σκόπει δὲ οὕτως.; οὑτωσὶ δ' ἐπισκοπήσωμεν, ὅ, τι καὶ λέγεις., οὑτωσὶ δὲ σκόπει., Demosthenis: οὑτωσὶ δὲ λογίζεσθε. aliisque aliorum docere possim), verum etiam, quod aliquanto gravius, ad sententiam necessarium. C. 52. ὁ δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως ὑπὲρ τοῦ συνεῖναι ὁμοίως μισθὸν αἰτεῖ καὶ οὐκ αἰσχύνεται, ἔτι πρεσβύτης ἀνὴρ διὰ τοῦτο ἀποδημεῖ καὶ μισθοφορεῖ. Nuper (Q. Luc. p. 165.) conieci: ἀλλ' ἔτι. Frustra. Quum enim *Iuntina* et *margo Aldinae I.* εἴ τι pro ἔτι substituunt (quod me tum praeterierat), apparet, Lucianum dedisse sic: οὐκ αἰσχύνεται, εἴ τι —. Aliquoties in Quaestionibus meis aberravi a vero, quod lectionis diversitates hic illic dispersas nondum in unum contulissem (quem aerumnosum laborem vix nunc exantlavimus), multos autem locos evolvere interdum fastidirem. — Sed ad alia venio. Zeuxis c. 2. τὸ δὲ κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρακες ἡμῶν ὁ θησαυρὸς ἦσαν. Vereor, ut Genitivus ἡμῶν satis conveniat; requiro potius ἡμῖν, ad exemplum locorum Philopseud. c. 32. ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. Hermotim. c. 71. ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφήνας. Navig. c. 26. ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς ἔσται. In Catapl. c. 14. ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν. plerique libri offerunt ἡμῶν, eodem vitio. — Iup. Confut. c. 12. ὁ Ἄδραστος ἀπὸ *τὸν σῦν ἀφεὶς τὴν λόγχην ἐκείνου μὲν ἁμαρτήσεται, φονεύσει δὲ τὸν Κροίσου παῖδα, ὡς ἂν ἀπὸ ἰσχυροῦ προστάγματος τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ ἀκοντίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον.* Quam optimae notae libri repraesentant, scripturam: *ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς* fateor esse huiusmodi, ut tolerari queat. Vide tamen, ne in isto *ἐντολῆς* reconditius quiddam lateat, *ἐμβολῆς*. Cf. Nigrin. c. 36. *οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐμβολῆς ἀπεσταλλετο.* Ubi *ἀπ'* pro *ἐπ'* vel *ὑπ'* vocibus hic inficetis pridem coniecturâ praeceperat summus *Hemsterhusius*, quum cod. Augustani accederet auctoritas. Anachars. c. 35. *οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς, οἶμαι, τῆς ῥίζης ἀνεφύετο.* Thuc. III, 36. *οὐ γὰρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι.* In eodem Iove Confut. c. 14. — *διότι ἐπειρᾶτο ἐκεῖνος αὐτοῦ, ἄρνεια κρέα καὶ χελώνης ἐς τὸ αὐτὸ ἕψων. χελώνην*, quod suamet integritate placet, vel ingenio et cogitatione repertum esse crederes; nunc a libris optimis commendatum repudiavere. Cf. Iov. Tragoed. c. 30. *καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη νῦν ἐν Λυδίᾳ ξυνέψεται.* Bis Accusat. c. 1. *ἐῶ γὰρ λέγειν, ὁπόσα ἐπὶ πείρᾳ τῆς μαντικῆς ἐπιτεχνῶνται αὐτῷ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνας ἐς τὸ αὐτὸ ἕψοντες*, illic *χελώνης* desiderabat *Reitzius;* quam perverse, intelligis. Unum addo locum eiusdem dialogi c. 17. — *ἵνα δὲ ὑμῖν μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκαστον ἐπεξιών, τοὺς μὲν πονηροὺς εὐδαιμονοῦντας* cet. *Ἵνα γε ὑμῖν* — corrigit *Seagerus* (Class. Iourn. XXXIV. p. 328.): quod quid est aliud, quam novo vitio vetus, tanquam clavum clavo, eiicere? *Tu* mecum expunges *δέ*, quam particulam quum scribae temere an destinato consilio inserere adsuessent, tum hic tanto facilius interiici poterat, quo illa in verbis praegressis recurrit frequentius.

Compara autem Conviv. c. 23. — ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων εἴπω τι. D. Deor. 7, 2. — ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου. Pro Imagin. c. 24. — ἵνα μὴ τὸ κάλλος εἴπω. D. Mort. 12, 5. — ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν Τύρῳ μηδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοις διηγήσωμαι. Iup. Tragoed. c. 37. — ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς βλασφημεῖν ἀναγκάζωμαι παρὰ τὰ ξυγκείμενα. Aliâ ex parte laborat Pro Lapsu in Salut. c. 6. — ἵνα σοι τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω κτλ., ubi *Gesnerus* perspexit ille quidem pro sollertiâ, quâ fuit, μή perperam deficere, sed in loco tamen reponere nescivit. Neque enim: ἵνα μή σοι, verum: ἵνα σοι μή rescribi oportet. — Adv. Indoct. c. 22. — πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα [haec vox recte deest in ed. Flor..] βιβλία σπουδῆς —. Lege: καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; Egregie *Tu* cognita habes e Tragicis, Aristophane aliisque: καίτοι τί λέγω; καίτοι τί φημι; Lucianus ipse, Pseud. c. 19. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; De Luctu c. 14. καίτοι τί ταῦτά φημι; At, inquis, καί, *et*, in eundem plane modum sententiamque aliquando dicitur. Vero; sed vicissim, quaeso, consideres, fieri id tantum sic, si aut obtendas, quae ex aliquâ re consequantur, aut omnino te opponas lenissime (veluti: Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχάς ἐστι τοιοῦτος, περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξελέγχθη κλέπτης ὤν; vel: Ego me ad iudicem si defendam, vi me deiecisse confitear, dolo malo, negem? *Et* quis me audiat?): quorum neutrum huic loco congruere patet. — Adv. Indoct. c. 26. πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων. Levis sane h. l. haeret macula, quam facile eluas scrihendo: *πάνσοφόν τι χρῆμα.* Cf. Timon. c. 53. *καὶ ὅλως πάνσοφον τὸ χρῆμα.* D. Marin. 6, 1. *παρθένος, πάγκαλόν τι χρῆμα.* Herodot. c. 5. *ἡ Ῥωξάνη κάθηται, πάγκαλόν τι χρῆμα παρθένου.* — Fugitiv. c. 2. *Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ οὗτός γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας;* Vides, ut piscis in summâ haereat ulmo, et superiecto aequore dama pavida natet? Repone: *ἀτάρ*, quam vocem non minus, atque *αὐτάρ* in poëtis, Homero quidem saepissime, *γὲ* comitari solemniter in confessis est. *Homerus*: *Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.* *Aristophanes*: *ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ᾽ οὐδὲν κλαύσει.* *Pindarus*: *ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.* *Lucianus* ipse: *ἀνδρὶ φίλῳ ἀτὰρ μόνα γε εἰδότι τὰ τῶν Στωϊκῶν.* atque: *ὀνείρῳ ᾔδει μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὀνείρῳ γε.* Plura cumulare in tam protritâ re supervacaneum fuerit. Ad alium potius locum transeamus, Fugitiv. c. 13. — *ἔτι τε καὶ τόλμαν καὶ ἀμαθίαν καὶ ἀναισχυντίαν προςκαλέσαντες* —. Opus hic est verbo: *προςπαρακαλέσαντες*, unde libri Par. 2954. id ipsum exhibentis nutum observemus diligenter. Luc. Pseud. c. 2. *προςπαρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην.* Thuc. II, 68. *διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι καὶ προςπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους.*, ubi pariter turbae commotae sunt. Adde eundem I, 67.. Idem Codex mox c. 14. eiusdem dialogi scriptoris manum unus retinuit. Operae pretium est, verba adposuisse: *δασμολογοῦσι γὰρ ἐπιφοιτῶντες ἤ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.* Multum me, fateor, vox *οἴονται* torsit et exercuit, quum absurde dicatur: *putant philosophi*, multos homines res necessarias ipsis dono esse daturos; haud dubie ita debuit: *par est, credibile, probabile*, philosophis istis omnia undique, quorum indigeant, abunde confluere. Lege igitur cum illo codice: *οἷόν τε.* Omnino *οἴονται* atque *οἷόν τε* commisceri solent a scribis; exemplo sint Luc. Charon. c. 22. De Histor. Consc. c. 5. Thucyd. II, 89. *Schmiederus* tam praeclaram scripturam vel afferre insuper habuit, non laudabili quidem consilio. Sed ego, qui ab alieni meriti obtrectatione vehementer abhorream, de hoc Luciani editore ita sentio, fuisse eum graeci sermonis mediocriter gnarum, a *Belino*, homine praepostero, pene servilem in modum pependisse, ad pondus autem Codicum, quam vel linguam vel sententias magis multo solitum oculos contendere. Idem vero felice quodam sensu adiutus nec cetera ab ingenio derelictus aliquoties tamen correxit eximie. Ut in Alexandro c. 35. emendatione eius: *παρὰ τοῦ τότε ἡγουμένου τῆς Καππαδοκίας, φίλου ὄντος.* quid acutius, quid porro lenius et modesto viro dignius, aut quid omnino apertius et magis necessarium? Dial. Mort. 25, 2. *Ὀνείρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἃ βλέπω καὶ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότα ἴσασιν.* Structuram loci, quae nunc vix ulla, certe non commoda potest iniri, (ut iam magnus *Hemsterhusius* bene viderat) feliciter explanavit *Schmiederus*, remedio hoc invento: *ἐγὼ δὲ βλέπω ἃ καὶ νῦν ἔχεις.* Confirmat hanc coniecturam liber *Guelferbytanus*, quod ut iam nunc scirem, *Tuâ* liberalitate factum est, *Friedemanne.* In Catapl. c. 6. *πάρεισιν οἵδε οἱ τραυματίαι, οὓς ὁρᾷς. τὰς δὲ γυναῖκας ἅμα βούλει παραγάγω; Κλωθ. Μάλιστα, καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων γε· ἅμα γὰρ τεθνᾶσι καὶ τὸν ὅμοιον τρόπον.*, recte, ut arbitror, rescripsit *Schmiederus*: *καὶ τοὺς ἀπὸ* *ναυαγίων γε ἅμα· καὶ γὰρ τεθνᾶσι τὸν ὅμοιον τρόπον.* Cf. Piscatores c. 47. *Ἰδοὺ δὴ λαβέ, καὶ τὸν καλαμόν γε ἅμα, ὡς πάντ᾽ ἔχοις.* Laudavit hanc correctionem etiam *Struvius*, L. L. p. 219., ubi tamen in toto hoc loco infelicius, quam vulgo solet, versatus est, qui cur etiam in voce *γὲ* post *ναυαγίων* obhaeserit, nullus video. Toxar. c. 8. *Εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, ἀλλ᾽ εἴπερ τι ἄλλο, ὦ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαντο, ἀνθ᾽ ὅτου* —. Lege cum *Schmiedero*: *ἀλλ᾽ εἰπέ, τί ἄλλο* —. Huiusmodi coniecturae, ut numero paucae, ita graves pondere me quidem perpulere, ut bonis *Schmiederi* mihi utendum censeam, condonem vero, si quid illi humanitus accidit, eandem meis erroribus petens veniam. Taceo ingentem vim locorum, quos e Codicibus praeclare emendavit vir tam a novandi audaciâ et pruritu, quam anili superstitione valde alienus. — Progredimur ad Anacharsin. C. 6. — *ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη, εἴσεται, ὡς οὐ μάτην διεζώσμεθα τὸν ἀκινάκην.* Quae *D'orvillius* super h. l. disputat, ad Charit. p. 546., nullius sunt pretî. Nam genuina est lectio et hic: *παρεζώσμεθα.* et infra c. 34. *τὸ μέντοι ὁπλοφορεῖν ἀεὶ καὶ ἀκινάκην παρεζῶσθαι* [vulgo: *περιεζῶσθαι*] *περιττὸν ἐν εἰρήνῃ οἰόμεθα εἶναι.* Sequitur c. 33. *ἣν σπασάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον τὸ παρὰ τὴν ζώνην* —. *Lambinus* autem ad Horat. Od. I, 27, 5. Medus acinaces. duo Platonis et Dionis locos protulit, ubi item est: *ἀκινάκας παραζωννύντα.* et: *ἀκινάκην παρεζώννυτο*, ut satis appareat, ita prorsus tulisse veterum usum et consuetudinem. C. 17. *καὶ εὖ ἴσθι ὡς οὐκ αἰσχυνοῖτο ἡ Ἀθηναίων πόλις* —. Cod. *Wittianus*: *αἰσχύνηται.* Quo ad *αἰσχυνεῖται* ducimur. C. 20. — *καὶ ταῖς ἔκτοσθεν ταύταις* περιβολαῖς ἐς τὸ ἀσφαλέστατον περιπεφραγμένον. Imo: πεφραγμένον, quod eidem libro debetur. Thucyd. I, 82. ἄμεινον — πεφραγμένοι ἴμεν ἐπ' αὐτούς. C. 26. — ἐς τὴν ἀναγκαίαν χρείαν ἀποκείμενον ἀποπληροῖ εὐθὺς ἐπάρδον τῇ ἀκμῇ. Vere marg. A1.: ἀναπληροῖ. C. 27. distingue: καὶ πρὸς τοῦτο ἀσκοῦνται ἡμῖν, ἔτι καὶ μολυβδίδας χειροπληθεῖς ἐν ταῖν χεροῖν ἔχοντες. C. 31. ἀλλὰ ὀψέ ποτε ἂν καὶ μόλις κατατεμνόμενοι βαθέσι τοῖς τραύμασιν αἷμα ὀλίγον ὑποδείξαιτε. Ita legendum; universi libri soloece: ὑποδείξητε praeter c. *Wittianum*, qui non magis graece: ὑποδείξετε. C. 35. — τοσῷδε μᾶλλον ἐπιῤῥεῖ κατὰ τὸν τῆς Ὕδρας μῦθον, εἴ τινα ἤκουσας, ὡς —. Cod. *Wittianus*: κατὰ τὸν περὶ τῆς —. Pro vulgari scripturâ *D'Orvillius*, ad Charit. p. 592. propugnat neque proficit hilum. Quamvis enim nudus Genitivus tolerari queat, cur tamen elegans et valde usitatum loquendi genus a libro bonae notae ultro oblatum reiicias, nihil causae video. Cf. Luc. Phalar. I, 8. τῷ περὶ τῆς Ὕδρας μύθῳ τὸ πρᾶγμ' ἔοικεν. Calumn. non tem. cred. c. 30. ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ᾐνίξατο. Muscae Encom. c. 7. καὶ ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον —. De Domo c. 19. ὁ Σειρήνων μῦθος παρατεθεὶς τῷ περὶ τῶν Γοργόνων. Postremo c. 40. in ipso fine exstat: ἀλλὰ εἰρήσεταί γε, ὁποῖα ἂν εἴη. Anacharsis, qui legibus Atheniensium contra animi sententiam laudatis Scytharum instituta per dissimulationem elevet ac perstringat (praecessit: διηγήσομαι τὰ Σκυθῶν νόμιμα, οὐ σεμνὰ ἴσως οὐδὲ καθ' ὑμᾶς, οἵγε οὐδὲ — δειλοὶ γάρ ἐσμεν.), sine controversiâ dicere vult: *at dicetur tamen, qualia-*

cunque illa sint. Atqui id graece est: ὁποῖα ἂν ᾖ. itaque reponendum. Cf. D. Marin. I, 1. Ποσειδῶνος γὰρ υἱός ἐστιν, ὁποῖος ἂν ᾖ. Hermot. c. 42. θέλεις ἀντείπω τά γέ μοι δοκοῦντα, ὁποῖα ἂν ᾖ; Somnium c. 9. οἷος γὰρ ἂν ᾖς, — νομισθήσῃ. Adde creberrimum illud: ὅστις ἂν ᾖ., ut Hermot. c. 24. c. 57.. Simile vitium, quod ad syntaxin attineat, hic statim abstergamus e Pseudolog. c. 6. διετέλεσαν ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν —. Immane est vitium Coniunctivus ἔχωσι, duorum vero librorum lectio: ἔχουσι neglecta flagitium ingens. Pro Merc. Cond. c. 14. πεῖραν αὐτοῦ διδοὺς ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς καὶ εὐνοίας, ubi W. pari errore ἔχῃ. Nihil variatur in Macrobiis c. 24. ἐπιδεικνύμενος — ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει. — Iam vero *Timonis* aliquot locos contemplemur. Scio, mire me facere, qui nunc hoc, nunc illud Luciani opus evolvam, et scriptoris verba ad meas qualescunque opiniones accommodem, sed veniam, uti spero, impetrabo facilem, si modo non ad ineptias delapsus inventa mea *Tibi* probare potuero, *Vir Praestantissime.* Igitur c. 11. ἰδοὺ γὰρ αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐκ πενεστάτου καταστήσεται ὁ Τίμων. scribendum e cod. *Gorl.:* ἰδού γέ τοι. Bis Accusat. c. 3. ἰδοὺ γοῦν ὑπ᾽ ἀσχολίας τοσαύτας ἑώλους δίκας φυλάττομεν ἀποκειμένας. Recte mA1. 3011. *Gorl.:* ἰδού γέ τοι. Hermot. c. 51. ἰδού γέ τοι καὶ σὺ νῦν ἄχθῃ μοι —. Ibid. c. 63. ἰδού γέ τοι καὶ τάδε πολλῷ βιαιότερα —. Anachars. c. 33. ἰδού γέ τοι ἦν σπασάμενος —. Parasit. c. 55. τούς γέ τοι πλείστους αὐτῶν εὕροι τις ἂν —. Saturnalia c. 30. Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροιτε ἂν —. Scytha c. 11. ἥ γέ τοι πόλις ἅπασα —. Ver. Hist.

I, 5. *τούτου γέ τοί ἕνεκα* —., ubi tamen unus liber: *γε μέντοι.* Hermot. c. 33. *θηρία γέ τοι ὡς τὸ πολὺ κατατοξεύουσι* —. Ibid. c. 54. *φασί γέ τοι τῶν πλαστῶν τινα* —. Philopseud. c. 40. *φασί γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν* —. Bis Accus. c. 1. *αὐτίκα γέ τοι ὁ μὲν ἥλιος οὑτοσὶ* —. Reddendae sunt hae voculae Aristophani Ecclesiaz. v. 494. e Suidâ: *λόγος γέ τοί τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων.* Vulgo: *λόγος τέ τοι,* quae non est graeca oratio. Ac frequentat Aristophanes *γέ τοι* voces celebratque, ut *Nubibus: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς* —., *τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας.*, *Ranis: νὴ τὸν Δία, τοῦτό γέ τοι δή*, *Equitibus: τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον.* *Vespis: νὴ τὸν Δί᾽ ἐπιμύει γέ τοι*, *τόν γέ τοι κλητῆρ᾽ ἔχει.* *Avibus: οἴμοι, κεχήνασι γέ τοι.* *Pluto: βλέπει γέ τοι μανικόν τι.*, *στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ᾽ ἔχων πορεύεται.* Sed in sensum quoque inquiramus harum particularum; siquidem nihil turpius est, mihi praesertim, *Hermanni* discipulo, quam nescire, quid sit hoc, quod scias. Ergo *γέ τοι* usurpantur, ubi causae rerum et argumenta promuntur, sed non simpliciter (in quo genere *γάρ* usum habet), verum aut sic, ut rationem notam loqui te indices, *videlicet, ja doch*, aut ut modeste limitando opinionem tuam non satis certo niti fundamento concedas, *wenigstens doch, certe quidem.* Hae duae explicationes, quas ab eodem initio ortas nonnihil tamen discrepare in promtu est, et naturae illis particulis peculiari videntur congruere et locis etiam, quos quidem adhuc contulerim, omnibus mire confirmantur. Nec multum diversa praecepere *Hermannus*, ad Viger. p. 828. et *Buttmannus*, ad Plat. Dialog. p. 214.. Iam c. 17. *ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, πρὸς ἐνίων μὲν ἀτίμως λακτι-*

ζόμενος —. *T. Fabri*: *ταὐτά* de coniecturâ inferentis nulla debebat haberi ratio. Compara D. Deor. 15, 1. τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ —. Pseudolog. c. 2. ταῦτά σοι καὶ αὐτὸς ἀπειλῶ, ubi *Guyetus*, *Reitzius*, *Schmiederus*: ταὐτά rescribunt temere. Pergo ad c. 18. *Ἐκεῖνος γάρ ποτε παύσεται — πρὶν ὅλως εἰσρυῆναί με κατὰ σπουδὴν ἐξαντλῶν* —; Ubi *Lehmannus*: „*γάρ ποτε in Arg. nec sic male.*“ Imo longe melius et vere. Est enim haec interrogatio, seu malis exclamationem dicere, exprimendo tum dolori tum indignationi destinata. Sic iterum De Mort. Peregr. c. 4. *Πρωτέα γάρ τις — κενόδοξον τολμᾷ λέγειν* —; Dial. Meret. 11, 1. *Ἑταίραν δέ τις παραλαβών, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς καθεύδει ἀποστραφείς, δακρύων καὶ στένων*; De Domo c. 1. *Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν — οἶκον δέ τις ἰδὼν — οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε* —; Pro Merc. Cond. c. 1. *Εἶτά τις αὐτὸς ταῦτα γεγραφὼς — ἐνσέσεικε*; Ubi male in uno libro est: *Εἶτα τίς οὗτος; αὐτὸς ὁ ταῦτα γ.* Atque haec eo protuli, quo facilius locum De Saltat. c. 2. *Ἀνὴρ δέ τις* (*Lehmannus*: *δὲ τίς*, minus recte) *ὢν — κάθησαι καταυλούμενος, θηλυδρίαν ἄνθρωπον ὁρῶν* —; ad saniorem rationem revocare liceret. Adduci enim nequeo, quin existimem, *κάθηται* esse nobis redintegrandum, id quod iam *Seagero* in mentem incidit. Sed c. 33. *διετέλεσεν ἀνδρὸς βίον ζῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων.* bene *Solanus* correxit: *αὑτόν*. In Bis Accusat. c. 21. — *κατηνάγκασε ταύτης μὲν ἀπέχεσθαι, πρὸς ἑαυτὴν δὲ βλέπειν* —. lege e cod. *Gorl.*: *ἀποβλέπειν*, uti etiam praecesserat c. 20. *πρὸς μὲν ἐκείνην ἀποβλέποντας*. Pauca quaedam adieci de c. 53. *ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν πάθοιμι — ἢν δὲ μιαρὸν ἀνθρώπιον μὴ ἐπι-*

τρίψας. *μάτην γὰρ ἂν εἴην καὶ νενικηκώς* —. Ubi pro: *μιαρὸν ἀνθρώπιον* aliud quiddam, *μικρὸν ἀ.* ex l. mA1W. A2. consignatum habemus. Quid ergo? Num tu, inquit, posterius vulgato praestare iudicas? Non sane. Volebam nimirum occasione datâ Scholiastae subvenire ad Peregrinum c. 13. *Μικρὰ κεφαλή, οὓς πρὸ βραχέως — νῦν τοὺς τοσούτους οὐκ ἀξίους φῂς παραβάσεως;* Scripsit homo, si sapuit: *Μιαρὰ κεφαλή.* Sed praeterea illic: *πάμπαν ἂν πάθοιμι* nullo negotio substitueris; nec idcirco tamen aut hic meo, aut Prom. in verb. c. 3. *Καίτοι φαίη τις παραμυθούμενος — ὁ μὲν ταῦτα ἂν εἴποι.* *Struvii* (L. L. p. 228.) periculo *ἂν* inserere ausim, deterritus *Hermanni* adnotatione ad Soph. Electr. v. 790. Quae mihi latius etiam videtur patere et pertinere eo, ut in Thucyd. IV, 17. *ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν, οὗ μὲν βραχεῖς* (sc. *λόγοι*) *ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείοσι δέ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ᾖ.* hoc genus scripturae sartum tectum maneat neque vel in *ἀρκοῦσι* cum scribâ nescio quo deformetur, vel per *οὗ μὲν ἂν* voce hic non necessariâ oneretur; etsi ita placuit *Dissenio*, Viro doctissimo. Ceterum Optativus in enuntiatione liberâ, ubi *ἂν* adiungi comitem pervelis, apud Lucianum omnino satis frequenter in solitudine versatur. Quos locos omnes, aut saltem plerosque, eorum culpâ, qui Samosatensem descripserint, accedente tempore, fuisse corruptos plane existimo. Missa ultro facimus, quibus tamen meo iure uti poteram, argumenta haec, quod aliquoties tali Optativo sensus evertitur, ut in Parasit. c. 8. — *παρασίτου δὲ ναυάγιον οὐδὲ εἷς ἔχοι τοιοῦτον εἰπεῖν.* Cod. 3011. et Gorl. *ἔχει* ab interitu servarunt, pariterque c. 56. — *παρασίτου μέντοι οὐδεὶς ἔχοι κατηγορῆσαι* —, lege cum uno codice: *ἔχει*, uti insequitur: *παρασίτου δὲ θάνατον οὐδεὶς ἔχει τοιοῦτον εἰπεῖν.* (in his enim confidentia parasiti suam artem, suos artifices collaudantis expendi debet); vel quod Codicum momenta vulgarem scripturam praeponderant eoque vergunt, ut tam subesse vitium, quam quo sit pacto emendandum, non iam dubitare possis: exempla, quae sunt frequentissima, non attinet congerere: vel quod interdum librorum variatio nutu obscuro illo quidem, nutu tamen, ad reprehendendam ex fugâ particulam ducit: sic, ut primum quodque afferam, Pro Imagin. c. 23. *Τάχα οὖν φαίης, μᾶλλον δὲ ἤδη εἴρηκας —.* vulgata lectio: *Τάχα ὃ νῦν* admonere editores potuerat, non ut *Τάχα οὖν* peterent ex L., verum: *Τάχ᾽ ἂν οὖν* de coniecturâ rescriberent: vel etiam quod plurimorum locorum simplex est et perfacilis emendatio: tametsi in hoc genere minus quaerere soleo (ut vulgo faciunt; ne singulos quosdam appellem), ubi maxime ob homoeoteleuta aliasve causas externas *ἂν* vocula excidisse videatur, quam in quâ sede reponi eam necessitas iubeat, vel certe non nolit dicendi consuetudo. Haec igitur et alia nonnulla omittam. Illud non credent, nisi quibus nihil prorsus novum accidere consuevit, eundem Lucianum, qui quinquies minimum *μάθοι ἄν τις* dixisset, Patr. Encom. c. 10. non dubitasse ita loqui: *μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων.;* aut quum saepenumero iustam et legitimam rationem optaret (v. Quaest. Luc. p. 72.), non reiecisse tamen Hermot. c. 39. *Οὐκοῦν ἄμεινον σὺ εἴποις —.* et c. 76. *σὺ ἄμεινον εἰδείης.;* aut non esse in vitio positum Hermot. c. 49. *τί οὖν πάθοι τις, ὦ Ἑρμότιμε —;* ubi scribas: *τί οὖν ἂν —;* sicuti D. Mort. 15, 3. *Ὅμως τί οὖν ἄν τις πάθοι, ὦ Ἀχιλλεῦ;* Ibid. 26, 2. *τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;* seu tu malis, ordine verborum magis usitato: τί ἂν οὖν —; Nec mihi quisquam acumine abutatur suo, neu occupetur in Optativi, quem vox ἂν sive sustentet, sive non sustentet, indagando discrimine; quod equidem sicut intercedere permagnum largior, ita nego aliud esse, nisi hoc, quod alterum graecum est, barbarum alterum. — Videamus iam de loco Scyth. c. 7. τοῦτο αἱ Ἀθῆναι, τοῦτο ἡ Ἑλλάς· οὐκ ἔτι ξένος, σύμπαντές σε ἴσασι, πάντες σε φιλοῦσι. *Struvius*, L. L. p. 229. quum intellexisset, his esse verbis correctione auxiliandum, coniecit aut: ξένος σύ· σύμπαντες, aut: ξένος σύ· πάντες. Harum rationum mihi quoque multo magis posterior placet, quo πάντες cum vi singulari repetatur, sicut est in Asino c. 32. — πάντων ὑβριζομένων, πάντων ἀνατρεπομένων. Sed tamen Lucianus paullo aliter scriptum reliquerat, et ita quidem: οὐκ ἔτι ξένος σύ γε· πάντες —. Simillima est conditio loci Pro Imagin. c. 23. ἐγὼ δὲ (ἤδη γάρ με προάξεται τἀληθὲς εἰπεῖν) οὐ θεαῖς γε, ὦ βελτίστη, εἴκασα —. Ubi σέ pronomen falso deficere adeo manifestum est, ut non tam *Iensium* et *Reitzium*, qui recte viderint, quam qui negare ausus sit, *Lehmannum* meum mirer. Neque vero: οὐ θεαῖς σε, ὦ βελτίστη, quemadmodum illis placuit, legendum esse arbitror, sed potius: οὐ θεαῖς σέ γε, ὦ βελτίστη. Eadem orationis formâ usum Lucianum esse reperio et crebro alibi et Timone c. 16. οὐ σύ γε, ὦ Ζεῦ, τοῦτο φαίης ἄν, ἐρασθεὶς πολλάκις. Imagin. c. 2. Οὐδὲ τοὔνομα ἐπύθου σύ γε; Piscator. c. 15. Ὁρᾶτε, μὴ οὐ Φιλοσοφίαν οὗτός γε — ἠγόρευε κακῶς. De Merc. Cond. c. 19. Τοῦτο μὲν δή σοι τὸ — δεῖπνον, οὐκ ἐμοί γε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἁλῶν ἥδιον. Contuleris etiam notissimum illud: Μὴ σύ γε, quod consimiles explicatus habet. Namque enclitica vox in hoc genere non magis ad negationes, quam pronomina refertur. Sed quum semel editionis *Lehmannianae* Tomum sextum, qui nuper admodum mihi allatus novam cogitandi dubitandique materiem praebuit, evolverimus, de aliquot aliis locis, si *Tibi* volupe est, ad *Te* referam. Scilicet in Imaginibus c. 1. *Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς, κἂν ἐκ περιωπῆς μόνον ἀπίδῃς ἐς αὐτήν, ἀχανῆ σε —.* deleam *σε* prius, ut neque locatum apte, et omnino languidum. Neque, ubi formula: *καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή, ὡς —* redit, in Hermotimo c. 63. atque Convivio c. 16. pronomen inutile accessit. C. 4. *Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς, τῶν δὲ —; καὶ* equidem si abesset, nihil requirerem. Sic in Gallo c. 17. *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς —,* Vit. Auct. c. 5. *Ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς —.* Necyom. c. 19. *Ταυτὶ μὲν ἱκανῶς —.* In Parasito c. 47. *Ταῦτα μὲν ἱκανὰ —* unus liber suggerit: *ἱκανόν,* ego autem: *ἱκανῶς* antetulerim. C. 6. distingue: *ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν αὐχένα,* (sc. *παρέξει*) *παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών.* et c. 7. compone: *κατὰ τὴν Πακάτην μάλιστα,* plane ut c. 6. adfuit: *κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα.* C. 13. — *καὶ τό, γλυκίων μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης, περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἂν εἴρηκε.* Liber *Graevianus*: *γλώσσης* atque: *εἴρηκη* exhibet, quam utramque lectionem editores nostri neglexerunt. Et *γλώσσης* quidem dignum esse, quod suscipiatur, Homeri versus evincit: *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.*, *ἂν εἴρηκη* vero pro vulgari, sed barbaro: *ἂν εἴρηκε* impressa habet veri: *ἂν εἰρήκει* vestigia. C. 22. *Λυκ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθω.* Fortasse scripserat Lucianus: *Λυκ. Εὖ λέγεις καὶ —.* *Pro*

Imagin. c. 17. ἐπ' ἐκείνων μέντοι καὶ πάνυ πολλήν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ. ἐπ' ἐκεῖνον, quod in Bas. 3. legi perhibent, magis etiam remotum est a Luciani manu: ἐπ' ἐκείνῳ. C. 20. τὸν Κροίσου υἱόν. Imo: τὸν Κροίσου παῖδα., ut cod. *Gorl.* substituit verissime. C. 24. ἐρήσομαι τοίνυν αὐτόν (sc. τὸν σὸν Ὅμηρον), μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ —, Τί σοι ἐκεῖνο δοκεῖ, ὁπόταν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγῃ τῆς Βρισηΐδος — ὁπόταν οὖν τοιαῦτα λέγῃ, μισεῖς κἀκεῖνον —; Lucianus, de cuius libello asperius existimaverat Panthea, formosissima mulier, hic Homerum antestatur, quem fieri non posse ait, quin ejusdem secum culpae reum teneat. Ergo apparet, legendum esse: Τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, quaeram ex te, *quid tibi ille, Homerus, videatur.* Luc. D. Meretr. 10, 3. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; Toxar. c. 23. Τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι ὁ Ἀρεταῖος οὗτος; Ubi *Iacobus* e Platone attulit: τί σοι φαίνεται ὁ νεανίσκος; τί σοι φαίνεται ὁ λόγος; τί οὖν ἐφαίνοντό σοι (οἱ ἄνδρες); C. 25. Ἐπὶ μέντοι τοῦ Ἀγαμέμνονος —. Vere duo Codices: Ἐπὶ μέν γε τ. Ἀ.. Sequitur: Οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς [ἀπεικάζει], ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπείκασε —. E scripturâ, quae est libri Par. 3011.: ἀλλὰ δὴ καί extundam: ἀλλ' ἤδη καί. Vide Iudic. Vocal. c. 11. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ —. et paullo supra: — ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέβηκε cet.. D. Deor. 7, 3. Οὐ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν. et, ubi ἀλλ' ἤδη tantum offendimus, Rhet. Praec. c. 24.. *Toxaris* c. 8. πλὴν ἀλλ' οὐκ ᾠήθην ἂν οὕτω ποτὲ περισπούδαστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις. Praestabilius duco: ποτέ. οὕτω. Ita in Piscator. c. 8. καίτοι οὐκ ἂν ᾠήθην ποτέ, ὡς —. C. 12. ὥςτε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κώμους ἐπῆγεν. Multi codices vere: ἀπῆγεν, *comissatum abduxit*. C. 13. — ὁπόσα αἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται. Cod. *Gorl.*, in quo est: ἐπιμηχανῶνται, vereor, ne ἐπί ante τοῖς non agnoscat. Alio modo corruperunt D. Meretr. 4, 3. πόσα οἴει ἐπὶ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με —; Recte ed. Fl.: τούτῳ. Ubi mox: εἴ μοι, φησίν, ἐπὶ πλέον ὀχλήσειας —. ex uno libro *Schmiederus* bene recepit: ἐνοχλήσειας. Cf. Hermotim. c. 58. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐνοχλοίης —. vel potius: εἰ δὲ ἐπὶ πλέον ἐνοχλοίης —. Nam καί delendum esse existimo; vide, quae diximus ad Luc. Vota p. 384.. Obiter tuemur locum a *Guyeto* et *Gesnero* male sollicitatum De Mort. Peregr. c. 37. — ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ᾽ αὐτοῖς (sc. τοῖς Κυνικοῖς) Ἀπίωμεν, φημί, ὦ μάταιοι h. e. *angore ob Cynicos istos confectus*. Non secus habet Gall. c. 28. ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι. C. 16. — καλός ποθεν αὖθις γεγενημένος καὶ αὖθις ἡ ἄβρα —. Lege cum *Gorl.*: ποθεν ἄρτι. C. 17. καὶ ἧκε περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. Iure abest τὸν ab ed. Fl.. C. 24. εἶτα ἐπεὶ ἐθαύμασα, εἰ καλὸς οὗτος καὶ ὡραῖος ὢν ἀνέχεται παρσχουμένην τοιαύτην αὐτῷ γυναῖκα, ὁ δείξας αὐτὸν διηγεῖτό μοι —. Fl. et 2954. αὐτός subrogant, *Lehmannus* autem rite atque ordine correxit: οὕτως. C. 28. ὑπὸ κλίνῃ τινὶ —. Pro τινί in ed. Fl. et 2954. τῇ repertum est, unde scripserim: ὑπὸ τῇ κλίνῃ. Sed haec et alia ejusmodi, quum sint haud magni momenti, praeteribo. C. 32. καὶ οὐκέτι παρῄει τις ἐς τὸ οἴκημα τῶν λελυμένων. P. atque mA1W. non τις repraesentant, sed eius loco: οὐδὲ εἷς, liber vero 3011. *videtur* scriptum tenere: τις ἐς τὸ *οἴκημα* *οὐδὲ εἷς*, cuius scripturae si fides esset paulo certior, me non poeniteret in tutelam receptae. Eurip. Alcest. v. 79. *ἀλλ᾽ οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδ᾽ εἷς.* Ubi vulgo editur: *οὐδείς* pariterque in Herodoti verbis a *Seidlero*, Egregio Viro, allatis: *οὔτε τινὰ πόλιν ἀνδρῶν οὐδεμίην οὔτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι.* Quod vitio fieri et eandem esse rationem formulae haud frequentissimae quidem, sed obviae tamen in Thucydide, Demosthene, aliis: *εἷς οὐδ᾽ εἷς*, quod *εἷς οὐδείς* scriptum ferri diutius nefas esse, hic demonstrare constitueram: nunc, rem ante nos acu tetigisse iam *Schaeferum*, ad Demosth. T. II. p. 619., intelligo. Praeterea pro isto *λελυμένων* e libro Paris.: *λεγομένων* enotatum est, sed optime *Lehmannus* correxit: *δεδεμένων.* C. 39. *οἷα δὲ οὐ προειδομένοις* —. Desinant aliquando hanc nobis formam ut rariorem, sed probam obtrudere. Lege: *προϊδομένοις.* Eadem medelâ opus Tyrannic. c. 14. et saepe. C. 41. *Τοῦτο γενόμενον παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας καὶ οὐκέτι ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον ὁρῶντες, ὅτι τὸ μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀπήγαγον οἱ πολέμιοι* —. Imo scribendum, ut puto: *ἡττῆσθαι.* C. 44. *ἐν τῷ δείπνῳ γοῦν ἦρα καὶ πονηρῶς εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν φόρων διεπέπρακτο ἤδη καὶ ἐχρημάτιζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ εἱστία ἤδη αὐτὸν ἀποπέμπων.* Repono: *οὖν* e cod. *Gorl.*, ex coniecturâ autem: *πονήρως* et: *ἐχρημάτισεν.* C. 46. *ἀλλ᾽ ἐμοῦ ταῦτα διεξιόντος ἡμᾶς μὲν ἐχλεύαζε καὶ κατεφρόνει* —. Sententia flagitat: *ὑμᾶς.* C. 47. — (*εἰκὸς γὰρ καὶ στρατείας καὶ πολέμου τὸ μετὰ τοῦτο δεήσειν ἡμᾶς*) *αὐτοῦ περιμένων συνάγειρε* cet.. Quin potius: *στρατιᾶς.* Leve est, quod c. 50. *οὔτε* in *οὐ-*

explicatus habet. Namque enclitica vox in hoc genere non magis ad negationes, quam pronomina refertur. Sed quum semel editionis *Lehmannianae* Tomum sextum, qui nuper admodum mihi allatus novam cogitandi dubitandique materiem praebuit, evolverimus, de aliquot aliis locis, si *Tibi* volupe est, ad *Te* referam. Scilicet in Imaginibus c. 1. *Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς, κἂν ἐκ περιωπῆς μόνον ἀπίδῃς ἐς αὐτήν, ἀχανῆ σε* —. deleam σε prius, ut neque locatum apte, et omnino languidum. Neque, ubi formula: *καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή, ὡς* — redit, in Hermotimo c. 63. atque Convivio c. 16. pronomen inutile accessit. C. 4. *Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς, τῶν δὲ* —; *καὶ* equidem si abesset, nihil requirerem. Sic in Gallo c. 17. *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς* —, Vit. Auct. c. 5. *Ἀλλὰ τάδε μὲν ἱκανῶς* —. Necyom. c. 19. *Ταυτὶ μὲν ἱκανῶς* —. In Parasito c. 47. *Ταῦτα μὲν ἱκανὰ* — unus liber suggerit: *ἱκανόν*, ego autem: *ἱκανῶς* antetulerim. C. 6. distingue: *ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς καὶ τὸν αὐχένα*, (sc. *παρέξει*) *παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών*. et c. 7. compone: *κατὰ τὴν Πακάτην μάλιστα*, plane ut c. 6. adfuit: *κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα*. C. 13. — *καὶ τό, γλυκίων μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης, περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου ὁ Ὅμηρος ἂν εἴρηκε*. Liber *Graevianus*: *γλώσσης* atque: *εἴρηκη* exhibet, quam utramque lectionem editores nostri neglexerunt. Et *γλώσσης* quidem dignum esse, quod suscipiatur, Homeri versus evincit: *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.*, *ἂν εἴρηκη* vero pro vulgari, sed barbaro: *ἂν εἴρηκε* impressa habet veri: *ἂν εἰρήκει* vestigia. C. 22. *Λυκ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθω.* Fortasse scripserat Lucianus: *Λυκ. Εὖ λέγεις καὶ* —. *Pro*

Imagin. c. 17. ἐπ᾽ ἐκείνων μέντοι καὶ πάνυ πολλήν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ. ἐπ᾽ ἐκεῖνον, quod in Bas. 3. legi perhibent, magis etiam remotum est a Luciani manu: ἐπ᾽ ἐκείνῳ. C. 20. τὸν Κροίσου υἱόν. Imo: τὸν Κροίσου παῖδα., ut cod. *Gorl.* substituit verissime. C. 24. ἐρήσομαι τοίνυν αὐτόν (sc. τὸν σὸν Ὅμηρον), μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ —, Τί σοι ἐκεῖνο δοκεῖ, ὁπόταν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγῃ τῆς Βρισηΐδος — ὁπόταν οὖν τοιαῦτα λέγῃ, μισεῖς κἀκεῖνον —; Lucianus, de cuius libello asperius existimaverat Panthea, formosissima mulier, hic Homerum antestatur, quem fieri non posse ait, quin ejusdem secum culpae reum teneat. Ergo apparet, legendum esse: Τί σοι ἐκεῖνος δοκεῖ, quaeram ex te, *quid tibi ille, Homerus, videatur.* Luc. D. Meretr. 10, 3. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; Toxar. c. 23. Τί σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι ὁ Ἀρεταῖος οὗτος; Ubi *Iacobus* e Platone attulit: τί σοι φαίνεται ὁ νεανίσκος; τί σοι φαίνεται ὁ λόγος; τί οὖν ἐφαίνοντό σοι (οἱ ἄνδρες); C. 25. Ἐπὶ μέντοι τοῦ Ἀγαμέμνονος —. Vere duo Codices: Ἐπὶ μέν γε τ. Ἀ.. Sequitur: Οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς [ἀπεικάζει], ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπείκασε —. E scripturâ, quae est libri Par. 3011.: ἀλλὰ δὴ καί extundam: ἀλλ᾽ ἤδη καί. Vide Iudic. Vocal. c. 11. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ —. et paullo supra: — ἀλλ᾽ ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέβηκε cet.. D. Deor. 7, 3. Οὐ μόνον, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ μουσικόν. et, ubi ἀλλ᾽ ἤδη tantum offendimus, Rhet. Praec. c. 24.. *Toxaris* c. 8. πλὴν ἀλλ᾽ οὐκ ᾠήθην ἂν οὕτω ποτὲ περισπούδαστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις. Praestabilius duco: ποτέ.οὕτω. Ita in Piscator. c. 8. καίτοι ne comparavit *Gesnerus* Gall. c. 22. *κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους.*, cui adde locum D. Mort. 10, 12. *βάλλεται ἀφθόνοις τοῖς λίθοις.* Ibid. c. 14. *τί αὖθις ἐς τὸν βίον; ἆρά τις ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω;* Libri optimi: *ἆρά τι—;* egregie. Inepte fecerit, qui opponat talia, quale est D. Deor. 5, 5. *οἰμώξεται γάρ, ἤν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ.* Haud absurde autem Neutri tuendo inservire iusseris D. Meretr. 10, 2. *ἀλλὰ μὴ ἐλύπησέ* (vulgo perperam *ἐλύπησα*) *τι αὐτὸν —;* Abdicat. c. 31. *Τοιαῦτά σοι ὦ πάτερ καὶ ἡ γυνὴ πέπονθε καὶ ἴσως τι λελύπηκεν αὐτὴν ἔναγχος. οὐδὲν* (Cod. *Gorl.*: *οὐδένα*, uti iam coniecerat *Vorstius.* Recte. Hoc solum enim respondet legi supra (c. 30.) positae: *μῖσος κατά τινος πολύ.*) *γὰρ ἐκείνη ἐμίσει —.* D. Mar. 13, 2. *ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν.* D. Deor. 14, 1. *ἦ τὰ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;* D. Mort. 10, 11. *ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτὸν — ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.* Ibidem c. 21. — *καὶ ἃ πράττουσι δέ, μόνη ὁρᾷς, ἅτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα.* Scis, *mi Friedemanne*, de magni illius *Hemsterhusî* Anecdotis non nimis honorifice nos sentire; in quo genere quae nuper disputavi, his singula quaedam acri reprehensione digna, quantumvis possim, nunc nolo addere. Sed hoc consideres: Aut scripsit H. notulas istas ante editum Lucianum; tum certe vim addit eorum opprobrio, qui Luciani curam a viro summo depositam esse dicunt, quia opibus effusis omnibus non iam haberet, quae ordinaret (ac sane in ultimâ parte mire parcus redditur): aut post illa tempora; tum vero non magis beata eius copia splendet, et quod istud meritum, post *Iensium* et *Solanum* emendationes aliasque observationes recoxisse? Iam de hoc loco quae disseruit in Appendice ap. Geel. p. 23. infra posui: „*ἄτε δὴ ἐπίσκοπος οὖσα*] *An ἐπὶ σκοπῆς? Supra p. 396. C. ἐπὶ σκοπῆς οἰκοῦσα.*“ Apparet, *Hemsterhusium* scriptum velle: *ἄτε δὴ ἐπὶ σκοπῆς οὖσα*: quod nullâ prorsus auctoritate munitum est, quum: *ἐπὶ σκοπῆς οἰκοῦσα* pro variâ lectione (quam recentius stabilivit liber Paris. 2954.) afferat *Scholiasta*. Quare optio data est scripturae, quae vulgo obtinuit: *ἐπίσκοπος οὖσα* et, quam *Solanus* ac *Schmiederus* praetulere: *ἐπὶ σκοπῆς οἰκοῦσα*; *ἐπὶ σκοπῆς οὖσα* ne in censum quidem venire potest. Ubi vero *ἐπὶ σκοπῆς οἰκοῦσα* legatur aut quem dicat locum vir maximus, (neque enim reperio) alii viderint. Ego interim hunc defectum sarciam loco Luc. Bis Accusat. c. 11., ubi Pan loquitur sic: *πλὴν ἀλλ᾽ εἴ γε δεῖ μηδὲν ὑποστειλάμενον τἀληθὲς διηγήσασθαι, (οἰκῶ γὰρ ἐπὶ σκοπῆς, ὡς ὁρᾷς) πολλοὺς αὐτῶν πολλάκις ἤδη ἐθεασάμην περὶ δείλην ὀψίαν* ..... Defecit ab *Hemsterhusio Geelus* l. l., ubi: *vide tamen Solonem*, inquit, *apud Demosth. de F. L. p. 421. Ed. Reisk. ubi Minerva ἐπίσκοπος dicitur.* Id cupide arripuit *Schaeferus*, ad Demosth. T. II. p. 673.. Frustra. Fuerit sane *ἐπίσκοπος* (uti et potest et plane videtur fuisse) cognomen Minervae; at quum ab urbis praesidio deae ad videndarum rerum omnium, earum etiam, quae in abscondito lateant, facultatem concludi nequeat, perversa est haec argumentatio: — *et vero quae faciant philosophi isti, tu, Minerva, sola observas, ut quae sis praeses.* Quanto rectius hoc: — *quippe quae locum editum et quasi speculam inhabites.* Multa quidem *Schaeferi* notis ad Demosthenem scriptis insunt cognitu perutilia; sed aliquando tamen etiam quae in oculos incurrunt, non vidit, ut T. IV. p. 590.; ubi sententiam quandam meam recto talo stantem et certissimam iniurioso pede proruit. Ibid. c. 22. ἐπίπαττε οὖν καὶ τὰς εἰρωνείας —. Al. τῆς, quod verum. Cf. Pro Merc. Cond. c. 2. ἐπιπάττειν τῶν φαρμάκων. Rhet. Praecept. c. 16. ἐπίπαττε αὐτῶν. Ibid. c. 42. Βαβαί, ὡς πλήρης μὲν ἡ ἄνοδος ὠθιζομένων ἐπὶ τὰς δύο μνᾶς —. Certe legendum cum cod. 2954.: Βαβαί, ὅσοι· πλ.. Cf. Bis Accusat. c. 25. Βαβαί, ὅσοι συνεληλύθασιν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν. Sequitur: οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀνακεῖον προθέμενοι κλίμακας ἀνέρπουσι — ἀλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα πολλοὶ κἀντεῦθεν Μυρίοι ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ἦρι. Non eam cognovimus verbi προτίθεσθαι potestatem; lege igitur: προςθέμενοι. In Homerico versu quum plurimi codices, *Graevio* probante, ὥρῃ, uti est apud Homerum, offerrent, ἦρι a *Solano* male defensum retinuere. At quae tandem haec pervicacia est? Praeterea cum *C. Reitzio* (Ind. s. v. φύλλον) γίνεται in γίγνεται mutandum vel sine libris: nam totus versus Homeri est. — De Merc. Cond. c. 15. — οὐδ' αὐτῷ δὲ ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ προεῖπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, ὅπως ἐς τοὺς παῖδας ἢ ἐς τὴν γυναῖκα εἰ πολλάκις ἐκ περιωπῆς ἀποβλέψεις. Cum *Theodori Marcilî* meretriculis credo optime agi et scribendum esse sic: εἴπως ἐς τοὺς παῖδας ἢ ἐς τὴν γυναῖκα ἢ παλλακίδας cet.. Alibi quoque junguntur feminae istae loco quidem et honore dispares, ut Toxar. c. 39. ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς παλλακίδας καὶ τὰς γυναῖκας. — Adjungam his aliquot *Pseudologistae* locos, in quo libello faceto sane et egregio, ubi tamen Lucianus non solum libero ore loquutus est (quod quis reprehendat?), sed passim etiam cupide et acerbe disseruit, nostra conquiescat oratio. C. 1. *πῶς γὰρ ἂν ἠπιῶ — εἰ μὴ καὶ παντάπασιν ἀνήκοος ἦσϑα τοῦ ὀνόματος;* Unus liber: *εἰ καὶ μὴ* —. Equidem malim, *καί* abiectâ, *εἰ μὴ π.*. Vide, quae diximus Q. Luc. p. 202.. In D. Marin. 5, 2. *Ἤδη σοί φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μή τι πάνυ ὁ διαιτητὴς ἀμβλυώττῃ.* aio delendum esse *τι* secundum Codices 3011. atque Guelf.. C. 4. *χαρίεν γοῦν τοῦτο γένοιτ᾽ ἄν, εἰ ἐϑελήσειεν ἡμῖν προειςελϑὼν οὗτος διηγήσασϑαι τοῖς ϑεαταῖς* —. Imo lege: *ὑμῖν προειςελϑών*, ut c. 9. *ἐμὲ προειςπέμψας ὑμῖν.* Paullo post ita scriptum est: — *μιμησόμεϑα γάρ σε καὶ διελέγξομεν τὰ πολλά, ὡς παῤῥησίας τε καὶ ἀληϑείας ἕνεκα μηδένα αἰτιάσασϑαί* (*αἰτιᾶσϑαι* Cod. 2955.) *σε.* Sensu multo meliore reposueris: *μηδέν* pro *μηδένα*. *Nam,* inquit, *Te* (*τὸν Ἔλεγχον* dicit, *φίλον ἀληϑείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ ϑεόν*, uti supra legitur) *imitabimur et plerumque coarguemus hominem, ut, quantum ad libertatem et veritatem, Tu nihil in me vituperare posse videaris.* Tum requiro: *παῤῥησίας γε καὶ ἀληϑείας ἕνεκα.* In D. Deor. 5, 4. *Εἴϑε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ γε ἕνεκα.* particula ab *Hemsterhusio* pulchre expetita e tribus libris accessit. Apud Sophoclem, Philoct. v. 763. verba: *ϑάρσει προνοίας γ᾽ οὕνεκ᾽.* (nam *γ᾽* in uno libro conspicuum iure inseruit *Brunckius*) divellere nequaquam licet. Sexcenties recurrit formula: *ϑάῤῥει τούτου γε ἕνεκα,* quanquam *τούτου γε ἕνεκα* vel non praegresso *ϑάῤῥει* haud infrequens est. Homer. Odyss. 8, 197. *σὺ δὲ ϑάρσει τόνδε γ᾽ ἄεϑλον.* Sophocles: *ϑάρσει τὸ τοῦδέ γ᾽ ἀνδρός.* C. 7. *καί πως* (*ἔστι δὲ ἀκρατὴς γέλωτος*) *ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος* —. Ita locum constituo: *καί πως* est:

et forte. Hermotim. c. 9. *καί πως ἐκηλούμην πρὸς τὸν λόγον.* De Parasito c. 26. *καὶ μᾶλλόν πως καθαιροῦντος τὸ ἀξίωμα τῆς τέχνης.* Asinus c. 1. *καί πως ἔτυχον* —. Amores c. 12. *καί πως εὐθὺς ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τεμένους Ἀφροδίσιοι προςέπνευσαν αὖραι.* Eurip. Phoeniss. v. 1422. *καί πως νοήσας Ἐτεοκλῆς* —., ubi offendit *Valckenaerius.* Vereor tamen, ne in verbis, quae interposita sunt, vitium nescio quod lateat. Vide enim, ut omni parte laborent: sensus per se bonus (Cf. initium *Eunuchi*) evertitur sede, quam obtinent, ineptâ; scriptura *ἀκροατής, ἀκρατής* vocis loco, attentos reddit animos; denique permira est et a librorum scripturâ abhorrens ratio *Scholii: Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα.* Omnino autem incredibile dictu est, quantum e lemmate et Scholiis ipsis diligenter excussis ad emendationem scriptoris nostri utilitatis redundet. Paullo supra antecedit: *τοῦτο ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἔναγχος. Scholion* memorat: *ἐξεπολέμησεν* et *ἐξεπολέμωσεν*, ut plane codici 2954. *ἐξεπολέμωσεν αὐτούς* praebenti favere videatur. Timon c. 6. *ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι.* In *Scholio* affertur: *ὑπὲρ γὰρ τὸν Ἐπιμενίδην*, haud dubie pro diversâ lectione, non illâ quidem tali, ut temere sperni debeat (Philospeud. c. 25. *ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ.*), sed tamen ut potiorem esse negem (D. Mort. 10, 9. *ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπῆρκεν*). Hunc quidem locum iam commemoravi in censurâ Luciani a *Lehmanno* editi. Taceo alias Scholiastae lectiones, quas vulgo praetermitti solitas iam alibi supplevimus, verbi causâ in Icaromen. c. 19., quod unice verum, *θέει φέρων.* Parasit. c. 30. *ὡς ἔοικεν ἐν παρασίτοις*] *Ἔοικε tantum*, inquit *Reitzius*, *sine praepos. lege-*

batur; iam ad Lucian. accommodavi. Abstulit sic partem verae lectionis, quam liber Gorlit. servavit integram: ὡς ἔοικε, παράσιτοι, pervulgato vitio editorum, dum lemmata Scholiorum ad vulgare scribendi genus revocantes ad scripturae discrepantiam conniveut. Plurimis vero locis varias lectiones inter Scholia allatas neglexerunt decepti eo, quod γρ. aut simile signum non invenissent praepositum, et ubi eadem illa lectio iam ex aliis Codd. consignata prostaret, eam rem nihil remorati. Quin etiam fuere, qui diversas legendi rationes easque optimas hoc solo nomine auderent repudiare, quia non eas esse nisi glossemata e *Scholio* intelligatur, mirifica illi et ridicula glossemata commenti argumentatione suâ, quae est huiusmodi: *Quandoquidem scripturam hancce in Codicibus Scholiastae repererunt, idcirco ea pro Scholio habenda est; nam isti homines etiam Scholia ipsi composuere.* Huius quidem generis vel e Dialogis Deorum decem exempla vel amplius poteram proferre. C. 20. *πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ οἶσθα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ, τὸ στόμα.* Addidi τὸ στόμα, sumptum e codice 2955.. Cohaerent: *οἶσθα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα τὸ στόμα.* De sensu tacere praestat; siquidem de nefandâ et abominandâ nequitiâ agitur. C. 24. *Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν κατεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν —;* Quod conieci: καταγελᾷς, etiamnunc probo ac teneo. Cf. Eurip. Bacch. v. 283. καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς μηρῷ; — Hic volueram finem facere; at non licuit per typothetam, aliquantum chartae superesse et impleri debere vacua spatia, denuntiantem. Cui ut mos gereretur, haec adiecimus. D. Mort. IV, 1. *Ἑρμ. Λο-*

γισώμεθα ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὁπόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμέν τι περὶ αὐτῶν. Χαρ. Λογισώμεθα ὦ Ἑρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὡρίσθαι περὶ αὐτῶν καὶ ἀπραγμονέστερον. Silent editores doctissimi; ego autem emendatione, si non difficili ad inveniendum, at longe verissimâ huic loco opitulabor. Nam vide mihi: *τι* post *ἐρίζωμεν* non modo languet, sed plane iners est; repetitio verborum: *περὶ αὐτῶν* in tantulo intervallo vel per se mirationem facit summam, quum praesertim cod. Augustanus in loco posteriore (non ut *Lehmannus*, *Schmiedero* negligentius consulto, refert, priore) illa abstulerit; loquutio: *ὡρίσθαι περὶ αὐτῶν* ineptissima videtur et dici debebat potius: *ὡρίσθαι τι*, ut De Merc. Cond. c. 19. *bis: ἐπεὶ δὲ καὶ ὡρίσθαι τι δεῖ, ὁρῶ μὲν — ὅμως δ᾽ οὖν καὶ ὡρίσθω τι.* et alibi saepius. Est vero locus hic itá corrigendus, ut *τι* deleatur pone *ἐρίζωμεν*, post *ὡρίσθαι* autem et addatur *τι* et, hoc quidem cum libro Aug., expungatur *περὶ αὐτῶν*. Iam verba hoc decurrent ordine: *Ἑρμ. Λογισώμεθα ὦ πορθμεῦ, εἰ δοκεῖ, ὁπόσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὖθις ἐρίζωμεν περὶ αὐτῶν. Χαρ. Λογισώμεθα ὦ Ἑρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὡρίσθαι τι καὶ ἀπραγμονέστερον. Timon* c. 56. *εἰ γάρ μοι πείθοιο, μάλιστα ὅλον ἐς τὴν θάλατταν ἐμβαλεῖς αὐτὸν —. Εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει* cet.. Post *μάλιστα* requiro: *μέν*. (In *Nigrino* c. 24. malim: *καὶ μάλιστα τῶν προβεβηκότων.*) Atque *Zeux.* c. 11. recte olim conjeci: — *κελεύει ἄλλο μὲν μηδέν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐγκολάψαι.* Cf. D. Meretr. 4, 3. *ἣ δ᾽ ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον —.* Thuc. I, 139. *ἄλλο μὲν οὐδὲν-αὐτὰ δὲ τάδε* ——. Haec dum scribo, afferuntur mihi necopinanti quum alia expoliendi Luciani subsidia haud spernenda, tum vero gratissimum *Iacobi* munus, viri de Luciano bene merentis et nobis peramici, in Toxarin, Alexandrum, Philopseudem, Bis Accusatum Codicis Paris. 2954. varians lectio, quam, intercedente *Hasio*, viro et doctissimo et noto in Germanos animi propensissimi anno, 1823. secundum ed. *Bipontinam* consignavit *Theodorus Sypsomius*. Quas ego scripturas quanquam vixdum fugitivo oculo potui percurrere, vel sic tamen a me deprehensum est, *Belini* fidem suâ ipsius temeritate, mox a *Lossio* labefactatam nunc tantum non concidisse penitus; Codicem hunc correctoris manum saepe expertum esse, cum ed. autem *Florentinâ* in vitiis et virtutibus, denique in omnibus minimis, maximis mediocribusque rebus adeo eum convenire, ut neque is consensus fortuitus censeri queat, neque si quando in diversa abeant, ipsi illi, sed potius viri, qui contulerint, eius rei culpam sustinere videantur. Lubet nunc exempla quaedam apponere, quo appareat, ex hac *Sypsomî* operâ magnam posse utilitatem percipi. Omittam vero *Toxarin*, ut ad quem dialogum potissimae lectiones iam a *Iacobo* descriptae sint. *Bis Accusat.* c. 4. *Οὔτω ποίει· σὺ μὲν κήρυττε καταπτάμενος, ὅτι ἀγορὰ δικῶν ἐστι κατὰ τάδε* —. Codex: *ἔσται*, quod vel e coniecturâ restitui debuerat. C. 6. — *τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχράναντες* —. Codex: *πρὸς τὸν ἥλιον*. itaque omnino legendum est. C. 11. *Τίνας λέγεις τοὺς φιλοσόφους; ἆρ' ἐκείνους τοὺς κατηφεῖς, τοὺς σκυθρωποὺς ξύναμα πολλούς, τοὺς τὸ γένειον ὁμοίους ἐμοί, τοὺς λάλους;* In Q. Luc. p. 195. non temere conieci: *τοὺς σκυθρωπούς, τοὺς ξύναμα πολλούς*. Melius etiam Codex (et ed. Fl.), qui demserit *σκυθρωπούς*, quod nemo pro glossemate *κατηφεῖς* vocabuli non habebit. Genuinum est igitur: *τοὺς κατηφεῖς, τοὺς ξύναμα πολλούς*.

C. 13. *Μέθη κατὰ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὲρ Πολέμωνος ἀνδραποδισμοῦ.* Vere codex: *περὶ Πολέμωνος.* Paullo post sequitur: *Ἡ γραφικὴ κατὰ Πύῤῥωνος λειποταξίου.* Iure abest *Ἡ* in Codice (et ed. Fl.). C. 14. *τὰς ὑπερορίας.* Codex (et G.): *ὑπερορίους*, recte. C. 19. *Καθήσατε.* Codex: *καθίσατε.* Barbarum esse, quod vulgo editur, quid attinet dicere? C. 20. *ἤκουον δὲ ἔγωγε, ὡς* —. Codex (et ed. Fl.): *ἀκούω*, quod praefero. Mox rescribe e *Scholio: καὶ τὸν ὑμέτερον Θησέα.* C. 21. *ὃς καὶ τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς εἰδὼς* —. Codex om.: *καὶ τά.* Hinc legerim: *ὃς τὰ π..* C. 24. *τί τοῦτο; ἀπέφευγεν*—; Bene Codex (et Ox. 3011. Schol.): *πέφευγεν.* C. 29. *κατὰ δὲ τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον τὸν Διάλογον οὗτος ἀπολογείσθω, ἢν δύνηται.* Codex: *οὕτως*, ut *Gesnerus* acute cernens coniecerat. C. 32. *Ταῦτά ἐστιν. ἃ ἐγὼ τὴν Ῥητορικὴν μεγάλα ἠδίκησα.* Codex: — *τὴν Ῥητορικὴν ἐγὼ μεγάλα ἠδίκηκα.* Quod nunc perplacet. Paullo aliter iudicavi Q. Luc. p. 88., ubi *ex coniecturâ: ἠδίκηκα* reficere sum verecundatus. Praevideo fore, qui mirentur, non semel me opiniones abiecisse pristinas. Est mihi tanti, stultum censenti, malle in erroribus pertendere, quam saniora amplecti. *Philopseud.**) c. 8. *ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς.* Meliore ordine Codex: *ἑκκαίδεκα μυγαλᾶς ὅλας.* C. 24. *καὶ μέλανες καὶ αὐτοί.* In Codice (et, ni fallor, ed. Fl., ubi posterius *καὶ* deficere narrant) recte deest *καί* prius. C. 25. *ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν*—. Sic vulgo; ed. Fl. more suo: *ἀπήγγελον*, unde quod nuper confeci: ἀπήγγελλον, a Codice confirmatur. In D. Marin. X, 2. scribe: σὺ δὲ ἀπάγγελλε —. C. 27. — καθέζεται πλησίον. Codex: καθίζεται, bene, nisi quod, quum in mA1W. notatum sit: καθίσει, etiam possis: καθίζει. C. 32. ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ. Optime Codex: τουτωΐ. Ibidem: ὥςγε, ἐπειδὴ —. ὥςτε, uti e coniecturâ *Solani* reposuimus, Codex servavit. C. 36. τὰ δέ, ἑκάτερον τὸ μέρος, ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει. Probe Codex (et ed. Fl.): ἀμφορέας. Ibidem *Gronovî*: ἐπικλυσθῆναι Codicis auctoritate stabiliri inde suspicor, quod in ed. Bip. haec correctio suscepta est et alibi certe (Philops. c. 12. συνηυλίσθησαν. Alexand. c. 19. Ἀντιλόχου.) memorata sunt, quae librorum omnium communia illam ed. non occuparunt. Puto autem, argumenta *e silentio* petita, quum singulis quibusque locis in dubitationem possint vocari, coniuncta tamen hanc vim habere, ut satis frequenter emendationes vulgo receptas in Codd. comparere probabile sit. Quotum enim quemque ex iis, qui Codices manu versavere suâ, notationes criticas nunquam non examinasse putabimus? *Alexand.* c. 4. Καὶ τό γε περίεργον —. Codex praebet, quod nuper requisivi: καὶ τό τε π.. C. 6. κατὰ τοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Recte Codex: τῶν Μακεδόνων. C. 32. λύων γὰρ τὰ πεμπόμενα βιβλία —. Liber 3011.: πεπεμμένα βιβλίδια. Hinc legendum esse *Seidlerus* meus me monuerat: πεπεμμένα βιβλία. et sic habet Codex. Vide *G. Dindorfium*, ad Demosth. p. XI.. De aliis rebus iisque praeclaris, quas in familiari sermone (docto, Iupiter!) a *Seidlero* accepi, ut primum potuero, eâ fide dicetur, ut neque illi derogem, nec mihi quidquam arrogem. C. 40. ὡς εἰκός. Receptum nunc volo libri 3011.: ὡς τὸ εἰκός. C. 43. διηλέχθη. Codex usitatius: διελέχθη. C. 45. — ἢ καὶ αὐτοὺς ἐναγεῖς ἔσεσθαι καὶ Ἐπικούρους κληθήσεσθαι. „Ἐπικούρους *man. pr. et corrector* Ἐπικουρείους,“ inquit *Sypsomius*. Is corrector e quo fonte sua hauserit, etsi incertum est (quin quidem e Codice, vix dubites), hoc tamen patet, saepius eum prava correxisse, quam depravasse recta. Hic certum esse dubioque exemtum Ἐπικουρείους vincit, quod supra legitur: Ἕνα γοῦν τινα τῶν Ἐπικουρείων —. C. 56. κἀγὼ μὲν ᾤμην ἁπλοῦν τι εἶναι καὶ δεξιόν. Ita vulgo; P. ἁπλοῦν τοῦτο. 3011. ἁπλοῦν τοῦτ'. Equidem iuncto utroque suffeci: ἁπλοῦν τι τοῦτο. Quod consilium non vanum fuisse Codex docet, e quo nunc petatur necesse est: τι εἶναι τοῦτο. Ex his exemplis, quae speciminis loco exhibui, quum plura suppeterent, facile licet statuere, quanto opere *Iacobus* lectionibus istis meae fidei commissis me sibi obstrinxerit. — Sed nimium diu *Te* gravissimis negotiis distentum *Tua*que tempora his tam minutis rebus moratus sum. Superest, ut *Te* rogem atque obsecrem, nolis amorem mei *Tuum*, qui mihi insperanti obtigit eumque iure nostro permagni facimus, unquam exuere, sed me, siqua meritus esse videar, plane in amicorum numero ducere. Sic vale, *mi Friedemanne*, iterum iterumque vale.

---

*) C. 6. lege e cod. Vatic. 87.: *τῆς κλίνης.* Obiter in Icaromen. c. 5. corrigo: *ᾤμην γὰρ ἐκείνους γε πᾶσαν ἔχειν* Ceterum Lexiph. c. 20. coniecturam meam: *ὡς δή τι μέγα ὄν, εἴ τις ξενίζοι* —. firmat locus similis Nigrin. c. 1. *ὡς γελοῖον ὄν, εἴ τις ἐκεῖ κομίζει γλαῦκας* —., ubi vicissim e codd. reponendum repositumque est: *κομίζοι.*

Scrib. Lipsiae, ineunte m. Aprili MDCCCXXVII.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ a).

I.

ARGUMENTUM.

(Ex editione Lehmanni).

Prometheus ob varia facinora Caucaso affixus poenâ a Jove liberatur, quod ei praedicit, fore ut, si cum Thetide rem habuerit, per filium inde natum summo rerum imperio privetur.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΠΡΟΜ. Λῦσόν με ὦ Ζεῦ, δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα. 1

ΖΕΥΣ. Λύσω σε φῄς, ὃν ἐχρῆν βαρυτέρας πέδας ἔχοντα καὶ τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἧπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι b), ἀνθ' ὧν τοιαῦτα ζῶα c) τοὺς ἀνθρώπους d) ἔπλασας καὶ τὸ πῦρ ἔκλεψας καὶ τὰς e) γυναῖκας ἐδημιούργησας; ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ νομῇ f) τῶν κρεῶν ὀστᾶ πιμελῇ κεκαλυμμένα μοι g) παραθεὶς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων, τί χρὴ λέγειν;

ΠΡΟΜ. Οὐκοῦν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα τοσοῦτον χρόνον τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον ἀετὸν h) τρέφων τῷ ἥπατι.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν.

---

a) Θεῶν διάλογοι] vulgo et Gu.. Διάλογοι θεῶν οὐρανίων 2956. b) ἐξορύττεσθαι] ὀρύττεσθαι Gu.. c) τοιαῦτα ζῶα] Gu.. ἡμῖν τοιαῦτα ζῶα 2956. Vulgo τοιαῦθ' ἡμῖν ζῶα. d) τοὺς ἀνθρώπους] A 1. 2. 2956. Gu.. Vulgo ἀνθρώπους. e) τὰς] om. Gu.. f) νομῇ] 2956. Gu.. Vulgo διανομῇ. Luc. Prometh. c. 3. et c. 6. de eadem re: τὴν νομὴν τῶν κρεῶν., sed c. 8. διανέμων τις κρέα. g) μοι] om. Gu.. h) ἀετόν] αἰετόν 2956.

ρίδα ἔχε t), ὑποδέου u) χρυσίδας, ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε, καὶ ὄψει, ὅτι πλείους x) ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διονύσου Μαινάδων.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε y), οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.

ΕΡΩΣ. Οὐκοῦν z) ὦ Ζεῦ μηδὲ ἐρᾶν θέλε, ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό γε.

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλ' a) ἐρᾶν μέν, ἀπραγμονέστερον δ' αὐτῶν b) τυγχάνειν c), ἐπὶ τούτοις [αὐταῖς] d) ἀφίημί σε.

III.

Arg. Imperat Jupiter Mercurio, ut suam Io a Iunone in iuvencam mutatam, Argo eius custode vigilantissimo necato, per mare in Aegyptum abducat ibique Deam nautarum faciat sub Isidis nomine colendam.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΖΕΥΣ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ναί, τὴν e) Ἰὼ λέγεις.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν ἀλλὰ δάμαλις.

ΕΡΜ. Τεράστιον τοῦτο, τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

ΖΕΥΣ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν f) αὐτήν, ἀλλὰ καὶ νῦν g) ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κα-

---

t) ἔχε] ἔχειν ἱμάτιον, *veste indutum esse.* V. *Reisigium* in syntagm. crit. p. 21. u) ὑποδέου] ὑποδύου 1428. x) πλείους] πλεῖον 1428. y) Ἄπαγε] om. Gu.. z) Οὐκοῦν] τί οὖν 1428. a) ἀλλ'] ἀλλὰ et mox δὲ pro δ' Gu.. b) αὐτῶν] *Clericus.* 1428. 2954. Gu. Gorl.. αὐτῷ Iunt. Vulgo αὐτοῦ, perverse. Cf. Asinum c. 5. ὁ φάσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὕρισκε σοφήν, ᾗ τεύξῃ τούτων ὧν ἐρᾷς. D. Mort. 23, 1. τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι, πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχοι. Catapl. c. 4. ὁρῶν ἀδυνάτων ἐφιέμενον. Infra 8, 2. πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς, ubi attulit iam *Solanus* Eur. Herc. Fur. v. 317. ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν. atque Nostri, Hermot. c. 51. ἐμήνυσα πρός σε ὑπ' εὐνοίας, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς. c) τυγχάνειν] Gu.. Vulgo ἐπιτυγχάνειν. d) αὐτοῖς] videtur delendum esse. e) Ναί, τὴν] Μὴ τὴν 2954. Gu.. f) μετέβαλεν] μετέβαλλεν A. 1. 2. Arg. Lips.. g) ἀλλὰ καὶ νῦν] 2954. καὶ νῦν Gu.. Vulgo ἀλλὰ καὶ καινόν. Observent tirones, ubi nulla praecedat negatio, ἀλλὰ καὶ

χρυσίδας] Χρυσὶς κυρίως ἡ χρυσῆ φιάλη, ὥσπερ ἡ ἐξ ἀργύρου, ἀργυρίς. V.

ΖΕΥΣ. Σὺ παιδίον ὦ Ἔρως, ἀρχαιότερος ὢν d) πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πώγωνα μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι γέρων καὶ πανοῦργος ὤν;

ΕΡΩΣ. Τί δέ σε μέγα e) ἠδίκησα f) ὁ γέρων ὡς φὴς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ g);

ΖΕΥΣ. Σκόπει ὦ κατάρατε εἰ μικρά h), ὅς i) ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥστε οὐδέν k) ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, ἀετόν l), ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα m) ἐρασθῆναι πεποίηκας οὐδὲ συνῆλθον n) ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημένος, ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὰς καὶ κρύπτειν ἐμαυτόν, αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον o) φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ἢν p) ἴδωσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους.

ΕΡΩΣ. Εἰκότως· οὐ γὰρ φέρουσιν ὦ Ζεῦ θνηταὶ 2 οὖσαι τὴν σὴν q) πρόσοψιν.

ΖΕΥΣ. Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν;

ΕΡΩΣ. Ἀλλ' ἡ Δάφνη κἀκεῖνον ἔφευγε r), καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἑκατέρωθε καθειμένος βοστρύχους τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος s), πορφυ-

---

d) *ἀρχαιότερος ὤν*] 1428. *ἀρχαιότερος εἶ* Gu.. Vulgo *ὃς ἀρχαιότερος εἶ.* e) *μέγα*] ex Gu. 1428. 2954. 3011. Gorlit.. f) *ἠδίκησα*] Vulgo et Gu.. *ἠδίκηκα* fortasse 1428.. 2954. 3011. g) *διανοῇ*] *διανοεῖς* Gu.. h) *εἰ μικρά*] om. Gu.. i) *ὅς*] *ὡς* Gu.. k) *οὐδέν*] 1428. Gu.. Vulgo *μηδέν.* l) *ἀετόν*] *αἰετὸν* 1428. m) *οὐδεμίαν ἥντινα*] *οὐδεμίαν τινὰ* c. Vatic. 87. auctore *Bastio* Ep. Crit. p. 115. Vide *Hermannum* ad Viger. p 709. n) *συνῆλθον*] 2954. Gu.. Vulgo *συνῆκα.* o) *ταῦρον ἢ κύκνον*] *κύκνον ἢ ταῦρον* Gu.. p) *ἤν*] *ἐὰν* 2954. Gu.. q) *σὴν*] ex 1428. Gorl. Gu.. r) *ἔφευγε*] *ἔφυγεν* (uti *Lehmanno* placuit) omissis deinceps *καίτοι κομήτην καὶ* Gu.. *Poppon* attulit Parthen. 15, 4. *Ἀπόλλωνα δὲ Δάφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα προϊδομένη μάλα ἐῤῥωμένως ἔφευγεν.* s) *ἥδιστον ποίει — ἀνειλημμένος*] *ἥδιστον ἁπαλὸν ποίει σεαυτὸν καλὸν ὀφθῆναι καθειμένον — ἀνειλημμένους* Gu.. *ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἁπαλὸν ὀφθῆναι ἑκατέρωθε καθειμένον βοστρύχους — ἀνειλημμένους* 2951. *ἥδιστον ποίει σεαυτὸν ἁπαλὸν καὶ καλὸν ὀφθῆναι, ἑκατέρωθε καθειμένον — ἀνειλημμένος* 1428. Unde si quis cum *Schmiedero* *ἁπαλὸν καὶ καλὸν ὀφθῆναι* post *σεαυτόν* adiiciet, cavere saltem, ne *καθειμένος* et *ἀνειλημμένος* nominativos corrumpat, debebit.

ἀλλά με δεῖ μαγγανεύειν] *μετὰ φενακισμοῦ μίγνυσθαι* V.

ρίδα ἔχε t), ὑποδέου u) χρυσίδας, ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε, καὶ ὄψει, ὅτι πλείους x) ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διονύσου Μαινάδων.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε y), οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.

ΕΡΩΣ. Οὐκοῦν z) ὦ Ζεῦ μηδὲ ἐρᾶν θέλε, ῥᾴδιον γὰρ τοῦτό γε.

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλ' a) ἐρᾶν μέν, ἀπραγμονέστερον δ' αὐτῶν b) τυγχάνειν c), ἐπὶ τούτοις [αὐτοῖς] d) ἀφίημί σε.

III.

Arg. Imperat Iupiter Mercurio, ut suam Io a Iunone in iuvencam mutatam, Argo eius custode vigilantissimo necato, per mare in Aegyptum abducat ibique Deam nautarum faciat sub Isidis nomine colendam.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΖΕΥΣ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα ὦ Ἑρμῆ;

ΕΡΜ. Ναί, τὴν e) Ἰὼ λέγεις.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν ἀλλὰ δάμαλις.

ΕΡΜ. Τεράστιον τοῦτο, τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

ΖΕΥΣ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν f) αὐτήν, ἀλλὰ καὶ νῦν g) ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κα-

---

t) ἔχε] ἔχειν ἱμάτιον, *veste indutum esse.* V. *Reisigium* in syntagm. crit. p. 21. u) ὑποδέου] ὑποδύου 1428. x) πλείους] πλεῖον 1428. y) Ἄπαγε] om. Gu.. z) Οὐκοῦν] τί οὖν 1428. a) ἀλλ'] ἀλλὰ et mox δὲ pro δ' Gu.. b) αὐτῶν] *Clericus.* 1428. 2954. Gu. Gorl.. αὐτῷ Iunt. Vulgo αὐτοῦ, perverse. Cf. Asinum c. 5. ὁ φύσκων ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας ἔγειρέ μοι σεαυτὸν καὶ τέχνην εὕρισκε σοφήν, ᾗ τεύξῃ τούτων ὧν ἐρᾷς. D. Mort. 23, 1. τοῦτον μὲν τὸν ἔρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι, πλὴν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν τύχοι. Catapl. c. 4. ὁρῶν ἀδυνάτων ἐφιέμενον. Infra 8, 2. πλὴν οἶδα, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς, ubi attulit iam *Solanus* Eur. Herc. Fur. v. 317. ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν. atque Nostri, Hermot. c. 51. ἐμήνυσα πρός σε ὑπ' εὐνοίας, ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς. c) τυγχάνειν] Gu.. Vulgo ἐπιτυγχάνειν. d) αὐτοῖς] videtur delendum esse. e) Ναί, τήν] Μὴ τὴν 2954. Gu.. f) μετέβαλεν] μετέβαλλεν A. 1. 2. Arg. Lips.. g) ἀλλὰ καὶ νῦν] 2954. καὶ νῦν Gu.. Vulgo ἀλλὰ καὶ καινόν. Observent tirones, ubi nulla praecedat negatio, ἀλλὰ καί

χρυσίδας] Χρυσὶς κυρίως ἡ χρυσῆ φιάλη, ὥσπερ ἡ ἐξ ἀργύρου, ἀργυρίς. V.

ποδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὢν h).

ΕΡΜ. Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν;

ΖΕΥΣ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμέαν i) (ἐκεῖ δέ που k) ὁ Ἄργος βουκολεῖ) ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰὼ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν m) Ἶσιν ποίησον, καὶ τολοιπὸν ἔστω θεὸς τοῖς ἐκεῖ n) καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω o) καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

IV.

Arg. Raptum modo Ganymedem inaugurat Iupiter deum et instruit simul notitiâ ministeriorum peculiarium ab hoc indq tempore ipsi praestandorum.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ.

ΖΕΥΣ. Εὖγε p) ὦ Γανύμηδες (ἥκομεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν) 1
φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῇς q) οὐκέτι ῥάμφος ἀγκύλον

---

hanc vim habere, ut prior sententia tanquam parum gravis vires assumat subdito, quod longe sit fortius: *quin etiam, imo vero.* Luc. De Histor. Consc. c. 8. οὐδ᾽ ὁπόταν — δεδίασι — ἀλλὰ κἂν —. Advers. Indoct. c. 27. πότερον ἐπιτεταμένος ἤδη ἐκείνοις, ἢ πρὸ τῶν λόγων (corruptum hoc) ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους; Toxar. c. 2. τὴν ἱέρειαν παραλαβόντες ἀλλὰ καὶ τὴν Ἄρτεμιν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες ᾤχοντο ἀποπλέοντες. Nec re ipsâ quidquam discrepat ἀλλ᾽ οὐδέ, Icaromen. c. 6. μηδὲν τῶν χαμαὶ ἐρχομένων ἡμῶν ὑπερέχοντες ἀλλ᾽ οὐδὲ ὀξύτερον τοῦ πλησίον δεδορκότες —. D. Deor. 13, 2. — ἀλλ᾽ οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα —. Calumn. non tem. cred. c. 3. — ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ παράπαν, εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς ἐς Τύρον, ἐξετάσας. De Conscrib. Histor. c. 33. — δεξιὸν καὶ ὃ οὐδεὶς ἂν ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ Μῶμος μωμήσασθαι δύναιτο. Asin. c. 6. θεραπεύσει δέ σε οὐδεὶς ἄλλος οὐδὲ θεὸς ἰατρός —. Lege: ἀλλ᾽ οὐδὲ cum *Courierio.* Plane deest prior enunciatio Hermotim. c. 7. εὐδαιμονοῦσι πλούτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν ἀλλ᾽ οὐδὲ μεμνημένοι ἔτι —. Asin. c. 51. συνουσίας ἀλλ᾽ οὐδὲ τῆς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἐφαψάμενος. Adde Nigr. c. 26. D. Mort. 10, 8. 11, 1. 24, 1. De M. Cond. c. 7. Pro M. Cond. c. 3. Herm. c. 2. Multis modis fallitur *L. Dindorſius* ad Diodor. IV. p. 202.. h) ὢν] om. Arg. i) Νεμέαν] *Poppon.* Gu.. Νέμαιαν 2956. Vulgo Νέμεαν. k) που] om. Gu.. l) μέν] om. Gu.. m) ἀπαγαγών] ἀγαγὼν 2954. 2956. Gu.. n) τοῖς ἐκεῖ] τῶν ἐκεῖ Gorlit.. o) ἀναγέτω] ἀναγαγέτω Gu.. —

p) Εὖγε] 2954. 1428. Vulgo Ἄγε. q) εἰδῇς] ἰδῇς 2954. 1428. Gu.. soloece.

με r) ἔχοντα οὐδ' s) ὄνυχας ὀξεῖς οὐδὲ t) πτερά, οἷος u) ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν.

ΓΑΝ. Ἄνθρωπε οὐκ ἀετὸς x) ἄρτι ἦσθα καὶ καταπτάμενος ἥρπασάς με ἀπὸ y) μέσου τοῦ ποιμνίου; πῶς οὖν τὰ μὲν πτερὰ ἐκεῖνά σοι ἐξεῤῥύηκε, σὺ δ' z) ἄλλος a) ἤδη ἀναπέφηνας;

ΖΕΥΣ. Ἀλλ' οὔτε ἄνθρωπον ὁρᾷς ὦ μειράκιον οὔτε αἰετὸν b), ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός c) εἰμι πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυτόν.

ΓΑΝ. Τί φῄς; σὺ γὰρ εἶ ὁ Πὰν ἐκεῖνος d); εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδὲ κέρατα οὐδὲ λάσιος εἶ τὰ σκέλη;

ΖΕΥΣ. Μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἡγῇ θεόν;

ΓΑΝ. Ναί, καὶ θύομέν γε αὐτῷ ἔνορχιν e) τράγον ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα ἕστηκε f)· σὺ δὲ ἀνδραποδιστής τις εἶναί μοι δοκεῖς.

2 ΖΕΥΣ. Εἰπέ μοι, Διὸς δὲ g) οὐκ ἤκουσας ὄνομα (οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ) τοῦ ὕοντος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος;

ΓΑΝ. h) Σὺ ὦ βέλτιστε φῂς εἶναι ὃς πρώην κατέχεας i) ἡμῶν k) τὴν πολλὴν χάλαζαν ὁ οἰκεῖν ὑπεράνω l) λεγόμενος ὁ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὁ πατὴρ ἔθυσεν; εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας m) ὦ βασιλεῦ n) τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διηρπάσαντο o) ἤδη ἐρήμοις ἐπιπεσόντες.

ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ μέλει p) σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγενημένῳ καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν q);

---

r) με] om. Gu.. s) οὐδ'] οὐδὲ Gu.. t) οὐδὲ] 2954. 1428. I. Gu.. Vulgo οὐ. u) οἷος] οἷς 2956. x) ἀετός] αἰετὸς 2957. 3011. y) ἀπό] ἐκ 2954. z) δ'] δὲ Gu.. a) ἄλλος] ἄλλως 1428. b) ἄνθρωπον ὁρᾷς — αἰετόν] 2956. 2957. 3011. Gorlit.. Vulgo et Gu. ἄνθρωπος ὢν ὁρᾷς — ἀετός. c) οὗτος] om. 2956. 2957. 3011. V. *Courierium* ad Asin. p. 233. d) σὺ γὰρ εἶ ὁ Πὰν ἐκεῖνος;] 2956. 2957. 3011. Gorl.. σὺ γὰρ ὦ Πὰν ἐκεῖνος εἶ; 1428. Gu.. Vulgo σὺ γὰρ ὁ Πὰν ἐκεῖνος; e) ἔνορχιν] ἔνορχον Arg.. f) ἕστηκε] ἑστήκει 2954. εἱστήκει 1428. Gu.. g) δὲ] om. 1428. h) ΓΑΝ.] Iovi tribuit haec usque ad ἔθυσεν; vero margini adscripto Gu.. i) ὃς — κατέχεας] ὃς — κατεγχέας Gu. ὁ — καταχέας I., quod probo. k) ἡμῶν] ἡμῖν Fl. 2954. 2956. 3011. 1428. Gu.. l) ὑπεράνω] S. A. Gu.. Vulgo ὑπὲρ ἄνω. m) ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας] με ἀδικήσαντα ἀνέσπασας 2954. 1428. Gu.. n) ὦ βασιλεῦ] ὁ βασιλεὺς Gu.. Recte. o) διηρπάσαντο] διαρπάσονται 2956. 2957. 3011. p) μέλει] μέλλει Gu.. q) ἡμῶν] ὑμῶν Gu..

ὁ Πάν] Ὡς ποιμὴν ὁ Γανυμήδης μόνον ἡγήσατο θεὸν τὸν Πᾶνα· οἱ γὰρ ποιμένες τοῦτον τιμῶσιν. V.

ΓΑΝ. Τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν Ἴδην τήμερον;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς, ἐπεὶ μάτην ἀετὸς r) ἂν s) εἴην ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος.

ΓΑΝ. Οὐκοῦν ἐπιζητήσει με ὁ πατὴρ καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὑρίσκων καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον.

ΖΕΥΣ. Ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε;

ΓΑΝ. Μηδαμῶς, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν· εἰ δ' t) ἀπάξεις με, ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι u) λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ, ἔχομεν δὲ τὸν τριετῆ, τὸν μέγαν, ὃς ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν.

3 *ΖΕΥΣ.* Ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι καὶ ἁπλοϊκὸς καὶ αὐτὸ δὴ x) τοῦτο παῖς ἔτι. — ἀλλ' ὦ Γανύμηδες ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν τοῦ τε y) ποιμνίου καὶ τῆς Ἴδης, σὺ δὲ ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ πολλὰ εὐποιήσεις z) ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν πατρίδα καὶ ἀντὶ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἔδῃ καὶ νέκταρ πίῃ a), τοῦτο μέντοι b) καὶ τοῖς ἄλλοις

---

r) ἀετός] αἰετὸς 2956. s) ἄν] ex 2956. t) δ'] δὲ Gu.. u) τυθήσεσθαι] 2956. 1428. Gu. vett. edd. a *Lehmanno* collatae. Vulgatum τεθύσεσθαι ex Florentina ed. derivatum esse *Lehm.* suspicatur. Nisi plane sit error typographicus ex ed. *Graevii* vel *Benedicti* susceptus, quales multi Lucianum foedant. x) δή] ἤδη 1428. y) τε] ex Gu.. z) εὐποιήσεις] Gu.. Vulgo εὖ ποιήσεις. a) ἔδῃ — πίῃ] ἐδῇ — πιῇ Cod. P. b) τοῦτο μέντοι] τοῦτο δὲ Gu.. Οὗτος μέντοι dieser *jedoch* maiore vi pollet, quam οὗτος δὲ dieser *aber*. L. De Luct. c. 21. — ταριχεύει δὲ ὁ Αἰγύπτιος, οὗτος μέντοι (λέγω δὲ ἰδών) ξηράνας τὸν νεκρὸν σύνδειπνον καὶ συμπότην ἐποιήσατο —. Asin. c. 11. — τοῦτο δὲ οὐ παρ' ἑτέρου μαθών —. Sed οὗτος μέν γε dieser *indessen* restringit atque distinguit unum ab aliis, veluti De Luctu c. 6. ὑπηρετοῦσι δ' — ὄχλος πολὺς Ἐρινύες τε καὶ Ποιναὶ καὶ Φόβοι καὶ ὁ Ἑρμῆς, οὗτος μέν γε οὐκ αἰεὶ συμπαρών. De Sacrif. c. 4. — παρὰ τούτῳ μέν γε οὐ μόνος —. De Saltat. c. 70. τὸ θυμικὸν — τὸ ἐπιθυμητικὸν — τὸ λογιστικὸν — τοῦτο μέν γε ἐν ἅπαντι μέρει τῆς ὀρχήσεως — παρέσπαρται. Adv. Indoct. c. 15. — τοῦτο μέν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη τῷ Διονυσίῳ. Formula autem οὗτος μὲν καὶ dieser *sogar* ita res distinguit, ut una prae reliquis valde emineat. Philopseud. c. 22. Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων —. De Merc. Cond. c. 38. ἵνα δ' οὖν λάβῃς, κολακευτέος μὲν αὐτὸς καὶ ἱκετευτέος θεραπευτέος δὲ καὶ ὁ οἰκονόμος, οὗτος μὲν καὶ ἄλλον θεραπείας τρόπον., nisi forte hic praestet: οὗτος μέν γε. Toxar. c. 28. ὅ τε οὖν Σύρος ἐδέδετο εὐθὺς καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντίφιλος, αὐτὸς μὲν καὶ μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου ἀναρπασθείς. et c. 61. — οὗτος μὲν καὶ νοσῶν ὑπὸ τοῦ τραύματος.

ἡμῖν c) παρέξεις ἐγχέων, τὸ δὲ μέγιστον, οὐκέτι ἄνθρωπος ἀλλ' ἀθάνατος d) γενήσῃ καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅλως εὐδαίμων ἔσῃ.

ΓΑΝ. Ἢν δὲ παίζειν ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξεται e) μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἴδῃ πολλοὶ ἡλικιῶται ἦμεν.

ΖΕΥΣ. Ἕξεις f) κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν σοι g) τουτονὶ τὸν h) Ἔρωτα καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλούς, θάῤῥει i) μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι καὶ μηδὲν ἐπιπόθει k) τῶν κάτω.

4 ΓΑΝ. Τί δὲ l) ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; ἢ ποιμαίνειν δεήσει κἀνταῦθα;

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλ' οἰνοχοήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.

ΓΑΝ. Τοῦτο μὲν οὐ χαλεπόν, οἶδα γὰρ ὡς χρὴ ἐγχέαι τὸ γάλα καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον.

ΖΕΥΣ. Ἰδοὺ πάλιν καὶ γάλακτος οὗτος m) μνημονεύει καὶ ἀνθρώποις διακονήσεσθαι οἴεται, ταυτὶ δὲ ὁ n) οὐρανός ἐστι καὶ πίνομεν, ὥςπερ ἔφην, τὸ νέκταρ o).

ΓΑΝ. Ἥδιον ὦ Ζεῦ τοῦ γάλακτος;

ΖΕΥΣ. Εἴσῃ μετ' ὀλίγον καὶ γευσάμενος οὐκ ἔτι ποθήσεις τὸ γάλα.

ΓΑΝ. Κοιμήσομαι p) δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου Ἔρωτος;

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνήρπασα q), ὡς r) ἅμα καθεύδοιμεν.

ΓΑΝ. Μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο ἀλλ' ἥδιόν σοι καθεύδειν μετ' ἐμοῦ;

ΖΕΥΣ. Ναί, μετά γε τοιούτου, οἷος εἶ σὺ ὦ s) Γανύμηδες οὕτω καλός.

5 ΓΑΝ. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ κάλλος;

---

c) ἡμῖν] Gu.. Legebatur ἡμῖν αὐτός. d) ἀλλ' ἀθάνατος] ἀλλὰ θεὸς ἀθάνατος l. 1428. Gu.. e) συμπαίξεται] συμπαίξει Gu.. f) Ἕξεις] 1428. Gu.. Vulgo Ἔχεις. g) σοι] om. Gu.. h) τουτονὶ τόν] 1428. 2956. 2957. 3011. τοῦτον vulgo et Gu.. i) θάῤῥει] θάρσει 1428. Gu.. k) ἐπιπόθει] ἔτι πόθει *Abreschius*. l) δέ] δαὶ 3011. m) καὶ γάλακτος οὗτος] Gu.. οὗτος καὶ γάλακτος l. 1428. Vulgo οὗτος γάλακτος. n) δὲ ὁ] 1428. Gu. Vulgo δ'. o) τὸ νέκταρ] τοῦ νέκταρος 1428. p) Κοιμήσομαι] Καὶ κοιμηθήσομαι 14 8. q) τοῦτό σε ἀνήρπασα] τοῦτό γε σπουδὴ πᾶσα 1428. τοῦτό γε ἡ σπουδὴ πᾶσα Gu.. Dion. Halic. De Compos. Verbor. p. 194. Schaef. περὶ τούτου τοίνυν ἐστί μοι ἅπασα σπουδή. Demosth. Adv. Aristocrat. 2, 1. Bekk. περὶ τούτου μοί ἐστιν ἅπασα ἡ σπουδή. r) ὡς] ἵνα 1428. Gu.. s) ὦ] ex l. 1428..

ΖΕΥΣ. Ἔχει τι θελγήτρον t) ἡδὺ καὶ μαλακώτερον ἐπάγει αὐτόν.

ΓΑΝ. Καὶ μὴν ὅ γε πατὴρ ἤχθετό μοι συγκαθεύδοντι καὶ διηγεῖτο ἕωθεν, ὡς ἀφεῖλον αὐτοῦ τὸν ὕπνον στρεφόμενος καὶ λακτίζων καί τι φθεγγόμενος μεταξὺ ὁπότε καθεύδοιμι, ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με κοιμησόμενον u) ὡς x) τὰ πολλά. ὥρα δή σοι, εἰ διὰ τοῦτο ὡς φῂς y) ἀνήρπασάς με, καταθεῖναι αὖθις ἐς τὴν γῆν z), ἢ πράγματα ἕξεις ἀγρυπνῶν, ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς στρεφόμενος.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις, εἰ ἀγρυπνήσαιμι μετὰ σοῦ, φιλῶν γὰρ διατελέσω πολλάκις καὶ περιπτύσσων.

ΓΑΝ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης, ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ καταφιλοῦντος.

ΖΕΥΣ. Εἰσόμεθα τότε τὸ a) πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε αὐτὸν ὦ Ἑρμῆ καὶ πιόντα τῆς ἀθανασίας ἄγε b) οἰνοχοήσοντα ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὡς χρὴ ὀρέγειν τὸν σκύφον c).

V.

Arg. Sermo maritalis, quo Iuno Iovi amorem potissimum Ganymedis muliebriter, hoc est, nunc acerbe, nunc vehementer, nunc flebiliter exprobrat. En verissimam coniugalis tum licentiae tum miseriae imaginem.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ d).

ΗΡΑ. Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο. ὦ Ζεῦ τὸ Φρύγιον 1
ἀπὸ τῆς Ἴδης ἁρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλαττόν μοι
προσέχεις τὸν νοῦν.

t) θελγητρον] 1428. 2956. 3011. Gorl. Gu. A1. 2. Arg. Lips.. Vulgo θέλκτρον. u) κοιμησόμενον] 1428. Gu.. Vulgo κοιμηθησόμενον. x) ὡς] ex I. 1428. Gu., qui τα πολλὰ, ut solet, Arg. Lips.. y) ὡς φῄς] ὥσπερ ἔφης Gu.. z) ἐς τὴν γῆν] εἰς γῆν Gu.. a) τό] *Lehmannus.* ὃ 2956. 2957. 3011., τί vulgo et Gu.. Thucyd. 4, 99. αὐτοὺς γιγνώσκειν τὸ ποιητέον. L. Charon. c. 3. αὐτὸς γὰρ εἴσομαι τὸ (non, τί) ποιητέον. D. Marin. 7, 2. ὅτι ἐκεῖνος ἄμεινον οἶδε τὸ πρακτέον., quod recte Codd. nonnulli, etiam Guelferbytanus, substituunt vulgato τὰ πρακτέα. Quodammodo huc pertinent etiam talia, ut Pro Lapsu in Sal. c. 2. πολλὰ προὔφάνη τὰ λεκτέα. Phalar. I, 5. περὶ τῶν τότε πρακτέων. Scyth. c. 10. ἐσκοπούμην ἤδη περὶ τῶν πρακτέων. D. Mort. 30, 2. ἣ ἑκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι τὰ πρακτέα. De Histor. Conscr. c. 27. ἀγνοίας τῶν λεκτέων ἢ σιωπητέων., aliaque. b) ἄγε] ἄγυγε Gu.. c) τὸν σκύφον] τὸ σκύφος 1128. Gu..

d) Ἡρ. καὶ Δι.] Δι. καὶ Ἡρ. Gu..

καὶ h) ῥοδοδάκτυλος καὶ ἐπισταμένως ὀρέγει τὸ ἔκπωμα i), καί, ὃ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ k) φιλεῖ ἥδιον τοῦ νέκταρος.

ΗΡΑ. Νῦν καὶ l) χωλὸς ὦ Ζεῦ ὁ Ἥφαιστος καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος καὶ ἀσβόλου μεστός m) ἐστι καὶ ναυτιᾷς ὁρῶν αὐτὸν ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν n) ἀνέθρεψε, πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα οὐδ᾽ οἱ σπινθῆρες οὐδ᾽ o) ἡ κάμινος ἀπέτρεπόν p) σε μὴ οὐχὶ q) πίνειν παρ᾽ αὐτοῦ.

ΖΕΥΣ Λυπεῖς ὦ Ἥρα σεαυτήν, οὐδὲν r) ἄλλο, κἀμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα, εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ παιδὸς ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα s), σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοείτω, σὺ δὲ ὦ Γανύμηδες t) ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου u) τὴν κύλικα καὶ ἐφ᾽ ἑκάστῃ x) δὶς φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις y) καὶ αὖθις z) ὁπότε παρ᾽ ἐμοῦ ἀπολαμβάνοις. τί τοῦτο; δακρύεις; μὴ δέδιθι a), οἰμώξεται γὰρ ἤν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ.

---

h) γὰρ καί] δὲ καὶ et modo εἰς τὴν pro ἐς τὴν Gu.. i) ἔκπωμα] 2954. 2956. 3011. Gu.. Vulgo ἔκπομα. k) καί] om. Gu., sed super φιλεῖ nescio quid superscriptum. Recte post sententiam, quae interiaceat, iteratur καὶ, velut Charont. c. 23. — καί, τὸ παραδοξότατον, καὶ ποτιμοὶ ὅλοι. Vide, quae attuli in Quaest. Luc. p. 184. l) καί] om. 2954. m) ἀσβόλου μεστός] ἀσβολούμενος 2956. n) ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν] 2954. 1428. ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἴδη Gu.. Vulgo: ἐξότου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν. o) οὐδ᾽ — οὐδ᾽] οὐδὲ — οὐδὲ 1428. 2954. Gu.. p) ἀπέτρεπον] ἀνέτρεπον 1428. q) μὴ οὐχί] τοῦ μὴ Gu.. r) οὐδέν] μηδὲν 3011. s) ἔκπωμα] 1428. 2956. 2957. 2954. 3011. Gu.. pro ἔκπομα. t) Γανύμηδες] Γανυμίδες Gu.. u) ἀναδίδου] δίδου 1428. Gu.. x) ἑκάστῃ] ἑκάστης 1428. y) ὀρέγοις — ἀπολαμβάνοις] ὀρέγεις — ἀπολαμβάνεις 2954. 2956. 3011. ὀρέγεις — λαμβάνεις 1428. Gu.. z) καὶ αὖθις] κᾆτα αὖθις 2957. a) δέδιθι] δείδιθι mA1W. —

κἂν ἅπαξ φιλῆσαί σε, οὐκέτι μέμψῃ μοι προτιμότερον i) τοῦ νέκταρος οἰομένῳ k) τὸ φίλημα εἶναι.

ΗΡΑ. Παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι l), ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανείην, ὡς τὰ χείλη προςενεγκεῖν τῷ μαλθακῷ τούτῳ Φρυγὶ οὕτως m) ἐκτεθηλυμένῳ n).

ΖΕΥΣ. Μή μου λοιδοροῦ ὦ γενναιοτάτη o) τοῖς παιδικοῖς, οὑτοσὶ γὰρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλθακὸς ἡδίων ἐμοὶ p) καὶ ποθεινότερος..... οὐ βούλομαι δὲ εἰπεῖν, μή σε παροξύνω ἐπιπλέον q).

4 ΗΡΑ. Εἴθε καὶ γαμήσειας r) αὐτὸν ἐμοῦ γε ἕνεκα s), μέμνησο δ' οὖν t), οἷά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ἐμπαροινεῖς.

ΖΕΥΣ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν Ἥφαιστον ἔδει u) τὸν σὸν υἱὸν οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα ἐκ τῆς καμίνου ἥκοντα ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων ἄρτι τὴν πυράγραν ἀποτεθειμένον x) καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτοῦ y) τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα, καὶ ἐπισπασαμένους z) φιλῆσαι μεταξὺ ὃν οὐδ' ἂν ἡ μήτηρ σὺ ἡδέως φιλήσειας ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατηθαλωμένον a) τὸ πρόσωπον· ἡδίω ταῦτα b), οὐ γάρ; καὶ παρὰ πολὺ ὁ c) οἰνοχόος ἐκεῖνος ἐμπρέπει d) τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν, ὁ Γανυμήδης e) δὲ καταπεμπτέος f) αὖθις ἐς τὴν Ἴδην, καθάριος g) γὰρ

---

i) πρατιμότερον] ποτιμότερον 1428., ut satis appareat, esse hunc errorem librarii, nam debebat ποτιμώτερον a πότιμος. Iup. Tragoed. c. 7. — ἢ προτιμητέαν χρὴ νομίζειν τὴν τέχνην; Lege e plurimis libris: προτιμοτέραν. k) οἰομένῳ] οἰομένη 2954. l) λόγοι] οἱ λόγοι 2956. 2957. Gu.. m) οὕτως] τῷ Gu.. n) ἐκτεθηλυμένῳ] 1428. 2954. 2956. 3011. Schol. Gu., pro ἐκτεθηλυμμένῳ. o) Μή μου λοιδοροῦ ὦ γενναιοτάτη] μὴ λοιδοροῦ ὦ γενναία 2954. 1428. Gu.. p) ἐμοί] ex 1428. 2954. Gu.. q) ἐπιπλέον] ἐπὶ πλέον Gu.. r) γαμήσειας] γαμήσεις 2956. s) ἐμοῦ γε ἕνεκα] Hemsterhusius. 2956. Gu.. ἐμοῦ γε οὕνεκα 3011. Vulgo ἐμοῦ ἕνεκα. t) δ' οὖν] Gu.. δὲ 1428. Vulgo γοῦν. u) ἔδει] φῂς 1428. x) ἀποτεθειμένον] 2954. 2956. 2957. 3011. Gu.. Vulgo ἀποτιθέμενον. y) αὐτοῦ] 2956. 2957. 3011. 1428. Gu.. Vulgo αὐτῶν. z) καὶ ἐπισπασαμένους] ἐπισπασαμένους τε 2954. Gu.. a) κατηθαλωμένον] καταιθαλωμένον 1428. b) ἡδίω ταῦτα] mA1W. 2954. 2956. 3011. 1428. Gu.. Ἥρ. ἡδίω ταῦτα. Ζεύς. οὐ γὰρ cet. Cod. G.. Vulgo ἡδέως ταῦτα. ἡδέως πάντα ed. Lips. c) οὐ γάρ; καὶ παρὰ πολὺ ὁ] οὐ γὰρ παραπολὺ Gu.. d) ἐμπρέπει] ἔπρεπε Gu.. e) Γανυμήδης] Γανυμίδης Gu.. f) καταπεμπτέος] κατάπεμπτος 2954. Gu.. g) καθάριος] 2954. 2956. 3011. καθαρὸς vulgo et Gu..

ἐκτεθηλυμένῳ] ἐκλύτῳ καὶ ἁπαλῷ, ἢ μαλακῷ [καὶ] ἀσελγεῖ. V.

[illegible] ἄμφω τ),
[illegible] νίκταρος.
[illegible] καὶ οἱ
[illegible] ἀέθλου
[illegible] πολὺν
[illegible] ἱέρας
[illegible]

[illegible] ἄλλο,
[illegible] δὲ ἄχθη
[illegible] καὶ μὲν ὁ
[illegible]

[illegible] Gu.,
[illegible] ἀέθλου
[illegible] Ἴδη
[illegible] Gu.
[illegible] ἄρχγας — [illegible] 2957. [illegible]

VI.

Arg. Ixionis indignam compellationem conqueritur Iuno cum Iove, qui auctor est, ut ille inebriatus cum nube Iunonis speciem referente coëat, et si forte eam ob rem apud homines sese extulerit, in Tartarum deiectus rotaeque alligatus cum hac perpetuo circumagatur.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ. Τὸν Ἰξίονα τοῦτον (ὁρᾷς b), ὦ Ζεῦ;) ποῖόν τινα 1 τὸν c) τρόπον ἡγῇ;

ΖΕΥΣ. Ἄνθρωπον εἶναι χρηστὸν ὦ Ἥρα καὶ συμποτικόν, οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὤν.

ΗΡΑ. Ἀλλ' d) ἀνάξιός ἐστιν, ὑβριστής γε ὤν, ὥστε μηκέτι συνέστω.

ΖΕΥΣ. Τί δὲ e) ὕβρισε; χρὴ f) γὰρ οἶμαι κἀμὲ εἰδέναι.

ΗΡΑ. Τί δ' ἄλλο; g)..... καίτοι h) αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό, τοιοῦτόν i) ἐστιν ὃ ἐτόλμησε.

---

b) ὁρᾷς] om. 2951. Sed Iuno hac voce maritum nimis hospitalem temeritatis coarguit. c) τόν] om. Gu.. d) Ἀλλ'] Ἀλλὰ Gu. — Tum vulgo ἐστι. e) δέ] δαί A1. 2. Male. f) χρή] χρῆστ. 2956. Errore simili in Scyth. c. 11. ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα. cod. *Wittianus* habet: χρηστήν. Quodsi mihi cum poëtâ res esset, suspicarer latere χρῆσται. V. *Hermannum* ad Oed. Col. v. 505. g) τί δ' ἄλλο;] τί γὰρ ἄλλο; 2954. Gu.. Utrumque sensu eodem dicitur (quidnam aliud — was denn anders —), at illud longe frequentius. Hermot. c. 83. τί οὖν —;.. τί δὲ (δαὶ W.) ἄλλο ἢ —; Piscat. c. 10. τί ποιῶμεν —;.. τί δὲ (δ' 3011.) ἄλλο ἢ βαδίζωμεν —; Ibid. c. 38. τί φατέ;.. τί δὲ (δαὶ 3011.) ἄλλο ἢ —; Catapl. c. 3. τί ταῦτα ὦ Ἑρμῆ; —.. τί δ' ἄλλο ὦ Κλωθοῖ ἢ τουτονὶ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράντα μεταδιώκων —; Philopseud. c. 29. τί δὲ — φιλοσοφεῖτε;.. τί δ' ἄλλο — ἢ

Τὸν Ἰξίονα] Ἰξίων Λαπίθης τὸ γένος ὢν ἠγάγετο Δίαν τὴν Οἰονέως. Τὸν δὲ πενθερὸν αὐτοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τὰ ἕδνα συνεσκευάσατο· ὄρυγμα γὰρ ποιήσας καὶ γεμίσας πυρὸς ἔνθα αὐτὸν ἐνέβαλεν ἐφ' ᾧ οἱ θεοὶ ἀγανακτήσαντες ἔμελλον αὐτὸν τιμωρεῖν, ὁ δὲ Ζεὺς μόνος ἠλέησεν αὐτὸν καὶ λαβὼν ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοὺς αὐτῷ τῆς ἀθανασίας. Οὗτος δὲ ἀκόλαστος ὢν ἠράσθη Ἥρας, ἢ ἀνήγγειλε τῷ Διΐ, ὁ δὲ δοκιμάζων αὐτὸν ἀπείκασε νεφέλην τῇ Ἥρᾳ, ᾗ μίγνυται Ἰξίων καὶ ποιεῖ παῖδα τὰ μὲν ἀνθρώπου ἔχοντα τὰ δὲ ἵππου, ἀφ' οὗ Ἱπποκένταυροι. Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ ὑποπτέρῳ τροχῷ δήσας τὸν Ἰξίονα ἀφῆκε φέρεσθαι διὰ ἀέρος μαστιζόμενον καὶ λέγοντα, Χρὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας. V.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴποις ἄν, ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς k) ἐπεχείρησε, μῶν δ᾽ οὖν l) ἐπείρα m) τινά; συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν, ὅπερ ἂν σὺ n) ὀκνήσειας εἰπεῖν.

2 *ΗΡΑ.* Αὐτὴν o) ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινὰ ὦ Ζεῦ p) πολὺν ἤδη χρόνον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον q) ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφεώρα r) ἐς s) ἐμέ, ὅτε δὲ t) καὶ

τουτονὶ τὸν ἀδαμάντινον πείθομεν —; D. Meretr. 13, 3. τίνι με τότε πάντες εἴκαζον;.. τίνι δὲ ἄλλῳ ἢ Ἀχιλλεῖ —; Imagin. c. 4. τί μάλιστα ἐπῄνεσας;.. τί δ᾽ ἄλλο ἢ —; Crebro Aristophanes dixit τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ —; velut Ecclesiaz. v. 416., ter in ipso fine Nubium, multo rarius idem τί γὰρ ἄλλο γ᾽ ἢ —; aliquando tamen, ut Ecclesiaz. v. 799.. Luc. Nigrin. c. 1. — τί τούτων αἴτιον;.. τί γὰρ ἄλλο γε ὦ ἑταῖρε ἢ εὐτυχία; D. Deor. 23, 2. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;.. τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα; Ergo vix dubites, in D. Mort. 13, 2. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενες;.. τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην —; e cod. Parisino rescribere: τί δὲ ἄλλο, vel malim potius δ᾽, uti certe legendum cum Codc., ut Pisc. c. 10., et quum scribae multorum huiusmodi hiatuum rei sint, fortasse etiam sine illis. Illud vero apparet, quum δαὶ in hoc genere sensui noceat et saepe in possessionem alienam depulsâ δὲ involarit (v. c. in Hermot. c. 43. σὺ μὲν γὰρ — τί δαὶ εἰ ἐξελόντες — τί ποιήσεις —; aperte verum: τί δὲ, ut c. 42. τί δ᾽ εἰ - - τί ποιήσεις;), τί δαὶ ἄλλο non debuisse a quoquam comprobari. Neque iam obscurum fuerit, in Philopseud. c. 24. τί δὲ ἔπραττον ὁ Ἴων ἔφη ὦ Εὔκρατες αἱ ψυχαί; τί ἄλλο ἦ δ᾽ ὃς ἢ —; recte nos scriptum expetivisse τί δ᾽ ἄλλο, recte etiam *Lehmannum* Asin. c. 25. τί ποιοῦμεν ἔφη τις αὐτῶν τὴν δραπέτιν; τί δέ, ἄλλος εἶπεν, ἕτερον ἢ —; repositum velle (T. III. p. 545.): τί δὲ ἄλλο, εἶπεν ἕτερος, ἢ —; Euripides, Hecub. v. 762. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;.. τίνος γ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος., fieri non potest, ut scripserit: τίνος πρὸς ἄλλου; quae mala est *Porsoni* coniectura: nam particulâ opus est: nec magis, quod doctissimi triumviri frustra tuentur, τίνος γ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου, uti vulgo: γὲ enim particula disconvenit nec conferendum τί δ᾽ ἄλλο γ᾽, in quo δ᾽ necessarium, γ᾽ non item: verum scripserat, opinor: τίνος δ᾽ ὑπ᾽ ἄλλου; quod tres libri servarunt. h) καίτοι] 2954. Gu.. καί γε 2956. Vulgo καὶ γάρ. i) τοιοῦτόν] τοιουτό Gu.. k) ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς] *Abreschius*. 2957. ὅσῳ καὶ αἰσχροῦ, superscripto αἰσχροῖς 2956. ὅσον καὶ αἰσχροῖσιν 2954. ὅσων καὶ αἰσχρῶν L. ὅσον καὶ αἰσχίοισιν (sic) Gu.. Vulgo ὅσον καὶ αἰσχροῖς. l) δ᾽ οὖν] 2954. Gu.. Vulgo οὖν. m) ἐπείρα] πειρᾷ Gu.. n) ὅπερ ἂν σὺ] 2954. Gu.. ὃ σὺ 2956. Vulgo ὅπερ ἄν. o) Αὐτήν] ταύτην 2954. Gu.. p) ὦ Ζεῦ] ante οὐκ ponit Gu.. q) τὸ μὲν πρῶτον] τομενπρῶτον Gu.. r) ἀφεώρα] ἐφεώρα 2956. ἑώρα 2954. s) ἐς] εἰς Gu.. t) ὅτε δέ] *Solanus*. 2954. Vulgo ὁ δέ.

ἔστενε u) καὶ ὑπεδάκρυε καὶ εἴποτε πιοῦσα ἀναδοίην x) τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα y), ὁ δὲ ᾔτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προςῆγε καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς z) ἐμέ, ταῦτα δὲ a) ἤδη συνίην b) ἐρωτικὰ ὄντα, καὶ ἐπιπολὺ μὲν ᾐδούμην λέγειν πρός σε καὶ ᾤμην παύσεσθαι c) τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προςενεγκεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφεῖσα αὐτὸν ἔτι δακρύοντα καὶ προκυλινδούμενόν μου, ἐπιφραξαμένη d) τὰ ὦτα, ὡς μηδὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσουσα, σὺ δὲ αὐτὸς e) ὅρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα.

ΖΕΥΣ. Εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν καὶ f) 3 μέχρι τῶν g) Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος; ἀλλ' h) ἡμεῖς τούτων αἴτιοι καὶ i) πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι, οἵ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποιησάμεθα. Συγγνωστοὶ οὖν k), εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη καὶ οἷα οὐδέποτε l) εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρωτι ἁλόντες, ὁ δὲ ἔρως βίαιόν τι m) ἐστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει n), ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.

ΗΡΑ. o) Σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε p) δεσπότης ἐστὶ καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινός, φασίν, ἕλκων καὶ σὺ q) ἕπῃ αὐτῷ ἔνθα ἂν ἡγῆταί σοι καὶ ἀλλάττῃ ῥᾳδίως ἐς ὅ,τι ἂν κελεύσῃ r), καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε. καὶ νῦν οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι s) συγγνώμην ἀπονέμεις, ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἥ σοι τὸν Πειρίθουν t) ἔτεκεν u).

---

u) ὅτε δὲ καὶ ἔστενε] om. Gu., qui statim ὑπεδάκρυεν. x) ἀναδοίην] Gu.. ἀποδοίην 2954. 2956. Vulgo παραδοίην. y) ἔκπωμα] 2954. 2956. Gu.. Vulgo ἔκπομα. z) ἐς] εἰς Gu.. a) δέ] ex 2954. 2956. Gu.. b) συνίην] συνίειν Gu.. c) παύσεσθαι] 2954. 2956. 2957. Gorlit.. Vulgo παύσασθαι. d) προκυλινδούμενόν μου, ἐπιφραξαμένη] ita (nisi quod μοῦ habet) Gu.. προσκυλινδούμενον, μοῦ ἐπιφραξαμένη 2954. Vulgo προκυλινδούμενον, ἐπιφραξαμένη. e) αὐτός] αὐτὸν 2954. Arg.. f) ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν καί] om. Gu., αὐτὸν pro αὑτὸν *pleraeque* edd. vett., g) τῶν] τῆς 2954. h) ἀλλ' — ἐποιησάμεθα] Iunoni tribuit 2954. i) καί] καὶ τὸ Gu.. In quo latere arbitror: καὶ τὸ πέρα τοῦ μετρίου φ ι λ ά ν θ ρ ω π ο ν. k) οὖν] γοῦν Gu.. l) οὐδέποτε] 2954. Gu.. Vulgo οὔποτε. m) τι] om. Gu. n) μόνον ἄρχει]. ἄρχει μόνον Gu.. o) Ἥρ.] usque ad τοῦ ἔρωτος σύ γε Iovi tribuit Gu. p) γε] om. Gu.. q) σύ] ex 2954. Gu.. r) ἐς ὅ,τι ἂν κελεύσῃ] εἰς ὅ,τι ἂν κελεύῃ σε Gu. s) οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι] 2954. Gu.. Vulgo τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι. t) Πειρίθουν] Πειριθόουν 2954. u) ἔτεκεν] ἔτεκε Gu..

καὶ h) ῥοδοδάκτυλος καὶ ἐπισταμένως ὀρέγει τὸ ἔκπωμα i), καί, ὃ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ k) φιλεῖ ἥδιον τοῦ νέκταρος.

ΗΡΑ. Νῦν καὶ l) χωλὸς ὦ Ζεῦ ὁ Ἥφαιστος καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος καὶ ἀσβόλου μεστός m) ἐστι καὶ ναυτιᾷς ὁρῶν αὐτὸν ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν n) ἀνέθρεψε, πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα οὐδ᾽ οἱ σπινθῆρες οὐδ᾽ o) ἡ κάμινος ἀπέτρεπόν p) σε μὴ οὐχὶ q) πίνειν παρ᾽ αὐτοῦ.

ΖΕΥΣ Λυπεῖς ὦ Ἥρα σεαυτήν, οὐδὲν r) ἄλλο, κἀμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα, εἰ δὲ ἄχθη παρὰ παιδὸς ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα s), σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοείτω, σὺ δὲ ὦ Γανύμηδες t) ἐμοὶ μόνῳ ἀνα-δίδου u) τὴν κύλικα καὶ ἐφ᾽ ἑκάστῃ x) δὶς φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις y) καὶ αὖθις z) ὁπότε παρ᾽ ἐμοῦ ἀπολαμβάνοις. τί τοῦτο; δακρύεις; μὴ δέδιθι a), οἰμώξεται γὰρ ἤν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ.

---

h) *γὰρ καί*] *δὲ καὶ* et modo *εἰς τὴν* pro *ἐς τὴν* Gu.. i) *ἔκπωμα*] 2954. 2956. 3011. Gu.. Vulgo *ἔκπομα.* k) *καί*] om. Gu., sed super *φιλεῖ* nescio quid superscriptum. Recte post sententiam, quae interiaceat, iteratur *καὶ*, velut Charont. c. 23. — *καί, τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ ὅλοι.* Vide, quae attuli in Quaest. Luc. p. 184. l) *καί*] om. 2954. m) *ἀαβόλου μεστός*] *ἀσβολούμενος* 2956. n) *ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν*] 2954. 1428. *ἐξ οὗ τὸν καλὸν τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἴδη* Gu.. Vulgo: *ἐξότου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἡ Ἴδη ἡμῖν.* o) *οὐδ᾽ — οὐδ᾽*] *οὐδὲ — οὐδὲ* 1428. 2954. Gu.. p) *ἀπέτρεπον*] *ἀνέτρεπον* 1428. q) *μὴ οὐχί*] *τοῦ μὴ* Gu.. r) *οὐδέν*] *μηδὲν* 3011. s) *ἔκπωμα*] 1428. 2956. 2957. 2954. 3011. Gu.. pro *ἔκπομα.* t) *Γανύμηδες*] *Γανυμίδες* Gu.. u) *ἀναδίδου*] *δίδου* 1428. Gu.. x) *ἑκάστῃ*] *ἑκάστης* 1428. y) *ὀρέγοις — ἀπολαμβάνοις*] *ὀρέγεις — ἀπολαμβάνεις* 2954. 2956. 3011. *ὀρέγεις — λαμβάνεις* 1428. Gu.. z) *καὶ αὖθις*] *κᾆτα αὖθις* 2957. a) *δέδιθι*] *δείδιθι* mA1W. —

VI.

Arg. Ixionis indignam compellationem conqueritur Iuno cum Iove, qui auctor est, ut ille inebriatus cum nube Iunonis speciem referente coëat, et si forte eam ob rem apud homines sese extulerit, in Tartarum deiectus rotaeque alligatus cum hac perpetuo circumagatur.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ. Τὸν Ἰξίονα τοῦτον (ὁρᾷς b), ὦ Ζεῦ;) ποῖόν τινα τὸν c) τρόπον ἡγῇ; 1

ΖΕΥΣ. Ἄνθρωπον εἶναι χρηστὸν ὦ Ἥρα καὶ συμποτικόν, οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὤν.

ΗΡΑ. Ἀλλ᾽ d) ἀνάξιός ἐστιν, ὑβριστής γε ὤν, ὥστε μηκέτι συνέστω.

ΖΕΥΣ. Τί δὲ e) ὕβρισε; χρὴ f) γὰρ οἶμαι κἀμὲ εἰδέναι.

ΗΡΑ. Τί δ᾽ ἄλλο; g)..... καίτοι h) αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό, τοιοῦτόν i) ἐστιν ὃ ἐτόλμησε.

b) ὁρᾷς] om. 2951. Sed Iuno hac voce maritum nimis hospitalem temeritatis coarguit. c) τόν] om. Gu.. d) Ἀλλ᾽] Ἀλλὰ Gu. — Tum vulgo ἐστι. e) δέ] δαί A1. 2. Male. f) χρή] χρῆστ. 2956. Errore simili in Scyth. c. 11. ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα. cod. *Wittianus* habet: χρηστήν. Quodsi mihi cum poëtâ res esset, suspicarer latere χρῆσται. V. *Hermannum* ad Oed. Col. v. 505. g) τί δ᾽ ἄλλο;] τί γὰρ ἄλλο; 2954. Gu.. Utrumque sensu eodem dicitur (quidnam aliud — was denn anders —), at illud longe frequentius. Hermot. c. 83. τί οὖν —;.. τί δὲ (δαὶ W.) ἄλλο ἢ —; Piscat. c. 10. τί ποιῶμεν — ;.. τί δὲ (δ᾽ 3011.) ἄλλο ἢ βαδίζωμεν —; Ibid. c. 38. τί φατέ;.. τί δὲ (δαὶ 3011.) ἄλλο ἢ —; Catapl. c. 3. τί ταῦτα ὦ Ἑρμῆ; —.. τί δ᾽ ἄλλο ὦ Κλωθοῖ ἢ τουτονὶ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράντα μεταδιώκων —; Philopseud. c. 29. τί δὲ — φιλοσοφεῖτε;.. τί δ᾽ ἄλλο — ἢ

Τὸν Ἰξίονα] Ἰξίων Λαπίθης τὸ γένος ὢν ἠγάγετο Δίαν τὴν Ὀϊονέως. Τὸν δὲ πενθερὸν αὐτοῦ ἐλθόντα ἐπὶ τὰ ἕδνα συνεσκευάσατο· ὄρυγμα γὰρ ποιήσας καὶ γεμίσας πυρὸς ἔνθα αὐτὸν ἐνέβαλεν ἐφ᾽ ᾧ οἱ θεοὶ ἀγανακτήσαντες ἔμελλον αὐτὸν τιμωρεῖν, ὁ δὲ Ζεὺς μόνος ἠλέησεν αὐτὸν καὶ λαβὼν ἰδίῳ ἱερῷ ἀφῆκε μεταδιδοὺς αὐτῷ τῆς ἀθανασίας. Οὗτος δὲ ἀκόλαστος ὢν ἠράσθη Ἥρας, ἣ ἀνήγγειλε τῷ Διΐ, ὁ δὲ δοκιμάζων αὐτὸν ἀπείκασε νεφέλην τῇ Ἥρᾳ, ᾗ μίγνυται Ἰξίων καὶ ποιεῖ παῖδα τὰ μὲν ἀνθρώπου ἔχοντα τὰ δὲ ἵππου, ἀφ᾽ οὗ Ἱπποκένταυροι. Ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ ὑποπτέρῳ τροχῷ δήσας τὸν Ἰξίονα ἀφῆκε φέρεσθαι διὰ ἀέρος μαστιζόμενον καὶ λέγοντα, Χρὴ τιμᾶν τοὺς εὐεργέτας. V.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴποις ἄν, ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς k) ἐπεχείρησε, μῶν δ' οὖν l) ἐπείρα m) τινά; συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν, ὅπερ ἂν σὺ n) ὀκνήσειας εἰπεῖν.

2 ΗΡΑ. Αὐτὴν o) ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινὰ ὦ Ζεῦ p) πολὺν ἤδη χρόνον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον q) ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφεώρα r) ἐς s) ἐμέ, ὅτε δὲ t) καὶ

τουτονὶ τὸν ἀδαμάντινον πείθομεν —; D. Meretr. 13, 3. τίνι με τότε πάντες εἴκαζον;.. τίνι δὲ ἄλλῳ ἢ Ἀχιλλεῖ —; Imagin. c. 4. τί μάλιστα ἐπῄνεσας;.. τί δ' ἄλλο ἢ —; Crebro Aristophanes dixit τί δ' ἄλλο γ' ἢ —; velut Ecclesiaz. v. 416., ter in ipso fine Nubium, multo rarius idem τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ —; aliquando tamen, ut Ecclesiaz. v. 799.. Luc. Nigrin. c. 1. — τί τούτων αἴτιον;.. τί γὰρ ἄλλο γε ὦ ἑταῖρε ἢ εὐτυχία; D. Deor. 23, 2. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;.. τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα; Ergo vix dubites, in D. Mort. 13, 2. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὦ Διόγενες;.. τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην —; e cod. Parisino rescribere: τί δὲ ἄλλο, vel malim potius δ', uti certe legendum cum Codc., ut Pisc. c. 10., et quum scribae multorum huiusmodi hiatuum rei sint, fortasse etiam sine illis. Illud vero apparet, quum δαὶ in hoc genere sensui noceat et saepe in possessionem alienam depulsâ δὲ involarit (v. c. in Hermot. c. 43. σὺ μὲν γὰρ — τί δαὶ εἰ ἐξελόντες — τί ποιήσεις —; aperte verum: τί δέ, ut c. 42. τί δ' εἰ -- τί ποιήσεις;), τί δαὶ ἄλλο non debuisse a quoquam comprobari. Neque iam obscurum fuerit, in Philopseud. c. 24. τί δὲ ἔπραττον ὁ Ἴων ἔφη ὦ Εὔκρατες αἱ ψυχαί; τί ἄλλο ἦ δ' ὅς ἢ —; recte nos scriptum expetivisse τί δ' ἄλλο, recte etiam *Lehmannum* Asin. c. 25. τί ποιοῦμεν ἔφη τις αὐτῶν τὴν δραπέτιν; τί δέ, ἄλλος εἶπεν, ἕτερον ἢ —; repositum velle (T. III. p. 545.): τί δὲ ἄλλο, εἶπεν ἕτερος, ἢ —; Euripides, Hecub. v. 762. θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ καὶ τίνος πότμου τυχών;.. τίνος γ' ὑπ' ἄλλου; Θρῄξ νιν ὤλεσε ξένος., fieri non potest, ut scripserit: τίνος πρὸς ἄλλου; quae mala est *Porsoni* coniectura: nam particulâ opus est: nec magis, quod doctissimi triumviri frustra tuentur, τίνος γ' ὑπ' ἄλλου, uti vulgo: γὲ enim particula disconvenit nec conferendum τί δ' ἄλλο γ', in quo δ' necessarium, γ' non item: verum scripserat, opinor: τίνος δ' ὑπ' ἄλλου; quod tres libri servarunt. h) καίτοι] 2954. Gu.. καί γε 2956. Vulgo καὶ γάρ. i) τοιοῦτόν] τοιουτό Gu.. k) ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς] *Abreschius*. 2957. ὅσῳ καὶ αἰσχροῦ, superscripto αἰσχροῖς 2956. ὅσον καὶ αἰσχροῖσιν 2954. ὅσων καὶ αἰσχρῶν L. ὅσον καὶ αἰσχίοισιν (sic) Gu.. Vulgo ὅσον καὶ αἰσχροῖς. l) δ' οὖν] 2954. Gu.. Vulgo οὖν. m) ἐπείρα] πειρᾷ Gu.. n) ὅπερ ἂν σὺ] 2954. Gu.. ὃ σὺ 2956. Vulgo ὅπερ ἄν. o) Αὐτήν] ταύτην 2954. Gu.. p) ὦ Ζεῦ] ante οὐκ ponit Gu.. q) τὸ μὲν πρῶτον] τομενπρῶτον Gu.. r) ἀφεώρα] ἐφεώρα 2956. ἑώρα 2954. s) ἐς] εἰς Gu.. t) ὅτε δέ] *Solanus*. 2954. Vulgo ὁ δέ.

ἔστενε u) καὶ ὑπεδάκρυε καὶ εἴποτε πιοῦσα ἀναδοίην x) τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα y), ὁ δὲ ᾔτει ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πιεῖν καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προςῆγε καὶ αὖθις ἀφεώρα ἐς z) ἐμέ, ταῦτα δὲ a) ἤδη συνίην b) ἐρωτικὰ ὄντα, καὶ ἐπιπολὺ μὲν ᾐδούμην λέγειν πρός σε καὶ ᾤμην παύσεσθαι c) τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον, ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προςενεγκεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφεῖσα αὐτὸν ἔτι δακρύοντα καὶ προκυλινδούμενόν μου, ἐπιφραξαμένη d) τὰ ὦτα, ὡς μηδὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσουσα, σὺ δὲ αὐτὸς e) ὅρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα.

3 ΖΕΥΣ. Εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ᾽ ἐμὲ αὐτὸν καὶ f) μέχρι τῶν g) Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος; ἀλλ᾽ h) ἡμεῖς τούτων αἴτιοι καὶ i) πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι, οἵ γε καὶ συμπότας αὐτοὺς ἐποιησάμεθα. Συγγνωστοὶ οὖν k), εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη καὶ οἷα οὐδέποτε l) εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρωτι ἁλόντες, ὁ δὲ ἔρως βίαιόν τί m) ἐστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει n), ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.

ΗΡΑ. o) Σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε p) δεσπότης ἐστὶ καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινός, φασίν, ἕλκων καὶ σὺ q) ἕπῃ αὐτῷ ἔνθα ἂν ἡγῆταί σοι καὶ ἀλλάττῃ ῥᾳδίως ἐς ὅ,τι ἂν κελεύσῃ r), καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε. καὶ νῦν οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι s) συγγνώμην ἀπονέμεις, ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἥ σοι τὸν Πειρίθουν t) ἔτεκεν u).

---

n) ὅτε δὲ καὶ ἔστενε] om. Gu., qui statim ὑπεδάκρυεν. x) ἀναδοίην] Gu.. ἀποδοίην 2954. 2956. Vulgo παραδοίην. y) ἔκπωμα] 2954. 2956. Gu.. Vulgo ἔκπομα. z) ἐς] εἰς Gu.. a) δέ] ex 2954. 2956. Gu.. b) συνίην] συνίειν Gu.. c) παύσεσθαι] 2954. 2956. 2957. Gorlit.. Vulgo παύσασθαι. d) προκυλινδούμενόν μου, ἐπιφραξαμένη] ita (nisi quod μοῦ habet) Gu.. προςκυλινδούμενον, μοῦ ἐπιφραξαμένη 2954. Vulgo προκυλινδούμενον, ἐπιφραξαμένη. e) αὐτός] αὐτὸν 2954. Arg.. f) ἐπ᾽ ἐμὲ αὐτὸν καί] om. Gu., αὐτὸν pro αὐτὸν pleraeque edd. vett., g) τῶν] τῆς 2954. h) ἀλλ᾽ — ἐποιησάμεθα] Iunoni tribuit 2954. i) καί] καὶ τὸ Gu.. In quo latere arbitror: καὶ τὸ πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωπον. k) οὖν] γοῦν Gu.. l) οὐδέποτε] 2951. Gu.. Vulgo οὔποτε. m) τι] om. Gu. n) μόνον ἄρχει]. ἄρχει μόνον Gu.. o) Ἥρ.] usque ad τοῦ ἔρωτος σύ γε Iovi tribuit Gu . p) γε] om. Gu.. q) σύ] ex 2954 Gu.. r) ἐς ὅ,τι ἂν κελεύσῃ] εἰς ὅ,τι ἂν κελεύῃ σε Gu. s) οἶδα ἐγὼ καθότι τῷ Ἰξίονι] 2954. Gu.. Vulgo τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι. t) Πειρίθουν] Πειριθόουν 2954. u) ἔτεκεν] ἔτεκε Gu..

4 ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα ἐς γῆν κατελθών; ἀτὰρ x) οἶσθα, ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος; κολάζειν μὲν μηδ' ὅλως y) αὐτὸν μηδ' z) ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου· σκαιὸν γάρ· ἐπεὶ δ' ἐρᾷ καὶ ὡς φῂς δακρύει καὶ ἀφόρητα πάσχει....

ΗΡΑ. Τί ὦ Ζεῦ; δέδια γάρ, μή τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἴπῃς. a).

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς b), ἀλλ' εἴδωλον ἐκ νεφέλης πλασάμενοι c) αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπειδὰν λυθῇ τὸ συμπόσιον κἀκεῖνος ἀγρυπνῇ d), ὡς τὸ εἰκός, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος παρακατακλίνωμεν e) αὐτῷ φέροντες, οὕτω γὰρ ἂν παύσαιτο f) ἀνιώμενος, οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας.

ΗΡΑ. Ἄπαγε, μὴ ὥραισιν ἵκοιτο g) τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν.

ΖΕΥΣ. h) Ὅμως ὑπόμεινον ὦ Ἥρα, τί i) γὰρ ἂν καὶ k) πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πράγματος l), εἰ νεφέλῃ ὁ Ἰξίων συνέσται m);

x) ἀτάρ] ἀτὰρ σὺ 2954. Gu.. y) μηδ' ὅλως] μὴ δὲ ὅλως Gu. οὐδὲ ὅλως 2954. Vulgo μηδαμῶς. z) μηδ'] μὴ δὲ et mox ἐπεὶ δὲ pro ἐπεὶ δ' Gu.. a) εἴπῃς] εἴποις Gu.. b) Οὐδαμῶς] Μηδαμῶς 2954. Gu.. c) πλασάμενοι] πλασάμενος Gu.. d) ἀγρυπνῇ] *Hemsterhusius.* 2954. 2956. 2957. Gu.. Vulgo ἀγρυπνεῖ. e) παρακατακλίνωμεν] συγκατακλίνωμεν 2954. Gu.. f) ἂν παύσαιτο] 2954. Gorlit.. Vulgo παύσαιτο. Gu. ἀναπαύσαιτο, mendâ valde obviâ. Veluti ap. Nostr. Parasit. c. 45. δοκεῖ δὲ οὐδὲ ἀναπαύσασθαι παρασιτῶν, εἰ μὴ καὶ Ἀγαμέμνων ἀπέθανεν legendum: ἂν παύσασθαι. Cum nostro loco ad singula verba conspirat D. Mort. 13, 6. οὕτω γὰρ ἂν παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνιώμενος., ubi Cod. 2954. rectissime dat παύσαιο. Nec dissimile aliud est locorum genus, quod nunc strictim tangamus. Luc. De Domo c. 32. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη —. Hermot. c. 45. μόλις γὰρ ἂν οὕτω τἀληθὲς ἐκμάθοιμεν. De Merc. Cond. c. 12. μόνως γὰρ ἂν οὕτω κρατήσειας., ubi e mAiW. corrigendum: μόλις. Postremo in D. Mort. 10, 1. μόλις γὰρ ἂν [καὶ] οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. καὶ cum cod. 2956. expungimus. g) ἵκοιτο] ἥκοιτο Gu.. h) ΖΕΥΣ] Iunoni dat vero adscripto Gu.. i) τί] ἤ τί 2956. k) καί] om. Gu.. Male. l) ἀπὸ τοῦ πράγματος] Gu.. Vulgo ἀπὸ τοῦ πλάσματος. Nullo modo *Schaeferus* Mel. Crit. p. 83. aut pravam lectionem: ἤ τί commendare, aut coniicere: ὑπὸ τοῦ πλάσματος debuerat. „Observent tirones, quid differant ἄπο et ὕπο. Nam ὕπο de ipsa caussa, per quam quid fiat, dicitur; ἄπο autem de eo, quod occasionem vel opportunitatem praebet, ut aliquid fieri possit.“ *Hermannus* ad Soph. Electr. v. 65.. m) συνέσται] σύνεστι Gu..

Ἄπαγε, μὴ ὥραισιν] Σεσολοίκισται μὲν Ἀττικῶς. ὤφειλε γάρ, μὴ ὥρας ἵκοιτο, ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, Μὴ καλὰ αὐτῷ τὰ ἔτη, Μὴ εἰς καιρὸν φθάνοι. V.

ΗΡΑ. n) Ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι δόξω o) καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ἥξει p) διὰ τὴν ὁμοιότητα.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φῂς q), οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ Ἥρα γένοιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη r), ὁ δ' s) Ἰξίων μόνον t) ἐξαπατηθήσεται u).

ΗΡΑ. Ἀλλά, οἷοι πάντες οἱ x) ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν, αὐχήσει κατελθὼν ἴσως καὶ y) διηγήσεται ἅπασι z) λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ Ἥρᾳ καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Διΐ, καί που τάχα καὶ a) ἐρᾷν με φήσειεν b) αὐτοῦ, οἱ δὲ πιστεύσουσιν c) οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλῃ συνῆν.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ, ἐς d) τὸν e) ᾅδην ἐμπεσὼν τροχῷ ἄθλιος προςδεθεὶς συμπεριενεχθήσεται f) μετ' αὐτοῦ ἀεὶ καὶ πόνον ἄπαυστον ἕξει δίκην διδοὺς g) οὐ τοῦ ἔρωτος (οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε), ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας h).

συνέσται δόξει 2954. n) *Ἥρα*] Iovi tribuit Gu.. o) *εἶναι δόξω*] *δόξω εἶναι* Gu.. p) *ἥξει*] 2951. 29 6. Gu.. Vulgo *ποιήσει*. Arg. om. *ἐπ'*. q) *τοῦτο φῂς*] *τοῦτ' ἔφην* Gu., quod vitium unde natum sit, tirones investigent. r) *νεφέλη*] *ἡ νεφέλη* *Struvius*, Lect. Luc. p. 251. Non opus. s) *δ'*] *δὲ* Gu.. t) *μόνον*] *μόνος* Gu.. u) *ἐξαπατηθήσεται*] *ἐξαπατήσεται* B 1. 2. Arg.. x) *οἱ*] ex Gu.. y) *κατελθὼν ἴσως καὶ*] *καὶ κατελθὼν ἴσως* Gu.. z) *ἅπασι*] *πᾶσι* Gu.. Luc. Philopseud. c. 25. *ἀπήγγελλον δ' ἅπασιν* —. D. Meretr. 8, 3. *ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν* —. Quanquam in simili causâ D. Meret. 6, 1. *καὶ πάντων ἐστὶν ἀκοῦσαι διομνυμένων* —. a) *τάχα καὶ*] 2954. Vulgo *τάχα*. b) *φήσειεν*] Malim: *φήσει*. c) *πιστεύσουσιν*] *πιστεύουσιν* Gu.. d) *εἴπῃ, ἐς*] *εἴποι, εἰς* Gu.. e) *τὸν*] om. 2954. Gu.. f) *συμπεριενεχθήσεται*] B1. 2. Gu.. Vulgo *συμπεριενεχθήσεται*. g) *δίκην διδοὺς*] *διδοὺς δίκην* Gu.. h) *οὐ τοῦ ἔρωτος (οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε), ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας*] Vulgo corruptissime: *τοῦ ἔρωτος. ΗΡΑ. Οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε ἀπὸ τῆς μεγαλαυχίας.* Cod. 2954.: *οὐ τοῦ ἔρωτος, οὐ γὰρ δεῖ, δεινὸν τοῦτό γε, ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.* Sic etiam cod. Guelf., praeterquam quod tenet *οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε*, voce *δὴ* inter *δεινὸν* et *τοῦτο* superscriptâ, confirmans *Lehmanni* coniecturam, quam suscepimus. In ed. Lips. pro *τοῦ ἔρωτος* est *τοῦτο ἔρωτος*. Misere foedatum esse locum hunc iam *Hemsterhusius* senserat, Iovem vero continuâ serie loqui debere, *Abreschius*. Dissident autem — *γὰρ* — *γὲ* atque — *γὰρ δὴ* — *γὲ* hoc discrimine, ut — *γὰρ* — *γὲ* sit debilius, demto quippe, quod graviter sit asseverantis. *Οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε* est: *nam hoc quidem malum non est*, denn *das* ist nichts böses, sed *οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε*, nam profecto hoc quidem malum non est, denn in der That *das* ist nichts böses. De — *γὰρ* — *γὲ* obiter iam dixi in Quaest. Luc. p. 148. et fortasse alibi dicam uberius; nunc tantum moneo, Arist. Ecclesiaz. v. 935. *οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ*. *Porsonis* (ad

VII.

Arg. Cum admiratione iocosâ laudatur Mercurî infantis calliditas ingeni, agilitas membrorum, oris facundia, musicae artis peritia ac ministeriorum promte obeundorum studium. Scena est in Vulcani officinâ.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ i).

1 *ΗΦΑΙ.* Ἑώρακας ὦ Ἄπολλον τὸ τῆς Μαίας βρέφος τὸ ἄρτι τεχθὲν ὡς καλόν τέ ἐστι καὶ προσγελᾷ k) πᾶσι καὶ δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα l) ἀγαθὸν ἀποβησόμενον;

ΑΠ. Ἐκεῖνο βρέφος m) ὦ Ἥφαιστε ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ n);

Eur. Or. v. 972.) emendationem: *ποῦ γὰρ* — a personâ tanti viri abhorrere. Alterum illud pluribus illustrare conabor. Ac primum notamus, *δή γε* se non excipere, sed uno vel verbo, vel notione certe unâ debere dirimi. In Demosthene *G. Dindorfius* (Praef. p. XIV.) e Codc. recte correxit: *οὐ γὰρ δὴ προςδοκᾶν γε.* pro *γε προςδοκᾶν*, allatis ex eodem: *οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸν τρόπον γε* atque: *οὐ γὰρ δὴ πείσει γε.* In Luc. De Merc. Cond. c. 26. *ἀγνωμοσύνη γὰρ δὴ τοῦτό γε.* iam alibi emendavimus: *δή.* Demosth. Adv. Aristogit. I, 19, 5. B. *ὕβρις γὰρ δὴ τοῦτό γε.* L. D. Mort. 30, 3. *οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔχοι τις ἂν ὡς* cet., ubi *γε* e cod. Paris. accessit. De Merc. Cond. c. 10. *οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἐστιν* —. In Arist. Nubib. v. 401. 1: *οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ᾽ ἐπιορκεῖ.*, ei *Hermanni* coniecturae mox libri vim addiderunt; ita enim meruerat. *Idem* Ecclesiaz. v. 157. *τί δ᾽ ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ᾽ ᾔτησά σε.* Soph. Philoct. v. 246. *πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ᾽ ἦσθα ναυβάτης.* Eurip. Ion. v. 970. *τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.* Thucyd. V, 111. *Οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε τὴν* —. Luc. Hermot. c. 7. *οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκὸς* —. Halcyon. c. 1. *ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ᾽ ὕδατος διαιτώμενα.* Thucyd. I, 81. *μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, ὡς* —. Vulgo utuntur Eur. Troad. v. 212. *μὴ γὰρ δὴ δίναν γ᾽ Εὐρώτα* —., sive aliorum locorum immemores, seu rati vel unicum neque eum omnis dubitationis expertem sufficere. —

i) *Ἀπόλλ. καὶ Ἡφ.*] *Ἡφ. καὶ Ἀπόλλ.* Gu.. k) *προςγελᾷ*] *προςμειδιᾷ* L. 2956.. l) *τι ἤδη ὡς μέγα*] *μέγα τι* 2956.. m) *Ἐκεῖνο βρέφος*] Gorlit. *ἐκεῖνο τὸ βρέφος* 2956. Vulgo *ἐκεῖνό γε φῶ βρέφος.* Nempe vocabula *γὲ φῶ* malis correctoribus accepta referimus. D. Deor. 16, 2. — *Ἐγέλασα ὦ Λητοῖ, ἐκεῖνος θαυμαστὸς ὤν* —. D. Mort. 13, 5. legendum arbitror: — *Ἐκεῖνος σοφὸς ἁπάντων κολάκων ἐπιτριπτότατος ὤν;* Ut ferri possit *Iacobsi*: *Σοφὸς ἐκεῖνος* (ut sane potest; D. Deor. 9, 1. — *Ἄπαγε, τέτοκεν ἐκεῖνος;*), male saltem *ἁπάντων* in *ὁ πάντων* deflexit. D. Mort. 9, 2. *Ἐγέλασα, ἐραστὰς σὺ τηλικοῦτος ὢν ὀδόντας τέτταρας ἔχων;* D. Deor. 2, 1. *Σὺ παιδίον ὦ Ἔρως, ἀρχαιότερος ὢν* [non, ὃς *ἀρχ. εἶ*] *πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ;* Charon. c. 11. *Ἐκεῖνο*

ΗΦΑΙ. Καὶ τίνα o) ἂν ἀδικῆσαι δύναιτο ἀρτίτοκον ὄν;

ΑΠ. Ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν, ἢ τὸν Ἄρη p), καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσε λαθὸν q) ἐκ τοῦ r) κουλεοῦ s) τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν.

ΗΦΑΙ. t) Τὸ νεογνὸν ταῦτα u), ὃ μόλις x) ἕστηκε, 2
τὸ y) ἐν τοῖς σπαργάνοις z);

γάρ ἐστιν ὁ χρυσός—; Ib. c. 22. Ἐκείνους ἔτι πίνειν—; Gallus c. 14. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας—; n) ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ] 2956. Gu.. Vulgo ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ. „*Usitatius ἐς vel εἰς τὴν πανουργίαν itaque scribendum puto.*“ *Hemsterhusius*, qui fallitur. Dicunt Graeci ὅσον ἐπί τινι, τὸ ἐπί τινι, item ὅσον ἐπί τι, τοὐπί τι, *quantum ad rem*, was anbelangt—; ὅσον εἴς τι vel τὸ εἴς τι plane non norunt, si recte observavi. Luc. Iup. Tragoed. c. 21. ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ—. Asinus c. 25. ἀφελομένην μὲν ἡμᾶς χρήματα πολλά, ὅσον ἐπ᾽ αὐτῇ. Hermotim. c. 3. ὅσον [vulgo perperam ὅσῳ] γοῦν ἐπ᾽ ἐκείνῳ—. Catapl. c. 1. ὅσον ἐπ᾽ ἐμοί. Toxaris c. 45. ὁπόσα γε ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τοῖς κτήμασι. Toxar. c. 4. ἐπεὶ ὅσον ἐν [imo ἐπί] τῷ πλῷ καὶ τῇ ἀποδημίᾳ—. Loci Hermot. c. 25. Οὐκοῦν σοὶ μὲν ἐπὶ τὸ ὑπισχνεῖσθαι καὶ φάσκειν εἰδέναι πολλὴ ἀφθονία τῶν ἡγησομένων. emendationem a *Seagero* affectam perficiamus: ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ—. Neque enim Accusativum in Luciano tolerare constitui, qui scriptor, aliis τό (γε) ἐπί τινα et τό (γε) ἐπί τινι promiscue, nonnullis ut Tragicis etiam lubentius Accusativum usurpare solitis, Dativum hic quoque optarit. Cf. Abdicat. c. 32. τὸ ἐπ᾽ ἐμαυτῷ., τό γε ἐπ᾽ ἐμοί D. Deor. 8, 2. Rhet. Praec. c. 1. Pseudolog. c. 27. *Porson*, ad Eur. Orest. v. 1338., ubi Accusativi potissimum exempla quippe rariora collegit: „Haec phrasis duplicem interpretationem recipit: *quod in mea potestate est* et, *quod ad me attinet*“. Quanquam prior ille sensus κατὰ praepositioni communis est, ut apud Demosth. ὅσον καθ᾽ ἕνα ἄνδρα, Luc. Demon. c. 2. τό γε κατ᾽ ἐμέ. o) τίνα] τί 2956.. p) Ἄρη] Ἄρην Gu.. q) λαθὸν] 2956. Gorlit.. Vulgo λαθών. r) ἐκ τοῦ] L. Gu.. Vulgo τοῦ. s) κουλεοῦ] κολεοῦ Gu.. t) Ἡφαι.] Apollini tribuit Gu.. u) Τὸ νεογνὸν ταῦτα] Τὸ δὲ νεογνὸν τοῦτο Gu.. x) μόλις] Gu.. Vulgo μόγις. y) ἕστηκε, τὸ] P. Gorl.. ἕστηκε τὸ I. A2. Vulgo ἐκινεῖτο. Μόλις ἑστάναι dicuntur, quorum ea est pedum infirmitas, ut tuto consistere nequeant. Ut Luc. Bis Accusat. c. 15. de Ebrietate: μόλις δὲ καὶ ἕστηκεν, ὡς ὁρᾷς. Prometh. s. Cauc. c. 1. ὡς ἀκροποδητί που μόλις ἑστάναι. Long. Pastoral. IV, 118, 3. ed. Schaef. ὁ δὲ μεθύοντα ἄνθρωπον καὶ ἑστῶτα μόλις παρωσάμενος ἔσφηλεν εἰς τὴν γῆν. Apposite etiam Crates in Luc. D. Mort. 27, 3. Ὁ δέ γε Ὀροίτης καὶ πάνυ ἁπαλὸς ἦν τὼ πόδε καὶ οὐδ᾽ ἑστάναι χαμαὶ οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύνατο. πάσχουσι δ᾽ αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὴν ἀποβῶσι τῶν ἵππων ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαίνοντες ἀκροποδητὶ μόλις βαδίζουσιν. z) ;] .,. Gu..

ΑΠ. Εἴσῃ a) ὦ Ἥφαιστε, ἤν b) σοι προςέλθῃ c) μόνον.

ΗΦΑΙ. Καὶ μὴν προςῆλθεν ἤδη.

ΑΠ. Τί οὖν; πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν d) αὐτῶν;

ΗΦΑΙ. Πάντα ὦ Ἄπολλον.

ΑΠ. Ὅμως ἐπίσκεψαι e) ἀκριβῶς.

ΗΦΑΙ. Μὰ f) Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ.

ΑΠ. Ἀλλ᾽ ὄψει αὐτήν g) που ἐν τοῖς σπαργάνοις h) τοῦ βρέφους·

ΗΦΑΙ. i) Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν.

3 ΑΠ. Οὐ γὰρ ἤκουσας k) αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα καὶ ἐπίτροχα, ὁ δὲ καὶ l) διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει, χθὲς δὲ προκαλεσάμενος m) τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν n) εὐθὺς οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ὑφέλκων o) τὼ πόδε, εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε προςπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἔτι, τὸ σκῆπτρον p), εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ πολὺ τὸ q) πῦρ εἶχε, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο.

ΗΦΑΙ. Γοργόν r) τινα τὸν παῖδα φῄς.

ΑΠ. Οὐ μόνον, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ μουσικόν.

ΗΦΑΙ. Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις;

4 ΑΠ. Χελώνην που νεκρὰν εὑρὼν ὄργανον ἀπ᾽ αὐτῆς

a) Εἴσῃ] εἴ σοι Gu.. b) ἤν] 2956. εἰ vulgo et Gu.. c) προςέλθῃ] προςέλθοι Gu.. d) ἀπόλωλεν] διόλωλεν Gu.. e) ἐπίσκεψαι] ἐπίσκεψον Lips.. f) Μὰ] Gu.. Vulgo Νὴ. g) αὐτὴν] post σπαργάνοις ponit Gu.. h) τοῖς σπαργάνοις] *Matthiae*. Gu.. Legebatur σπαργάνοις. i) Ἡφαι.] Ab οὕτως — ὑφείλετο Apollinis verba sunt in Gu.. k) ἤκουσας] ἤκουσα *interrogative Lips*.. l) καὶ] om. Gu.. m) προκαλεσάμενος] *Graevius*. Libri, etiam Gu., προςκαλεσάμενος. n) κατεπάλαισεν] καὶ ἐπάλαισεν Gu.. o) ὑφέλκων] ὑφελὼν G. L. Iunt. 2956.. p) γελῶντος ἔτι, τὸ σκῆπτρον] Gorlit. γελῶντος, ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον Fl. I. Gu.. Vulgo γελῶντος, τὸ σκῆπτρον. At hic dici non potest: *quum Iupiter rideret*, verum sic debet: *quo tempore Iupiter Mercurium, Cupidinis victorem, ridere nondum desierat*. q) τὸ] om. Gu.. r) Γοργὸν] ὑπέρδριμυν Gu..

ἐν τῇ γαστρὶ] Εὐστάθιος Ὀδυσσ. Τ. λόγος ἐστί, φησί, τῷ Ἑρμῇ ἐκ γενετῆς συγκεκληρῶσθαι τὴν κλεπτοσύνην, ὃς τῆς μητρὸς Μαίας συλλουομένης αἷς ἤθελεν ἐκείνη, αὐτὸς ὑφελόμενος τὰ ἐκδυθέντα ἔκρυψε. G.

ἤδη στωμύλα καὶ ἐπίτροχα] Πολύκομψα, πιθανά, εὐτράπελα ἀπατητικά. τὸ δὲ ἐπίτροχα, ἠπειγμένα ταχέως. V.

συνεπήξατο s), πήχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας ἔπειτα κολλάβους t) ἐμπήξας καὶ μαγάδα u) ὑποθεὶς καὶ ἐντεινάμενος ἑπτὰ x) χορδὰς ἐμελῴδει y) πάνυ γλαφυρὸν z) ὦ Ἥφαιστε καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν τὸν a) πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα b)· ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς μηδὲ c) μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ᾅδου κατίοι, κλέπτων d) τι κἀκεῖθεν δηλαδή. ὑπόπτερος δ' ἐστὶ καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν, ᾗ e) ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.

ΗΦΑΙ. f) Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι.

ΑΠ. Τοιγαροῦν g) ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τὴν πυράγραν...

ΗΦΑΙ. Εὖγε ὑπέμνησας, ὥςτε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτήν, εἴ που ὡς φὴς εὑρεθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις.

---

s) *Χελώνην — συνεπήξατο*] *Χελώνης που νεκρὸν ὄργανον εὑρὼν ἀπ' αὐτοῦ που συνεπήξατο* Gu.. t) *κολλάβους*] G. L. mA1W. Moschop. *κολάβους* Schol. *καλάβους* P. *καλάμους* vulgo et Gu.. u) *μαγάδα*] Schol. mA1W. 2956. Gorl. *μαγάδας* Moschopul. *μαγάδιον* vulgo et Gu.. x) *ἑπτὰ*] om. 2956.. y) *ἐμελῴδει*] 2956. Vulgo *μελῳδεῖ*. z) *γλαφυρὸν*] *καὶ ἥδιστον* add. 2956.. a) *τὸν*] om. Gu.. b) *ἀσκοῦντα*] *ἀκούσαντα* Gu.. c) *μηδὲ*] 2956. *μὴ δὲ* Gu. Vulgo *οὐδὲ*. Ita *ὡς μηδέ*, licet alio sensu, Luc. Imag. c. 16. Toxar. c. 38. D. Meret. 9, 5. Navig. c. 36. et c. 37. d) *κλέπτων*] Gu.. Vulgo *κλέψων*. e) *ᾗ — νεκροὺς*] Vulcano tribuit Gu.. f) *Ἡφαι.*] Apollini dat, vero adscripto, Gu.. g) *Τοιγαροῦν*] *Τί γὰρ οὖν* 2956. Post *πυράγραν κλέψας* additurus erat Apollo. —

Χελώνην] *Τούτου μέμνηται καὶ Νίκανδρος ἐν τοῖς Ἀλεξιφαρμάκοις.* G.

κολλάβους] *Τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.* V.

καὶ μαγάδα] *Σανὶς τετράγωνος, ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευράς.* V.

γλαφυρὸν] *Ἡδύ, κοῖλον, σοφόν, ἔμπειρον, ἀκριβές, λαμπρόν, ταῦτα σημαίνει τὸ γλαφυρόν.* V.

VIII.

Arg. Iovi parturienti quum Vulcanus obstetricium munus securis ope praestitisset, nascitur e capite Minerva, quam faber ferrarius sibi praemii loco, sed frustra, in matrimonium petit.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦΑΙ. Τί με ὦ Ζεῦ δεῖ h) ποιεῖν; ἥκω γάρ, ὥς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθον i) δέοι μιᾷ πληγῇ διακόψαι k).

ΖΕΥΣ. Εὖγε ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς l) δύο κατενεγκών.

ΗΦΑΙ. Πειρᾷ μου, ἢ μέμηνας m)· πρόσταττε δ' οὖν τἀληθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ' αὐτό n), διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον, εἰ δὲ ἀπειθήσεις o), οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μοι p) τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν q).

ΗΦΑΙ. Ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν r), ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ s) οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν t) μαιώσεταί σε.

ΖΕΥΣ, Κατένεγκε u) μόνον ὦ Ἥφαιστε θαῤῥῶν, οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον.

ΗΦΑΙ. Ἄκων μέν, κατοίσω δέ x), τί γὰρ χρὴ y) ποιεῖν σοῦ κελεύοντος;.... τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γοῦν ὀξύθυ-

---

h) δεῖ] χρὴ 2956.. i) λίθον] 2956. Exc. P., ubi haec notantur: μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν) γρ. διακόψαι.|. λίθον|. διαταμεῖν. Vulgo λίθους. k) διακόψαι] Exc. P. 2956.. Vulgo διατεμεῖν. l) εἰς] ἐς 2956.. m) *Πειρᾷ μου ἢ μέμηνας*] L. πειρᾷ μου ἢ εἰ μέμηνας 2956.. *Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα;* vulgo et Gu.. Luc. D. Meret. 2, 3. μέμηνας, ὦ Μυρτίον, ἢ κραιπαλᾷς. Soph. Electr. v. 867. ἀλλ' ἢ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς |σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς. Talia qui non dici simpliciter, sed interrogatione efferri putant, falluntur. n) *Τοῦτ' αὐτὸ*] ex 2956. Gu.. o) ἀπειθήσεις] ἀπεισθήσεις 2956.. p) μοι] 2956.. Vulgo μου. q) ἀναστρέφουσιν] ἀντιστρέφουσιν Gu.. r) ποιήσωμεν] ποιήσομεν B. 3.. s) ἀναιμωτὶ] ἀναιμοτὶ Fl. A. 1. 2. Arg. *et aliae*. ἀνεμωτί. Aldus. notatur in mA1W. ἀναιματὶ Lips.. t) *Εἰλείθυιαν*] *Εἰλήθυιαν* Gu.. u) *Κατένεγκε*] *Κατένεγκαι* Gu.. x) *Ἄκων μέν, κατοίσω δὲ*] κατοίσω Gu.. y) χρὴ] οὐ χρὴ mA1W.

τὴν Εἰλείθυιαν] ἡ τῶν τικτουσῶν θεά. V.

μος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι z) παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἦπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἡ δὲ πηδᾷ a) καὶ b) πυῤῥιχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ πάλλει c) καὶ ἐνθουσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη d) ἐν βραχεῖ, γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς. ὥστε ὦ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη e) αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Ἀδύνατα αἰτεῖς f) ὦ Ἥφαιστε, παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει g) μένειν h), ἐγὼ δ' οὖν i) τό γε k) ἐπ' ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω.

ΗΦΑΙ. Τοῦτ' ἐβουλόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει, πλὴν οἶδα ὅτι l) ἀδυνάτων ἐρᾷς.

IX.

Arg. Neptunus visurus Iovem non admittitur prohibente Mercurio, ex quo simul audit, Bacchum modo a Iove partu esse editum, quem is a Semele quondam conceptum tertio abhinc mense foetum septem mensium femori suo indiderit.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΠΟΣ. Ἔστιν m) ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; 1

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς ὦ Πόσειδον n).

ΠΟΣ. Ὅμως o) προςάγγειλον αὐτῷ.

ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει, φημί, ἄκαιρον γάρ p), ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.

---

z) *τῇ μήνιγγι*] Schol. 2956.. Vulgo *τὴν μήνιγγα.* a) *ἡ δὲ πηδᾷ*] om. Gu.. b) *καὶ*] *ἤδη καὶ* Gu.. c) *καὶ τὸ δόρυ πάλλει*] om. Gu.. d) *ἤδη*] *δὴ* Gu.. e) *ἤδη*] Schol. 2956.. Vulgo *μοι.* In Gu. utrumque deest, sed ab aliâ manu *μοι* superscriptum. f) *αἰτεῖς*] *αἰτῇ* Gu.. g) *θέλει*] *ἐθελήσει* 2956.. h) *μένειν*] *Ζεύς.* erat, sed iam correctum in Gu.. i) *δ' οὖν*] Libri *γοῦν.* k) *τό γε*] *τοῦτό γε* Gu.. l) *οἶδα ὅτι*] om. Gu..— m) *Ἔστιν*] Ab *ἔστιν* usque ad *αὐτῷ* Neptuno tribuit, vero adscripto, Gu.. n) *ὦ Πόσειδον*] om. Gu.. o) *Ὅμως*] om. Gu.. p) *γὰρ*] *γάρ ἐστι* 2956..

ὑπὸ τῇ μήνιγγι] *τοῦ ἐγκεφάλου ὑμένι.* V.
πυῤῥιχίζει] *ἔνοπλος ὀρχίζει.* V.
ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν] *ἤδη κατὰ γάμου κοινωνίαν συνάψας μοι αὐτήν.* V.

VIII.

Arg. Iovi parturienti quum Vulcanus obstetricium munus securis ope praestitisset, nascitur e capite Minerva, quam faber ferrarius sibi praemii loco, sed frustra, in matrimonium petit.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦΑΙ. Τί με ὦ Ζεῦ δεῖ h) ποιεῖν; ἥκω γάρ, ὥς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθον i) δέοι μιᾷ πληγῇ διακόψαι k).

ΖΕΥΣ. Εὖγε ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς l) δύο κατενεγκών.

ΗΦΑΙ. Πειρᾷ μου, ἢ μέμηνας m)· πρόσταττε δ᾽ οὖν τἀληθές, ὅπερ θέλεις σοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τοῦτ᾽ αὐτό n), διαιρεθῆναί μοι τὸ κρανίον, εἰ δὲ ἀπειθήσεις o), οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἵ μοι p) τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν q).

ΗΦΑΙ. Ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν r), ὀξὺς γὰρ ὁ πέλεκύς ἐστι καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ s) οὐδὲ κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν t) μαιώσεταί σε.

ΖΕΥΣ. Κατένεγκε u) μόνον ὦ Ἥφαιστε θαῤῥῶν, οἶδα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον.

ΗΦΑΙ. Ἄκων μέν, κατοίσω δέ x), τί γὰρ χρὴ y) ποιεῖν σοῦ κελεύοντος;.... τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ, εἰκότως γοῦν ὀξύθυ-

---

h) δεῖ] χρὴ 2956.. i) λίθον] 2956. Exc. P., ubi haec notantur: μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν) γρ. διακόψαι.|. λίθον|. διαταμεῖν. Vulgo λίθους. k) διακόψαι] Exc. P, 2956.. Vulgo διατεμεῖν. l) εἰς] ἐς 2956.. m) Πειρᾷ μου ἢ μέμηνας] L. πειρᾷ μου ἢ εἰ μέμηνας 2956.. Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα; vulgo et Gu.. Luc. D. Meret. 2, 3. μέμηνας, ὦ Μυρτίον, ἢ κραιπαλᾷς. Soph. Electr. v. 867. ἀλλ᾽ ἢ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς |σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς. Talia qui non dici simpliciter, sed interrogatione efferri putant, falluntur. n) Τοῦτ᾽ αὐτὸ] ex 2956. Gu.. o) ἀπειθήσεις] ἀπεισθήσεις 2956.. p) μοι] 2956.. Vulgo μου. q) ἀναστρέφουσιν] ἀντιστρέφουσιν Gu.. r) ποιήσωμεν] ποιήσομεν B. 3.. s) ἀναιμωτὶ] ἀναιμοτὶ Fl. A. 1. 2. Arg. *et aliae.* ἀνεμωτί. Aldus. notatur in mA1W. ἀναιματὶ Lips.. t) Εἰλείθυιαν] Ειλήθυιαν Gu.. u) Κατένεγκε] Κατένεγκαι Gu.. x) Ἄκων μέν, κατοίσω δὲ] κατοίσω Gu.. y) χρὴ] οὐ χρὴ mA1W.

τὴν Εἰλείθυιαν] ἡ τῶν τικτουσῶν θεά. V.

μος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι z) παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἤπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· ἡ δὲ πηδᾷ a) καὶ b) πυῤῥιχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει καὶ τὸ δόρυ πάλλει c) καὶ ἐνθουσιᾷ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη d) ἐν βραχεῖ, γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἡ κόρυς. ὥστε ὦ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη e) αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Ἀδύνατα αἰτεῖς f) ὦ Ἥφαιστε, παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει g) μένειν h), ἐγὼ δ' οὖν i) τό γε k) ἐπ' ἐμοὶ οὐδὲν ἀντιλέγω.

ΗΦΑΙ. Τοῦτ' ἐβουλόμην, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Εἴ σοι ῥᾴδιον, οὕτω ποίει, πλὴν οἶδα ὅτι l) ἀδυνάτων ἐρᾷς.

IX.

Arg. Neptunus visurus Iovem non admittitur prohibente Mercurio, ex quo simul audit, Bacchum modo a Iove partu esse editum, quem is a Semele quondam conceptum tertio abhinc mense foetum septem mensium femori suo indiderit.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΠΟΣ. Ἔστιν m) ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διΐ; 1

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς ὦ Πόσειδον n).

ΠΟΣ. Ὅμως o) προσάγγειλον αὐτῷ.

ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει, φημί, ἄκαιρον γάρ p), ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.

---

z) τῇ μήνιγγι] Schol. 2956.. Vulgo τὴν μήνιγγα. a) ἡ δὲ πηδᾷ] om. Gu.. b) καὶ] ἤδη καὶ Gu.. c) καὶ τὸ δόρυ πάλλει] om. Gu.. d) ἤδη] δὴ Gu.. e) ἤδη] Schol. 2956.. Vulgo μοι. In Gu. utrumque deest, sed ab aliâ manu μοι superscriptum. f) αἰτεῖς] αἰτῇ Gu.. g) θέλει] ἐθελήσει 2956.. h) μένειν] Ζεύς. erat, sed iam correctum in Gu.. i) δ' οὖν] Libri γοῦν. k) τό γε] τοῦτό γε Gu.. l) οἶδα ὅτι] om. Gu..— m) Ἔστιν] Ab ἔστιν usque ad αὐτῷ Neptuno tribuit, vero adscripto, Gu.. n) ὦ Πόσειδον] om. Gu.. o) Ὅμως] om. Gu.. p) γὰρ] γάρ ἐστι 2956..

ὑπὸ τῇ μήνιγγι] τοῦ ἐγκεφάλου ὑμένι. V.

πυῤῥιχίζει] ἔνοπλος ὀρχίζει. V.

ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν] ἤδη κατὰ γάμου κοινωνίαν συνάψας μοι αὐτήν. V.

ΠΟΣ. *Μῶν τῇ Ἥρᾳ σύνεστιν;*

ΕΡΜ. *Οὔκ, ἀλλ᾽ ἑτεροῖόν τί ἐστι.*

ΠΟΣ. *Συνίημι, ὁ Γανυμήδης ἔνδον.*

ΕΡΜ. *Οὐδὲ τοῦτο* q), *ἀλλὰ μαλακῶς* r) *ἔχει αὐτός.*

ΠΟΣ. *Πόθεν ὦ Ἑρμῆ; δεινὸν γὰρ τοῦτο φής.*

ΕΡΜ. *Αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν* s).

ΠΟΣ. *Ἀλλ᾽ οὐ χρὴ* t) *πρὸς ἐμέ, θεῖόν γε ὄντα.*

ΕΡΜ. *Τέτοκεν ἀρτίως ὦ Πόσειδον.*

ΠΟΣ. *Ἄπαγε, τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίνος; οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν; ἀλλ᾽ οὐδὲ ἐπεσήμαινεν* u) *αὐτῷ ἡ γαστὴρ ὄγκον τινά.*

ΕΡΜ. *Εὖ λέγεις, οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον.*

ΠΟΣ. *Οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις, ὥςπερ τὴν Ἀθηνᾶν, τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει.*

ΕΡΜ. *Οὔκ, ἀλλ᾽ ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ* x) *τῆς Σεμέλης βρέφος.*

ΠΟΣ. *Εὖγε ὁ γενναῖος, ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος· ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστίν;*

2 *ΕΡΜ.* *Θηβαία, τῶν Κάδμου θυγατέρων μία· ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.*

ΠΟΣ. *Εἶτα ἔτεκεν ὦ Ἑρμῆ ἀντ᾽ ἐκείνης;*

ΕΡΜ. *Καὶ μάλα, εἰ καὶ παράδοξον* y) *εἶναί σοι δοκεῖ· τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἡ Ἥρα (οἶσθα* z) *ὡς ζηλότυπός ἐστι) πείθει αἰτῆσαι παρὰ τοῦ Διός, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἥκειν παρ᾽ αὐτήν, ὡς δ᾽* a) *ἐπείσθη καὶ ἧκεν, ἔχων καὶ* b) *τὸν κεραυνόν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος καὶ ἡ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται* c) *ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον* d), *καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ* e)

---

q) *Οὐδὲ τοῦτο*] Usum habet haec vox, quando negatâ unâ re aliam rursum negamus: *ne hoc quidem*. Luc. Cynic. c. 6. *Οὐδὲ τοῦτο.* D. Mort. 27, 9. *Οὐδὲ τοῦτο.*, cave ibi probes: *οὐ δῆτα.* Parasit. c. 1. *Οὐδέπω ταύτην.* Petendum e cod. Gorl.: *Οὐδὲ τ..* r) *μαλακῶς*] *μαλακὸς* 2956.. s) *τοιοῦτόν ἐστιν*] Vulgo *τοιοῦτόν ἐστι.* Gu. *τοιοῦτό ἐστιν.* t) *οὐ χρὴ*] *οὐχὶ* Gu.. u) *ἐπεσήμαινεν*] Vulgo et Gu.. *ἐπεσήμηνεν* mA1W. P. I. A2. 2956.. x) *ἐκύει τὸ ἐκ*] *κατέχει τὸ* Gu.. y) *παράδοξον*] *παράδοξα* Gu.. z) *οἶσθα*] Gu.. Vulgo *οἶσθα δὲ.* a) *δ᾽*] *δὲ* Gu.. b) *καὶ*] om. Gu., uti *Poppon* censuerat. At poterat Jupiter inter tonitrua et fulgura convenire Semelen, neque idcirco tamen fulmen (*τὸν κεραυνὸν*) manu tenens ad mulierem accedere. Vide, quae dixi Quaest. Luc. p. 9.. c) *διαφθείρεται*] *διεφθάρη* Gu.. d) *ἑπταμηνιαῖον*] *ἑπτάμηνον* Gu.. e) *ἑαυτοῦ*] *αὐτοῦ* Gu..

μηρὸν ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθείη ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸ f) καὶ μαλακῶς ἀπὸ g) τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. h) Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστὶν i);

ΕΡΜ. Ἐς τὴν Νύσσαν ἀποκομίσας k) παρέδωκα l) ταῖς Νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον m) ἐπονομασθέντα n).

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ o) ὁ αὐτός p) ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἔοικεν· ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσων καὶ τἄλλα q) ποιήσων, ὅσα νομίζεται r), ὥςπερ λεχοῖ.

X.

Arg. Mandatum Iovis perfert Mercurius ad Solem, ut is cum quadrigis suis coelestibus per triduum ferietur, quo quidem tempore opus esse ad perficiendum ex Alcmene Herculem. Titan admodum libere de duplici istâ regis licentiâ indicat.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

ΕΡΜ. Ὦ Ἥλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὁ Ζεύς φησι, μηδὲ 1
αὔριον s) μηδ' ἐς t) τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἔνδον μένε καὶ
τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω νὺξ μακρά, ὥςτε λυέτωσαν μὲν
αἱ Ὧραι αὖθις τοὺς ἵππους, σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ καὶ
ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν u).

---

f) αὐτὸ] αὐτῷ 2956. αὐτὸν Gu.. g) ἀπὸ] ὑπὸ *Lehmannus*, cl. l. D. Marin. X, 1. ἤδη δὲ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. h) Ποσ.] Mercurio tribuit Gu.. i) Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν;] τὸ δὲ βρέφος Gu.. k) ἀποκομίσας] γὰρ add. 2956.. l) παρέδωκα] παρέδωκε Gu.. m) Διόνυσον] αὐτὸν add. Gu.. ἐπονομασθέντα] ἐπωνόμασα, adscripto ἐπωνομασθέντα (sic), Gu.. o) καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ] καὶ πατὴρ καὶ μήτηρ 2956. Gu.. p) ὁ αὐτὸς] 2956.. Vulgo ὁδὲ (sic). q) τἄλλα] τὰ ἄλλα Gu.. r) ὅσα νομίζεται] Vulgo ὅσ' ἂν νομίζηται. A. P. mA1W. ἃ ἂν νομίζηται. Lips. ὃς ἂν νομίζηται. Gu. ἃ νομίζεται, omnium proxime a vero, quod reposui. Dictum enim oportuit: *reliqua, quae usu recepta sunt*, das Uebrige, was gewöhnlich ist, neque vero: *reliqua, quaecunque solemnia sint*, das Uebrige, *was auch nur* gewöhnlich *seyn mag*. Conferas autem D. Deor. 21, 1. καὶ τἄλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. Gallus c. 27. καὶ τἄλλα ὅσα ὑμεῖς ἐννοεῖτε. Philopseud. c. 9. καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γρᾶες ἤδη ποιοῦσιν. Adde Vit. Auct. c. 20. Hermot. c. 15. c. 18. c. 35. c. 53. c. 73. De Hist. Consc. c. 16. Adv. Ind. c. 30.

s) ὁ Ζεύς φησι μηδὲ αὔριον] om. Gu.. t) μηδ' ἐς] μηδὲ εἰς Gu.. u) σεαυτὸν] σαυτὸν 1428. Gu..

ΗΛ. x) Καινὰ ταῦτα ὦ Ἑρμῆ y) καὶ ἀλλόκοτα ἥκεις παραγγέλλων z)· ἀλλὰ μὴ a) παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὅρων, κᾆτά μοι ἄχθεται καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν;

ΕΡΜ. b) Οὐδὲν τοιοῦτον οὐδ᾽ ἐς ἀεὶ τοῦτο c) ἔσται, δεῖται δέ τι νῦν d) αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα e).

ΗΛ. f) Ποῦ δὲ καὶ g) ἔστιν ἢ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγγελῶν ταῦτά h) μοι;

ΕΡΜ. Ἐκ Βοιωτίας ὦ Ἥλιε παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος i), ᾗ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς k).

ΗΛ. l) Εἶτα οὐχ ἱκανὴ νὺξ μία;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης μέγαν καὶ πολύαθλον m) θεόν n), τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον.

2 ΗΛ. Ἀλλὰ τελεσιουργείτω μὲν ἀγαθῇ τύχῃ. Ταῦτα δ᾽ οὖν ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου (αὐτοὶ o) γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν p)) οὐδ᾽ q) ἀπόκοιτός ποτε ἐκεῖνος r) παρὰ s) τῆς Ῥέας ἦν οὐδ᾽ t) ἀπολιπὼν ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις ἐκοιμᾶτο, ἀλλ᾽ u) ἡμέρα μὲν ἦν ἡ x) ἡμέρα, νὺξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον y) ταῖς ὥραις,

x) Ἡλ.] Ἀπ. Gu.. y) Καινὰ ταῦτα ὦ Ἑρμῆ] Iup. Trag. c. 5. δεινὰ ταῦτα (non, δεινότατα) ὡς ἀληθῶς —. Eunuch. c. 11. γελοῖα ὦ Λυκῖνε ὡς ἀληθῶς ταῦτα —. Gallus c. 26. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῂς ὦ ἀλεκτρυών. D. Meret. 13, 3. τοῦτο μιαρὸν ὡς ἀληθῶς —. Fugitiv. c. 5. Δεινὰ ταῦτα ὦ θύγατερ —. Deor. Conc. c. 11. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φῂς —. z) παραγγέλλων] *Hemsterhusius*. παραγγέλων Fl. Gu.. Vulgo παραγγελῶν. a) μὴ] om. 1428.. b) Ἑρμ.] Ἡφς. Gu.. c) τοῦτο] τοιοῦτο Gu.. d) τι νῦν] νῦν ἔτι Gu.. e) γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα] τὴν νύκτα γενέσθαι Gu.. f) Ἡλ.] Ἀπ. Gu.. g) καὶ] om. Gu.. h) ἀγγελῶν ταῦτα] ταῦτα διαγγέλλων 1428. ταῦτα διαγγέλων Gu. ἀγγέλων ταῦτα Fl.. i) Ἀμφιτρύωνος] Post hanc vocem delevi γυναικὸς cum 2956. 1428. Gu.. k) ἐρῶν αὐτῆς] Haec verba, vulgo Soli adscripta, ad Mercurî sermonem retraxi ducibus *Iensio*, 2956. 1428. Gorlit. Gu.. l) Ἡλ.] Ἀπ. Gu., sic etiam infra ante Ἀλλά. m) πολύαθλον] πολύμοχθον 1428. Gu.. n) θεὸν] om. 1428. Gu.. o) αὐτοὶ] μόνοι Schol. L. I. 1428. Gu.. p) ἐσμεν] ἴσμὲν mA1W.. q) οὐδ᾽] οὐδὲ Gu.. r) ποτε ἐκεῖνος] 1428. Gu.. Vulgo tantum ἐκεῖνος. Non ita reconditum putaveram, quo nihil certius, hic ποτὲ ἐκεῖνος pro genuinâ scripturâ agnoscendum esse, mox autem post οὐδ᾽ ἂν ἐκοινώνησε removeri oportere illud ipsum ποτὲ ἐκεῖνος, ut temere et inconsulto e priore loco repetitum. s) παρὰ] Fl. I. V2. S. A. Gu.. Vulgo περὶ. t) οὐδ᾽] οὐδὲ Gu.. u) ἀλλ᾽] Gu.. Vulgo ἀλλὰ. x) ἦν ἡ] om. Gorl.. y) μέτρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον] τὸ μέτρον τὸ αὐτῆς *ξένον δὲ ἢ παρηλλαγμένον οὐδέν, οὐδ' ἂν ἐκοινώνησε z) θνητῇ γυναικί. νῦν δὲ δυστήνου γυναίου ἕνεκα χρὴ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ἀργίας, δύςπορον δὲ τὴν ὁδὸν ἀτριβῆ μένουσαν a) τριῶν ἑξῆς b) ἡμερῶν, τοὺς δ' c) ἀνθρώπους ἀθλίους d) ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν. τοιαῦτα e) ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων καὶ καθεδοῦνται περιμένοντες, ἔστ' ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητὴν ὃν λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ.*

ΕΡΜ. Σιώπα ὦ Ἥλιε, μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων, ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπελθὼν καὶ τὸν Ὕπνον ἀπαγγελῶ f) κἀκείνοις g), ἅπερ ὁ Ζεὺς ἐπέστειλε h), τὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ Ὕπνον i) μὴ ἀνιέναι k) τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γεγενημένην.

XI.

Arg. Familiare colloquium de Lunae in Eudymionem amore. Obiter Venus filioli sui petulantiam exsecratur.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

ΑΦΡ. Τί ταῦτα ὦ Σελήνη φασὶ ποιεῖν σε; ὁπόταν κατὰ τὴν Καρίαν γένῃ, ἱστάναι μέν σε τὸ ζεῦγος ἀφορῶσαν ἐς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ὑπαίθριον, ἅτε κυνηγέτην ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' l) αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; 1

ΣΕΛ. Ἐρώτα ὦ Ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱόν,. ὅς μοι τούτων αἴτιος.

ἀναλόγως 1428. *μέτρον τὸ αὐτῆς ἀναλόγως* Gu.. z) *ἐκοινώνησε*] Vulgo et Gu.. *ἐκοινώνει* 1428. — Post *ἐκοινώνησε* abieci *ποτὲ ἐκεῖνος* cum 1428. et Gu.. a) *μένουσαν*] A. P. L. I. V2. A2. mA1W. Gu.. Vulgo *μὲν οὖσαν*. b) *τριῶν ἑξῆς*] 1428. Gu.. Vulgo *ἑξῆς τριῶν*. c) *τοὺς δ'*] *τοὺς δὲ* Gu. *τοῦτο δ'* Arg.. d) *ἀθλίους*] Gu.. Legebatur *ἀθλίως*, vitio minime inaudito. Ita Bis Accus. c. 21. *πεπονθότας δὲ ἀθλίως τὸ τοῦ Ταντάλου*., lege ex mA1W.: *ἀθλίους*. e) *τοιαῦτα*] *τοιούτων* P. L. 2956.. f) *ἀπαγγελῶ*] *κελεύσω* Gu.. g) *κἀκείνοις — τὸν δὲ Ὕπνον*] om. Gu.. h) *ἐπέστειλε*] G. L. I. V2. A2. mA1W.. Vulgo *ἀπέστειλε*. i) *Ὕπνον*] *Lehmannus* pro *ὕπνον*. k) *ἀνιέναι*] *ἀνεῖναι* Schol. Gu.. —
l) *ἐπ'*] *παρ'* 2956..

ΑΦΡ. Ἔα, ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν, ἐμὲ γοῦν αὐ-
τὴν m) τὴν μητέρα οἷα δέδρακεν, ἄρτι μὲν ἐς τὴν
Ἴδην κατάγων Ἀγχίσου ἕνεκα τοῦ Ἰλιέως, ἄρτι δ᾽ ἐς
τὸν Λίβανον ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον, ὃ καὶ
τῇ Περσεφάττῃ ἐπέραστον ποιήσας ἐξ ἡμισείας ἀφεί-
λετό με τὸν ἐρώμενον, ὥςτε πολλάκις ἠπείλησα, εἰ μὴ
παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα
καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ πτερά, ἤδη
δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πυγὰς τῷ σαν-
δάλῳ, ὁ δὲ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τοπαραυτίκα δεδιὼς καὶ ἱκε-
2 τεύων μετ᾽ ὀλίγον ἐπιλέλησται ἁπάντων. Ἀτὰρ εἰπέ
μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίων ἐστίν; εὐπαραμύθητον γὰρ οὕτω
τὸ δεινόν.

ΣΕΛ. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς ὦ Ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ὑποβαλόμενος n) ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαμύδα καθεύδῃ τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑποῤῥέοντα, ἡ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη ἐπιπρέπει τῷ προςώπῳ περικειμένη o), ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκεῖνο ἆσθμα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀψοφητὶ κατιοῦσα ἐπ᾽ ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη.... οἶσθα· τί ἂν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ ταῦτα; πλὴν ἀπόλλυμαί γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

XII.

Arg. Venus, quae materna est eius pietas, filium Cupidinem tum obiurgat de audaciâ amorum ab ipso hic illic conciliatorum, maxime de Rheae in Atten amore, tum monet, ut caveat, ne quid inde mali sibi aliquando veniat.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

ΑΦΡ. Ὦ τέκνον Ἔρως ὅρα οἷα ποιεῖς, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω, ὁπόσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ᾽ ἑαυτῶν p) ἢ κατ᾽ ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις ἀλλάττων ἐς ὅ,τι ἂν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ, τὴν Σελήνην

---

m) αὐτὴν] 2956.. Vulgo αὐτοῦ. n) ὑποβαλόμενος] 2956. ὑποβαλλόμενος P. L. mA1W.. Vulgo ἐπιβαλλόμενος. o) περικειμένη] ἐπικειμένη L. 2956.. —
p) ἑαυτῶν] 2956. pro αὑτῶν.

δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένῃ βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαῤῥῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε καὶ τὴν Ῥέαν αὐτὴν γραῦν ἤδη καὶ τοσούτων μητέρα q) θεῶν ἀνέπεισας παιδεραστεῖν καὶ τὸ Φρύγιον μειράκιον ἐκεῖνο ποθεῖν, καὶ νῦν ἐκείνη μέμηνεν ὑπὸ σοῦ καὶ ζευξαμένη τοὺς λέοντας παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ἅτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν, ἡ μὲν ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττῃ r), οἱ Κορύβαντες δὲ ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δὲ ἀνεὶς τὴν κόμην ἵεται s) μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν, ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅλως, θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι. δέδια τοίνυν, δέδια t) τὸ τοιοῦτον u) ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν τεκοῦσα, μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἡ Ῥέα ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὑτῇ οὖσα κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν, ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὁρῶσα.

ΕΡΩΣ. Θάῤῥει μῆτερ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐ- 2
τοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί, καὶ πολλάκις ἐπαναβὰς ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ τῆς κόμης λαβόμενος ἡνιοχῶ αὐτούς, οἱ δὲ σαίνουσί με καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα περιλιχμησάμενοι ἀποδιδόασί μοι· αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα πότε ἂν ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι ἐπ᾽ ἐμὲ ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττῃ x); καίτοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνὺς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων, ἢ y) θέλεις z) σὺ αὐτὴ ὦ μῆτερ a) μηκέτι ἐρᾷν μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως μήτ᾽ ἐκεῖνον σοῦ;

ΑΦΡ. Ὡς δεινὸς εἶ b) καὶ κρατεῖς ἁπάντων· ἀλλὰ μεμνήσῃ c) μου ποτὲ τῶν λόγων.

q) τοσούτων μητέρα] 2956. pro μητέρα τοσούτων. r) Ἄττῃ] Ἄττει 2956.. s) ἵεται] ἴεται Arg. Lips.. t) δέδια τοίνυν, δέδια] Libri omnes: δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια. Vide me, Quaest. Luc. p. 101.. u) τὸ τοιοῦτον] 2956. Vulgo τὸ τοιοῦτο. x) Ἄττῃ] Ἄττει 2956. Ἄττι Fl.. y) ἢ] ἡ L.. z) θέλεις] θέλοις fortassis Fl.. a) σὺ αὐτὴ ὦ μῆτερ] 2956.. Vulgo σὺ ὦ μῆτερ αὐτή. b) Ὡς δεινὸς εἶ] Luc. Timon. c. 29. Ὡς δὲ λεῖος εἶ ὦ Πλοῦτε καὶ ὀλισθηρὸς καὶ δυςκάθεκτος καὶ διαφευκτικὸς —. Ubi δὲ abiicimus. Hermotim. c. 59. Ὡς ὀλισθηρὸς εἶ ὦ Ἑρμότιμε καὶ διαδιδράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν. c) μεμνήσῃ] μέμνησο 2956., quod, sublato dehinc ποτέ, perplacet. Cf. D. Deor. 25, 3. ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἁπάντων. D. Mort. 23, 3. σὺ δὲ μέμνησο μίαν λαβὼν ἡμέραν. De Histor. Conscrib. c. 61. Τὸ δ᾽ ὅλον ἐκείνου μοι μέμνησο —.

XIII.

Arg. Aesculapius et Hercules de priori sede in symposio coelesti inter sese altercantes adeo turbant hilaritatem communem, ut Iovem oporteat graviter minitando intercedere rixamque arbitri nomine componere.

ΔΙΟΣ d), ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

1 ΖΕΥΣ. Παύσασθε ὦ Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥςπερ ἄνθρωποι, ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ ἐθέλεις e) ὦ Ζεῦ, τουτονὶ f) τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου;

ΑΣΚ. Νὴ Δία, καὶ γὰρ ἀμείνων g) εἰμί.

ΗΡΑ. Κατὰ τί ὦ h) ἐμβρόντητε; ἢ διότι i) σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ᾿ ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετείληφας;

ΑΣΚ. Ἐπιλέλησαι γὰρ k) καὶ σὺ ὦ Ἡράκλεις l) ἐν τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ;

ΗΡΑ. Οὔκουν m) ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὃς Διὸς μὲν υἱός εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βίον θηρία καταγωνιζόμενος καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος, σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης n), νοσοῦσι μὲν ἴσως o) ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν p) τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδεδειγμένος.

Conviv. c. 38. καὶ (dele cum cod. Ox.) μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων. —

d) Διὸς] Διὸς καὶ Gu.. e) ἐθέλεις] θέλεις Gu.. f) τουτονὶ] τοῦτον Gu.. g) καὶ γὰρ ἀμείνων] Gu.. Vulgo καὶ ἀμείνων γάρ. Καὶ γὰρ denotat: *etenim*, καὶ — γὰρ autem: *nam — etiam*, v. c. Peregrin. c. 29. καὶ τὰ ἔπη γὰρ ἀπεμνημόνευεν. Fugitiv. c. 25. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. Zeux. c. 9. καὶ ἦσαν γὰρ —. h) ὦ] om. Gu.. i) ἢ διότι] ἢ ὅτι Gu., contra Luciani usum. Supra 2, 1. — ἢ διότι μὴ πώγωνα μηδὲ πολιὰς ἔφυσας — ; Piscat. c. 37. — ἢ διότι πώγωνας ἔχουσι — ; Anachars. c. 9. τί ἐγέλασας ὦ Ἀνάχαρσι; ἢ (imo ἦ) διότι — ; De Luctu c. 16. ἢ τί σοι δεινὸν πάσχειν δοκῶ; ἢ (non ἦ) διότι — ; Plurima alia transeo, tirones hoc unum moniturus, ἢ διότι designare, *an quod*, etwa weil, omninoque in interrogatione ἢ coniecturam tantum afferre, quum ἦ indicet, esse tibi de rei veritate plane persuasum. k) γὰρ] om. Gu.. l) ὦ Ἡράκλεις] Ἡράκλεις Gu.. Vulgo ὦ Ἥρακλες. m) Οὔκουν] Οὐκοῦν Gu.. n) ἀγύρτης] ἀγύρτοις Gu.. o) νοσοῦσι μὲν ἴσως] ἀναθλίοις δὲ ἴσθι Gu.. p) ἐπιθήσειν] ἐπιθέσει 2956. Gu..

καὶ ἀγύρτης] ἐπαίτης, φιλοκερδής. V.

ΑΣΚ. Εὖ q) λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην, ὅτε πρώην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα r), καὶ s) τοῦ χιτῶνος· καὶ μετὰ τοῦτό γε ὑπὸ t) τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε u) ἐδούλευσα ὥςπερ σὺ οὔτε x) ἔξαινον y) ἔρια ἐν Λυδίᾳ z) πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς a) καὶ παιόμενος ὑπὸ b) τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ c) μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. 2

ΗΡΑ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι d), αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὡς e) οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥςτε μηδὲ f) τὸν Παιήονα ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα.

ΖΕΥΣ. Παύσασθε, φημὶ καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν g), ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς h) τοῦ συμποσίου i)· καίτοι εὔγνωμον ὦ Ἡράκλεις k), προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ l) πρότερον ἀποθανόντα.

XIV.

Arg. Luget Apollo Hyacinthum sibi amatum, quem ipse invitus necasset.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

ΕΡΜ. Τί σκυθρωπὸς m) εἶ ὦ Ἄπολλον; 1

ΑΠ. Ὅτι ὦ Ἑρμῆ δυςτυχῶ n) ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.

---

q) *Εὖ*] *οὐ* Gu.. r) *διεφθορὼς τὸ σῶμα*] Thom. Mag. Gu.. *διεφθαρμένος τὸ σῶμα* L.. Vulgo *διεφθαρμένος τῷ σώματι.* s) *καὶ*] ex Gu.. t) *γε ὑπὸ*] ex Gu.. u) *ἄλλο, οὔτε*] *ἀλλ' οὐκ* Gu.. x) *οὔτε*] *οὐδ'* Gu.. y) *ἔξαινον*] *ἔξαιρον* 2956.. z) *ἐν Λυδίᾳ*] om. Gu.. a) *πορφυρίδα ἐνδεδυκὼς*] *ἐνδεδυκὼς ποδήρη ἢ πορφυρίδα* Gu.. b) *ὑπὸ*] *ὑπὸ τῷ* Gu.. c) *οὐδὲ*] *οὐδὲν* Lips.. d) *μοι*] om. Gu.. e) *ὡς*] *ὅτι* Gu.. f) *ὥςτε μηδὲ*] *ὡς μὴ δὲ* Gu.. g) *ξυνουσίαν*] *εὐωχίαν* Gu. *ἐνωχίαν* corrupte Schol.. h) *ἀποπέμψομαι ὑμᾶς*] *ὑμᾶς ἀποπέμψομαι* Gu.. i) *συμποσίου*] *ξυμποσίου* 2956.. k) *ὦ Ἡράκλεις*] Gu.. Vulgo *ὦ Ἥρακλες.* l) *ἅτε καὶ*] i. e. ***utpote etiam***, da ja auch, v. c. supra 6, 3. *ἅτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας* —. Ver. Histor. II, 9. *ἅτε καὶ τοσαῦτα πονήσαντα.* Iup. Trag. c. 40. *ἅτε καὶ προπεπονηκότα* —. Hermot. c. 86. Sed *ἅτε δὴ* est ***nimirum***, da nehmlich, Iup. Trag. c. 12. *ἅτε δὴ παῖδες ὄντες Διὸς* —. Fugitiv. c. 22. Piscat. c. 21. De Merc. Cond. c. 25..

m) *σκυθρωπὸς*] *κατηφὴς* 1428. Gu.. n) *ὦ Ἑρμῆ δυςτυχῶ*] *δυςτυχῶ ὦ Ἑρμῆ* 1428. Gu..

***τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα*] *Μεγάραν· τέκνα τοῦ Ἡρακλέους, Ὀνίτης, Θηρέμαχος, Δηϊοκόων καὶ Κρεοντιάδης.* V.**

ΕΡΜ. Ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτο o), σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ p) κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;

ΑΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ᾽ q) ἐρώμενον πενθῶ r) τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλου s).

ΕΡΜ. Τέθνηκε γάρ, εἰπέ μοι, ὁ Ὑάκινθος;

ΑΠ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Πρὸς τίνος ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως t) ἀνέραστος ἦν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον;

ΑΠ. Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ u) ἔργον.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐμάνης ὦ Ἄπολλον;

ΑΠ. Οὔκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο x).

ΕΡΜ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν τρόπον y).

2 ΑΠ. Δισκεύειν ἐμάνθανε κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ, ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος Ζέφυρος z) ἤρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός, ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν a), ἐγὼ μὲν ἀνέῤῥιψα, ὥστερ εἰώθειμεν b), τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου c) καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν d) τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτὸν e), ὥστε ἀπὸ f) τῆς πληγῆς αἷμά τε g) ῥυῆναι πολὺ καὶ τὸν παῖδα εὐθὺς ἀποθανεῖν. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὸν μὲν h) Ζέφυρον

o) τοιοῦτο] Gu.. Vulgo τοιοῦτον. p) τὸ] τὰ Gu.. q) ἀλλ᾽] ἀλλὰ Gu.. r) πενθῶ] ποθῶ Gu.. s) Οἰβάλου] L. P. S. A. mA1W. 1428. Gu.. Οἰβάδου vulgo et 2956. — Praeterea ἐκεῖνον addunt 1428. et Gu.. t) οὕτως] οὗτος Gu.. u) τὸ] om. 1428. Gu.. x) ἀκούσιον ἐγένετο] ἐγένετ᾽ ἀκούσιον 1428. ἐγένετο ἀκούσιον Gu.. y) τρόπον] Schol. 1428. 3011. I. Gorl. Gu.. Vulgo λόγον. z) Ζέφυρος] ὁ Ζέφυρος 3011. Gu.. a) τὴν ὑπεροψίαν] addunt ταῦτα εἰργάσατο 1428. Gu.. ἐβούλευσε G. ἐπεβούλευε 2956., qui statim: κἀγὼ μὲν —. b) εἰώθειμεν] 1428. Gu.. Vulgo εἰώθαμεν. c) τοῦ Ταϋγέτου] L. I. B. 1. 2. S. A1. 2. mA1W. Arg. Lips. τὸ Ταΰγετον vulgo et Schol., ubi etiam τὸν Ταΰγετον. Gu. τοῦ Ταυγέσου. d) ἐπὶ κεφαλὴν] καὶ ἐπὶ κεφαλὴν 1428. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Gu.. e) ἐνέσεισε φέρων αὐτὸν] ἐνσείσας ἐφόνευσεν αὐτὸν Schol. 1428. Gu.. f) ἀπὸ] ὑπὸ Gu.. g) τε] om. Gu.. h) μὲν] om. Gu..

ἀμελούμενος δὲ… ἐγὼ…] Οὐχ οὕτως ἐποίησεν, προτιθεὶς γὰρ εὐθεῖαν τὴν γενικὴν ἐπέφερε· οὕτως Ὅμηρος B. σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει. Ἢ ἐν ὑπερβατῷ οὕτω νοητέον τὴν σύνταξιν· ἀμελούμενος δὲ ἀπὸ τὸ Ταΰγετον καταπνεύσας. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πάλιν ζητεῖται, διὰ τί οὐκ εἶπεν ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου καταπνεύσας, ἀλλ᾽ ἀπὸ τό· καὶ φαμὲν ὅτι Ἀττικὴ συνήθεια τοῦτο, ἀντὶ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν παραλαμβάνειν. G.

ὁ δὲ ἀπὸ τὸν Ταΰγετον] Ἀντὶ, ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου· Ἀττικὴ γὰρ συνήθεια τοῦτο, ἀντὶ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν παραλαμβάνειν. V.

αὐτίκα ἠμυνάμην κατατοξεύσας φεύγοντι ἐπισπόμενος i) ἄχρι τοῦ ὄρους, τῷ παιδὶ δὲ k) καὶ τάφον ἐχωσάμην ἐν Ἀμύκλαις, ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε l), καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα ἥδιστον ὦ Ἑρμῆ καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον, ἐπαιάζοντα m) τῷ νεκρῷ n). ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ;

ΕΡΜ. Ναὶ ὦ Ἄπολλον, ᾔδεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον o), ὥςτε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.

XV.

Arg. Claudo et squalido Vulcano invident Mercurius et Apollo venustissimas uxores Venerem et Chariteni.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

ἙΡΜ. p) Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα q) καὶ χαλκέα 1
τὴν τέχνην r) τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι τήν τε s) Ἀφροδίτην καὶ τὴν t) Χάριν u).

ΑΠ. Εὐποτμία τις ὦ Ἑρμῆ, πλὴν ἐκεῖνό γε x) θαυμάζω, τὸ y) ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὁρῶσιν z) ἱδρῶτι ῥεόμενον εἰς a) τὴν κάμινον ἐπικεκυ-

---

i) φεύγοντι ἐπισπόμενος] φεύγοντα ἐπισπώμενος 1428. φεύγοντι ἐπισπώμενος Gu. Arg.. k) δὲ] om. Gu. signo ·,· superscripto. l) κατέβαλε] κατέλαβε 2956.. m) ἐπαιάζοντα] ἐπαιανίζοντα G. ἐπελάζοντα 1428.. n) τῷ νεκρῷ] τὸν νεκρὸν 1428.. o) πεποιημένος τὸν ἐρώμενον] pro his πεποιημένον 1428. et Gu..

p) Ἑρμ.] Vulgo et Gu.. Ἀπ. 2956. Gorl.. q) αὐτὸν ὄντα] Hemsterhusius. 2956. Gorl. Gu.. ὄντα τὸν Ἥφαιστον Iunt. αὐτὸν ὄντα τὸν Ἥφαιστον 1428. Vulgo αὐτὸν ὄντα Ἥφαιστον. r) χαλκέα τὴν τέχνην] 2956. 1428. Gorl.. Vulgo τέχνην ἔχοντα βάναυσον. — Post haec verba delevi ὦ Ἄπολλον cum 2956. Gorl. Gu.. s) τε] om. Gu.. t) τὴν] om. 2956.. u) Χάριν. Ἀπ. Εὐποτμία τις] Vulgo et Gu.. Χάριν, εὐποτμία τις 2956. Gorl.. x) πλὴν ἐκεῖνό γε] 2956. Gorl.. πλὴν ἐκείνων γε ἐγὼ, ante πλὴν posito ἙΡΜ., 1428. πλὴν ἐκείνων ἐγὼ Gu.. Vulgo πλὴν ἐκεῖνό γε ἐγώ. y) τὸ] τῷ Gu.. z) ὁρῶσιν] ὁρῷεν 2956. 2957.. a) εἰς] ἐς 2956. 2957..

ἐπισπόμενος] ἐπισπώμενος ἀντὶ τοῦ ἑλκόμενος, ὦ μέγα, ἀπὸ τοῦ ἐπισπάομαι· ἐπισπόμενον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπακολουθήσαντα, ὥςπερ ἐνταῦθα, μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἕπομαι· ἔστι δὲ ποιητικόν· συντάσσεται δὲ γενικῇ. V.

ἐπαιανίζοντα] ἐπιθρηνοῦντα, ἐπιτραγῳδοῦντα. G.

εὐποτμία] εὐτυχία. V.

φόντα πολλὴν αἰθάλην b) ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν c) περιβάλλουσί τε καὶ φιλοῦσι καὶ συγκαθεύδουσι.

ΕΡΜ. d) Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ φθονῶ, σὺ δὲ κόμα ὦ Ἄπολλον καὶ κιθάριζε καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει κἀγὼ ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ e) καὶ τῇ λύρᾳ, εἶτα ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέῃ f), μόνοι καθευδήσομεν.

2 *ΑΠ.* Ἐγὼ δὲ g) καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι ἐς h) τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γοῦν, οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα i), τὴν Δάφνην καὶ τὸν Ὑάκινθον ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με k), ὥστε εἵλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ξυνεῖναι l), τὸν Ὑάκινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα m), καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω.

ΕΡΜ. Ἐγὼ δὲ ἤδη n) ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην..... ἀλλ' οὐ χρὴ αὐχεῖν.

ΑΠ. Οἶδα, καὶ τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγεται τετοκέναι o)· πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπέ p), εἴ τι q) οἶσθα, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ r) ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν, ἢ ἡ s) Χάρις ταύτην;

3 *ΕΡΜ.* Ὅτι ὦ t) Ἄπολλον ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ Λήμνῳ σύνεστιν, ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλως τε περὶ x) τὸν Ἄρη y) ἔχει τὰ πολλά, κἀκείνου ἐρᾷ, ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκέως τούτου μέλει.

ΑΠ. z) Καὶ ταῦτα οἴει τὸν Ἥφαιστον εἰδέναι;

b) *αἰθάλην*] *αἰθάλον* 2956.. c) *αὐτὸν*] post *περιβάλλουσί τε* ponunt 2956. Gu.. d) *Ἑρμ.*] Verbis demum *σὺ δὲ κόμα* praefigit *Ἑρμ.* 1428.. e) *εὐεξίᾳ*] *εὐγλωττίᾳ* L.. f) *δέῃ*] 3011. Gorl.. Vulgo *δέοι*. Idem vitium abstersit Cod. 2955. ex D. Meretr. VI, 3. *καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέῃ, ἀσελγὲς οὐδὲν οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο.* Non corruperunt, quod et ipsum cum hoc loco composueris, D. Meretr. 7, 2. *ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ καὶ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν —.* g) *δὲ*] *μὲν* Gu.. h) *εἰς*] *ἐς* 2956. 3011. Gu.. i) *ὑπερηγάπησα*] *ἠγάπησα* Gorl.. k) *ἡ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με*] 2956. 3011. Gorl.. Vulgo et Gu. *ἡ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ μισεῖ.* l) *ξυνεῖναι*] 2956. 3011. Gorl.. Vulgo *συνεῖναι*. m) *τὸν Ὑάκινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα*] 2956. 3011. Gorl.. *ὃ δὲ ὑπὸ δίσκου ἀπώλετο* Gu. *ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλετο* vulgo. n) *ἤδη*] *ἦδον* et o eraso ab aliâ manu *ἤδην* 1428.. o) *τετοκέναι*] *τέκειν* (sic) 1428.. p) *πλὴν ἐκεῖνό μοι εἰπὲ*] om. Gu.. q) *εἴ τι*] *εἶτ'* Gu.. r) *ζηλοτυπεῖ*] *ζηλοτυποῖ* Gu.. s) *ἢ ἡ*] 1428. 2956. 3011. Gorl. *Vatic.* (ut refert *Courierius*, ad Asin. p. 212.) Edd. vett. a *Lehmanno* inspectae. *ἢ* vulgo et Gu.. t) *ὦ*] om. Gu.. u) *δ'*] *δὲ* Gu.. x) *περὶ*] *παρὰ* Gorl.. y) *Ἄρη*] ed. Par. *Ἄρεα* 1428. Gu.. Vulgo *Ἄρην*. z) *Ἀπ*] Mercurio tribuit, vero superscripto, Gu..

ἀναφρόδιτος] ἀηδὴς καὶ ἀνεπίχαρις. V.

γὰρ ἔνεστί σοι τὸν ἔρωτα τὸ κάλλος τὸν γάμον τουτουῒ y) τοῦ μήλου πρίασθαι.

ΠΑΡ. Δέδοικα μή μου ἀμελήσεις z) μετὰ τὴν κρίσιν.

ΑΦΡ. Βούλει οὖν a) ἐπομόσομαι;

ΠΑΡ. Μηδαμῶς, ἀλλ᾽ ὑπόσχου πάλιν.

ΑΦΡ. Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι b) ἔτι αὐτὴν c) καὶ ἀφίξεσθαι παρ᾽ ὑμᾶς εἰς d) τὴν Ἴλιον καὶ αὐτὴ παρέσομαι καὶ συμπράξω τὰ πάντα.

ΠΑΡ. Καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἵμερον καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις e);

ΑΦΡ. Θάῤῥει, καὶ τὸν Πόθον f) καὶ Ὑμέναιον ἔτι g) πρὸς τούτοις παραλήψομαι.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμί σοι h) τὸ μῆλον, λάμβανε i).

XXI.

Arg. Ridet Mars fabulam illam de catenâ Iovis coelesti (Iliad. θ, 1—27.) coram Mercurio, famulo verecundissimo.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΑΡ. Ἤκουσας ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεύς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ k) ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω, φησίν, ἐγὼ μὲν 1

---

y) τουτουῒ] Ox. 2951.. Vulgo τούτου. z) ἀμελήσεις] ἀμελήσῃς Ox. 3011. Gorl.. Ita in Philops. c. 20. nescio quam recte libri omnes exhibent: Ὅρα ἔφη ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τοῦ σκώμματος ὕστερον. a) Βούλει οὖν] 2951. Gorl. I. V2. Arg. Lips.. Βούλει τέ σοι Ox. Vulgo Βούλει, quod et ipsum om. Fl. H. Wech.. b) σοι] ex 2954.. c) ἔτι αὐτὴν] Hanc *Hemsterhusi* coniecturam interim recepi, non ut certo certiorem: neque enim ἔτι satis aptum censeo: sed quia ad sensum magis tamen ferri potest librorum lectione: ἐπ᾽ αὐτήν. Delerem ἐπ᾽, si haec medela lenis videretur. d) εἰς] ἐς 2956.. e) ἄξεις] ἕξεις Ox.. f) Πόθον] Πειθὼ A. W.. g) ἔτι] ex Ox. 3011.. h) σοι] ex 2951. I. V2.. i) λάμβανε] Vulgo: ἐπὶ τούτοις λάμβανε. In Oxon. haec tria verba desunt. Ego non nisi ἐπὶ τούτοις induxi, a scribis bis positum, quum semel oporteret. *Λάμβανε, ecce*, da (τῇ) hast du, Vitar. Auct. c. 19. c. 25. et 27. Piscat. c. 47., quae exempla sint plurimorum loco.

k) καὶ] ὡς 2956..

κἀμὲ κανηφόρον] Φιλόχορος ἐν Β. Ἀτθίδος φησίν, ὡς, Ἐριχθονίου βασιλεύοντος, πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ Θεῷ, ἐφ᾽ οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς. V.

τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα πάντες p) ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξενοκτονοῦσα καὶ μιμουμένη [τοὺς Σκύθας q)] αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας, ὁ δ᾽ r) Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια s) τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς τὸ δ᾽ t) ἐν Κλάρῳ καὶ ἐν Κολοφῶνι u) καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον x) τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος, ὡς y) ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς z) καταγοητεύεσθαι, πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων a) τὰ πολλὰ b) τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει μὲν c) ὅτι φονεύσει d) τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύετο e) δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη f) καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. ὥςτε οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

Ac sane (De Merc. Cond. c. 24.) *πέρα τοῦ μετρίως ἔχοντος.*, (D. Deor. 18, 2. Piscator. e. 34. D. Mort. 15, 1.) *πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος.*, (D. Deor. 23, 1.) *πέρα τοῦ εὐπρεποῦς.*, (Charon. c. [illegible] *πέρα τοῦ πιθανοῦ.* haec et alia eiusdem modi non tantum distant, quin comparatio eorum ad stabiliendum *μετρίου* valere videatur. Veruntamen etsi *πέρα τοῦ μετρίου* longe longeque in celebritate magis versatur, tamen *πέρα τοῦ μέτρου*, *ultra certum modum*, rejicere in totum, minime placet. Sed ita censeo, quum *ἐπαινεῖν πέρα τοῦ μετρίου* sive *ὑπερεπαινεῖν τοῦ μετρίου* sancitum sit plurimorum exemplo, Lucianum id Pro Imagin. c. 17. *πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας.* rectius retenturum fuisse (et videtur retinuisse); aliquanto magis in tuto esse posita Navig. c. 1. *ὑπερμεγέθη ναῦν καὶ πέρα τοῦ μέτρου.* Catapl. c. 2. *πέρα τοῦ μέτρου δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος.*; denique contendi item alia licere, in his *πέρα πίστεως*, ultra fidem (Icaromen. c. 2.). p) *πάντες*] *ἅπαντες* Gu.. q) [*τοὺς Σκύθας*]] Haec proscribam. r) *δ᾽*] *δὲ* Gu.. s) *ἐργαστήρια*] *ἐργαστήριον* Gu.. t) *δ᾽*] *δὲ* Gu.. u) *καὶ ἐν Κολοφῶνι*] accesserunt ex Gu.. x) *πρὸς ἑκάτερον*] om. Gu.. y) *ὡς*] *πρὸς τὸ* Gu.. z) *αὐτοὺς*] *αὑτοὺς* Gu.. a) *συνετωτέρων*] *ξυνετωτέρων* 3011.. b) *τὰ πολλὰ*] *τα πολλὰ* Gu..

c) *ἠγνόει μὲν ὅτι φονεύσει*] Gu.. Legebatur: *ἠγνόει ὅτι φονεύσει μέν.* Quam ob causam illud receperim, ne tironem quidem praetereat. d) *φονεύσει*] *χονεύσει* mA1W.. e) *προεμαντεύετο*] Gu.. Vulgo *προεμαντεύσατο.* f) *ἡ Δάφνη*] Reliqua desunt in Gu..

καταγοητεύεσθαι] *ἀπατᾶσθαι.* V.

τερατευόμενος] *ψευδολογούμενος, ἢ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μαντευόμενος.* V.

ΛΗΤ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα ἡ ξενοκτόνος καὶ ὁ ψευδόμαντις οἶδα ὅπως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς g), καὶ μάλιστα ὅταν h) ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ i) ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ᾽ ἁπάντων.

ΗΡΑ. Ἐγέλασα ὦ Λητοῖ, ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἂν αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἁλούς, ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥςτε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας· ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας k) ἐμαιοῦτο, παρθένος γε αὐτὴ l) οὖσα.

ΛΗΤ. Μέγα ὦ Ἥρα φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διῒ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς, πλὴν ἀλλ᾽ ὄψομαί σε μετ᾽ ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ m) ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

XVII.

Arg. Notissimam fabulam de Veneris et Martis adulterio narrat Apollini Mercurius.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΑΠ. Τί γελᾷς ὦ Ἑρμῆ; 1

ΕΡΜ. Ὅτι γελοιότατα ὦ Ἄπολλον εἶδον.

ΑΠ. Εἰπὲ οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν.

ΕΡΜ. Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται καὶ ὁ Ἥφαιστος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβών.

ΑΠ. Πῶς; ἡδὺ γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας.

ΕΡΜ. Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθήρευεν αὐ-

---

g) ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς] ἐν τοῖς θεοῖς ὁρώμενα 2956.. h) ὅταν] ὁπότ᾽ ἂν Gorl.. i) ἐπαινῆται — κιθαρίζῃ] ἐπαινεῖται — κιθαρίζει 3011. Gorl. κιθαρίζει etiam Lips.. k) τὰς τεκούσας] Aut lege τὰς τικτούσας cum *Poppone*, aut cum *Valckenaerio* τὰς κυούσας (non, τάς γε κυούσας). Ἂν autem ante ἐμαιοῦτο adiicere non decebat summum *Schaeferum*, Mel. Crit. p. 57.. l) αὐτὴ] Gorlit.. Vulgo καὶ αὐτή. m) κατίῃ] κατῄει 3011..

τούς, καὶ περὶ n) τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον. εἶτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθών, ὡς ᾤετο, καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ Ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν καὶ ἐντὸς ἐγεγένηντο o) τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά, ἐφίσταται δὲ p) ὁ Ἥφαιστος. ἐκείνη μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα) οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη, ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο καὶ ἤλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμά, ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν ἱκέτευε.

2 ΑΠ. Τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς q) ὁ Ἥφαιστος;

ΕΡΜ. Οὐδέπω, ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς r), οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι, καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον s).

ΑΠ. Ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου;

ΕΡΜ. Μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεστώς. ἐγὼ μέντοι, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόνουν τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς.

ΑΠ. Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι t) ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ;

ΕΡΜ. Σὺ δ' οὐκ ἂν ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ u) μόνον ἐπελθών, ἐπαινέσομαι γάρ σε, ἢν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὔξῃ ἰδών.

---

n) περὶ] παρὰ Schol.. o) ἐγεγένηντο] ἐγένηντο Fl.. p) ἐφίσταται δὲ] Gorlit.. Legebatur: ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς. Facile apparet, αὐτοῖς e proximis superioribus: περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς malum huc pedem intulisse. Tametsi enim Dativus ad linguam bene habet et satis crebro alibi accessit (ut Icaromen. c. 13.), hic tamen orationis alacrem vigorem ista infringit accessio. Cf. Asin. c. 26. ὄρθρος δὲ ἦν ἔτι καὶ ἐξαίφνης ἐφίσταται πλῆθος στρατιωτῶν —. Gall. c. 10. ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελουμένος —. Philopseud. c. 31. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων —.. Ibid. c. 36. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται —. q) αὐτοὺς] αὐτὸν Gorl.. r) αὐτοῖς] αὐτοῦ 2956. s) καὶ τὸ θέαμα — τὸ ἔργον] h. e. *et spectaculum iucundissimum mihi visum est, quod* (non, *quum*) *propemodum fieret ipsa actio. Iacobsius* ante μονονουχὶ inserebat καί, ad Ach. Tat. p. 446.. t) δεδέσθαι] l. V2.. Vulgo δεδεῖσθαι. u) ἰδὲ] εἰδὲ 2956..

XVIII.

Arg. Bacchi ingenium, mores et res gestae a Iunone extenuantur, a Iove patre nunc lepide, nunc graviter praedicantur.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΡΑ. Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἂν ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς x) θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνὼν ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ y) καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ z) μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σαὶ τῷ πατρί. I

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν οὐ μόνον ὦ Ἥρα τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ᾽ Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ a) τούς τε ἐλέφαντας εἷλε καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα πάντα b) ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φῄς, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις ἐπεχείρησε c) λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ

---

x) ἦν υἱὸς] υἱὸς ἦν 2956.. y) αὐλῷ] 2956.. Vulgo αὐλοῖς. Numerus multitudinis per se bonus (ut Luc. De Saltat. ὑπ᾽ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις Saturnal. c. 12: σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις [al. τυμπάνοις].), at hic inter τυμπάνοις — κυμβάλοις sane probabilius videtur αὐλῷ, ut supra II, 2. ὑπ᾽ αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε. z) παντὶ] πάνυ C. πανὶ Schol. V. 2956.. Luc. Hercul. c. 1. πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. Navig. c. 39. — καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. Timon. c. 28. καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν ἢ —. Salust. Catilin. c. 25. Sed ei cariora semper omnia, quam decus atque pudicitia fuit. *Horatius:* Quin omnia malit. Talia tam crebra sunt, ut eorum numerum inire vix possis. a) στρατιωτικῷ] στρατῷ C. et Schol. V., ubi praefixum στρατηγικῷ. b) πάντα] 2956.. Vulgo ἅπαντα. Plane sic Dial. Mort. 12, 2. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα —. Aliter alibi, ut De non cred. Cal. c. 32. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον —. c) ἐπεχείρησε] Par. B2. Arg.. Vulgo ἐπεχείρισε.

ἐνθεάζων] ἐνθουσιῶν. G.

τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα πάντες p) ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξενοκτονοῦσα καὶ μιμουμένη [τοὺς Σκύθας q)] αὐτούς, ἀνθρωποφάγους ὄντας, ὁ δ' r) Ἀπόλλων προςποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν καὶ ἰατρὸς εἶναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια s) τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς τὸ δ' t) ἐν Κλάρῳ καὶ ἐν Κολοφῶνι u) καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον x) τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος, ὡς y) ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου, πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὑτοὺς z) καταγοητεύεσθαι, πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων a) τὰ πολλὰ b) τερατευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει μὲν c) ὅτι φονεύσει d) τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύετο e) δέ, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη f) καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην ὄντα. ὥςτε οὐχ ὁρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας.

Ac sane (De Merc. Cond. c. 24.) *πέρα τοῦ μετρίως ἔχοντος.*, (D. Deor. 18, 2. Piscator. c. 34. D. Mort. 15, 1.) *πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος.*, (D. Deor. 23, 1.) *πέρα τοῦ εὐπρεποῦς.*, (Charon. c. [illegible] *πέρα τοῦ πιθανοῦ.* haec et alia eiusdem modi non tantum distant, quin comparatio eorum ad stabiliendum *μετρίου* valere videatur. Veruntamen etsi *πέρα τοῦ μετρίου* longe longeque in celebritate magis versatur, tamen *πέρα τοῦ μέτρου*, *ultra certum modum*, rejicere in totum, minime placet. Sed ita censeo, quum *ἐπαινεῖν πέρα τοῦ μετρίου* sive *ὑπερεπαινεῖν τοῦ μετρίου* sancitum sit plurimorum exemplo, Lucianum id Pro Imagin. c. 17. *πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας.* rectius retenturum fuisse (et videtur retinuisse); aliquanto magis in tuto esse posita Navig. c. 1. *ὑπερμεγέθη ναῦν καὶ πέρα τοῦ μέτρου.* Catapl. c. 2. *πέρα τοῦ μέτρου δεσπόζειν κοινοῦ κτήματος.*; denique contendi item alia licere, in his *πέρα πίστεως*, ultra fidem (Icaromen. c. 2.). p) *πάντες*] *ἅπαντες* Gu.. q) [*τοὺς Σκύθας*]] Haec proscribam. r) *δ'*] *δὲ* Gu.. s) *ἐργαστήρια*] *ἐργαστήριον* Gu.. t) *δ'*] *δὲ* Gu.. u) *καὶ ἐν Κολοφῶνι*] accesserunt ex Gu.. x) *πρὸς ἑκάτερον*] om. Gu.. y) *ὡς*] *πρὸς τὸ* Gu.. z) *αὑτοὺς*] *αὐτοὺς* Gu.. a) *συνετωτέρων*] *ξυνετωτέρων* 3011.. b) *τὰ πολλὰ*] *τα πολλὰ* Gu..

c) *ἠγνόει μὲν ὅτι φονεύσει*] Gu.. Legebatur: *ἠγνόει ὅτι φονεύσει μέν.* Quam ob causam illud receperim, ne tironem quidem praetereat. d) *φονεύσει*] *χονεύσει* mA1W.. e) *προεμαντεύετο*] Gu.. Vulgo *προεμαντεύσατο.* f) *ἡ Δάφνη*] Reliqua desunt in Gu..

καταγοητεύεσθαι] *ἀπατᾶσθαι.* V.

τερατευόμενος] *ψευδολογούμενος, ἢ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μαντευόμενος.* V.

ΛΗΤ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα ἡ ξενοκτόνος καὶ ὁ ψευδόμαντις οἶδα ὅπως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς g), καὶ μάλιστα ὅταν h) ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζῃ i) ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἁπάντων.

ΗΡΑ. Ἐγέλασα ὦ Λητοῖ, ἐκεῖνος θαυμαστός, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον, ἀπέδειρεν ἂν αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἁλούς, ἡ δὲ καλή σου παρθένος οὕτω καλή ἐστιν, ὥςτε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας· ἐῶ γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας k) ἐμαιοῦτο, παρθένος γε αὐτὴ l) οὖσα.

ΛΗΤ. Μέγα ὦ Ἥρα φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διῒ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς, πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὖθις δακρύουσαν, ὁπόταν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ m) ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

XVII.

Arg. Notissimam fabulam de Veneris et Martis adulterio narrat Apollini Mercurius.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΑΠ. Τί γελᾷς ὦ Ἑρμῆ; 1

ΕΡΜ. Ὅτι γελοιότατα ὦ Ἄπολλον εἶδον.

ΑΠ. Εἰπὲ οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν.

ΕΡΜ. Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται καὶ ὁ Ἥφαιστος ἔδησεν αὐτοὺς ξυλλαβών.

ΑΠ. Πῶς; ἡδὺ γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας.

ΕΡΜ. Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθήρευεν αὐ-

---

g) ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς] ἐν τοῖς θεοῖς ὁρώμενα 2956.. h) ὅταν] ὁπότ' ἂν Gorl.. i) ἐπαινῆται — κιθαρίζῃ] ἐπαινεῖται — κιθαρίζει 3011. Gorl. κιθαρίζει etiam Lips.. k) τὰς τεκούσας] Aut lege τὰς τικτούσας cum *Poppone*, aut cum *Valckenaerio* τὰς κυούσας (non, τάς γε κυούσας). Ἂν autem ante ἐμαιοῦτο adiicere non decebat summum *Schaeferum*, Mel. Crit. p. 57.. l) αὐτὴ] Gorlit.. Vulgo καὶ αὐτή. m) κατίῃ] κατῄει 3011..

τούς, καὶ περὶ n) τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον, εἶτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθών, ὡς ᾤετο, καθορᾷ δὲ αὐτὸν ὁ Ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησάν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν καὶ ἐντὸς ἐγεγένηντο o) τῶν ἀρκύων, περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμά, ἐφίσταται δὲ p) ὁ Ἥφαιστος. ἐκείνη μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνὴ οὖσα) οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη, ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο καὶ ἤλπιζε ῥήξειν τὰ δεσμά, ἔπειτα δὲ συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν ἱκέτευε.

2 *ΑΠ. Τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς q) ὁ Ἥφαιστος;*

ΕΡΜ. Οὐδέπω, ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς r), οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νενευκότες ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι, καὶ τὸ θέαμα ἥδιστον ἐμοὶ ἔδοξε μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον s).

ΑΠ. Ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου;

ΕΡΜ. Μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεστώς. ἐγὼ μέντοι, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόνουν τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς.

ΑΠ. Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι t) ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ;

ΕΡΜ. Σὺ δ' οὐκ ἄν ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ u) μόνον ἐπελθών, ἐπαινέσομαι γάρ σε, ἢν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς εὔξῃ ἰδών.

---

n) *περὶ*] *παρὰ* Schol.. o) *ἐγεγένηντο*] *ἐγένηντο* Fl.. p) *ἐφίσταται δὲ*] Gorlit.. Legebatur: *ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς*. Facile apparet, *αὐτοῖς* e proximis superioribus: *περιπλέκεται μὲν αὐτοῖς* malum huc pedem intulisse. Tametsi enim Dativus ad linguam bene habet et satis crebro alibi accessit (ut Icaromen. c. 13.), hic tamen orationis alacrem vigorem ista infringit accessio. Cf. Asin. c. 26. *ὄρθρος δὲ ἦν ἔτι καὶ ἐξαίφνης ἐφίσταται πλῆθος στρατιωτῶν* —. Gall. c. 10. *ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελουμένος* —. Philopseud. c. 31. *ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων* —. Ibid. c. 36. *ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται* - - -. q) *αὐτοὺς*] *αὐτὸν* Gorl.. r) *αὐτοῖς*] *αὐτοῦ* 2956. s) *καὶ τὸ θέαμα — τὸ ἔργον*] h. e. *et spectaculum iucundissimum mihi visum est, quod* (non, *quum*) *propemodum fieret ipsa actio. Iacobsius* ante *μονονουχὶ* inserebat *καὶ*, ad Ach. Tat. p. 446.. t) *δεδέσθαι*] l. V2.. Vulgo *δεδεῖσθαι*. u) *ἰδὲ*] *εἰδὲ* 2956..

XVIII.

Arg. Bacchi ingenium, mores et res gestae a Iunone extenuantur, a Iove patre nunc lepide, nunc graviter praedicantur.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 *ΗΡΑ.* Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἂν ὦ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς x) θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρᾳ μὲν ἀναδεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνὼν ἁβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ y) καὶ κυμβάλοις χορεύων, καὶ ὅλως παντὶ z) μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης ὁ ἁβρότερος τῶν γυναικῶν οὐ μόνον ὦ Ἥρα τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε καὶ τοὺς Θρᾷκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ᾽ Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ a) τούς τε ἐλέφαντας εἷλε καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντιστῆναι τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα πάντα b) ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων θύρσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φής, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δέ τις ἐπεχείρησε c) λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν. ὁρᾷς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ

---

x) ἦν υἱὸς] υἱὸς ἦν 2956.. y) αὐλῷ] 2956.. Vulgo αὐλοῖς. Numerus multitudinis per se bonus (ut Luc. De Saltat. ὑπ᾽ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις Saturnal. c. 12: σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις [al. τυμπάνοις].), at hic inter τυμπάνοις — κυμβάλοις sane probabilius videtur αὐλῷ, ut supra II, 2. ὑπ᾽ αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαῖνε. z) παντὶ] πάνυ C. πανὶ Schol. V. 2956.. Luc. Hercul. c. 1. πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. Navig. c. 39. — καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι. Timon. c. 28. καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν ἢ —. Salust. Catilin. c. 25. Sed ei cariora semper omnia, quam decus atque pudicitia fuit. *Horatius:* Quin omnia malit. Talia tam crebra sunt, ut eorum numerum inire vix possis. a) στρατιωτικῷ] στρατῷ C. et Schol. V., ubi praefixum στρατηγικῷ. b) πάντα] 2956.. Vulgo ἅπαντα. Plane sic Dial. Mort. 12, 2. καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα —. Aliter alibi, ut De non cred. Cal. c. 32. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον —. c) ἐπεχείρησε] Par. B2. Arg.. Vulgo ἐπεχείρισε.

ἐνθεάζων] ἐνθουσιῶν. G.

πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος, καὶ μάλιστα εἰ λογίσαιτό τις, οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν, d) ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

2 ΗΡΑ. Σύ μοι δοκεῖς ἐπαινέσεσθαι e) καὶ τὸ εὕρημα f) αὐτοῦ τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὁρῶν οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι καὶ πρὸς ὕβριν τρεπόμενοι g) καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ πότου· τὸν γοῦν Ἰκάριον, ᾧ πρώτῳ ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπόται αὐτοὶ διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλλαις.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο h) φής· οὐ γὰρ οἶνος i) ταῦτα οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ, τὰ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου, ὃς δ᾽ ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτ᾽ ἄν, οἷον δὲ ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν· ἀλλὰ σὺ ἔτι ζηλοτυπεῖν k) ἔοικας ὦ Ἥρα καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν, εἴ γε l) διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

XIX.

Arg. Veneri miranti, cur Cupido nec Minervam nec Musas nec Dianam telis suis petat, et pueriliter et callide rationes exponit filius satis graves.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

1 ΑΦΡ. Τί δήποτ᾽ m) ὦ Ἔρως τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω ἅπαντας τὸν Δία τὸν Ποσειδῶ n) τὸν Ἀπόλλω τὴν Ῥέαν o) ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνης δὲ ἀπέχῃ τῆς Ἀθη-

---

d) *νήφων οὗτος ἦν*] οὗτος ἦν νήφων 2956. e) *ἐπαινέσεσθαι*] Fl.. Vulgo aut ἐπαινέσθαι, aut ἐπαινεῖσθαι. f) *εὕρημα*] Par. B2. Arg.. Vulgo εὕρεμα. g) *τρεπόμενοι*] mA1W. Arg. Lips.. Vulgo τραπόμενοι. h) *τοῦτο*] om. 2956.. Supra quoque 6, 4. vocem: *Οὐδὲν τοῦτο φής.* scriba impie aggressus est. i) *οὐ γὰρ οἶνος*] Scribendum videtur: *οὐ γὰρ ὁ οἶνος.* k) *ἔτι ζηλοτυπεῖν*] *Hemsterhusius.* 2956.. Olim ἐπιζηλοτυπεῖν. l) *εἴγε*] ἥ γε L. mA1W. ἥ τε Par..
m) *δήποτ᾽*] 1428.. Vulgo δήποτε. n) *Ποσειδῶ*] *Ποσειδῶνα* 1428.. o) *Ῥέαν*] L. mA1W. Arg. Lips. A2,. Vulgo *Ἥραν.*

τὸν γοῦν Ἰκάριον] ἔκτειναν ὡς φαρμακέα· ἐνόμισαν γὰρ μεθυσθέντες ὅτι ἐφαρμακεύθησαν ὑπ᾽ ἐκείνου. V.

νᾶς καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾲς κενὴ δ' οἰστῶν ἡ φαρέτρα σὺ δ' p) ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος;

ΕΡ. Δέδια ὦ μῆτερ αὐτήν, φοβερὰ γάρ ἐστι καὶ χαροπὴ καὶ δεινῶς ἀνδρική. ὁπόταν γοῦν q) ἐντεινάμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτήν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήττει r) με καὶ ὑπότρομος γίνομαι καὶ ἀποῤῥεῖ μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν.

ΑΦΡ. Ὁ Ἄρης γὰρ s) οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας.

ΕΡ. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἑκὼν προσίεταί με καὶ προσκαλεῖται, ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾶται ἀεὶ καί ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἡ δέ, εἴ μοι πρόσει, φησί, νὴ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὸν Τάρταρον ἐμβαλοῦσα ἢ αὐτὴ t) διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπείλησε, καὶ ὁρᾷ δὲ δριμὺ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν ἐχίδναις κατάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια, μορμολύττεται γάρ με καὶ φεύγω, ὅταν ἴδω αὐτό.

ΑΦΡ. Ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας, ὡς φῄς, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός, αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κἀκεῖναι λόφους ἐπισείουσι καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν; 2

ΕΡ. Αἰδοῦμαι αὐτὰς ὦ μῆτερ, σεμναὶ γάρ εἰσι καὶ ἀεί τι φροντίζουσι καὶ περὶ ᾠδὴν ἔχουσι καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους.

ΑΦΡ. Ἔα καὶ ταύτας, ὅτι σεμναί, τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἕνεκα οὐ τιτρώσκεις;

ΕΡ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἷόν τε φεύγουσαν ἀεὶ διὰ τῶν ὀρῶν, εἶτα καὶ ἴδιόν τινα ἔρωτα ἤδη u) ἐρᾷ.

ΑΦΡ. Τίνος ὦ τέκνον;

ΕΡ. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν, αἱρεῖν τε διώκουσα x) καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ

---

p) δ'] 2956.. Vulgo δὲ. q) γοῦν] Libri οὖν. r) ἐκπλήττει] ἐπιπλήττει Par.. s) γὰρ] δὲ 1428.. t) αὐτὴ] αὐτῇ C.. u) ἤδη] om. l. V2.. x) αἱρεῖν — διώκουσα] Mire congruit Hor. Od. I, 23, 10. frangere persequor. Sequitur: καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν. De Domo c. 18. ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστίν., ubi mA1. ὅλως. Recte.

τῷ δορατίῳ σε διαπείρασα] προσυπακουστέον τὸ διαφθερῶ ἠθικῶς ἅμα καὶ ἀφελῶς. V.

ἐστιν. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα y) καὶ ἑκηβόλον....

ΑΦΡ. Οἶδα ὦ τέκνον, πολλὰ ἐκεῖνον ἐτόξευσας.

XX.

Arg. Paridis iudicium de pulchritudine Iunonis, Minervae et Veneris.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. z)

ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΗΡΑ, ΑΘΗΝΑ, ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΠΑΡΙΣ ἢ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1 ΖΕΥΣ. Ἑρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον ἄπιθι ἐς τὴν Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον (νέμει δὲ τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ a)) καὶ λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι σὲ ὦ Πάρι κελεύει ὁ Ζεύς, ἐπειδὴ καλός τε αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἥτις αὐτῶν ἡ καλλίστη ἐστί, τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον. ὥρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι παρὰ b) τὸν δικαστήν, ἐγὼ γὰρ c) ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν καὶ εἴ γε οἷόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας d) εἶδον e), ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη, μιᾷ τὸ καλλιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλείοσι. διὰ ταῦτα αὐτὸς μὲν f) οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής, ὁ δὲ νεανίας g) ὁ Φρὺξ ἐφ᾽ ὃν ἄπιτε βασιλικὸς μέν ἐστι καὶ Γανυμήδους τουτουῒ h)

---

y) καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸν ὄντα] καίτοι τοξότην αὐτὸν ὄντα B2. Par. καὶ αὐτὸν τοξότην ὄντα 1428..

z) Θεῶν κρίσις] Ἡ κρίσις τῶν τριῶν θεαινῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης Ox.. a) τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ] om. Ox.. b) παρὰ] 2956. 3011.. Vulgo πρὸς. c) γὰρ] 2955. 3011.. Vulgo δὲ. d) νενικηκυίας] Ox. 2954. V2. S. A.. Vulgo νενικυίας. e) εἶδον] ἰδὼν 2954.. f) αὐτὸς μὲν] Libri: μὲν αὐτὸς. Quodsi quis meam sententiam impugnet, videat, ne vitium vitiis purgare conetur. V. c. De Syr. D. c. 15. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δέ —. Vere Cod. W.: γένος μὲν Λυδός. Ubi paullo ante rescribendum: ἐπεὶ καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίων ἐνίοισι ἰχθύας οὐ σιτέονται. g) νεανίας] Libri: νεανίας αὐτός. Hoc pronomen eiicere, neque vero οὗτος; quod ne sensus quidem fert, subrogare *Hemsterhusium* oportuerat. h) τουτουῒ] L.. Vulgo τούτου.

λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον] Καλὸν τὸ μῆλον τῶν Διὸς χειρῶν δέχου. Ἄπιθι τοίνυν σὺν θεαῖς πρὸς τὸν Πάριν. G.

ξυγγενής, τἄλλα δὲ ἀφελὴς καὶ ὄρειος κοὐκ i) ἄν τις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας.

2 *ΑΦΡ.* Ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστήν, θαῤῥοῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν. τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ ταύταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον.

ΗΡΑ. k) Οὐδ' ἡμεῖς ὦ Ἀφροδίτη δεδίαμεν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν, ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅςτις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν.

ΖΕΥΣ. Ἦ l) καὶ σοὶ ταῦτα ὦ θύγατερ συνδοκεῖ; τί φῄς; ἀποστρέφῃ καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖσθαι τά γε τοιαῦτα m) ὑμῶν τῶν παρθένων, ἐπινεύεις n) δὲ ὅμως, ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ αἱ νενικημέναι μηδὲ κακὸν o) ἐντρίψησθε τῷ νεανίσκῳ, οὐ γὰρ οἷόν τε ἐπίσης πάσας εἶναι καλάς p).

3 *ΕΡΜ.* Προΐωμεν q) εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι καὶ θαῤῥεῖτε, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν, νεανίας ἐστὶ καλὸς καὶ τἄλλα ἐρωτικὸς καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος, οὐκ h) ἂν ἐκεῖνος δικάσειε κακῶς.

ΑΦΡ. Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς i) ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν, πότερα k) δὲ ἄγαμός ἐστιν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν;

ΕΡΜ. Οὐ παντελῶς ἄγαμός ἐστιν ὦ Ἀφροδίτη.

ΑΦΡ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαία γυνή, ἱκανὴ

---

i) κοὐκ] καὶ οὐκ 2954.. k) Ἡρ.] Ἡρ. καὶ Ἀθ. Ox.. Neque enim perpenderat librarius, Junonem simul pro Minervâ respondere. Sic in Bis Accus. c. 10. Παν. χαίρετε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Δίκη. [Ἑρμ. καὶ] Δικ. καὶ σύ γε ὦ Πὰν —. verba Ἑρμ. καὶ bene absunt a Cod. Gorl.. l) ἦ] ἢ Arg. Lips.. m) τά γε τοιαῦτα] 2954. 2956.. Vulgo γε τὰ τοιαῦτα. n) ἐπινεύεις] ἐπινεύσεις I.. o) κακὸν] κακὸν ἔργον I.. p) πάσας εἶναι καλάς] Gorl.. Vulgo εἶναι καλὰς πάσας. g) Προΐωμεν] Δεῦρο ἴωμεν Gorl.. Male. Ut hic ἄπιτε οὖν —... Προΐωμεν, ita Timon. c. 20. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη —. Ἑρμ. Προΐωμεν ὦ Πλοῦτε. Catapl. c. 21. ἄπαγε αὐτοὺς ὦ Ἑρμῆ... Προΐωμεν ὦ οὗτοι. Bis Accus. c. 8. l.: ἀλλ' ἄπιτε ἤδη —. Ἑρμ. Προΐωμεν ὦ Δίκη εὐθὺ τοῦ Σουνίου —. Navig. c. 4. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. h) οὐκ] An κοὐκ? Quod, si hic delituit, reddendum erit etiam D. Deor. 23, 1. οὐκ ἂν διακρίναις. Nec tamen continuo repositum ivi, quia non liquet. i) πρὸς] πρὸ Ox. P. I.. k) πότερα] πότερον Ox..

καὶ ὅπως] σκοπεῖτε. V.

μὲν ἄγροικος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος, ἀλλ᾽ οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ᾽ οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς;

ΑΦΡ. Ἄλλως ἠρόμην. l)

4 ΑΘ. Παραπρεσβεύεις ὦ οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος. m)

ΕΡΜ. Οὐδὲν ὦ Ἀθηνᾶ δεινὸν οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν, ἀλλά με ἤρετο n), εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν.

ΑΘ. Ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, φησὶ δ᾽ οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελθὸν οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετο. o)

ΑΘ. Τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν;

ΕΡΜ. Οὐ δοκεῖ.

ΑΘ. Τί δέ; p) τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ q) ἐπιθυμία καὶ φιλόδοξός τις ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν r), εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν καὶ βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν s) εἶναι κατὰ τὰς μάχας.

---

l) ἠρόμην] ἠρώμην Hi.. m) κοινολ.] κοινωλ. Fl. aliaeque B — i 2. priores. n) ἀλλά με ἤρετο] 2954. Gorl. ἀλλ᾽ ἤρετό με Ox.. ἀλλ᾽ εἴρετό με vulgo. o) ἤρετο] 2956. 3011. Gorl.. Vulgo ἤρετό με. Scilicet με in continuâ serie per errorem praetermissum, quum unius esset sedis, ex margine varios locos occupavit. p) τί δὲ] τί δαὶ 3011. Ox.. q) ἐστὶν αὐτῷ] αὐτῷ ἐστιν 2956. 3011.. r) εἰπεῖν] Gorl.. Vulgo λέγειν. s) πρῶτον αὐτὸν] πρότερον αὐτὸν 2954. αὐτὸν πρῶτον 2956., ordine perverso: siquidem *er will der Erste seyn* Graecis est: πρῶτος αὐτὸς εἶναι βούλεται, non αὐτὸς πρ.. Cf. Charidem. c. 22. Calumn. non tem. cred. c. 10.. Haud secus μόνος αὐτὸς εἶναι βούλεται *er will der Einzige seyn*, ut Anachars. c. 40. μόνος αὐτὸς λέγων. Peregrin. c. 11. καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. Demon. c. 29. μόνος αὐτός ἐστι. Harmonid. c. 5. μόνος αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦσθα. Timon. c. 35. μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν. Saturnal. c. 1. μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον αὐτὸν διὰ παντὸς τοῦ βίου., quod non magis puto mutandum, quam D. Mort. 15, 3. ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθέναι. Longe diversum αὐτὸς μόνος, ubi αὐτὸς aut, in cas. quidem obliq., est *is*, *er* et caret pondere, aut *solus* significat et praepositum vocis μόνον vim adauget *nur allein*, si ita loqui fas est. Philopseud. c. 34. αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ᾽ αὐτοῦ —. Diod. Sic. III, 69. — πρὸς αὐτὴν μόνην τὴν ἀπὸ τῆς θέας τέρψιν ὑπὸ τῆς φύσεως δεδημιουργημένα. Luc. Nigrin. c. 38. οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς των κυνῶν τῶν λυσσώντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν, ἀλλὰ κἄν τινας ἑτέρους [καὶ αὐτοὶ] ἐν τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦτο διαθῶσι, καὶ αὐτοὶ ἔκφρονες γίγνονται. Ubi *Hemsterhusius: ita lege*, inquit, οὐκ αὐτοὶ μόνον. Mire profecto; bonum factum, quod adiecit: *si quis* μόνοι, *quod editum*

ΑΦΡ. *Ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι οὐδὲ ἐγκαλῶ* t) *σοι τὸ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν, μεμψιμοίρων γάρ, οὐκ* u) *Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.*

ΕΡΜ. Καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο, διὸ μὴ χαλεπῶς ἔχε μηδ᾽ οἴου μειονεκτεῖν, εἴ τι καὶ ταύτῃ κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὁρῶ καὶ τὸ Γάργαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.

est, maluerit, non valde repugnabo. Idem vir vocabula *καὶ αὐτοὶ* ante *ἐν τῇ μανίᾳ* deleri iubens sustulit ille quidem, quae huic loco insederat, labem vere, sed eo, quod *καὶ οὗτοι ἔκφρονες* pro *καὶ αὐτοὶ ἔκφρονες* eàdem operà corrigere haud dissuasit, causa eius ex bonà mala est facta dupliciter, tum quod *καὶ αὐτοὶ* posterius corrumpere omnino non licet (quia compone Patr. Encom. c. 10. *ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις — καὶ αὐτοὶ τῶν τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται.* structurae causâ; ad sententiam plane respondet Philopseud. c. 40. *φασί γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν* cet..), tum etiam, quia mendi origo, quae nunc ob oculos posita cuivis patet, si quis *καὶ οὗτοι* facili obsequio adsciverit, vix ac ne vix quidem poterit explicari. In quo genere usitatissima est formula *αὐτὸ μόνον*, ut Somn. c. 9. *αὐτὸ μόνον ἐργάτης.*, *nichts anders, als*, —. De Merc. Cond. c. 9. *αὐτὸ μόνον* (non, *αὐτῷ μόνῳ*) *συνεῖναι.* Hermot. c. 45. *οὐκ αὐτὸ* (non *αὐτοῦ*) *μόνον καλοῦ, ἀλλὰ τοῦ καλλίστου δεόμεθα.* D. Meret. 6, 4. *αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι.* D. Meret. 8, ?. *αὐτὸ μόνον συνεκάθευδε.* Neque tamen haec vox tam constans tamque in usu sola fuit, ut non recte diceretur Charon. c. 6. *ἐδεόμην δὲ οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὰ μόνον ὥσπερ ἐν γραφαῖς ὁρᾶν.* D. Meret. 5, 3. — *οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη*, quos me locos defendisse non poenitet. Haec paullo fusius deduxi maxime quidem tironum causà, quum praesertim hic loci etiam viri erraverint, in his *Gesnerus*, tum vero, ut emendationis facerem periculum. Luc. Anachars. c. 20. *οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν ἔδοξε τὸ μόνον φῦναι ὡς ἔφυ ἕκαστος* —. reponi debere: *ἔδοξεν, αὐτὸ μόνον* olim suspicatus sum, nunc *τοῦτο μόνον* praefero, ut blandius, cll. Scyth. c. 11. *ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα τοῦτο μόνον καὶ οὐκ ἔτ᾽ ἐνδοιάσιμα τὰ σά.* Addo De Merc. Cond. c. 35. *χρὴ δὲ καὶ σοφοὺς καὶ ῥήτορας εἶναι αὐτούς, κἂν εἴ τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ μεστοὺς δοκεῖν τοὺς λόγους* —., quae quoties lego, toties mirari soleo, contemtam iacere lectionem mA1W. *αὐτὸ τοῦτο*, quâ quid verius? D. Deor. 4, 3. — *αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἔτι.* De Saltat. c. 83. *συρφετώδεις καὶ αὐτὸ τοῦτο ἰδιῶται.* t) *ἐγκαλῶ*] 2956.. Vulgo *προσεγκαλῶ.* u) *οὐκ*] Ox.. Vulgo *καὶ οὐκ.* Modo praecessit: *ἄλλως ἐπελθόν,*

ΗΡΑ. Ποῦ x) δὲ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται.

ΕΡΜ. Ταύτῃ ὦ Ἥρα πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει y), μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὗ τὸ ἄντρον, ἔνθα z) τὴν ἀγέλην ὁρᾷς.

ΗΡΑ. Ἀλλ' οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγέλην,

ΕΡΜ. Τί a) φής; οὐχ ὁρᾷς βοΐδια κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον b) ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα καί τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαύροπα c) ἔχοντα καὶ ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην;

ΗΡΑ. Ὁρῶ νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν.

ΕΡΜ. Ἀλλ' ἐκεῖνος. d) ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἤδη e) ἐσμέν, ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι.

ΗΡΑ. Εὖ λέγεις καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβε-

οὐκ ἐξεπίτηδες. Luc. Prometh. c. 7. ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύεσθαι Ἐπιμηθέως ἔργον οὐ Προμηθέως ἐστί. Vitar. Auct. c. 3. ἐγὼ γὰρ λάλος, οὐκ ἀνδριὰς εἶναι βούλομαι. ibid. c. 6. θεὸς οὐ βροτός τις εἶναι φαίνεται. Horat. Od. III, 15, 14. Te lanae — non citharae decent. Epist. II, 2, 138. Pol me occidistis, amici, Non servastis. Philopseud. c. 10. ἤπια φάρμακα πάσσοντες ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας περιάπτοντες. Supra 8, 2. ἤπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων. Soph. Electr. v. 614. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. Scilicet haec opponendi ratio non ita vulgaris est, sed gravior ac prope dicam sublimis, altera illa ut alioqui trita et sermoni propior, ita apud Thucydidem longe celebratissima. x) ποῦ] Ox. L.. Vulgo ὅπου. y) σκόπει] περισκόπει 2956. 3011.. z) ἔνθα] 2956. 3011.. Vulgo καί. a) τί] πῶς 2956. 3011.. In cod. Gorl. deest antecedens ὁρᾷς. Tum sequuntur haec: *ΗΡΑ.* πῶς φῄς. *ΕΡΜ.* Οὐχ ὁρᾷς cet.. Corrupte quidem, sed ut inde robur accedat illi: πῶς φῄς; quod probo. Ita πῶς λέγεις; Philops. c. 30. Navig. c. 26. D. Mort. 14, 1., ubi idem vitium redit. Sed τί σὺ λέγεις; Toxar. c. 38. Vitar. Auct. c. 16. et saepius. b) οὑτωσὶ δάκτυλον] οὗτοσὶ δ. Ox. δάκτυλον, οὑτωσὶ 2954. c) καλαύροπα] καλάβροπα Ox. P.. d) Ἀλλ' ἐκεῖνος cet.] Ἐκεῖνος. ἀλλ' ἐπειδὴ πλ. γῆς ἐσμέν G. L.. Sed ἀλλὰ rem verbis: εἴ γε (si modo, wenn nehmlich) dubitanter positam confirmat, ut supra VI, 1. Ἀλλ' ἀνάξιός ἐστιν. Toxar. c. 50. Ἀλλ' ἐπὶ σὲ —. et saepissime. e) ἤδη] ex 3011. Confer Navig. c. 33. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν Εὐφράτην ἤδη ἐσμέν. et c. 36. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν.

καλαύροπα] Καλαύροψ ἐστὶ ποιμενικὴ ῥάβδος, μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπόσκαμβος, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. V.

βήκαμεν f); ἆρα σοι ὦ Ἀφροδίτη προϊέναι καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ, σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἔμπειρος εἶ τοῦ χωρίου πολλάκις ὡς λόγος κατελθοῦσα πρὸς Ἀγχίσην.

ΑΦΡ. Οὐ σφόδρα ὦ Ἥρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν.

6 *ΕΡΜ.* Ἀλλ' g) ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι, καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ Ἴδῃ, ὁπότε h) ὁ Ζεὺς ἤρα τοῦ μειρακίου τοῦ Φρυγὸς καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καταπεμφθεὶς i) ἐς k) ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὁπότε γε l) ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν m), συμπαριπτάμην αὐτῷ καὶ συνεκούφιζον τὸν καλόν, καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρπασεν. ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε n) συρίζων πρὸς τὸ ποίμνιον, καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτοῦ o) ὁ Ζεὺς κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν καὶ τῷ στόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν δακὼν p) ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα λαβών, q) (ἀποβεβλήκει r) γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους).... ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον, ὥςτε προςείπωμεν αὐτόν. Χαῖρε ὦ βουκόλε. 7

ΠΑΡ. Νὴ καὶ σύ γε s) ὦ νεανίσκε, τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδειαι t) ὀρεοπολεῖν u), οὕτω γε οὖσαι καλαί.

ΕΡΜ. Ἀλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν, Ἥραν δὲ ὦ Πάρι καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀφροδίτην ὁρᾷς κἀμὲ τὸν Ἑρμῆν ἀπέστειλεν ὁ Ζεύς. ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχριᾷς; μὴ δέδι-

---

f) *καταβεβήκαμεν*] *Iensius.* Ox. Aug.. Vulgo *κατεβεβήκαμεν.* g) *Ἀλλ'*] Ox. P. L. Gorl.. Vulgo *Ἀλλ' οὖν.* h) *ὁπότε*] *ὁπότε δὴ* 3011.. i) *καταπεμφθεὶς*] *πεμφθεὶς* 2956. 3011.. k) *ἐς*] 2956. 3011.. Vulgo *εἰς.* l) *ὁπότε γε*] 2956. 3011.. Vulgo *ὁπότε.* m) *ἐν τῷ ἀετῷ ἦν*] i. e. *quum Iupiter iam aquilae formam induisset.* Cf. Parasit. c. 10. *ἐν τῷ τῶν Ἐπικουρείων βίῳ γενόμενος.* et quae e Luciano iam *Courierius*, ad Asin. p. 317. collegit, *ἐν ἀνθρώπῳ ὤν, ὑπόμεινον ἐν τῷ ὄνῳ, ἄχρις ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ διαγάγωσι.* n) *ἔτυχε τότε*] 29 6. 3011.. Vulgo *τότε ἔτυχε.* o) *αὐτοῦ*] *αὐτὸς* Ox. P. L. mA1W.. p) *δακὼν*] *ἔχων* Ox. P. L. mA1W.. q) *λαβὼν*] 2956. 3011.. Vulgo *ἔλαβον*, demtis paullo post aposiopeseos signis. r) *ἀποβεβλήκει*] *ἀπεβ.* P. s) *Νὴ καὶ σύ γε*] Haec formula recurrit infra 22, 1. Timon. c. 46. (ubi tamen *Νὴ Δία καὶ* Aug.) et D. Mort. 20, 3., ubi idem codex eodem modo variat. Adde his locis iam a *Lehmanno* notatis Fugitiv. c. 29. *Νὴ καὶ ὑμεῖς γε —.* t) *ἐπιτήδειαι*] *ἐπιτήδιαι* Fl.. u) *ὀρεοπ.*] *ὀρεωπ.* Ox..

ὁ διαιτητὴς] *Χωρὶς δικαστηρίου κριτής.* G.

θι x), χαλεπὸν γὰρ οὐδέν, κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν· ἐπειδὴ γάρ, φησί, καλός τε αὐτὸς εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω, τοῦ δ' ἀγῶνος τὸ ἆθλον y) εἴσῃ ἀναγνοὺς τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται z). Ἡ ΚΑΛΗ, φησί,
ΛΑΒΕΤΩ. Πῶς ἂν οὖν ὦ δέσποτα Ἑρμῆ δυνηθείην
ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἄγροικος ὢν δικαστὴς γενέσθαι
παραδόξου θέας καὶ μείζονος, ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ
τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστικῶν a), τὸ δ'
ἐμόν, αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα b) καλλίων καὶ δάμαλιν c)
8 *ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην, αὗται*
δὲ πᾶσαί τε ὁμοίως καλαὶ καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις
ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας,
οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥᾳδίως, ἀλλ' ἔνθα ἂν
ἀπερείσῃ τοπρῶτον, τούτου d) ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινεῖ,
κἂν ἐπ' ἄλλο e) μεταβῇ, κἀκεῖνο καλὸν ὁρᾷ καὶ παραμένει
καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται f), καὶ
ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν καὶ ὅλον περιείληφέ
με καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὅλῳ
βλέπειν δύναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἄν μοι καλῶς δικάσαι
πάσαις ἀποδοὺς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε,
ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν g) καὶ

---

x) *μὴ δέδιθι*] *Poppon.* Libri *καὶ μὴ δέδιθι.* Non nunc primum conferimus Bis Accus. c. 8. *ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις; μὴ δέδιθι.* y) *τὸ ἆθλον*] Ox. L. I.. Vulgo *τὸν ἆθλον.* z) *τί καὶ βούλομαι*] *quid sibi velit* vox pomo inscripta. Pseudolog. c. 1. *τὴν μὲν ἀποφράδα ὅ, τι καὶ βούλεται.* c. 12. *τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα.* Peregr. c 5. *τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρός.* al. a) *ἀστικῶν*] *ἀστυκῶν* Lips. *ἀσκητῶν* 2956. 3011.. b) *ὁποτέρα*] 2956.. Vulgo *ὁποτέρα ᾖ*, soloece. Apte contuleris Thucyd. I, 87. *οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων.* Luc. Icaromen. c. 8. *τὴν μὲν γὰρ ἐναντιότητα ὁπόση τῶν λόγων ῥᾴδιον καταμαθεῖν.* Vitar. Auct. c. 16. *οὐχ ὁρᾷς τὸν Ἄνουβιν τὸν ἐν Αἰγύπτῳ ὅσος;* Saturnal. c. 33. *καὶ τὸ βάρος ἵστωσαν αὐτοὶ διαβαστάσαντες καὶ τῆς ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς καὶ* (sic lege cum *Guyeto*) *τὸν χρυσὸν ὅσος, ὡς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ.* postremo Vitar. Auct. c. 21. — *οὐ μόνον ταῦτ' οἶδεν, ἀλλὰ καὶ σύμβαμα καὶ παρασύμβαμα ὁποῖα, καὶ ὁπόσον ἀλλήλων διαφέρει.*, ut sine dubio scribendum est. c) *δάμαλιν*] Ox. mA1W.. Vulgo *δάμαλις.* d) *τούτου*] *τούτων* Gorl.. e) *ἐπ' ἄλλο*] *Guyetus. ἐπ' ἄλλῳ* I.. Vulgo *ἐπ' ἄλλῳ.* f) *παραλαμβάνεται*] Cur tandem levi coniecturâ res pendatur, ubi nihil est, quod iure reprehendas? Quin egregie convenit homini multarum rerum pulcritudine capto profiteri, vultum suum haerere in uno, mox a proximo quovis excipi alioque converti. g) *ἀδελφὴν*] *καὶ ἀδελφὴν* 2956.. Quod, videant tirones, cur repudiarim, qui nosse debeam ilγυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον.

ΠΑΡ. Ἓν τοῦτο ὦ Ἑρμῆ, πεῖσον h) αὐτάς, μὴ 9
χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν.

ΕΡΜ. Οὕτω i) φασὶ ποιήσειν, ὥρα δέ σοι ἤδη περαίνειν τὴν κρίσιν.

ΠΑΡ. Πειρασόμεθα, τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρότερον k) εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως.

ΕΡΜ. Τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ καὶ πρόσταττε, ὅπῃ καὶ θέλεις.

ΠΑΡ. Ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι.

ΕΡΜ. Ἀπόδυτε ὦ αὗται, σὺ δ᾽ ἐπισκόπει, ἐγὼ δ᾽ ἀπεστράφην l).

ΗΡΑ. m) Καλῶς ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γε ἀποδύσο- 10
μαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς

---

lud Virgilii: Ast ego, quae divûm incedo regina *Iovisque et soror et coniux* —. h) *πεῖσον*] Ox. L.. Vulgo *πεῖσαι*. i) *Οὕτω*] *Οὐ* Ox. I. A2.. k) *πρότερον*] Gorl.. Vulgo *πρῶτον*. l) *ἀπεστράφην*] *ἀποστραφείην* Ox. P. I. mA1W. 2956. A2. Arg. Lips.. m) *Ἥρα*] Sic vulgo. Ox. post *ὦ Πάρι* demum inserit *Ἥρα*. P. et L. praefigunt *Ἀφροδ.*. Ego plane cum *Solano* feci. *Hemsterhusius* Veneri haec verba tribuens primo negat, dici infra a Iunone potuisse: *ἀλλ᾽ ἀποδυσώμεθα*, si illa iam prius in eandem sententiam loquuta esset: *καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι*. At haec optime congruunt. Capto enim vestes exuendi consilio, quo minus id statim ab Iunone fieret, rixantes inter se Minerva et Venus impedivere. Imo illa ipsa verba: *ἀλλ᾽ ἀποδ.* nostrae rationi favent, siquidem animum exprimunt deponendi vestimenta cupidum nec subito nullâ ante eiusdem rei mentione factâ, hoc modo deam exclamare decuit. Iam absurde Venus ita disserat: *Lubet corpore nudando ostendere, esse me non modo λευκώλενον et βοῶπιν, verum pulchritudine insignem per totum corpus aequabiliter fusd.* Etenim abunde constat, Venerem et esse formosam et a poëtis hoc nomine praedicari; illud autem, quod velut suo iure sumere videretur, demonstrare debebat, sibi vindicari posse *βοῶπις* et *λευκώλενος*, quae Iunonis sunt Epitheta. Denique monent, deponendi vestes promtum studium a castâ Iunone, non item ab amoris deâ, abhorrere. Neque enim ceperant iocum lepidissimum. Lucianus, ut solet saepenumero, hic Homerum urget, ita ut quibus poëtarum princeps usus sit verbis, erroris studeat convincere. Quare μηδὲ τῷ n) βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπίσης δὲ εἰμὶ πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή.

ΠΑΡ. Ἀπόδυθι καὶ σὺ ὦ Ἀφροδίτη o).

ΑΘ. Μὴ p) πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃς q) ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθηται (φαρμακὶς γάρ ἐστι), μή σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ r)· καίτοι γε ἐχρῆν μηδ' s) οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἑταίραν τινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν t).

ΠΑΡ. u) Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ καὶ ἀπόθου.

ΑΦΡ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ σὺ ὦ Ἀθηνᾶ x) τὴν κόρυν ἀφελοῦσα ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς y); ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον;

ΑΘ. Ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται.

ΑΦΡ. Ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός.

ΗΡΑ. Ἀλλ' ἀποδυσώμεθα z).

11 ΠΑΡ. Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας τοῦ κάλλους τῆς ἡδονῆς. οἵα μὲν ἡ παρθένος. ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη a) καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδε ἡδέως b), καὶ γλαφυρόν τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν...... ἀλλ' ἤδη μὲν ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας, εἰ δοκεῖ δὲ καὶ ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅ, τι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος.

ΑΦΡ. Οὕτω ποιῶμεν.

labem ex Homeri scilicet temeritate susceptam eluere et spretae formae iniuriam ulcisci Iuno nititur. Accedit, quod regina Deorum in hoc toto dialogo rivalem invisamque sibi Venerem quovis modo vincere aggreditur; dum Venus suae sibi conscia virtutis et certa victoriae mentem prodit tranquillam. n) τῷ] τὸ Fl.. o) ΠΑΡ. Ἀπόδυθι καὶ σὺ ὦ Ἀφροδίτη] ex I. A2.. p) ΑΘ. μὴ] ΑΘ. Ἀποδύομαι καὶ αὐτὴ μὴ. A2.. q) αὐτὴν ἀποδύσῃς] P. I. 2956. αὐτὴν ἀποδύσῃ A2. Vulgo αὐτὴν ἀποδύσῃ. r) δι' αὐτοῦ] δι' αὐτὸν 2956. s) μηδ'] μηδὲ 3011. t) ἐπιδεικνύειν] ἐπιδεικνεύειν *videtur Belinus in codd. suis scriptum invenisse.* u) ΠΑΡ.] Ἑρμ. mA1W.. x) ὦ Ἀθηνᾶ] 3011.. Vulgo Ἀθηνᾶ. y) καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς] καὶ τὸν Δία καὶ τὸν δικαστὴν φοβήσεις 3011.. In quo latere videri potest: καὶ νὴ Δία τὸν δικαστὴν φοβεῖς. z) ἀποδυσώμεθα] ἀπεδυσάμεθα mA1W.. a) αὕτη] *Solanus.* mA1W. Gorl.. Vulgo αὐτή. b) ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδε ἡδέως] V2. et, nisi quod in his ὁρᾷς, I. A2.. ὁρᾷ δὲ ἡδέως vulgo et Gorl..

ΠΑΡ. Ἄπιτε οὖν αἱ δύο, σὺ δὲ ὦ Ἥρα περίμενε.

ΗΡΑ. Περιμένω c). κἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὥρα d) σοι καὶ τἄλλα ἤδη σκοπεῖν, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου e) τῆς ἐμῆς. ἢν γάρ με ὦ Πάρι δικάσῃς εἶναι καλὴν, πάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης.

ΠΑΡ. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ'
ἄπιθι, πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ f). Σὺ δὲ πρόσιθι, 12
ἡ Ἀθηνᾶ g).

ΑΘ. Παρέστηκά σοι. κᾆτα h) ἤν με ὦ Πάρι δικάσῃς καλὴν, οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' ἀεὶ κρατῶν, πολεμιστὴν γάρ σε καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι.

ΠΑΡ. Οὐδὲν ὦ Ἀθηνᾶ i) δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης, εἰρήνη γάρ, ὡς ὁρᾷς, τανῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή, θάῤῥει δέ, οὐ μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἔνδυθι ἤδη καὶ ἐπίθου k) τὴν κόρυν, ἱκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός.

ΑΦΡ. Αὕτη l) σοι ἐγὼ πλησίον καὶ σκόπει καθ' 13
ἓν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἑκάστῳ
τῶν μελῶν m). εἰ δὲ θέλεις ὦ καλὲ καὶ τάδε μου ἄκουσον. Ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ· τί μὲν γὰρ ἂν n) σὺ ἀπολαύσειας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἂν ἀπόναιντο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι γεγαμηκέναι, μὴ μέντοι ἄγροικόν τινα χωρῖτιν o), οἷαι κατὰ τὴν Ἴδην αἱ γυναῖκες, ἀλλά τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀργόθεν p) ἢ ἐκ Κορίνθου ἢ Λάκαιναν, οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστὶ, νέα καὶ καλὴ καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτική. ἐκείνη γὰρ δὴ q) εἰ καὶ μόνον θεά-

---

c) περιμένω] περιμενῶ mA1W.. d) ὥρα] ὅρα G.. e) σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου] Ox. et G., praeterquam quod hic aberat τὰ ante δῶρα. Vulgo: σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης. f) ἅπερ ἂν δοκῇ] ἅπερ δοκεῖ 3011. 2954.. g) ἡ Ἀθηνᾶ] 2956. 3011.. Vulgo Ἀθηνᾶ. h) κᾆτα] καὶ 2954.. i) ὦ Ἀθηνᾶ] Ox. 2954. 2956. 3011.. Vulgo Ἀθηνᾶ. k) ἐπίθου] ἐπίθες Ox.. l) Αὕτη] *Iac. Gronovius. Schaeferus,* Mel. Crit. p. 78. *Courierius,* ad Asin. p. 232.. Libri αὐτή. m) μελῶν] μερῶν Ox. 2956.. n) ἂν] ex 2954. 3011. Gorl.. o) χωρῖτιν] Gorl.. Vulgo καὶ χωρῖτιν. p) Ἀργόθεν] Ox. Lips.. Vulgo Ἀργῶθεν. q) γὰρ δὴ] 2956.. Vulgo γάρ Hic mihi δὴ difficilius sinam eripi, quam ante μέγιστον, non quin δὴ Superlativos comitari soleat et σαυτό σε, εὖ r) οἶδ' ἐγώ, πάντα ἀπολιποῦσα καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον ἕψεται καὶ συνοικήσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοας τι περὶ αὐτῆς.

ΠΑΡ. Οὐδὲν ὦ Ἀφροδίτη, νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμί σου τὰ s) πάντα διηγουμένης.

14 ΑΦΡ. Αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπτη κύκνος γενόμενος. Ποία t) δέ τις την ὄψιν; u) Λευκὴ μέν, οἵαν x) εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγεννημένην, ἁπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα, γυμνὰς y) τὰ πολλὰ καὶ παλαιστικὴ z) καὶ οὕτω δή a) τι περισπούδαστος, ὥστε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον b) ἔτι ἁρπάσαντος. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ εἰς c) ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν, προεκρίθη δὲ Μενέλεως d) τοῦ Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὴ θέλεις e), ἐγώ σοι καταπράξομαι f) τὸν γάμον.

corroborare, sed quia *καὶ τὸ μέγιστον* reperias in *Luc.* Piscat. c. 4. Hermot. c. 69. Eunuch. c. 8. De Merc. Cond. c. 13. Pro Merc. Cond. c. 3. Toxar. c. 2. Navig. c. 14.. r) *εὖ*] ex Ox. et 2956., qui statim *οἶδα*. Sed videtur *Belinus* *εὖ* in suis libris, quos quidem hic dialogus ornaret, invenisse omnibus, ut qui propter *οἶδα* pro *οἶδ'*, non ob *εὖ* Cod. 2956. commemorarit. s) *τὰ*] om. Gorl.. t) *Ποία*] Personam *Paridis*, cui verba: *Ποία δέ τις τὴν ὄψιν;* *Marcilio* auctore assignari solent, rursus expunxi. Namque perperam dixisset Venus: *Αὕτη θυγάτηρ μέν ἐστι*, non subiecta, quae ad priorem responderet, alia sententia. Itaque saltem sumi debuerat, Veneris orationem nondum absolutam a Paride subito abrumpi. Enimvero semet ipsa Venus interpellat, more satis obvio, ut Prometh. c. 15. *πρὸς δὴ τί τοῦτ' ἔφην; ὅτι —.* Parasit. c. 46. *καὶ τελευτῶν δὲ φωνὰς ἀφῆκεν — οἵας εἰκὸς ἀφεῖναι παράσιτον. τίνας δὴ ταύτας; τοιούτους δ' —*, ubi *Iensius* fallitur. Plura si quis desideret, *Demosthenis* orationum primam quamque perlegat. u) *Ποία δέ τις τὴν ὄψιν;*] *ποία δὲ τὴν ὄψιν;* 2954. *ποία δὲ τὴν ὄψιν ἐστί;* 2956. 3011.. x) *οἵαν*] *οἷον ἄν*, *ἂν* infra *οἷον* scripto, 2954., ut *Lehmannus*, quemadmodum *Bipontini*, *οἵαν ἄν*, *ἂν* supra scripto. y) *γυμνὰς*] *γυμνὴ* Ox.. z) *παλαιστικὴ*] *παλαιστρικὴ* 2954. Lips.. a) *δὴ*] *δὲ* 2954.. Male. Formula *οὕτω δή τι* in Herodoto aliisque invenitur. b) *ἄωρον*] *οὐκ* Arg.. c) *εἰς*] *ἐς* 2956. 3011. d) *Μενέλεως*] 2956. 3011.. Vulgo *Μενέλαος*. e) *εἰ δὴ θέλεις*] P. Gorl.. Vulgo *εἰ δὲ θέλεις*. *εἰ δ' ἐθέλεις* 3011. „Ubi haec verba urbanitatis causa interponuntur, Graeci semper Indicativo usi sunt, *εἰ θέλεις, εἰ βούλει*, non Optativo, *εἰ θέλοις* sive *βούλοιο*.“ *Struvius* L. Luc. p. 227.. Quod vero *εἰ δὴ θ.* adscivi, meminerint tirones, *δὴ* (also) in Epanalepsi esse positum: *εἰ δὲ θέλεις* (c. 13.) — *εἰ δὴ θέλεις*. conferantque D. Marin. 14, 2. *Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα — ἡ Ἀθηνᾶ δὴ —.*

ΠΑΡ. Πῶς φής; τὸν τῆς γεγαμημένης;
ΑΦΡ. Νέος εἶ g) σὺ καὶ ἄγροικος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν.
ΠΑΡ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι.
ΑΦΡ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς h) ἐπὶ θέαν δὴ τῆς 15

Scyth. c. 11. — εἰ δὴ — δέξαιντό σε —. Somn. c. 8. εἰ δὲ θέλοις — εἰ δὴ τούτων εἷς γένοιο —. Iud. Vocal. c. 7. παρὰ κωμῳδιῶν τινι ποιητῇ — παρὰ τούτῳ δὴ τῷ ξένῳ —. f) καταπρίζομαι] καταπρίξομαι 2. 6. g) εἶ] ὦ Arg. h) ὡς] ex uno Oxon. petii; nam in Gorl. quoque deesse haec vox traditur. In verbis enim: ὡς ἐπὶ θέαν δή utraque particula, tum ὡς tum δή, ironice dicitur et aliud linguâ promtum haberi, aliud pectore clausum teneri, indicat: *scilicet*, *nimirum*, *quippe*; Conferas Hor. Sat. II, 6, 57: — mirantur ut unum *scilicet* egregii mortalem altique silenti. Prorsus convenit Thucyd. VI, 54. ἐν τόπῳ δέ τινι ἀφανεῖ, ὡς οὐ διὰ τοῦτο δή, παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. Adde eiusdem Thucydidis IV, 46. ὡς κατ' εὔνοιαν δή., quemadmodum *Bekkerus* e codd. praeclare correxit. Nam δῆθεν, uti vulgabatur, Scholiastas sapit, velut Thuc. V, 10. Ἐγεσταίοις δὴ οὖσι. in Scholio per δῆθεν enarratur. Eundem errorem intulerunt in Luc. De Dipsad. c. 6. ὡς πίοι δῆθεν. tu cum codd. lege: δή et vide Fugitiv. c. 18. ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὗται. Ver. Histor. I, 3. ὡς δή τινας ἑαυτῶν πλάνας cet.. Sed ubi ὡς Participium ex se fundit, ratio est paullo diversa; ut Lexiph. c. 20. ὡς δὴ τὸ μέγα ὄν —. De Sacrific. c. 14. ὡς δὴ ἐνταῦθα ληψόμενοι τοὺς πολεμίους. Eurip. Iphig. Taur. v. 1301. ὡς φόνον νίζουσα δή., ubi *Marklandum* graviter lapsum *Seidlerus* castigat, Vir Praeclarus, atque Hermot. c. 15. ὡς δὴ μόνης ἀληθοῦς οὔσης. (Frustra quaeras δή in similibus locis Philopseud. c. 6. ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανενοηκότα. D. Meretr. 3, 2. ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα.) Iam loco Hermot. c. 33. πὺξ κενήν πληγήν τινα καταφέροντα, ὡς τὸν ἀνταγωνιστὴν δῆθεν παίοντα. sola ed. Iunt., quae uni Florentinae cedit, reliquis superior, ὡς inserto, subvenit. Ad illa enim pro se quisque mihi velim attendat, Alexand. c. 15. ὡς δῆθεν ἐκείνου τοῦ φαινομένου πάντως οὖσαν. ibid. c. 47. ὡς δῆθεν αὐτὸν καταφλέγων. Prometh. in verb. c. 1. ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας. c. 6. ὡς δῆθεν τὰ ἀέρια λεπτολογουμένους. De Histor. Conscr. c. 10. ὡς Ἡρακλέα δῆθεν οὖσαν. In Asino c. 56. ἀποδύομαι καὶ ἵσταμαι γυμνὸς ὡς δῆθεν ἔτι μᾶλλον ἀρέσων. ut ὡς, quod ab *omnibus* Codd. abesse *Lehmanno* credant, quibus lubet, destitutum, a me non impetrabunt. D. Mort. 21, 2. ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισόμενος. Finem faciam huic notulae, si prius *Bekkerum* iustis laudibus extulero ob emendatum Thucydidem III, 40. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκὸς τοίνυν καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι. *Bekkerus* e codd. edidit: παρὰ τὸ εἰκός τοι, cui hoc quoque vehementer assentior ex Sophocl. Electr. v. 372. εἰ γὰρ κτανοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι πρώτη θάνοις ἄν. Luc. Parasit. c. 12. εἰ

Ἑλλάδος, κἀπειδὰν ἀφίκῃ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὄψεταί σε ἡ Ἑλένη, τοὐντεῦθεν δὲ ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεταί σου καὶ ἀκολουθήσει.

ΠΑΡ. Τοῦτ᾽ αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τό, i) ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα ἐθελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι.

ΑΦΡ. Θάῤῥει τούτου γε ἕνεκα, παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύο k) καλώ, Ἵμερος καὶ Ἔρως, τούτω σοι παραδώσω ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένω, καὶ ὁ μὲν Ἔρως, ὅλος l) παρελθὼν ἐς αὐτήν, ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δ᾽ m) Ἵμερος αὐτῷ σοι περιχυθεὶς τοῦθ᾽ ὅπερ ἐστίν, ἱμερτόν τε θήσει καὶ ἐράσμιον n) καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεήσομαι καὶ τῶν Χαρίτων συνακολουθεῖν o) καὶ οὕτω p) ἅπαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν q).

ΠΑΡ. Ὅπως μὲν ταῦτα r) χωρήσει, ἄδηλον ὦ Ἀφροδίτη, πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἴομαι καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Σπάρτῃ ἐπιδημῶ καὶ ἐπάνειμι ἑλὼν s) τὴν γυναῖκα καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη t) ποιῶ.

16 ΑΦΡ. Μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὦ Πάρι, πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρίσει. πρέποι γὰρ ἂν u) κἀμὲ νικηφόρον x) ὑμῖν συμπαρεῖναι καὶ ἑορτάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια· πάντα

γὰρ ἔχει τὸ φαγεῖν παρ᾽ ἑαυτοῦ, πολλά τοι ὦ Τυχιάδη τῷ τοιούτῳ βίῳ παρακολουθεῖν ἀνάγκη cet.. i) τὸ] Vitar. Auct. c. 15. Ἄπιστα λέγεις, τὸ (τὸν Gorl., non recte) παιδεραστὴν ὄντα μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν. Contra Gall. c. 28. Ἀπίθανον λέγεις, κλέπτην τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν. k) δύο] H. 1. Arg. Lips. pro δύω. l) ὅλος] Ox. 2954. 3011.. Vulgo ὅλως. m) δ᾽] δὲ 2954. 3011.. n) ἱμερτόν τε θ. καὶ ἐράσμ.] σὲ θήσει ἐράσμιον Arg. o) συνακολουθεῖν] Ox. 2954.. Vulgo ἀκολουθεῖν. p) καὶ οὕτως] ex Ox. et codd. *Belini* quum aliis, opinor, tum 2954., qui statim ἅπαντ᾽ pro ἅπαντες. q) ἀναπείσομεν] ἵνα πείσωμεν P. mA1W.. r) ταῦτα] G. P. L. Ox. mA1W. I. A2. Arg. Lips.. Vulgo τάχα. s) ἑλὼν] 2954.. Vulgo ἔχων. t) πάντα ταῦτα ἤδη] ἤδη πάντα ταῦτα 2954.. u) πρέποι γὰρ ἂν] P. Gorl. 3011.. πρέπει γὰρ ἂν. 2954. 2956. I. V2. A2. Vulgo πρέπει γάρ. E Platone protulit *Hemsterhusius:* πρέποι γὰρ ἄν που καὶ σοὶ τὸ καλῶς διαλέγεσθαι. Adiunge Luc. Ad Hesiod. c. 3. πρέποι (Cod. *Witt.*, vulgo male πρέπον; tum enim iure requisiveris: πρέπον γὰρ ἂν εἴη, sicuti in Iov. Trag. c. 26. atque De Merc. Cond. c. 19. ἄλλως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη —.) γὰρ ἂν ὥςπερ — οὕτω δὲ καὶ ὑμῖν —. D. Mort. 2, 2. πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπᾳδόμενον. x) νικηφόρον] καντηφόρον Schol. et G. P., qui pergunt: εἶναι ὑμῖν παρεῖναι. I. νικητιφόρον. A2. καντιφόρον.

γὰρ ἔνεστί σοι τὸν ἔρωτα τὸ κάλλος τὸν γάμον τουτουῒ y) τοῦ μήλου πρίασθαι·

ΠΑΡ. Δέδοικα μή μου ἀμελήσεις z) μετὰ τὴν κρίσιν.

ΑΦΡ. Βούλει οὖν a) ἐπομόσομαι;

ΠΑΡ. Μηδαμῶς, ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν.

ΑΦΡ. Ὑπισχνοῦμαι δή σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν γυναῖκα καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι b) ἔτι αὐτὴν c) καὶ ἀφίξεσθαι παρ' ὑμᾶς εἰς d) τὴν Ἴλιον καὶ αὐτὴ παρέσομαι καὶ συμπράξω τὰ πάντα.

ΠΑΡ. Καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἵμερον καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις e);

ΑΦΡ. Θάῤῥει, καὶ τὸν Πόθον f) καὶ Ὑμέναιον ἔτι g) πρὸς τούτοις παραλήψομαι.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμί σοι h) τὸ μῆλον, λάμβανε i).

XXI.

Arg. Ridet Mars fabulam illam de catenâ Iovis coelesti (Iliad. *ϑ*, 1—27.) coram Mercurio, famulo verecundissimo.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΑΡ. Ἤκουσας ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπείλησεν ἡμῖν ὁ Ζεύς, ὡς ὑπεροπτικὰ καὶ k) ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω, φησίν, ἐγὼ μὲν 1

---

y) *τουτουῒ*] Ox. 2951.. Vulgo *τούτου*. z) *ἀμελήσεις*] *ἀμελήσῃς* Ox. 3011. Gorl.. Ita in Philops. c. 20. nescio quam recte libri omnes exhibent: *Ὅρα ἔφη ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τοῦ σκώμματος ὕστερον.* a) *Βούλει οὖν*] 2951. Gorl. I. V2. Arg. Lips.. *Βούλει τί σοι* Ox. Vulgo *Βούλει*, quod et ipsum om. Fl. H. Wech.. b) *σοι*] ex 2954.. c) *ἔτι αὐτὴν*] Hanc *Hemsterhusi* coniecturam interim recepi, non ut certo certiorem: neque enim *ἔτι* satis aptum censeo: sed quia ad sensum magis tamen ferri potest librorum lectione: *ἐπ' αὐτήν*. Delerem *ἐπ'*, si haec medela lenis videretur. d) *εἰς*] *ἐς* 2956.. e) *ἄξεις*] *ἕξεις* Ox.. f) *Πόθον*] *Πειθὼ* A. W.. g) *ἔτι*] ex Ox. 3011.. h) *σοι*] ex 2951. I. V2.. i) *λάμβανε*] Vulgo: *ἐπὶ τούτοις λάμβανε*. In Oxon. haec tria verba desunt. Ego non nisi *ἐπὶ τούτοις* induxi, a scribis bis positum, quum semel oporteret. *Λάμβανε, ecce*, da (*τῆ*) hast du, Vitar. Auct. c. 19. c. 25. et 27. Piscat. c. 47., quae exempla sint plurimorum loco.
k) *καὶ*] *ὡς* 2956..

κἀμὲ κανηφόρον] *Φιλόχορος ἐν Β. Ἀτθίδος φησίν, ὡς, Ἐριχθονίου βασιλεύοντος, πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ Θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.* V..

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν l) καθήσω m), ὑμεῖς δ' ἀποκρεμασθέντες n) κατασπᾶν βιάσεσθέ o) με, ἀλλὰ p) μάτην πονήσετε, οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε q)· ἐγὼ δὲ εἰ r) θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν s) συνανασπάσας t) μετεωριῶ, καὶ τἆλλα u) ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δέ, ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων x) ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταβαρήσειν y) αὐτόν, κἂν z) τὴν γῆν κἂν a) τὴν θάλασσαν προςλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην.

2 ΕΡΜ. Εὐφήμει ὦ Ἄρες b), οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καί τι κακὸν c) ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας.

ΑΡ. d) Οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν e) ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ f) πρὸς μόνον σέ, ὃν ἐχεμυθεῖν g) ἠπιστάμην; ἃ

---

l) σειρὰν] σειρὴν Gu.. m) καθήσω] καθεὶς 2956. καθήσας 3011.. n) ὑμεῖς δ' ἀποκρεμ.] ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμ. 3011. Gu. Vulgo ὑμεῖς δ' ἢν ἀποκρεμ.. o) βιάσεσθε] Gu.. βιάζησθε I. V2. βιάζητε 2956. βιάζεσθε vulgo et 3011.. p) ἀλλὰ] ex Gu.. q) δὴ καθελκύσετε] ἂν καθελκύσητε Gu., unde exsculpas: ἂν καθελκύσαιτε. r) ἐγὼ δὲ εἰ] Gu.. Vulgo εἰ δὲ ἐγώ. Ceterum cum fructu contendes, ubi eadem res ex Homero refertur, Iov. Confut. c. 4. — ὁπότε ἠπείλεις αὐτοῖς ὡς ἀπὸ σειρᾶς τινος χρυσῆς ἀναρτησόμενος τὰ πάντα. ἔφης γὰρ αὐτὸς μὲν τὴν σειρὰν καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅμα πάντας, εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαμένους κατασπᾶν βιάζεσθαι (l. βιάσεσθαι), οὐ μὴν κατασπάσειν γε, σὲ δέ, ὁπόταν ἐθελήσῃς, ῥᾳδίως ἅπαντας Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι αὐτῇ τε θαλάσσῃ. De Hist. Consc. c. 8. οὐδ' ὁπόταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ἀπὸ μιᾶς σειρᾶς ἀνασπάσας αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν καὶ θάλατταν, δεδίασι, μὴ —. et Iov. Trag. c. 45. Ἀλλὰ σὺ ὁπόταν ὦ Ζεῦ ἐθελήσῃς, σειρὴν χρυσείην καθεὶς ἅπαντας αὐτοὺς Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις αὐτῇ τε θαλάσσῃ. s) θάλασσαν] θάλατταν 3011.. t) συνανασπάσας] Gu.. Vulgo συναρτήσας. u] τἆλλα] τὰ ἄλλα Gu.. x) καθ' ἕνα πάντων] *Graevius*. 2956. Gu.. Vulgo καθ' ἓν ἁπάντων. y) καταβαρήσειν] καταπονήσειν I. 2956.. z) κἂν] ἢν καὶ Gu.. a) κἂν] καὶ Gu., uti *Hemsterhusius* male coniecerat. b) Ἄρες] Ἄρη 2956.. c) κακὸν] κακῶν 2956.. d) ΑΡ.] superscriptum in Gu.. e) ἂν] om. Gu.. f) οὐχὶ δὲ] ἀλλ' οὐχὶ Gu.. Quod posthabui. Cf. Prometh. s. Cauc. c. 6. Πάνυ γοῦν ὦ Προμηθεῦ μακρῶν δεῖ λόγων — οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνα τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων. Philopseud. c. 17. μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, ταῦτα εἶδεν οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν —; Saturnal. c. 36. Πρὸς γὰρ σὲ οἴει μόνον ὑπὸ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι ὦ Κρόνε οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν —; Hermotim. c. 33. ἢ νομίζεις ἐνταῦθα σιωπήσεσθαι ἡμῖν τοὺς ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμέ —; Ubi vix credas, ex uno libro *Schmie-*

δ᾽ οὖν h) μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρός σε i)· μέμνημαι γάρ k) οὐ πρὸ πολλοῦ, ὁπότε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες ἐπεβούλευον l) ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας, καὶ εἴ γε μὴ m) ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμα-

---

derum edere potuisse: *οὐχ ἡδέα γελάσαντας*, quod sensui plane refragatur, credo etiam linguae et usui. Graeci enim quemadmodum crebro usurparunt *ἡδὺ γελᾶν* et *ἡδέως γελᾶν* item, etsi aliquanto rarius, dixere, ita vix unquam eos adducor ita esse loquutos: *ἡδέα γελᾶν*. g) *ἐχεμυθεῖν*] *ἐχεμυθήσειν* Gu.. h) *δ᾽ οὖν*] Gu.. Vulgo *γοῦν*. i) *σιωπῆσαι πρός σε*] *πρός σε κρύψαι* 2956.. k) *μέμνημαι γάρ*] *σου εἰπόντος* addit Gu.. l) *ἐπεβούλευον*] I. Gorl.. Vulgo *ἐπεβούλευσαν*. Eodem tendit Iup. Trag. c. 40. *Ἀτὰρ ἡδέως ἂν καὶ ἀκούσαιμι, οἵστισι μάλιστα ἐπείσθης τῶν Ὁμήρου, ἆρα οἷς περὶ τοῦ Διὸς λέγει, ὡς ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν ἡ θυγάτηρ καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ γυνὴ —;* m) *καὶ εἴ γε μή*] Libri omnes: *καὶ εἰ μή γε*. Nullo iure obtenderis locum D. Marin. 5, 2. *αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἑκάστη καὶ αὑτῆς ἠξίου εἶναι τὸ μῆλον καὶ εἰ μή γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν τὸ πρᾶγμα προὐχώρησεν.* Nam *nil agit exemplum, litem quod lite resolvit* scribendumque illic ex cod. *Guelferb.*: *καὶ εἴ γε μή*. Res ita se habet. *Γε* in loquutione: *εἰ μὴ — γε* aut pertinet ad *εἰ μή*, aut illud vocabulum spectat, quod interiectum est: si hoc, vim addit voci ei, quam sequitur, ut: *εἰ μὴ τοῦτό γε ἀληθές ἐστιν* nisi *hoc* verum est, wenn nicht *dieses* wahr ist, quamquam huius quidem rationis exempla nunc non succurrunt; si illud, tum vero voces *εἰ μὴ — γε* iunctae designant: *nisi forte*, wenn nicht etwa, re dubitantius prolatâ, quam per *εἰ μή* simplex, veluti Luc. Philopseud. c. 26. *εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευσας.* Saturnal. c. 4. — *εἰ μὴ σοί γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα* cet.. Aristaenet. II, 2. *φίλος γὰρ Πυθιάδος τίς, εἰ μή γε Ζεὺς ταῦρος ἢ χρυσὸς ἢ κύκνος γινόμενος διὰ σέ;* Adde, quibus *Hermannus*, ad Viger. p. 825. usus est, tres locos Euripidis. Nunc ad hanc normam exigas velim duo superiores Luciani locos; apparebit, ut spero, *εἰ μή γε* prorsus esse perversum. Per formulam autem *καὶ εἴ γε μή* transitur *ad rem maiorem proxime praegressa et graviorem, quae etsi revera non accidit, facta tamen esset, nisi per nescio quod impedimentum fuisset.* Hermot. c. 9. *καὶ ἐβόα καὶ ὠργίζετο καὶ εἰ μὴ τῶν συνήθων τινὲς ἐν μέσῳ γενόμενοι ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εὖ ἴσθι προσφὺς ἂν ἀπέτραγεν αὐτοῦ τὴν ῥῖνα.* Toxar. c. 31. *ἐπιπολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντίφιλον — καὶ εἴ γε μὴ τοὔνομα ἐβόησεν — κἂν ἐπιπολὺ ἠγνοήσεν ἂν ὅστις ἦν.* De Sacrific. c. 6. *χωλευθῆναι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πτώματος — καὶ εἴ γε μὴ αἱ Λήμνιαι καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο, κἂν ἐτεθνήκει ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος.* Iup. Tragoed. c. 40. *ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι — καὶ εἴ γε μὴ τὸν Βριάρεων ἡ Θέτις ἐκάλεσεν, ἐλεήσασα τὸ γιγνόμενον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτι-*

χον Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο n) αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ. ταῦτα λογιζομένῳ ἐπῄει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιῤῥημοσύνῃ o) αὐτοῦ.

ΕΡΜ. p) Σιώπα, φημί q). οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

στος *Ζεύς.* Bis Accus. c. 1. *ὥςτε εἴ μὴ τὴν ῥῖνα ὀξὺς ἦν, κἂν ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ Λυδὸς καταγελῶν.* Cal. non tem. cred. c. 3. *βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια — καὶ εἴ γε μὴ τῶν συνειλημμένων τις — τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας ἔφη — ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλήν.* Catapl. c. 4. *Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ — αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγών.* Calumn. non tem. cred. c. 16. *ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε — καὶ εἴ γε μὴ κληθεὶς ἔσωθεν ἔπινε — ἀπολώλει ἄν.* De Saltat. c. 83. *διεῖλε τὴν κεφαλὴν κατενεγκὼν καὶ εἴ γε μὴ ὁ πῖλος ἀντέσχε — ἀπολώλει ἂν ὁ κακοδαίμων Ὀδυσσεύς.* Icaromen. c. 12. bis. *ἐπὶ πολὺ ἠπόρουν — καὶ εἴ γε μὴ τὸν Ῥόδιον κολοσσὸν ἐθεασάμην — εὖ ἴσθι παντελῶς ἄν με ἡ γῆ διέλαθε.. τὴν γῆν ἐζήτεις — καὶ εἴ γε μὴ ὁ κολοσσὸς ἐμήνυσέ σοι, τάχα ἂν ἄλλο τι ᾠήθης ὁρᾶν.* Philopseud. c. 14. *ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπεσχόλησεν αὐτόν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ περιπάτου ἠπίστατο.* ibid. c. 33. *ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων — καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.* De Merc. Cond. c. 33. *τὸν τράχηλον ἐπικεκλασμένον — καὶ εἴ γε μὴ πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ, καὶ τὸν κεκρύφαλον ἔχοντα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἂν συγκαθέζεσθαι.* Nonnulla ex his exemplis in minori similitudine tamen non gravatus sum apponere, ut, quoniam pro *κἂν ἐδέδετο* unius Codicis *ἐδέδετο ἂν* statim proferam, utrumque hunc modum, ut sane par erat, ab Luciano comprobatum esse eluceret. At vero quum prior illa ratio maioris cuiusdam elegantiae habeat praeiudicium, et de Sacrific. c. 6. adoptanda est paucorum testium lectio: *κἂν ἐτεθνήκει* pro *ἐτεθνήκει ἄν*, et vero hic istud *ἐδέδετο ἂν* profecto adspernandum. n) *κἂν ἐδέδετο*] *ἐδέδετο ἂν* 2956.. o) *καλλιῤῥημοσύνῃ*] Arg. Lips.. *καλλιρημοσύνῃ* vulgo et Gu.. p) *Ἑρμ.*] *Ἀρ.* Gu., sed correctum. q) *Σιώπα, φημί*] Gu.. Legebatur: *Σιώπα, εὐφήμει.* Hanc emendationem si viri quidam optimi, sed verborum haud sane parci, in lucem primi protraxissent, quam multa verba perderent? Nos haec tantum inculcamus, coniuncta verba: *Σιώπα, εὐφήμει* (Interpres: *Tace, fave linguae.* Imo: *linguâ*) non posse in pedestri scriptore tolerari, neque Tragicorum grandia sonantium loquutionem: *Σίγα, σιώπα.* atque consimiles in tenui Luciano quidquam valere, nec magis formulas quasdam solemnes, v. c. *Ἄκουε, σίγα*, ut huius loci rationem invitae sequantur, cogi debere; *φημὶ* vero postponi Imperativis, ubi quis rem iam antea indicatam secundo loco graviter imperet vetetve, *inquam*, velut D. Deor. 9, 1. *μὴ ἐνόχλει, φημί.* ibid. 13, 2. *παύσασθε, φημί.* D. Mort. 22, 1. *Ἀπόδος, φημί.* D. Concil. c. 11. *Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων.* Iov. Tragoed. c. 6. *ἀποσέμνυνε, φημί.*, ut Cod. Oxon. praebuit rectissime.

XXII.

Arg. Fabularum de Panis ortu, naturâ, ingenio, artibus et amoribus faceta irrisio.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΠΑΝ. Χαῖρε ὦ πάτερ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Νὴ καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; 1

ΠΑΝ. Οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα. πῶς οὖν υἱὸς ἐμὸς εἶ;

ΠΑΝ. Μοιχίδιός εἰμι, ἐξαίρετός r) σοι γενόμενος.

ΕΡΜ. Νὴ Δία, τράγου ἴσως s) τινὸς μοιχεύσαντος αἶγα· ἐμὸς t) γὰρ πῶς, κέρατα ἔχων καὶ ῥῖνα τοιαύτην καὶ πώγωνα λάσιον καὶ σκέλη δίχηλα καὶ τραγικὰ καὶ οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς;

ΠΑΝ. Ὁπόσα u) ἂν ἀποσκώψῃς εἰς x) ἐμέ, τὸν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ ἐπονείδιστον ἀποφαίνεις y), μᾶλλον δὲ z) σεαυτάν, ὃς a) τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖς, ἐγὼ δὲ ἀναίτιος.

ΕΡΜ. Τίνα b) δὲ καὶ φὴς σου c) μητέρα; ἤπου d) ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας e) ἔγωγε;

ΠΑΝ. Οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ᾽ ἀνάμνησον σεαυτόν, εἴποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσω. τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς καὶ ἐπιπολὺ ἀπορεῖς; τὴν Ἰκαρίου λέγω, τὴν f) Πηνελόπην.

ΕΡΜ. Εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ᾽ ἐμοῦ g) τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν;

2 *ΠΑΝ.* Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ, ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὦ παῖ, μήτηρ μέν σοι h), ἔφη, ἐγώ i) εἰμι, Πηνελόπη ἡ Σπαρτιᾶτις k), τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν τὸν l) Μαίας καὶ Διός, εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε· ὁπότε

---

r) ἐξαίρετος] I. mA1W. Gorl. A2. Vulgo ἐξ ἔρωτος. s) ἴσως] om. Gu.. t) ἐμὸς] ἐμοὶ Gu.. u) ὁπόσα] 2956. 3011. Gorl. P. I. mA1W. V2. A2. ὅσα vulgo et Gu.. x) εἰς] om. Gu.. y) ἀποφαίνεις] 2956. 3011. Gorl. P. I. mA1W. V2. A2. Arg. Lips.. ἀποφαίνῃ vulgo et Gu.. z) δὲ] om. Gu.. a) ὃς] ὡς Gu.. b) τίνα] ἥντινα 3011.. c) σοῦ] superscriptum in Gu.. d) ἤπου] Lips.. μήπου C. 2956. ἢ ποῦ Gu. Vulgo ἤπου. e) αἶγα μοιχεύσας] μοιχεύσας αἶγα Gu.. f) τὴν] ex Gu.. g) ἐμοῦ] παῖδα addit Gu.. h) σοι] 2956. 3011. Gorl.. Vulgo σου, quod in Gu. superscriptum. i) ἔφη, ἐγὼ] ἐγώ, ἔφη Gu.. k) ἡ Σπαρτιᾶτις] Σπαρτιάτις Gu.. l) τὸν] om. Gu..

γάρ μοι συνῆν m) ὁ πατὴρ ὁ σός, τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν, ὡς λάθοι, καὶ διὰ τοῦτο n) ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ.

ΕΡΜ. Νὴ Δία, μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον o). ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι p) ἀγένειος αὐτὸς q) ὢν σὸς πατὴρ κεκλήσομαι καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ r) πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ;

3 *ΠΑΝ.* Καὶ μὴν οὐ καταισχυνῶ σε ὦ πάτερ, μουσικός τε γάρ εἰμι καὶ συρίζω πάνυ καπυρὸν s), καὶ ὁ Διόνυσος t) οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλ᾽ u) ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηταί x) με καὶ ἡγοῦμαι y) αὐτῷ τοῦ χοροῦ, καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου, ὁπόσα z) περὶ Τεγέαν a) καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω b), πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω c) δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἁπάσης, πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας, οὕτως ἠρίστευσα ἐν Μαραθῶνι, ὥςτε καὶ ἀριστεῖον ᾑρέθη d) μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον· ἢν γοῦν ἐς e) Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς τὸ f) ὄνομα.

ΕΡΜ. Εἰπὲ δέ μοι, γεγάμηκας ὦ Πὰν ἤδη; τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε.

ΠΑΝ. Οὐδαμῶς ὦ πάτερ, ἐρωτικὸς γάρ εἰμι καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὼν μιᾷ.

ΕΡΜ. Ταῖς g) αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις h).

ΠΑΝ. Σὺ μὲν σκώπτεις, ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἠχοῖ καὶ τῇ Πίτυϊ i) σύνειμι καὶ ἁπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι καὶ πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οἶσθα οὖν ὅ, τι χαρίσῃ ὦ τέκνον k) τὸ l) πρῶτον αἰτοῦντί μοι m);

m) *μοι συνῆν*] *συνῄει μοι* Gu.. *μοι συνῄει* 2956. 3011. *μοι συνείη* I.. n) *διὰ τοῦτο*] *διατοῦτο* Gu.. o) *τι τοιοῦτον*] *τοιοῦτό τι* 2956. *τοιοῦτόν τι* 3011.. p) *ἔτι*] *εἶτα* Gu.. q) *αὐτὸς*] om. Gu.. r) *παρὰ*] *περὶ* I. A1. Fr. A1. Wech.. s) *καπυρὸν*] *λιγυρὸν* *in quibusdam libris*, ut ait *Bourdel.*, Gorl. Gu.. t) *ὁ Διόνυσος*] *Διόνυσος* Gu.. u) *ἀλλ᾽*] Gu.. Vulgo *ἀλλά*. x) *πεποίηται*] 2956. 3011. Gu.. Vulgo *πεποίηκε*. y) *ἡγοῦμαι*] *δὲ* addit Gu.. z) *ὁπόσα*] *ὅσα τε* Gu.. a) *Τεγέαν*] *Πέταιαν* 2956.. b) *ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω*] om. Gu.. c) *ἄρχω*] *ἐξάρχω* Gu.. d) *ᾑρέθη*] *ἡρέθη* F. *ᾑρέθη* I. V2. A1. Arg. Lips.. e) *ἐς*] *εἰς* Gu.. f) *τὸ*] ex Gu.. g) *ταῖς*] *ταῖς οὖν* I. V2. Arg.. *ταῖς γοῦν* Gu. *ταῖς γυναιξὶ* (pro *ταῖς αἰξὶ*) 2956.. h) *ἐπιβαίνεις*] *ἐπιχειρεῖς* 2956. Gorl. A. P. mA1.W. Gu.. *ἐπιχορεῖς* I. *ἐπιχαρεῖς* A2.. i) *Πίτυϊ*] *Πυθοῖ* A. P. L. I. A2.. k) *ὦ τέκνον*] post *οὖν* habent 2956. 3011. Gu.. l) *τὸ πρῶτον*] Gorl. 2956. 3011. et Gu., in quo pro *τὸ* superscriptum *τῶ*. Vulgo *τὰ πρῶτα*. m) *μοι*] post *οἶσθα οὖν ὅ, τι* habet Gu..

ΠΑΝ. Πρόςταττε ὦ πάτερ n), ἡμεῖς δὲ o) ἴδωμεν p) ταῦτα.

ΕΡΜ. Καὶ q) πρόςιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ, πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με, ἀκούοντός γέ τινος r).

XXIII.

Arg. Familiare Apollinis et Bacchi colloquium de summâ trium unius eiusdemque matris filiorum, Cupidinis, Hermaphroditi et Priapi dissimilitudine. Ridentur inprimis Priapeia.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

ΑΠ. Τί ἂν λέγοιμεν; ὁμομητρίους ὦ Διόνυσε ἀδελφοὺς 1
εἶναι s) Ἔρωτα καὶ Ἑρμαφρόδιτον καὶ Πρίαπον, ἀνομοιοτάτους t) ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος u) καὶ τοξότης καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἁπάντων ἄρχων, ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίαν-

---

n) πάτερ] post hanc vocem Ἑρμ. (ante καὶ deleto Ἑρμ.) est in Gu. et mA1W., sed in hoc quidem ea persona mox deleta. o) ἡμεῖς δὲ] ἡμεῖς μὲν Gorl. ἵν' ἡμεῖς μὲν Gu.. p) ἴδωμεν] ἰδῶμεν mA1W. εἰδῶμεν P. A2. Gu.. q) καὶ] ποιεῖ καὶ Gu.. r) ἀκούοντός γέ τινος] ἀκούοντός τινος Gorl. ἄλλου ἀκούοντος Gu.. Praeclarè autem iudicat *Hemsterhusius: Verba* ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα *mihi sane non placent neque adeo videntur integra.* Nam omnino totum locum patet foedissime esse corruptum. Sed quum mihi emendandi ratio parum processisset, ad *Hermannum* me contuli; emendationem Vir Summus nobis impertiit hanc: *ΠΑΝ.* πρόςταττε ὦ πάτερ. *ΕΡΜ.* ταῦτα ποίει· καὶ πρόςιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ. πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με ἄλλου ἀκούοντος· ἡμεῖς δὲ εἰδῶμεν ταῦτα.
s) εἶναι] ὄντας et mox εἶναι pro ὄντας Gu.. t) ἀνομοιοτάτους] 2954. Gu.. Vulgo ἀνομοίους. u) πάγκαλος] ἔρως addit Gu..

καὶ Πρίαπον] Ὁ Πρίαπος ὑπερμέγεθες εἶχεν αἰδοῖον ὑπὲρ ἡμιόλιον τοῦ λοιποῦ σώματος ὄν. Τινές φασι τὸν Πρίαπον εἶναι τὸν αὐτὸν τῷ Διονύσῳ, ἐπιθετικῶς αὐτοῦ τούτου δῆθεν Πριάπου καλουμένου. Ἄλλοι [μὲν] Διονύσου μὲν υἱόν, μητρὸς δὲ ἢ Ἀφροδίτης ἢ Διώνης. Μνασέας δὲ ὁ Πιταρεὺς ἑρμαφρόδιτον τὸν Πρίαπον λέγει. Ἄλλοι δὲ Ἀφροδίτης υἱόν, ἣ ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς λειμῶνας ἐπὶ τῇ ἀμορφίᾳ τῶν μηδέων αἰδοῖ ἐχομένη. εἶχε γάρ, φασί, γλῶσσαν μεγάλην καὶ γαστέρα καὶ αἰδοῖον· λεχθῆναι δὲ ἐπὶ αὐτῷ, ὅτι σημαίνει τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ, ὡς ὁ κρατῶν γλώσσης καὶ γαστρὸς καὶ μίξεως ἄμεμπτον ἕξει τὸν βίον. V.

Τὸ δὲ αἰδοῖον αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμιόλιον τοῦ λοιποῦ σώματος γενέσθαι φασί. C. M.

δρος καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, οὐκ ἂν διακρίνειας x), εἴτ᾽ ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ παρθένος, ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικὸς ὁ Πρίαπος.

ΔΙΟ. Μηδὲν θαυμάσῃς ὦ Ἄπολλον, οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τούτων y), ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστρός, ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια, ὥςπερ ὑμεῖς, γίνονται.

ΑΠ. Ναί· ἀλλ᾽ ἡμεῖς ὅμοιοι z) ἐσμέν, καὶ ταὐτὰ a) ἐπιτηδεύομεν· τοξόται γὰρ ἄμφω.

ΔΙΟ. Μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτὰ ὦ Ἄπολλον· ἐκεῖνα δὲ b) οὐχ ὅμοια, ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτονεῖ c) ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ d) τοὺς κάμνοντας.

ΑΠ. e) Οἴει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἥγε καὶ παρεσκεύασται f) ἤν τις Ἕλλην ἀφίκηταί ποτε ἐς g) τὴν Ταυρικήν, συνεκπλεῦσαι μετ᾽ αὐτοῦ, μυσαττομένη τὰς σφαγάς;

2 ΔΙΟ. Εὖγε ἐκείνη ποιοῦσα. Ὁ μέντοι h) Πρίαπος (γελοῖον γάρ τί σοι διηγήσομαι) πρώην ἐν Λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρῄειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξάμενός με καὶ ξενίσας παρ᾽ αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμένοι i) περὶ k) αὐτάς που μέσας τὰς l) νύκτας ἐπαναστὰς ὁ γενναῖος ..... αἰδοῦμαι δὲ λέγειν.

ΑΠ. m) Ἐπείρα σέ; n)

ΔΙΟ. Τοιοῦτόν o) ἐστι.

ΑΠ. Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΔΙΟ. Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἐγέλασα;

ΑΠ. Εὖγε, τὸ p) μὴ χαλεπῶς, μηδὲ q) ἀγρίως· συγγνωστὸς γάρ, εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα.

---

x) διακρίνειας] C. διακρίνας Fl. διακρίναις vulgo et Gu.. y) τούτων] 2956.. Vulgo τούτου. z) ὅμοιοι] ὅμοιοι μὲν 2956.. a) ταὐτὰ] 2956.. Vulgo τὰ αὐτὰ. b) δὲ] μέντοι Gu.. c) ξενοκτονεῖ] V2. S. A. Gu.. Vulgo ξενοκτενεῖ. d) ἰᾷ] θεραπεύεις 2954. Gu.. e) Ἀπ.] Baccho tribuit vero superscripto Gu.. f) παρεσκεύασται] παρεσκεύαστο 2954. Gu.. g) ἐς] εἰς Gu. h) μέντοι] 2954. 3011. Gu.. Vulgo μὲν γάρ τοι. i) ὑποβεβρεγμένοι] ὑποβεβρεγμένος Gu.. k) περὶ] 2954.. Vulgo κατ᾽. l) τὰς] ex l. V2.. Notissimum illud περὶ μέσας νύκτας apud Xenophontem, Lucianum (Philops. c. 14. Necyomant. c. 7. Peregrin. c. 55.), alios, hic περὶ stabilit, sed adversus τὰς ecquis afferat? De Merc. Cond. c. 26. περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ μεσονύκτιον. m) Ἀπ.] Ab ἐπείρασε — ταῦτα Apollini dat Gu. n) Ἐπείρα σε] ἐπείρασε A2. ἐπείρασεν, superscripto προςέβαλε, 2954. ἐπείρασέ ὦ Διόνυσε Gu.. o) τοιοῦτον] τοιοῦτος Gu.. p) Εὖγε τὸ] εὖ τῷ Gu.. Ceterum in 2954. hic inter lineas legitur Scholion: ἐνεγκεῖν δηλ. [δηλονότι]. q) μηδὲ] μὴ δὲ Gu..

ΔΙΟ. Τούτου μὲν οὖν ἕνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἂν ὦ Ἄπολλον ἀγάγοι τὴν πεῖραν· καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης, ὡς καὶ νήφοντα ἄν σοι r) τὸν s) Πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.

ΑΠ. Ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει γε ὦ Διόνυσε· ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τὰ t) τόξα.

XXIV.

Arg. Querelae Mercurî de immensis et infinitis famulatus sui coelestis negotiis.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

ΕΡΜ. Ἔστι γάρ τις ὦ μῆτερ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερός μου u); 1

ΜΑΙ. Μὴ λέγε ὦ Ἑρμῆ τοιοῦτο x) μηδὲν y).

ΕΡΜ. Τί μὴ λέγω, ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνων καὶ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἕωθεν μὲν z) γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν δεῖ τὸ συμπόσιον a) καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν b) εὐθετήσαντά τε c) ἕκαστα παρεστάναι τῷ Διῒ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα ἔτι d) κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ e) νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ. οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι κἀν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν f) ἀλλ' ἔτι καὶ g) νεκρικὰ συνδια-

---

r) καὶ νήφοντα ἄν σοι] νήφοντά σοι ἔτι I. νήφοντά σοι ἂν V2.. s) τόν] om. Gu.. t) τὰ] ex Gu..

u) ἀθλιώτερός μου] Gu.. Vulgo ἀθλιώτερος ἐμοῦ. x) τοιοῦτο] Arg. Gu.. Vulgo τοιοῦτον. y) μηδὲν] μηδὲ ἕν τι I. et, nisi quod ἕν, V2. denique Gorl., qui statim μὴ λέγω (pro τί μὴ λέγω). Non turbatum est in D. Meretr. 12, 4. μὴ λέγε .. τί μὴ λέγω; z) μὲν] om. Gu.. a) δεῖ τὸ συμπόσιον] Gu.. Vulgo τὸ συμπόσιον δεῖ. b) κλισίαν] 2956. 3011. Gorl.. Vulgo ἐκκλησίαν. c) εὐθετήσαντά τε] Gorl.. εὖ, εἶτα ἔχοντα Gu. εἶτα εὐθετήσαντα vulgo. d) ἔτι] ἤδη Gu.. e) μηδὲ] μὴ δὲ Gu.. f) ἐκδιδάσκειν] διδάσκειν, ἐκ superscripto Gu.. g) ἀλλ' ἔτι καὶ] ἀλλὰ καὶ ἔτι καὶ Gu..

2 πράττειν μεμερισμένον. Καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἑκάτερος h) ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου i) εἰσίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κἀκεῖνα k) ποιεῖν ἀναγκαῖον, καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης l) ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος m) διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρός n), ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ, τι πράττει ἡ παῖς, μηδ' o) ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην, εἶτ' ἐκεῖθεν ἐς p) Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. εἰ γοῦν q) δυνατὸν ἦν r), ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι, ὥςπερ οἱ s) ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.

ΜΑΙ. Ἔα ταῦτα ὦ τέκνον, χρὴ γὰρ πάντα t) ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥςπερ ἐπέμφθης u), σόβει ἐς x) Ἄργος εἶτα ἐς y) τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς z), ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες.

XXV.

Arg. **Rector mundi invehitur in Solem, qui imprudenti filio Phaëthonti currum suum vehendum commiserit itaque res cunctas conturbaverit.**

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

ΖΕΥΣ. Οἷα πεποίηκας ὦ Τιτάνων κάκιστε; ἀπολώλεκας τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἅρμα,

---

h) ἑκάτερος] om. Gu.. i) ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου] 2956. 3011. Gorl.. καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾅδου Gu.. Vulgo ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾅδου. k) καὶ ταῦτα κἀκεῖνα] κἀκεῖνα καὶ ταῦτα 2956. 3011. l) καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης] 2956. 3011.. καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ B2. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱὸς vulgo et Gu.. m) Ἀτλαντίδος] 2956. 3011. Gorl.. Ἄτλαντος vulgo et Gu.. n) ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς] Vel haec esse valde corrupta oportet, vel, quod potius credo, *Lucianum* memoriae vitio, dum his ludicris animum relaxat, parum adtentum pro sorore Cadmi filiam posuisse. *Hemsterhusius.* o) μηδ'] 2956. μὴ δὲ Gu.. Vulgo μηδὲ. p) ἐς] εἰς Gu.. q) γοῦν] Gorl.. Vulgo et Gu. γοῦν μοι. r) ἦν] om. Gu.. s) οἱ] om. Lips.. t) πάντα] ταῦτα Gu.. u) ἐπέμφθης] ἐπέμφης Gu.. x) ἐς] εἰς Gu.. y) ἐς] εἰς Gu.. z) λάβῃς] 2956. 3011. Gorl. Gu.. Vulgo λάβοις.

ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς, τὰ δὲ ὑπὸ κρύους διαφθαρῆναι ἐποίησε πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ. καὶ ὅλως οὐδὲν ὅ, τι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε, καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεὶς τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον καὶ διφρηλάτην ἐκπέπομφας.

ΗΛ. Ἥμαρτον ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε, εἰ ἐπείσθην υἱῷ πολλὰ ἱκετεύοντι· πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικοῦτον γενήσεσθαι κακόν;

ΖΕΥΣ. Οὐκ ᾔδεις, ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς, εἰ βραχύ τις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα; ἠγνόεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμόν, ὡς δεῖ συνέχειν a) ἀνάγκῃ τὸν χαλινόν; εἰ γὰρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ὥςπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαιά, μετ᾽ ὀλίγον δὲ ἐπὶ τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίοτε, καὶ ἄνω καὶ κάτω c) ὅλως ἔνθα ἐβούλοντο αὐτοί, ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ, τι χρήσαιτο αὐτοῖς.

ΗΛ. Ταῦτα μὲν πάντα ἠπιστάμην καὶ διὰ τοῦτο ἀντεῖχον ἐπιπολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ δὲ κατηλιπάρησε δακρύων καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ᾽ αὐτοῦ, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα ὑπεθέμην, ὅπως μὲν χρὴ βεβηκέναι b) αὐτόν, ἐφ᾽ ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχθῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάταντες αὖθις ἐπινεύειν καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι τῶν ἡνιῶν καὶ μὴ ἐφιέναι τῷ θυμῷ τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνοι· ὁ δὲ (παῖς γὰρ ἦν) ἐπιβὰς τοσούτου d) πυρὸς καὶ ἐπικύψας ἐς βάθος ἀχανὲς ἐξεπλάγη, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι, ὡς ᾔσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβεβηκότα καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίου ἐξετράποντο τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείς, οἶμαι δεδιώς, μὴ 2

---

a) συνέχειν] ξυνέχειν 3011.. b ἄνω καὶ κάτω] ἄνω κάτω 2956.. Quod in Luciano despiciendum suspicerem forsitan in Demosthene. Quanquam in uno quidem loco Philipp. I, 41, 4. Bekk. καὶ ὑμεῖς ἐὰν ἐν Χεῤῥονήσῳ πύθησθε Φίλιππον, ἐκεῖσε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, ἐὰν ἐν Πύλαις, ἐκεῖσε, ἐὰν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. ἄνω κάτω sufficere cum *Bekkero* et *Schaefero* non ausim. Quid ita? Quia Lucianus De Merc. Cond. c. 24. ἕωθέν τε ὑπὸ κώδωνι ἐξαναστὰς ἀποσεισάμενος τοῦ ὕπνου τὸ ἥδιστον συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. dixit summum oratorem, ut arbitror, imitatus, id quod clarius etiam foret, si in Demosthene συμπεριθεῖτε cum *Iensio* scribendi potestatem fecissent Codices. c) βεβηκέναι] ἐπιβεβηκέναι 2956.. d) τοσούτου] τοσοῦτον Par..

ἀφηνιάζουσιν εὐθύς] τοὺς χαλινοὺς ἀποῤῥίπτουσι. V.

ἐκπέσῃ αὐτός e), εἴχετο τῆς ἄντυγος. ἀλλὰ ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην κἀμοὶ ὦ Ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος.

3 *ΖΕΥΣ.* Ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας; νῦν μὲν οὖν συγγνώμην ἀπονέμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἤν τι ὅμοιον παρανομήσῃς ἤ τινα f) τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον ἐκπέμψῃς, αὐτίκα εἴσῃ, ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος. ὥςτ' ἐκεῖνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ἵναπερ ἔπεσεν ἐκδιφρευθείς, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι καὶ αἴγειροι γιγνέσθωσαν g ἐπὶ τῷ πάθει. σὺ δὲ συμπηξάμενος h) τὸ ἅρμα (κατέαγε γὰρ καὶ i) ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ καὶ ἅτερος τῶν τροχῶν συντέτριπται) ἔλαυνε ὑπαγαγὼν k) τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἁπάντων.

XXVI.

Arg. De Dioscurorum, quibus distingui possint, notis, fraterno amore et negotiis salutaribus.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1 *ΑΠ.* Ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ Κάστωρ ἐστὶ τούτων ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν διακρίναιμι αὐτούς.

ΕΡΜ. Ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ξυγγενόμενος ἐκεῖνος Κάστωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης.

ΑΠ. Πῶς διαγιγνώσκεις l); ὅμοιοι m) γάρ.

ΕΡΜ. Ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἄπολλον ἔχει ἐπὶ τοῦ προςώπου τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων, ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων. καὶ μάλιστα ὑπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη τῷ Ἰάσονι συμπλέων, ἅτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον n) ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόςωπον

ΑΠ. Ὤνησας o) δείξας p) τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τά γε ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ ᾠοῦ τὸ ἡμίτομον καὶ ἀστὴρ ὑπερά-

---

e) ἐκπέσῃ αὐτός,] 2954.. Vulgo ἐκπέσῃ, αὐτὸς f) ἤ τινα] Hic locus pisce sanior. Quare *Struvi* opinionem sciens prudensque praetereo. g) γιγνέσθωσαν] γενέσθωσαν 2954. 2956. 3011.. γινέσθωσαν Arg. h) συμπηξάμενος] ξυμπηξάμενος 2955. 3011.. i) γὰρ καὶ] δὲ Fl.. k) ὑπαγαγὼν] ἐπαγαγὼν 2954. 3011.. l) διαγιγνώσκεις] διαγινώσκεις 2954. 295.. m) ὅμοιοι] ὅμοιος 3011.. n) τοιοῦτον] τοιοῦτο 2954.. o) ὤνησας] ὤνησαι 2956.. p) δείξας] Fl. 2954.. Vulgo διδάξας νῳ καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἵππος ἑκατέρῳ λευκός, ὥςτε πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προςεῖπον Κάστορα Πολυδεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόματι. ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε οὐκ ἄμφω ξύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἄρτι μὲν νεκρός, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν ἅτερος αὐτοῖν;

ΕΡΜ. Ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔδει 2
ἕνα μὲν τεθνάναι τῶν Λήδας υἱέων, ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.

ΑΠ. Οὐ ξυνετὴν ὦ Ἑρμῆ τὴν νομήν, οἵγε q) οὐδ' ὄψονται οὕτως ἀλλήλους. ὅπερ ἐπόθουν, οἶμαι, μάλιστα, πῶς γὰρ ὁ μὲν παρὰ θεοῖς ὁ δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὤν; πλὴν ἀλλά, ὥςπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις παιδοτρίβης ἄριστος ὤν, ἡ δὲ Ἄρτεμις μαιεύεται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ τέχνην ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην, οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ εὐωχήσονται, τηλικοῦτοι ὄντες;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ προςτέτακται αὐτοῖς r) ὑπηρετεῖν τῷ Ποσειδῶνι καὶ καθιππεύειν δεῖ s) τὸ πέλαγος καὶ ἐάν t) που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν ἐπικαθίσαντας ἐπὶ τὸ πλοῖον σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας.

ΑΠ. Ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην.

q) οἵγε] 2954. 2956. 3011.. Vulgo εἴγε. Edd. aliquot vett. εἶτε. Mox (πῶς γάρ;) a sequentibus verbis non dirimendum puto, ut fecit *Matthiae*. Cohaerent enim: πῶς γὰρ — ὤν; Demosth. Midian. 217, 3. B. εἰμὶ δ' οὐ τούτων ὑμῖν ἄξιος· πῶς γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κρίνων ἄνθρωπον καὶ δοκοῦντα καὶ ὄντα βίαιον καὶ ὑβριστὴν —; Ubi non magis recte distinguitur a *Buttmanno*, *Bekkero*, *Schaefero*. Fraudi fuisse tantis viris formulam πῶς γάρ; cuius est longe alia ratio, intelligo. r) αὐτοῖς] 3011. Legebatur αὐτοῖν. s) δεῖ] δὴ 3011., cuius vitii patronos extitisse non *Belinum*, non *Schmiederum*, valde miror *Iacobsium*, virum plane egregium. Laudo *Lehmannum* et *Popponem*, qui δὴ hic alienum esse viderint. „*At Infinitivus* καθιππεύειν a *verbo* προςτέτακται *pendet.*“ Quidni vero ab δεῖ eum suspendamus? Afferam, quum alii quoque haeserint, ut *Iacobus* meus, similem, qui uno ictu rem conficit, *Luciani* locum De Histor. Conscrib. c. 8. οὐδεὶς ὁ κωλύσων Διῒ μὲν αὐτὸν ὅμοιον εἶναι — καὶ ὅλως σύνθετον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ τὸν Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης. Ubi item δὴ expetivere *Creuzerus* et *Iacobsius*, quum plane deletum δεῖ voluisset *Rudolphus*. Num vero illic δὴ aptum est et conveniens? Ne dixeris. t) ἐὰν] 2956. 3011.. Vulgo ἄν.

Quae in Ep. Cr. p. XXXVIII. de *Hemsterhusi* Anecdotis disserui, nunc vellem indicta. Sic enim mihi persuasi, huiusmodi librorum bona potius amplectenda, quam insectanda mala esse. Neque nuper de *Geeli* instituto sententiam tuli acerbiorem, nisi ut, si quae in posterum eiusdem generis Vir Doctissimus edere constituisset, severum eorum delectum habendum esse ostenderem. Quod indicium si *Geelo* meo probaverim, gaudebo.

P. 4. *Seidlerus* conjicit: *ἐπὶ τούτοις αὐτίκα ἀφίημί σε.*

— *Idem* monet, verba: *τῷ τρόπῳ δ᾽ ἐνηλλάγη;* e poëtâ videri depromta. Et referunt illa, uti iam in censurâ ed. Lehm dixeram, poëtam ac nescio quid grande spirant. Cf. Soph. Electr. v. 67:. *τῷ τρόπῳ διόλλυται;*

— *Idem* apte attulit Soph. Antig. v. 90. *ἀλλ᾽ ἀμηχάνων ἐρᾷς.*

P. 6. *Idem* cum voce: *τὰ μὲν πτερὰ ἐκεῖνά σοι ἐξεῤῥύηκε.* bene composuit Arist. Av. v. 103. *ὄρνις ἔγωγε... κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά; .. ἐξεῤῥύηκε.*

P. 11. *Seidlerus* vulgato *οἰομένῳ* praefert scripturam *οἰομένῃ* neque iniuria praefert. Hoc enim magis illo facetum et lepidum est.

P. 19. rectius dixissem: *ὅσον εἴς τι* vel *τὸ εἴς τι illo sensu* plane non norunt. L. Iudic. Voc. c. 12. *ὅσον ἐς φωνήν.* Mox adiice L. Phalar. II, 8. *ὅσον ἐπὶ τῇ γῇ.*

P. 25. Iure negat *Seidlerus*, coniecturae a *Lehmanno* meo factae: *ὑπὸ τῶν ὠδίνων* mihi rationem ducendam fuisse. Paullo post haud improbat *Seidlerus* lectionem: *τὸ δὲ βρέφος;*

P. 30. Idem vir eximius tuetur vulgarem verborum ordinem, qui sane defendi potest, hunc: *καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι.*

P. 32. E variante scripturâ concludit *Seidlerus*, verbis: *ἀπὸ τοῦ Ταϋγέτου* temporis vitio labem esse adspersam.

P. 36. Cod. Guelf., cuius in Cataplum et Pro Lapsu in Salut. scripturas his diebus (i. e. extremo mense *Majo*) accepi, in Catapl. c. 2. recte praebet: *πέρα τοῦ μετρίου δεσπόζειν.* Ibid. c. 5., demto articulo, sufficit: *οὗτοι τριακόσιοι*, ut legi volueram Q. Luc. p. 79.. Atque Pro Lapsu in Sal. c. 12. perspicue scriptum tenet: *ναί, φησί τις.* (vide Ep. Crit. p. XIV.) De aliis iisque praeclaris huius libri lectionibus alibi erit dicendi locus.

P. 43. *Seidlerus* suspicatur, legendum esse: *τἄλλα δὲ ἀφελὴς καὶ ὡραῖος* cet.

P. 45 Addere potueram Luc. Pro Imagin. c. 20. *ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο ἐπαινῶν.* Omnino autem istud *αὐτὸ τοῦτο* in magnâ celebritate versatur.

P. 55. *Seidlerus* coniecturae loco proponit: *καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι ἐπ᾽ ἀκτὴν —.*

P. 56. *Idem* mavult cum *Hemsterhusio: κἂν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν* cet..

P. 60. *Seidlerus* observat, perplacere sibi lectionem: *ὁπότε γάρ μοι συνείη — .*, de cujus mihi quoque propemodum persuasit veritate.

P. 61. Idem vir doctissimus conjicit: *ἵν᾽ ἡμεῖς σπεύδωμεν ταῦτα ποιεῖν.* Ibid. *Seidlerus* poëtae locum spectari recte existimat in scholio: *ὁ κρατῶν γλώσσης καὶ γαστρὸς καὶ μίξεως ἄμεμπτον ἕξει τὸν βίον.*

INDEX VERBORUM*).

A.

ἁβρός, ά, όν, *mollis*, *effeminatus*. XVIII, 1. *elegans*, *delicatus*. XX, 7.

ἀγαγεῖν, v. ἄγειν.

ἀγαθός, ή, όν, *bonus*, *utilis*. XXVI, 2. ἀγαθῇ τύχῃ, v. τύχη. ἀγαθόν (τό), *bonum*. VII, 1.

ἄγαμος, ον, (γάμος, ὁ) *caelebs*. XX, 3. 4.

ἀγανακτεῖν, *indignari*, *aegre ferre*. IV, 2. XV, 1.

ἀγαπᾷν, *amore amplecti*, *diligere*. XX, 1. c. particip. satis habere. XXII, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 771. Matth. §. 550. Buttm. §. 131, 4. a.

ἀγγελία, ἡ, (ἄγγελος) *nuntius*, *mandatum quod a nuntio perfertur*. XXIV, 1.

ἄγειν, (irr.) *ducere*, *adducere*. IV, 5. XX, 7. 16. ἄγειν καὶ φέρειν, *agere et ferre*, *diripere*; proprie de hostili depopulatione ob praedam hominum pecorumque, quae aguntur; frugum, pecuniae, ceterarum rerum, quae feruntur a populantibus; quare omnino ἄγ. κ. φ. τινά, *violenter se gerere in aliquem*, *vexare*. VI, 3. ἡσυχίαν, σχολὴν ἄγειν, v. ἡσ. et σχ.

ἀγέλη, ἡ, (ἄγειν) *grex armentorum*. XX, 5.

ἀγένειος, ον, (γένειον, mentum, barba) *imberbis*. II, 2. XXII, 2.

ἀγκύλος, η, ον, (ἄγκος, τό) *aduncus*. IV, 1.

ἀγνοεῖν, (γνοέω, νοέω) *non sentire*, *intelligere*. VI, 2. X, 2. *ignorare*. I, 2. XXV, 1 οὐκ ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τερατευόμενος, i. e. bene norunt prudentiores etc. XVI. 1. cf. Matth. §. 548. Buttm. §. 131, 4. a.

ἀγρίως, *ferociter*, *immaniter*, *atrociter*. XXIII, 2.

ἄγροικος, ον, *agrestis*, *rudis*, XX, 3. 7. 13. 14.

ἀγρυπνεῖν, (ὕπνος, ὁ, somnus) *insomnem esse*. IV, 5 VI, 4.

ἀγύρτης, ὁ, (ἀγείρω) qui congregat homines, *circulator*, *pharmacopola circumforaneus*. XIII, 1.

*Ἀγχίσης, ου, ὁ, *Anchises*, Troianus (Ἰλιεύς), Capyos filius, consuetudine usus Veneris Aeneam filium ex ea procreavit. XI, 1. XX, 5.

---

*) Qui auctore F. V. Fritzschio, V. Cl., indicem confecere, usi sunt in citandis grammaticorum praeceptis Buttmanni grammatica min. ed. X. a. 1822. Matthiaei gramm. min. ed. II. a. 1824. Hermanni annott. ad Viger. ed. III. a. 1822.

ἀγών, ῶνος, ὁ, *certamen*, XX, 1. 7.

ἀδελφή, ἡ, *soror*. XXV, 3.

ἀδελφός, ὁ, *frater*. XIX, 2. XXIII, 1.

ἀδεῶς, δέος, τό) *sine metu*, *intrepide*. XVI, 2.

ἄδηλος, ον, (δῆλος) *non manifestus*; ἄδηλόν ἐστι, *non liquet*. XX, 15.

Ἅιδης, ὁ, *Pluto*, deus inferorum, ἐν ᾅδου, sc. οἴκῳ. XXIV, 2. cf. Matth. §. 379. not. 3. Buttm, §. 119. not. 9.; *Orcus*, sedes inferorum, ἐς τὸν ᾅδην VI, 5.

ἀδικεῖν (δίκη, ἡ) *iniuste agere*. IV, 2. XII, 2. τινά, *iniuria aliquem afficere*, τί δέ σε μέγα ἠδίκησα; II, 1. cf. Matth. §. 411. et 415, 3. Buttm. §. 118, 7. not. 4.

ἀδίκως, *iniuste*. XVI, 2.

ἀδύνατος, ον, (δύναμαι) *quod fieri non potest*; ἀδύνατον, sc. ἐστί, sequente infin., fieri non potest, ut. X, 1. ἀδύνατα αἰτεῖν, ἀδυνάτων ἐρᾶν, rogare, appetere, quae consequi nequeas. VIII, 2.

ἀεί, *semper*. VIII, 2. XIX, 1. 2. ἐς ἀεί, in perpetuum. X, 1.

ἀετός, ὁ, *aquila*. I, 1. II, 1. IV, 1. 2. XX, 6.

ἀθανασία, ἡ, (θνήσκειν, irr.) *immortalitas*. XIII, 1. 2. XXVI, 2. πίνειν τῆς ἀθανασίας, *imbibere immortalitatem*, sc. simul cum nectaris potu. IV, 5.

Ἀθηνᾶ, ἡ, *Minerva*, ex capite Jovis orta. VIII. X, 1. perpetua virgo. VIII, 2 XIX, 1. artis militaris dea. Tribuuntur ei oculi caesii (γλαυκῶπις), galea, scutum, (aegis v. Γοργώ) et hasta. Formosa quidem, sed vultus gravitate et armis terrorem incutiens appropinquantibus. VIII, 2. XIX, 1. XX, 10. Subit judicium Paridis cum Venere et Junone. XX. Insidiatur Jovi cum Junone et Neptuno. XXI, 2.

Ἀθῆναι, αἱ, *Athenae*, urbs Atticae et universae Graeciae primaria. XXII, 3.

Ἀθηναῖοι, οἱ, *Athenienses*. XXII, 3.

ἀθλητής, ὁ, *athleta*. X, 2.

ἄθλιος, ία, ιον, (ἆθλος, ὁ, certamen, labor) *aerumnosus*, *miser*. XXIV. 1. adverbial. ἄθλιος ἀπόλωλεν, miser periit. VI, 5. X, 2. XVI, 2. cf. Matth. §. 446, 7. Buttm. §. 109. not. 2.

ἆθλον, τό, *praemium certaminis*. XX, 1. 7.

αἴγειρος, ἡ, *populus*. XXV, 3.

αἰγίς, ίδος, ἡ, *scutum Jovis*. II, 2. V, 2.

Αἴγυπτος, ἡ, *Aegyptus*. III.

αἰδεῖσθαι, (αἰδώς, ἡ, pudor) *pudere*, *pudore tangi*. XVII, 1. τί, *verecundari*. XX, 2. τινά, *revereri*. XIX, 2. *vereri*, *erubescere*. c. inf. VI, 2. XXIII, 2. c. partic. XVII, cf. Matth. §. 530. Buttm. §. 131, 4. a.

αἰθάλη, ἡ, (αἴθω, uro) *fuligo*. XVI, 1.

αἷμα, τό, *sanguis*. XIV, 2.

αἴξ, γός, ἡ, *capra*. XX, 7. XXII, 1. 3.

αἴρειν, (irr.) *tollere*. Med. in se suscipere aliquem portandum. XIII, 2.

αἱρεῖν, (irr.) *capere*, ἐλάφους XIX, 2. *potiri*. XVIII, 1. ἑλὼν τὴν γυναῖκα ἐπάνειμι, sumta muliere, cum ea. XX. 15. αἱρεῖσθαι, sibi eligere; αἱρεῖσθαι μᾶλλόν τι aut seq. infin., ἤ, *malle*, *praeferre*. XV, 2. Pass. *decerni*, ἀριστεῖον ᾑρέθη μοι. XXII, 3.

αἰσθάνεσθαι, (irr.) *sentire*, *animadvertere*, c. particip. XXV, 2. cf. Matth. §. 549, 4. Buttm. §. 131, 4. b.

αἶσχος, τό, *deformitas.* XVI, 2.

αἰσχρός, ά, όν, *turpis.* VI, 1. τὸ αἰσχρόν, *turpitudo.* VI, 1. 5.

αἰσχύνεσθαι, *pudore affici.* αἰσχύνομαι, *pudet me* c. infin. VI, 1. IX, 1. XVIII, 1. v. αἰδεῖσθαι.

αἰσχύνη, ἡ, *dedecus, ignominia.* XVII, 2.

αἰτεῖν, *petere, rogare,* τί. VIII, 2. XXII, 3. παρά τινός τι, aut seq. infin. IX, 2. V, 2. VI, 2.

αἰτιᾶσθαι, τινά τινος, *culpam rei in aliquem conferre.* XII, 2. *accusare.* XX, 13.

αἴτιος, ία, ιον, τινος, *qui in culpa rei est.* VI, 3. XXIII, 1. αἴτιον εἶναί τινί τινος, *auctorem esse alicui alicuius rei.* XI, 1.

αἰχμάλωτος, ον, (αἰχμή, ἡ, hasta, ἁλίσκεσθαι, irr.) *bello captus.* XVIII, 1.

ἄκαιρος, ον, (καιρός, ὁ, opportunum tempus) *intempestivus.* IX, 1.

ἀκαμπής, ές, (κάμπτω, inflectere) *qui inflecti nequit, haud flexibilis, tardus, iners.* X, 2.

ἀκίνδυνος, ον, (κίνδυνος, ὁ) *sine periculo.* XVI, 1.

ἀκμαῖος, αία, αῖον, (ἀκμή, ἡ) *florens aetate, pubes.* VIII, 2.

ἀκμή, ἡ, *acies; flos aetatis.* XX, 14.

ἀκολουθεῖν, τινί, *sequi, comitari aliquem.* II, 2. XX, 3. 15. 16.

ἀκόντιον, τό, (deminut. v. ἄκων) *jaculum* XI, 2. XXVI, 1.

ἀκούειν, (cf. Buttm. §. 77, 7. 8. Matth. §. 168. not. 2. §. 194. not. 2. B. §. 100. not. 8. Matth. §. 184. not.) *audire aliquid,* τί. IV, 2. XIV, 1. XXI, 1. bis. 2. bis. XX, 13. XXII, 3. τί τινος, ex aliquo. XX, 13. cf. Matth. §. 373. Buttm. §. 119, 5. τινός c. particip. VI, 2. VII, 3. XX, 13. v. Matth. et Buttm. ibid.

ἀκούσιος, ον, (ἀ— ἑκούσιος) *non voluntarius, quod invito aliquo fit.* XIV, 1.

ἄκρατον, τό, (κεράννυμι, ἄκρατος) *vinum non temperatum aqua, merum.* XVIII, 2.

ἀκρίβεια, ἡ, *diligentia, cura.* XXV, 2. rei accurate gerendae. XXV, 1.

ἀκριβής, ές, *diligens, accuratus;* τὸ ἀκριβές, substantive, πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως. XX, 9.

ἀκρόπολις, ἡ, (ἄκρος, πόλις) *acropolis, arx urbis.* XXII, 3.

ἄκρος, α, ον, *summus;* ἐπ᾽ ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκέναι, *extremis digitis, suspenso gradu incedere.* XI, 2. XX, 5.

Ἀκταίων, ωνος, ὁ, *Actaeon*, Aristaei Thebani filius, venator; a Diana, quippe quam nudam conspexisset, mutatus in cervum et a suis ipsius canibus dilaceratus est. XVI, 2. cf. Ovid. Metam. III, 132—252.

ἄκων, ουσα, ον, (ἀ, ἑκών) *invitus.* VIII, 2.

ἀληθής, ές (λήθω, λανθάνω) *verus.* I, 2. τἀληθές, substant. *verum,* εἰπεῖν. VIII, 1 XVII, 2. XX, 4.

ἀληθῶς, *vere.* XX, 11.

ἅλις, adv. c. genit., *satis.* ἅλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας. XX, 11. cf. Matth. §. 355. d. Buttm. §. 119, 5.

ἁλίσκεσθαι, (irr.) *capi;* c. particip., *deprehendi.* I, 2. cf. Matth. §. 549, 5.; solenne in iudiciis voc., *convinci, damnari.* XVI, 2. ἔρωτι, capi amore. XVI, 2.

ἀλλά, partic. adversativa, *sed*, *verum*, opponitur negationi aut diserte enuntiatae. I, 1. II, 1. 2. III. IV, 4. ter. V, 4. VII, 4. IX, 1. ter. X, 1. 2. XII, 1. XVII, 2. XX, 4. 8. 9. 10. bis 12. 13. bis. XXII, 1. XXIII, 1, 2. XXVI, 1. 2. bis. *οὐ μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ*, *non solum*, *sed etiam*. I, 1. VI, 3. XVIII, 1. XXIV, 1. *ἀλλὰ καὶ*, non praegressa negatione III. XII, 1. v. not. ad III. et *ἀλλ' οὐδὲ*, *at ne-quidem*. XIII, 2. aut non diserte enuntiatae, praecipue in transitu ad novum aliquid idque saepissime in cohortatione. II, 1. 2. IV, 3. VI, 3. VII, 2. VIII. ter. in ultimo horum locorum *μὲν* partic. opponitur. IX, 1. X, 2. XII, 2. XIII, 1. XV, 2. 3. XVI, 1. XVIII, 2. XIX, 2. XX, 3. 5. bis. 6. bis. 7. bis. 10. 11. XXI, 1. XXIII, 1. 2. XXV, 1. 2. 3. *ἀλλὰ γὰρ*, *at enim*, propric duas orationis partes indicat, quarum altera (*γὰρ*) alterius (*ἀλλὰ*) rationem contineat; sed ſamiliaris est sermonis, has voces in unum conſusas arcte conjungere. cf. Herm. ad Vig. p. 811. *ἀλλὰ* (sc. mittamus haec,) *γὰρ ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον* XX, 6. *πλὴν ἀλλά*, v. *πλήν*. *οὐ μὴν ἀλλά*, *verumtamen*. XX, 14. cf. Vig. p. 464. Buttm. §. 137. init. *ἀλλά* etiam rem dubitanter positam confirmat. VI, 1 XX, 5. v. ibi not. d.

Ἀλκμήνη, ἡ, *Alcmena* (ē), filia Electryŏnis, regis Mycenarum, uxor Amphitryōnis, regis Thebarum, ex Jove Herculem peperit. X, 1.

ἀλλάττειν, (ἄλλος) *mutare*, *τινὰ ἔς τι*. IV, 1. VI, 3. XII, 1.

ἀλλήλων, (v. Buttm. §. 69, 4. Matth. §. 154.) *alter alterius* etc., *invicem*, *ἀλλήλους ὄψονται* XXVI, 2. XIII, 1.

ἀλλόκοτος, ον, *ex alio genere*, *insolitus*, *inauditus*. X, 1.

ἄλλος, η, ον, *alius*. IV, 2. XX, 7. de mutata ſorma, *ἄλλος ἀναπέφηνας* IV, 1. *ἄλλος τις*, *alius quis*. VI, 2. III. *τί δ' ἄλλο* et *τί γὰρ ἄλλο ἢ*, ut Latini: *quid aliud quam*. VI, 1. XXIII, 2. cf. Vig. p. 147. et Herm. p. 720. Matth. §. 635. Buttm. §. 137. p. 441. *εἰ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα* XIII, 2. Eodem modo Latini: si nihil aliud, neque etc, cf. regg. laudatas. *οἱ ἄλλοι*, ceteri. IV, 3. XIX, 1. XXIV, 1. XXVI. 2. *τἄλλα*. XX, 11. XXI, 1. cf. Matth. § 266. Buttm. §. 114, 5.

ἀλλότριος, *ία*, *ιον*, alienus ab aliqua re, *τινός*. XIII, 1.

ἄλλως, *aliter*. V, 2. *ceteroquin*. XV, 2. *ἄλλως τε*, praetereaque, et insuper. XV, 3. *ἄλλως τε καὶ*, duo membra constituit, ita ut, quod tanquam praecipuum ponitur, per *καί* addatur: cum aliter, cum alia quavis ratione, cum alias ob causas, tum. XX, 1. De utriusque ſormae discrimine cf. Herm. ad Vig. p. 780. Matth. §. 597. Buttm. §. 137. p. 441. *sic temere*. XIX, 1. XX, 4.

ἀλόγως, (ἄλογος, λόγος) *sine ratione*, *temere*. XIV, 2.

ἄλυπος, ον, (λύπη, ἡ) *expers sollicitudinis*; active, *quod nullam sollicitudinem affert*, *non molestus*. V, 1.

ἅμα, adv., *una*, *simul*; de loco: *ἅμα καθεύδειν*. IV, 4. de tempore: *τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρπάσας*. XXI, 1. XX, 16. *ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα καὶ φιλῇς* V, 2. *ταῦτα πάντα ἔπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων*, ſecit haec inter saltandum. XVIII, 1. cf. Vig p. 379. sq. Matth. §. 597 et 557, 3.

ἁμαρτάνειν, (irr.) *aberrare*, *peccare*. II, 1. XXV, 1.

ἀμβρόσιος, *ία*, *ιον*, (ἄμβροτος) *immortalis*, *divinus*; de odore:

suavissimus. XI, 2. ἡ ἀμβροσία, sc. τροφή, *ambrosia*, *cibus deorum*. IV, 3. XXIV, 1.

ἀμείβεσθαι, *commutare*, *par pari referre;* τινά τινι, *remunerari aliquem re*. XX, 16. cf. Matth. §. 411, 5.

ἀμείνων, (comparativ. adjectivi ἀγαθός) *melior*, *praestantior*. I, 1. XXI, 1. XIII, 1.

ἀμέλει, imperat. seq. verbi: *securus esto*, adverbiali potestate usurpatur: *revera*. XXV, 1. cf. Vig. p. 331. Buttm. §. 137. p. 443.

ἀμελεῖν, (μέλει) τινός, *non curam habere rei*, *non curare*, *negligere*. XX, 16. *spernere*, ἀμελεῖσθαι ὑπό τινος. XIV, 2. cf. Buttm. §. 121, 5. Matth. §. 424, 2.

ἄμετρος, ον, (μέτρον, τό), *immensus*, *immodicus*. τὸ ἄμετρον, substant. *immodicus usus*, *intemperantia*. XVIII, 2.

ἀμισθί, adv. (μισθός, ὁ) *sine mercede*, *gratis*. I, 1.

ἄμπελος, ἡ, *vitis*, XVIII, 2.

Ἀμύκλαι, αἱ, *Amyclae*, oppidum Laconiae. XIV, 2. v. Ὑάκινθος.

Ἄμυκος, ὁ, *Amycus*, rex Bebrycum (v. Βέβρυξ), pugil, corporis robore insignis, qui, cum multos hospites provocatos ad certamen cum ipso subeundum occidisset, tandem a Polluce Argonautarum socio superatus est. XXVI, 1.

ἀμύνειν, τινί τι, *arcere ab aliquo aliquid*. ἀμύνεσθαί τινα, a se aliquem arcere, se defendere ab aliquo, ulcisci aliquem. XIV, 2. cf. Matth. §. 353 et 391.

ἀμφί, *circa*, *propter*, πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι. XX, 14. cf. Vig. p. 573. Matth. §. 583. De compositione huj. praep. cf. Vig. p. 574. a.

ἀμφίβολος, ον, (ἀμφιβάλλειν) *ambiguus*, τὴν ὄψιν XXIII, 1. *incertus*, *dubius*. XX, 11.

Ἀμφιτρύων, ωνος, ὁ, *Amphitryon* (uo), filius Alcaei, rex Thebarum, Alcmenae maritus. X, 1.

ἀμφότερος, έρα, ερον, maxime in plur. *uterque*. XIII, 2. XVII, 2. ἀμφότερα, καί-καί. IX, 2.

ἄμφω, (cf. Buttm. §. 64, 2. Matth. §. 138.) *ambo*, τοξόται γὰρ ἄμφω. XXIII, 1. XXVI, 1. cf. Matth. §. 501. Buttm. §. 116, 7. ἄμφω, καί-καί. V, 3. XIII, 2.

ἄν, rem proponit aliquo modo incertam; 1) c. indicat. in apodosi enuntiationis conditionalis, a) imperfecti αἰσχυνόμην ἄν, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός XVIII, 1. οἷος ἂν νήφων οὗτος ἦν. ibid. b) aoristi, εἰ μὴ κατέβαλον αὐτόν, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν XXV, 1. VII. 3. XXIV, 2. XVI, 1. ἡδέως ἂν εἶδον XX, 1. οὐδ' ἂν ἐκοινώνησε X, 2. δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ. XVII, 2. c) plusquamperfecti, εἴ γε μὴ ἐκάλεσεν, κἂν ἐδέδετο. XXI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 820. Buttm. §. 126, 9. 10. Matth. §. 508. Cum indicativo imperfecti solere aliquid fieri indicat. X, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 820. Buttm. §. 126. not. 5. Matth. §. 599. 2) c. conjunct., additum pronom. et particulis relativis. cf. Herm. ad Vig. p. 818. Buttm. §. 126, 8. Matth. §. 527. ὃς ἂν XVIII, 2. ὅστις ἂν XII. 1. ὅσπερ ἂν XX, 11. ὁπόσαι ἂν V, 1. ἔνθα ἂν XX. 8. 10. ἔστ' ἂν X, 2. πρὶν ἂν XX, 10. cf. Vig. p. 443. Matth. §. 522. Buttm. p. 436. 3) c. optat., fieri aliquid posse significat (modus potentialis). II, 2. IV, 4. V, 2. VI, 1. VII, 1. IX, 1. XII, 2. XV, 3. bis.

XVIII, 2. XX, 1. 2. 3. 8. 9. 13. ter. 15. 16. XXI, 1. bis 2. XXII, 3. XXIII, 1. bis XXVI, 1. cf. Matth. §. 513. 514. Buttm. §. 126, 13. ἂν particulae finali additum, ὡς ἂν μὴ ἐκταραχθείη. XI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 790. Matth. §. 519. not. 1. 4) c. infinit. XX, 4. XXI, 2. XXIII, 2. cf. Vig. p. 482. Herm. p. 814. Matth. §. 598. Buttm. 126, 14.

ἄν, contr. ex ἐάν, c. conjunct. XX, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 831. Buttm. §. 126. 8. Matth. §. 523. 617.

ἀνά, praepos. c. accus., *per*. ἀνὰ τὸ Παρθένιον. XXII, 3. cf. Vig. p. 574. Matth. §. 579. Buttm. §. 134. not. 2. De compositione cf. Vig p. 576. b.

ἀναβιβάζειν, (βιβάζω - βαίνω, irr.) *facere, ut aliquis ascendat; imponere*, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα. XXV, 2.

ἀνάγειν, (ἄγειν, irr.) *sursum agere, ducere*. V, 1. *tumefacere, facere, ut inundet fluvius*, τὸν Νεῖλον. III.

ἀναγιγνώσκειν, (γιγνώσκω, irr.) *recognoscere, cognoscere, legere*. XX, 7.

ἀναγκάζειν, (ἀνάγκη, ἡ) *cogere, necessitatem imponere alicui*, τινὰ ἐρᾶν. XX, 15. XII, 1.

ἀναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius*. I, 1. ἀναγκαῖόν ἐστί τινί τι ποιεῖν, *necesse est, necessitas injuncta est*. XXIV, 2.

ἀνάγκη, ἡ, *necessitas*. ἀνάγκη ἐστὶ c. infin. *necesse est*. XX, 1. ἀνάγκῃ, adverbial. *necessario*. XXV, 1. cf. Matth. §. 400. Buttm. §. 102, 3. Vig. p. 57. a.

ἀναγνῶναι, v. ἀναγιγνώσκειν.

ἀναδεῖν, (δέω, irr.) τινί τι, *religare*, τὴν κόμην μίτρᾳ ἀναδεδεμένος. XVIII, 1. cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 7.

ἀναδιδόναι, (δίδωμι) *tradere, porrigere, ministrare*, τὴν κύλικα. IV, 4. V. 5. VI, 2. *producere, proferre*, ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα. XIV, 2.

ἀναδῦναι, (δύω, irr.) *emergere, retrocedere*; πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον, *recusare, detrectare jussum*. XX, 8.

ἀναθρέψω, v. ἀνατρέφειν.

ἀναιμωτί, (αἷμα, τό) adv. *sine sanguine, cruore*. VIII, 1.

ἀναίτιος, ον, (αἴτιος) *qui non in culpa est, culpari nequit*. XXII, 1.

ἀνακομίζειν, (κομίζειν) *sursum ferre, asportare*. IX, 2.

ἀναλαμβάνειν, (λαμβάνειν, irr.) τί τινι, *recipere, restringere, redimire*; μίτρᾳ τοὺς βοστρύχους ἀνειλημμένος. II, 2. v. ἀναδεῖν.

ἀνάλογος, ον, (λόγος, ὁ) τινί, *rationi conveniens, consentaneus, congruus*. X, 2.

ἀναμιμνήσκειν, (μιμνήσκειν, irr.) τινά *commonefacere aliquem, in mentem revocare alicui*, ἑαυτόν, *reminisci, recordari*, XXII, 1.

ἀνάξιος, ον, (ἄξιος) *indignus aliquo*, τινός. V, 5. VI, 1. XVIII, 1. v. ἄξιος.

ἀναπαύειν, (παύω) τινά, *facere, ut aliquis requiescat*; ἑαυτόν, *quieti se dare*. X, 1. ἀναπαύεσθαι, *requiescere, quieti se tradere*. XXIII, 2.

ἀναπείθειν, (πείθω) *persuadere*, τινά. XX, 15. τινά τι. XII, 1. cf. Matth. §. 421. not. 1. Buttm. §. 118, 4.

ἀνάπλεως, ων, (πλέως) c. genit. *plenus, oppletus*. V, 4. Buttm. §. 119, 5. Matth. §. 351.

ἀναπνεῖν, (πνέω, irr.) intransit. *respirare.* XXIV, 2. ἀναπνεῖν τι, *exhalare.* XI, 2.
ἀναπτῆναι, v. ἀνίπτασθαι.
ἀναρπάζειν, (ἁρπάζω) *sursum rapere, vi raptum tollere.* IV, 2. 4. 5. XX, 6.
ἀναῤῥίπτειν, (ῥίπτω) ἐς τὸ ἄνω, *sursum jacere.* XIV, 2.
ἀναστρέφειν, (στρέφω) *subvertere, pervertere.* VIII, 1. X, 2.
ἀνατέμνειν, (τέμνω, irr.) *dissecare.* IX, 2.
ἀνατρέφειν, (τρέφω, irr.) *nutrire, alere, educare,* ἡ Ἴδη αὐτὸν ἀνέθρεψε. V, 5. IX, 2.
ἀναφαίνειν, (φαίνω, irr.) *in lucem edere, facere ut appareat aliquid.* ἀναφαίνεσθαι et pf. 2. *se ostendere, apparere;* ἄλλος ἀναπέφηνας. IV, 1. cf. Buttm. §. 123, 5. Matth. §. 494, 2.
ἀναφέρειν, (φέρω, irr.) *sursum ferre.* XX, 6.
ἀναφλέγειν, (φλέγω) *incendere, comburere.* IX, 2.
ἀναφρόδιτος, ον, (Ἀφροδίτη) *qui expers est Veneris, ejus favore non utitur.* XV, 2.
ἀνδραποδιστής, ὁ (ἀνδράποδον, τό, captivus) *plagiarius.* IV, 1.
ἀνδρεῖος, εία, εῖον, ἀνήρ) *virilis, fortis.* XVIII, 1.
ἀνδρικός, ή, όν, *virilis,* quod pertinet ad sexum. XXIII, 1. ad ingenium. XIX, 1.
ἀνδρόγυνος, ον, (ἀνήρ, γυνή) *androgynus.* IX, 1.
ἀνδρώδης, ες, (ἀνήρ) *virilis,* quod virum decet. XIII, 1.
ἀνεγείρειν, (ἐγείρω, irr.) *expergefacere, excitare.* Med. *expergefieri, excitari* XI, 2.
ἀνείλημμαι, v. ἀναλαμβάνειν.
ἀνείργειν, (εἴργω) *coercere, cohibere,* μή seq. infin. XX, 5.
ἀνελθεῖν, v. ἀνέρχεσθαι.
ἀνελκύειν, (ἑλκύω) *sursum trahere.* XXI, 1.
ἄνεμος, ὁ, *ventus.* III. XIV, 2.
ἀνέραστος, ον, (ἐράω) passive: *non amatus, inamabilis;* active: *alienus ab amore.* XIV, 1.
ἀνέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *venire in altiorem locum, ascendere.* XIII, 2
ἄνευ, praepos. c. genit. *sine.* XX, 10. postposita: ἐμοῦ ἄνευ. XXII, 3. cf. Matth. §. 576 et 595.
ἀνέχεσθαι, (ἔχω, irr.) *sustinere.* c. particip. XV, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 771. Matth. § 550. Buttm. §. 131. not. 3.
ἀνθιστάναι, (ἵστημι) *opponere.* aor. 2. *se opponere, resistere.* XVIII, 1. v. ἱστάναι.
ἄνθος, τό, *flos.* ἀνθέων. XIV, 2. cf. Buttm. §. 44. not. 3. Matth. §. 78. not. 6.
ἄνθρωπος, ὁ, *homo.* I, 1. VI, 1. 2. X, 2. XII, 1. XIII, 1. XX, 2. XXV, 1. XXVI, 1. v. articul.
ἀνθρωποφάγος, ον, (φαγεῖν. aor. 2. verbi ἐσθίειν) *qui carne humana vescitur.* XVI, 1.
ἀνιᾶν, (ἀνία, ἡ, sollicitudo) *vexare, cruciare.* Med. ἀνιᾶσθαι, *se cruciare.* VI, 4.
ἀνιέναι, (ἵημι) *dimittere, relinquere,* de somno X, 2. *remittere, promittere.* τὴν κόμην. XII, 1.
ἀνίπτασθαι, (ἵπταμαι, irr.) *sursum volare.* V, 2.
ἀνόητος, ον, (νοέω, intelligo) *imprudens.* XVI, 1. XXV, 1.
ἀνόμοιος, ον, (ὅμοιος) *dissimilis.* XXIII, 1.

ἀνταγωνιστής, ὁ, (ἀγωνίζομαι, certare) *adversarius*. XXVI, 1.

ἀντέχειν, (ἔχω, irr.) *repugnare*. XXV, 2.

ἀντί, praep. c. genit., *pro*, de pretio vel praemio; ἀνθ᾽ ὧν, *pro eo quod, propterea quod*. I, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 710. Matth. §. 571 et 480. c. Buttm. §. 137. p. 440. De vice: IV, 2. 3. ἀντ᾽ ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν. XXII, 1. quod plenius diceretur: ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὅμοιον τεκεῖν cet. De compositione cf. Vig. p. 578.

ἀντιλέγειν, (λέγω, irr.) *contradicere*. VIII, 2.

Ἀντιόπη, ἡ, *Antiope*, secundum alios Nycteï, regis Thebarum, secundum Homerum Od. XI, 259. sq. Asopi, regis Phliuntis, filia, compressa a Jove partu edidit Zethum et Amphionem. XXIV, 2.

ἄντρον, τό, *antrum*. XX, 5.

ἄντυξ, γος, ἡ, „*Orbiculus summae curuli sellae additus eamque cingens; sed proprie tamen ejus cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel geminum ad utrumque latus, cui, si consistere currum oporteret, habenae circumligari possent.*" Hemsterh. αὐτὸς εἴχετο τῆς ἄντυγος. XXV, 2.

ἄνω, adv. *sursum*. ἐς τὸ ἄνω, *in altum, sursum*. XI, 2. XXV, 2. ἄνω καὶ κάτω, *sursum deorsum*. XII, 1. XXIV, 1.

ἄνωθεν, adv. *desuper*. XX, 5.

ἀξιόπιστος, ον, (πίστις, ἡ) *fide dignus*. I, 2.

ἄξιος, ία, ιον, c. genit. *dignus*. XX, 11. cf. Buttm. §. 119, 5. Matth. §. 362.

ἀξιοῦν, *dignum, aequum censere, velle, postulare*. II, 1. XXIV, 2.

ἀπάγειν, (ἄγειν, irr.) *abducere*. III. IV, 2. XVIII, 1. imperat. ἄπαγε, adverbial: *apage*. II, 2. VI, 4. IX, 1.

ἀπαγορεύειν, (ἀγορεύω) *interdicere, se abdicare, renuntiare; infirmiorem fieri, consenescere*. XXIV, 2. ἀπηγορεύκει διακονούμενος. V, 2. cf. Matth. §. 551. Buttm. §. 131. not. 3.

ἀπαθής, ές, (πάθος, πάσχω, irr.) *qui nihil passus est, incolumis*. XXVI, 1.

ἁπαλός, ή, όν, *tener*. XX, 14.

ἀπαντᾷν, (ἀντάω) fut. ἀπαντήσομαι. cf. Buttm. §. 100. not. 8. Matth. §. 184. aor. 1. ἀπήντησα. *obviam ire, convenire, congregari*. XX, 14.

ἅπαξ, adv., *semel*. V, 3.

ἀπαξιοῦν, (ἀξιοῦν) *indignum judicare*, τινά τινος. XX, 1. v. ἄξιος.

ἅπας, ασα, αν, (ἅμα, πᾶς) *universus*. XXII, 5. ἅπαντες, *omnes et singuli, cuncti*. V, 2. bis. VI, 5. XI, 1. XII, 1. 2. XIV, 2. XVI, 1. XIX, 1. XX, 1. 15. XXIII, 1. XXV, 1. 3.

ἄπαυστος, ον, (παύω) *infinitus*. VI, 5.

ἀπειθεῖν, (ἀπειθής, πείθω) *non obtemperare, morem non gerere*. VIII, 1.

ἀπεικάζειν, (εἰκάζω) τί τινι, *assimilare aliquid alicui rei*. XXII, 2.

ἀπειλεῖν, *minari*, τινί τι. XIX, 1. c. infin. XV, 3. de re malum exitum portendente I, 2. *cum minis jactare*. XXI, 1.

ἀπειλή, ἡ, *minae*. XXI, 1.

ἀπειρόκαλος, ον, (ἄπειρος, καλός) *decori ignarus, a sensu decori abhorrens, ineptus*. VI, 5.

ἀπελθεῖν, v. ἀπέρχεσθαι.

ἀπεργάζεσθαι, (ἐργάζομαι) *facere, reddere, efficere* τινά τι. XX, 12.

ἀπερείδειν, (*ἐρείδειν*) *defigere*. XX, 8.

ἀπέρχεσθαι, (*ἔρχομαι*, irr.) *abire*. VI, 2. X, 2. XVI, 1. XVII, 1.

ἀπεχθάνεσθαι, (*ἐχθάνομαι*, irr.) *τινί*, *alicui invisum fieri*, *in odium alicui venire*. XX, 1.

ἀπέχεσθαι, (*ἔχω*, irr.) *τινός*, *abstinere ab aliqua re*. XIX, 1. cf. Matth. §. 353. Buttm. §. 119, 4.

ἀπιέναι (*εἶμι*, irr.; de praesentis significatu v. *ἰέναι*) *abire*, *discedere*. IX, 2. XX, 1. bis. 11. bis.

ἀπίθανος, *ον*, (*πιθανός*, *πείθω*) *incredibilis*, *absonus*. XXI, 1.

ἁπλοϊκός, *ή*, *όν*, (*ἁπλόος*, *ἁπλοῦς*) *sincerus*, *candidus*. IV. 3.

ἁπλόος, *η*, *ον*, contr. *οῦς*, *ῆ*, *οῦν*, (de decl. cf. Buttm. §. 55, 5. Matth. §. 113.) *simplex*; *κατὰ τὸ ἁπλοῦν ἀπεκρινάμην*, *simpliciter*, *non destinato consilio*, *temere*. XX, 4.

ἀπό, praep. c. genit. loci, unde fit motus: *a*, *ab*, *e*, *ex*. cf. Matth. §. 572 et 573. IV, 1. V, 1. XIV, 2. XXIV, 2. V, 4. XX, 8. omnino de re, unde quid originem ducit. *μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ τῶν ὠδίνων* IX, 2. VI, 4. XIV, 2. bis. XVI, 1. de materia, ex qua quid conficitur. VII, 4. *ἀπό* et *ὑπό*, quomodo differant, v. VI, 4. not. 1. et IX, 2. not. g. Vig. p. 578. Matth. §. 572 et 573. Buttm. §. 134. De compositione cf. Vig. p. 583.

ἀποβαίνειν, (*βαίνειν*, irr.) *abire*, *discedere*, *evenire*, *evadere*, *δηλοῖ ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον*. VII, 1.

ἀποβάλλειν, (*βάλλειν*, irr.) *abjicere*, *amittere*, *ἀποβεβλήκει*. XX, 6. cf. Matth. §. 165. not. 1. Buttm. §. 76. not. 6.

ἀποβλέπειν, (*βλέπειν*) *oculos convertere in aliquem*, *intueri aliquem*, *ἔς τινα* XX, 6. *πρός τι* XX, 11.

ἀπογεύεσθαι, (*γεύεσθαι*) *τινός*, *degustare aliquid*. V, 2. cf. Matth. §. 327. Buttm. §. 119, 4. d.

ἀποδέρειν, (*δέρω*) *τινά*, *pellem*, *cutem alicui detrahere*. XVI, 2.

ἀποδημεῖν, (*δῆμος*, *ὁ*) *a patria abesse*, *peregrinari*. XX, 15.

ἀποδιδόναι, (*δίδωμι*) *reddere*. XII, 2. *debita reddere*, *persolvere*, *τὸν μισθόν* VII, 4. VIII, 2. XX, 1. 8.

ἀποδύειν, (*δύω*, irr.) *exuere*, *τινά* XX, 9. 10. Med. XX, 10. et aor. 2. act. *se exuere*. XX, 9. 10.

ἀποθνήσκειν, (*θνήσκω*, irr.) *mori*. XIII, 2. XIV, 2.

ἀπόκοιτος, *ον*, (*κοίτη*, *ἡ*, cubile) *qui legitimae uxoris torum deserit*, *παρά τινος*. X, 2.

ἀποκομίζειν, (*κομίζω*) *auferre*. IX, 2.

ἀποκρεμαννύναι, (*κρεμάννυμι*, irr.) *facere*, *ut dependeat aliquid*, *demittere*; *ἀποκρεμάννυμαι*, *suspendi*, *demitti*. XXI, 1.

ἀποκρίνεσθαι, (*κρίνω*) *respondere*, *τινί*. XVI, 1. XX, 4.

ἀποκτείνειν, (*κτείνω*, irr.) *occidere*. III. XIII, 2. XIV, 1.

ἀπολαμβάνειν, (*λαμβάνω*, irr.) *traditum aliquid accipere*. V, 2. 5. *recuperare*. VII, 4.

ἀπολάμπειν, (*λάμπω*) *resplendere*, *renitere*, *ὡς βασιλικὸν καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει*. XX, 11. cf. Buttm. §. 115. not. 4.

ἀπολαύειν, (irr. cf. Buttm. §. 78. not. 3. Matth. §. 170.) c. genit., *frui aliqua re*, *emolumentum* vel *damnum percipere* ex re. VI, 3. *τινός τι*, *μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων*, ne quid detrimenti capias ex etc. X, 2. XX, 13. XXI, 2. cf. Vig. p. 224. Matth. §. 327. Buttm. §. 119. d.

ἀπολείπειν, (*λείπω*, irr.) *relinquere*, *deserere*. V, 2. X, 2. XX, 13. bis. 15.

ἀπολέμητος, ον, (πολεμέω) *bello non lacessitus, petitus; pacatus*. XX, 12.

ἀπολλύναι, (irr.) *perdere*. XV, 2. XXV, 1. ἀπόλλυσθαι, *perire*, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. v. ὑπό. XI, 2. VIII, 1. XVI, 2. ὁ κάκιστα ἀπολούμενος, qui utinam pessime dispereat. I, 1. XIV, 2. cf. Matth. §. 502.

ἀπολύειν, (λύω) *vinculis liberare*. XVII, 2.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, (accus. Ἀπόλλω. cf. Buttm. §. 50, 2. Matth. §. 73. not., vocat. Ἄπολλον. cf. Buttm. §. 40. not. 3. Matth. §. 74. c.) *Apollo*, filius Latonae (v. Λητώ) et Jovis, frater Dianae, artis medicae, vaticinandi, cithara canendi (XV, 1) et sagittandi scientia insignis. Oracula ei condita erant Delphis, Clari, Didymis, Colophone; a responsorum, quae edidit, ambiguitate appellatus est Λοξίας (λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος) XVI, 2. Effingitur tanquam juvenis formosus, imberbis et capillorum pulchritudine excellens. II, 2. XV, 1. XVI, 1. arcu et pharetra ornatus. VII, 1. Adversa utitur fortuna in amore Daphnes. II, 2. XV, 2. XVI, 1. et Hyacinthi XIV. v. Δάφνη et Ὑάκινθος. Marsyam certamine musico superat. XVI, 2.

ἀπομαίνεσθαι, (μαίνομαι) *a furore redire ad sanam mentem, desaevire*, ἀπομανεῖσα. XII, 1.

ἀπονέμειν, (νέμω, irr.) *impertire*, συγγνώμην τινί, *veniam alicui dare*. VI, 3. XXV, 3.

ἀπονίνασθαι, (ὀνίνημι, irr.) τινός, *fructum capere ex re*. XX, 13. v. ἀπολαύειν.

ἀποπέμπειν, (πέμπω) *dimittere*; med. τινά τοῦ συμποσίου. XIII, 2.

ἀπορεῖν, (ἄπορος, πόρος, ὁ, via, exitus) τινός, *inopem esse rei, indigere* I, 2. V, 2. cf. Matth. §. 352. Buttm. §. 119. 5. Absolute: *inopem consilii esse, dubium esse*. XXII, 1.

ἀποῤῥεῖν, (ῥέω, irr.) *defluere, elabi*, ἐκ τῶν χειρῶν. XIX, 1.

ἀποσκώπτειν, (σκώπτω) εἴς τινα, *eludere aliquem, dicteriis petere*. XXII, 1.

ἀποσπᾷν, (σπάω) *abstrahere, avellere, amovere*, τί τινος. XX, 8. Intransitive: *recedere ex loco*. XX, 5. cf. Matth. §. 496.

ἀποστέλλειν, (στέλλω) *ablegare*. XX, 7.

ἀποστρέφειν, (στρέφω) *avertere*, ἀποστρέφεσθαι, *se avertere*. XX, 2. ἀπεστράφην XX, 9. cf. Matth. §. 506. Herm. ad Vig. p. 746.

ἀποτελεῖν, (τελέω, de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 3. Matth. §. 179. not. 1.) *perficere, absolvere*. IX, 2. X, 1.

ἀποτιθέναι, (τίθημι) *deponere*. Med. *deponere a se*. V, 2. 4. XX, 10. bis.

ἀποτίνειν, (τίνω, irr.) *persolvere*. I, 2.

ἀποτρέπειν, (τρέπω, irr.) *avertere*, τινά τινος sive μὴ οὐχί c. infin., *deterrere quo minus*. V, 5. v. μή.

ἀποφαίνειν, (φαίνω) *ostendere, proferre*; τινὰ ἐπονείδιστον, *reddere, exhibere*. XXII, 1.

ἀπράγμων, ον, (πρᾶγμα, τὸ) *vacuus negotio, molestia; quod fit facili negotio*. II, 2.

ἀπρεπής, ές, (πρέπει) *indecorus*. XIII, 1.

ἄπυρος, ον, (πῦρ, τό) *igne carens*, ἡ δᾴς ἐπί τινος. XIX, ἀπωθεῖν, (ὠθέω) *extrudere, removere,* τοῦ συμποσίου. VI, 4. ἀπωθεῖσθαί τι, *aversari, repudiare aliquid.* XX, 1.

ἄρα, particula conclusiva: *igitur, ergo.* V, 2. cf. Vig. p. 823. Matth. §. 614. Buttm. §. 136. p. 438.

ἆρα, particula interrogativa: *num.* XVII, 2. cf. regg. ad v. ἄρα citt.

ἀργία, ἡ, (ἀ, ἔργον) *inertia, iners quies.* X, 2.

ἀργός, ή, όν, *iners,* ἀργοὶ εὐωχήσονται. XXVI, 2. v. ἄθλιος.

Ἄργος, ὁ, *Argus,* bubulcus, monstrum oculis per totum corpus distinctum et insomne, quem a Junone custodem additum mutatae in vaccam Jo Mercurius jussu Jovis interfecit. III.

Ἄργος, τό, *Argos,* urbs antiquissima Argolidis in Peloponneso. XXIV, 2.

ἀρέσκειν, (irr.) τινί τι, *probare alicui aliquid.* Intransit. τινί, *probari, placere alicui.* XX, 2. cf. Matth. §. 412.

Ἄρης, εως, ὁ, (cf. Buttm. §. 53. Matth. §. 90 et 91.) *Mars,* filius Jovis et Junonis, deus pugnarum et bellicae fortitudinis. Enarratur illa Homeri fabula de amore Martis et Veneris. XVII. XV, 3. XII. 2. cf. Odyss. VIII, 266—366. Idem in ludibrium vertit inanem Jovis ostentationem. XXI.

ἀριστεῖον, τό, (ἀριστεύς, ὁ) *praemium fortissimo positum, constitutum, victoriae praemium.* XXII, 3.

ἀριστεύειν, *fortissimum esse in bello, maxime eminere fortitudine.* XXII, 3.

ἄριστος, η, ον, (superlat. adjectivi ἀγαθός) *optimus, fortissimus;* οἱ ἄριστοι, *principes.* XX, 14.

Ἀρκαδία, ἡ, *Arcadia,* provincia in media Peloponneso sita. XXII, 2. 3.

ἄρκυς, ἡ, *plaga, cassis.* XVII, 1.

ἅρμα, τό, (ἄρω) *currus.* XXV, 1. 2. 3.

ἀρνεῖσθαι, *negare, infitiari;* ἀρνηθείην. XXI, 1. cf. Buttm. §. 123, 2. Matth. §. 495. Vig. p. 188.

ἁρπάζειν, (irr.) *rapere.* IV, 1. V, 1. XX, 14.

ἀῤῥενικός, ή, όν, (ἄῤῥην s. ἄρσην) quod attinet ad mores, ingenium viri, *masculus, virilis.* XVI, 1.

ἄρσην, (forma antiquior, ἄῤῥην recentior. cf. Buttm. §. 16, 4. Matth. §. 5.) quod attinet ad sexum, *masculus, virilis.* XXIII, 1.

Ἄρτεμις, ἡ, *Diana,* Jovis et Latonae (v. Λητώ) filia, Apollinis soror, forma insigni XVI, 1. castitatem et sempiternam tuetur virginitatem. XVI, 2. v. Ἀκταίων. Est venationis XIX, 2. et mulierum parturientium dea XVI, 2. XXVI, 2., quod postremum proprie tribuitur Ilithyiae. v. Ἐλλείθυια. Traduntur Scythae Chersonesum Tauricam incolentes hospites ei immolasse, ad quem morem refer XVI, 1. XXIII, 1. Cet. v. Σελήνη.

ἀρτίτοκος, ον, (τίκτειν, irr.) passive: *recens, modo natus.* VII, 1. ἀρτιτόκος, ον, active cf. Vig. p. 6,8, 4. Buttm. §. 106, 9.

ἀρτίως, *modo, nunc ipsum.* IX, 1.

ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus.* II, 1.

ἄρχειν, c. genit., *primum, principem esse, imperare.* VI, 3. XXII, 3. XXIII, 1. cf. Matth. §. 359. Buttm. §. 119, 5.

ἀρχή, ἡ, *principium, imperium.* I, 2. XX, 2.

ἄσβολος, ἡ, fuligo. V, 4. 5.

ἆσθμα, τό, (ἄω, spirare cf. Buttm. §. 104. c. not. 3.) *halitus, spiritus*. XI, 2.

Ἀσία, ἡ, *Asia*. XX, 11.

ἀσκεῖν, *exercere artem, studium, ei operam dare*, c. infin. VII, 4.

Ἀσκληπιός, ὁ, *Aesculapius*, filius Apollinis et Coronidis vel Arsinoës, deus medicorum. Fulmine ictus a Jove ob revocatum in vitam Hippolytum, patre demum deprecante, immortalitatem recuperavit. XIII.

ἀσπίς, ίδος, ἡ, *clypeus*. VIII, 2.

Ἀσσύριος, ία, ιον, *Assyrius*. Assyria, ea Asiae terra, cui circumjacent Armenia, Mesopotamia, Babylonia, Susiana et Media. ἐς τὸν Αἴβανον ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον (Ἀσσύριος pro Σύριος, ut saepe apud veteres. v. Αἴβανος), i. e. Adonis, filius Cinyrae, secundum Homerum Il. XI, 21. Cypri, secundum alios Assyriae regis, quem ex sua ipsius filia susceperat; Veneri vehementissimo pulchri juvenis amore captae letali apri vulnere ereptus est, cujus necis causam Venus ad Proserpinam refert. XI, 1. cf. Ovid. Metam. X, 298. sq. Bion. Idyll. I. Theocrit. Id. XXX.

ἀστήρ, ὁ, (dat. pl. Buttm. §. 41. not. 3. Matth. §. 75.) *stella*. IV, 3. XX, 5. XXVI, 1.

ἀστικός, ή, όν, (ἄστυ, τό) *urbanus*. XX, 7.

ἄστοχος, ον, (στοχάζομαι) *collineandi, feriendi imperitus, aberrans a scopo*. XIX, 1.

ἀστραγαλίζειν, (ἀστράγαλος, ὁ) *talis ludere*. V, 2.

ἀστράγαλος, ὁ, *talus*. IV, 3.

ἀστραπή, ἡ, *fulgur*. IV, 2. IX, 2.

ἄστυ, εος, τό, *urbs*. XX, 13.

ἀσφαλής, ές, (σφάλλεσθαι labi) *tutus a lapsu, non periculosus*. XXI, 2. bis.

ἀτάρ, *at, verum*. VI, 4. XI, 2. XXVI, 1.

ἅτε, adv., (ὅςτε) *quippe, utpote* c. particip. VI, 3. XI, 1. XII, 1. XIII. 2. cf. Matth. §. 510. Vig. p. 34. a.

ἀτελής, ές, (τέλος, τό, finis) *non perfectus, nondum maturus*. IX, 2.

ἀτενής, ές, (ἀ cf. Buttm. §. 105. not. 11. τείνω) intentus; ἀφορᾶν ἀτενὲς ἔς τινα, *immotis, irretortis oculis aliquem intueri*. VI, 2. v. ἀπολάμπειν.

ἅτερος, v. ἕτερος

Ἀτλαντίς, ίδος, ἡ, *Atlantis*, filia Atlantis, Maja (v. *Μαῖα*). XXIV, 2.

ἄτοξος, ον, (τόξον) *qui caret arcu*. XIX, 1.

ἀτριβής, ές, (τρίβω, terere) *non tritus*. X, 2.

ἄτρωτος, ον, (τιτρώσκω, irr.) *invulneratus*. XIX, 2.

Ἄττης. ου, ὁ, (aliae formae: Ἄττις, Ἄτυς) *Attes*, puer Phrygius, perdite amatus a Rhea, deorum matre. XII, 1. v. *Ῥέα*.

αὖθις, de repetitione ejusdem loci: *rursus*. IV, 5. V, 4. de cujusvis rei iteratione: *iterum, denuo*. XIII, 1. XXIV, 2. cf. Vig. p. 392. et Herm. p. 782.

αὐλεῖν, (αὐλός, ὁ) *tibia canere*, τῷ κέρατι. XII, 1.

αὐλός, ὁ, (ἄω, αὔω, spirare) *tibia*. II, 2. XVIII, 1.

ἄϋπνος, ον. (ἀ cf. Buttm. §. 105. not. 10., ὕπνος) *insomnis*. III.

αὔριον, adv., *cras*. X, 1.

αὐτίκα, *statim, continuo.* XXV, 3. Brevissimae morae notionem addit μάλα. X, 2. cf. Vig. p. 392.

αὐτός, ή, όν. De universo hujus pronominis usu cf. Herm. ad Vig. p. 733. Matth. §. 467. Buttm. §. 114, 2. *ipse, vel, adeo;* αὐτὴν ἐμὲ οὐκ ἄλλην τινὰ VI, 2. 3. XV, 3. XX, 1. bis. 7. bis. 15. 16. XXII, 2. bis. XXV, 2. XVII, 1. 2. bis. XX, 6. 8. 14. XIV, 1. V, 4. XI, 1. XII, 1. XX, 2. *ipse*, h. e. *sponte*. XXVI, 2. i. q. *solus*, αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμεν X, 2. αὐτὸ τοῦτο IV, 3. τοῦτ' αὐτό IV, 5. XX, 15. *ipse*, de tempore, nos: *eben, gerade*, XXIII, 2. c. pronomine personali, praeposito. XX, 15. postposito. XX, 7. VI, 4. Dativus: *una cum*, nos: *sammt*, αὐτῷ κεραυνῷ XXI, 2. cf. Vig. p. 167. Herm. p. 861. 882. Matth. §. 405. not. 3. Buttm. §. 137. p. 442. ὁ αὐτός, *idem*, μήτηρ καὶ πατὴρ ὁ αὐτός ἐστιν IX, 2. τὰ αὐτά XX, 4. et ταὐτά XXIII, 1. *is, ea, id*; qui significatus nisi in obliquis casibus non obtinet. Saepe refertur ad plura diversi regiminis verba, ut ἐπιμηχανήσεσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι XV, 3. XV, 1. in v. δεῖ XXVI, 2.

αὐχεῖν, *gloriari.* VI, 5. XV, 2.

ἀφαιρεῖν, (αἱρέω, irr.) τί, *adimere, auferre.* IV, 5. *demere, deponere*, τὴν κόρυν XX, 10. bis. ἀφαιρεῖσθαί τινά τι, *adimere alicui aliquid, privare aliquem re.* XI, 1. cf. Buttm. §. 118, 4. Matth. §. 418.

ἀφανής, ές, (φαίνομαι) *quod non apparet, occultus*, δεσμά XVII, 1. ἐξ ἀφανοῦς, *ex improviso, subito.* XX, 5. cf. Vig. p. 697. Matth. §. 574.

ἀφελεῖν, v. ἀφαιρεῖν.

ἀφελής, ές, *simplex, sincerus.* IV, 3. V, 1. XX, 1.

ἀφηνιάζειν, (ἡνία, ἡ) *frena excutere.* XXV, 1.

ἀφιέναι, (ἵημι, irr.) *dimittere, missum facere.* II, 2. *remittere*, τὰς ἡνίας XXV, 2. a. *manu emittere.* XXV, 2. b. *relinquere.* VI, 2.

ἀφικνεῖσθαι, (ἱκνέομαι, irr.) *pervenire*, πρός τινα XX, 7. παρά τινα XX, 16. ἔς τινα τόπον XX, 16. XXIII, 1.

ἀφιστάναι, (ἵστημι) *seponere*; ἀφίστασθαί τινος, *absistere, averti a re.* XX, 8. cf. Buttm. §. 119, 4. Matth. §. 353. γ. v ἱστάναι.

ἀφοπλίζειν, (ὁπλίζειν, ὅπλα, τά) *armis spoliare.* XIX, 1. *spoliare*, τινά τοῦ τόξου. VII, 1. cf. Buttm. §. 119, 4. Matth. §. 353.

ἀφορᾶν, (ὁράω, irr.) *e longinquo prospicere*, ἔς τινα, *in aliquem* VI, 2. XI, 1.

ἀφόρητος, ον, (φέρω sive φορέω) *intolerabilis.* VI, 4.

Ἀφροδίτη, ἡ, *Venus*, secundum Homerum filia Jovis et Diones, secundum Hesiodum e mari orta, dearum pulcherrima, mater amoris, nuptiarum conjugiorumque conciliatrix. (Quare dicitur ἡ προμνήστρια et ἡ νυμφαγωγός XX, 16.) Comitibus utitur Gratiis, Amore, Himero, Potho et Hymenaeo. XX, 15. 16. Fingitur cesto cincta, cui insignis quaedam deliniendi vis tribuitur. XX, 10. VII, 3. Nupta Vulcano XVI, 1. una cum Charite XV., consuevit tamen etiam cum aliis, ut cum Mercurio (v. Ἑρμαφρόδιτος), cum Anchise XI, 1. XX, 5. cum Adonide XI, 1. et cum Marte XV. (v. Ἔρως), quo in adulterio deprehenditur a Vulcano. XVII. cf. Homer. Od. VIII, 266—366.

De Amore, Hermaphrodito et Priapo (v. *Πρίαπος*), utpote dissimillimis ejus filiis v. XXIII, 1.

ἄφροντις, ι, (φροντίς, ἡ) *cura vacuus*, *securus*; ἀφρόντιδες εὐωχοῦνται XXIV, 2. adverbial. v. ἄθλιος.

ἄφρων, ον, (φρήν, ἡ) *imprudens*. II, 1.

ἄφυκτος, ον, (φεύγω, irr.) *quod effugi non potest*; ἐν ἀφύκτῳ ἔχεσθαι, captum teneri in ejusmodi angustiis, unde evadere nequeas, *nullum effugium habere*. XVII, 1.

Ἀχαιοί, οἱ, *Achivi*, commune genti Graecae nomen apud Homerum. XX, 14.

ἀχανής, ές, (ἀ cf. Buttm. §. 105. not. 11. χαίνω) aut: *non hians*, aut: *valde*, *late hians*, *patens*, *immensus*, βάθος XXV, 2.

ἄχθεσθαι, (irr. ἄχθος, τό) *gravari*; *graviter ferre*. XIV, 2. τινί χρ. XX, 5. τινί, *irasci*, *succensere alicui*. X, 1. ὅτι XX, 15. τινί c. particip. IV, 5. c. nominat. particip. V, 5. cf. Matth. §. 555. Buttm. §. 131. a. c.

ἄχρι, praepos. c. genit., *usque ad*. XIV, 2. VI, 4.

ἀψοφητί, adv. (ψόφος, ὁ) *sine strepitu*. XI, 2.

ἄωρος, ον, (ὥρα, ἡ) *immaturus*; de puella *nondum matura viro*. XX, 14.

B.

βαδίζειν, (de fut. cf. Buttm. §. 86, 7. et §. 100. not. 8. Matth. §. 181. c. et §. 184. not.; βάδος, τό) *ire*, *vadere*. XX, 5. ἐπί τι I, 2. πρός τι XX, 2. VII, 4.

βάθος, τό, *altitudo*. XXV, 2.

βαίνειν, (irr.) *ire*, *incedere*, εὔρυθμα II, 2. βέβηκα, vi praesentis: *consistere*, *fixum stare*. XI, 2. XXV, 2. cf. Matth. §. 505. III. Buttm. §. 123. not. 8.

βάρβαρος, ὁ, *barbarus*, omnis qui non est natione Graecus; Trojani V, 3. XX, 15.

βαρύς, εῖα, ύ, *gravis*. I, 1. εἰ μὴ βαρύτερος ἦν VII, 3. cf. Matth. §. 457, 2.

βασιλεύς, ὁ, *rex*. XVIII, 1. βασιλεὺς τῶν θεῶν, i. e. Jupiter. IV, 1. V, 2.

βασιλικός, ή, όν, *regius*, *regiae stirpis*. XX, 1. *regalis*, *augustus*, *magnificus*. XX, 11.

Βέβρυξ, ὁ, *Bebryx*. Bebryces populus antiquissimus Bithyniae, de quorum rege Amyco v. *Ἄμυκος*. XXVI, 1.

βέλος, τό, (βάλλω, irr.) *telum*, *sagitta*. VII, 1. ἔξω βελῶν εἶναι, *extra teli jactum esse*. XIX, 2.

βέλτιστος, η, ον, (superlat. adjectivi ἀγαθός) *optimus*; ὦ βέλτιστε, *optime*, *o bone*, lenis compellandi formula cum quadam ironiae significatione. IV, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 722.

βιάζεσθαι, (βία, ἡ, vis, violentia) *vim adhibere*, *viribus omnibus eniti*, *contendere*, c. infin. XXI, 1. παῖδα ἐλευθέραν, *vim afferre alicui*. XXII, 1.

βίαιος, αία, αιον, *violentus*. VI, 3.

βίος, ὁ, *vita*, *vita hominum*; ἐκκαθαίρων τὸν βίον. XIII, 1.

βιοῦν, (irr.) *vivere*; ἴσα καὶ ὅμοια βιοῦν XIII, 1. cf. Buttm. §. 121. not. 1. Matth. §. 395.

βλέπειν, *cernere*. XX, 8. τί, *conspicere*. XX, 10.

βοΐδιον, (vel potius βοίδιον, ut ibi e Cod. legendum. *Fritzsche.*) τό, (deminut. substantivi βοῦς) *bucula*. XX, 5.

Βοιωτία, ἡ, *Boeotia*, provincia Graeciae propriae, cujus urbs primaria Thebae. X, 1. XXIV, 2.

βόστρυχος, ὁ, *cincinnus*. II, 2.

βουκολεῖν, (βουκόλος, ὁ) *boves pascere*. III.

βουκόλος, ὁ, (βοῦς et antiq. forma κολέω, colere, pascere) *bubulcus*. III.

βούλεσθαι, (irr.) *velle*, *cupere*. XX, 4. 9. bis. οὐ βούλομαι, *nolo*. V, 3. βούλει (de forma cf. Buttm. §. 93, 3. Matth. §. 202, 1.), βούλει οὖν ἐπομόσσομαι; XX, 16. φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται, *quid tandem sibi velit*. XX, 7. v. exempla in adnot. ad h. l.

βοῦς, ὁ et ἡ, *bos*; *taurus*, *vacca*. XX, 13.

βοῶπις, ἡ, (βοῦς, ὤψ, oculus, vultus) *bubulis*, i. e. *grandioribus*, *eminentibus oculis excellens*, frequens Junonis apud Homerum epitheton. XX, 10. Scilicet pertinent illi ad augustam Junonis formam. (XX, 11.) v. Ἥρα.

Βράγχος, ὁ, *Branchus*, puer amatus Apollini. II, 1.

βραδέως, adv. (βραδύς) *tarde*, *lente*. XX, 3.

βραδύνειν, active: *morari*, intransit: *cunctari*, *commorari*, παρά τινι XII, 1.

βραχύς, εῖα, ύ, *brevis*, de loco et tempore; βραχύ, adverbial: *parum*, *paullulum*. XXV, 1. ἐν βραχεῖ sc. χρόνῳ, *brevi* sc. tempore. VIII, 2.

βρέφος, τό, *infans*. II, 1. VII, 1. 2. IX, 2.

Βριάρεως, ὁ, *Briareus*, Gigas centimanus, filius Urani et Terrae. Auxilium fert Jovi adversus plures deos illi insidiantes. XXI, 2. cf. Homer. Il. I, 396—406.

βροντᾶν, *tonare*. IV, 2.

βροντή, ἡ, *tonitru*. IX, 2. XXI, 2.

βωμός, ὁ, *ara*. IV, 2.

Γ.

γάλα, ακτος, τό, (anom. cf. Buttm. §. 53. Matth. §. 88.) *lac*. IV, 3. 4.

γαμεῖν, (irr. Forma non Attica γαμήσειας V, 4. cf. Lobeck. ad Phryn. p. 742.) τινά, *uxorem ducere in matrimonium*. V, 4. XV, 1. XVI, 1. XX, 13. XXII, 3. γαμεῖσθαι τινι, *nubere viro*. XX, 14.

γαμετή, ἡ, *uxor*; ἡ νόμῳ γαμετή, *legitima uxor*. V, 2.

γάμος, ὁ, (etiam οἱ γάμοι) *nuptiae*. XX, 16. *connubium*, *conjugium*. XVII, 2. XX, 16. VI, 3.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, filius Trois, regis Trojanorum. Jupiter, in aquilam mutatus, pulcherrimum puerum in Ida monte greges patris pascentem vi abstulit in Olympum eumque, inter immortales relatum, pincernam suffecit in locum Hebes et Vulcani. IV. XX, 6. V. IX, 1.

γάρ, particula causalis, nunquam in enuntiationis initio posita: *enim*, *nam*. Sententia, cujus rationem indicat, *praecedit* diserte proposita. I, 1. etc. *subsequitur*, ratione ipsa in parenthesi praemissa. IV, 3. XX, 10. XXV, 2. aut *intelligitur*, καλὰ μὲν γὰρ καὶ τὰ τέκνα, ἃ ἔτεκες XVI, 1. Inservit interrogationi.

quemadmodum Latinorum *nam*, *enim*, nostrum *denn*. IV, 2. ter. IV, 4. 5. a. VI, 4. VII, 3. XIII, 1. XIV, 1. XVIII, 1. XX, 2. 9. 13. XXI, 2. XXII, 1. XXIV, 1. XXV, 1. XXVI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 829. Matth. §. 615. Buttm. §. 136. p. 436. *οὐ γάρ; nonne?* cf. Vig. p. 461. Matth. §. 610, 5. *πῶς γὰρ οὔ; quidni?* cf. Vig. p. 449. Matth. §. 611, 4. et 610, 5. *τί γὰρ ἄλλο;* XXIII, 2. et *τί δ' ἄλλο;* v. not. g. ad VI, 1. *ἀλλὰ γὰρ*, *ut enim*. XX, 6. v. *ἀλλά*. *καὶ γὰρ*, *etenim*. XIII, 1. XVII, 1. XX, 6. 8. *καὶ — γὰρ*, *nam — etiam*. VI, 1. de discrimine v. not. g. ad XIII, 1. *γὰρ δὴ*, v. *δή*.

Γάργαρον, *τό*, *Gargarus*, Idae, Phrygii montis, vertex. XX, 1. 5. in quo ara Jovis erat. IV, 2.

γαστήρ, *στρός*, *ὁ*, (cf. Buttm. §. 42. Matth. §. 75.) *venter*, *uterus*. VII, 2. IX, 1. 2. XXIII, 1.

γε, particula enclitica, (cf. Matth. §. 31. Buttm. §. 13, 2.) cujus praecipua vis in restringendo cernitur, et omnino in distinguendo eo, ad quod pertinet, vocabulo, ita ut ante cetera emineat: *quidem*, *saltem*, *certe*. *ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει γε* XXIII, 2. *ἀκολουθήσειν γέ σοι* XX, 16. Adjuncta pronominibus person. et demonstr. *ἔγωγε*, *equidem*. XXII, 1. cf. Buttm. §. 67. not. 4. Matth. §. 145. not. *σύ γε* VI, 3. *νὴ καὶ σύ γε* XX, 7. XXII, 1. *οὗτός γε* VI, 3. XVIII, 1. *ἐμοῦ γε ἕνεκα* V, 4. sic etiam *τό γε ἐπ' ἐμοί* VIII, 2. v. not. n. ad VII, 1. *τούτου γε ἕνεκα* XX, 15. *τοῦτό γε* II, 2. VI, 5. XIII, 2. *τά γε τοιαῦτα* XX, 2. *μετά γε τοιούτου* IV, 4. Cum pron. et part. relativis: *ὅς γε*, *qui quidem* XXVI, 2. cf. Matth. §. 483. *ὅς γε καί*, *qui quidem adeo* VI, 3. XVII, 2. XXIII, 1. *ὅπου γε καί*, *quandoquidem etiam*, *da ja sogar*. XVIII, 1. *ὁπότε γε*, *quum quidem* XX, 6. *σχεδόν γε* XX, 5. *νῦν γε* XX, 11. *εὖγε*, v. *εὖ*. *καὶ μὴν — γε*, *et sane — quidem*. IV, 5. *πλὴν — γε* XI, 2. XV, 3. XX, 15. XVI, 1., v. *πλήν*. *καίτοι γε*, XX, 10. v. *καίτοι*. *ἐπεὶ — γε*, *quandoquidem siquidem*. XIX, 2. *εἴ γε*, *siquidem*. XVIII, 2. XX, 1. 5. 6. cf. Herm. ad Vig. p. 833. *εἴ γε μὴ* et *εἰ μή γε* quomodo discrepent, v. not. ad XXI, 2. *καὶ — γε*, *et — quidem* IV, 1. XX, 9. *γὰρ δὴ — γε* et *γὰρ — γε*, de discrimine v. not. ad VI, 5. *ὑβριστής γε ὤν*, *quippe qui* VI, 1. IX, 1. XX, 7. *παρθένος γε αὐτὴ οὖσα*, *si quidem* XVI, 2.

γελᾷν, (de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 3. et §. 100. not. 8. Matth. §. 180. et 184.) *ridere*. VII, 3. XXIII. 2. Aor. *ἐγέλασα* XVI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 746. Matth. §. 506. *ἐπί τινι γελᾷν*, *ob aliquid ridere*. XXI, 2. v. *ἐπί*.

γελοῖος, *οία*, *οῖον*, *ridiculus*. XVII, 1. XXI, 2. XXIII, 2.

γενέσθαι, v. *γίγνεσθαι*.

γενναῖος, *αία*, *αῖον*, (*γέννα*, *ἡ*, poet. i. q. *γένος*, *τό*) *generosus*, proprie de nobilitate generis, translate de animi magnitudine et fortitudine: *strenuus*, *fortis*. XV, 3. *ὦ γενναῖε* vel *ὦ γενναιότατε* V, 2. 3. et *ὁ γενναῖος* IX, 1. XXIII, 2. ironice.

γεννᾷν, *gignere*, *procreare*. XXII, 1.

γένος, *τό*, *genus*, *gens*, *Μενέλεως τοῦ Πελοπιδῶν γένους* XX, 14.

γέρων, *οντος*, *ὁ*, *senex*. II, 1.

γεύεσθαι, *gustare*. IV, 4. c. genit., v. *ἀπογεύεσθαι*.

γῆ, *ἡ*, *terra*. IV, 5. VI, 2. bis. 4. XII, 1. XIV, 2. XX, 5. XXIV, 2. XXV, 1.

γίγνεσθαι, (forma antiquior, γίνεσθαι recentior. Irr.) proprie *nasci*, ἔκ τινος. XX, 14. XXIII, 1. XXIV, 2. *fieri*, *accidere*, II, 1. 2. VIII, 1. XVIII, 2. XX, 7. XIX, 1. XXV, 3. I, 2. X, 2. XIV, 1. XXV, 1. αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον XVII, 1. nom. referendus per appositionem ad v. θέαμα. cf. not. ad h. l. aor. et pf. *factum esse*, *esse*, ἐξαίρετός σοι γενόμενος XXII, 1. οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι XXIII, 1. γίγνεσθαι c. praepp. et advv. motum significantibus: *venire in locum*; in praeteritis c. praepp. et advv., quae quietem indicant: *esse*, *versari in loco*, ita ut motus praecessisse cogitetur, ὁπόταν κατὰ τὴν Καρίαν γένῃ XI, 1. ἐντὸς ἐγεγένηντο τῶν ἀρκύων XVII, 1. πρώην ἐν Λαμψάκῳ γενόμενος XXIII, 2.

γιγνώσκειν vel γινώσκειν, (de formae diversitate v. γίγνεσθαι. Irr.) *cognoscere*, *nosse*, *scire*. I, 2. γίνωσκε ἔχων XXII, 2. cf. Vig. p. 338. Matth. §. 530. Buttm. §. 131, 4.

γλαυκός, ή, όν, (γλαύσσω, λεύσσω, lucere, cernere, glotzen, λευκός) *glaucus*, *caesius*, proprie de oculis ulularum (γλαῦξ, ἡ). τὸ γλαυκόν de oculis Minervae. XX, 10. v. γλαυκῶπις.

γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, (γλαυκός, ὤψ, oculus, vultus) *caesius*, epitheton Minervae VIII, 2. v. Ἀθηνᾶ.

γλαφυρός, ά, όν, (γλάφω, scalpo) *politus*, *laevis*; translate: *elegans*, *scitus*, πάνυ γλαφυρὸν ἐμελῴδει VII, 4. *dulcis*, γλαφυρὸν ἐμειδίασεν XX, 11. (de neutr. adject. v. ἀπολάμπειν).

γνῶναι, v. γιγνώσκειν.

γνώρισμα, τό, (γνωρίζω, insignire) *nota*, qua rem aliam ab alia discernimus, *insigne*. XXVI, 1.

γνῶσις, ἡ, (γνῶναι) *cognitio*, sensu judiciali. XX, 7.

γοργός, ή, όν, *torvus*, *ferox*, *acer*, *alacer*. VII, 3.

Γοργών, όνος, ἡ, (s. Γοργώ, οῦς, cf. Buttm. §. 51. not. 7. Matth. §. 79. not. 4.) *Gorgo*, κατ᾽ ἐξοχὴν sic dicta, h. e. Medusa, una ex tribus Gorgonibus (reliquae sunt Stheno et Euryale)., filiabus Phorcynos et Cetus, monstris horrendis, quorum capita anguibus crinita erant. Caput illius a Perseo resectum et Minervae aegidi galeaeque praefixum; quaecunque occurrerent, in lapidem convertebat. XIX, 1. 2.

γοῦν, contr. ex γε et οὖν, habet vim restringendi (v. γε) et simul concludendi et confirmandi: *certe igitur*, *certe quidem*. V, 3. VIII, 2, XI, 1. XV, 2. XVI, 1. XVIII, 2. XIX, 1. XXII, 3. XXIV, 2.

γράμμα, τό, (γράφω, scribere) *litera*. XIV, 2.

γραῦς, γραός, ἡ, (cf. Buttm. §. 45, 4. Matth. §. 85. not. 2.) *anus*. XII, 1.

γυμνάς, άδος, ὁ, ἡ, i. q. γυμνός, de eo, qui deditus est exercitationibus gymnicis, γυμνὰς καὶ παλαιστική XX, 14.

γυμνός, ή, όν, *nudus*. XVII, 1. 2. XX, 9. 10.

γυναικεῖος, εία, εῖον, (etiam ος, ον; γυνή, ἡ, anom.) *muliebris*, *mollis*. XVIII, 1.

γύναιον, τό, (demin. v. γυνή, ἡ) *muliercula*, cum quodam contemtu X, 2.

γυνή, ναικός, ἡ, (anom.) *femina*, *mulier*. XX, 3. 13. 15. γυναῖκες oppositae deabus. V, 1. XX, 7. X, 2. XXIV, 2. *uxor*. VI, 3. XIII, 2. XX, 8. 16.

γύψ, ὁ, *vultur*. I. 1.

Δ.

δάκνειν, (irr.) *mordere*; *τὸν δάκτυλον, ungues rodere* (Horat. Sat. I, 10. 71.), de eo, qui inops consilii est nec habet, quo se vertat. XXII, 1. *mordicus prehendere.* XX, 6.

δακρύειν, (*δάκρυ, τό*, poet. i. q. *δάκρυον*) *lacrymare, flere.* V, 5. VI, 2. 4. XVI, 2. XXV, 2. *ἤλεκτρον ἐπί τινι*, ob aliquem *lacrymantem profundere electrum* XXV, 3. cf. Matth. §. 421. not. 2. Buttm. §. 118, 2. v. *ἐπί.*

δάκτυλος, ὁ, *digitus.* V, 5. XX, 5. XXII, 1. *digitus pedis.* XI, 2.

δάμαλις, ἡ, (*δαμάω*, domare) *juvenca.* III. XV, 7.

Δανάη, ἡ, *Danae*, Acrisii, regis Argivorum, filia, ad quam in turri a patre inclusam Jupiter in aurum pluvium mutatus devenit ex eaque Perseum procreavit. XXIV, 2. II, 1. V, 2.

δᾴς, δᾳδός, ἡ, (Attice contr. ex *δαΐς*) *taeda.* XIX, 1.

Δάφνη, ἡ, *Daphne*; Penei, Thessaliae fluvii, filia, aversata est Apollinem ipsam amantem, cumque acrius ille instaret fugienti, mutata in laurum II, 2. XIV, 1. XVI, 1. XV, 2. in cujus rei memoriam Apollo postea lauri frondibus sese coronasse fertur. XV, 2. cf. Ovid. Metam. I, 452—567.

δέ, particula, quae nunquam primum orationis locum obtinet, distinguit enuntiationes et singulas notiones aliquo modo diversas, et primum quidem sententiae negativae opponit contrariam: *sed, sondern, οὔτε σύ, ὁ δὲ Ἰξίων* VI, 5. IV. 1. X, 1. XX, 13. et in ejusmodi sententia per interrogationem proposita: *οἴει πρὸς πάντας, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σὲ* XXI, 2., in quo genere Romani fere oppositionem faciunt per solam negationem. Deinde saepissime inservit copulandae orationi, ubi quid novi accedit praecedentibus, ita ut plus minusve vis adversativa compareat et verti possit: *autem, vero, tamen, et.* I, 2. II, 1. bis. 2. III. IV, 1. 2. bis. 3. 4. bis. 5. bis. V, 1. 2. ter. 4. bis. 5. bis. VI, 5. VII, 3. quater. 4. VIII, 1. 2. X, 1. 2. bis. XI, 1. bis. 2. XII, 2. bis. XIII, 1. bis. 2. XIV, 2. XV, 1. bis. 2. bis. 3. XVI, 2. XVII, 1. 2. ter. XVIII, 1. bis. 2. XIX, 2. bis. XX, 1. bis. 5. quater. 7. bis. 8. 9. bis. 10. 11. bis. 12. bis. 13. quater. 14. quater. 15. XXI, 1. XXII, 1. ter. 2. 3. ter. XXIII, 2. XXIV, 1. bis. XXV, 1. 2. quinquies. XXVI, 2. *δ᾽ οὖν* I, 2. VIII, 1. 2. IX, 2. X, 2. XX, 3. 4. XXI, 2. post aposiopesin: *οὐ βούλομαι δὲ εἰπεῖν* V, 3. *αἰδοῦμαι δὲ λέγειν* XXIII, 2. Videtur etiam positum esse loco particulae *γὰρ* III. *ἔχομεν δὲ* IV, 2. XX, 1. cf. Vig. p. 543. et Herm. p. 845. Matth. §. 616. Buttm. §. 136. p. 433. *τί δ᾽ ἄλλο*, v. not. g. ad VI, 1. et v. *ἄλλος. τί δέ; quid vero* XX, 4. v. *τίς.* Etiam in oratione concitatiori et quae prodat indignationem loquentis: *ταυτὶ δὲ ὁ οὐρανός ἐστι* IV, 4. XII, 2. *Τὸ δὲ καὶ* XV, 1. ubi intelligitur: *quam malum, stultum est*, vel simile quid. Herm. ad Vig. p. 702. Matth. §. 616, 1. Saepe in apodosi, quo facilius haec discernatur, ponitur post longiorem protasin, *ταῦτα δὲ* VI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 846. Matth. §. 616, 3. additurque subjecto post intermediam sententiam repetito, *ὁ δὲ* VI, 2. „Quin etiam in interrogationibus, praegresso verbo, quo tolli videtur adhibendae hujus particulae necessitas, poni solet." Herm. ad Vig. p. 845. cf. etiam Matth. §. 616, 2. *Εἰπέ μοι, Διὸς δὲ* etc. IV, 2. *καὶ — δὲ, et vero, et vero etiam.* XIX, 1.

XXII, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 847. Respondet saepissime progressae particulae *μὲν*, v. *μέν*.

δεδιέναι et δεδοικέναι, (Irr., v. δείω) perf. quae habent vim praesentis (cf. Herm. ad Vig. p. 748. Matth. §. 505. Buttm. §. 123, 5. not. 6.); *metuere*, *timere*; absolute XX, 2. XI, 1. *μὴ δέδιθι* (cf. Buttm. §. 124. not. 9. Matth. §. 198, 6.) V, 5. c. accus. XII, 1. XXI, 2. *μὴ* seq. conjunct. VI, 4. XXV, 2. XX, 10. seq. futuro indic. XX, 16. cf. Herm. ad Vig. p. 809. sq. Matth. §. 518 et 519. not. 2. Buttm. §. 135, 4. et 126, 2.

δεικνύναι, (irr.) *τινί τι*, *alicui aliquid ostendere.* XII, 2. XXVI, 1.

δεῖν, (irr.) *vincire.* XXI, 2. XVII, 1. 2. bis.

δεῖν, (irr.) in activo fere impersonal. *δεῖ*, *opus est*, *μοί τινος*, *opus mihi est aliqua re.* XX, 12. cf. de genit. Matth. §. 354. Buttm. §. 119, 5. de dat. Matth. §. 412. *opus est, necesse est*, *oportet*, seq. accus. c. infin. I, 1. II, 1. VIII, 1. X, 1. XXIV, 1. bis. XXVI, 1. 2. vel non addito accus. VIII, 1. XV, 1. XX, 9. XXV, 1. *ἔδει*, *oportebat.* IV, 4. cf. Vig. p. 483 et Herm. p. 820. Matth. §. 510. *δεῖσθαί τινος*, *indigere re, opus est mihi.* XXV, 1. aut seq. accus. c. infin. X, 1. c. gen. seq. inf. *rogare aliquem*, *ut*, *τῶν Χαρίτων συνακολουθεῖν* XX, 15.

δεινός, *ή*, *όν*, (*δείδω*) de re, quae terrorem et formidinem incutiat: *terribilis*, *horrrendus*, *dirus.* VI, 5. *τὸ δεινόν* substantive: *ingens*, *insigne malum.* I, 1. III. VI, 4. XI, 2. XX, 4. XXIV, 1. XXV, 2. *opibus*, *potentia pollens.* XII, 2. de re, quae in stuporem quendam conjiciat: *novus*, *inauditus.* IX, 1.

δεινῶς, *valde.* XIX, 1. XX, 3.

Δελφοί, *οἱ*, *Delphi*, urbs Phocidis, sedes celeberrimi Apollinis oraculi, donis eorum, qui dei consulendi causa huc confluebant, opulentissimi. XVI, 1.

δεξιός, *ά*, *όν*, *dexter.* *ἡ δεξιά* (*χείρ*), *dextra.* XI, 2. *τὰ δεξιά*, *dextra* (pars) *ἐπὶ τὰ δεξιά*, *ad dextram*, *dextrorsum.* XXV, 1.

δέος, *τό*, *metus.* II, 1. XX, 6.

δεσμός, *ὁ*, (*δέω*, irr.) pl. *τὰ δεσμά*, cf. Buttm. §. 51, 6. Matth. §. 95. *vinculum.* XV, 3. XVII, 1. bis.

δεσπότης, *ὁ*, *dominus.* V, 2. XX, 7. *δεσπότην τινὸς εἶναι*, *dominari in aliquem.* VI, 3.

δεῦρο, *huc.* V, 1. XX, 6.

δέχεσθαι, (irr.) *accipere*, *τὸ ἔκπωμα παρά τινος* V, 5. *recipere*, *sumere*, *τὴν χεῖρα ἐς τὸ στόμα* XII, 2. *accipere*, *non recusare.* XX, 2. c. infin. *οὐ δέχομαι*, *non accipio*, *recuso.* II, 2.

δή, in pedestri oratione nunquam ab initio positum, vim habet asseverandi: *sane*, *profecto*, *οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε* VI, 5. de *γὰρ — γὲ* et *γὰρ δὴ — γε* v. ibi not. *οὐ γὰρ δὴ* XXI, 1. *ἐκείνη γὰρ δὴ* XX, 13. cf. Vig. p. 492. *καὶ — δή*, est cum asseveratione gravius quid addentis, *καὶ τὸ δὴ μέγιστον* XX, 13. 14. IV, 3. *δὴ* ironice: *scilicet*, *videlicet*, *οἰνοχοοῦν δὴ τῷ λόγῳ* V, 2. *ὥς — δὴ* XX, 15. v. ibi not. Deinde vim habet colligendi ex praecedentibus: *igitur*, *ὥρα δὴ* IV, 5. in epanalepsi XX, 14. v. ibi not. XX, 14. Cf. de hac particula Vig. p. 501. et Herm. p. 829. Matth. §. 603. Buttm. §. 136. p. 458.

δηλαδή, adv. (*δῆλος*, *δή*) *manifesto*, *videlicet.* VII, 4.

δηλοῦν, (*δῆλος*) *manifestare*; *τὸ βρέφος δηλοῖ τι ἤδη ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον*, declarat, prodit jam aliquid infans, utpote qui sit evasurus VII, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 771. Matth. §. 549, 5. Buttm. §. 131, 4. a.

δημιουργεῖν, (δήμιος, popularis, ἔργον, τό) *publica opera tractare*, *opificium exercere;* c. accus. *fabricari*, *conficere*. I, 1.

δήποτε, intendit vim interrogationis: *tandem*, *τί δήποτε* XIX, 1. XXVI, 1, cf. Buttm. §. 73. not. 1. et §. 103, 7.

διά, praep., c. genit. de loco et tempore, ita ut utriusque finis spectetur: *per*, *διὰ τοῦ πελάγους* III. XII, 1. *διὰ μακροῦ*, *post* longum tempus. X, 1. cf. Vig. p. 586. et Herm. p. 856. Matth. §. 580. Buttm. §. 134. not. 2. c. accus. 1) significat id, per quod aliquid efficitur: *per*, *διὰ σὲ* II, 1. 2) de causa, ob quam quid fit: *propter*, *διὰ ταῦτα* II, 1. XX, 1. *διὰ τοῦτο* IV, 4. V. 2. VI, 1. XXV, 1. *διὰ τί* XIX, 2. *διὰ τὸν οἰνοχόον* V, 4. VI, 5. cf. Vig. p. 587. Matth. et Buttm. ibid. De compositione cf. Vig. p. 589. Buttm. §. 134. not. 10.

διαβάλλειν, (*βάλλω*, irr.) *traducere*, *perstringere*, *obtrectare*. XVIII, 2.

διαβιοῦν, (*βιόω*, irr.) *degere vitam*, *ἐν σκοτεινῷ* X, 2.

διαγιγνώσκειν, (*γιγνώσκω*, irr.) *dignoscere*, *discernere*. XXVI, 1. *decernere*, c. infin. X, 1.

διάδοχος, (*διαδέχομαι*, ordine excipere) *successor*, *vicarius*. XXV, 3.

διαιρεῖν, (*αἱρέω*, irr.) *dissecare*, *diffindere*. IX, 2. VIII, 1. bis. De accentu imperat. *δίελε* cf. Buttm. §. 93, I. 4. Vig. p. 687.

δίαιτα, ἡ, munus et judicium *τῶν διαιτητῶν* apud Athenienses cf. Vig. p. 86. a.; *judicium arbitri*, *arbitrium*. XX, 1. 2.

διαιτητής, ὁ, *arbiter*. XX, 6.

διακονεῖσθαι, (*διάκονος*, ὁ) *ministrum esse*, *ministerio fungi*. V, 2. *τινί*, *ministrare*, *servire alicui*. IV, 4. VII, 3. *ὁ δὲ Μαίας διακονοῦμαι αὐτοῖς*, cf. Matth. §. 431, 2. Buttm. §. 116. not. 5.

διακόπτειν, (*κόπτω*) *percutere*, *discutere*. VIII, 1.

διακρίνειν, (*κρίνω*) *discernere*. XXVI, 1. *οὐκ ἂν διακρίνειας*, *εἴτε — εἴτε* XXIII, 1.

διαμαρτία, ἡ, (*ἁμαρτία*, *ἁμαρτάνω*, irr.) *error*. XX, 9.

διανοεῖσθαι, (*νοέω*, intelligere) *cogitare*, *in animum inducere*, c. infin. II, 1.

διαπείρειν, (*πείρω*) *transfigere*. XXI, 1.

διαρπάζειν, (*ἁρπάζειν*) *diripere*; med. IV, 2.

διασκεδαννύναι, (*σκεδάννυμι*, irr.) *dissipare*; *διασκίδνασθαι*, *se dissipare*, *dissipari*. XX, 5.

διασπᾷν, (*σπάω*) *distrahere*, *divellere*; med. XIX, 1. Pass. *διασπασθῆναι* XVIII, 1. XII, 1. translate: *distrahi*, *distineri*, *distringi negotiis*, *πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος* XXIV, 1.

διαστρωννύναι, (*στρώννυμι*, irr.) *sternere*, *τὴν ἐκκλησίαν*, i. e. vestibus stragulis contegere, ut Latini: *sternere* triclinium etc. XXIV, 1.

διαταράσσειν, (v. *ταράσσ[ττ]ω*) *perturbare*. XX, 5.

διατελεῖν, (*τελέω*, de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 3. Matth. §. 179. not. 1.) *perficere*, *peragere*; *permanere*, *perseverare*, c. particip. adverbii loco ponitur, cf. Buttm. §. 131. not. 8. Matth. §. 552. Vig. p. 260. a. *φιλῶν γὰρ διατελέσω πολλάκις καὶ περιπτύσσων* IV, 5. non cessabo osculari te saepe et amplexari.

βοΐδιον, (vel potius βοΐδιον, ut ibi e Cod. legendum. *Fritzsche.*) τό, (deminut. substantivi βοῦς) *bucula.* XX, 5.

Βοιωτία, ἡ, *Boeotia,* provincia Graeciae propriae, cujus urbs primaria Thebae. X, 1. XXIV, 2.

βόστρυχος, ὁ, *cincinnus.* II, 2.

βουκολεῖν, (βουκόλος, ὁ) *boves pascere.* III.

βουκόλος, ὁ, (βοῦς et antiq. forma κολέω, colere, pascere) *bubulcus.* III.

βούλεσθαι, (irr.) *velle, cupere.* XX, 4. 9. bis. οὐ βούλομαι, *nolo.* V, 3. βούλει (de forma cf. Buttm. §. 93, 3. Matth. §. 202, 1.), βούλει οὖν ἐπομόσομαι; XX, 16. φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται, *quid tandem sibi velit.* XX, 7. v. exempla in adnot. ad h. l.

βοῦς, ὁ et ἡ, *bos; taurus, vacca.* XX, 13.

βοῶπις, ἡ, (βοῦς, ὦψ, oculus, vultus) *bubulis,* i. e. *grandioribus, eminentibus oculis excellens,* frequens Junonis apud Homerum epitheton. XX, 10. Scilicet pertinent illi ad augustam Junonis formam. (XX, 11.) v. Ἥρα.

Βράγχος, ὁ, *Branchus,* puer amatus Apollini. II, 1.

βραδέως, adv. (βραδύς) *tarde, lente.* XX, 3.

βραδύνειν, active: *morari,* intransit: *cunctari, commorari,* παρά τινι XII, 1.

βραχύς, εῖα, ύ, *brevis,* de loco et tempore; βραχύ, adverbial: *parum, paullulum.* XXV, 1. ἐν βραχεῖ sc. χρόνῳ, *brevi* sc. tempore. VIII, 2.

βρέφος, τό, *infans.* II, 1. VII, 1. 2. IX, 2.

Βριάρεως, ὁ, *Briareus,* Gigas centimanus, filius Urani et Terrae. Auxilium fert Jovi adversus plures deos illi insidiantes. XXI, 2. cf. Homer. Il. I, 396—406.

βροντᾶν, *tonare.* IV, 2.

βροντή, ἡ, *tonitru.* IX, 2. XXI, 2.

βωμός, ὁ, *ara.* IV, 2.

Γ.

γάλα, ακτος, τό, (anom. cf. Buttm. §. 53. Matth. §. 88.) *lac.* IV, 3. 4.

γαμεῖν, (irr. Forma non Attica γαμήσειας V, 4. cf. Lobeck. ad Phryn. p. 742.) τινά, *uxorem ducere in matrimonium.* V, 4. XV, 1. XVI, 1. XX, 13. XXII, 3. γαμεῖσθαί τινι, *nubere viro.* XX, 14.

γαμετή, ἡ, *uxor;* ἡ νόμῳ γαμετή, *legitima uxor.* V, 2.

γάμος, ὁ, (etiam οἱ γάμοι) *nuptiae.* XX, 16. *connubium, conjugium.* XVII, 2. XX, 16. VI, 3.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes,* filius Trois, regis Trojanorum. Jupiter, in aquilam mutatus, pulcherrimum puerum in Jda monte greges patris pascentem vi abstulit in Olympum eumque, inter immortales relatum, pincernam suffecit in locum Hebes et Vulcani. IV. XX, 6. V. IX, 1.

γάρ, particula causalis, nunquam in enuntiationis initio posita: *enim, nam.* Sententia, cujus rationem indicat, *praecedit* diserte proposita. I, 1. etc. *subsequitur,* ratione ipsa in parenthesi praemissa. IV, 3. XX, 10. XXV, 2. aut *intelligitur,* καλὰ μὲν γὰρ καὶ τὰ τέκνα, ἃ ἔτεκες XVI, 1. Inservit interrogationi.

διώκειν, *persequi*, νεβροὺς αἱρεῖν διώκουσα XIX, 2. cf. ibi not. et Matth. §. 535. Buttm. §. 127, 2.

δοκεῖν, (irr.) *videri*, τινί et c. infin. τοῦτ' αὐτὸ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ XX, 15. non addito dativo IV, 1. VI, 5. XX, 3. om. infin. εἶναι XVII, 2. XXI, 2. c. infin. fut. I, 2. XVIII, 2. δοκῶ μοι c. infin., *videor mihi, puto.* XX, 8. omisso μοι X, 1. δοκεῖ μοι, *videtur mihi, probatur mihi, placet, decerno*, ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος VI, 4. ἅπερ ἂν δοκῇ XX, 11. ἐς ὅ, τι ἂν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ XII, 1. εἰ δοκεῖ, *si placet.* XX, 5. 11.

δοράτιον, τό, (demin. v. δόρυ, τό) *hastula, hasta.* XIX, 1.

δόρυ, ατος, τό, (anom. Matth. §. 88.) *hasta.* VIII, 2.

δουλεύειν, (δοῦλος, ὁ) *servum esse, servire.* XIII, 2. XXIV, 2.

δρᾷν, (fut. δράσω, cf. Buttm. §. 86, 5. Matth. §. 180.) *facere.* XV, 3. ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾷν, i. e. *instituere* XX, 14. τί τινα, *facere alicui aliquid, facinus in aliquem edere*, de grandibus, insolentibus factis. I, 2. XI, 1.

δριμύς, εῖα, ύ, *acer, torvus*, de vultu: καὶ ὁρᾷ δὲ δριμύ XIX, 1. cf. Buttm. §. 115. not. 4. Matth. §. 409.

δρόμος, ὁ, (τρέχω, irr.) *cursus, curriculum*, solis X, 1. XXV, 1.

δύναμις, ἡ, *vis* insita rei. VII, 4. *potentia.* XXIII, 1.

δύνασθαι, (irr.) *posse.* IV. 4. VII, 1. XV, 3. XVI, 1. XX, 7. 8. XXI, 2. XXII, 3.

δυνατός, ή, όν, (δύνασθαι) *de eo, quod fieri potest.* XXIV, 2.

δύο, (de decl. cf. Buttm. §. 64, 2. Matth. §. 138.) *duo*, παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύο καλώ XX, 15. αἱ δύο XX, 9. 11. cf. Matth. §. 301. Buttm. §. 116. not. 4. Vig. p. 40. εἰς δύο, *in duas partes.* VIII, 1.

δύςπορος, ον, (πόρος, ὁ, vadum, transitus) *difficilis transitu, invius*, ὁδός X, 2.

δύστηνος, ον, *miser*, de mulieribus mortalibus oppositis deabus X, 2. XXIV, 2.

δυςτυχεῖν, (δυςτυχής, τύχη, ἡ) *adversa fortuna uti.* XIV, 1.

δυςτύχημα, τό, (δυςτυχεῖν) *infortunium.* XIV, 1.

δῶρον, τό, *donum*, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς (v. ἐμός) XX, 11. i. e. dona, quae dantur pro suffragio. cf. Matth. §. 364. Buttm. §. 119, 6.

E.

ἔα, interjectio demirantis et indignantis: *vah*, ἔα, ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν X, 1.

ἐάν, (ortum ex εἰ ἄν) *si*, c. conjunct. XXVI, 2. v. εἰ.

ἐᾷν, *sinere, permittere; omittere, mittere*, ἔα ταῦτα, *mitte haec.* XXIV, 2. ἔα ταύτας ὅτι σεμναί XIX, 2. c. infin. ἐῶ λέγειν, *mitto dicere, silentio praetereo.* XVI, 2. χαίρειν ἐᾷν, *valere jubere.* IV, 3. cf. Vig. p. 322. a. et Herm. p. 766.

ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, pronomen reflexivum: *sui ipsius*, συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν XVII, 1. cf. Matth. §. 467, 9. Buttm. §. 114, 3. de accus. part. c. pronom. loco nominativi cf. Herm. ad Vig. p. 771. Buttm. §. 129. not. 2. αὑτῷ contr. ex ἑαυτῷ XXIII, 2.

ἐγγυᾷν, (γυῖον, τό, membrum) τινί τι, *alicui aliquid in manus tradere, despondere*, filiam VIII, 2.

ἐγκαλεῖν, (καλέω, irr.) τινί τι, *appellare aliquem de re, exprobrare alicui aliquid.* XX, 4. cf. Matth. §. 384.

ἐγκαλύπτειν, (καλύπτω) *velare*; med. XVII, 1.

ἔγκαυμα, τό, (καίω, irr.) *nota, macula inusta.* XIII, 2.

ἐγκέφαλος, ὁ, (ἐν, κεφαλή, ἡ; proprie adject., ad quod supplent μυελός, ὁ, medulla) *cerebrum.* VIII, 1.

ἐγκρατής, ές, (κράτος, τό, vis, robur) τινός, *compos rei.* XXV, 2. cf. Matth. §. 361. Buttm. §. 119, 5.

ἐγκύμων, ον, (κῦμα, κύημα, τό, fetus) *gravidus.* IX, 2.

ἐγχεῖν, (χέω, irr.) *infundere.* IV, 3. 4. XXIV, 1.

ἐγώ, *ego*; ἔγωγε XXII, 1. ἐμοῦ γε ἕνεκα V, 4. v. γε. κἀγώ, κἀμοί, κἀμέ XX, 5. 7. 16. XIV, 2. XV, 1. XXV, 2. v. καί. De dativo ethico, qui dicitur, (IX, 1. XXV, 1.) cf. Vig. p. 163. sq. Matth. §. 389. Buttm. §. 120. not. 2. μοῦ et ἐμοῦ quomodo differant v. Buttm. §. 67. not. 2. Matth. §. 31.

ἔδομαι, v. ἐσθίειν.

ἐθέλειν et θέλειν, (irr.) quae verba Buttmannus in Lexilogo p. 26. sic a v. βούλεσθαι distinguit, ut hoc significare dicat solam voluntatem et animi quandam propensionem, illa voluntatem cum quodam agendi studio et consilio conjunctam: *velle, constitutum habere.* II, 2. V, 5. VII, 3. VIII, 1. 2. XII, 2. XIV, 1. XVI, 2. XX, 6. bis. 15. εἰ θέλεις et εἰ βούλει, cf. not. e. ad XX, 14. οὐκ ἐθέλειν, ut Latinum *nolle*, si quis dicitur nolle, quia non potest. XX, 8. cf. Vig. p. 264. a.

εἰ, conjunct. conditionalis: *si*, 1) c. indicativo, a) praesentis, II, 2. V, 5, VIII, 2. XV, 2. XVII, 2. XVIII, 2. XX, 5. bis. 6. 11. 13. 14. futuri, IV, 2. 5. VI, 4. VIII, 1. XIII, 2. aoristi, IV, 5. b) temporum relativorum, seq. ἂν in apodosi c. relativis tempp., ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἄν, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός XVIII, 1. εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν—, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο VII, 3. XVI, 2. XX, 1. XXIV, 2. εἰ μὴ ἐγὼ— κατέβαλον αὐτὸν—, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· XXV, 1. εἴ γε μὴ ἐκάλεσεν—, κἂν ἐδέδετο XXI, 2. 2) c. optativo seq. in apodosi indicativo, ἐγὼ μὲν — εἰ καὶ — ἐπιστήσειας, βαδιοῦμαι XX, 2. IV, 5. XXI, 1. Huc etiam refer exempla, in quibus non usitato more apodosis excipit protasin, sed tamen ad vulgarem consuetudinem facile revocatur oratio, XXV, 2. VIII, 1. XVIII, 1. De discrimine harum constructionum cf. Herm. ad Vig. p. 834, 830 et 812. Matth. §. 508. (de indicat.) §. 523. sq. (de optat.) Buttm. §. 126, 9. sq. et de discrimine particularum εἰ et ἤν s. ἐάν Herm. ad Vig. p. 834, 830 et 831. Matth. §. 523. Buttm. ibid. De indicat. in formulis εἰ θέλεις XX, 13. 14. et εἰ βούλει (v. βούλεσθαι) usitato v. not. ad XX, 14. Deinde εἰ pro ὅτι positum esse videtur: εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόςεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε XXII, 2. XX, 4. XXV, 1. συγγνωστὸς γάρ, εἰ XXIII, 2. VI, 3. μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα VI, 4. (similiter Horat. Od. IV, 9. 9. Nec, *si* quid olim lusit Anacreon, delevit aetas.) cf. Vig. p. 504. Matth. §. 617, 2. Buttm. §. 136. p. 432. Sic etiam εἴ τις pro ὅςτις, ut Latinum *si quis* pro *quicunque*, XVIII, 1. cf. Buttm. §. 136. p. 432. In interrogatione indirecta est i. q. *an*, ubi etiam Latini nonnunquam *si* usurpant: ἤρετο, εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστὶν XX, 4. σκόπει, εἰ μικρά II, 1. XX, 11.

ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει XX, 13. cf. Vig. p. 105. et Herm. p. 835. Matth. §. 526. Buttm. ibid. εἰ μή, *si non*, *nisi* XIII, 2. XXV, 2. cf. Vig. p. 509. Matth. §. 617. εἴ γε, *si quidem* XVIII, 2. XX, 1. 5. 6. et εἴ γε μὴ XXI, 2. v. γε. εἰ καὶ, *etsi*, *etiamsi* II, 1. VIII, 1. IX, 2. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε etc. XIII, 2. quomodo distinguantur εἰ καὶ et καὶ εἰ, v. Herm. ad Vig. p. 832. Matth. §. 617, 3. Buttm. ibid.

εἰδέναι, (Buttm. §. 97, III. Matth. in verb. defectivis.) *nosse*, *scire*, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν XX, 3. III. VI, 3. IX, 2. XX, 4. 9. XXII, 3. XV, 2. 3. bis. XVI, 1. bis. XVII, 1. XX, 8. οὐκ οἶδα εἰ, haud scio an non XX, 13. αὐτίκα μάλα εἴσῃ i. e. statim experieris XIII, 2. XXV, 3. IV, 5. εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον, videbimus etc. IV, 5. XX, 7. c. nominat. participii XIV, 2. c. accus. part. IV, 1. cf. Matth. §. 548, 2. Buttm. §. 131, 4. Herm. ad Vig. p. 771. Absolute ponitur οἶδα, οἶσθα etc. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις IX, 1. XI, 2. XV, 2. XIX, 2. cf. Vig. p. 258. οὐκ οἶδα est formula rem, de qua agitur, missam cupientis. XV, 3. XX, 8. v. not. ad XV, 3.

εἶδον, v. ἰδεῖν.

εἴδωλον, τό, (εἶδος, τό, species) *imago*, *simulacrum*. VI, 4.

εἴθε, *utinam*, εἴθε καὶ γαμήσειας V, 4. cf. Herm. ad Vig. p. 756. Matth. §. 513. Buttm. §. 136. p. 432.

εἰκάζειν, (εἰκός, τό) τί τινι, *assimilare aliquid alicui rei*, *comparare;* (comparando) *conjicere*. XX, 4.

εἰκός, v. ἐοικέναι.

εἰκότως, (εἰκώς, v. ἐοικέναι) *ut par est*, *ut consentaneum est*, *merito*. II, 2. VIII, 2.

Εἰλείθυια, ἡ, *Ilithyia*, Romanis Lucina, dea artis obstetriciae praeses et parturientium auxiliatrix, a recentioribus pro eadem atque Diana habita. v. Ἄρτεμις. VIII, 1. Ab Homero, qui plures commemorat Ilithyias, filiae Junonis appellantur.

εἶναι, (irr. de accentu cf. Buttm. §. 13, 2. et not. 2. Matth. §. 31, 5. 6.) copula logica, praedicatum subjecto jungens: *esse*; frequens est hujus verbi omissio: ὡς λόγος XX, 5. ὡς τὸ εἰκός XXV, 2. οἷόν τε XX, 8. οὐδὲν δεινόν, χαλεπόν, οὐκ ἀσφαλές XX, 4. 7. XXI, 2. bis. ὥρα XX, 1. 5. καιρός XX, 12. ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν μοι XX, 1. XXIV, 2. οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ XXV, 1. (non omissum in οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ II, 1.) αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον XX, 13. ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ τοξότης etc. XXIII, 1. οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα XX, 4. etc. cf. Herm. ad Vig. p. 871. Matth. §. 306. Buttm. §. 116, 13. c. genit. ut Latinorum *esse:* οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα XX, 4. (talia non sunt Veneris) V, 3. XX, 7. vel c. pronom. possessivis: σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ (tuum sit judicis) XX, 9. ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον XX, 15. cf. Matth. §. 316. Buttm. §. 119. not. 8. c. dativo, ἔστι μοί τι, *est mihi aliquid*, *habeo*. XVIII, 1. XX, 3. 4. 15. XXII, 2. Cum praepositionibus: ὅλον εἶναι ἔν τινι XII, 1. 2. XX, 6. v. ἐν. ἐπί τινι XX, 11. v. ἐπί. πρός τινι XIX, 2. v. πρός. Cum adverbiis: πλησίον εἶναι XX, 6. 13. Deinde εἶναι, *esse*, dicitur de eo, quod utrum vere sit nec ne, quaeritur: ἔστι γάρ τις — θεὸς ἀθλιώτερός μου; XXIV, 1. ἔστι c. infin., *est* c. infin., *licet*. IX, 1. cf. Buttm. §. 137. p. 443.

εἰπεῖν, (aor. 2. irr.) *dicere*. I, 2. bis. VI, 4. XVII, 1. XX, 4. XXI,

2. XXV, 2. IV, 2. XI, 2. XIV, 1. XV, 2. XXVI, 1. De modis hujus aoristi cf. Matth. §. 501. Buttm. §. 124, 5. Herm. ad Vig. p. 748.

εἴποτε, *si quando*, *ἀνάμνησον σεαυτόν*, *εἴποτε — ἐβιώσω* XXII, 1. v. *εἰ*. *quotiescunque*, c. optat. VI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 909. Buttm. §. 126. not. 6. Matth. §. 525.

εἰρήνη, *ἡ*, *pax*. XX, 12.

εἰς, v. *ἐς*.

εἷς, *μία*, *ἕν*, *unus*. X, 1. XX, 1, etc. *καθ' ἕνα*, *singulatim*, *singuli*. XXI, 1. *καθ' ἓν* XX, 15. cf. Vig. p. 634. Matth. §. 581. v. *κατά*. *εἷς μὲν — εἷς δὲ*, *alter-alter*. XXVI, 2. v. *μέν*.

εἰσέρχεσθαι, (*ἔρχομαι*, irr.) *intrare*, *introire*. XVII, 1.

εἴσομαι, v. *εἰδέναι*.

εἶτα, de temporis consecutione: *deinde*. VII, 3. XVII, 1. XXIV, 2. bis. de consecutione rerum, quae enumerantur, *εἶτά καὶ* XIX, 2. accedit ad consecutionem temporis notio causae, quae repetitur ex antecedentibus: *proinde*, *κᾆτά μοι ἄχθεται*, ac proinde (cum haec ita se habeant,) mihi irascitur. X, 1. XX, 12. et saepe quidem est cum miratione vel indignatione aliquid ex antegressa oratione colligentis: *εἶτα ἔτεκεν* etc.; *itane* peperit etc.; IX, 2. *εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις* etc.; qui *ergo* fit, ut etc.; IV, 1. 2. cf. Vig. p. 395. Buttm. §. 136. p. 436. Matth. §. 603. *κᾆτα* pro *καὶ — εἶτα*.

εἴτε — εἴτε, *sive-sive*. XXIII, 1. cf. Vig. p. 516.

εἰωθέναι, (irr.) *consuevisse*, *solere*. XIV, 2.

ἐκ, (*ἐξ* sequente vocali) praep. c. genit. de motu, discessu ex aliquo loco: *e*, *ex*. V. 4. VII, 1. X, 1. XI, 2. XII, 1. XIII, 2. XIX, 1. XX, 5. bis. 13. XXI, 1. de temporis momento, ex quo aliquid orditur, *ἐξ οὗ* (sc. *χρόνου*), *ex quo* V, 1. 5. *ἐκ πολλοῦ* XIV, 2. XVII, 1. de origine, *ἐκ σοῦ τετοκέναι* XV, 2. I, 2. IX, 1. bis. X, 1. XV, 2. XXIII, 1. XXIV, 2. adverbialiter usurpantur: *ἐξ ἀφανοῦς*, *improviso*. XX, 5. *ἐξ ἡμισείας*, *ex dimidia parte*. XI, 1. XXVI, 2. cf. Vig. p. 597. sq. Matth. §. 574. De compositione v. Vig. p. 602.

ἕκαστος, *η*, *ον*, (*ἑκάς*, separatim) *quisque*. V, 5. XXIV, 1. 2. c. genit. *ἑκάστῳ τῶν μελῶν* XX, 13. cf. Matth. §. 320. Buttm. §. 119, 4. XXVI, 2. *καθ' ἑκάστην αὐτὰς ἰδεῖν βούλομαι*, *singulatim*, *singulas* etc. XX, 11. v. *κατά*.

ἑκάτερος, *έρα*, *ερον*, (*ἑκάς*, separatim) *uterque*, ita ponitur, ut alter ab altero separatus, *ἄμφω*, *ambo* ita, ut conjuncti cogitentur. XXVI, 1. *τὰ τῆς Λήδας τέκνα — ἑκάτερος — εἰσὶν* XXIV, 2. cf. de appositione voc. *ἑκάτερος* Matth. §. 302. not. de plurali verbi Herm. ad Vig. p. 739. Matth. §. 300. *πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος*, in utramque interrogationis partem, h. e. ita, ut qui consuleret, responsionem in utramque partem posset interpretari. XVI, 1.

ἑκατέρωθε, *utrimque*. II, 2.

ἑκατόγχειρ, *ὁ*, *ἡ*, (*ἑκατόν*, *χείρ*, *ἡ*) *centimanus*, *Βριάρεως* XXI, 2.

ἐκβαίνειν, (*βαίνω*, irr.) *egredi*, *excedere*, *τῆς ὁδοῦ*, *deflectere de via* XXV, 1.

ἐκδιδάσκειν, (*διδάσκω*, irr.) *edocere*, *ῥήτορας*. h. e. ita instituere, ut oratores evadant. XXIV, 1. cf. Matth. §. 420. not. 3.

ἐκδιφρεύειν, (*διφρεύω*, moderari currum, aut curru vehi) *excutere e sella currus* (*δίφρος*, *ὁ*). XXV, 3.

ἔκδοτος, ον, (ἐκδιδόναι) *traditus, deditus in potestatem*, de puella, quae in mariti manum convenit, παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον XX, 13.

ἐκεῖ, *illic, ibi.* III. οἱ ἐκεῖ, qui illic versantur homines, illius terrae incolae. ibid.

ἐκεῖθεν, (cf. Buttm. §. 103. Matth. §. 258 et 260. c.) *illinc.* XXIV, 2. κἀκεῖθεν VII, 4.

ἐκεῖνος, η, ον, *ille.* III. VII, 4. etc. de eo, quod tanquam notum, insigne ponimus, ut Latinum *ille*: ὁ Πὰν ἐκεῖνος IV, 1. ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον XI, 1. 2. XIV, 1. ἐκείνης τῆς καλῆς XX, 14. et de re malae notae: ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων V, 4. (de collocatione hujus pron. cf. Buttm. §. 114, 6.) ἐκεῖνος θαυμαστὸς XVI, 2. VII, 1. cum vi attendit animum ad id, quod sequitur: πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι XV, 1. aut rejicit ad id, quod praegressum est: αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ Ῥέα πότε ἂν ἐκείνη etc. XIX, 2. XXVI, 1. cf. Matth. §. 468. Vig. p. 173. a. sq.

ἑκηβόλος, ον, (ἑκάς, βάλλω, irr.) *longe jaculans,* epitheton Apollinis apud Homerum. XIX, 2.

ἐκθηλύνειν, (θῆλυς) *effeminare.* V, 3.

ἐκκαθαίρειν, (καθαίρω, καθαρός, ή, όν) *expurgare,* τὸν βίον, de Hercule vitam humanam a multiplicibus molestiis liberante XIII, 1.

ἑκκαίδεκα, *sedecim.* I, 1.

ἐκκλησία, ἡ, (ἐκκαλέω, provocare, de praecone cives ad concionem congregante) *concio populi.* XXIV, 1.

ἐκμελετᾷν, (μελετάω) *assidue exercere, assidua exercitatione perdiscere.* VII, 2.

ἐκπέμπειν, (πέμπω) *emittere.* X, 1. XXV, 1. XXII, 2.

ἐκπίπτειν, (πίπτω, irr.) *excidere.* XXV, 2. translate ut Latini: *excidere re,* h. e. expelli, detrudi ex ejus possessione, τῆς ἀρχῆς I, 2.

ἐκπλήττειν, (πλήσσω, irr. de utraque forma ττ et σσ v. ταράσσειν) *terrore percellere.* XIX, 1. XXV, 2.

ἔκπωμα, τό, (πίνω, irr.) *poculum.* V, 4. 5. VI, 2.

ἐκρεῖν, (ῥέω, irr.) *effluere; evanescere.* IV, 1.

ἐκταράττειν, (ταράσσω, irr.) *terrore excitare, exturbare.* XI, 2.

ἐκτίκτειν, (τίκτω, irr.) *partu edere.* IX, 2.

ἐκτίνειν, (τίνω, irr.) *exsolvere, persolvere,* τὴν δίκην I, 1.

ἐκτρέπειν, (τρέπω,) *devertere*; med. *devertere, deflectere* (intransit.), τῆς ὁδοῦ, *de via* XXV, 2.

ἐκφέρειν, (φέρω, irr.) *efferre,* ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν XXV, 1. de equis Phaëthontem praecipiti cursu de via rapientibus.

ἑκών, οῦσα, όν, *lubens,* qui *sponte sua, ultro* aliquid facit, ἑκὼν προσίεταί με XIX, 1. cf. Buttm. §. 109. not. 2. Matth. §. 446, 7.

ἐλάσαι, v. ἐλαύνειν.

ἔλασις, ἡ, (ἐλαύνω, irr.) *munus currus regendi.* XXV, 2.

ἐλάττων, ον, (irr. comparat. adjectivi μικρός) *minor, deterior, inferior.* XX, 13. ἔλαττον, adverbial. *minus.* V, 1.

ἐλαύνειν, (irr.) *agere, agitare*; cui verbo, cum principio ἅρμα, ἵππους etc. adderetur, multo usu factum est, ut etiam hisce vocabulis omissis intransitive poni videatur, ut nostrum *fahren*, *reiten*. XXV, 3. εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνοι XXV, 2. de accus. cf. Matth. §. 409, 4. *proficisci*, ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ XVIII, 1. cf. Vig. p. 186. b. Matth. §. 496.

ἔλαφος, ὁ, ἡ, *cervus*, *cerva*. XIX, 2.

ἐλέγχειν, *arguere*, μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν XX, 10.

ἑλεῖν, v. αἱρεῖν.

Ἑλένη, ἡ, *Helena*, filia Jovis et Ledae (v. Λήδα). De ejus origine, moribus, pulchritudine et fatis v. XX, 13. 14. Venus Paridi suggerit rapiendae Helenae consilium, eique, si ipsi malum, pulchritudinis praemium addixisset, illius amorem se conciliaturam pollicetur. XX, 13. 14. 15. 16. Ex Helenae raptu ortum dici bellum Trojanum et Paridis judicio Venerem propitiam Trojanis redditam esse, inter omnes constat.

ἔλεος, ὁ, *misericordia*, κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετειληφας XIII, 1. misericordia factum est, ut etc.

ἐλεύθερος, έρα, ερον, *liber*, *ingenuus*. XXII, 1.

ἐλέφας, αντος, ὁ, *elephas*. XVIII, 1.

ἐλθεῖν, v. ἔρχεσθαι.

ἕλκειν, *trahere*, τινὰ τῆς ῥινός, *trahere aliquem naribus*, h. e. aliquem ludificari VI, 3. de genit. cf. Matth. §. 331. Buttm. §. 119, 6.

Ἑλλάς, άδος, ἡ, *Graecia*. XX, 13. 15.

Ἕλλην, ὁ, *Graecus*. XXIII, 1.

ἐλπίζειν, (ἔλπω, facio, ut speret aliquis) *sperare*, seq. infin. fut. ἤλπιζε ῥήξειν XVII, 1. πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικοῦτον γενήσεσθαι κακόν; XXV, 1. unde poteram sperare, h. e. metuere. „*Sperandi* verbum Graeci atque Latini in metu sic usurpant, ut quis se neget sperare malum: et nos: *ich hoffe nicht.*“ Reisig. ad Soph. Oed. Col. v. 1393. Interrogationis eadem ratio est, cum et ipsa negationem contineat.

ἐμβάλλειν, (βάλλω, irr.) *injicere*, *detrudere*, ἐς τὸν Τάρταρον XIX, 1.

ἐμβρόντητος, ον, (ἐμβροντάω, βροντή, ἡ) *attonitus*, *vesanus*. XIII, 1. in quo loco utraque significatio simul valet.

ἔμβρυος, ον, (ἐν, βρύω, germinare) quidquid in alio corpore inclusum pullulat et crescit; τὸ ἔμβρυον, *embryon*, *fetus nondum maturus*. IX, 1. 2.

ἔμμετρος, ον, (μέτρον, τό) *modicus*; adverbial. ἔμμετρα, *modice*. XVIII, 2. cf. Matth. §. 446. Buttm. §. 115. not. 4.

ἐμός, ή, όν, *meus*. XXII, 1. τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς XX, 11. dona suffragii *mei* sensu objectivo, h. e. suffragii mihi dati. cf. Matth. §. 466, 2. τὸ δ' ἐμόν, *quod vero ad me attinet*. cf. Matth. §. 466, 4. Buttm. §. 115. not. 2. de accus. cf. Buttm. §. 118. not. 6. Vig. p. 58. b. sq. Matth. §. 432, 5.

ἐμπαροινεῖν, (παροινέω) *per vinolentiam*, *ebrietatem violenter*, *superbe aliquem tractare*, omnino *superbire*, *insultare in aliquem*. V, 4.

ἔμπειρος, ον, (πεῖρα, ἡ, experimentum) c. genit. *usu peritus*, *gnarus rei*. XX, 5. cf. Matth. §. 346. Buttm. §. 119, 5.

ἐμπεσεῖν, v. ἐμπίπτειν.

ἐμπηγνύναι, (πήγνυμι, irr.) *infigere*, *inserere*. VII, 4.

ἐμπίπτειν, (πίπτω, irr.) *incidere*, ἐς τὸν ᾅδην ἐμπεσὼν VI, 5. detrusus.

διώκειν, *persequi*, νεβροὺς αἱρεῖν διώκουσα XIX, 2. cf. ibi not. et Matth. §. 535. Buttm. §. 127, 2.

δοκεῖν, (irr.) *videri*, τινί et c. infin. τοῦτ' αὐτὸ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ XX, 15. non addito dativo IV, 1. VI, 5. XX, 3. om. infin. εἶναι XVII, 2. XXI, 2. c. infin. fut. I, 2. XVIII, 2. δοκῶ μοι c. infin., *videor mihi*, *puto*. XX, 8. omisso μοι X, 1. δοκεῖ μοι, *videtur mihi*, *probatur mihi*, *placet*, *decerno*, ὅ μοι δοκεῖ περὶ τοῦ Ἰξίονος VI, 4. ἅπερ ἂν δοκῇ XX, 11. ἐς ὅ, τι ἂν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ XII, 1. εἰ δοκεῖ, *si placet*. XX, 5. 11.

δοράτιον, τό, (demin. v. δόρυ, τό) *hastula*, *hasta*. XIX, 1.

δόρυ, ατος, τό, (anom. Matth. §. 88.) *hasta*. VIII, 2.

δουλεύειν, (δοῦλος, ὁ) *servum esse*, *servire*. XIII, 2. XXIV, 2.

δρᾶν, (fut. δράσω, cf. Buttm. §. 86, 5. Matth. §. 180.) *facere*. XV, 3. ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν, i. e. *instituere* XX, 14. τί τινα, *facere alicui aliquid*, *facinus in aliquem edere*, de grandibus, insolentibus factis. I, 2. XI, 1.

δριμύς, εῖα, ύ, *acer*, *torvus*, de vultu: καὶ ὁρᾷ δὲ δριμύ XIX, 1. cf. Buttm. §. 115. not. 4. Matth. §. 409.

δρόμος, ὁ, (τρέχω, irr.) *cursus*, *curriculum*, solis X, 1. XXV, 1.

δύναμις, ἡ, *vis* insita rei. VII, 4. *potentia*. XXIII, 1.

δύνασθαι, (irr.) *posse*, IV. 4. VII, 1. XV, 3. XVI, 1. XX, 7. 8. XXI, 2. XXII, 3.

δυνατός, ή, όν, (δύνασθαι) *de eo*, *quod fieri potest*. XXIV, 2.

δύο, (de decl. cf. Buttm. §. 64, 2. Matth. §. 138.) *duo*, παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύο καλώ XX, 15. αἱ δύο XX, 9. 11. cf. Matth. §. 301. Buttm. §. 116. not. 4. Vig. p. 40. εἰς δύο, *in duas partes*. VIII, 1.

δύςπορος, ον, (πόρος, ὁ, vadum, transitus) *difficilis transitu*, *invius*, ὁδός X, 2.

δύστηνος, ον, *miser*, de mulieribus mortalibus oppositis deabus X, 2. XXIV, 2.

δυςτυχεῖν, (δυςτυχής, τύχη, ἡ) *adversa fortuna uti*. XIV, 1.

δυςτύχημα, τό, (δυςτυχεῖν) *infortunium*. XIV, 1.

δῶρον, τό, *donum*, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς (v. ἐμός) XX, 11. i. e. dona, quae dantur pro suffragio. cf. Matth. §. 364. Buttm. §. 119, 6.

E.

ἔα, interjectio demirantis et indignantis: *vah*, ἔα, ἐκεῖνος ὑβριστής ἐστιν X, 1.

ἐάν, (ortum ex εἰ ἄν) *si*, c. conjunct. XXVI, 2. v. εἰ.

ἐᾶν, *sinere*, *permittere*; *omittere*, *mittere*, ἔα ταῦτα, *mitte haec*. XXIV, 2. ἔα ταύτας ὅτι σεμναί XIX, 2. c. infin. ἐῶ λέγειν, *mitto dicere*, *silentio praetereo*. XVI, 2. χαίρειν ἐᾶν, *valere jubere*. IV, 3. cf. Vig. p. 322. a. et Herm. p. 766.

ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, pronomen reflexivum: *sui ipsius*, συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν XVII, 1. cf. Matth. §. 467, 9. Buttm. §. 114, 3. de accus. part. c. pronom. loco nominativi cf. Herm. ad Vig. p. 771. Buttm. §. 129. not. 2. αὑτῷ contr. ex ἑαυτῷ XXIII, 2.

ἐγγυᾶν, (γυῖον, τό, membrum) τινί τι, *alicui aliquid in manus tradere*, *despondere*, filiam VIII, 2.

ἐγκαλεῖν, (καλέω, irr.) τινί τι, *appellare aliquem de re, exprobrare alicui aliquid.* XX, 4. cf. Matth. §. 384.

ἐγκαλύπτειν, (καλύπτω) *velare*; med. XVII, 1.

ἔγκαυμα, τό, (καίω, irr.) *nota, macula inusta.* XIII, 2.

ἐγκέφαλος, ὁ, (ἐν, κεφαλή, ἡ; proprie adject., ad quod supplent μυελός, ὁ, medulla) *cerebrum.* VIII, 1.

ἐγκρατής, ές, (κράτος, τό, vis, robur) τινός, *compos rei.* XXV, 2. cf. Matth. §. 361. Buttm. §. 119, 5.

ἐγκύμων, ον, (κῦμα, κύημα, τό, fetus) *gravidus.* IX, 2.

ἐγχεῖν, (χέω, irr.) *infundere.* IV, 3. 4. XXIV, 1.

ἐγώ, *ego*; ἔγωγε XXII, 1. ἐμοῦ γε ἕνεκα V, 4. v. γε. κἀγώ, κἀμοί, κἀμέ XX, 5. 7. 16. XIV, 2. XV, 1. XXV, 2. v. καί. De dativo ethico, qui dicitur, (IX, 1. XXV, 1.) cf. Vig. p. 163. sq. Matth. §. 389. Buttm. §. 120. not. 2. μοῦ et ἐμοῦ quomodo differant v. Buttm. §. 67. not. 2. Matth. §. 31.

ἔδομαι, v. ἐσθίειν.

ἐθέλειν et θέλειν, (irr.) quae verba Buttmannus in Lexilogo p. 26. sic a v. βούλεσθαι distinguit, ut hoc significare dicat solam voluntatem et animi quandam propensionem, illa voluntatem cum quodam agendi studio et consilio conjunctam: *velle, constitutum habere.* II, 2. V, 5. VII, 3. VIII, 1. 2. XII, 2. XIV, 1. XVI, 2. XX, 6. bis. 15. εἰ θέλεις et εἰ βούλει, cf. not. e. ad XX, 14. οὐκ ἐθέλειν, ut Latinum *nolle*, si quis dicitur nolle, quia non potest. XX, 8. cf. Vig. p. 264. a.

εἰ, conjunct. conditionalis: *si*, 1) c. indicativo, a) praesentis, II, 2. V, 5. VIII, 2. XV, 2. XVII, 2. XVIII, 2. XX, 5. bis. 6. 11. 13. 14. futuri, IV, 2. 5. VI, 4. VIII, 1. XIII, 2. aoristi, IV, 5. b) temporum relativorum, seq. ἄν in apodosi c. relativis tempp., ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἄν, εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱός XVIII, 1. εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν —, κἀκεῖνον ἂν ὑφείλετο VII, 3. XVI, 2. XX, 1. XXIV, 2. εἰ μὴ ἐγὼ — κατέβαλον αὐτὸν —, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· XXV, 1. εἴ γε μὴ ἐκάλεσεν —, κἂν ἐδέδετο XXI, 2. 2) c. optativo seq. in apodosi indicativo, ἐγὼ μὲν — εἰ καὶ — ἐπιστήσειας, βαδιοῦμαι XX, 2. IV, 5. XXI, 1. Huc etiam refer exempla, in quibus non usitato more apodosis excipit protasin, sed tamen ad vulgarem consuetudinem facile revocatur oratio, XXV, 2. VIII, 1. XVIII, 1. De discrimine harum constructionum cf. Herm. ad Vig. p. 834, 830 et 812. Matth. §. 508. (de indicat.) §. 523. sq. (de optat.) Buttm. §. 126, 9. sq. et de discrimine particularum εἰ et ἤν s. ἐάν Herm. ad Vig. p. 834, 830 et 831. Matth. §. 523. Buttm. ibid. De indicat. in formulis εἰ θέλεις XX, 13. 14. et εἰ βούλει (v. βούλεσθαι) usitato v. not. ad XX, 14. Deinde εἰ pro ὅτι positum esse videtur: εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόςεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπείτω σε XXII, 2. XX, 4. XXV, 1. συγγνωστὸς γάρ, εἰ XXIII, 2. VI, 3. μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα VI, 4. (similiter Horat. Od. IV, 9. 9. Nec, *si* quid olim lusit Anacreon, delevit aetas.) cf. Vig. p. 504. Matth. §. 617, 2. Buttm. §. 136. p. 432. Sic etiam εἴ τις pro ὅςτις, ut Latinum *si quis* pro *quicunque*, XVIII, 1. cf. Buttm. §. 136. p. 432. In interrogatione indirecta est i. q. *an*, ubi etiam Latini nonnunquam *si* usurpant: ἤρετο, εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν XX, 4. σκόπει, εἰ μικρά II, 1. XX, 11.

ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει XX, 13. cf. Vig. p. 505. et Herm. p. 835. Matth. §. 526. Buttm. ibid. εἰ μή, *si non*, *nisi* XIII, 2. XXV, 2. cf. Vig. p. 509. Matth. §. 617. εἴ γε, *si quidem* XVIII, 2. XX, 1. 5. 6. et εἴ γε μή XXI, 2. v. γε. εἰ καί, *etsi*, *etiamsi* II, 1. VIII, 1. IX, 2. εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε etc. XIII, 2. quomodo distinguantur εἰ καί et καὶ εἰ, v. Herm. ad Vig. p. 832. Matth. §. 617, 3. Buttm. ibid.

εἰδέναι, (Buttm. §. 97, III. Matth. in verb. defectivis.) *nosse*, *scire*, οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριν XX, 3. III. VI, 3. IX, 2. XX, 4. 9. XXII, 3. XV, 2. 3. bis. XVI, 1. bis. XVII, 1. XX, 8. οὐκ οἶδα εἰ, haud scio an non XX, 13. αὐτίκα μάλα εἴσῃ i. e. statim experieris XIII, 2. XXV, 3. IV, 5. εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον, videbimus etc. IV, 5. XX, 7. c. nominat. participii XIV, 2. c. accus. part. IV, 1. cf. Matth. §. 548, 2. Buttm. §. 131, 4. Herm. ad Vig. p. 771. Absolute ponitur οἶδα, οἶσθα etc. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις IX, 1. XI, 2. XV, 2. XIX, 2. cf. Vig. p. 268. οὐκ οἶδα est formula rem, de qua agitur, missam cupientis. XV, 3. XX, 8. v. not. ad XV, 3.

εἶδον, v. ἰδεῖν.

εἴδωλον, τό, (εἶδος, τό, species) *imago*, *simulacrum*. VI, 4.

εἴθε, *utinam*, εἴθε καὶ γαμήσειας V, 4. cf. Herm. ad Vig. p. 756. Matth. §. 513. Buttm. §. 136. p. 432.

εἰκάζειν, (εἰκός, τό) τί τινι, *assimilare aliquid alicui rei*, *comparare;* (comparando) *conjicere*. XX, 4.

εἰκός, v. ἐοικέναι.

εἰκότως, (εἰκώς, v. ἐοικέναι) *ut par est*, *ut consentaneum est*, *merito*. II, 2. VIII, 2.

Εἰλείθυια, ἡ, *Ilithyia*, Romanis Lucina, dea artis obstetriciae praeses et parturientium auxiliatrix, a recentioribus pro eadem atque Diana habita. v. Ἄρτεμις. VIII, 1. Ab Homero, qui plures commemorat Ilithyias, filiae Junonis appellantur.

εἶναι, (irr. de accentu cf. Buttm. §. 13, 2. et not. 2. Matth. §. 31, 5. 6.) copula logica, praedicatum subjecto jungens: *esse*; frequens est hujus verbi omissio: ὡς λόγος XX, 5. ὡς τὸ εἰκός XXV, 2. οἷόν τε XX, 8. οὐδὲν δεινόν, χαλεπόν, οὐκ ἀσφαλές XX, 4. 7. XXI, 2. bis. ὥρα XX, 1. 5. καιρός XX, 12. ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν μοι XX, 1. XXIV, 2. οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ XXV, 1. (non omissum in οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ II, 1.) αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον XX, 13. ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ τοξότης etc. XXIII, 1. οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα XX, 4. etc. cf. Herm. ad Vig. p. 871. Matth. §. 306. Buttm. §. 116, 13. c. genit. ut Latinorum *esse:* οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα XX, 4. (talia non sunt Veneris) V, 3. XX, 7. vel c. pronom. possessivis: σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ (tuum sit judicis) XX, 9. ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον XX, 15. cf. Matth. §. 316. Buttm. §. 119. not. 8. c. dativo, ἔστι μοί τι, *est mihi aliquid*, *habeo*. XVIII, 1. XX, 3. 4. 15. XXII, 2. Cum praepositionibus: ὅλον εἶναι ἔν τινι XII, 1. 2. XX, 6. v. ἐν. ἐπί τινι XX, 11. v. ἐπί. πρός τινι XIX, 2. v. πρός. Cum adverbiis: πλησίον εἶναι XX, 6. 13. Deinde εἶναι, *esse*, dicitur de eo, quod utrum vere sit nec ne, quaeritur: ἔστι γάρ τις — θεὸς ἀθλιώτερός μου; XXIV, 1. ἔστι c. infin., *est* c. infin., *licet*. IX, 1. cf. Buttm. §. 137. p. 443.

εἰπεῖν, (aor. 2. irr.) *dicere*. I, 2. bis. VI, 4. XVII, 1. XX, 4. XXI,

2. XXV, 2. IV, 2. XI, 2. XIV, 1. XV, 2. XXVI, 1. De modis hujus aoristi cf. Matth. §. 501. Buttm. §. 124, 5. Herm. ad Vig. p. 748.

εἴποτε, si quando, ἀνάμνησον σεαυτόν, εἴποτε — ἐβιάσω XXII, 1. v. *εἰ. quotiescunque*, c. optat. VI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 909. Buttm. §. 126. not. 6. Matth. §. 525.

εἰρήνη, ἡ, pax. XX, 12.

εἰς, v. *ἐς.*

εἷς, μία, ἕν, unus. X, 1. XX, 1, etc. *καθ' ἕνα, singulatim, singuli.* XXI, 1. *καθ' ἓν* XX, 13. cf. Vig. p. 634. Matth. §. 581. v. *κατά. εἷς μὲν — εἷς δὲ, alter-alter.* XXVI, 2. v. *μέν.*

εἰσέρχεσθαι, (*ἔρχομαι*, irr.) *intrare, introire.* XVII, 1.

εἴσομαι, v. *εἰδέναι.*

εἶτα, de temporis consecutione: *deinde.* VII, 3. XVII, 1. XXIV, 2. bis. de consecutione rerum, quae enumerantur, *εἶτα καὶ* XIX, 2. accedit ad consecutionem temporis notio causae, quae repetitur ex antecedentibus: *proinde, κᾆτά μοι ἄχθεται*, ac proinde (cum haec ita se habeant,) mihi irascitur. X, 1. XX, 12. et saepe quidem est cum miratione vel indignatione aliquid ex antegressa oratione colligentis: *εἶτα ἔτεκεν* etc.; *itane* peperit etc.; IX, 2. *εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις* etc.; qui *ergo* fit, ut etc.; IV, 1. 2. cf. Vig. p. 395. Buttm. §. 136. p. 436. Matth. §. 603. *κᾆτα* pro *καὶ — εἶτα.*

εἴτε — εἴτε, sive-sive. XXIII, 1. cf. Vig. p. 516.

εἰωθέναι, (irr.) *consuevisse, solere.* XIV, 2.

ἐκ, (*ἐξ* sequente vocali) praep. c. genit. de motu, discessu ex aliquo loco: *e, ex.* V. 4. VII, 1. X, 1. XI, 2. XII, 1. XIII, 2. XIX, 1. XX, 5. bis. 13. XXI, 1. de temporis momento, ex quo aliquid orditur, *ἐξ οὗ* (sc. *χρόνου*), *ex quo* V, 1. 5. *ἐκ πολλοῦ* XIV, 2. XVII, 1. de origine, *ἐκ σοῦ τετοκέναι* XV, 2. I, 2. IX, 1. bis. X, 1. XV, 2. XXIII, 1. XXIV, 2. adverbialiter usurpantur: *ἐξ ἀφανοῦς, improviso.* XX, 5. *ἐξ ἡμισείας, ex dimidia parte.* XI, 1. XXVI, 2. cf. Vig. p. 597. sq. Matth. §. 574. De compositione v. Vig. p. 602.

ἕκαστος, η, ον, (*ἑκάς*, separatim) *quisque.* V, 5. XXIV, 1. 2. c. genit. *ἑκάστῳ τῶν μελῶν* XX, 13. cf. Matth. §. 320. Buttm. §. 119, 4. XXVI, 2. *καθ' ἑκάστην αὐτὰς ἰδεῖν βούλομαι, singulatim, singulas* etc. XX, 11. v. *κατά.*

ἑκάτερος, έρα, ερον, (*ἑκάς*, separatim) *uterque*, ita ponitur, ut alter ab altero separatus, *ἄμφω, ambo* ita, ut conjuncti cogitentur. XXVI, 1. *τὰ τῆς Λήδας τέκνα — ἑκάτερος — εἰσὶν* XXIV, 2. cf. de appositione voc. *ἑκάτερος* Matth. §. 302. not. de plurali verbi Herm. ad Vig. p. 739. Matth. §. 300. *πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος*, in utramque interrogationis partem, h. e. ita, ut qui consuleret, responsionem in utramque partem posset interpretari. XVI, 1.

ἑκατέρωθε, utrimque. II, 2.

ἑκατόγχειρ, ὁ, ἡ, (*ἑκατόν, χείρ, ἡ*) *centimanus, Βριάρεως* XXI, 2.

ἐκβαίνειν, (*βαίνω*, irr.) *egredi, excedere, τῆς ὁδοῦ, deflectere de via* XXV, 1.

ἐκδιδάσκειν, (*διδάσκω*, irr.) *edocere, ῥήτορας.* h. e. ita instituere, ut oratores evadant. XXIV, 1. cf. Matth. §. 420. not. 3.

ἐκδιφρεύειν, (*διφρεύω*, moderari currum, aut curru vehi) *excutere e sella currus* (*δίφρος, ὁ*). XXV, 3.

ἔκδοτος, ον, (ἐκδιδόναι) *traditus, deditus in potestatem*, de puella, quae in mariti manum convenit, παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον XX, 13.

ἐκεῖ, *illic, ibi*. III. οἱ ἐκεῖ, qui illic versantur homines, illius terrae incolae. ibid.

ἐκεῖθεν, (cf. Buttm. §. 103. Matth. §. 258 et 260. c.) *illinc*. XXIV, 2. κἀκεῖθεν VII, 4.

ἐκεῖνος, η, ον, *ille*. III. VII, 4. etc. de eo, quod tanquam notum, insigne ponimus, ut Latinum *ille*: ὁ Πὰν ἐκεῖνος IV, 1. ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον XI, 1. 2. XIV, 1. ἐκείνης τῆς καλῆς XX, 14. et de re malae notae: ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων V, 4. (de collocatione hujus pron. cf. Buttm. §. 114, 6.) ἐκεῖνος θαυμαστὸς XVI, 2. VII, 1. cum vi attendit animum ad id, quod sequitur: πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι XV, 1. aut rejicit ad id, quod praegressum est: αὕτη μὲν γὰρ ἡ Ῥέα πότε ἂν ἐκείνη etc. XIX, 2. XXVI, 1. cf. Matth. §. 468. Vig. p. 173. a. sq.

ἑκηβόλος, ον, (ἑκάς, βάλλω, irr.) *longe jaculans*, epitheton Apollinis apud Homerum. XIX, 2.

ἐκθηλύνειν, (θῆλυς) *effeminare*. V, 3.

ἐκκαθαίρειν, (καθαίρω, καθαρός, ή, όν) *expurgare*, τὸν βίον, de Hercule vitam humanam a multiplicibus molestiis liberante XIII, 1.

ἑκκαίδεκα, *sedecim*. I, 1.

ἐκκλησία, ἡ, (ἐκκαλέω, provocare, de praecone cives ad concionem congregante) *concio populi*. XXIV, 1.

ἐκμελετᾶν, (μελετάω) *assidue exercere, assidua exercitatione perdiscere*. VII, 2.

ἐκπέμπειν, (πέμπω) *emittere*. X, 1. XXV, 1. XXII, 2.

ἐκπίπτειν, (πίπτω, irr.) *excidere*. XXV, 2. translate ut Latini: *excidere re*, h. e. expelli, detrudi ex ejus possessione, τῆς ἀρχῆς I, 2.

ἐκπλήττειν, (πλήσσω, irr. de utraque forma ττ et σσ v. ταράσσειν) *terrore percellere*. XIX, 1. XXV, 2.

ἔκπωμα, τό, (πίνω, irr.) *poculum*. V, 4. 5. VI, 2.

ἐκρεῖν, (ῥέω, irr.) *effluere; evanescere*. IV, 1.

ἐκταράττειν, (ταράσσω, irr.) *terrore excitare, exturbare*. XI, 2.

ἐκτίκτειν, (τίκτω, irr.) *partu edere*. IX, 2.

ἐκτίνειν, (τίνω, irr.) *exsolvere, persolvere*, τὴν δίκην I, 1.

ἐκτρέπειν, (τρέπω,) *devertere*; med. *devertere, deflectere* (intransit.), τῆς ὁδοῦ, *de via* XXV, 2.

ἐκφέρειν, (φέρω, irr.) *efferre*, ὥςπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξήνεγκαν XXV, 1. de equis Phaëthontem praecipiti cursu de via rapientibus.

ἑκών, οὖσα, όν, *lubens*, qui *sponte sua, ultro* aliquid facit, ἑκὼν προςίεταί με XIX, 1. cf. Buttm. §. 109. not. 2. Matth. §. 446, 7.

ἐλάσαι, v. ἐλαύνειν.

ἔλασις, ἡ, (ἐλαύνω, irr.) *munus currus regendi*. XXV, 2.

ἐλάττων, ον, (irr. comparat. adjectivi μικρός) *minor, deterior, inferior*. XX, 13. ἔλαττον, adverbial. *minus*. V, 1.

ἐλαύνειν, (irr.) *agere, agitare*; cui verbo, cum principio ἅρμα, ἵππους etc. adderetur, multo usu factum est, ut etiam hisce vocabulis omissis intransitive poni videatur, ut nostrum *fahren*, *reiten.* XXV, 3. εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλαύνοι XXV, 2. de accus. cf. Matth. §. 409, 4. *proficisci*, ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ XVIII, 1. cf. Vig. p. 186. b. Matth. §. 496.

ἔλαφος, ὁ, ἡ, *cervus, cerva.* XIX, 2.

ἐλέγχειν, *arguere*, μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν XX, 10.

ἑλεῖν, v. αἱρεῖν.

Ἑλένη, ἡ, *Helena*, filia Jovis et Ledae (v. Λήδα). De ejus origine, moribus, pulchritudine et fatis v. XX, 13. 14. Venus Paridi suggerit rapiendae Helenae consilium, eique, si ipsi malum, pulchritudinis praemium addixisset, illius amorem se conciliaturam pollicetur. XX, 13. 14. 15. 16. Ex Helenae raptu ortum dici bellum Trojanum et Paridis judicio Venerem propitiam Trojanis redditam esse, inter omnes constat.

ἔλεος, ὁ, *misericordia*, κατ' ἔλεον αὖθις ἀθανασίας μετειληφὼς XIII, 1. misericordia factum est, ut etc.

ἐλεύθερος, έρα, ερον, *liber, ingenuus.* XXII, 1.

ἐλέφας, αντος, ὁ, *elephas.* XVIII, 1.

ἐλθεῖν, v. ἔρχεσθαι.

ἕλκειν, *trahere*, τινὰ τῆς ῥινός, *trahere aliquem naribus*, h. e. aliquem ludificari VI, 3. de genit. cf. Matth. §. 331. Buttm. §. 119, 6.

Ἑλλάς, άδος, ἡ, *Graecia.* XX, 13. 15.

Ἕλλην, ὁ, *Graecus.* XXIII, 1.

ἐλπίζειν, (ἔλπω, facio, ut speret aliquis) *sperare*, seq. infin. fut. ἤλπιζε ῥήξειν XVII, 1. πόθεν γὰρ ἂν καὶ ἤλπισα τηλικοῦτον γενήσεσθαι κακόν; XXV, 1. unde poteram sperare, h. e. metuere. „*Sperandi* verbum Graeci atque Latini in metu sic usurpant, ut quis se neget sperare malum: et nos: *ich hoffe nicht.*“ Reisig. ad Soph. Oed. Col. v. 1393. Interrogationis eadem ratio est, cum et ipsa negationem contineat.

ἐμβάλλειν, (βάλλω, irr.) *injicere, detrudere*, ἐς τὸν Τάρταρον XIX, 1.

ἐμβρόντητος, ον, (ἐμβροντάω, βροντή, ἡ) *attonitus, vesanus.* XIII, 1. in quo loco utraque significatio simul valet.

ἔμβρυος, ον, (ἐν, βρύω, germinare) quidquid in alio corpore inclusum pullulat et crescit; τὸ ἔμβρυον, *embryon, fetus nondum maturus.* IX, 1. 2.

ἔμμετρος, ον, (μέτρον, τό) *modicus*; adverbial. ἔμμετρα, *modice.* XVIII, 2. cf. Matth. §. 446. Buttm. §. 115. not. 4.

ἐμός, ή, όν, *meus.* XXII, 1. τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς XX, 11. dona suffragii *mei* sensu objectivo, h. e. suffragii mihi dati. cf. Matth. §. 466, 2. τὸ δ' ἐμόν, *quod vero ad me attinet.* cf. Matth. §. 466, 4. Buttm. §. 115. not. 2. de accus. cf. Buttm. §. 118. not. 6. Vig. p. 58. b. sq. Matth. §. 432, 5.

ἐμπαροινεῖν, (παροινέω) *per vinolentiam, ebrietatem violenter, superbe aliquem tractare*, omnino *superbire, insultare in aliquem.* V, 4.

ἔμπειρος, ον, (πεῖρα, ἡ, experimentum) c. genit. *usu peritus, gnarus rei.* XX, 5. cf. Matth. §. 346. Buttm. §. 119, 5.

ἐμπεσεῖν, v. ἐμπίπτειν.

ἐμπηγνύναι, (πήγνυμι, irr.) *infigere, inserere.* VII, 4.

ἐμπίπτειν, (πίπτω, irr.) *incidere*, ἐς τὸν ᾅδην ἐμπεσὼν VI, 5. detrusus.

ἐμπλεῖν, (πλέω, irr.) *innavigare.* XXVI, 2.

ἐμπρέπειν, (πρέπω) τινί, *aptum esse*, *decori*, *ornamento esse.* V, 4.

ἐμφαίνειν, (φαίνω, irr.) *conspiciendum praebere*, οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει XXVI, 1.

ἐμφορεῖν, (ἐμφέρω, cf. Buttm. §. 99, 3.) *inferre;* med. *se implere aliqua re*, *se ingurgitare*, τοῦ ἀκράτου XVIII, 2. de genit. cf. Matth. §. 323. Buttm. §. 119. c.

ἐν, praep. c. dat., *in* c. ablat., quietem indicat, cum εἰς motum significet, et refertur quidem ad spatium, quod certis finibus circumscriptum cogitamus, 1) *loci*, a) in quo aliquid inclusum est: ἐν τῇ γαστρί VII, 2. V, 2. IX, 1. XXVI, 1. ἐν οὐρανῷ XII, 1. XV, 3. XXIV, 1. 2. ἐν ᾅδου XXIV, 1. v. ᾅδης. ἐν παλαίστραις XXIV, 1. ἐν Ἀμύκλαις XIV, 2. XV, 3. XVI, 1. quater. XXIII, 2. XXIV, 1. ἐν τῷ ἀετῷ ἦν XX, 6. v. not. ad h. l. πίνειν ἐν ἐκπώματι, ut Latinum: *bibere in* fluvio etc. pro *ex*, sic dicitur, ut ratio habeatur liquoris poculo circumdati. ὅλη οὖσα ἐν τῷ Ἄττῃ XII, 2. respondet Latino: *totum esse in aliqua re.* De multitudine rerum, in quibus mediis aliquid collocatum cogitatur: δρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς *in* diis, *inter* deos etc. XVI, 1. ἐν Σκύθαις XXIII, 1. b) in cujus superficie aliquid versatur: ἐν τῷ Γαργάρῳ IV, 2. 3. V, 2. XII, 1. XIII, 1. XX, 1. XXIV, 2. XXVI, 1. c) in cujus vicinia aliquid est: ἐν Μαραθῶνι XXII, 3. 2) *temporis*, intra quod aliquid peragitur: ἐν μιᾷ νυκτί X, 1. ἐν τῷ παρόντι, *in praesenti* IX, 1. tum etiam de re, quae eodem tempore, quo alia, fit: ἐν τῇ νομῇ I, 1. ἐν τῷ συμποσίῳ, in convivio XVI, 1. XXIII, 2. ἐν τῷ δρόμῳ X, 1. ἐν παρόδῳ XXIV, 2. 3) de *statu* et *conditione*, in qua quis versatur: ἐν μανίᾳ αὐτῇ οὖσα XII, 1. ἐν ἔργῳ ἦσαν XVII, 1. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον XVII, 1. XIV, 1. de universo hujus praep. usu cf. Matth. § 577. Vig. p. 603. sqq. Herm. p. 858. de significatu ejus in compositis verbis Vig. p. 611. a. sq.

ἐναλλάττ(σσ)ειν, (ἀλλάττω) *immutare*, *mutare.* III.

ἐναντίος, α, ον, (ἄντιος, α, ον, ἀντί) *adversus*, *oppositus;* τὸ ἐναντίον, *contraria pars*, ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου XXV, 1.

ἐναρμόζειν, (ἁρμόζω, ἄρω) *adaptare.* VII, 4.

ἐναρμόνιος, ία, ιον, (ἁρμονία, ἡ) ad modulos musicos compositus, *concinnus*, πάνυ ἐναρμόνιον ἐμελῴδει VII, 4. de neutro adjectivi adverbialiter posito cf. Buttm. §. 115. not. 4. Matth. §. 409.

ἐνδιατρίβειν, (διατρίβω, conterere) τινί, *tempus consumere in re*, *commorari* XX, 6. *immorari*, ἑκάστῳ τῶν μελῶν XX, 13.

ἐνδιδόναι, (δίδωμι) *immittere*, *remittere*, *relaxare*, τὸν χαλινόν XXV, 1.

ἔνδον, *intus.* IX, 1. X, 1.

ἐνδύειν, (δύω, irr.) *induere;* med., pf. ἐνδέδυκα et aor. ἐνέδυν, *induere sibi aliquid*, πορφυρίδα XIII, 2. et omisso accus. ἔνδυθι XX, 12.

Ἐνδυμίων, ωνος, ὁ, *Endymion*, filius Calyces et Aethlii, secundum alios Jovis, venator Caricus tam eximiae pulchritudinis, ut ipsam Lunam (v. Σελήνη) ejus amore incensam esse fabulentur. XI.

ἐνεῖναι, *inesse*; impersonal. ἔνεστί μοι c. infin., *est in mea potestate.* XX, 16. cf. Buttm. §. 137. p. 443.

ἕνεκα, praep. c. genit. (casui suo et praemittitur et postponitur) *gratia*, *causa*, τίνος ἕνεκα XIX, 2. XX, 3. Ἀγχίσου ἕνεκα XI, 1. *quod attinet ad*, ἐμοῦ γε ἕνεκα, per me quidem licet V, 4. τούτου γε ἕνεκα XX, 15 XXIII, 2. cf. Buttm. §. 137. p. 444. Matth. §. 576.

ἐνεχθῆναι, v. φέρειν.

ἔνθα, *ibi*, *ubi*, *quo*. I, 2. XX, 5. IV, 1. XXV, 1. IV, 1. V, 2. ἔνθα ἂν ἡγῆται VI, 3. XX, 8. (v. ἄν) cf. Herm. ad Vig. p. 790.

ἐνθεάζειν, (θεάζω, ἔνθεος, ὁ) *divino numine afflatum esse*, *divino furore correptum esse*. XVIII, 1.

ἐνθουσιᾷν, (ἔνθεος, εον) i. q. ἐνθεάζειν. VIII, 2.

ἐνίοτε, (adv. pro ἔνι i. q. ἔνεστι ὅτε cf. Buttm. §. 104. a. 4. et §. 137. p. 443. Matth. §. 482.) *interdum*. V, 2. XI, 1. XII, 1.

ἔνοπλος, ον, (ὅπλα, τά, arma) *armatus*. VIII, 2.

ἔνορχις, ιος, ὁ, (ὄρχις, ιος et εως, ὁ) *testiculis praeditus*, τράγος IV, 1. i. e. *nondum circumcisus* ideoque idoneus sacrificio.

ἐνοχλεῖν, (ὀχλέω, ὄχλος, ὁ, turba) *turbare*, *molestum esse*. IV, 5. IX, 1.

ἐνσείειν, (σείω) *incutere*, *infligere*, ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτόν XIV, 2.

ἐνταῦθα, *hic*, *ibi*. IX, 2. IV, 3.

ἐντείνειν, (τείνω, irr.) *intendere*, ἐντείνεσθαι χορδάς VII, 4. τὸ τόξον, arcum tendere XIX, 1. ἐντείνειν τινὶ πληγάς, plagas, verbera infligere alicui XI, 1.

ἐντιθέναι, (τίθημι) *indere*, τί τινι. IX, 2.

ἐντός, *intus*, c. genit. XVII, 1.

ἐντρίβειν, (τρίβω) *interere*, χρώματα ἐντρίβεσθαι, se perfricare fuco, unguentis XX, 10. κακόν τινι ἐντρίβεσθαι, malum alicui infligere XX, 2.

ἐντρυφᾷν, (τρυφάω, τρυφή, ἡ, luxuria) τινί, *luxuriari in re*, de persona: *insultare alicui*. II, 1.

ἐντυγχάνειν, (τυγχάνω, irr.) τινί, *incidere in aliquem*, *convenire aliquem*. IX, 1.

ἐξ, v. ἐκ.

ἐξαγορεύειν. (ἀγορεύω) *enuntiare*, *evulgare*. XVI, 2.

ἐξαίρετος, ον, (ἐξ-αἱρέω, irr.) *selectus*, *prae ceteris electus*, μοιχίδιός εἰμι, ἐξαίρετός σοι γενόμενος, ita Pan Mercurio, ut ei omnem illudendae ipsius formae occasionem praecludat. XXII, 1.

ἐξανιστάναι, (ἀνά-ἵστημι) τινά, *facere ut aliquis surgat*, *expergefacere*. aor. 2. *surrexisse*, *expergefactum esse*, e somno XXIV, 1. de singulorum activi temporum significatione v. ἱστάναι.

ἐξαπατᾷν, (ἀπατάω) *defraudare*, *decipere*, *fallere*. I, 1. XVI, 1. εἰ δὲ μὴ ἐξαπατῶμαι XX, 5.

ἐξαρκεῖν, (ἀρκέω, de futuro cf. Buttm. §. 86. not. 3. Matth. §. 179. not. 1.) *sufficere*, *satis esse*; impersonal. c. infin. XX, 9.

ἐξελκύειν, (ἑλκύω, de augm. cf. Buttm. §. 77, 2. Matth. §. 166, 4.) *extrahere*. VII, 1.

ἐξενεγκεῖν, v. ἐκφέρειν.

ἐξεπίτηδες, adv. (ἐπίτηδες; ap. Homerum ἐπιτηδές, satis, quantum sufficit) *de industria*, *consulto*. XX, 4.

ἐξέτασις, ἡ, (ἐξ-ἐτάζω, examinare, explorare) *exploratio*. XX, 9.

ἑξῆς, *deinceps*, τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν X, 2.

ἐξορύττ(σσ)ειν, (ὀρύσσω) *effodere*, τοὺς ὀφθαλμους ἐξορύττεσθαι I, 1. cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 7.

ἔξω, adv. et praep. c. genit., *extra*, ἔξω ἐλάσαι τῶν ὅρων X, 1. ἔξω βελῶν εἰσιν, sunt extra telorum ictum XIX, 2.

ἐοικέναι, (irr. pf. inusitati v. εἴκω) vi praesentis usurpatur: *similem esse alicui*, τινί. XVIII, 1. *similem esse*, *speciem rei prae se ferre*, *verisimile esse*, c. infin. XVII, 1. XVIII, 1. XX, 3. cf. Matth. §. 551. not. 2. εἰκός (ἐστι), seq. accus. c. infin. *convenit*, *consentaneum est*, οἵαν (sc. εἶναι) εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενημένην XX, 14. absolute: ἔοικεν IX, 2. ὡς τὸ εἰκός VI, 4. XX, 5. XXV, 2. cf. Vig. p. 246. sq.

ἑορτάζειν, (ἑορτή, ἡ) *festum diem*, *solemnia celebrare*, ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια XX, 16.

ἐπάγειν, (ἄγω, irr.) *adducere*, μαλακώτερον ἐπάγει τὸν ὕπνον IV, 5. ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθέν, capiti mihi superductus V, 2.

ἐπαιάζειν, (αἰάζειν ἐπί τινι, de fut. cf. Buttm. §. 86, 3. et §. 83. not. 1. Matth. §. 176, 1.) *querulam vocem αἶ edere*; τινί, *lamentari*, *queri aliquem edito hoc doloris signo*. XIV, 2. v. Ὑάκινθος.

ἐπαινεῖν, (de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 4. et §. 100. not. 8. Matth. §. 179. not. 1. b. et §. 184.) *collaudare*, *laudare*. VII, 3. XX, 8. XVII, 2. XVIII, 2. τινὰ ἐς τὸ κάλλος XVI, 1. v. ἐς.

ἐπαμφοτερίζειν, (ἀμφοτερίζω, ἀμφότερος) *in utramque partem inclinare*, *ambiguum esse*. XVI, 1.

ἐπαναβαίνειν, (ἀνά-βαίνω, irr.) *ascendere*, *conscendere*, ἐπὶ τὰ νῶτα XII, 2.

ἐπανέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *regredi*, *redire*. XXIV, 1.

ἐπανιέναι, (εἶμι, irr.) *redire*. XX, 15.

ἐπανιστάναι, (ἀνά-ἵστημι) τινά, *facere, ut aliquis surgat in aliquem*, *sollicitare aliquem ad aliquid*; intransit. (v. ἱστάναι) *consurgere in aliquem*, *insidias struere alicui*. XXI, 2. XXIII, 2.

ἐπαφιέναι, (ἀπό-ἵημι, irr.) *immittere alicui*, *in aliquem aliquid*, τινὶ τοὺς κύνας XVI, 2.

ἐπεί, de tempore: *cum*, *postquam*, *posteaquam*, ἐπεὶ ἔμαθεν XVI, 2. XVII, 1. XIX, 2. XXV, 2. *cum*, *quoniam*, non raro causam per ἐπεί subjunctam Latine addere licet per *nam*: οὐδαμῶς, ἐπεὶ μάτην ἀετὸς ἂν εἴην ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος IV, 2. VI, 4. XII, 2. XIII, 2. XXVI, 1. 2. cf. Matth. §. 618. Buttm. §. 136. p. 432. Vig. p. 401. sq.

ἐπειδάν, (ἐπειδὴ ἄν) *quando*, c. conjunct. VI, 4. XV, 1. κἀπειδὰν XX, 15. cf. Vig. p. 404. Herm. p. 787. Matth. §. 521. Buttm. §. 126, 8.

ἐπειδή, (ἐπεὶ δή) *postquam*. IX, 2. XXIII, 2. *quoniam*, *quandoquidem*. XX, 1. 5. 7. cf. Vig. p. 401. Herm. p. 786. Matth. §. 618.

ἐπειδήπερ, (ἐπεὶ δή περ) *posteaquam*. XX, 14. v. περ.

ἔπειτα, (ἐπί, εἶτα) *deinde*, *postea*, *tum*. VII, 4. τὰ μὲν πρῶτα, ἔπειτα δὲ XVII, 1.

ἐπελθεῖν, v. ἐπέρχεσθαι.

ἐπέραστος, ον, (ἐράω) *amatus*, *amabilis*. II, 2. XI, 1.

ἐπέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *aggredi*, *accedere*, ἰδὲ μόνον ἐπελθών XVII, 2. ἐπέρχεταί μοι vel etiam με (cf. Matth. §. 402, a.) *venit mihi in mentem*, *subit animum*, *succurrit mihi aliquid*, ἀλλως ἐπελθὸν οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετο, quoniam ita temere subiit XX, 4. de nominat. absol. cf. Herm. ad Vig. p. 769. Matth. §. 564. Buttm. §. 132. not. 7.

ἕπεσθαι, (irr.) τινί, *sequi aliquem*. VI, 3. XX, 13. cf. Matth. §. 403.

ἐπέχειν, (ἔχω, irr.) *obtinere*, εἰρήνη γὰρ-τανῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν XX, 12.

ἐπί, praep. 1) c. genit. loci: *in*, *super*, ἐπὶ γῆς VI, 3. XI, 2. bis. XV, 1. XXVI, 1. XV, 3. XIX, 1. XX, 5. τετάξῃ ἐπὶ τοῦ νέκταρος IV, 4. (non abhorret illud Horatii: „Puer quis ex aula capillis Ad cyathum statuetur unctis.“ Od. I, 29. 7.) ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μέν σοι ἡ δᾲς κενὴ δ' ὀϊστῶν ἡ φαρέτρα σὺ δ' ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος, *in* illa, *an*, *bei* ihr. XIX, 1. de tempore: ἐπὶ τοῦ Κρόνου, sub Saturno, Saturno regnante X, 2. ἐπὶ τοῦ καιροῦ, in tempore XII, 1. 2) c. dat. *ad*, *prope*, θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ XXV, 3. τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν δακών, tiaram capiti impositam XX, 6. ἐφ' ἑκάστῃ (sc. κύλικι) δὶς φιλεῖ με, *ad*, *bei* V, 5. de conditione, ἐπὶ τούτῳ XVII, 2. ἐπὶ τούτοις I, 2. II, 2. XX, 16. *sub hac conditione.* οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, nostra non pendent a donis, non sunt donis venalia, non donis adstrictum est nostrum judicium XX, 11. 12. de causa: *ob*, *propter.* μέγα φρονεῖν ἐπὶ τῷ κάλλει XV, 1. XXI, 2. XXII, 2. προςπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ VII, 3. ὀλολύζουσα ἐπὶ τῷ Ἄττῃ XII, 1. γέλωτα ὀφλήσω ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ XXII, 2. ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι, καὶ αἴγειροι γιγνέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει XXV, 3. ὅσον ἐπί τινι, *quantum ad rem* VII, 1. et ἐπί τι, v. not. n. ad VII, 1. 3) c. accus. *ad*, *versus*, *in*, ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες IV, 1. V, 2. XI, 1. bis. XII, 2. XIV, 2. XVII, 1. XX, 1. 8. bis. XXII, 2. XXIV, 2. XXV, 1. 2. XXVI, 2. ἐφ' ὁπόσον, *in quantum*, *quousque* XXV, 2. ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθέν V, 2. v. ἐπάγειν. In verbis motum significantibus inservit significando motus consilio: ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν XX, 14. σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος XX, 15. ἐφ' ὅ, τι βαδίζεις I, 2. *contra*, *adversus*, *in*, μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὰς II, 1. εὖγε ὁ κατάρατος, ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν VI, 3. ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας XVIII, 1. καὶ ἐπὶ σὲ ἂν ἀγάγοι τὴν πεῖραν XXIII, 2. σχολὴν ἄγειν ἐπί τινα XII, 2. cf. de hac praepositione Vig. p. 612. sqq. et Herm. p. 859. sqq. Matth. §. 584. sqq. Buttm. §. 134. not. 4. de significatu in compositis Vig. p. 628.

ἐπιβαίνειν, (βαίνω, irr.) *conscendere*, τοῦ λέχους XVII, 1. XXV, 2. ταῖς αἰξὶ, *coire cum* XXII, 3.

ἐπιβομβεῖν, (βομβέω, βόμβος, ὁ, *bombum* h. e. *raucum sonum* (qualis est e. c. apum susurrantium) *edere* c. dat., τῷ τυμπάνῳ, pulsando tympano XII, 1.

ἐπιβουλεύειν, (βουλεύω, βουλή, ἡ, consilium) τινί, *consilia agitare adversus aliquem*, *insidiari alicui*; seq. infin. *per insidias moliri*, ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτόν XXI, 2.

ἐπιγελαν, (v. γελαν) τινί, *ob aliquem ridere*, *aliquem irridere.* XVII, 2.

ἐπιδεικνύναι, (δείκνυμι, irr.) *ostendere*, *exhibere*, γυμνὸν τὸ κάλλος XX, 10. bis. τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις XII, 1. med. τινί τι ἐπιδείκνυσθαι XVII, 2. bis. ἀνδρῶδες οὐδὲν ἐπιδείκνυσθαι, nihil virile ostentare, proferre XIII, 1.

ἐπιδεῖν, v. ἐφοραν.

ἐπίδειξις, εως, ἡ, (ἐπιδείκνυμι) *ostentatio*, θαῤῥοῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν XX, 2. de deabus Paridi se spectandas explorandasque offerentibus.

ἐπιδημεῖν, (ἐπὶ, δῆμος, ὁ) *in populo esse, inter populares, in patria esse; hospitem esse inter peregrinos, advenam esse, peregrinari*, c. dat. τῇ Σπάρτῃ XX, 15.

ἐπιέναι, (εἶμι, irr.) *accedere*; impersonal. ἔπεισί μοι c. infin., *subit, succurrit*, ἐπῄει μοι γελᾶν XXI, 2.

ἐπιζητεῖν, (ζητέω) *requirere*. IV, 2.

ἐπιθυμεῖν, (θυμός, ὁ) *appetere, concupiscere*, c. genit. τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν VI, 4. cf. Matth. §. 350. Buttm. §. 119, 5. 3. c. infin. εἰ ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι VI, 3. cf. Matth. §. 351.

ἐπιθυμία, ἡ, *cupiditas rei*, τινός, τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία XX, 4. τετύχηκα τῆς ἐπιθυμίας, *adeptus sum id quod concupivi*. VI, 4.

ἐπικαθίζειν, (κατά - ἵζω, irr.) transit. *sistere in loco, imponere*; intransit. *insīdĕre*, ἐπὶ τὸ πλοῖον XXVI, 2. cf. Buttm. §. 100, 5.

ἐπικεῖσθαι, (κεῖμαι, irr.) τινί, *superimpositum esse alicui*; τὸν Καύκασον ὅλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενος I, 1. cf. de hac constructione Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 125, 5.

ἐπικλᾶν, (κλάω, irr.) *infringere, incurvare*, ἡ δεξιὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη XI, 2.

ἐπικτυπεῖν, (κτυπέω, κτύπος, ὁ, strepitus) *insonare, strepere*, c. dat. τῷ κυμβάλῳ XII, 1.

ἐπικύπτειν, (κύπτω) *caput demittere, pronum se inclinare*, εἰς τὴν κάμινον XV, 1. XXV, 2.

ἐπιλανθάνεσθαι, (λανθάνω, irr.) τινός, *oblivisci rei*. IV, 3. XI, 1. XII, 1. cf. Matth. §. 346. Buttm. §. 119, 5. 3 c. particip. ἐπιλέλησαι καταφλεγείς XIII, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 771. Matth. §. 549, 6. Buttm. §. 131, 4.

ἐπιμελεῖσθαι, (μέλομαι, μέλω, curae sum) τινός, *curam rei gerere, curare rem*. IV, 4. cf. Matth. §. 348. Buttm. §. 119, 5. 3.

ἐπιμένειν, (μένω) *permanere, manere*, οὐδὲ λείψανον ἐπέμεινεν ἄν XXV, 1.

ἐπιμηκής, ές, (μῆκος, τό, longitudo) *longus*. X, 1.

ἐπιμηχανᾶσθαι, (μηχανάω, μηχανή, ἡ, machina) τί τινι, *machinari, moliri aliquid in aliquem*. III. XV, 3.

ἐπινεύειν, (νεύω) *annuere*. XX, 2. *se inclinare*, ἐς το κάταντες XXV, 2.

ἐπινίκιος, ον, (ἐπί, νίκη) *ad victoriam pertinens*; τὰ ἐπινίκια (ἱερά), *solemnia, quae ob victoriam reportatam celebrantur* XX, 16.

ἐπιπέμπειν, (πέμπω) τινί τι, *immittere alicui aliquid*, τοὺς ἀνέμους III.

ἐπιπίπτειν, (πίπτω, irr.) *incidere, invadere*, c. dat., ἐρήμοις ἐπιπεσόντες IV, 2.

ἐπιπλέον, (ἐπί - πλέον) *ulterius, amplius*. V, 3.

ἐπιποθεῖν, (ποθέω, de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 4. Matth. §. 179. b) τινός, *desiderare aliquid*. IV, 3. v. ἐπιθυμεῖν.

ἐπιπολύ, (ἐπί - πολύ) *diu*. VI, 2. XXV, 2.

ἐπιπρέπειν, (πρέπω) τινί, *conspicuum esse in re, eminere*. XI, 2.

ἐπισείειν, (σείω) τί τινι, *quatere, vibrare aliquid contra aliquem* timoris incutiendi causa, τὴν αἰγίδα II, 2. τὸν λόφον XIX, 1. 2. XX, 10.

ἐπισημαίνειν, (σημαίνω, σῆμα, τό) *signo aliquo conspicuum reddere, indicare.* IX, 1.

ἐπίσης, adv., (ἐπ᾽ ἴσης sc. μοίρας) *aequis partibus, aequaliter, aeque.* XX, 1. 2. cf. Vig. p. 96.

ἐπισκέπτεσθαι (σκέπτομαι) *inspicere, circumspicere.* VII, 2. τινά, *invisere aliquem.* XXIV, 2.

ἐπισκοπεῖν, (σκοπέω, σκοπός, ὁ, explorator) τί, *inspicere, contemplari.* XX, 9.

ἐπισκοπή, ἡ, *inspectio*, ἐς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, ad *visendum, invisendum* puerum XX, 6.

ἐπισπᾶν, (σπάω, de fut. cf. Buttm. §. 86. not. 3. Matth. §. 180.) *attrahere*; med. *ad se trahere.* V, 4.

ἐπισπέσθαι, v. ἐφέπεσθαι.

ἐπισταμένως, adv., (v. ἐπίστασθαι) *scite.* V, 4.

ἐπίστασθαι, (irr. de augmento cf. Buttm. §. 78. not. 5. Matth. §. 170.) *scire*, τί XXV, 2. seq. accus. c. infin. XXI, 2.

ἐπιστέλλειν, (στέλλω, mittere) *mittere ad*; τινί τι, *per nuntium, literas significare, mandare*, omnino *mandare alicui aliquid.* X, 2.

ἐπιταράττειν, (v. ταράσσ[ττ]ειν) *turbare*, τὴν ξυνουσίαν XIII, 2.

ἐπιτείνειν, (τείνω) *intendere, augere*, κἀμοὶ ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα V, 5.

ἐπιτήδειος, α, ον, (ἐπιτηδές, adv. satis) *aptus, idoneus*, δικαστής XX, 1. c. infin. ἐπιτήδειαι ὀρεοπολεῖν, *idoneae, quae* etc. XX, 7. cf. Matth. §. 532. Buttm. §. 127, 3.

ἐπιτηδεύειν, (v. ἐπιτήδειος) *diligenter tractare aliquid, aliquod vitae negotium exercere, studere rei*, ταὐτὰ ἐπιτηδεύομεν XXIII, 1.

ἐπιτήδευμα, τό, (ἐπιτηδεύειν) *aliquod vitae negotium, studium.* XXIII, 1.

ἐπιτιθέναι, (τίθημι) τινί τι, *imponere alicui aliquid*, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν φαρμάκων XIII, 1. de genit. cf. Matth. §. 323. Buttm. §. 119. med. *sibi imponere*, τὴν κόρυν XX, 12.

ἐπιτρέπειν, (τρέπω) *committere, permittere*, τινί τι XX, 7. ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν XX, 2. cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 7. c. infin. *permittere, sinere.* V, 3.

ἐπίτροχος, ον, (τρόχος, ὁ, τρέχω, currere) *celer, agilis, volubilis*, ἐπίτροχα λαλεῖν VII, 3. cf. Matth. §. 416. Buttm. §. 115. not. 4.

ἐπιφράττ(σσ)ειν, (φράττω, sepire, munire) *obstruere, obturare*, ἐπιφραξαμένη τὰ ὦτα VI, 2.

ἐπιχειρεῖν, (χείρ, ἡ) τινί, *manum injicere, afferre alicui.* XXIII, 2. *aggredi, conari, audere*, αἰσχροῖς VI, 1. c. infin. XVIII, 1.

ἐπομνύναι, (ὄμνυμι, irr.) *addere jusjurandum, interposito jurejurando confirmare*, βούλει οὖν ἐπομόσομαι XX, 6.

ἐπονείδιστος, ον, (ὀνειδίζω, ὄνειδος, τό) *ignominia affectus, ignominiosus, probrosus.* XXII, 1.

ἐπονομάζειν, (ὀνομάζω, ὄνομα, τό) *cognominare.* IX, 2.

ἐπουράνιος, ον, (οὐρανός, ὁ) *coelestis, coelicola.* IV, 3.

ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, (ἑπτά, μήν, ὁ) *qui est septem mensium, septimo mense natus*, τὸ ἔμβρυον IX, 2. [Sed reponenda illic forma attica, ἑπτάμηνον. *F.*]

ἐρᾶν, (irr.) *amare.* II, 2. VI, 4. τινός VI, 5. VIII, 2. X, 1. XII, 2 XIV, 2. XX, 15. cf. de genit Matth. § 351. Buttm. §. 119, 5. 3. not. ἴδιόν τινα ἔρωτα ἐρᾷ XIX, 2. cf. Matth. §. 408. Buttm. §. 128, 2. οἱ ἐρῶντες, amantes XXIV, 2. ὁ ἐρώμενος, amatus XI, 1. XIV, 1. XVI, 1. ἠράσθην, *amore incensus sum*, *flagro.* II, 1. XX, 16. ἐρασθήσομαι, *amore incendar* XX, 15. cf. Matth. §. 493. e. Buttm. §. 123, 2.

ἐράσμιος, ία, ιον, (ἐράω) *amabilis.* XX, 15.

ἐργάζεσθαι, (de augm. cf. Buttm. §. 77, 2. Matth. §. 167, 4. ἔργον, τό) *opus facere*, *operari.* XVII, 1. τὶ κατά τινος, *facere, moliri aliquid contra aliquem.* XII, 1. τινά τὶ, *facere alicui aliquid.* I, 2. XVIII, 2. cf. Matth. §. 415. Buttm. §. 118, 5.

ἐργαλεῖον, τό, (ἔργον, τό) *quodvis opificis. instrumentum*, fabri ferrarii: *ferramentum.* VII, 2.

ἐργαστήριον, τό, (ἐργάζεσθαι) *officina*, τῆς μαντικῆς XVII, 1.

ἔργον, τό, *opus*, *negotium*, τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα XXIV, 1. ἐν ἔργῳ εἶναι, *in opere esse*, *versari.* XVII, 1. ἐμοῦ τὸ ἔργον (ἐστίν), *meum est opus*, *ego sum auctor* XIV, 1. ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως etc., *meum sit opus*, *meum sit curare* XX, 5.

ἐρεῖν. (irr.) futur. verbi εἰπεῖν, *dicturum esse.* I, 2. XVII, 1. XXII, 2.

ἐρέσθαι, (irr.) aor. 2. inusitati v. ἔρεσθαι, *interrogare.* XX, 3. 4. seq. εἰ XX, 4.

ἐρημία, ἡ, (ἔρημος) *solitudo.* XX, 13.

ἔρημος, η, ον, (Attice ος, ον) *desertus*, ἐρήμοις ἐπιπεσόντες IV, 2.

ἐρίζειν, (ἔρις, ιδος, ἡ) *rixari*, πρός τινα XIII, 1.

ἔριον, τό, et ἔρια, τά, *lana*, ἔρια ξαίνειν XIII, 2.

Ἑρμαφρόδιτος, ὁ, *Hermaphroditus*, filius Mercurii et Veneris XV, 2. ambiguo est sexu inter marem et feminam XXIII, 1. cf. Ovid. Metam. IV, 368. sq.

Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*, filius Majae (VII, 1. 4. XXIV.) et Jovis, natus vel educatus in Cyllene, monte Arcadiae (v. Κυλλήνιος), praestans corporis habitu et agilitate (εὐεξία XV, 2. XXII, 2.) ingeniique calliditate; quare fungitur munere nuntii et ministri deorum, inprimis Jovis (IX. X. XX, 6.), erga quem valde verecundum se praebet (X, 2. XXI, 2.), praesidet arti furandi, eloquentiae et exercitationibus gymnasticis, (quorum omnium jam infans recens natus mirifica documenta edidisse fertur,) deus est praeconum et inventor lyrae; deducit praeterea animas mortuorum ad inferos (ψυχοπομπός) magicae virgae (ῥάβδος) ope. cf. Horat. Od. I, 10. Pani est parens ex Penelope XXII., Hermaphrodito ex Venere XV, 2., cujus consuetudinem invidet Vulcano XV. et Marti XVII. (cf. Homer. Odyss. VIII, 333. sq.) Jussus a Jove Argum occidit III, tres deas de pulchritudine contendentes ducit ad Paridem XX. Vide singula in dd. VII et XXIV.

ἐρυθριᾶν, (ἐρυθρός, ά, όν) *erubescere.* XVII, 2. τὰ τοιαῦτα XX, 2.

ἔρχεσθαι, (irr.) *ire*, *venire.* XX, 6. XXII, 3. XXIV, 2.

Ἔρως, ωτος, ὁ, *Amor*, filius Veneris et Martis, puer formosissimus, alis, arcu, telis et face instructus, quibus amorem in mentibus hominum ipsorumque deorum, qua est summa in eos petulantia (XII. XI, 1.), pro lubitu concitat. XI, 1. XII. XIX. XXIII, 1. XX, 15. II. Ipse cum Himero, Potho, Hymenaeo et Gratiis Venerem comitatur, ejusque jussa exsequitur.

XX, 15. 16. Exprobratur ei a matre, quod sola Minerva, Musae et Diana ab ejus telis intactae relinquantur XIX Confundi videtur hic Amor cum antiquioris temporis Amore, Σὺ παιδίον ὦ Ἔρως, ἀρχαιότερος ὢν πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; II, 1.

ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*, *cupido*, τινός VI, 3. 4. 5. XI, 2. XIX, 2. XX, 6. οἱ ἔρωτες, *amores*. X, 2.

ἐρωτᾶν, *interrogare*. XI, 1. VII, 1.

ἐρώτησις, εως, ἡ, (ἐρωτᾶν) *interrogatio*. XVI, 1.

ἐρωτικός, ή, όν, (ἔρως, ὁ) *quod ad amorem pertinet*, τὰ ἐρωτικά, *res amatoriae*. XIV, 1. XV, 2. XX, 1. 7. ταῦτα δὲ ἤδη συνίην ἐρωτικὰ ὄντα VI, 2. *amatorius*, *propensus ad amorem*. XX, 3. 13. XXII, 3.

ἐς, (et εἰς VIII, 1. XV, 1. XX, 14. 16. XXII, 1.) praep. c. accus., *in* c. acc., motum significat in locum, cum ἐπὶ significet motum ad locum, ἐς τὸ στόμα XII, 2. XV, 1. XIX, 1. XX, 15. ἐς βάθος XXV, 2. ἐς τὸ ἄνω XI, 2. XIV, 2. XXV, 1. 2. bis. ἐς τὴν Νεμέαν III. IX, 2. XX, 15. 16. XXIV, 2. ἐς τὴν Σκυθίαν XVI, 1. III. XX, 1. XXIII, 1. XXIV, 2. εἰς τὴν Ἴδην IV, 2. εἰς γῆν VI, 4. ἐς τὴν γῆν XVI, 2. εἰς τὰς πυγὰς XI, 1. ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν ἔς τινα VI, 2. XI, 1. XX, 6. de mutatione status, ἀλλάττεσθαι ἔς τι VI, 3. XII, 1. εἰς ἀκμὴν κατέστη XX, 14. εἰς δύο κατενεγκών VIII, 1. Deinde definit temporis spatium, ad cujus usque terminum aliquid pertinet, ἐς ἀεί, in perpetuum, perpetuo. X, 1. ἐς τὸ λοιπόν, in posterum, posthac. XXV, 3. ἐς τρίτην ἡμέραν, perendie. X, 1. Tum significat consilium motus, καταπεμφθεὶς ἐς ἐπισκοπήν XX, 6. et infestum actionis consilium, ὑβρίζειν ἔς τινα XII, 1. XVIII, 1. ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ XXII, 1. Denique respici aliquid, rationem haberi rei denotat: *quod attinet ad*, ἀναφρόδιτός εἰμι ἐς τὰ ἐρωτικά XV, 2. ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος XVI, 1. cf. de hac praepos. Vig. p. 589. sqq. Herm. p. 857. Matth. §. 578. Buttm. §. 134. not. 6 et 7. de ejus significatu in compositis Vig. p. 597. b.

ἐσθίειν, (irr.) *edere*. IV, 3. XVI, 1.

ἔστε, (ἐς-ὅτε) *usque dum*, *donec*, ἔστ᾽ ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ X, 2. cf. Vig. p. 595. b. Buttm. §. 153, 3. et v. ἄν.

ἑταῖρα, ἡ, (ἑταῖρος) *amica*, *meretrix*. XX, 10.

ἑταῖρος, ὁ, *socius*. XXII, 3.

ἑτεροῖος, οία, οῖον, (ἕτερος) *alius naturae*, *generis*, ἑτεροῖόν τί ἐστι IX, 1.

ἕτερος, έρα, ερον, *alter*, ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει XX, 13. ὁ ἕτερος (vel contr. ἅτερος, cf. Buttm. §. 27. not. 5. Matth. §. 54, 1.) — ὁ ἕτερος, *alter-alter*. XX, 8. οὗτος μὲν, ἅτερος δὲ XXVI, 1. ἅτερος τῶν τροχῶν XXV, 3. cf. de genit. Matth. §. 320. Buttm. §. 119, 4. 2. v. etiam articul.

ἔτι, *adhuc*, παιδίον γάρ εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων II, 1. IV, 2. 3. V, 4. VI, 2. 4. VII, 3. IX, 2. XII, 1. XIV, 1. XVIII, 2. XX, 14. XXII, 2. XXIV, 1. οὐκ ἔτι, non amplius III. IV, 4. ἔτι καί, *praeterea etiam*. ἔτι πρὸς τούτοις ibid. εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον XIV, 2. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ XXIV, 1. de loco: παραδώσειν γυναῖκα καὶ ἀκολουθήσειν γέ σοι ἔτι αὐτὴν XX, 16. v. not. et *Addenda*. cf. Buttm. §. 136. p. 437.

εὖ, adv. (neutr. adjectivi ἐΰς) *bene*, *recte*, *pulchre*, εὖ οἶδ᾽ ἐγώ

XX, 13. εὖ λέγειν, *recte dicere.* IX, 1. XIII, 2. XX, 5. 10. εὖ ποιεῖν τι, recte facere aliquid. V, 2.

εὖγε, adv. (εὖ-γε), *euge*, *bene*, *praeclare quidem*, quod est collaudantis et comprobantis, saepe ironice ponitur, εὖγε ἐκείνη ποιοῦσα XXIII, 2. εὖγε ὑπέμνησας VII, 4. εὖγε, τὸ μὴ χαλεπῶς, μηδὲ ἀγρίως, praeclare tu quidem, quod non moleste neque atrociter tulisti XXIII, 2 εὖγε ὁ κατάρατος ἐπ᾽ ἐμὲ αὐτὸν etc. VI, 3. εὖγε ὦ Γανύμηδες (ἥκομεν γὰρ etc.) IV, 1. VIII, 1. IX, 1. cf. Vig. p. 407.

εὐανθής, ές, (ἄνθος, τό) *pulchre florens*, εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων XIV, 2.

εὐγνώμων, ον, (γνώμη, ἡ) *qui est probae*, *aequae mentis*; εὔγνωμόν ἐστι, *aequum est.* XIII, 2.

εὐδαιμονία, ἡ, (εὐδαίμων) *felicitas*, *beatitas.* XX, 11.

εὐδαίμων, ον, (δαίμων, ὁ, numen, fatum) *felix*, *beatus.* IV, 3.

εὐεξία, ἡ, (εὐεκτής, ές; v. ἔχειν c. adv.) *bonus corporis habitus.* XV, 1.

εὐθετεῖν, (τίθημι) *bene*, *ordine disponere*, εὐθετήσαντά τε ἕκαστα XXIV, 1.

εὐθύ, (neutr. adjectivi εὐθύς) adverbial. c. genit. *recta in*, *ad*, τῆς Φρυγίας XX, 3. 15. cf, Matth. §. 350. Buttm. §. 104. a. 2.

εὐθύς, adverbial. *statim.* XIV, 2. XXV, 1. cf. Buttm. §. 102. not. 5. et §. 104. a. 2. Matth. § 257. f.

εὐνή, ἡ, *cubile.* XV, 3. XVII, 1.

εὐπαιδία, ἡ, *bonorum liberorum possessio*, *felicitas inde orta.* XX, 2.

εὐπαραμύθητος, ον, (παραμυθεῖσθαι, consolari) quod facile possis flectere, consolari, *consolabilis.* XI, 2.

εὐποτμία, ἡ, (πότμος, ὁ, sors) *bona*, *secunda fortuna*, *faustus casus*, εὐποτμία τις (sc. ἐστί) XV, 1. i. e. fausto quodam casu accidit.

εὐπρεπής, ές, (πρέπει, decet) *decorus*; substant. τὸ εὐπρεπές, *decorum.* XXIII, 1.

εὕρημα, τό, (εὑρίσκω, irr.) *inventum*, *inventio.* XVIII, 2.

εὑρίσκειν, (irr.) *deprehendere*, *reperire.* IV, 2. VII, 4. bis.

εὔρυθμος, ον, (ῥυθμός, ὁ) *compositus ad numeros*, *numerosus*; εὔρυθμα, adverbial. II, 2. cf. Matth. §. 446. Buttm. §. 115. not. 4.

εὐφημεῖν, (εὔφημος, ον, φήμη, ἡ, omen) *verba bene ominata loqui*; frequens in imperat. εὐφήμει, ubi quem male ominata loquentem jubemus tacere, Latine: *bona verba quaeso*, *fave lingua.* XXI, 2. de conjunctis verbis σιώπα, εὐφήμει v. not. q. ad XXI, 2.

εὔχεσθαι, *precari*; τί, *precari*, *optare.* XVII, 2. c. infin. XV, 3.

εὐωχεῖν, *bene accipere convivio*; med. *se bene curare cibis*, *laute*, *magnifice epulari*, *convivari.* XXIV, 2. XXVI, 2.

ἐφέπεσθαι, (ἕπομαι, irr.) τινί, *instare alicui*, *persequi aliquem.* XIV, 2. cf. Matth. §. 403.

ἔφηβος, ον, (ἥβη, ἡ, pubertas) qui ad pubertatem pervenit, *pubes*; substant. ὁ ἔφηβος, *juvenis*, οὐκ ἂν διακρίνειας, εἴτ᾽ ἔφηβος ἐστιν, εἴτε καὶ παρθένος XXIII, 1.

ἐφιέναι, (ἵημι, irr.) τινί τι, *immittere*, *remittere*, v. c. frenos, omisso accus. *indulgere*, τῷ θυμῷ τῶν ἵππων XXV, 2. med.

ἐφίεσθαί τινος, *appetere aliquid.* XII. 2. cf. Matth. §. 350. Buttm. §. 119, 5. 3.

ἐφιστάναι, (ἵστημι) τί τινι, *adsistere*, τῇ κακοδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον ἐπέστησεν, addidit ei custodem III. *praeficere*, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστὴν XX, 2. ἐφεστηκέναι τινί, *adstare alicui.* XVII, 2. v. ἱστάναι.

ἐφορᾶν, (ὁράω, irr.) *adspicere, intueri.* XX, 11.

ἔχειν, (irr.) *habere, possidere.* IV, 2. XXII, 3. VII, 2. θεὸν ἔχειν τὸν πατέρα XXII, 3. IV, 3. τοκάδα τὴν κεφαλὴν IX, 1. v. artic. πράγματα ἔχειν XXIV, 1. πόνον ἔχειν VI, 5. τέχνην ἔχειν, *exercere artem* XXVI, 2. ἔχειν τὴν δίκην XXV, 2. v. δίκη. ἅλις ἔχειν τινός XX, 11. v. ἅλις. πλέον ἔχειν I, 2. v. πλέον. *in sese habere, continere, gestare*, εἰ μὴ ὁ κεραυνὸς πολὺ τὸ πῦρ εἶχε VII, 3. οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον IX, 1. ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη XXVI, 1. XV, 1. XIX, 1. μέγα κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ VIII, 2. ἔχει τι θέλγητρον ἡδὺ IV, 5. βαρυτέρας πέδας ἔχοντα I, 1. κέρατα ἔχειν XXII, 1. IV, 1. ἔχειν πορφυρίδα, purpura *indutum esse* II, 2. v. ibi not. *tenere*, τὰ ἀκόντια τῇ λαιᾷ XI, 2. XXIII, 2. πλησίον ἔχειν, *prope tenere, admovere* XIX, 1. *secum habere*, ἥκω ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον VIII, 1. IX, 2. c. infin. *habere*, i. q. *posse*, ἔχεις εἰπεῖν XXVI, 1. XX, 4. VII, 3. XVII, 1. οὐκ ἔχειν, *non habere, nescire*, ὅπως XVII, 1. ὅ, τι XXV, 1. cf. Vig. p. 252. c. adverb. i. q. εἶναι c. adject. μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ τῶν ὠδίνων, languide (se) habere. IX, 2. 1. ὡς ἔχει, de eo, quod subito fit, non praeparato, σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ut sunt, eo quo forte sunt habitu. XX, 9. χαλεπῶς τινι ἔχειν, *succensere alicui.* XX, 9. 4. πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος, ultra quam honestum est XVIII, 2. cf. Vig. p. 248. sq. Matth. §. 612. Buttm. §. 137. p. 447. c. praepos. περί τι ἔχειν, *in re occupatum esse, in re versari.* XIX, 2. περί τινα, *operam dare alicui* XV, 3. cf. Vig. p. 249. Buttm. ibid. Pass. ἔχεσθαι, *teneri*, συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν XVII, 1. Med. ἔχεσθαί τινος, *adhaerere rei*, ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ τοπρῶτον, τούτου ἔχεται XX, 8. cf. Vig. p. 254. b. Matth. §. 330. Buttm. §. 119, 6. 3.

ἐχεμυθεῖν, (ἔχειν, μῦθος, ὁ) *cohibere linguam, arcana, commissa tacere.* XXI, 2.

ἔχιδνα, ἡ, *vipera, anguis.* XIX, 1.

ἕωθεν, (ἕως, ἡ; de forma θεν v. Matth. §. 87. Buttm. §. 103.) *mane.* IV, 5. XXIV, 1.

ἑωρακέναι, v. ὁρᾶν.

Z.

ζευγνύναι, (irr.) *jugo jungere*, τοὺς λέοντας ζευξαμένη XII, 1.

ζεῦγος, τό, (ζευγνύναι) *jugum* equorum, boum etc., *bigae.* XI, 1.

Ζεύς, ὁ, (anom.) *Jupiter*, filius Rheae et Saturni, quem postquam expulerat, ipse regno coelesti potitus est ideoque appellatur ἁπάντων θεῶν βασιλεύς, δεσπότης, πατὴρ IV, 1. V, 2. bis. Moderatur fulmen et tonitru temperatque universum omnino aetherem IV, 2. Quare etiam fingitur sceptrum et fulmen manu tenens VII, 3. Ipse est robustissimus et potentissimus deorum, eique cedunt omnes. Huc pertinet fabula de coelesti Jovis catena, petita illa ex Homeri Iliade VIII, 1—27. Ab ejus voluntate et arbitrio res deorum pendent omnes. Dirimit litem Herculis et Aesculapii XIII. Fulmine occidit Aesculapium XIII, 1. eodem detrudit Phaëthontem de curru solis et muneris temere filio demandati rationem poscit a Sole patre XXV. Idem Vulcanum de coelo dejicit Lemnum insulam VIII, 1. Ipse declinans judicium mittit tres deas pulchritudinis certamen inituras ad Paridem. XX, 1. 7. Soror ejus Juno eademque uxor XX, 8. 11. v. not. g. ad XX, 8., cui mirum quantum molestiae creat aliarum feminarum amoribus, ad quas devenit mutata fere antea forma II. V, 2. VI, 3. XII, 1., veluti Latonae, ex qua Apollinem et Dianam procreavit XVI., Jus, quam mutatam a Junone et custoditam ab Argo liberare jubet Mercurium III., Diae, Ixionis uxoris, quae Pirithoum VI, 3, Alcmenes, Amphitryonis uxoris, quae Herculem peperit X. Semeles, ex qua Bacchus natus (v. Σεμέλη et Διόνυσος) IX. Plures memoratas v. XXIV, 2. Ex ipsius capite parit Minervam VIII. De raptu Ganymedis pueri v. Γανυμήδης. Abstinet a Thetide monente Prometheo, quem propterea vinculis liberat. I. Hi amores largam praebent Junoni aemulandi materiam VI, 3. V. XVIII. Jupiter ipse facilis est ad condonandum Ixioni Junonis amorem VI. Sacer ei mons Ida (v. Γάργαρον) IV, 2. Jurant per eum Graeci utpote Jovem ὅρκιον, h. e. tutorem jurisjurandi et ultorem perfidiae, unde ortae sunt formulae: νὴ Δία XXII, 1. et μὰ Δία XVII, 2. VII, 2. v. νή et μά. ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας XX, 11. de genit. v. θέα.

Ζέφυρος, ὁ, *Zephyrus*, filius Astraei et Aurorae, ventus ab occidente flans, Romanis Favonius dictus, Hyacintho, cujus amorem Apollini invidet, spretus ipse interitum affert. XIV.

ζηλοτυπεῖν, (v. ζηλότυπος) *zelotypia affici*, *aemulatione*, *invidia tangi*, *corripi*. XVIII, 2. τινά, *invidia aliquem persequi*. V, 1. XV, 2.

ζηλότυπος, ον, (ζῆλος, ὁ, τύπτω, zelo ictus) *aemulus*, *invidiosus*. IX, 2.

ζῆν, (irr.) *vivere*, *vitam degere*, κατ᾽ ἄστυ XX, 13.

ζητεῖν, *quaerere*, τί δακὼν τὸν δάκτυλον ζητεῖς XXII, 1.

ζόφος, ὁ, *tenebrae*, *caligo* X, 2.

ζυγοῦν, (ζυγόν, τό) *jugare*, πήχεις, cornua lyrae sc. transtillo, ligno transverso, cui inserti erant verticilli lyrae (epitonia). VII, 4.

ζωογονεῖν, (ζωογόνος, viviparus, ζῶον-γόνος, ὁ, soboles) *vivum parturire*, omnino *parturire*. VIII, 2.

ζῶον, τό, (ζάω) *animans*, *animal*. I, 1.

H.

ἤ, particula disjunctiva, 1) *aut*, ut tertium quodvis excludatur: ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου εἰσίν XXIV, 2. Παύσασθε–, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι, h. e. *alioquin*. XIII, 2. ἢ καθ᾽ ἑαυτῶν ἢ κατ᾽ ἀλλήλων XII, 1 XXVI, 1. πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν, ἢ ἡ Χάρις ταύτην XV, 2. XXVI, 1. *vel*, non ut etiam tertium accedere non possit: ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα–, ἢ τὸν Ἄρη VII, 1. bis. μὴ κελεύσῃ σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν XII, 1. ἢ σάτυρος ἢ ταῦρος γενόμενος V, 2. XVIII, 1. XIX, 1.

ἀλλά τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀργόθεν ἢ ἐκ Κορίνθου ἢ Λύκαιναν XX, 13. Πρὸς τίνος; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν etc.; *vel quis etc.* XIV, 1. 2) in altero disjunctivae interrogationis membro: πότερον-ἢ (καί), *utrum-an*. XX, 3. πότερα-ἢ (καί) XX, 9. τί δέ; τῶν πολεμικῶν ἐστιν αὐτῷ ἐπιθυμία, ἢ καὶ φιλόδοξός τις ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; XX, 4. Obtinet hic significatus etiam tum, ubi universalem interrogationem, per τίς vel simili modo institutam, excipit singularis interrogatio directe proposita. Ibi enim cogitatione suppletur prius membrum, ut IV, 4. Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; ἢ ποιμαίνειν δεήσει κἀνταῦθα; Qua autem re vobis utilis possim fieri? Jam facile intelligitur hoc: *num aliud quid facere*, an me etiam hic pascere oportebit? Adde D. XIV, 1. σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι; — IV, 4. b. XX, 10. XIX, 2. XXVI, 2. ἢ διότι etc. II, 1. XIII, 1. v. ibi not. Simili ratione explicanda haec part., si interrogationi negativa enunciatio praecedit: μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων, ἢ θέλεις σὺ αὐτὴ etc. XII, 2. de discrimine partt. ἢ et ἦ v. ἦ. 3) post comparativum et ἄλλος: *quam*, μᾶλλον ἢ XV, 2. XVIII, 1. μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον, *quam pro*, v. κατά. τί γὰρ ἄλλο, ἢ XXIII, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 881. et de universo ejus usu Vig. p. 408. sq. Matth. §. 619. Buttm. §. 136. p. 432.

ἦ, 1) particula confirmandi: *profecto*, *revera*. 2) interrogandi, Ἦ καὶ σοὶ ταῦτα συνδοκεῖ; XX, 2. quid differant ἢ et ἦ, v. not. h. ad XII, 1. et Vig. p. 410. Matth. §. 604. Buttm. §. 1 6. p. 433.

Ἥβη, ἡ, *Hebe*, dea juventutis, filia Jovis et Junonis et uxor Herculis inter deos recepti, pincernae munere cum Vulcano in Olympo fungebatur, donec raptus a Jove Ganymedes vices eorum expleret. V, 2.

ἡγεῖσθαι, τινί, *praeire alicui*, *ducere aliquem*, *monstrare alicui viam*. VI, 3. XX, 6. et dat. non addito IV, 2. XX, 3. τινὶ τῆς ὁδοῦ XX, 5. τοῦ χοροῦ, ducere chorum XXII, 3. cf. Matth. §. 360. τινά τι, *ducere*, *putare aliquem esse aliquid*, τινὰ θεόν IV, 1. VI, 1. XX, 9.

ἡγεμών, όνος, ὁ, *dux*, τῆς ὁδοῦ XX, 15.

ᾔδειν, v. εἰδέναι.

ἥδεσθαι, *delectari*, *laetari*. XXII, 3. τινί, *aliqua re*. V, 3.

ἡδέως, (ἡδύς, εῖα, ύ) *suaviter*. XX, 11. *lubenter*, ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον XX, 1. 13. V, 4. XXIV, 2.

ἤδη, adv. *jam*. τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διηρπάσαντο ἤδη IV, 2. I, 1. bis. IV, 2 3. V, 1. VI, 2. VII, 1. 3. bis. VIII, 2. IX, 2. XII, 1. XV, 2. XX, 5. 6. 13. ὥρα δὲ ἤδη XX, 1. 9. de tempore proxime instante: *jamjam*, *nunc*, μαιωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἤδη αὐτήν. VIII, 2. οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη IV, 2. cf. Vig. p. 413.

ἡδονή, ἡ, (ἦδος, τό, delectatio, ἥδομαι) *voluptas*, Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας τοῦ κάλλους τῆς ἡδονῆς. XX, 11. v. θέα.

ἡδύς, εῖα, ύ, *dulcis*, *suavis*, *jucundus*. IV, 4. 5. II, 2. V, 3. XIV, 2. XVII, 2. ἡδύ μοί ἐστιν c. infin. IV, 4. τινί, *acceptus alicui*, οὐδὲ συνῆλθον ἡδὺς γυναικὶ διὰ σὲ γεγενημένος II, 1. de animo: *alacer*, *laetus*, ἱλαρώτερος καὶ ἡδίων XVIII, 2.

ἥκειν, (cf. de ejus significatu Buttm. §. 124. not. 7. Matth. §. 504, 2.) *venisse*, *adesse*, καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντα-πέπομφεν αὖθις etc.

XXIV, 2. IV, 1. V, 4. XXIV, 1. X, 1. ἥκω ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον VIII, 1. τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ἥξει VI, 5.

ἤλεκτρον, τό, *electrum.* XXV, 3.

ἡλικιώτης, ὁ, (ἡλικία, ἡ, ἧλιξ, qui ejusdem est aetatis) *aequalis.* IV, 3.

ἡλίκος, η, ον, (cf. Buttm. §. 72. b. 6. Matth. §. 261. not.) *quantus.* XXV, 2.

Ἥλιος, ὁ, Sol, filius Hyperionis et Euryphaëssae (hymn. Homeric. 31, 4.), apud seriores non discernitur a Phoebo. Vehi traditur curru quadrijugo eoque igneo, cui et jungebant et a quo rursus solvebant Horae equos. Vulcanum, cum omnia oculis lustret (Homer. Odyss. XI, 109.), de adulterio Martis et Veneris certiorem facit. XVII, 1. Amat Clymenen XII, 1. et filio ex eo amore oriundo Phaëthonti in diem currum solis moderandum permittit. Quod quam perniciosum habuerit eventum, v. XXV. cf. etiam Ovid. Metam. II. ab init. Aegre deinde Jovi eorum, quae evenerint, rationem poscenti sese excusat ab eoque poena absolvitur. XXV. Jubetur ab eodem per tres dies, quibus nascatur Hercules, cursum solis inhibere. X.

ἡμέρα, ἡ, *dies*, ἐς τρίτην ἡμέραν, perendie X, 1. v. ἐς. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, quotidie XXIV, 1. tempus diurnum oppositum nocti, τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα XXIV, 1. X, 2.

ἡμεροδρομεῖν, (ἡμεροδρόμος, ὁ, τρέχω, aor. δραμεῖν) *hemerodromum esse, tabellarii munere fungi, cursitare ut hemerodromum.* XXIV, 1.

ἡμέτερος, έρα, ερον, *noster*, οὐκ ἐπὶ δώροις τὰ ἡμέτερα XX, 11.

ἡμίανδρος, ὁ, (ἡμι ut Lat. *semi* in compositis, ab ἥμισυς, εια, υ) *semivir*, Ἑρμαφρόδιτος XXIII, 1.

ἡμίσεια, ἡ, (ἥμισυς, εια, υ, cf. Vig. p. 48. Matth. §. 635. Buttm. §. 109, 3.) sc. μοῖρα, *dimidia pars, dimidium*; ἐξ ἡμισείας, ex dimidia parte. XI, 1. XXVI, 1.

ἡμίτομος, ον, (τέμνω, irr.) *in dimidias partes dissectus, dimidiatus*; τὸ ἡμίτομον, dimidia pars, τοῦ ᾠοῦ XXVI, 1. v. Κάστωρ.

ἡμίφλεκτος, ον, (φλέγω, urere) *semiustus.* XIII, 2.

ἤν, contr. ex ἐάν, *si*, c. conjunct. I, 2. ter. II, 1. IV, 3. V, 3. 5. VI, 5. VII, 1. XX, 11. 12. XXI, 1. XXII, 3. XXIII, 1. ἢν μὴ XVII, 2. cf. de ejus construct. Herm. ad Vig. p. 822. et v. εἰ.

ἡνία, ἡ, *habena, lorum.* XXV, 2. bis.

ἡνιοχεῖν, (ἡνίοχος, ὁ) *habenas tenere*; c. accus., *habenis regere, moderari*, τοὺς λέοντας XII, 2.

ἡνίοχος, ὁ, (ἡνία, τά, ἔχω) qui habenas tenet, *rector, moderator habenarum*, ἡνίοχος καὶ διφρηλάτης XXV, 1.

ἧπαρ, ατος, τό, *hepar, jecur.* I, 1.

ἦπου, *an forte*, Τίνα δὲ καὶ φῂς σου μητέρα; ἦπου ἔλαθον etc. VIII, 1. v. ἤ.

ἤπου, (de accentu cf. Buttm. §. 13, 4. not. Matth. §. 31. not. 2.) mitigat που asseverationem per ἦ significatam: *profecto, dicat aliquis*, ἤπου στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων VIII, 2. cf. Matth. §. 604. Vig. p. 411. sq.

Ἥρα, ἡ, *Juno*, filia Saturni et Rheae, soror et uxor Jovis XX, 8., regina deorum XVI, 2. Insignis ejus est superbia et invidia, qua amores Jovis liberosque inde oriundos persequitur. Itaque exprobat Jovi amorem Ganymedis, cui pocillatoris munus, quo antea Vulcanus et Hebe, liberi ipsius, functi erant, a Jove de mandatum esse vehementer indignatur V., alios amores V, 2. VI. 3. Mutat Jo in vaccam eamque Argo custodiendam tradit III. Vafro consilio Semelen in perniciem inducit IX, 2. Obtrectat laudibus liberorum Latonae XVI. Bacchi XVIII. Ipsa Ixionis, a quo diu sollicitata est, amorem indignabunda repudiat et consilio Jovis de nube ad ipsius speciem conformanda diu reluctatur VI. Conjurata cum Neptuno et Minerva insidiatur Jovi XXI, 2. Celebratur ab Homero ejus candor brachiorum et omnino sublimis formae pulchritudo XX, 10. 11. de epithetis *λευκώλενος* et *βοῶπις* v. not. m. ad XX, 10.

῾Ηρακλῆς, ὁ, (de formis vocativi *῾Ηράκλεις* et *῞Ηρακλες* v. nott. ad XIII. et Buttm. §. 48. not. 2. Matth. §. 78. not. 7.) *Hercules*, filius Jovis ex Alcmene, Amphitryonis, regis Thebarum, uxore, tribus continuis noctibus genitus (*τριέσπερος*), omnium heroum celeberrimus magnitudine laborum, quos suscepit, et beneficiorum, quae contulit in genus humanum. XIII, 1. Per furorem interimit uxorem et liberos. XIII, 2. v. scholion ad h. l. Deinde Omphalae, quam amore deperit, pessime servit. Veste denique venenata corruptus, quam Deianira, ejus uxor, acceptam a Nesso Centauro dono ei miserat, nescia ipsa veneno tinctam esse, et in furorem actus in Oeta monte in ignem se injicit. cf. Ovid. Metam. IX, 134—272. Ita semiustus inter deos recipitur et ab Aesculapio sanatur. Altercantis cum Aesculapio, uter priorem in symposio deorum sedem occupet, rixam componit Jupiter. XIII.

᾿Ηριδανός, ὁ, *Eridanus*, fluvius Italiae, Romanis *Padus* (Po) dictus, in quem Phaëthon excussus e curru solis delatus est. In cujus ripa cum Phaëthontem Heliades sorores humassent, ipsae flentes fratris interitum in populos mutatae et pro lacrymis electrum sudasse dicuntur. XXV, 3. cf. Ovid. Metam. II, 325 —366.

ἡσυχία, ἡ, (*ἥσυχος*, *η*, *ον*) *quies*, *otium*, *τὴν ἡσυχίαν ἄγειν*, *quietem, otium agere* XV, 3. v. artic.

ἥττ(σσ)ων, *ον*, (comparat. adjectivi *κακός*) *inferior*, *οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης*, nunquam inferior discedes XX, 11.

῞Ηφαιστος, ὁ, *Vulcanus*, filius Jovis et Junonis, deus artium omnium, quae ignis ope exercentur. Exornavit coelum harum artium operibus. XVI, 1. Jovis parturientis caput securi dissecat, sed frustra natam hinc filiam in matrimonium sibi petit VIII. Ab eodem jubetur Prometheum solvere, quem ipse antea Caucaso affixerat I, 2. Obtigerunt ei quamvis claudicanti et omnino deformi (V. XV, 1.) duae venustissimae uxores, Charis et Venus; quarum cum illa in Lemno cum eo vivat, ubi ejus etiam officina est, haec in coelo, factum est, ut Venus Vulcano neglecto alienum peteret amorem, veluti Martis. XV. Ambo structis aliquando a Vulcano arcanis vinculis irretiuntur et deorum convocatorum conspectui exponuntur XVII. Ante raptum Ganymedem pincernae partes agit cum Hebe sorore. V, 2. seq.

᾿Ηχώ, *οῦς*, ἡ, *Echo*, una ex Nymphis, quarum consuetudine Pan se uti dicit XXII, 3.

Θ.

θάλασσ(ττ)α, ἡ, *mare*. XXI, 1.

θάπτειν, (irr.) *humare*, *sepelire*. XXV, 3.

θαῤῥεῖν, *bono animo esse*. XX, 3. θάῤῥει XX, 12. saepe adverbial dicitur θαῤῥῶν, *fidenter*, *confidenter*, κατένεγκε θαῤῥῶν VIII, 1. XII, 1. XX, 2.

θαυμάζειν, (de fut. cf. Buttm. § 100, 4. Matth. §. 184.) *mirari*. XV, 1. XXIII, 1. *admirari*. XVI, 2.

θαυμάσιος, ία, ιον, (θαυμάζω) *mirabilis*, *admirabilis*, ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν VII, 4. cf. Matth. §. 121, 4. Buttm. §. 118, 6.

θαυμαστός, ή, όν, (θαυμάζω) *admirandus*. XVI, 2.

θέα, ἡ, (θεάομαι) *spectatio*, ὡς ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος, ad spectandam, lustrandam scilicet Graeciam XX, 15. *spectaculum*. XX, 1. Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας τοῦ κάλλους τῆς ἡδονῆς XX, 11. de genit. cf. Matth. §. 371. b. Buttm. §. 119. not. 10.

θέαμα, τό, (θεάομαι) *spectaculum*. XVII, 2.

θεᾶσθαι, *spectare*. XX, 13. XXII, 3.

θεῖος, ὁ, *patruus*. IX, 1.

θέλγητρον, τό, (θέλγω, mulcere) *delenimentum*. IV, 5.

θέλειν, VIII, 1. 2. XII, 2. XX, 9. bis. εἰ θέλεις XX, 14. v. ἐθέλειν.

θέμις, ιτος, ἡ, (anom. τίθημι) *quod more statutum*, *receptum est*, *jus*, *fas*; θέμις (sc. ἐστί, cf. Buttm. §. 116. not. 7.) τι ποιεῖν, *fas est aliquid facere*. XIII, 1.

θεός, ἡ, *dea*, i. q. θεά. III.

θεός, ὁ, *deus*. XXII, 2. XXIV, 1. XXVI, 1. οἱ θεοί XVII, 2. XIX, 1. (οἱ) θεοί XXVI, 2. bis. v. artic.

Θέτις, ιδος, ἡ, *Thetis*, una ex Nereïdibus, a cujus consuetudine abstinet Jupiter, praemonitus a Prometheo, fatale esse, ut qui ex illa nascatur, ipsum sit regno expulsurus. I. Eadem nupta deinde Peleo est. cf. Ovid. Metam. XI, 221. sq. et Jovi aliquando, cum jam in eo esset, ut opprimeretur trium deorum insidiis, Briareum in auxilium vocat. XXI, 2. v. Βριάρεως.

Θῆβαι, αἱ, *Thebae*, urbs primaria Boeotiae. X, 2.

Θηβαῖος, αία, αῖον, *Thebanus*; Θηβαία, civis Thebana. IX, 2.

θηλυδρίας, ου, ὁ, (θῆλυς) *homo effeminatus*. V, 3.

θηλυμίτρης, ου, ὁ, (θῆλυς, μίτρα, ἡ) *mitra muliebri redimitus*, *homo emollitus*. XVIII, 1.

θῆλυς, εια, υ, de sexu: *femineus*, oppos. ἄρσην. XXIII, 1. *effeminatus*, *mollis*. XVIII, 1.

θήρα, ἡ, *venatio*. XIX, 2.

θηρεύειν, i. q. θηρᾶν (θήρα, ἡ) τινά, *venari*. XVII, 1.

θηρίον, τό, (i. q. θήρ, ὁ) *fera*. XIII, 1.

Θησεύς, ὁ, *Theseus*, filius Aethrae et Aegei vel, si alios sequare, Neptuni, celeberrimus rex Athenarum, cum Pirithoo, intimo ipsius amico, impubem adhuc Helenam rapuisse fertur. XX, 14.

θιασώτης, ου, ὁ, socius θιάσου, h. e. coetus hominum in honorem dei congregatorum et sacris, choro, pompis aliisque solemnibus eum celebrantium; chori Bacchanalis XXII, 3.

θνήσκειν, (irr.) *mori*; τεθνάναι, *mortuum esse*, *inter mortuos esse*, ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἕνα μὲν τεθνάναι-, ἕνα δὲ ἀθάνατον εἶναι XXVI, 2. ἐμὲ δὲ ἢν ἴδωσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους, tanto timore corripiuntur, ut pro mortuis jamjam possint haberi. II, 1. cf. Matth. §. 500.

θνητός, ή, όν, (θνήσκω, irr.) *mortalis.* II, 2. X, 2. XIV, 2. XX, 7.

θόρυβος, ὁ, *tumultus*, καὶ ὅλως, θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ ἅπαντά ἐστι XII, 1.

Θρᾷξ, ὁ, *Thrax.* Thraces Bacchus in itineribus suis subegisse dicitur. XVIII, 1.

θυγάτηρ, ἡ, (de accentu cf. §. 42. not. 2.) *filia.* IX, 2. XX, 2. 8. 14. XXIV, 2. τὴν Ἰκαρίου (sc. θυγατέρα) XXII, 1. v. articul.

θυμός, ὁ, *animus* vel *animi fortitudo*, ἠγνόεις τῶν ἵππων τὸν θυμόν XXV, 1. 2. παντὶ τῷ θυμῷ καθικνεῖσθαι, *toto animo, omni animi impetu* VIII, 1.

θύρσος, ὁ, *thyrsus*, baculus vel hasta hedera et pampinis circumvoluta, quam gestare Bacchus ejusque comites Bacchae solebant. XVIII, 1.

θύειν, *mactare*, *immolare.* IV, 1. 2.

I.

Ἰαπετός, ὁ, *Japetus*, unus ex Titanibus, filiis Coeli et Terrae, pater Promethei, conditoris generis humani. v. I. πρεσβύτερον εἶναι τοῦ Ἰαπετοῦ, proverbial. de homine grandaevo. VII, 1. ἀρχαιότερον II, 1.

ἰᾶσθαι, *sanare*, *mederi*, τὰ ἐγκαύματα XIII, 2. ὥστε μηδὲ τὸν Παιῆονα ἰάσασθαί σε ibid. aorist., ut videtur, pro futuro positus, de necessario eventu. cf. Herm. ad Vig. p. 747. Matth. §. 506, 2.

Ἰάσων, ονος, ὁ, *Jason*, filius Aesonis, regis Jolci, et Polymedes, dux Argonautarum. XXVI, 1.

ἰατρός, ὁ, (ἰᾶσθαι) *medicus*, Ἀπόλλων XVI, 1.

Ἴδα, ἡ, *Ida*, mons Troadis, prope ipsam Trojam situs. IV, 2. 3. V, 1. 4. 5. XI, 1. XX, 1. 5. 6. 13. sacer Rheae, deorum matri. XII, 1.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, *Idaeus.* XX, 3. V, 2.

ἰδεῖν, (irr. εἶδον) aor. verbi ὁρᾶν, *vidisse.* IV, 2. VI, 3. XVII, 2. XIX, 1. XX, 9. 11. 12. ἰδὲ μόνον ἐπελθών XVII, 2. ἡδέως ἂν ἁπάσας νενικηκυίας εἶδον XX, 1. ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα XXII, 2. de loco hoc corrupto v. ibi not. τὴν Ἀντιόπην ἰδέ, *vise* Antiopen XXIV, 2.

ἴδιος, ία, ιον, *proprius*; ἴδιόν ἐστί τι τινος, proprium est aliquid alicujus, de more, consuetudine XX, 2. de genit. cf. Matth. §. 315, 1. *peculiaris*, *singularis*, ἴδιόν τινα ἔρωτα ἐρᾷ XIX, 1. ἰδίᾳ, adverbial. *privatim, separatim*, κοινολογεῖσθαί τινι XX, 4. λαλεῖν πρός τινα XX, 4. ἰδίᾳ καθ᾽ ἑκάστην ἐπιδεῖν XX, 11. cf. Matth. §. 401. Buttm. §. 102, 3.

ἰδού, *ecce*, Ἰδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται XX, 10. bis. IV, 4.

ἱδρώς, ῶτος, ὁ, *sudor.* XV, 1.

ἰέναι, (irr.) *ire.* De praesentis significatu cf. Vig. p. 212. et Herm. p. 747. Matth. §. 504, 4. Buttm. §. 96, V. 5. 6. ἐπί τινα, *aggredi aliquem.* XIX, 1.

ἱέναι, (irr.) *mittere*; med. ἵεσθαι, *impetu ferri, se proripere, proruere*, ἵεται μεμηνὼς διὰ τῶν ὀρῶν XII, 1.

ἱκανός, ή, όν, (ἵκω, ἱκάνω, ἱκνέομαι) *quod convenit, sufficit*, οὐκοὖν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα I, 1. οὐχ ἱκανὴ νὺξ μία X, 1. XXIV, 1. XXV, 2. 3. ἱκανὴ γυνή, quae sufficit, satis est pulchra XX, 3. c. infin. *idoneus qui* vel *ad*, ἱκανώτατος κρίνειν τὰ τοιαῦτα XX, 3. cf. Matth. §. 532. Buttm. §. 127, 3.

ἱκανῶς, *sufficienter*, *satis*. XX, 12. XXIII, 2.

Ἰκάριος, ὁ, *Icarius*, filius Oebali, pater Tyndarei, regis Spartanorum, ex Periboea Naide Damasippum et Penelopen (v. Πηνελόπη) suscepit. XXII, 1.

Ἰκάριος, ὁ, *Icarius*, Atheniensis, pater Erigones, cum primus vitem a Baccho accepisset, a pastoribus Atticis, quibus vini copiam fecerat, inebriatis trucidatus est. XVIII, 2.

ἱκετεύειν, (ἱκέτης, ὁ, supplex) *supplicare*, *supplicem orare*. XVII, 1. ὑβριστικά VI, 2.

ἱκνεῖσθαι, (irr.) *venire*, *pervenire*, μὴ ὥραισιν [f. ὥρασιν *F.*] ἵκοιτο VI, 4. dat. pro praepositione c. accus. positus. cf. Matth. §. 401.

ἱλαρός, ά, όν, *hilaris*, *laetus*. XVIII, 2.

Ἰλιεύς, ὁ, *Ilius*, Ilio sive Troja oriundus. XI, 1.

Ἴλιος, ἡ, *Ilium* seu *Troja*. XX, 16.

Ἵμερος, ὁ, *Himerus*, h. e. desiderium, deus, qui desiderium excitat; conspicitur junctus cum Amore in comitatu Veneris, cujus filii appellantur. XX, 15. 16.

ἱμερτός, ή, όν, (ἱμείρω) *desiderabilis*, ἱμερτὸς καὶ ἐράσμιος XX, 15.

ἵνα, 1) adverb. loci: *ubi*, ἵναπερ, *ubi quidem* XXV, 3. v. περ. 2) conjunctio: *ut*, ἵνα καὶ πένης ἅμα καὶ φιλῇς V, 2. ἵνα μὴ διαταράξωμεν XX, 5. ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω VII, 1. de ejus constructione v. Herm. ad Vig. p. 791. sq. 850. sq. et 943. Matth. §. 620. 518. sqq. 550, 3. Buttm. §. 136. p. 431.

ἵναπερ, v. ἵνα.

Ἵναχος, ὁ, *Inachus*, Oceani et Thetidis filius, fluvius Argolidis, vel, testantibus aliis, rex antiquissimus Argorum; cujus filia est Ἰώ. III.

Ἰνδός, ὁ, *Indus*. Bacchus in iis, quae suscepit cum Maenadibus, itineribus vicit Indos eorumque regem captivum abduxit. XVIII, 1.

Ἰξίων, ὁ, *Ixion*, rex Lapitharum, antiquissimi Thessaliae populi, filius Antionis et Perimeles. Ex ejus uxore, Dia, filia Dejonei, Jupiter Pirithoum procreasse dicitur. VI, 3. Deridetur fabula illa, qua Ixion traditur cum nube, Junonis, in qua laborabat, speciem referente, Centauros genuisse et, quod inter homines suam cum Junone consuetudinem evulgasset, in Tartarum detrusus et rotae affixus perpetuo circumagi. VI.

ἱππασία, ἡ, (ἱππάζομαι) *moderamen equorum*. XII, 1.

ἵππος, ὁ, *equus*. X, 1. 2. XXV, 1. 2. bis. 3. XXVI, 1.

Ἶσις, ιδος, ἡ, *Isis*, dea Aegyptiorum celeberrima III. Jubet Jupiter sub hoc nomine coli, quae antea Jo fuit. III. v. Ἰώ.

ἴσος, η, ον, *par*, τά γε ἄλλα πάντα ἴσα XXVI, 1. ἴσα ἐργάσεται, οἷα καὶ σὺ ἔδρασας I, 2. v. οἷος. ἴσα καὶ ὅμοια, ut Latinum *paria et aequalia* XIII, 1.

ἱστάναι, *sistere*, τὸ ζεῦγος, *sistere*, *inhibere jugum* XI, 1. ἑστηκέναι, *stare*, Τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόλις ἕστηκε VII, 2. v. ibi not. x. ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἔνθα ἕστηκε (ὁ Πάν) sc. ejus statua IV, 1. De significatu tempp. hujus verbi v. Buttm. §. 95. b. II, 1. 2. Matth. §. 211. I.

ἰσχυρός, ά, όν, (ἰσχύς, ἡ, robur) *robustus*. XXI, 1.

ἴσως, 1) *aequaliter*, *ut par est*, 2) *verisimiliter*, *fortasse*. IV, 2. XIII, 1. XXII, 1.

ἴχνος, τό, *vestigium*, τῶν τραυμάτων XXVI, 1.

Ἰώ, οῦς, ἡ, *Jo*, filia Inachi; quae ad eam pertinent, enarrantur III. cf. praeterea Ovid. Metam. I, 568—750.

K.

κἀγώ, contr. ex καὶ-ἐγώ, v. καί.

Κάδμος, ὁ, *Cadmus*, filius Agenoris, regis Phoenicum, et Telephassae vel secundum alios Cassiepiae, missus a patre raptam a Jove sororem Europam, (quam filiam dicit Lucianus XXIV, 2.) requisitum, cum nusquam reperiat, motus auctoritate oraculi Delphici condit urbem regnumque Thebarum in Boeotia. Ibi ducta in matrimonium Harmonia, filia Martis et Veneris, Semelen procreat. IX, 2.

καθαιρεῖν, (κατά-αἱρεῖν, irr.) *detrahere*. XII, 1.

καθάπερ, (καθ᾽ ἅπερ) *veluti*, *sicut*. XX, 10. καθάπερ ἐν τῇ γαστρί ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν, *quasi* perdidicerit etc. VII, 2.

καθάριος, ιον, (καθαρός) *mundus*, *nitidus*, Γανυμήδης V, 4.

καθαρός, ά, όν, *purus*, καθαρὸς καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον XXVI, 1.

καθέζεσθαι, (ἕζομαι, irr.) *considere*, *sedere*. X, 2.

καθελκύειν, (ἑλκύω, de augm. cf. Buttm. §. 77, 2. Matth. §. 167, 4.) *detrahere*. XXI, 1.

καθεύδειν, (εὕδω, irr. de augm. cf. Matth. §. 167, 6. et 170. Buttm. §. 77. not. 2. et 78. not. 2.) *dormire*. IV, 4. 5. XI, 1. 2. XV, 1.

καθῆσθαι, (ἧμαι, irr. cf. de augm. Matth. §. 170. Buttm. §. 78. not. 3.) *consedisse*, *sedere*, ἐκάθησο V, 2.

καθιέναι, (ἵημι, irr.) *demittere*, *promittere*, σειρὰν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ XXI, 1. de capillis, barba etc. βοστρύχους καθειμένος II, 2. πώγωνα τηλικοῦτον V, 2. de construct. cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 6. 7.

καθικνεῖσθαι, (ἱκνέομαι, irr.) *devenire*, *ferire*, de securi VIII, 1.

καθιππεύειν, (ἱππεύω) *perequitare*, τὸ πέλαγος XXVI, 2.

καθίπτασθαι, v. καταπέτεσθαι.

καθιστάναι, (ἵστημι) *collocare*; κατέστην, *collocatus sum*, ἐπὶ τῆς γῆς, *collocatus sum*, *insisto in terra* XX, 5. εἰς ἀκμήν, *perveni ad* etc. XX, 14. de significatu tempp. v. ἱστάναι.

καθορᾶν, (ὁράω, irr.) *desuper conspicere*, ὁ Ἥλιος XVII, 1.

καθότι, contr. ex κατά et ὅ, τι, *quatenus*, *quam ob rem*. VI, 3. XVI, 1.

καί, conjunctio *et*. I, 1. etc. καὶ-καί, *et-et*, *tum-tum*, *cum-tum*. IV, 3. V, 2. 3. 5. bis. IX, 2. XIII, 2. XV, 2. XVI, 1. XXII, 2. XXIV, 2. XXV, 1. τε καὶ sive τε-καί, *que et* s. *que-et*, *et-et*. XV, 1. XX, 12. — XVI, 1. XVIII, 1. XIX, 2. XX, 1. bis. 7. XXII, 3. bis. v. τε. ἄλλως τε καὶ XX, 1. et ἄλλως τε, v. ἄλλως. ἅμα καί: τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρπάσας XXI, 1. V, 2. XVIII, 1. XX, 16. Iteratur καί post interjectam sententiam: καί, ὅ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ etc. V, 4. v. ibi not. Ponitur vi confirmativa additque majus quid antecedentibus: καὶ ταῦτα, *eaque*, *et quidem*, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεὶς

etc. XIX, 2. XVI, 1. XVIII, 2. XXI, 2. cf. Vig. p. 176. b. Matth. §. 472, 7. *καὶ μάλιστα*, *maximeque*, *praesertim*, *καὶ μάλιστα ὁπόσα* etc. XXVI, 1. *καὶ μάλιστα ὅταν* etc. XI, 2. XV, 1. XVI, 1. *καὶ μάλιστα εἰ* XVIII, 1. *καὶ πάνυ*: *καλὸς ὁ Ἐνδυμίων; — Ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς δοκεῖ* XI, 2. VI, 3. *καὶ μάλα* in responsione, *sane*, *utique*, *profecto*. IX, 2. XIV, 1. XXII, 1. cf. Buttm. §. 136. p. 433. Matth. §. 620, 1. d. Usurpatur vi consecutiva, praecipue post imperativos: *βαῖνε καὶ ὄψει* II, 2. quod vertere licet: *tum* videbis. In initio interrogationis, quae alterius orationem cupide excipit et continuat: *καὶ τί πλέον ἕξω* I, 2. V, 3. VII, 1. In subito ad cohortationem transitu: *Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ καὶ ἀπόθου*, *itaque* depone XX, 10. XX, 5. 9. similiter: *Καλῶς, καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι* XX, 10. cf. Vig. p. 524. Matth. §. 620, 1. c. *καὶ γὰρ* et *καὶ-γὰρ*, v. *γάρ*. *καὶ-δὲ*, *et vero*, *καὶ ὀρῷ δὲ δριμύ* XIX, 1. XX, 15. XXII, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 847. Buttm. ibid. *καὶ-δή*, v. *δή*. *καὶ μὴν*, *et vero*, *et sane*, *atqui*. I, 1. VI, 1. VII, 2. XXII, 3. *καὶ μὴν-γε*, *et sane-quidem*. IV, 5. XVIII, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 839. Matth. §. 621. *καὶ-γε*, v. *γε*. *etiam*, *κἀγώ*, *καὶ σύ*, *καὶ αὐτός*, *καὶ οὗτος*, *κἀκεῖνος* etc. VII, 4. XX, 1. 5. 16. I, 2. IV, 3. VI, 4. XIII, 1. XX, 2. 7. 10. 13. XXII, 1. XXIII, 2. VI, 3. XVII, 1. 2. bis. XX, 5. 14. V, 1. VIII, 2. XX, 2. 4. XXV, 1. XX, 7. 13. XXVI, 1. VII, 3. X, 2. XIX, 2. XX, 7. *ἔχων καὶ τὸν κεραυνὸν* IX, 2. XI, 1. XX, 11. bis. *δὲ καὶ*, *vero etiam* V, 2. XX, 5. XXII, 3. bis. XXIII, 1. XXV, 1. 2. *καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε*, etenim accedit etiam hoc XX, 8. *οὐ* (s. *μὴ*) *μόνον*, *ἀλλὰ καὶ* I, 1. VI, 3. XII, 1. XVII, 2. XVIII, 1. XXI, 1. *ἀλλὰ καὶ* III. v. ibi not. *εἶτα καὶ* XIX, 2. *ἅτε καὶ*, *utpote etiam* XIII, 2. et *ἅτε δὴ* quomodo differant, v. not. ad I. 1. Cum comparativo: *καὶ μᾶλλον εἴποις ἂν*, magis etiam etc. VI, 1. „Indicat dubitationem quandam de ea re, de qua dicitur.“ Herm. ad Vig. p. 837. nostrum *auch* et *ja*: *τίνα δὲ καὶ φῂς σου μητέρα; quam tandem* etc. XXII, 1. VI, 4. XX, 2. 9. *πόθεν καὶ ἤλπισα* XXV, 1. X, 1. *πρόςταττε, ὅπῃ καὶ θέλεις*, *quomodocunque* etc. XX, 9. bis. ibid. 7. 11. cf. etiam Matth. §. 620, 2. Buttm. ibid. Alterum disjunctivae enunciationis membrum dubitantius subjungitur per *καί*: *πότερα ἐξαρκέσει σποπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δεήσει* XX, 9. XII, 1. *εἴτε-*, *εἴτε καὶ* XXIII, 1. De discrimine formularum *εἰ καὶ* et *καὶ εἰ* v. *εἰ*. *καὶ* c. particip. i. q. *καίτοι*, *quamvis*: *Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα-γεγαμηκέναι* etc. XV, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 837. Matth. §. 566, 3. *etiam*, *vel*, *adeo*, *διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῇ* II, 1. XVII, 2. *καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος* etc. XVII, 2. XII, 1. *καί που τάχα καὶ ἐρᾶν με φήσειεν* VI, 5. XX, 15. *ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει* VII, 3. XI, 1. *ὅσῳ καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε* VI, 1. *ὅς γε καὶ* XVII, 2. VI, 3. XXIII, 1. *ὅπου γε καὶ* ibid. *μή καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν*, etc. *ne forte*, *daſs nicht noch*, *daſs nicht etwa* XXI, 2. cf. Herm. ad Soph. Philoct. v. 13. De frequenti, quam haec particula admittit, crasi v. Buttm. §. 27. not. 7. Matth. §. 55, 3. In his diall. coalescit in *κἀγώ* pro *καὶ ἐγώ*, *κἀμοί* p. *κ. ἐμοί*, *κἀκεῖνος* p. *κ. ἐκεῖνος*, *κἀκεῖθεν* p. *κ. ἐκεῖθεν*, *κἀνταῦθα* p. *κ. ἐνταῦθα*, *κἀπειδάν* p. *κ. ἐπειδάν*, *κᾆτα* p. *κ. εἶτα*, *κοὐκ* p. *κ. οὐκ*, *κἄν* p. *κ. ἐάν* et p. *κ. ἄν*, *κἀν* p. *καὶ ἐν*.

καινός, ή, όν, *novus*, *inauditus*. X, 1.

καιρός, ὁ, *opportunum tempus*, *opportunitas*, καιρός (ἐστὶ) seq. accus. c. infin., *tempus est*. XX, 12. ἐπὶ τοῦ καιροῦ, *opportuno tempore*, *in tempore*, *data occasione* XII, 1. v. ἐπί. πρὸς τὸν καιρόν, *ad tempus*, *pro tempore*, *pro oblata opportunitate* IV, 1. v. πρός.

καίτοι, c. particip. *quamvis*, καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα II, 2. XIX, 2. *quamquam*, *sed tamen*, καίτοι αἰσχύνομαι εἰπεῖν VI, 1. XIII, 2. XXIV, 2. καίτοι γε, *quamquam quidem* XX, 10. cf. Herm. ad Vig. p. 840. Matth. §. 621. Buttm. §. 136. p. 438.

κἀκεῖθεν, contr. ex καὶ ἐκεῖθεν, v. καί.

κἀκεῖνος, contr. ex καὶ ἐκεῖνος, v. καί.

κακοδαίμων, ον, (δαίμων, ὁ, numen, fatum, sors) qui malo genio utitur, *infelix*, *miser*. III.

κακός, ή, όν, *malus*, ὦ Τιτάνων κάκιστε XXV, 1. substant. τὸ κακόν, *malum*, ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν τεκοῦσα XII, 1. VIII, 1. 2. X, 2. XII, 1. XX, 2. XXI, 2. XXV, 1.

κακῶς, *male*, οἱ κακῶς δουλεύοντες, *male*, *misere* servientes XXIV, 2. ὁ κάκιστα ἀπολούμενος I, 1. XIX, 2. v. ἀπολλύναι.

καλαῦροψ, ἡ, *pedum*, baculus pastoricius in summa parte incurvus. XX, 5.

καλεῖν, (irr.) *vocare*, *appellare*, τινί τινα σύμμαχον, *alicui aliquem in auxilium vocare* XXI, 2. ἐγὼ σὸς πατὴρ κεκλήσομαι XXII, 2. cf. de constr. Matth. §. 420. de fut. tertio Matth. §. 498. Buttm. §. 125. τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε, *hoc* enim, opinor, *nomine*, vel *ita* te appellant XXII, 3. cf. Matth. ibid. not. 2.

καλλιῤῥημοσύνη, ἡ, (καλός, ῥῆμα, verbum) *magniloquentia*, *jactantia*. XXI, 2.

καλλιστεῖον, τό, (κάλλιστος) *praemium pulcherrimi*. XX, 1.

καλλίτεκνος, ον, *pulchros liberos habens*. XVI, 1.

κάλλος, τό, *pulchritudo*. IV, 5. XV, 1. XVI, 1. XX, 7. 8. 10. 13. 16. XXII, 2. Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας τοῦ κάλλους τῆς ἡδονῆς XX, 11. v. θέα. abstractum pro concreto: οὐράνια κάλλη VI, 3.

καλλωπίζειν, (καλός, ὤψ, ἡ) *faciem pulchriorem*, *cultiorem*, *ornatiorem reddere*, ἐχρῆν μηδ᾽ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι, *ita male* ornata facie XX, 10.

καλός, ή, όν, (cf.. Matth. §. 130. Buttm. §. 62.) *pulcher*. III. IV, 3. 5. VII, 1. VIII, 2. XI, 2. XV, 1. XVI, 1. bis. 2. XVII, 2. XX, 1. bis. XX, 2. 3. 6. 7. 8. bis. 10. 11. 12. 13. ter. 14. 15. XXIII, 2. bis. Ἡ καλὴ λαβέτω, h. e. quae prae ceteris pulchra est, *pulcherrima* XX, 7. v. artic. τὰ καλά, substantive. XII, 2. *praestans*, *egregius*, εἴ γε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα XVIII, 2. ironice: τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον — ἐκπέπομφας, *mirificum* etc. XXV, 1. εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα, an tibi *arrideant* XX, 11.

καλύπτειν, *tegere*, *velare*, *involvere*, ὀστᾶ πιμελῇ I, 1.

καλῶς, *pulchre*, *recte*, *bene*, δοκῶ δ᾽ ἄν μοι καλῶς δικάσαι XX, 8. καλῶς ὦ Πάρι, καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι XX, 10. *pulchre*, *decore*, *honeste*, πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος XVIII, 2. v. ἔχειν.

κἀμέ, contr. ex καὶ ἐμέ, v. καί.

κάμινος, ἡ, *caminus*, *fornax* fabri, v. c. Vulcani V, 4. 5. XV, 1. XVII, 1.

κάμνειν, (irr.) *laborare*, de aerumnosis laboribus: ὃς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνων XXIV, 1. *morbo laborare*, *aegrotare*, οἱ κάμνοντες XXIII, 1.

κἀμοί, contr. ex καὶ ἐμοί, v. καί.

κἀν, contr. ex καὶ ἐν, XXIV, 1. v. καί.

κἄν, 1) contr. ex καὶ ἐάν, *et si*, *etiamsi* XX, 8. κἄν, κἄν, *si vel*, *si vel* XXI, 1. κἂν μὴ XX, 12. v. καί et ἐάν. cf. Herm. ad Vig. p. 838. *vel*, *ad summum*, ἢν γοῦν ἐπιτρέψω αὐτῷ κἂν ἅπαξ φιλῆσαί σε V, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 839. *saltem*, κἂν ἐν γῇ μένουσι V, 2. v. Herm. ibid. 2) contr. ex καὶ ἄν XXI, 2. v. ἄν.

κἀνταῦθα, contr. ex καὶ ἐνταῦθα, IV, 3. 4. v. καί.

κἀπειδάν, contr. ex καὶ ἐπειδάν, XX, 11. 15. v. καί.

καπυρός, ά, όν, *torridus*, de cantu v. c. syringis: *acutus*, συρίζω πάνυ καπυρόν XXII, 1. de neutro adject. cf. Buttm. §. 115. not. 4. Matth. §. 409.

Καρία, ἡ, *Caria*, terra Asiae minoris. XI, 1.

Κάστωρ, ορος, ὁ, *Castor* et *Pollux* (Πολυδεύκης), filii gemini Ledae et Jovis, eodem uterque prognatus ovo, (prior vero ut nonnulli enarrant, Tyndarei, Ledae mariti, filius) κατ᾽ ἐξοχὴν dicti Διοσκοῦροι (Διὸς κοῦροι, ion. i. q. κόροι, pueri, filii), fratres Helenae, heroes, ille equitatu, hic pugilatu clarus (cf. Homer. Il. III, 237.). Dicitur Pollux in expeditione cum Argonautis suscepta Amycum, Bebrycum regem (v. Ἄμυκος), occidisse et cum fratre mortuo, cui et forma simillimus erat et intimo amore junctus, immortalitatem a Jove impetratam ita partitus esse, ut alternis diebus alteruter, vel, ut alii tradunt, uterque simul in Orcum descenderet et in coelum rediret. (v. Hemsterh. ad h. l.) XXVI. XXIV, 2. Uterque divino honore cultus est et inter sidera relatus adest nautis cum tempestate marina conflictantibus. Quae praeterea iis tribuuntur, v. XXVI.

κατά, praep. c. genit. *contra*, *adversus*, ὁπόσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ᾽ ἑαυτῶν ἢ κατ᾽ ἀλλήλων ἐργάζεσθαι XII, 1. Οὐδὲν δεινὸν οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν XX, 4. c. accus. indicat tractum 1) loci, per quem vel secundum quem aliquid movetur: οὐχ ὁρᾷς βοΐδια κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον — προερχόμενα, *secundum hunc meum digitum* XX, 4. vel in quo aliquid versatur: κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν XX, 5. XI, 1. κατὰ τὴν Ἴδην XX, 13. bis. κατὰ τὰς μάχας XX, 14. 2) temporis: καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν XXIV, 2. 3) significat rem, cujus ratio habetur: *quod attinet ad*, τὸ κατὰ τὴν Δάφνην, illud, quod tibi de Daphne accidit, infortunium XIV, 1. καθ᾽ ἕνα πάντες, *omnes singuli* XXI, 1. XX, 13. καθ᾽ ἑκάστην ἐπιδεῖν βούλομαι, *singulas* XX, 11. κατὰ τί; quanam in re? XIII, 1. XX, 13. *secundum*, κατὰ τὴν τέχνην XX, 8. κατὰ τὴν Ἐλλείθυιαν VIII, 1. παραδόξου θέας καὶ μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον, *quam pro* bubulco XX, 7. de ἢ κατά post comparat. cf. Matth. §. 449. κατὰ τὸ ἁπλοῦν XX, 4. *propter*, κατ᾽ ἔλεον XIII, 1. cf. de universo hujus praepos. usu Vig. p. 629. sqq. et Herm. p. 860. sq. Matth. §. 581. Buttm. §. 134. p. 422. quid valeat in compositis, v. Vig. p. 637. b. et Herm. p. 861. Buttm. ibid. p. 423.

κᾆτα, contr. ex καὶ εἶτα, X, 1. XX, 12. v. καί.

καταβαίνειν, (βαίνω, irr.) *descendere*. XI, 1. XX, 5.

καταβάλλειν, (βάλλω, irr.) *dejicere*, *humi prosternere*. XIX, 2.

καταβαρεῖν, (βάρος, τό, pondus; de fut. v. Matth. in verbb. defectiv. sub v. βαρύνω) *pondere deprimere, detrahere.* XXI, 1.

κατάγειν, (ἄγω, irr.) *deducere.* IV, 2. VII, 4. XI, 1.

καταγνύναι, (ἄγνυμι, irr.) *frangere*, κατέαγα XXV, 3.

καταγοητεύειν, (γοητεύω, γόης, ὁ, praestigiator) *praestigiis illudere, decipere, incantare.* XVI, 1. XX, 10.

καταγωνίζεσθαι, (ἀγωνίζεσθαι, ἀγών, ὁ, certamen) *certamine vincere, domare*, ϑηρία XIII, 1. XIX, 1.

καταδεῖν, (δέω, irr.) *devincire, religare.* XVIII, 1.

καταϑεῖν, (ϑέω, irr.) *decurrere.* XX, 5.

καταιϑαλοῦν, (αἰϑαλόω, αἴϑαλος, ὁ) *fuligine inficere, opplere*, ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατῃϑαλωμένον τὸ πρόσωπον V, 4. cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 7.

καταισχύνειν, (αἰσχύνω, αἶσχος, τό) *ignominia afficere.* XXII, 3.

κατάκομος, ον, (κόμη, ἡ) *comatus, crinitus*, ἐχίδναις XIX, 1.

κατακοσμεῖν, (κοσμέω, κόσμος, ὁ) *exornare.* XVI, 1.

καταλαμβάνειν, (λαμβάνω, irr.) *deprehendere*, Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται XVII, 1. *consequi*, φεύγουσαν XIX, 2.

καταλείπειν, (λείπω) *derelinquere, deserere*, πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον IV, 2. cf. de particip. Matth. §. 565, 2. Buttm. §. 131, 2.

καταλιπαρεῖν, (λιπαρέω, λιπαρής, ές, assiduus, pertinax) τινά, *instare alicui precibus.* XXV, 2.

κατάντης, ες, (ἄντα, adv. coram, ex adverso) *declivis*, ἐς τὸ κάταντες ἐπινεύειν, *in partem declivem, deorsum* XXV, 2.

καταπαλαίειν, (παλαίω, πάλη, ἡ, lucta) *lucta aliquem opprimere, humi prosternere.* VII, 3.

καταπέμπειν, (πέμπω) *demittere.* XX, 6. ὁ *Γανυμήδης* δὲ καταπεμπτέος αὖϑις ἐς τὴν Ἴδην V, 4.

καταπέτεσϑαι, (πέτομαι, irr.) *devolare, volatu deferri*, καταπτάμενος III. IV, 1. XX, 6. καϑιπτάμενοι XX, 5. κατέπτην XX, 14.

καταπνεῖν, (πνέω, irr.) τί, *desuper flare.* XIV, 2.

καταπράττειν, (πράττ[σσ]ω) *conficere, perficere*, καταπράξομαί σοι τὸν γάμον XX, 14.

καταπτῆναι, v. καταπέτεσϑαι.

κατάρατος, ον, (καταράομαι, ἀρά, ἡ, dirae) *diris devotus, detestatus, exsecrabilis*, ὦ κατάρατε II, 1. *Εὖγε* ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν etc. VI, 3.

κατασοφίζεσϑαι, (σοφίζω, σοφιστής, ὁ) *sophistarum more, fallaciis aliquem circumvenire, decipere.* I, 1. *malis artibus, dolis decipere, vincere.* XVI, 2.

κατασπᾶν, (σπάω, cf. Buttm. §. 86. not. 3. et 88. b. not. 6. Matth. §. 180. a. et 188. b.) *detrahere.* XXI, 1.

κατατιϑέναι, (τίϑημι) *deponere, deducere*, τινὰ ἐς τὴν γῆν IV, 5.

κατατοξεύειν, (τοξεύω, τόξον, τό) *sagitta petere, configere.* XIV, 2. XIX, 2.

καταφέρειν, (φέρω, irr.) *deorsum ferre, desuper ferire, ictu deferri*, δίελέ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκών VIII, 1. bis.

καταφιλεῖν, (φιλέω) *deosculari.* IV, 5. V, 3.

καταφλέγειν, (φλέγω) *comburo.* XXV, 1. κατεφλέγην XIII, 1. cf. de aor. Buttm. §. 89. not. 7. Matth. §. 193, 2. not.

καταφρονεῖν, (φρονέω) τινός, *contemnere aliquem*. XXV, 2. cf. Matth. §. 378. Buttm. §. 119, 5. 3.

καταχεῖν, (χέω, irr.) *defundere*, κατέχεας τὴν πολλὴν χάλαζαν ἡμῶν IV, 2. cf. Matth. §. 378.

κατειλῆφθαι, v. καταλαμβάνειν.

κατελεεῖν, (ἐλεέω, ἔλεος, ὁ) τινά, *misereri alicuius*, *commiserari aliquem*, εἴ γε μὴ ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν etc. XXI, 2.

κατενεγκεῖν, v. καταφέρειν.

κατέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *degredi*, *descendere*. VI, 4. 5. XX, 5.

κατιέναι, (εἶμι, irr.) *deorsum ire*, *descendere*. XI, 2. V, 2. VII, 4. XVI, 2.

κατοικεῖν, (οἰκέω, οἶκος, ὁ) *incolere*, οἱ κατοικοῦντες τὸν Τμῶλον XVIII, 1.

κατοίσειν, v. καταφέρειν.

κάτω, adv. *deorsum*, κάτω νενευκότες XVII, 2. ἄνω καὶ κάτω, *sursum deorsum*, *susque deque*. XII, 1. XXIV, 1. XXV, 1. *infra*, τὰ κάτω, *res terrestres*, μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω IV, 3.

Καύκασος, ὁ, *Caucasus*, mons situs inter pontum Euxinum et mare Caspium. I, 1. 2.

κείρειν, *tondere*, transfertur a capillorum tonsura ad jecur Promethei aliorumque maleficorum, cujus si quam partem aquila arrodisset, aliam tradunt rursus succrevisse, ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν-κείρεσθαι τὸ ἧπαρ I, 1. de construct. passivi cf. Matth. §. 424, 2. Buttm. §. 121, 7.

κελεύειν, *jubere*. VI, 3. VIII, 1. seq. accus. c. infin., ἐμὲ δὲ κελεύει-ἀνακομίσαι IX, 2. XII, 1. XX, 1. 7. cf. Matth. §. 382. Buttm. §. 129, 2. 2. substantive: τὸ κεκελευσμένον, *jussum*. XX, 8.

κενός, ή, όν, τινός, *vacuus re*. XIX, 1. de genit. cf. Matth. §. 351. Buttm. §. 119, 5. 2.

κέρας, τό, (cf. Buttm. §. 49. Matth. §. 83. b.) *cornu*. IV, 1. XXII, 1. instrumentum musicum, inprimis Phrygium illud genus tibiarum, quibus in fine cornu adjunctum erat, quo gravior efficeretur sonus, αὐλεῖν τῷ κέρατι XII, 1.

κερασφόρος, ον, (κέρας, φέρω) *corniger*, *cornutus*. XXII, 2.

κεραυνός, ὁ, *fulmen*, quod Jupiter manu tenet II, 2. V, 2. VII, 3. IX, 2. XIX, 2. κἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ XXI, 2. v. αὐτός.

κεραυνοῦν, *fulmine icere*, *occidere*. XIII, 1.

κεστός, ὁ, *cestus*, cingulum Veneris. VII, 3. XX, 10. v. Ἀφροδίτη.

κεφαλή, ἡ, *caput*, ὑπὲρ κεφαλῆς I, 1. XIII, 2. XIV, 2. ἐν τῇ κεφαλῇ VIII, 2. ibid. 1. IX, 1. bis. XI, 2. XX, 6. 10. ἐπὶ κεφαλήν μοι ἐπαχθὲν V, 2. v. ἐπάγειν.

κηλεῖν, *mulcere*, *delenire*, κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους XIX, 2.

κηρύττ(σσ)ειν, (κῆρυξ, ὁ) *praeconem esse*, *praeconium facere*, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις XXIV, 1.

κιθαρίζειν, (κίθαρις, ἡ i. q. κιθάρα, ἡ) *cithara canere*. XV, 1. VII, 4. XVI, 1. v. λύρα.

κινδυνεύειν, (κίνδυνος, ὁ) *periclitari*, *periculum subire*. XIX, 2.

κίνδυνος, ὁ, *periculum*. XXV, 2.

κισσύβιον, (κισσός, ὁ, hedera) hederaceum poculum agricolarum et pastorum. IV, 4.

κίττινος, η, ον, (κιττ[σσ]ός, ὁ; de litt. ττ et σσ cf. Buttm. §. 16. not. 4.) *hederaceus*, *hedera redimitus*, θύρσος Bacchi et Baccharum XVIII, 1.

κλᾶν, (cf. Buttm. §, 86. not. 3. et 88. not. 6. Matth. §. 180. a. et 188. b.) *frangere*. XI, 1.

Κλάρος, ἡ, *Claros*, oppidum et lucus in Jonia prope Colophonem situs, notus celebri Apollinis oraculo. XVI, 1.

κλέπτειν, *furari*. I, 1. VII, 1. bis. 3. 4.

κλεπτικός, ή, όν, (κλέπτω) *furax*, ἡ κλεπτική sc. τέχνη, *ars furandi*. VII, 2.

κλῆμα, τό, (κλάω) *palmes*, *vitis*. XVIII, 1. 2.

κλισία, ἡ, (κλίνω, clinare) *lectus*, *pulvinar*, in quo recumbebant coenantes. XXIV, 1.

Κλυμένη, ἡ, *Clymene*, Meropis, regis Aethiopici uxor, amata a Sole, unde ortus dicitur Phaëthon. XII, 1. XXV, 2.

κοιμᾶν, *sopire*; κοιμᾶσθαι, *cubare* dormiendi causa. IV, 4. 5. X, 2. XV, 1. ἔπεμπέ με κοιμησόμενον IV, 5. v. πέμπειν.

κοινολογεῖσθαι, (κοινός, λόγος, ὁ) τινί, *cum aliquo colloqui*, *sermonem conferre*. XX, 4.

κοινωνεῖν, (κοινωνός, particeps) *participem esse*, γυναικί, *rem habere cum muliere*, *ejus consuetudine uti*. I, 2. X, 2.

κολάζειν, *castigare*, *punire*. VI, 4.

κόλλαβος, ὁ, *epitonium* i. e. verticillus lyrae, ex quo aptantur et tenduntur chordae (*der Wirbel*). VII, 4.

Κολοφών, ῶνος, ἡ, *Colophon*, urbs Joniae cum oraculo Apollinis. XVI, 1.

κομᾶν, (κόμη, ἡ) *comam alere*, *promittere*. XV, 1.

κόμη, ἡ, *coma*, ἀνεὶς τὴν κόμην XII, 1. *juba*, τῆς κόμης λαβόμενος ἡνιοχῶ αὐτούς XII, 2. v. λαμβάνειν.

κομήτης, ες, *comatus*, *intonsus*, Apollo: κομήτης καὶ ἀγένειος II, 2. καλὸς καὶ κομήτης XVI, 1. XXIII, 2.

κονίειν, (κόνις, ἡ, pulvis) *pulvere conspergere*, *opplere*, κεκονιμένον XXIV, 1.

κόρη, ἡ, *puella*. VIII, 2.

Κόρινθος, ἡ, *Corinthus*, urbs primaria Achajae, in medio Isthmo sita. XX, 13.

Κορύβαντες, οἱ, *Corybantes*, comites Rheae, quacum in furorem acti et tibiis, tympanis cymbalisque valde strepentem edentes concentum per Idam montem grassantur. XII, 1.

κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, *cassis*. VIII, 2. XX, 10. 12.

κοσμεῖν, (κόσμος, ὁ) *ornare*, *ornamento*, *decori esse*. VIII, 2.

κοὐκ, contr. ex καὶ οὐκ XX, 1., v. καί.

κουλεός, ὁ, *vagina*. VII, 1. (ubi lege κολεοῦ. *F.*)

κούφως, (κοῦφος, η, ον) *leviter*. XX, 6.

κρανίον, τό, *calva*, *calvaria*. VIII, 1. XIII, 2.

κρατεῖν, (κράτος, τό, vis, robur) *superiorem esse*, κρατήσας τῇ μουσικῇ, *superiorem esse*, *vincere* XVI, 2. οὔποτε ἥττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ᾽ ἀεὶ κρατῶν h. e. victor, superior XX, 12. τινός, *imperare alicui*, *dominari in aliquem*. XII, 2. de genit. cf. Matth §. 359. Buttm. §. 119, 5. 3.

κρέας, τό, (cf. Buttm. §. 4. Matth. §. 83. 84.) *caro*, τὰ κρέα, *carnes*, ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν I, 1.

κρίνειν, *judicare*, *dijudicare*. XX, 3. 7.

κριός, ὁ, *aries*. IV, 2. bis.

κρίσις, εως, ἡ, (κρίνω) *judicium*, *sententia judicis*, *arbitri*. XX, 8. 9. 15. 16.

Κρόνος, ὁ, *Saturnus*, filius Coeli et Terrae, maritus Rheae X, 2., pater Jovis, a quo regno coelesti detruditur. I, 2.

κρύος, τό, *gelu*, *frigus*. XXV, 1.

κρύπτειν, *celare*, *dissimulare*, ἑαυτόν, i. e. formam II, 1.

κτῆμα, τό, (κτάομαι, sibi comparare, κέκτημαι, possideo) *possessio*, ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε VI, 3.

κυεῖν, intransit. *gravidum esse*, transit. *utero ferre fetum*, ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος IX, 1.

κύκνος, ὁ, *cycnus*. II, 1. XVI, 2, XX, 14. bis. v. *Λήδα*.

κύλιξ, ἡ, *calix*. V, 2. 4. 5. bis.

Κυλλήνιος, ὁ, *Cyllenius*, sic appellatur Mercurius a Cyllene, Arcadiae monte, in quo natus vel educatus est. XXII, 1.

κύμβαλον, τό, *cymbalum*; cymbala eraut aera concava, quae collisa raucum sonum et magnum strepitum fudisse dicuntur; respondent instrumentis, quae nos vocamus *Becken*. Reperiuntur juncta αὐλός sive κέρας, τύμπανα et κύμβαλα XII, 1. XVIII, 1.

κυνηγέτης, ὁ, (κύων, ἡγέτης, ductor) *venator*. XI, 1.

κυοφορεῖν, (κυοφόρος, κύος, τό, i. q. κύημα, τό, fetus, φέρω) *uterum ferre*, *gravidum esse*, ἔκ τινος I, 2.

κύων, κυνός, ὁ, ἡ, (anom. Matth. §. 71. not. 1.) *canis*. XVI, 2.

Λ.

λαβεῖν, v. λαμβάνειν.

λαθεῖν, v. λανθάνειν.

λαιός, ά, όν, *laevus*, *sinister*; ἡ λαιά sc. χείρ, *laeva*, *sinistra* (manus). XI, 2. v. χείρ. τὰ λαιά, *pars sinistra*, πρὸς τὰ λαιὰ XX, 5. ἐπὶ τὰ λαιὰ XXV, 1. *ad*, *in sinistram partem*, *sinistrorsum*.

Λάκαινα, ἡ, (Λάκων, ὁ) *Lacaena*, *mulier Laconica*. XX, 13.

Λακεδαίμων, ονος, ἡ, *Lacedaemon*, caput civitatis Laconicae. XX, 15.

λακτίζειν, (λάξ, adv.) *calcitrare*. IV, 5.

Λάκων, ὁ, *Laco*. XIV, 1.

λαλεῖν, *garrire*, στωμύλα καὶ ἐπίτροχα VII, 3. πρός τινα, *confabulari cum aliquo*. XX, 4.

λαμβάνειν, (irr.) *capere manu*, *sumere*. VI, 2. XX, 6. τὴν κύλικα παρά τινος V, 2. ἀπ' ἐκείνων τῶν δακτύλων V, 4. λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον ἄπιθι XX, 1. λαβέτω τὸ μῆλον ἡ νικῶσα XX, 1. 7. λάμβανε, *ecce* XX, 16. v. ibi not. *accipere*, πληγάς IV, 2. XXIV, 2. τραύματα παρά τινος XXVI, 1. *capere*, *potiri*, *in potestatem redigere*, ἐπεβούλευον ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες XXI, 2. τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε XVIII, 1. λαμβάνεσθαί τινα τῆς κόμης XII, 1. τοῦ ποδός XIX, 1. de genit. cf. Matth. §. 331. Buttm. §. 119, 6. 3.

λαμπάς, άδος, ἡ, (λάμπω, fulgere) *lampas*, *fax*. XIX, 1.

Λάμψακος, ἡ, *Lampsacus* et *Lampsacum*, urbs Mysiae celebris cultu Priapi. XXIII, 2.

λανθάνειν, (irr.) τινά, *latere aliquem*, *non animadverti*, *cognosci ab eo*, πάντα οὖν δρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἷον λανθάνειν V, 2. XXII, 2. cf. Matth. §. 413. c. particip. junctum adverbiali potestate usurpatur, addito accus. personae: ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν, *nescientibus*, *insciis nobis* IX, 1. et omisso:

ἐλελήθεις ἔχων, *nesciebas te habere* VIII, 2. ἔλαθον μοιχεύσας, *fugit me* XXII, 1. cf. Vig. p. 258. Matth. §. 552. h. Buttm. §. 131. not. 8. Contra ipsum v. λανθάνειν participium additur verbo finito adverbii loco, *clam*, *clanculum*: λαθὸν ἐξείλκυσε VII, 1. XVII, 1. cf. Vig. p. 259. b. Matth. §. 552. not.

λάσιος, ία, ιον, *hirsutus*, *villosus*. IV, 1. XXII, 1.

λέγειν, (irr.) *dicere*, *narrare*, *commemorare*, αἰδοῦμαι δὲ λέγειν XXIII, 2. ἐῶ γὰρ λέγειν XVI, 2. XXI, 2. bis. μὴ λέγε τοιοῦτο μηδέν XXIV, 1. bis. εὖ λέγεις, *recte dicis*, *du hast Recht* IX, 1. XIII, 2. XX, 5. 10. τί ἂν λέγοιμεν; XXIII, 1. τί λέγεις; IV, 2. λέγεται seq. nominat. c. infin., *dicitur*, *traditur* XV, 2. τί ἂν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ ταῦτα; etc. XI, 2. VII, 4. λέγειν τι πρός τινα, *narrare alicui aliquid* VI, 2. *indicare*, *nuntiare* XVII, 1. XX, 1. τί χρὴ λέγειν, *quid attinet commemorare* I, 1. ἵνα μὴ ἐμαυτὸν λέγω VII, 1. I, 1. XII, 1. τοῦτο ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις XX, 3. de hac constr. cf. Matth. §. 277. b. Deinde etiam ponitur eodem sensu, quo Latini *dicere*, nos *meinen* usurpamus, ubi definitior explicatio requiritur: τὴν Ἰὼ λέγεις III. XXII, 1. X, 2. πῶς λέγεις; XX, 3. ὁ λεγόμενος, *is*, *qui dicitur*, *quem dicunt* IV, 2. cf. Vig. p. 15. a. Matth. §. 557, 2.

λείψανον, τό, (λείπω) *reliquiae*, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἂν XXV, 1.

λευκός, ή, όν, *albus*. XX, 10. 14. XXVI, 2.

λέχος, τό, (λέγω, facere, ut aliquis cubet) *lectus*. XVII, 1.

λεχώ, οῦς, ἡ, (λέχος) *puerpera*. IX, 2.

Λήδα, ἡ, *Leda*, filia Thestii, regis Aetoliae, et Leucippes, uxor Tyndarei, regis Spartani, amata Jovis, ex quo mutato in cycnum II, 2. duo ova dicitur peperisse et provenisse ex altero Pollux et Helena, naturae immortalis, ex altero Castor et Clytaemnestra, naturae mortalis. XXVI. XXIV, 2.

Λῆμνος, ἡ, *Lemnos*, insula maris Aegaei, sedes Vulcani. XV, 3.

Λητώ, οῦς, ἡ, *Latona*; liberi ejus ex Jove nati, *Apollo* et *Diana*, invidiam excitant Junonis, quae quovis modo laudibus eorum obtrectat. XVI.

λήψομαι, v. λαμβάνειν.

Λίβανος, ὁ, *Libanus* sive *Libanon*, montium tractus, qui ab oriente Phoeniciae fines efficit.

λίθος, ὁ, *lapis*. VIII, 1.

λογίζεσθαι, (λόγος, ὁ) *rationem inire*, *computare*; τί, *reputare secum*, *considerare aliquid*. XVIII, 1.

λόγος, ὁ, (λέγω) *verbum*; *verba*, *oratio*, Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ XXII, 2. saepe id significat, quod praetexitur, cum res ipsa aliter se habeat, tumque fere opponitur τὸ ἔργον, ut apud Latinos *verba factis, rei*: οἰνοχοοῦν δὴ τῷ λόγῳ, *verbis* scilicet, *ut scilicet praetendis*, (*dem Vorgeben nach*) pincerna V, 2. ὡς λόγος (sc. ἐστί), *ut fama est*. XX, 5. λόγοι, *sermo confabulantium*, ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, *at inter dicendum*, *confabulandum* XX, 5. παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι V, 3. μή τι κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων X, 2. μεμνήσῃ μού ποτε τῶν λόγων, h. e. *admonitionis meae* XII, 2. λόγους προσφέρειν τινί VI, 2. cf. Vig. p. 103. sq.

λοιδορεῖσθαι, (λοίδορος, ον, conviciator) τινί, *conviciari alicui*, *conviciis petere*, *proscindere aliquem*. V, 3. XIII, 2. εἰ δέ τις *ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ* (sc. Baccho) *ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν*, *impiis dictis violare* XVIII, 1. cf. Matth. §. 384. not. 2.

λοιπός *ή, όν*, (*λείπω*) *reliquus*. VIII, 2. *ἐς τὸ λοιπόν* XXV, 3. et *τὸ λοιπόν* sive *τολοιπόν* III., *in posterum*, *posthac*. cf. Vig. p. 22. b. sq. Matth. §. 283. Buttm. §. 112. not. 2.

λοξός, *ή, όν*, (unde Latinum *luxus*) *obliquus*; de oraculis Apollinis obscuris et dubiam admittentibus interpretationem, unde Apollo ipse *Λοξίου* nomen traxit, *λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα* XVI, 1.

λόφος, *ὁ*, *crista* galeae XIX, 1. XX, 10.

Λυδία, *ἡ*, *Lydia*, terra Asiae minoris XX, 12., quam Bacchus in itineribus suis subegisse fertur XVIII, 1. et imperio tenuisse Omphale regina XIII, 2.

λύειν, (cf. Buttm. §. 86. not. 4.) *solvere*, vinctum I, 1. ter. *λύσω σε φῄς* I, 1. de hoc conjunct. v. Herm. ad Vig. p. 742. Matth. §. 515, 2. Buttm. §. 126. not. 7. *λύειν τοὺς ἵππους*, *jugo solvere equos* X, 1. *λύειν τὸ συμπόσιον*, *finire coenam*, *finem imponere coenae* VI, 4. *ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος*, *solutus somno* XI, 2. nam laxantur dormientium vires languentque membra.

λύκος, *ὁ*, *lupus*. IV, 2.

λυπεῖν, (*λύπη, ἡ*) *dolore, tristitia afficere*, *ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι* XIV, 1. *pungere*, *angere*, *vexare*, *ὅ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ* etc. V, 4. 5. XVI, 1. *εἰ δὲ τραγοσκελὴς — εἰ, μὴ λυπείτω σε* XXII, 2. *εἰ* i. q. *ὅτι*, v. *εἰ*. *injuria afficere*, *laedere*, *οἰμώξεται γὰρ ἤν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ* V, 5. *λελυπῆσθαι*, *tristitia affectum esse*, *moerere*. XIV, 2.

λύπη, *ἡ*, *tristitia*, *moeror*. XIV, 1.

λύρα, *ἡ*, *lyra*; quomodo comparata fuerit lyra a Mercurio inventa, exponitur VII, 4. Utitur ea Mercurius, sicuti cithara Apollo XV, 1.

λύτρον, *τό*, (*λύω*) *redemtionis pretium*, *ὑπισχνοῦμαί σοι — κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ* IV, 2.

M.

μά, particula jurandi, juncta c. accus., in sententiis negativis poni solita: *μὰ Δία τὴν πυράγραν οὐχ ὁρῶ* VII, 2. XVII, 2. cf. Matth. §. 605. Buttm. § 136. p. 437.

μαγάς, *άδος*, *ἡ*, *pons* ille in fidibus erectus, supra quem chordae intenduntur; nostrates: *der Steg*. VII, 4.

μαγγανεύειν, (*μάγγανον, τό*, praestigiae) *uti praestigiis*, *incantamentis*, *ἐπ᾽ αὐτάς*, adversus eas, ut moveantur II, 1.

Μαῖα, *ἡ*, *Maja*, Atlantis et Pleïones filia et Mercurii ex Jove mater. VII, 1. 4. Placat animum filii laborum et negotiorum molem pertaesi et ad obsequium Jovi praestandum revocat. XXIV.

μαιεύεσθαι, (*μαῖα, ἡ*, obstetrix) *obstetricem esse*, *obstetricium facere*. XXVI, 2.

Μαινάς, *άδος*, *ἡ*, (*μαίνομαι*) *Maenas*, *Baccha*; *Μαινάδες*, mulieres furentes, quae Bacchum comitantur. II, 2. XVIII, 1. XXII, 3.

μαίνεσθαι, (irr.) *furere*, *insanire*, *μαινόμεναι γυναῖκες* XVIII, 1. *μὴ οὕτω μανείην, ὡς* etc. V, 3. XIV, 1. *μέμηνα*, *in furorem actus sum*, *furo*, *insanio*. VIII, 1. *ἴεται μεμηνώς* XII, 1. cf. de pf. secundo Buttm. §. 123, 5. not. 8. Matth. §. 494. ὑπό τινος, ὑπὸ τοῦ πότου XVIII, 2. μέμηνεν ὑπὸ σοῦ, (sc. Amore) XII, 1. v. ὑπό.

μαιοῦσθαι, i. q. μαιεύεσθαι, τινά, *operam obstetriciam alicui navare*, *aliquem partu levare*. VIII, 1. XVI, 2.

μαίωτρον, τό, (μαιοῦσθαι) et μαίωτρα, *merces operae obstetriciae*. VIII, 2.

μακαρίζειν, (μάκαρ, beatus) τινά τινος, *beatum*, *felicem praedicare aliquem ob aliquid*. XX, 13. cf. Matth. §. 368. Buttm. §. 119, 6. 1.

μακρός, ά, όν, *longus*, *diuturnus*. X, 1. 2. ὑπὸ μακρῷ τῷ ζόφῳ X, 2. διὰ μακροῦ sc. χρόνου, *post longum tempus* X, 1.

μάλα, adv. *valde*, *admodum*, κούφως μάλα XX, 6. μάλα πολλοί, *permulti* IV, 3. αὐτίκα μάλα, *confestim*, *illico* XIII, 2. καὶ μάλα IX, 2. XIV, 1. XXII, 1. v. καί.

μαλακός, ή, όν, *mollis*, *lenis*. IV, 5.

μαλακῶς, *molliter*, *languide*, *invalide*, μαλακῶς ἔχειν, *languidum esse*, *languere*. IX, 1. 2.

μαλθακός, ή, όν, *mollis*, *effeminatus*. V, 3. bis.

μάλιστα, superlat. adverbii μάλα, *maxime*, ὅπερ ἐπόθουν μάλιστα XXVI, 2. XIX, 1. οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα XV, 2. μάλιστα γελοῖον XXI, 2. καὶ μάλιστα, *maximeque*, *praesertim*, ὅταν etc. XI, 2. XV, 1. XVI, 1. εἰ XVIII, 1. ὁπόσα XXVI, 1. v. καί.

μᾶλλον, comparat. adverbii μάλα, *magis*, τὰ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἁβρῶν μᾶλλον, *potius* XX, 7. ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί, cuivis similior, quam tibi XVIII, 1. αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ XV, 2. v. αἱρεῖσθαι. μᾶλλον δὲ XXII, 1. cf. Buttm. §. 137. p. 442. Vig. p. 414. et ἢ καὶ μᾶλλον, *vel potius* XII, 1.

μανθάνειν, (irr.) *discere*, seq. infin., δισκεύειν ἐμάνθανε XIV, 2. c. particip. *cognoscere*, *animadvertere*, ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεῖσα XVI, 2. cf. de discrimine harum constructionum Matth. §. 530, 2. deque nominat. part. Buttm. §. 131, 4. a. Matth. §. 548.

μανία, ἡ, (μαίνεσθαι) *furor*, *insania*. XII, 1. VI, 2.

μανικός, ή, όν, *furens*, *furibundus*, *insanus*. XII, 1.

μαντεύεσθαι, (μάντις, ὁ) *vaticinari*. I, 2. *oracula edere*, de Apolline XVI, 1. XXVI, 2.

μαντική, ἡ, sc. τέχνη, *ars vaticinandi*. XVI, 1.

μάντις, εως, ὁ, *vates*. XVI, 1.

Μαραθών, ῶνος, ὁ et ἡ, (cf. Matth. §. 93. not. 1. Buttm. §. 30. b. not. 4.) *Marathon*, pagus in Attica situs, notus insigni Persarum clade ab Atheniensibus illata. XXII, 3.

Μαρσύας, ου, ὁ, *Marsyas*, Satyrus, tibicen peritissimus, qui, cum Apollinem ipsum ad certamen musicum ausus esset provocare, Musis judicibus dicitur victus esse eique cutis derepta. XVI, 2. cf. Ovid. Metam. VI, 382—400.

μάτην, *frustra*. IV, 2. XXI, 1.

μάχη, ἡ, *pugna*. XX, 4. 12. bis.

μεγαλαυχία, (μέγας, αὐχεῖν, gloriari) *magniloquentia*, *jactantia*. VI, 5.

μέγας, άλη, α, (cf. Buttm. §. 62, 3. Matth. §. 128. not. 1.) *magnus*, *ingens*, μέγας καὶ πολύαθλος θεός X, 1. VII, 1. XII, 1. τί σε μέγα ἠδίκησα II, 1. μέγα φρονεῖν, *superbire*. XV, 1. XVI, 2. XX, 10. XXII, 2. θέας μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον, major est, quam pro bubulco, superat vires ejus XX, 7. absolute τὸ δὲ μέγιστον, *quod vero maximum est* IV, 3. καὶ τὸ δὴ μέγιστον XX, 13.

μέθη, ἡ, *ebrietas*, *vinolentia*. XVIII, 1.

μεθύειν, (μέθυ, τό, temetum) *ebrium*, *inebriatum esse*. XVIII, 1. τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκταρος VI, 3. cf. Matth. §. 352. Buttm. §. 119, 5. 2.

μειδιᾶν, *subridere*, γλαφυρόν τι καὶ προςαγωγόν XX, 11. de Venere, quae ab Homero vocatur φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

μείζων, v. μέγας.

μειονεκτεῖν, (μεῖον, neutr. comparat. adjectivi μικρός et ὀλίγος; ἔχειν) *minorem*, *viliorem partem habere*, *deteriori esse conditione*, *damnum sibi contrahere* (*zu kurz kommen*, *den Kürzern ziehen*) oppos. πλεονεκτεῖν. XX, 4. 12.

μειράκιον, τό, (deminut. v. μεῖραξ, ὁ, ἡ) *adolescentulus*. IV, 1. V, 3. XI, 1. XIV, 1. XX, 6. XXV, 1. 2.

μελαγχολᾶν, (μέλας, χολή, ἡ, bilis) *melancholia*, *atra bile laborare*, *insanire*, μελαγχολήσας ἀπέκτεινα XIII, 2.

μέλει, imperson. (ἐσ.) μοί τινος, *cura mihi est rei*, *curae*, *cordi mihi est aliquid*. IV, 2. ὀλίγον αὐτῇ τοῦ χαλκέως τούτου μέλει XV, 3. de genit. cf. Matth. §. 348. Buttm. §. 119, 5. 3. τινί τι, ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπά VIII, 2. cf. Matth. ibid. not. 2.

μέλλειν, (de augm. et fut. cf. Buttm. §. 76. not. 5. Matth. §. 162. not. et §. 181. not. 4.) *futurum esse*, *morari*, *cessare*, χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲ μέλλειν VIII, 1.

μέλος, τό, *membrum*, maxime in pl. XX, 13. *cantus*. XIX, 2.

μελῳδεῖν, (μελῳδός, όν; μέλος, ᾠδή, ἡ) *carmen canere*, *canere*, *modulari*, πάνυ γλαφυρὸν καὶ ἐναρμόνιον VII, 4. de neutro adject. cf. Buttm. §. 115. not. 4. Matth. §. 409.

μέμηνα, v. μαίνεσθαι.

μεμνῆσθαι, v. μιμνήσκειν.

μέμφεσθαι, τινί, *objurgare*, *vituperare aliquem*. V, 3. τί τινι, *exprobrare alicui aliquid*, *objurgare*, *reprehendere aliquem de re*. XX, 4. cf. Matth. §. 384.

μεμψίμοιρος, ον, (μέμφομαι, μοῖρα, ἡ) *qui sortem suam conqueritur*, omnino *qui ad querendum*, *vituperandum propensus est*, *morosus*. XX, 4.

μέν particula continet vim restringendi totas enunciationes et excludendi alia. Habet sibi vulgo oppositam particulam δέ, ita ut μέν usurpetur primum sensu concessivo, opposita vero sententia negationem admittat et μέν — δέ verti debeant: *quidem — sed*: Τουτὶ μὲν ἔγνως, τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; I, 2. τὸν μὲν ταῦρον —, ἐμὲ δὲ etc. II, 1. ἐρᾶν μέν, ἀπραγμονέστερον δὲ etc. II, 2. ἐκεῖνα μὲν — τὸ δὲ etc. V, 2. τὸ μὲν πρῶτον —, ὅτε δὲ VI, 2. ἐπιπολὺ μὲν ἠδούμην —, ἐπεὶ δὲ καὶ ibid. ἄκων μέν, κατοίσω δὲ VIII, 2. Τελεσιουργείτω μὲν —, ταῦτα δ' οὖν X, 2. νοσοῦσι μὲν ἴσως — χρήσιμος —, ἀνδρῶδες δὲ etc. XIII, 1. ἤρα μὲν —, ἀμελούμενος δὲ XIV, 2. οὗτος μὲν —, οἱ δὲ σοὶ παῖδες XVI, 1. ὁ μὲν Ἄρης εἰςέρχεται λαθών, καθορᾷ δὲ etc. XVII, 1. τὰ μὲν πρῶτα —, ἔπειτα δὲ etc. XVII, 1. ἱλαρώτερος μὲν —, οἷον δὲ etc. XVIII, 2. τοὺς μὲν ἄλλους —, μόνης δὲ etc. XIX, 1. ἐγὼ μὲν, ἡ δὲ XIX, 1. αὐτὸς μὲν —, ὁ δὲ etc. XX, 1. ἐγὼ μὲν —, χρὴ δὲ καὶ ταύταις XX, 2. ἔστι μὲν —, ἐπινεύεις δὲ

ὅμως ibid. τοῦτο μὲν ἄπαν ἀγαθὸν —, πότερα δὲ etc. XX, 3. ἱκανὴ μὲν, ἄγροικος δὲ ibid. τὸ μὲν ἀληθὲς —, εἰκάζειν δὲ XX, 4. μακαρίζω μὲν —, αἰτιοῦμαι δὲ XX, 13. ὅτι μὲν —, ὁμοῦ δὲ XXI, 1. σὺ μὲν σκώπτεις, ἐγὼ δὲ XXII, 3. μέχρι μὲν τόξου —, ἐκεῖνα δὲ etc. XXIII, 1. τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα —, ἐμοὶ δὲ XXIII, 2. οἱ μὲν Ἀλκμήνης —, ὁ δὲ Μαίας XXIV, 2. νῦν μὲν —, ἐς δὲ τὸ λοιπὸν XXV, 3. Deinde saepissime etiam ibi μὲν — δὲ sibi respondent, ubi non locus sit oppositioni per *quidem — sed* factae, nec inserviat nisi connectendis enunciationibus mutuo ad se relatis: ἐκεῖνον μὲν, τὴν δὲ Ἰὼ III. IV, 1. IV, 3. bis. V, 5. ἐγὼ μὲν, σὺ δὲ VI, 2. 4. VII, 3. IX, 2. ἡμέρα μὲν, νὺξ δὲ X, 2. XI, 1. ter. 2. μὲν — δὲ — δὲ X, 2. XII, 1. XIX, 1. XX, 11. ἡ μὲν —, οἱ Κορύβαντες δὲ ὁ μὲν —, ὁ δὲ ibid. Διὸς μὲν, τοσαῦτα δὲ XIII, 1. XIV, 1. ἐγὼ μὲν, ὁ δὲ XIV, 2. τὸν μὲν Ζέφυρον, τῷ παιδὶ δὲ ibid. ἡ μὲν Δάφνη, τὸν Ὑάκινθον δὲ XV, 2. ἐκείνη μὲν, ἡ δ᾽ XV, 3. ἡ μὲν, ὁ δ᾽ Ἀπόλλων XVI, 1. τὸ μὲν, τὸ δὲ ibid. ἠγνόει μὲν, οὐ προεμαντεύετο δὲ ibid. ἡ μὲν, ὁ δὲ ibid. περιπλέκεται μὲν, ἐφίσταται δὲ XVII, 1. ἐκείνη μὲν, ὁ δὲ Ἄρης ibid. XVIII, 1. βασιλικὸς μὲν, τἄλλα δὲ XX, 1. ἐγὼ μὲν, ὑμεῖς δὲ XX, 3. XX, 6. 8. 11. τί μὲν, τί δὲ XX, 13. 14. 15. ἐγὼ μὲν, ὑμεῖς δὲ XXI, 1. XXII, 2. ὁ μὲν γὰρ, ὁ δὲ καὶ XXIII, 1. ὁ μὲν, ἡ δὲ ibid. ἡ μὲν Ἄρτεμις, σὺ δὲ ibid. ἐγὼ μὲν, ὁ δὲ XXIII, 2. τὰ μὲν, τὰ δὲ XXV, 1. ἄρτι μὲν, ἐπ᾽ ὀλίγον δὲ ibid. XXV, 2. ἐκεῖνον μὲν, σὺ δὲ XXV, 3. XXVI, 1. bis. τὸν μὲν, τὸν δὲ ibid. ἄρτι μὲν, ἄρτι δὲ XI, 1. XXVI, 1. ἕνα μὲν, ἕνα δὲ XXVI, 2. ὁ μὲν, ὁ δὲ ibid. v. artic. Opponuntur vero etiam aliae particulae, veluti ἀλλά: γλαυκῶπις μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο VIII, 2. πλήν: καὶ πλουτεῖ μὲν —, πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε XVI, 1. XX, 15. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ᾽ etc. XX, 11. VI, 2. τὸ μὲν ὅλον, εἶτα καὶ XIX, 2. Continetur oppositio antecedentibus: ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαῤῥῶν ποιεῖς XII, 1. 2. I, 1. Sunt etiam loci, in quibus nulla est oppositionis particula, veluti XVI, 1. Καλὰ μὲν γὰρ καὶ τὰ τέκνα, ἃ ἔτεκες, in quo loco interpellatam Junonem alias praeter pulchritudinem virtutes abjudicare voluisse a Latonae liberis ex iis, quae deinde uberius exponit, facile patet. Sic etiam pronomina hanc particulam omissa oppositione sibi adjunctam habent: Ἐγὼ μὲν ᾐσχυνόμην ἂν XVIII, 1. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάνυ καλὸς δοκεῖ XI, 2. τοῦτο μὲν οὐ χαλεπόν IV, 4. XX, 9. μὲν οὖν, *quidem igitur*, *et quidem*, „in continuando sermone cum quadam conclusionis significatione.“ Herm. ad Vig. p. 845. Matth. §. 625. ἐκείνη μὲν οὖν etc. XVII, 1. XXV, 3. τούτου μὲν οὖν ἕνεκα etc. XXIII, 2. Ceterum v. de hac partic. Vig. p. 531. sqq. et Herm. p. 824. et 841. Matth. §. 622. Buttm. §. 136. p. 434. sq.

μένειν, (irr.) *manere*, ἐν γῇ V, 2. VII, 4. X, 1. παρθένον μένειν VIII, 2. ἀτριβῆ μένουσαν (ὁδόν), *intritam jacentem* X, 2.

Μενέλαος, Attice Μενέλεως, ὁ, *Menelaus*, filius Atrei, regis Mycenarum, et Aëropes, frater Agamemnonis et nepos Pelopis, τοῦ Πελοπιδῶν γένους XX, 14. Obtigit ei per Helenam uxorem regnum Spartae. ibid.

μέντοι, (μέν-τοι) *verumtamen*, *tamen*, *vero*. IV, 3. XVI, 1.

XVII, 2. XXIII, 2. v. not. b. ad IV, 3. cf. etiam Herm. ad Vig. p. 813. Matth. §. 622. Buttm. §. 136. p. 438.

μερίζειν, (μέρις, ἡ, pars) *partiri*; μερίζεσθαι, *distrahi*, *distringi negotiis*. XXIV, 1.

μέσος, η, ον, *medius*, ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου IV, 1. XI, 1. XX, 5. v. artic. περὶ αὐτάς που μέσας τὰς νύκτας XXIII, 2. v. ibi not.

μεστός, ή, όν, *plenus*, τινός. V, 5. cf. Matth. §. 351. Buttm. §. 119, 5. 2.

μετά, praep. c. genit. *cum*, καθεύδειν μετά τινος IV, 4. ter. IV, 5. ἀστραγαλίζων μετ' αὐτοῦ V, 2. ἥκειν μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν IX, 2. ἔχω μετὰ τῆς κόμης καὶ τὰ τόξα XXIII, 2. κατελιπάρησε μετ' αὐτοῦ ἡ μήτηρ XXV, 2. συνεκπλεῦσαι μετ' αὐτοῦ XXIII, 1. VI, 5. c. accus. de temporis successione: *post*, μετ' ὀλίγον, *paullo post* IV, 4. XI, 1. XVI, 2. τὰ μετὰ ταῦτα, ea, quae insequuntur XI, 2. μετὰ τοῦτο, *posthac*, *deinde* XIII, 2. cf. Vig. p. 637. sq. Matth. §. 587. Buttm. §. 134. not. 2. quam vim habeat in compositis, v. Vig. p. 639. a. sq. Buttm. §. 134. not. 10.

μεταβαίνειν, (βαίνω, irr.) *transgredi*, *transire*, ἐπί τι XX, 8.

μεταβάλλειν, (βάλλω, irr.) τινά, *mutare aliquem*, i. e. ejus formam. III.

μετάγειν, (ἄγω, irr.) *traducere*, ὅπως ἂν τις ἀπὸ τῆς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι τὴν ὄψιν XX, 8.

μεταλαμβάνειν, (λαμβάνω, irr.) τινός, *participem fieri rei*. XIII, 1. cf. Matth. §. 325. Buttm. §. 119. c.

μεταξύ, adv. *interea*, φιλῆσαι μεταξύ, intermiscere oscula V, 4. VI, 2. φθεγγόμενος μεταξὺ ὁπότε καθεύδοιμι, interloquens IV, 5. c. particip., μεταξὺ ἐπαινούμενος ἔκλεψε, dum laudabatur VII, 3. μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν, inter bibendum V, 3. cf. Matth. §. 557, 3. Buttm. §. 137. p. 444. Vig. p. 418. c. genit. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, at inter dicendum XX, 5. cf. de hac formula Vig. p. 418. b. μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς XXI, 2. absolute τὸ μεταξύ, *intermedio tempore*, *interea*. X, 1.

μετειληφέναι, v. μεταλαμβάνειν.

μετεωρίζειν, (μετέωρος, ον, sublimis) *in altum tollere*, *sublimem*, *in alto suspensum tenere*, μετεωριῶ XXI, 1. de fut. Att. cf. Buttm. §. 86. not. 11—14. Matth. §. 181. not. 3.

μετιέναι, (εἶμι, irr.) τινά, *petere, persequi, ulcisci aliquem*. VI, 2.

μέτριος, ία, ιον, (μέτρον, τό) *modicus*; πέρα τοῦ μετρίου, ultra certum modum VI, 3. XVI, 1. v. ibi not.

μέτρον, τό, *modus*. X, 2.

μέχρι, praep. c. genit., *usque ad*, *tenus*, μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτά XXIII, 1. *Εὖγε ὁ κατάρατος* — μέχρι τῶν Ἥρας γάμων, i. e. eo usque progressus est VI, 3. cf. Buttm. §. 133. not. 1.

μή, particulam cogitationem rei, οὐ rem ipsam negare, docuit Hermannus ad Vig. p. 804. sqq. cf. praeterea Buttm. §. 135. Matth. §. 608. sqq. 1) post partic. conditionales: εἰ μὴ VII, 3. XI, 1. XIII, 2. XX, 5. ἢν μὴ XVII, 2. κἂν μὴ XX, 12. cf. Herm. ad Vig. p. 804. Matth. ibid. 5. b. Buttm. ibid. b. 2) post partic. finales, cf. Matth. ibid 5. a.: ἵνα μὴ διαταράξωμεν, ut ne perturbemus XX, 5. VII, 1. ὡς ἂν μὴ ἐκταραχθείη XI, 2. quare ipsa conjunctionis locum obtinet: μὴ ἀπολαύσῃς X, 2. XX, 10. XXI, 2. XXIV, 2. cf. de ejus construct. Herm.

ad Vig. p. 790. Matth. §. 518. sqq. Buttm. §. 126, 2. ὅρα μὴ ποιήσωμεν, vide ne VIII, 2. XXII, 3. δεδιὼς μὴ ἐκπέσῃ XXV, 2. ἢ δέδιας μή σοι ἐλέγχηται XX, 10. δέδοικα μή μου ἀμελήσεις XX, 6. cf. Herm. ad Vig. p. 748. et 809. Matth. §. 505. III. 608, 5. a. et 518. sqq. Buttm. §. ibid. not. et 135, 4. 3) c. imperat. μὴ δέδιθι II, 2. V, 5. IX, 1. XII, 2. bis. XIII, 2. XX, 3. 4. 5. 7. XXII, 2. XXIV, 1. XXV, 1. ὥςτε μὴ ἄχθου XIV, 2. aut c. conjunct. aor. μὴ ἐλάσῃς X, 1. XX, 10. 16. ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε XX, 2. v. ὅπως. cf. Herm. ad Vig. p. 809. Matth. §. 517. Buttm. §. 135, 3. μὴ λέγε τοιοῦτο μηδὲν XXIV, 1. de ingeminata negatione cf. Matth. §. 609. Buttm. §. 135, 6. c. optat. ne fiat aliquid exoptantis: μὴ γένοιτο I, 2. V, 3. cf. Herm. ad Vig. ibid. Matth. §. 608, 4. Buttm. ibid. 3. μή in interrogatione est metuentis, ne id, de quo interrogat, affirmetur: ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα etc., sed num quid visus sum migrare X, 1. cf. Matth. ibid. 5. not. 3. Buttm. ibid. 5. post verba finem negativum significantia: ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην XX, 5. cf. Buttm. §. 135. not. 9. Herm. ad Vig. p. 810. sq. et μὴ οὐ, *quin*, *quominus*, ἀπέτρεπόν σε μὴ οὐχὶ πίνειν V, 5. cf. Herm. ad Vig. p. 800. Matth. §. 609, 1. Buttm. ibid. not. 6. Deinde etiam ponitur in afferenda, quae ab aliquo cogitatur, causa: ἢ διότι μὴ πώγωνα μηδὲ πολιὰς ἔφυσας, an quod non — procreaveris II, 1. loquitur ita Jupiter ex mente Amoris, quem hanc causam allaturum esse fingit. ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἤδη ποιῶ, aegre fero, quod non — faciam XX, 15. quod et ipsum suspensum est a Paridis cogitatione. Adde n. XX, 8. XXIV, 1. μή post ὅτι conjunctionem: ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς etc. quod Juno non ut suam de se opinionem proponit, per se certam, sed ut suspicionem, Paridem sic, re cognita, esse judicaturum. Loci in quibus infinitivi μή assumunt, reperiuntur hi: τοσούτων ὑπερφέρειν μὴ καταβαρήσειν XXI, 1. ὅπως μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτόν — καὶ μὴ ἐφιέναι XXV, 2. I, 1. XX, 13. ἀπαγγελῶ κᾀκείνοις —, τὴν μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ Ὕπνον μὴ ἀνιέναι X, 2. αἰτιῶμαι τὸ μὴ ἀπολιπόντα — ζῇν XX, 13. εὖγε τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως XXIII, 2. participia: ἀγανακτήσει μὴ εὑρίσκων, h. e. si non reperiat IV, 2. ἐγὼ μέντοι — ἐφθόνουν τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοιχεύσαντι, ἀλλὰ καὶ etc., qui non solum moechatus esset XVII, 1. Ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθηνᾶν δέδιας —, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεὶς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός, licet non timeas XIX, 2. in enunciatione relativa: οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκας, nihil est, quod non feceris II, 1. ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα XIII, 1. in enunciatione interrogativa: τί μὴ λέγω; quidni dicam? XXIV, 1. Idem, quod est inter μή et οὐ, discrimen intercedit inter vocabula cum iis composita.

μηδαμῶς, *neutiquam*, *nequaquam*. XX, 16. Μηδαμῶς, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν IV, 2. h. e. hoc neutiquam fiat, ut pater me non revisat.

μηδέ, (μή-δέ) *neque*, duas jungit enunciationes, sive praecedit sententia affirmativa: ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲ μέλλειν VIII, 1. sive negativa per μή particulam: μὴ ἐλάσῃς τήμερον — μηδὲ αὔριον μηδ' ἐς τρίτην ἡμέραν X, 1. II, 1. 2. XX, 2. 10. XXIII, 2. Deinde ut Latinorum *ne quidem*

utrovis sensu dicitur et quo nos dicimus *auch nicht* et *nicht einmal: Οὐκοῦν μηδὲ ἐρᾶν θέλε* II, 2. *καίτοι γε ἐχρῆν μηδ᾽ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ* (neque) etc. XX, 10. *ὥςτε μηδὲ τὸν Παιῆονα ἰάσασθαί σε* XIII, 2. *ὅτι μηδὲ* XXIV, 1. *ὡς μηδὲ* VII, 4. De discrimine particularum *οὐδέ, μηδέ* et *οὔτε, μήτε* cf. Buttm. §. 136. p. 435. Matth. §. 609.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, (a *μηδέ εἷς* quomodo differat v. Buttm. §. 64, 1. Vig. p. 467.) *nullus, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε* etc. XIII, 2. *σκόπει καθ᾽ ἓν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων* XX, 13. non *οὐδὲν*, sunt enim verba vetantis. *μὴ λέγε τοιοῦτο μηδὲν* XXIV, 1. v. *μή.* Absolute positum *μηδέν* fortius negat quam *μή: nulla in re, nequaquam, μηδὲν κοινωνήσῃς τῇ Νηρηΐδι,* nequaquam rem habeas I, 2. IV, 3. XXIII, 1.

μηκέτι, (*μή-ἔτι; κ* litera translata a v. *οὐκέτι*) *ne amplius, non amplius, ὥςτε μηκέτι συνέστω* VI, 1. *ἢ θέλεις σὺ αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως μήτ᾽ ἐκεῖνον σοῦ;* XII, 2.

μῆλον, τό, malum. XX, 1. 7. 8. 16. in quo dial. de illo malo agitur, quo injecto in symposium deorum Pelei nuptias celebrantium, quod sola non invitata esset, Eris pulcherrimas deas ad subeundum de pulchritudine certamen excitasse dicitur.

μήν, νός, ὁ, mensis. IX, 2.

μήν, particula asseverandi, *vero, sane, revera; καὶ μὴν, et vero, et sane, atqui.* I, 1. IV, 5. VI, 1. VII, 2. XVIII, 1. XXII, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 839. Buttm. §. 136. p. 438. *οὐ μὴν ἀλλά, sed tamen, verumtamen.* XX, 14. cf. Vig. p. 464. a. sqq. Matth. §. 610, 3. Buttm. §. 137. p. 439.

μῆνιγξ, γγος, ἡ, meninx, membrana cerebri. VIII, 2.

μηνύειν, τινί τι, aperire, indicare alicui aliquid. I, 1.

μηρός, ὁ, femur. IX, 1. 2.

μήτε — μήτε, neque-neque. XII, 2. quomodo differat *μήτε* a *μηδέ,* v. *μηδέ.*

μήτηρ, τρός, ἡ, mater. IV, 5. etc.

μικρός, ά, όν, (cf. Buttm. §. 62, 4.) *parvus, exiguus.* II, 1. XXIII, 1.

μιμεῖσθαι, (*μῖμος, ὁ,* imitator) *imitari.* XVI, 1.

μιμνήσκειν, (irr.) *τινά τινος, in memoriam alicui revocare aliquid, 'μιμνήσκεσθαι, reminisci, recordari, μεμνῆσθαι, meminisse, εἴ γε μέμνημαι,* si quidem bene memini XX, 6. *μέμνησο δ᾽ οὖν, οἷα* etc. V, 4. XXI, 2. *τινός* VI, 4. XII, 2. XXV, 3. de genit. cf. Matth. §. 347. Buttm. §. 119, 5. 3. c. particip. *μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον* XXII, 2. cf. Buttm. §. 131, 4. a. Matth. §. 549, 6.

μίξις, εως, ἡ, τινός, mixtura, coitus cum I, 2. (ubi l. *ἡ μῖξις. F.*) de genit. objectivo cf. Matth. §. 367.

μισεῖν, odisse, aspernari. XV, 2.

μισθός, ὁ, merces. I, 2. VII, 4.

μίτρα, ἡ, mitra, vitta mulierum capillos religans, virorumque feminarum mores imitantium vel captantium earum gratiam. II, 2. XVIII, 1. Usos esse hoc capitis tegumento molliores Asiae populos, satis constat.

μνημονεύειν, (*μνήμων, ον,* memor) *τινός, memorem esse, meminisse rei.* IV, 4. XVIII, 2. v. *μιμνήσκειν.*

μνηστεία, ἡ, (*μνάομαι γυναῖκα,* petere uxorem) *petitio uxoris, ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν* XX, 14.

μοῖρα, *η*, (*μείρομαι*, partiri, sortiri) *pars*, *portio*. I, 1.

μοιχεία, *ἡ*, (*μοιχεύω*) *adulterium*. XVII, 2.

μοιχεύειν, (*μοιχός*, ὁ, moechus) *moechari*, *adulterare*. V, 2. *τινά* VI, 3. XVII, 2. XXII, 1.

μοιχίδιος, *ία*, *ιον*, (*μοιχός*, *ὁ*) *adulterinus*, *ex adulterio natus*, *oriundus*. XXII, 1.

μόλις, adv. (de formis *μόγις* et *μόλις* cf. Buttm. §. 16. not. 2. Matth. §. 15.) *vix*, *aegre*, *μόλις ἑστάναι* VII, 2. v. ibi not.

μόνον, adv. *solum*, *tantum*. V, 2. VI, 5. *οὐ*, *μὴ μόνον*, *ἀλλὰ καὶ* VI, 3. VII, 3. XVIII, 1. XXI, 1. I, 1. XVII, 2. v. *οὐ* et *μή*. *ἰδὲ μόνον ἐπελθών*, vide *modo* etc. XVII, 2. *κατένεγκε μόνον* VIII, 1. *θάῤῥει μόνον* IV, 3. *ἢν μόνον*, si modo. VII, 2. *εἰ καὶ μόνον θεάσαιτο* XX, 13.

μονονουχί, *tantum non*, *propemodum*. XVII, 2.

μόνος, *η*, *ον*, *solus*, *μόνος τῶν ἄλλων* XXIV, 1. bis. *ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνας ἔχω τὰς ὠλένας λευκὰς* XX, 10. ibid. 9. V, 1. IV, 1. V, 5. *solus*, *separatus*, *sejunctus*, *μόνον καθεύδειν* IV, 4.

μορμολύττεσθαι, (*μορμώ*, *ἡ*, Romanorum Lamia s. Mania, mulier monstrosa, quae terriculamenti instar erat nutricibus adversus infantes) *τινά*, *terriculamenta objicere alicui*, *perterrere aliquem*. XIX, 1.

μορφή, *ἡ*, *forma*. XXIII, 1.

Μοῦσαι, *αἱ*, *Musae*, filiae Jovis et Muemosynes, novem illae sorores, musices, poetices aliarumque artium deae; alienae ab amore. XIX, 2. arbitrae factae certaminis musici a Marsya cum Apolline instituti. XVI, 2.

μουσικός, *ή*, *όν*, *musicus*, *artis musicae peritus*, *gnarus*. VII, 3. XXII, 3. *μουσική*, *ἡ*, (sc. *τέχνη*) *ars musica*. XVI, 2.

μυσάττεσθαι, (*μύσος*, ὁ, scelus, piaculum detestandum) *fastidire*, *aversari*. XXIII, 1.

μωμᾶσθαι, (*μῶμος*, ὁ, vituperatio) *τί τινος*, *aliquid in aliquo reprehendere*. XX, 2. de genit. cf. Matth. §. 317.

Μῶμος, ὁ, *Momus*, deus hominum deorumque omnium irrisor; *εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτὸν ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστήν* XX, 2.

μῶν, (dorice contr. ex *μὴ οὖν*) *num*, *an forte*, *Μῶν τῇ Ἥρᾳ σύνεστιν;* IX, 1. *μῶν δ' οὖν ἔπειρα τινά;* VI, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 788. sq. Matth. §. 606.

N.

ναί, *nae*, *sane*, *utique*, in responsione affirmativa eodem modo dicitur, qno nostrum *ja: ἆρά σοι ἀλόγως λελυπῆσθαι δοκῶ; Ναὶ —, ᾔδεις γὰρ* etc. XIV, 2. III, 1. IV, 1. 4. de discrimine particc. *ναί* et *νή* v. Vig. p. 423. sqq. Matth. §. 606.

ναύτης, ὁ, *nauta*. XXVI, 2.

ναυτιᾶν, (*ναυτία*, *ἡ*, nausea) *nauseare*. V, 5.

νεανίας, ου, ὁ, (*νεάν* s. *νεᾶν*, *ᾶνος*, *ὁ νέος*) *juvenis*; appellatur ita Mars XV, 5. Paris XX, 1. 3.

νεανίσκος, ὁ, (deminut. v. *νεανίας*) *adolescens*, *juvenis*. XVI, 2. XX, 2. 7.

νεβρός, ὁ, *catulus cervi*, *hinnulus*. XVIII, 1.

Νεῖλος, ὁ, *Nilus*, fluvius Aegypti, quo exundante terra Aegyptiaca fecundatur; tribuitur autem haec exundatio Isidi. III.

νεκρικός, ή, όν, *quod ad mortuos pertinet*; τὰ νεκρικά, *res inferorum.* XXIV, 1.

νεκροπομπός, (νεκρός, πέμπω, irr.) epitheton Mercurii, *qui mortuos in Orcum mittit, deducit*, δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι XXIV, 1 v. Ἑρμῆς.

νεκρός, ά, όν, *mortuus, defunctus.* VII, 4. bis. XIV, 2. XXVI, 1.

νέκταρ, τό, *nectar*, potus deorum, qui dat immortalitatem bibentibus. IV, 3. 4. 5. V, 2. 3. 4. VI, 3. XXIV, 1.

Νεμέα, ἡ, (νέμος, τό, nemus) *Nemea*, oppidum et regio silvestris inter Argos et Corinthum. III.

νέμειν, (irr.) *tribuere, distribuere*; νέμεσθαι, *inter se partiri.* XXVI, 2. Οὐ ξυνετὴν τὴν νομὴν sc. ἐνείμαντο ibid. cf. Buttm. §. 118, 3. Matth. §. 408, 1. et artic. *habere, possidere*, et, quoniam nomadum erat, in occupata a se et distributa regione possessionis jus gregum pascendorum potestate manifestare, *pascere.* XX, 1. τινά III.

νεογνός, όν, (contr. ex νεόγονος; νέος, γόνος, ὁ, soboles) *recens natus.* VII, 2.

νέος, α, ον, *juvenis.* XX, 4. 13. bis. adjuncta notione imperitiae: *tiro, tirunculus*, Νέος εἶ καὶ ἄγροικος XX, 4.

νεύειν, *nutare*, κάτω νεύειν, *vultum demittere, dejicere.* XVII, 1.

νεφέλη, ἡ, (νέφος, τό, nubes) *nebula, nubes.* VI, 4. 5.

νεώνητος, ον, (νέος, ὠνεῖσθαι) *recens emtus*, maxime de servis: *novicius.* XXIV, 1.

νή, particula affirmandi et jurandi: νὴ καὶ σύ γε XX, 7. XXII, 1. v. not. 5. ad XX, 7. cum accus. dei, per quem juratur: νὴ Δία XXII, 1. 2. νὴ τὸν πατέρα XIX, 1. quomodo differat νή a ναί et μά, v. sub v. ναί et μά.

Νηρηΐς, ΐδος, ἡ, *Nereis*, una ex quinquaginta filiabus Nerei et Doridis, nymphis marinis, Θέτις I, 2.

νήφειν, *sobrium esse.* XVIII, 1. XXIII, 2.

νικᾶν, (νίκη, ἡ) *vincere.* XIX, 1. XX, 1. bis. 2. XX, 9.

νίκη, ἡ, *victoria.* VII, 3.

νικηφόρος, ον, (νίκη, ἡ, φέρειν) *victoriam reportans, victor.* XX, 12. Ἀφροδίτη XX, 16.

Νιόβη, ἡ, *Niobe*, Tantali, regis Phrygii, et Diones filia, uxor Amphionis, regis Thebarum, quatuordecim vel duodecim liberorum mater, quia Latona ſecundiorem et feliciorem se praedicaverat, morte liberorum ab Apolline et Diana occisorum et sua ipsius in saxum mutatione superbiae poenas solvisse traditur. XVI, 1. cf. Homer. Il. XXIV, 602—617. Ovid. Metam. VI, 146—312.

νομή, ἡ, (v. νέμω) *distributio, partitio.* I, 1. XXVI, 2. *pascuum.* IV, 2.

νομίζειν, (νόμος, ὁ) *moris instar constituere, observare*, καὶ τἄλλα ποιήσων, ὅσα νομίζεται, *quae usu recepta sunt* IX, 2. v. not. et Vig. p. 267. *putare, existimare* II, 1.

νόμος, ὁ, (v. νέμω) *lex*, ἡ νόμῳ γαμετή V, 2. v. γαμετή.

νοσεῖν, (νόσος, ἡ, morbus) *aegrotare.* XIII, 1.

νόος, contr. νοῦς, ὁ, *mens, animus*, τὸν νοῦν προσέχειν τινὶ V, 1. v. προσέχειν.

νυμφαγωγός, όν, (νύμφη, ἡ, ἄγω, irr.) qui ex paterna domo sponsam ducit ad sponsum, *paranymphus*, *paranympha*, Ἀφροδίτη XX, 16. v. Ἀφρ.

Νύμφαι, αἱ, *Nymphae*. IX, 2 v. Νύσσα.

νῦν, *nunc*. I, 2. III. IV, 5. VIII, 1. IX, 2. bis. X, 1. 2. XII, 1. XV, 2. XX, 13. XXIV, 2. bis. XXV, 3. νῦν γε XIII, 1. XX, 11. τανῦν XX, 12. cf. Matth. §. 283. Buttm. §. 112. not. 2. Assumit etiam vim quandam conclusivam: νῦν δὲ (etiam Lat.: *nunc vero*) κατασοφισθεὶς etc. XVI, 2.

νύξ, ἡ, *nox*. X, 1. 2. τὰς νύκτας VII, 4. cf. Matth. §. 425, 3. Buttm. §. 118, 8. περὶ αὐτάς που μέσας τὰς νύκτας XXIII, 2. v. ibi not. νυκτός, *noctu*. XXIV, 1. cf. Matth. §. 377, 2. Buttm. §. 119, 6. 4. Herm. ad Vig. p. 876.

Νύσσα, ἡ, *Nyssa* et *Nysa*, [lege Νῦσα *F. V. F.*] mons vel urbs Indiae, quo delatus a Mercurio infans Bacchus a Nymphis nutritus et educatus esse fertur. IX, 2. cf. hymn. Hom. in Bacchum.

νῶτος, ὁ, et minus attice νῶτον, τό, *tergum*, pl. τὰ νῶτα XII, 2. cf. Buttm. §. 51, 6. Matth. §. 95.

Ξ.

ξαίνειν, ἔρια, *pectere*, *carpere*, *carminare lanas*. XIII, 2.

ξενίζειν, (ξένος) *hospitio excipere*. XXIII, 2.

ξενοκτονεῖν, (ξενοκτόνος, ον) *hospites occidere*. XVI, 1. XXIII, 1.

ξενοκτόνος, ον, (ξένος, κτείνω, irr.) *hospitum interfector*, *interfectrix*; ἡ ξενοκτόνος, Diana XVI, . v. Ἄρτεμις.

ξένος, η, ον, *peregrinus*, ὁ ξένος, *hospes*, *peregrinus*. XX, 15. *novus*, *insolitus*, ξένον δὲ ἢ παρηλλαγμένον οὐδὲν (ἦν) X, 2.

ξίφος, τό, *gladius*, *ensis*. VII, 1. XII, 1.

ξυγγελᾶν, (γελάω) τινί, *simul cum aliquo ridere*. XVII, 1.

ξυγγενής, ές, (γένος, τό, γίγνομαι) *cognatus*; substant. ὁ ξυγγενής XX, 1.

ξυγγίγνεσθαι, XXVI, 1. v. συγγ.

ξυγκαλεῖν, (καλέω, irr.) *convocare*. XVII, 2.

ξύλον, τό, *lignum*, *arbor*. XV, 2.

ξυλλαμβάνειν, XV, 3. v. συλλ.

ξυμπότης, ὁ, XVIII, 2. bis. v. συμπ.

ξυνδεῖν, (δέω, irr.) *vincire*, *colligare*. XVII, 2. XXI, 2.

ξυνεῖναι, XV, 2. XVI, 2. XVII, 1. XXVI, 1. v. συνεῖναι.

ξυνετός, ή, όν, XXVI, 2. v. συνετός.

ξυνήθης, ες, (ἦθος, τό, mos, consuetudo) τινί, *familiaris*, *amicus alicui*. XII, 2.

ξυνιέναι, XXV, 1. v. συνιέναι.

ξυνουσία, ἡ, (εἰμί) *conventus*, *convivium*. XIII, 2.

ξυνταράττειν, (ταράττ[σσ]ω) *conturbare*. XXV, 1.

ξυγχεῖν (χέω, irr.) *commiscere*, οὐδὲν ὅ, τι μὴ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε XXV, 1.

O.

ὁ, ἡ, τό, articulus, qui dicitur praepositivus (cf. Buttm. §. 66. imprimis 1. not.), I) pronominis demonstrativi significatum, quem ubique habet apud Homerum, quamvis hic illic jam extenuatum ad posteriorem vim articuli, eundem obtinuit apud seriores scriptores omnes cum aliis in formulis, tum in partitionibus et distinctionibus, quae fiunt per *μὲν — δέ*: *τὸν μὲν προςεῖπον Κάστορα Πολυδεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόματι*, *alterum - alterum*, *hunc - illum* XXVI, 1. 2. XVI, 1. *τὰ μὲν — τὰ δὲ*, *alia - alia*, *pars - pars* XXV, 1. *ὁ μὲν — ὁ δὲ — ὁ δὲ*, cui posteriori perspicuitatis causa in appositione additur nomen XXIII, 1. *ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς τὸ δ' ἐν Κλάρῳ καὶ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐν Διδύμοις* XVI, 1. variatur alterutrum: *ἐγὼ μὲν — ὁ δὲ* XIV, 2. XIX, 1. *τὴν μὲν — τὸν δὲ Ὕπνον* X, 2. XII, 1. XVI, 1. *ὁ δὲ*, non respondente *ὁ μὲν* II, 1. VI, 2. VII, 3. VIII, 2. XI, 2. XVII, 2. XXV, 1. 2. bis. *ὁ μὲν — ὁ δὲ*, subjuncta in appositione nomini tanquam rei toti partes, eodem quo haec casu ponuntur: *ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι —, ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια — γίνονται* XXIII, 1. *ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς* etc. XVI, 1. adde his locis XVI, 1. *οἱ δὲ σοὶ παῖδες ἡ μὲν αὐτῶν ἀῤῥενική —, ὁ δ' Ἀπόλλων προςποιεῖται* etc., quae proprie debebant sic procedere: *τῶν δὲ σῶν παίδων ἡ μὲν* etc. et XII, 1. cf. de hoc significatu articuli Vig. p. 3. sq. et Herm. p. 699. sq. Buttm. §. 115. Matth. §. 286 sq. II) articulum, qui proprie vocatur, constat adhiberi ad definitae rei significationem, cum non unum quid, quodcunque est, de tota specie commemoratur (*ἄνθρωπος*) vel segregatur (*ἄνθρωπός τις* cf. Buttm. §. 110, 2.), sed certum subjectum (individuum) denotatur (*ὁ ἄνθρωπος* XX, 2.) aut universa notio comprehenditur (*οἱ ἄνθρωποι*, genus humanum VI, 5.) Comparentur inter se et exigantur ad hanc normam haec exempla: *ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον* VI, 3. etc. — *Ἔστι γάρ τις — ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερός μου;* XXIV, 1. v. *τίς*. — *ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν* I, 1. *ὅταν ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος* XVI, 1. bis. XX, 14. XIV, 2. *ἔχει τὴν δίκην*, justas poenas XXV, 2. *τὴν ἡσυχίαν ἄγει*, quietem agit in hac rerum conditione agendam XV, 3. *τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν*, errorem meum ducere (errorem) solorum oculorum XX, 9. etc. — *τὰς γυναῖκας ἐδημιούργησας* I, 1. *ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ* IV, 4. *τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν;* X, 1. *νυκτὸς* XXIV, 1. *τῆς νυκτός* IV, 4. *τὰς νύκτας* VII, 4. *ἀθανασίας μετείληφας* XIII, 1. *ἡ ἀθανασία* XIII, 2. *πιόντα τῆς ἀθανασίας* IV, 5. *κατὰ τὴν τέχνην* XX, 8. XX, 4. *ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις* XXII, 3. *ἐν παλαίστραις εἶναι κἀν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν* XXIV, 1. *Ἀθηναίοις συμμαχήσας*, socius Atheniensis XXII, 3. *ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην* XXVI, 2. VI, 3. XIII, 1. XX, 4. *ὁ βασιλεὺς τῶν θεῶν* IV, 2. V, 4, XIII, 1. XVII, 2. *ὦ γενναιότατε θεῶν* V, 2. I, 1. XIV, 2. — Duorum substantivorum, quorum alterum subjecti, alterum praedicati locum obtinet, posterius plerumque caret articulo (cf. Matth. §. 264. not.): *ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας* XX, 8. 14. XXII, 1. 2. XII, 1. *ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νὺξ δὲ κατὰ μέτρον* etc. X, 2 *ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ;* XXII, 1. ter. 2. — Praepositiones cum nomine junctae, quod caret articulo, in unum cum illo videntur coire: *ὑπὲρ κεφαλῆς* I, 1. *ἐπὶ κεφαλὴν* V, 2. XIV, 2. *ἐν γῇ* V, 2. XXIV, 2. *ἐπὶ γῆς* VI, 3. *ἐς γῆν* VI, 4. *ἐν οὐρανῷ* XXIV, 1. 21. *ἐν ᾅδου* XXIV, 2. *κατ' ἄστυ ζῆν* XX, 13. *ἔξω βελῶν εἰσιν* XIX, 2. *περὶ ᾠδὴν ἔχουσι* XIX, 2. *ἐν ἔργῳ ἦσαν* XVII, 1. *ἐς ἀκμὴν κατέστη*

XX, 14. *πρὸς ὕβριν τραπόμενοι* XVIII, 2. *ἐς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδὸς* XX, 6. 15. *ἐν ἐρημίᾳ* XX, 13. *ὑπ᾽ αὐλῷ* II, 2. *πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον* XX, 8. *μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτά* XXIII, 1. *ἀλλὰ μεταξὺ λόγων* XX, 5. *ἐξ ἡμισείας* XI, 1. *ἐξ ἀφανοῦς* XX, 5. *ἐν παρόδῳ* XXIV, 2. *παρ᾽ ἡμέραν* XXIV, 2. *ὑπὸ κρύους* XXV, 1. *ὑπὸ φιλαδελφίας* XXVI, 2. VII, 4. *κατ᾽ ἔλεον* XIII, 1. cum quibus conferantur haec, in quibus positus reperitur articulus, exempla: *ἐπὶ τῇ κεφαλῇ* XX, 6. *περὶ τὴν κεφαλὴν* XI, 2. *τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ* XII, 1. *ἐπὶ τῆς γῆς* XX, 5. *ἐς τὴν γῆν* IV, 5. XVI, 2. *ἐς τὸν ᾅδην* VI, 5. *οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγὰς* XXII, 1. *ἐν τῇ γαστρὶ* VII, 2. *ἐπὶ τὴν μνήστειαν* XX, 14. *ἐπὶ τοῦ καιροῦ* XII, 1. *ὑπὸ τοῦ δέους* II, 1. XX, 6. VI, 4. XI, 2. bis. — Conjunctus cum pronom. demonstrativis: *οὗτος, οὑτοσί, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος* XVI, 1. bis. XVIII, 1. — IV, 3. V, 3. XIII, 1. XX, 1. 6. 16. — XX, 4. *ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων* V, 4. *τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν* XX, 5. *τοῦτον, ὅστις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν* XX, 2. *ὁ ἄνθρ. οὗτος, ἐκεῖνος* V, 1. 4. 5. VI, 1. X, 1. XV, 3. XXV, 2. — IV, 1. bis. V, 4. bis. XVII, 2. *ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον* XX, 6. v. *οὑτοσί.* — *τῷ μαλθακῷ τούτῳ Φρυγὶ* V, 3. XXIV, 1. *ἐπὶ τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο μειράκιον* XI, 1. XIV, 1. XI, 2. *τὸ Φρύγιον μειράκιον ἐκεῖνο ποθεῖν* XII, 1. *Γανυμήδους τουτουὶ συγγενὴς* XX, 1. cf. Buttm. §. 114, 6. Matth. §. 265. *τοιοῦτος* et *ὁ τοιοῦτος, τοσοῦτοι* et *οἱ τοσοῦτοι* v. utrumque. cum pronom. possessivis: *τὸν σὸν υἱὸν* V, 4. 5. XI, 1. XVI, 1. XX, 5. 12. 13. *ὁ Ἄρης ὁ σὸς* XX, 2. 11. XXII, 2. *σός*, v. supra. — *ἄλλος, ἕτερος, πολύς, πολλά, πλείους, πᾶς, αὐτός* et *ὁ ἕτερος, ὁ πολύς* etc. cf. Matth. §. 265. Buttm. §. 114, 5. et v. singula. Non indigent articulo, quae per se sunt certa, veluti *εἰς τρίτην ἡμέραν* X, 1. *ἑκάτερος, ἕκαστος, ἀμφότεροι, ἀλλήλων*, v. singula. — Proponit aliquid ut commemoratum antea vel omnino notum: *τὸν ἄνθρωπον* XX, 2. *αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον* XIV, 1. *ἐπὶ τῆς πέτρας* (Latmi) XI, 2. *βουκόλον Ἄργον τοὔνομα — ὁ Ἄργος* III. XX, 15. XXIII, 1. *τὴν πολλὴν χάλαζαν*, ingentem *illum* grandinem IV, 2. *ἔχομεν τὸν τριετῆ τὸν μέγαν* IV, 2. *ὁ γέρων, ὡς φῄς, ἐγώ* II, 1. V, 2. IV, 1. V, 2. VII, 4. cf. Matth. §. 267. et 276. — Separatur art. a substantivo interposito adjectivo: *τὴν καλλίστην θεὸν* XVII, 2. etc. vel etiam aliis, quibus accuratius definitur substantivum, vocabulis: *κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον* XX, 5. *τὴν νόμῳ γαμετὴν* V, 2. *τὸ ἐκ τῆς Σεμέλης βρέφος* IX, 1. XX, 6. XXII, 2. cf. Buttm. §. 111, 1. et 112, 3. Matth. §. 271. aut iteratur ante adjectivum substantivo postpositum: *τὸν τριετῆ τὸν μέγαν* IV, 2. etc. cf. Vig. p. 20. Matth. §. 277. Buttm. §. 111, 3. — Adjectiva, verbo tanquam praedicatum nomini definito sine articulo subjuncta, et praemittuntur et postponuntur: *ὁ δε νεανίας ὁ Φρὺξ-βασιλικὸς μέν ἐστι* XXI, 1. *κἀμοὶ ἱκανὸν τὸ πένθος* XXV, 2. *πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς* XVI, 1. *τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν* XX, 3. — *τοκάδα τὴν κεφαλὴν ἔχει*, i. e. *τοκάς ἐστι ἡ κεφαλή, ἣν ἔχει* IX, 1. XXVI, 2. bis. I, 1. VII, 3. *τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον ἐκπέπομφας* XXV, 1. *Γοργόν τινα τὸν παῖδα φῄς* VII, 3. v. *τίς.* — *ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον* VIII, 1. cf. Matth. §. 267. — *ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου ἥρπασας* etc. IV, 1. XI, 1. XX, 5. *περὶ αὐτάς που μέσας τὰς νύκτας* XXIII, 2. v. ibi not. *μόνος* XIX, 1.

XX, 9. 10. ἄκρος XI, 2. XX, 5. μακρὰς X, 2. ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι XX, 8. πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν IV, 1. VI, 5. VII, 2. XXII, 3. παντὶ τῷ θυμῷ VIII, 1. ταῖς γυναιξὶ μόναις V, 1. τὸν Καύκασον ὅλον — ἐπικείμενον I, 1. XX, 5. τὰ ἐν τῇ γῇ ἅπαντα XXV, 1. XXVI, 1. XXII, 3. ἁπάντων θεῶν δεσπότης ὢν V, 2. εὐανθέστατον ἀνθέων ἁπάντων XIV, 2. cf. Matth. §. 277, b. Buttm. §. 111. not. 3. ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπτάμηνον (h. e. ἀτελὲς ὂν) IX, 2. γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν XX, 10. bis. — Tribuit art substantivi vim (cf. Herm. ad Vig. p. 870.) primum adjectivo: τὸν καλὸν τοῦτον V, 5. ᾔδεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον XIV, 2. οἱ ἀνόητοι XVI, 1. οἱ συνετώτεροι XVI, 1. 2. οἱ ἁβροὶ καὶ ἀστικοὶ XX, 7. XXVI, 2. — ἡ κακοδαίμων III. XVI, 1, XX, 16. Ἡ καλὴ λαβέτω XX, 7. v. καλός. similiter τὸ καλόν, *pulchrum* in abstracto. ἡ κλεπτική, sc. τέχνη VII, 2. XVI, 1. 2. ἡ Ταυρική, sc. γῆ XXIII, 1. — τὸ κακόν VIII, 2. τὸ δεινόν XI, 1. τὸ ἡμίτομον XXVI, 1. τὸ στρατιωτικόν XVIII, 1. τὸ κάταντες XXV, 2. ἐς τὸ λοιπόν XXV, 3. τὰ ἡμέτερα XX, 11. τὰ καλά XII, 2. XVIII, 2. τὰ ἐρωτικά XX, 7. τὰ δεξιά XXV, 1. τὰ λαιά ibid τι κακόν X, 2. XXI, 2. κακόν VIII, 2. XX, 2. νεκρικὰ συνδιαπράττειν XXIV, 1. — τὸ μέτριον VI, 3. XVI, 1. τὸ εὐπρεπές XXIII, 1. τὸ αἰσχρόν VI, 1. 5. τὸ ἄμετρον XVIII, 2. XX, 9. 10. bis. τὰ δίκαια XVI, 2. cf. Matth. §. 269. Buttm. §. 109, 3. — deinde participio: ὁ λεγόμενος, *is qui* dicitur IV, 2. εὐξαίμην δ' ἂν ὁ ξυλληφθησόμενος εἶναι XV, 3. XVI, 1. bis. 2. XVIII, 1. XX, 14. XXV, 1. 2. XXVI, 1. 2. XXII, 2. XXIV, 2. τὸ τεχθὲν I, 2. τὸ παρὸν XX, 8. τὸ πρακτέον IV, 5. v. ibi not. οἱ ἐρῶντες, amantes XXIV, 2. ὁ ἐρώμενος XI, 1. XIV, 2. XVI, 1. οἱ μεθυσθέντες XVIII, 2. οἱ κάμνοντες XXIII, 1. τὸ συμφέρον VIII, 1. τὸ καλῶς ἔχον XVIII, 2. ὡς τὸ εἰκὸς XX, 5 VI, 4. XXV, 2. ἐν τῷ παρόντι IX, 1. ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλου XIV, 1. πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον XX, 8. cf. Matth. §. 270. — tum infinitivo: οὐδὲ ἐγκαλῶ σοι τὸ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν XX, 4. XX, 2. XVIII, 2. τοῦτ' αὐτὸ ἄπιστον εἶναί μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν ἄνδρα ἐθελῆσαι etc. XX, 15. XV, 1. XX, 3. cf. Buttm. §. 127, 5. et 128, 1. Matth. §. 539. sqq. Vig. p. 16. Εὖγε τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως, sc. ἐνεγκεῖν XXIII, 2. τῷ βοῶπις εἶναι μέγα φρονῶ XX, 10. cf. de hac attractione Buttm. §. 129, 3. Matth. §. 536. de loco d. XV, 1. Τὸ δὲ καὶ χωλὸν αὐτὸν ὄντα — γεγαμηκέναι v. δέ. — porro adverbio: οἱ ἐκεῖ III. τὸ ἄνω XIV, 2. XXV, 2. τὸ ἐναντίον XXV, 1. τὰ κάτω IV, 3. τὰ πλησίον XX, 8. — denique praepositioni c. casu suo: τὸ ἐπὶ τούτῳ I, 2. τὸ κατὰ τὴν Δάφνην XIV, 1. τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ XX, 10. τὰ μετὰ ταῦτα XI, 2. τὰ ὑπὲρ αὐτὸν VI, 4. τὰ ἐν τῇ γῇ XII, 1. XXV, 1. τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ XII, 1. τὰ ἐν τῇ Ἴδῃ XII, 1. cf. Matth. §. 275. not. 4. Buttm. §. 112, 4. Elliptice articulo utuntur c. genit. juncto: Ἑρμῆν τὸν Μαίας, filium Majae XXII, 2. XXIV, 2. XIV, 1. τὴν Ἰκαρίου τὴν Πηνελόπην, filiam J. XXII, 1. οἱ Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης XXIV, 2. παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος X, 1. additur aliis in ll. substantivum: παῖς XX, 1. III. γυνή, vide h. v. cf. Vig. p. 12. Buttm. §. 112, 2. τῇ Ἴδῃ XII, 1. — Accusativus neutr. gen. absolute ponitur cum adjectivis: τολοιπόν, in posterum III. τὸ ὅλον XIX, 2. τὸ πᾶν XX, 4. τὰ πολλά IV, 5. XV, 3. XVI, 1. XVIII, 1. XX, 4. τὸ τελευταῖον XVI, 1. τοπρῶτον

XX, 8. τὰ πρῶτα XVII, 1. τἄλλα XX, 1. 3. τὸ δ' ἐμὸν XX, 8. v. ὅλος etc. — cum adverbiis: τὸ μεταξύ X, 1. τοὐντεῦθεν XX, 15. τοπαραυτίκα XI, 1. τανῦν XX, 12. v. μεταξύ etc. — cum praepositionibus: τό γε ἐπ' ἐμοὶ VIII, 2. v. ἐπί. Vig. p. 22 a. sqq. Buttm. §. 122. not. 2. Matth. §. 283. Elliptice dicitur τὸ δὲ μέγιστον IV, 3. XX, 15. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι XXIV, 1. cf. Buttm. §. 138, IV, 6. Matth. §. 432. sub fin. Vig. p. 12. et Herm. p. 701. — Additur artic. in appositione: παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα τὸν βουκόλον XX, 1. ὑμῶν τῶν παρθένων XX, 2. XI, 1. XII, 1. δύο γοῦν τὴν Δάφνην καὶ τὸν Ὑάκινθον XV, 2. τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν III. ἐμὲ τὴν προμνήστριαν XX, 10. ὁ Ἄρης ὁ σὸς XX, 2. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν XXII, 2. VII, 4. XX, 9. τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ XXIV, 1. — τὸ μέγα σὲ κακὸν XII, 1. ἡ μήτηρ Κλυμένη XXV, 2. τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου XXVI, 1. cf. Matth. §. 274. 275. ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικὸς ὁ Πρίαπος XXIII, 1. v. artic. l. πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι XV, 1. v. ἐκεῖνος. Nominativus in appositione trahitur ad pronomen pro vocativo: σὺ δὲ πρόσιθι ἡ Ἀθηνᾶ XX, 12. cf. Matth. §. 312, 1. — Refertur appositio ad pronomen, quod latet in verbo: ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος διακονοῦμαι αὐτοῖς XXIV, 2. XII, 1. ἄπιτε οὖν αἱ δύο XX, 11. XX, 2. cf. Matth. §. 431, 2. Buttm. §. 118. not. 5. — Deest in appositione, per quam finis indicatur, cui quid inserviat: ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ IV, 2. quod plenius significatur addito v. εἶναι: Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι VII, 4. cf. Matth. §. 433. not. 2. Buttm. §. 118. not. 5. — Nomina propria modo articulum adsciscunt: ἡ Θέτις, ὁ Κρόνος I, 2. ὁ Καύκασος I, 1. etc. modo non: Ἄργον τοὔνομα — deinde ubi recurrit: ὁ Ἄργος III. plura exempla v. supra. — Λήδας ἐκείνης τῆς καλῆς XX, 14. XXII, 2. bis. ἡ μήτηρ Κλυμένη XXV, 2. XXVI, 1. Μενέλεως τοῦ Πελοπιδῶν γένους XX, 14. Βριάρεων ἑκατόγχειρα ὄντα XXI, 2. XXIII, 1. cf. Buttm. §. 110, 3. Herm. ad Vig. p. 701. — τὸν Πριάμου παῖδα XX, 1. II, 2. IX, 2. X, 2. VI, 3. παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρός XXIV, 2. οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης XXIV, 2. X, 1. XXII, 1. 2. XIV, 1. ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσιν XXII, 3. (supra II, 2. τῶν Διονύσου Μαινάδων) III. τὰ τῆς Λήδας τέκνα XXIV, 2. Ἀθηναίοις συμμαχήσας XXII, 3. — μεμψιμοίρων οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα XX, 4. ὃς Διὸς μὲν υἱός εἰμι XIII, 1. Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα IV, 2. (τοῦ Πανὸς τὸ ὄνομα XXII, 3. τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόματι XXVI, 1.) — ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ XXV, 3. ἐς τὸν Λίβανον XI, 1. ἐς τὴν Ἴδην IV, 2. 3. XX, 1. ἐν τῷ Γαργάρῳ IV, 2. V, 1. XIV, 2. ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν (paullo ante ἐν Ἀρκαδίᾳ) XXII, 2. III. XVI, 1. XI, 1. XX, 3. 5. ἐν τῇ Λήμνῳ XV, 2. ἐς τὴν Νύσσαν IX, 2. ἐς τὴν Ἴλιον XX, 16. 15. XXIV, 2. ἐκ Βοιωτίας X, 1. XIII, 2. XXII, 1. XXIV, 2. ἐν Σκύθαις XXIII, 1. ἐπ' Ἰνδοὺς XVIII, 1. ἐν Ἀμύκλαις XIV, 2. X, 2. XVI, 1. ἐς Ἀθήνας XXII, 3. ter. XXIV, 2. XX, 13. — Coit art. per crasin cum hisce vocabulis: τοὔνομα III. ταὐτά (deinde τὰ αὐτά) XXIII, 1. τἀληθές VIII, 1. XVII, 2. τὸ μὲν ἀληθὲς εἰπεῖν XX, 4. τἄλλα (cf. Matth. §. 27. not. 2) IX, 2. XX, 11. XXI, 1. ἅτερος XXV, 3. XXVI, 1. τοὐντεῦθεν XX, 15. cf. Buttm. §. 27. not. 3 — 6. Matth. §. 54.

ὄγκος, ὁ, *tumor*. IX, 1.

ὅδε, ἥδε, τόδε, (ὁ, ἡ, τό, et enclit. δε, v. artic. I. et Buttm. §. 71. Matth. §. 150, 1.) *hicce*, indicat sermonem, qui proxime insequitur: τάδε μου ἄκουσον XX, 13. XXVI, 1. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε XX, 8. cf. Matth. §. 467, 10.

ὁδός, ἡ, *via*. X, 2. XI, 1. XX, 5. XXV, 1. 2.

ὅθεν, (cf. Buttm. §, 103. Matth. §. 261.) *unde*, πίνων ὅθεν καὶ ὁ παῖς ἔπιε V, 2. v. ἐν.

Οἴβαλος, ὁ, *Oebalus*, rex Spartae antiquissimus, pater Hyacinthi. XIV, 1.

οἶδα, v. εἰδέναι.

οἴεσθαι, (irr. de secunda pers. οἴει XV, 3. XXI, 2. XXIII, 1. v. βούλομαι) *putare*, *arbitrari*, *opinari*, ὡς ᾤετο XVII, 1. μὴ οἴου λανθάνειν V, 2. IV, 4. XX, 4. 15. οἰηθεὶς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας VI, 4. καὶ ᾤμην παύσεσθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον VI, 2. V, 1. 3. XV, 3. XXI, 2. XXIII, 1. cf. de utraque constr. Matth. §. 531 et 536. Buttm. §. 128. Absolute οἶμαι mediae orationi intersertum continet saepe modestam vel ironicam persuasionis significationem: Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς etc. XVII, 1. XXV, 2. οἶμαι κἀμὲ εἰδέναι VI, 1. XXVI, 2. cf. Vig. p. 270. et Buttm. in verbb. irr. not.

οἰκεῖν, (οἶκος, ὁ, domus) *habitare*. IV, 2.

οἶμαι, v. οἴεσθαι.

οἰμώζειν, (ab οἴμοι formatum per onomatopoeiam, cf. ἐπαιάζειν) *gemere*, *plorare*, *lamentari*, οἰμώξεται γὰρ ἤν τίς σε λυπεῖν ἐθέλῃ V, 5. Utuntur sic Latini *plorandi* verbo, veluti Horat. Sat. I. 10, 91. de fut. cf. Buttm. §. 86, 3. et 100. not. 8. Matth. §. 167. et 184. not.

οἶνος, ὁ, *vinum*. XVIII, 2. bis.

οἰνοχοεῖν, (οἰνοχόος, ὁ) *vinum infundere*, *pincernae munere fungi*. IV, 4. 5. V, 2. 4. 5.

οἰνοχόος, ὁ, (χέω, irr.) *qui vinum infundit*, *pincerna*, de eo, qui nectar diis ministrat (non contr.) V, 2. 4. bis. XXIV, 1.

οἷος, οἵα, οἷον, (cf. Buttm. §. 72. b. Matth. §. 261. not.) pronom. relat., *qualis*, respondet demonstrativo τοῖος s. τοιοῦτος, quod haud raro fingas praecessisse: τοιούτους, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν XVI, 1. IV, 4. ἄγροικόν τινα χωρῖτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἴδην αἱ γυναῖκες XX, 13. οὐράνια κάλλη καὶ οἷα οὐδέποτε εἶδον ἐπὶ γῆς VI, 3. οἷον ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν XVIII, 2. οἷος ἐφαινόμην σοι IV, 1. Quod referendum erat ad id, unde pendet relativum, ad relativum ipsum in appositione transfertur: μετά γε τοιούτου, οἷος εἶ σὺ ὦ Γ. οὕτω καλός IV, 4. Λάκαιναν, οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστί, νέα καὶ καλὴ XX, 13. οἷοι πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν VI, 5. de ultimo exemplo cf. Vig. p. 120. Matth. §. 480. not. 3. ὅρα οἷα ποιεῖς XII, 1. XVI, 1. XVIII, 1. XXI, 1. μέμνησο δ᾽ οὖν, οἷά μοι — ἐμπαροινεῖς V, 4. cf. de hoc accus. Buttm. §. 118, 7. Matth. §. 415. not. 3. In oratione directa, quae cum exclamatione profertur: οἷά με δέδρακεν XI, 1. XXV, 1. — οἷός τ᾽ εἰμι sq. nom. c. inf. *possum*. οἷόν τε sc. ἐστι, seq. accus. c. inf. *fieri potest*, *ut* XIX, 2. XX, 2. 8. εἰ οἷόν τε ἦν XX, 1. cf. Buttm. §. 137. p. 441. Matth. §. 479. not. 2.

οἷόςπερ, οἵαπερ, οἷόνπερ, (de accentu cf. Buttm. §. 13. not. 4.)

qualis quidem, Λύκαιναν οἵαπερ ἡ Ἑλένη ἐστί, νέα καὶ καλὴ XX, 13. v. οἷος et πέρ.

ὀϊστός, ὁ, (Attice οἰστός, ab οἴσω, φέρω irr.) *sagitta*. XIX, 1.

Οἴτη, ἡ, *Oeta*, mons Thessaliae. XIII, 1. v. Ἡρακλῆς.

οἴχεσθαι, (irr.) *discedere*, *abire*, *perire*, *pessum ire*, οἴχεται πάντα XXV, 1.

ὀκνεῖν, (ὄκνος, ὁ) *cunctari*, *dubitare*, *vereri*, seq. infin. VI, 1.

ὀλίγος, η, ον, (cf. Buttm. §. 62, 5. Matth. §. 128.) *paucus*, *exiguus*, μετ᾽ ὀλίγον, *paullo post*. IV, 4. XI, 1. XVI, 2. ἄρτι μὲν — μετ᾽ ὀλίγον δὲ XXV, 1. πρὸς ὀλίγον, *in*, *ad breve tempus*, *paullisper* XVIII, 1. adverbial. ὀλίγον, *parum*. XV, 3. cf. Buttm. §. 102, 4.

ὀλολύζειν, (fut. ὀλολύξω, v. οἰμώζειν) *ululare*, *plorare*, ἐπί τινι, *ob aliquem*, *deplorare aliquem* XII, 1.

ὅλος, η, ον, *totus*, ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι XX, 8. τὸν Καύκασον ὅλον I, 1. XX, 5. v. artic. ὅλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν, *totus*, i. e. omni qua pollet vi et potestate ei superveniet et etc. XX, 15. XX, 8. ὅλον εἶναι ἔν τινι, *totum esse in aliquo*, *totum in aliquo occupatum esse*. XII, 2. absolute τὸ ὅλον, *omnino*, *in universum*. XIX, 2. v. artic.

ὅλως, *omnino*, *prorsus*, ὅλως οὐδεμίαν II, 1. VI, 4. XXV, 1. καὶ ὅλως εὐδαίμων ἔσῃ IV, 3. VI, 3. XII, 1. XVIII, 1. 2. XIX, 2. XX, 8. XXIV, 2. XXV, 1.

ὁμιλεῖν, τινί, *versari*, *consuescere cum aliquo*, *alicujus consuetudine uti*. V, 1.

ὁμιλία, ἡ, (ὁμιλεῖν) *consuetudo*, cum femina X, 1.

ὄμμα, τό, (ὄπτω, v. ὁράω irr.) *oculus*. XX, 10.

ὅμοιος, οία, οιον, (ὁμός, ή, όν, similis, idem) *similis*. XXIII, 1. bis. XXVI, 1. c. dat. τί ἀντ᾽ ἐμοῦ τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν XXII, 1. 2. VI, 4. πιόντες ὅμοια ἡμῖν VI, 3. cf. Matth. §. 385. Buttm. §. 120, 2. ἴσα καὶ ὅμοια XIII, 1. v. ἴσος. τὰ ὅμοια, *eadem*. XVII, 2. v. artic.

ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*. VI, 5.

ὁμοίως, *similiter*, *aeque*, πᾶσαι ὁμοίως καλαὶ XX, 8. ἐπίσης δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή, *pariter et aeque* XX, 10. de pulchritudine aequabiliter per omnes corporis partes fusa. v. not. m.

ὁμομήτριος, ία, ιον, (ὁμός, ή ,όν) *eadem matre prognatus*. XXIII, 1.

ὁμοπάτριος, ία, ιον, (ὁμός, ή, όν) *eodem patre oriundus*. XXIII, 1.

ὁμοῦ, adv. (ὁμός, ή, όν) *simul*. XXI, 1.

Ὀμφάλη, ἡ, *Omphale*, filia Jardanis, Lydorum regis et uxor Tmoli, quem ipsa mortuum regno excepit. Turpiter ei serviisse exprobratur Herculi ab Aesculapio XIII, 2.

ὅμως, adv. (ὁμός, ή, όν) *tamen*, *attamen*, Ὅμως ὑπόμεινον VI, 4. VII, 2. IX, 1. Ἀλλ᾽ οὗτος μὲν ὁ χωλὸς ὅμως χρήσιμος etc. XVI, 1. Ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως etc. XIX. 1. de collocatione, qua praecedit participium XV, 1. cf. Matth. §. 623. et 566, 3. Vig. p. 428.

ὀνειδίζειν, τινί τι, *objicere*, *exprobrare alicui aliquid*. XIII, 1. cf. Matth. §. 384.

ὀνινάναι, (irr.) *utilitatem afferre*, *juvare*, *prodesse*, c. accus. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ κάλλος; IV, 5. XIII, 2. Ὤνησας δείξας τὰ γνωρίσματα XXVI, 1. cf. Matth. §. 411, 4.

ὄνομα, τό, *nomen*. IV, 2. XXVI, 1. βουκόλον τινὰ πολυόμματον

Ἄργον τοὔνομα, Argum *nomine* III. cf. Matth. §. 424, 4. Buttm. §. 118, 6. *nomen* i. e. *fama*, *celebritas*. XXII, 3.

ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*, avium IV, 1. XX, 6.

ὀξύθυμος, ον, (ὀξύς, θυμός) *iracundus*. VIII, 2.

ὀξύς, εῖα, ύ, *acutus*. IV, 1. VIII, 1. bis.

ὀξύχειρ, ὁ, ἡ, (cf. Buttm. §. 58, 3. Matth. §. 105, I.) *agilis, promtus manibus*. VII, 2.

ὀξύχολος, ον, (ὀξύς acutus, acer, vehemens, χολός, ὁ, i. q. χολή, ἡ, bilis.) *iracundus*, *facile exasperandus*. XXIV, 7.

ὅπη, partic. relat. (cf. Buttm. §. 103, 4. et §. 72. b. 4. Matth. §. 259. 261. et 611.) *qua via*, *qua ratione*, *quomodo*, *πρόςταττε ὅπη καὶ θέλεις*. XX, 9. cf. Vig. p. 430. a. sq. et Herm. p. 7[illegible]9.

ὄπισθεν, *a tergo*, *pone*, c. genit. XX, 6.

ὁποῖος, *οία*, *οῖον*, pronom. relat. compos. (cf. Buttm. §. 72. b. 4. Matth. §. 611. et v. οἷος.) *qualis*, *συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρὸν* VI, 1. v. *τίς* indefin. *ὁρῶσά σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ* etc. XX, 13.

ὁπόσος, η, ον, pronom. relat. compos. (cf. Buttm. §. 72. b. 4. Matth. §. 611. et v. ὅσος) *quantus*, *ὑπεθέμην ὅπως μὲν χρὴ —, ἐφ᾽ ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερενεχθῆναι*, *in quantum* etc. XXV, 2. *τῶν τραυμάτων*, *ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων*, *καὶ μάλιστα ὁπόσα* etc., *quaecunque* XXVI, 1. XXII, 3. *Ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς εἰς ἐμέ*, *quotquot* etc. XXII, 1. v. *ἄν*. ὁπόσον c. comparativo XXV, 3. cf. Matth. §. 455. not. 5. 6.

ὁπόταν, (ὁπότε ἄν.) c. conjunct. *quando*, *cum*, *ὁπόταν γοῦν — ἴω ἐπ᾽ αὐτήν, ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήττει με* XIX, 1. XI, 1. XVI, 2. v. ὅταν.

ὁπότε, (cf. Buttm. §. 72. b. 4. Matth. §. 611. v. ὅτε) c. indicat. *quando*, *cum*; *ὁπότε ὁ Ζεὺς ἤρα* etc. XX, 6. bis. XXI, 2. XXII, 2. c. optat. *quandocunque*, *δὶς φιλεῖ με καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοις καὶ αὖθις ὁπότε παρ᾽ ἐμοῦ ἀπολαμβάνοις* V, 5.

ὁπότερος, έρα, ερον, (cf. Buttm. §. 72. a. 3. 4. Matth. §. 611.) *uter*, *αἶγα μὲν αἰγὸς ὁποτέρα καλλίων τάχ᾽ ἂν δικάσαιμι* XX, 8. de hac attractione cf. Buttm. §. 138, I. 6.

ὅπου, partic. relat. compos. de formis ὅπου et οὗ v. ὅτε), *ubi*. XIV, 2. *cum, quandoquidem*, *ὅπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ* XVIII, 1. *ὅπου γε καὶ*, *cum etiam*, *da ja sogar*. XXIII, 1. quo sensu etiam Latinis dicitur *ubi*, v. Horat. Od. II, 13. v. 33. Cf. de hac partic. Vig. p. 4[illegible]0.

ὅπως, (part. relat. compos. cf. Buttm. §. 72. b. 4. Matth. §. 611. et v. ὡς) *ut*, *uti*, *quomodo*, *Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδηλον* XX, 15. VI, 2. XVI, 1. XXV, 2. Inseritur mediae orationi: *οὐκ οἶδ᾽ ὅπως*, *nescio quo pacto*. VII, 3. XI, 1. XX, 15. *οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο* XVII, 1. *οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἄν τις — μεταγάγοι* XX, 8. v. *ἄν* c. optat. Quae inde fit particula finalis: *quo*, *ut*, construitur c. conjunct. et optat. *φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῇς* etc. IV, 1. *ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς* XX, 10. c. indic. fut. *ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον ὅπως ἐρασθήσεται* XX, 15. *ὅπως μὴ* c. conjunct. est gnaviter aliquid vetantis et suspensum cogitatur ab intellecto *ὅρα*, *cave*: *ἄπιθι οὖν — καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε* XX, 2. cf. de usu partic. Vig. p. 432. sqq. et Herm. p. 791. et 850. sq.

Matth. §. 620. et 518. sqq. Buttm. §. 126, 2. 3. 4. et §. 137. p. 431.

ὁρᾶν, (irr.) *videre*, *cernere*, ὁρᾶν δριμύ, *acri*, *torvo vultu esse* XIX, 1. v. δριμύς. *videre*, *animadvertere*, ὡς ὁρᾷς XX, 12. Ὁρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ etc. *viden?* XX, 4. τί IV, 1. V, 5. bis VII, 1, 2. XVI, 1. XX, 5. bis. 7. 15. c. particip. ὅταν ὁρῶσιν ἱδρῶτι ῥεόμενον εἰς τὴν κάμινον ἐπικεκυφότα etc. XV, 1. XX, 5. 13. XII, 1. γενναῖον ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτόν, sc. ὄντα XV, 3. XX, 8. ὁρᾶσθαι, *spectari*, *versari*, inter deos XVI, 1. seq. relativo: ὁρῶν οἷα οἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι XVIII, 2. ὡς XVIII, 1. *videre*, *intelligere*, οὐχ ὁρῶ καθότι etc. XVI, 1. *videre*, *considerare*, *reputare*, ὅρα οἷα ποιεῖς, lenis reprehensionis formula XII, 1. ὅρα, *vide*, *cura*, *siehe zu*, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα VI, 2. μὴ κακόν τι ποιήσωμεν, *vide*, *cave*, *ne* etc. VIII, 1.

ὄργανον, τό, *organum*, *instrumentum musicum*. VII, 4.

ὀργίζεσθαι, (ὀργή, ἡ) *irasci* VIII, 1.

ὀρέγω, *extendere*, v. c. manus, τινί τι, *porrigere alicui aliquid*. IV, 5. V, 4. 5. ὀρέγεσθαί τινος, *appetere aliquid*, εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν XX, 4. cf. Matth. §. 350. Buttm. §. 119, 5. 3. de infin. τυχεῖν Matth. §. 535. Buttm. §. 127, 2.

ὄρειος, εία, ειον, etiam ος, ον, (ὄρος, τό) *montanus*, de hominum montanorum moribus: *rudis*, *incultus*, *ferox*. XVI, 1. ἀφελὴς καὶ ὄρ. XX, 1. ἄγροικος καὶ δεινῶς ὄρειος XX, 3.

ὀρεοπολεῖν, (ὄρος, τό, πολέω) *in montibus versari*, *vivere*. XX, 7.

ὀρθός, ή, όν, *rectus*, ὀρθήν (sc. ὁδόν), recta (sc. via). XXV, 2. cf. Buttm. §. 102, 3. et 109, 3. Matth. §. 257, e. et 424.

ὄρνις, ῖθος, ὁ et ἡ, (anom. cf. Buttm. §. 53. Matth. §. 80. not. 8.) *avis*. I, 1.

ὄρος, τό, *mons*. XIV, 2. XII, 1. XIX, 2. XX, 5. 13.

ὅρος, ὁ, *finis*, *terminus*. X, 1.

ὄροφος, ὁ, (ἐρέφω, tegere) *tectum*. IX, 2.

ὀρχεῖσθαι, *saltare*, ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων XVIII, 1.

ὅς, ἥ, ὅ, artic. postpositivus s. pronom. relat., (cf. Buttm. §. 66 et 113. Matth. §. 153.) *qui*, *quae*, *quod*; differt genere et numero a nomine praegresso: μειρακίῳ ἀνοήτῳ —, ὃς etc. XXV, 1. cf. Vig. p. 43. b. et Herm. p. 708. et v. ἑκάτερος. δύο γοῦν, οὓς etc. XV, 2. v. δύο. Saepenumero addere licet cogitatione pron. demonstrativum: ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαῤῥῶν ποιεῖς XII, 1. XXI, 2. I, 1. ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα XIII, 1. σὺ φῂς εἶναι, ὃς IV, 1. καὶ φιλῆσαι ὃν etc. V, 4. aut adsciscit relativum per attractionem casum, quem pron. requirit omissum: Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν pro τούτων ἃ σε δεῖ παθεῖν I, 1. ἀνθ᾽ ὧν ibid. v. ἀντί. ἐξ οὗ, *ex quo* V, 1. cf. Buttm. §. 130, 3. sq. Matth. §. 473. Herm. ad Vig. p. 874. De orationis genere elliptico: καὶ ὃ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ etc. V, 4. cf. Buttm. §. 138, IV, 5. Matth. §. 478, b. et similem articuli usum. Trahitur per appositionem ad relativum, quod pertinet ad primariam enunciationem: δύο γοῦν, οὓς μάλιστα ὑπερηγάπησα τὴν Δάφνην καὶ τ. Ὑ. XV, 2. cf. Matth. §. 474, a. Buttm. §. 130, 2. v. οἷος. Locum habet relat. in interrogatione obliqua: οἶσθα, ὅ μοι δοκεῖ VI, 4. Saepe subjungitur relativo ratio antegressae sententiae: σκόπει εἰ μικρά (sc. ἠδίκησας), ὃς etc. II, 1. XI, 1.

XII, 1. XXII, 1. XXIV, 1. οὐδ᾽ ἐκεῖνα εὖ ποιεῖς, ὃς κάτει V, 2. ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὃς μὲν — εἰμί, σὺ δὲ XIII, 1. cf. Buttm. §. 130, 1. de persona verbi, quam exigit relativum, cf. Matth. §. 475, b. ὃς ἄν, *si quis, quicunque*, seq. conjunct. XVIII, 2. v. ἄν. ὅς γε, *qui* (in quo latet ratio) *quidem*, ὅς γε καὶ VI, 3. XVII, 2. cf. ὅπου. οἵ γε οὐδέ XXVI, 2. cf Matth. §. 483.

ὅσος, η, ον, pron. relat. (cf. Buttm. §. 72, b. Matth. §. 261. not.) *quantus*, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς τὸ ὄνομα XXII, 3. ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ πλέεις V, 2. ὅσον ἐπί τινι, *quantum ad rem* VII, 1. v. ibi not. et Vig. p. 127 et 617, a. διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἴποις ἂν ὅσῳ καὶ, *tanto magis, quod.* VI, 1. cf. Matth. §. 455. not. 6. Herm. ad Vig. p. 885. τἄλλα ὅσα IX, 2. XXI, 1. v. ibi not. et Vig. p. 125. cf. etiam ὁπόσος.

ὅςπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui quidem, welcher nämlich, gerade*, πρόςωπόν τι φοβερὸν —, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια XIX, 1. VI, 1. VIII, 1. X, 2. XX, 15. XXVI, 2. v. περ.

ὅςτις, ἥτις, ὅ, τι, (cf. Buttm. §. 70, 3. de accentu §. 13, 3. not. et not. 4. Matth. §. 153. et §. 611. de acc. §. 31. not. 2.) *quisquis, quicunque*, (cf. de usu pron. Vig. p. 26. sq. et Herm. p. 710. Matth. §. 483.) Εἰπὲ πρότερον ὅντινα μισθὸν ἀποτίσεις I, 2. Ἢν εἴπω ἐφ᾽ ὅ,τι βαδίζεις νῦν I, 2. XX, 1. XXII, 3. XXIV, 2. ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ,τι χρήσαιτο αὐτοῖς XXV, 1. cf. de hoc accus. pron. Buttm. §. 118, 7. Matth. §. 419, b. et §. 421. not. 1. οὐκ οἶδα πρὸς ὅ,τι καὶ ἀποβλέψω XX, 11. v. καί. de constr. cf. Buttm. §. 126, 2. Matth. §. 527. ὅςτις ἂν seq. conjunct. δεχόμεθα καὶ τοῦτον, ὅςτις ἂν ᾖ, τὸν Πάριν XX, 2. VI, 5. XII, 1. v. ἄν. οὐδὲν ὅ,τι οὐ XXV, 1. οὐδεμίαν ἥντινα II, 1. v. οὐδείς.

ὀστέον, contr. ὀστοῦν, τό, *os*. I, 1.

ὅταν, (ὅτε ἄν, cf. §. 72. b. 4. et ὅτε) *si quando, quoties*, c. conjunct. XI, 2. XV, 1. XVI, 1. XIX, 1. cf. Vig. p. 436. et Herm. p. 792. Buttm. §. 126. p. 396. Matth. §. 624 et 521.

ὅτε, (cf. Buttm. §. 72 b. 4. §. 103, 4. et not. 7. Matth. §. 261.) *quando, cum*, c. indicat. ὅτε δὲ καὶ ἔκτενε VI, 2. XIII, 2. XXII, 2. *quandocunque*, c. optat. V, 5. de constr. cf. Vig. p. 436. sq. et Herm. p. 909. Matth. §. 624. Buttm. §. 126. not. 6.

ὅτι, 1) conjunctio, locum habet post ea verba, quae apud Latinos sibi deposcunt accusativum c. infin. ἠγνόει μὲν ὅτι φονεύσει —, οὐ προεμαντεύετο δέ, ὡς φεύξεται XVI, 1. II, 2. VIII, 2. XIII, 2. XVI, 2. XX, 4. 10. XXI, 1. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι etc. XXIV, 1. (cf. Matth. §. 432, 5. v. artic.) cf. de indicat. Herm. ad Vig. p. 901. et 904. Matth. §. 507. et 529, 3. ὅτι μὴ XX, 8. 10. 15. μηδὲ XXIV, 1. οὐδὲ XVI, 2. v. οὐδέ. Praefigitur propriis alicuius verbis in recta oratione citatis: λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι σὲ ὦ Πάρι etc. XX, 1. cf. Matth. §. 624, 1. c. Buttm. §. 136. p. 431. Vig. p. 101. a. 2) particula causalis: *quod, eo quod, quia*, ἄχθομαι, ὅτι μὴ — δύναμαι XX, 8. 15. XVI, 1. Τί γελᾷς —; Ὅτι γελοιότατα εἶδον XVII, 1. XIV, 1. XV, 3. XIX, 1. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σὺ —, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; XIII, 1. cf. Matth. ibid. Buttm. ibid. p. 132.

οὐ, οὐκ, οὐχ, (cf. Buttm. §. 29, 5.) *non*; de discrimine inter οὐ et μή v. μή „Hinc fit, ut οὐ absolute dicatur, nec pendeat ex alio vel addito vel intellecto verbo." Herm. ad Vig. p. 804. οὐ γὰρ φέρουσιν — τὴν σὴν πρόσοψιν II, 2. οὐκ οἶδα VII, 3. οὐκ ἂν δεξαίμην II, 2. etc. ἐκεῖνό μοι εἰπέ, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ XV, 2. XX, 8. c. particip. οἱ δὲ πιστεύσουσιν οὐκ εἰδότες etc. VI, 5. ὡς ᾔσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ etc. XXV, 2. VIII, 2. cf Matth. §. 608, 5. d. Buttm. §. 135, 2. f. Duae negationes affirmant: οὐκ ἀμισθί I, 2. οὐκ ἀνάξια XVIII, 1. XXI, 2. bis. οὐκ ἀγνοήσεις I, 2. οὐδεὶς ὅςτις οὐ XXV, 1. de qua formula cf. Buttm. §. 135, not. 8. et v. ὅςτις. Rei in universum per οὐ negatae subjungitur negatio singularum ejus partium per οὔτε–οὔτε: οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα XXI, 2. cf. Buttm. §. 135, 6. Matth. §. 609. In interrogatione affirmanda: Ἄνθρωπε οὐκ ἀετὸς ἄρτι ἦσθα —; IV, 1. etc. οὐ γάρ; cf. de hac formula Vig. p. 461. — οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ VI, 3. VII, 4. XVIII, 1. XXI, 1. οὐ —, ἀλλὰ καὶ, *non —, sed etiam, adeo* XII, 1. Respondent sibi οὐ — οὐδὲ, v. οὐδέ. κοὐκ, contr. ex καὶ οὐκ, v. καί. Notatur accentu aut in fine orationis: Πῶς γὰρ οὔ; I, 2. aut in responsione rem simpliciter per οὔ negante: Π. Μῶν τῇ Ἥρα σύνεστιν; Ε. Οὔκ, ἀλλ' etc. *non, nein* IX, 1. bis. IV, 4. bis. V, 4. XIV, 1. cf. Buttm. §. 9, 4. Matth. §. 26.

οὗ, genit. relat. ὅς, ἥ, ὅ, adverbii loco positus: *ubi*. XX, 5. cf. Buttm. §. 103, 4. et not. 7. et §. 72, b. 4. Matth. §. 486, 1. et §. 261.

οὗ, οἷ, ἕ, pronom. reflexiv. *sui, sibi, se*, (enclit. cf. Buttm. §. 1. 13, 2. Matth. §. 31, 5.) δεῖται δέ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα X, 1. cf. Buttm. §. 67, 2. et §. 114, 3. Matth. §. 147.

οὐδαμῶς, adv. (οὐδαμός, ή, όν, ex οὐδὲ ἀμός i. q. οὐδείς, cf. Buttm. §. 103. not. 6.) *nequaquam, neutiquam*, absolute positum in responsione: Π. Ἔστιν ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διί; Ε. Οὐδαμῶς ὦ Πόσειδον. X, 1. IV, 2. X, 1. XXII, 3. VI, 4. XIV, 1. XXVI, 2.

οὐδέ, (οὐ–δέ) *neque*, v. μηδέ, a quo nihil discrepat usu nisi vi negationis: οὐ γὰρ οἶνος ταῦτα οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ XVIII, 2. I, 2. IV, 2. VIII, 1. IX, 1. XVI, 2. in quo l. altera negatio, etsi verbo non significata, continetur praegressa enunciatione. οὐ — οὐδὲ — οὐδὲ IV, 1. V, 5. X, 2. οὐδὲν (absolute pos.) — οὐδὲ XX, 4. οὐδεὶς — οὐδὲ II, 1. X, 1. 2. XX, 4. οὐκέτι — οὐδὲ–οὐδὲ IV, 1. *ne-quidem*, Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν I, 1. οὐδὲ διψῶν etc. V, 2. 4. XIX, 2. XXV, 1. XXVI, 2. Οὐδ' ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς οὐδὲ (neque) πρέποντα σεαυτῷ V, 2. Οὐδ' (neque) ἡμεῖς — δεδίαμεν, οὐδ' ἂν etc. (ne tum quidem, si) XX, 2. ἀλλ' οὐδὲ non praegressa negatione XIII, 2. IX, 1. v. not. g. ad III. ὅτι οὐ: ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας ἐμαιοῦτο XVI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 805. sq. Matth. §. 608, 3.

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, (οὐδὲ εἷς, v. μηδείς) *nullus*, οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. ἀνδρῶδες οὐδὲν XIII, 1. XX, 4. 7. οὐδὲν τοιοῦτον XXVI, 1. XVIII, 2. c. genit. οὐδένα τῶν ξυμποτῶν XVIII, 2. VII, 2. cf. Buttm. §. 119, 4. a. Matth. §. 320, 3. οὐδὲν τοῦτο φῄς, nihil hoc dicis, nullam vim habet, quod dicis. Sine substantivo: οὐδεμία II, 1. οὐδέν, *nihil* VIII, 2. XVIII, 2. XXII, 3. XX, 13. κατ' οὐδὲν ἐλάττων XX, 13. οὐδέν ἐστιν ὃ μή, *nihil non* II, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ XXV, 1. οὐδεμίαν ἥντινα II, 1. cf.

Buttm. §. 135. not. 8. Herm. ad Vig. p. 709. Matth. §. 306. accus. neutr. absol. loco adverbii, quemadmodum Lat. *nihil*: οὐδὲν μέμφομαί σοι τὸ — λαλεῖν XX, 4. 12. v. μηδείς. De ingeminata negatione in d. XVIII, 2. οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν v. μή.

οὐδέποτε, (οὐδέ ποτε, cf. Buttm. §. 103. not. 6. et 136, p. 437.) *nunquam*. VI, 3.

οὐδέπω, (οὐδέ πω, cf. Buttm. §. 103. not. 6. et 136. p. 437. Matth. §. 261. b.) *necdum*, *nondum*. XVII, 2.

οὐκέτι, (οὐκ ἔτι) *non amplius*. IV, 3. 4. V, 3. ὅπως εἰδῇς οὐκέτι ἔχοντα IV, 1. v. οὐ. Οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν ἀλλὰ δάμαλις. III.

οὔκουν, in enunciationibus positivis i. q. οὐκ οὖν, *non ergo*, *non sane*. XIII, 1. in interrogatione: *nonne ergo*, *nonne*.

οὐκοῦν, *ergo*, *igitur*: Οὐκοῦν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα —. I, 1. IV, 2. VI, 5. XX, 16. Οὐκοῦν μηδὲ ἐρᾶν θέλε II, 2. οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὤν; IX, 1. 2. XIV, 1. XVII, 2. de utroque voc. cf. Herm. ad Vig. p. 794. sqq. Buttm. §. 136. p. 437. Matth. §. 26, 1. not.

οὖν, particula conclusiva et confirmativa: *igitur*, *ergo*, cum res ita se habeat, *sane*, πῶς οὖν — ἐξερρύηκε IV, 1. III. V, 2. VI, 3. IX, 2. X, 1. XX, 2. XI, 2. 7. 8. 10. 11. XXII, 2. 3. τί οὖν; VII, 2. XVII, 2. XX, 4. δ' οὖν, *jam vero*, *at sane*, *profecto*: τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ; I, 2. ταῦτα δ' οὖν οὐκ ἐγένετο X, 2. V, 4. VIII, 1. 2. IX, 2. XX, 3. XXI, 2. γοῦν, vide h. v. μὲν οὖν, v. μέν. μῶν οὖν, v. μῶν. cf. Matth. §. 625.

οὔποτε, (v. οὐδέποτε) *nunquam*. XX, 12.

οὐρά, ἡ, *cauda*. XXII, 1.

οὐράνιος, ία, ιον, Att. etiam ος, ον, *coelestis*, *divinus*. VI, 3.

οὐρανός, ὁ, *coelum*. XII, 1. *sedes deorum* IV, 4. X, 2. ἐν τῷ οὐρανῷ VII, 4. ἐν οὐρανῷ XXIV, 1. 2. ἐκ τ. οὐρ. XIII, 2. XXI, 1. exornatum a Vulcano XVI, 1. v. Ἥφαιστος. cf. Ovid. Metam. II. ab init.

οὖς, ὠτός, τό, (Buttm. §. 53 et 38. not. 4. Matth. §. 75. not. 3.) *auris*. VI, 2.

οὔτε-οὔτε, *neque-neque*, non nisi vi negationis diversum a μήτε, quod v. — IV, 1. VI. 5. XIII, 2. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε — οὔτε — XXI, 2. v. οὐ.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο, (cf. Buttm. §. 71. Matth. §. 150.) pron. demonstr. *hic*, refertur ad rem praesentem, Παραπρεσβεύεις — ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος XX, 4. ter. 2. 8. ter. XXVI, 1. ter. τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος. VIII, 2. τὸ μειράκιον τοῦτο V, 1. 2. 4. 5. oppos. pron. ἐκεῖνος XXVI, 1. simul cum loci demonstratione pro adv. loci: ἡ κόρυς αὕτη ἀφῄρηται XX, 10. ὁ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι IV, 1. XX, 13. cf. Matth. §. 471. Buttm. §. 114, 1. οὗτος pro sec. pers. pron. pers. cum indignatione et contemtu quodam. IV, 4. ὦ οὗτος, *heus tu*. XX, 4. 9. cf. Matth. §. 467, 11. et 312, 1. Buttm. §. 71. not. 3. Vig. p. 448. — ad rem in proxima enunciatione antegressam oppos. pron. ἐκεῖνος, quod pertinet ad rem remotiorem: ταῦτα κἀκεῖνα XXIV, 2. πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν ἢ ἡ Χάρις ταύτην; XV, 2. VI, 3. IX, 2. X, 1. XVIII, 1. XX, 3. 15. ταῦτα τὰ τέκνα XVI, 1. XX, 5. οὗτος ὁ χωλὸς XVI, 1. XVIII, 1. τῆς ὁμιλίας ταύτης X, 1. XV, 3. XVIII, 1. XXIV, 1. saepe de eo, quod tanquam male notum

notamus, veluti τοῦ χαλκέως τούτου XV, 3. et sic saepius. Παιδεράστῶν οὗτοι λόγοι V, 3. de artic. juncto cum pronomine v. artic. — in gen. ad sententiam vel notionem, quae continetur antecedentibus: τὸ ἐπὶ τούτῳ I, 2. ἐπὶ τούτῳ XVII, 2. τούτου ἕνεκα XX, 15. XXIII, 2. διὰ τοῦτο IV, 5. V, 2. XVI, 2. XXII, 2. et addito, quod vim ejus intendit, pron. αὐτό, *hoc*, *id ipsum*. IV, 5. XX, 15. VIII, 1 οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο etc. I, 1. II, 2. III. IV, 4. VIII, 2. X, 1. XIII, 2. XV, 1. XX, 3. 4. 9. XXVI, 2. — οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε (sc. τὸ ἐρᾶν, quod latet in v. τοῦ ἔρωτος) VI, 5. τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε (cf. Vig. p. 178. a. et v. καλεῖν) XXI, 3. ἔνθα —, τούτου XX, 8. plur. καὶ ταῦτα, v. καί et cf. Buttm. §. 137. p. 442. Matth. §. 46-, 13. διὰ ταῦτα XX, 1. διότι —, διὰ ταῦτα II, 1. ἐπὶ τούτοις I, 2. II, 2. XX, 16. τὰ μετὰ ταῦτα XI, 2. — τίνος δ' οὖν ἕνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς; XX, 3. V, 4. VI, 2. 3. X, 1. 2. XII, 1. XIII, 1. XVIII, 1-2. XX, 2. 3. 15. bis. XXI, 2. XXIII, 2. XXIV, 2. XXV, 3. — ad rem in eadem enunciatione antegressam: καθειμένος βοστρύχους τῇ μίτρᾳ τούτους ἀνειλημμένος II, 2. de participio, quod alterum accuratius definit, cf. Matth. §. 5:7, 5. — aut ad proxime sequentia: τοῦτο — τὸ infin. XX, 3. 15, et τοῦτο — infin. I, 2. XX, 8. VIII, 1. v. ἐκεῖνος. διὰ τοῦτο, ὡς IV, 4. ὅσῳ καὶ VI, 1. τί ταῦτα — φασὶ ποιεῖν σε; ὁπόταν etc. XI, 1. — In unum conflantur duae enunciationes: οὐδὲν τοῦτο φῄς, h. e. οὐδέν ἐστι τοῦτο, ὃ φῄς VI, 5. XVIII, 2. IX, 1. X, 1. XX, 7. τί ταῦτα — φασὶ ποιεῖν σε; XI, 1, v. τίς et cf. Matth. §. 470. praeterea §. 266. not. et 267 — Elliptice dicitur οὗτος: Τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ —; sc. ἐποίησε VII, 2. Οὐδὲ τοῦτο, sc. ἐστὶν IX, 1. v. not

οὑτοσί, αὑτηΐ, τουτί, (cf. Buttm. §. 7-, 2. Matth. §. 150. not. 3.) *hicce*: οὑτοσὶ ὁ Ἔρως IV, 3. V, 2. 3. XIII, 1. XX, 6. 13. 16. Γανυμήδους τουτουῒ ξυγγενής XX, 1. de omisso in nomine prop. articulo cf. Reisig. Conjectann. in Aristoph. p. 184. τουτὶ δὲ ὁ οὐρανός ἐστι IV, 4. (de qua jungendi ratione cf. Vig. p. 178. sq.) Τουτὶ μὲν ἔγνως I, 2. pro adverbio loci: ὁ διαιτητὴς οὑτοσὶ πλησίον XX, 6. cf. οὗτος.

οὕτως, οὕτω, (cf. Matth. §. 41, 1. Buttm. §. 2-, 4.) *hoc modo*, *ita*, οὕτω ποιῶμεν XX, 11. VIII, 2. XX, 5. 8. VI, 4. XI, 2. XXVI, 2. bis. *ita*, hac conditione, πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις XX, 8. *tam*, *adeo*, οὕτω — ὥστε XVI, 2. XX, 14. II, 1. XV, 2. XXII, 3. ὡς XIV, 1. — V, 3. καθάπερ VII, 2. εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος XVIII, 1. non respondente partic. relativa VI, 3. X, 2. XVI, 1. XX, 7. XXIII, 2. — V; 2.

οὑτωσί, (v. οὑτοσί) *hoc modo*, *ita*, κατὰ τὸν ἐμὸν οὑτωσὶ δάκτυλον, secundum digitum meum ita porrectum XX, 5. v. artic.

οὐχί, (cf. Matth. §. 261, d. Buttm. §. 104. a. 3.) fortius quam οὐ: Τί οὖν οὐχὶ καὶ σὺ — ἐπιδεικνύεις XX, 10. Οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ μόνον σέ XXI, 2. cf. ibi not. f. μὴ οὐχί, v. μή.

ὀφθαλμός, ὁ, (ὀφθῆναι, ὁρᾶν, irr.) *oculus*, I, 1. VI, 2. XX, 9.

ὀφθῆναι, XVI, 2. v. ὁρᾶν.

ὀφλισκάνειν, (irr.) *debere*, in re judiciali: δίκην, δίαιταν etc. ὀφλ., damnatum esse poenae lege constitutae a judicibus, arbitris cf. Vig. p. 272. sq. unde hoc translatum est: γέλωτα ὀφλισκά-

νειν τινὶ s. παρά τινι, *risum alicui debere* h. e. *risui* (quem quis quasi debitum sibi deposcit) *esse alicui* XXII, 2. quem Graecismum imitatur Horatius Od. I, 14. v. 15. 16. „Tu, nisi ventis Debes ludibrium, cave."

ὄψεσθαι, fut. v. ὁρᾶν, irr. (*videre, conspicere*) IV, 2. VII, 2. XX, 15. c. particip. XVI, 2. (*videre, cognoscere*) ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον, ὅ,τι πράττει ἡ παῖς XXIV, 2. II, 2. de forma ὄψει v. οἴεσθαι.

ὄψις, εως, ἡ, (ὄψεσθαι) *visus, vultus, oculi.* XX, 8. αἱ ὄψεις XX, 11. *facies*, Ποία δέ τις τὴν ὄψιν XX, 14. XXIII, 1.

Π.

πάγκαλος, ον, (πᾶς, καλός. cf. Buttm. §. 105, 2. et §. 24, 1. 2. Matth. §. 37, I, 3.) *prorsus pulcher, perpulcher.* XXIII, 1.

παθεῖν, v. πάσχειν.

πάθος, τό, (πάσχω, irr.) *affectus, dolor, luctus.* XXV, 3.

παίγνιον, τό, (παίζω) *lusus, id quo luditur,* de *crepundiis* puerorum VII, 4.

παιδεραστεῖν, i. q. παιδεραστὴν εἶναι, *puerorum amore frui.* XII, 1.

παιδεραστής, οῦ, ὁ, (ἐραστής, ὁ, ἐρᾶν) *puerorum amator, paedico, paedicator.* V, 3.

παιδιά, ἡ, (παίζω) *lusus, ludibrium.* XVIII, 1. καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε VI, 3.

παιδικός, ή, όν, *puerilis, ad puerorum amorem pertinens*; τὰ παιδικά, *puer amatus, amasius,* semper de uno puero V, 3. sic apud Lat. *amor* pro eo, qui amatur.

παιδίον, τό, (demin. v. παῖς.) *puerulus.* II, 1.

παιδοποιεῖν, (cf. Buttm. §. 105, 2.) *liberos procreare, gignere*; τοιαῦτα XXII, 1. quamvis jam lateat in verbo accusativi notio, sicuti in v. παιδαγωγεῖν τινα.

παιδοτρίβης, ου, ὁ, (τρίβω, terere, exercere, cf. Buttm. §. 104. c. 8, d.) qui exercet juventutem arte palaestrica, *palaestrae magister*, Ἑρμῆς XXVI, 2.

παίειν, (irr. cf. Matth. §. 181. not. 4.) *ferire, percutere, caedere,* XVIII, 2. ὑπό τινος παίεσθαι, *vapulare ab aliquo.* XIII, 2.

παίζειν, (irr. de fut. et aor. [ἔπαιξα VI, 4.] cf. Buttm. §. 86, 3. et §. 100. not. 8. Matth. §. 177. not. 1. et §. 184.) *ludere.* IV, 3. de lusibus amatoriis VI, 4. v. εἰ.

Παιήων, ονος, ὁ, ion. i. q. *Παιών, Paeon,* ap. Homerum medicus deorum XIII, 2.

παῖς, ὁ, (de accentu cf. Matth. §. 28. d. et §. 75. not. 3. Buttm. §. 38. not. 4.) *puer.* IV, 3. V, 2. 5. VII, 3. XIV, 2. XX, 6. bis. XXV, 2. *filius.* XX, 1. XXII, 2. ἡ παῖς, *puella*, οὐκ ἔτι παῖς ἐκείνη ἐστὶν III. XXII, 2. XXIV, 2. *filia.* III. οἱ παῖδες, *liberi.* XVI, 1. XX, 15. de crebra hujus nominis omissione v. artic.

πάλαι, *olim, antehac*, πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα V, 5. *dudum, pridem*, Ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσα etc. XX, 13. VII, 4.

παλαίειν, (πάλη, ἡ, lucta) *luctari.* XXVI, 2.

παλαιστικός, ή, όν, quod ad luctatorem (παλαιστής, ὁ, παλαίω; παλαιστρικός a παλαίστρα, ἡ, cf. Lobeck. ad Phryn. p. 242.) pertinet, *luctae, artis palaestricae studiosus, ei deditus*, γυμνὰς τὰ πολλὰ καὶ παλαιστική, Helena XX, 14. translato ad antiquiorem aetatem more recentiori, quo solebant virgines Laconicae corporis artibus exerceri.

παλαίστρα, ἡ, *palaestra.* Palaestrae ludi erant publici, in quibus luctatores instituebantur; praefectus iis artique luctandi Mercurius erat. XXIV, 1. adde XXVI, 2.

πάλιν, adv. *retrorsum*; *rursum*, *iterum.* IV, 4. XX, 16. cf. Vig. p. 440.

πάλλειν, *vibrare*, *quatere*, τὸ δόρυ VIII, 2.

Πάν, ανός, ὁ, *Pan*, filius Mercurii et Penelopes XXII, 1. 2. (alii ad alios referunt ejus originem), deus pecorum, pastorum (Itaque solum eum agnoscit deum Ganymedes IV, 1. 2.), silvarum et agrorum, cultus maxime in Arcadia, cujus florentissima erat res pecuaria. Tribuitur ei forma hirco similis et hircina petulantia. Versari se dicit cum Pitye et Echo, nymphis Oreadibus, atque Bacchi esse comitem chorique ducem Baccharum, Atheniensium autem in pugna Marathonia socium tam fortiter dimicasse, ut ipsi spelunca sub acropoli sita consecrata sit. Praeterea perhibetur inventor esse syringis. Cf. d. XXII., de syringe Ovid. Metam. I, 689. sq.

πανουργία, ἡ, (πανοῦργος) *vafritia*, *calliditas.* VII, 1.

πανοῦργος, ὀν, (πᾶν, ἔργον, cf. Buttm. §. 105. not. 1. et 106. not. 4.) proprie ad quaeque perficienda aptus, idoneus; *vafer*, *callidus.* II, 1.

πανταχόθι, (πᾶς, cf. Buttm. §. 103. not. 5. Matth. §. 258.) *ubique*, c. genit. IX, 1. cf. Buttm. §. 119, 4. b. Matth. §. 324.

παντελῶς, adv. (παντελής, ές, τέλος, τό, omni ex parte perfectus) *omnino*, *prorsus.* XX, 3.

πάντῃ, adv. (πᾶς, cf. Buttm. §. 103. not. 5. 7. 8. Matth. §. 259.) *quaqua*, *quoquoversus.* XX, 11.

παντοῖος, οία, οῖον, (πᾶς) *varius*, *multimodus*, *multiformis*; παντοῖός εἰμι, omnem, quasi Proteus aliquis, induo formam h. e. nihil intentatum relinquo, ut me expediam ex aliquo periculo, aliqua molestia. XXI, 2.

πάντως, adv. (πᾶς) *prorsus.* XX, 1. *omnino*, *profecto*, πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοάς τι περὶ αὐτῆς XX, 13.

πάνυ, adv. (πᾶς) *admodum*, *perquam*, *valde*, ἐμελῴδει πάνυ γλαφυρὸν VII, 4. I, 2. XI, 2. XXII, 3. καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται VIII, 2. πάνυ ἥσθήσῃ XXII, 3. bis. Σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὗτός γε δεσπότης ἐστὶ VI, 3.

παρά, praepos. habet proximae viciniae notionem. Itaque 1) c. genit. motum denotat ex proximo rei loco, apud prosaicos scriptores fere de persona (cf. Vig. p. 580.): ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρός XXIV, 2. X, 1. 2. τὴν κύλικα οὐκ ἂν ἄλλως λάβοις παρ᾽ αὐτοῦ V, 2. (ἀπ᾽ ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων λαμβάνειν — τὴν κύλικα V, 4.) V, 5. δέχεσθαι V, 5. πίνειν παρ᾽ αὐτοῦ V, 5. de iis, quae ab aliquo proficiscuntur tanquam auctore: δεῖ — διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ᾽ αὐτοῦ XXIV, 1. ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ᾽ αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι IV, 2. αἰτῆσαι παρὰ Διὸς etc. IX, 2. 2) c. dat. quietem in proximo rei loco, *apud:* παρὰ θεοῖς — ὢν XXVI, 2. XII, 1. ὑποδεξάμενός με καὶ ξενίσας παρ᾽ αὐτῷ XXIII, 2. γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ XXII, 2. 3) c. accus. de persona, *ad:* παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπέ με IV, 5. I, 2. IX, 2.

X, 2. XX, 1. bis. 16. *secundum*, *juxta*, *an*, *neben etwas hin*, *längs hin*: σκόπει — μὴ πρὸς ἄκρῳ τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν XX, 5. — παρὰ πολύ, *prae ceteris*, *longe*, *multo* V, 4. — παρ' ἡμέραν, alternis diebus XXIV, 2. cf. de universo praepos usu Vig. p. 643. sqq. Herm. p. 861. sq. Matth. §. 588. Buttm. §. 134. not. 3. de usu in compositis Vig. p. 650. b. sqq. Buttm. ibid. not. 10.

παραβαίνειν, (βαίνω, irr.) *praetergredi*, translate: *legem*, *officium migrare*, τὶ, *delinquere aliquid*. X, 1.

παραβάλλειν, (βάλλω, irr.) *objicere*, *projicere*, τινὰ τοῖς λέουσι XII, 1.

παραγγέλλειν, (ἀγγέλλω, v. not. z. X, 1. et Buttm. §. 90. not. 8.) τινί τι, *annuntiare alicui aliquid*, καινὰ ταῦτα καὶ ἀλλόκοτα ἥκεις παραγγέλλων X, 1. v. not. y. et οὗτος.

παραδιδόναι, (δίδωμι) τινί τι, *tradere alicui aliquid*, jungitur. ut rei traditae finis significetur, aut particip. fut.: τούτῳ σοι παραδώσω ἡγεμόνι τῆς ὁδοῦ γενησομένῳ XX, 15. cf. Matth. §. 566 6. Buttm. §. 131, 3. Vig. p. 343. b. aut infin. παρέδωκα (αὐτὸ ταῖς Νύμφαις ἀνατρέφειν IX, 2. v. διδόναι. aut accus. παραδιδόναι τινά τινι γυναῖκα XX, 16. v. artic.

παράδοξος, ον, quod praeter opinionem, exspectationem (παρὰ δόξαν) est, *mirus*, *incredibilis*. IX, 2. *novus*, *insolitus*. XX, .

παραθείς, v. παρατιθέναι.

παρακατακλίνειν, (κατὰ-κλίνειν, cf. Buttm. §. 90, 9. et not. 4.) τί τινι, *reclinare*, *deponere aliquid juxta aliquem*, παρακατακλίνωμεν VI, 4. cf. Herm. ad Vig. p. 743. Matth. §. 515, 1. Buttm. §. 126. not. 7.

παραλαμβάνειν, (λαμβάνω, irr.) *assumere*, *adhibere*, καὶ τὸν Πόθον καὶ Ὑμέναιον ἔτι πρὸς τούτοις παραλήψομαι XX, 16. XII, 1. *excipere*, ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται sc. ἡ ὄψις XX, 8 v. not.

παραλλάττειν, (ἀλλάττω) *alternare*, *mutare*; intrans. *differre*, *discrepare*; part. perf. pass. παρηλλαγμένος, *diversus*, *insolitus*, *novus*, ξένον δὲ ἢ παρηλλαγμένον οὐδέν X, 2.

παραμένειν, (μένω, irr.) τινί, *manere*, *perstare in re*, de vultu rei inhaerescente XX, 8.

παρανομεῖν, (παράνομος, ον, νόμος, ὁ) *contra leges agere*, *migrare leges*; *committere aliquid contra legem*, ἤν τι ὅμοιον παρανομήσῃς XXV, 3.

παραπρεσβεύειν, (πρεσβεύω, πρέσβυς, ὁ) *facere contra officium legati*, *perfidiose administrare legationem*. XX, 4.

παραπτῆναι, v. παρίπτασθαι.

παρασκευάζειν, (σκευάζω) τί, *praeparare*, *parare aliquid*: παρασκευάζεσθαι seq. inf., *parare se*, παρεσκευάσθαι, *paratum esse* XXIII, 1.

παρασχεῖν, v. παρέχειν.

παρατιθέναι, (τίθημι) τινί τι, *apponere alicui aliquid*, παραθείς I, 1. τὴν ἀμβροσίαν XXIV, 1.

παρατρέχειν, (τρέχω, irr.) *praetercurrere*, *praeterire*, *negligere*. XX, 13.

παρεῖναι, (εἰμί) *adesse*, *praesentem esse*. XX, 10. 12. 16. τὸ παρὸν XX, 8. v. artic. ἐν τῷ παρόντι, *in praesenti*, *in praesentia* IX, 1.

παρέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *adire*, *advenire*, ὁ μὲν Ἔρως ὅλος παρελθὼν ἐς αὐτήν XX, 15.

παρεστάναι, v. παριστάναι.

παρέχειν, (ἔχω, irr.) τινί τι, *praebere* (contr. ex praehibere), *alicui aliquid*, potum IV, 3. παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἔκδοτον XX, 13. v. ἔκδοτος. παρέχειν ἑαυτὸν καταγοητεύεσθαι, *se decipiendum praebere* XVI, 1. v. παραδιδόναι.

παρῄειν, v. παριέναι.

Παρθένιον, τό, (ὄρος) *Parthenius*, mons Arcadiae. XXII, 3.

παρθένος, ἡ, *virgo*. XXIII, 1. VIII, 2. bis. XVI, 2. XX, 2.

παριέναι, (εἶμι, irr.) *praeterire*, *adire*, τὴν πόλιν XXIII, 2.

παρίπτασθαι, (ἵπταμαι, irr.) *praetervolare*, παρέπτην XIX, 1.

Πάρις, ιδος, ὁ, *Paris*, filius Priami; infans a patre in monte Ida expositus cum a pastore quodam regio sublatus esset et inter pastores educaretur, brevi ita prudentia et litium componendarum calliditate eminuit, ut ei ipsum trium dearum de pulchritudine certaminis arbitrium a Jove committeretur, quam rem uberius expositam vide in d. XX. Recentiores Homero poetae jam ante Helenam Oenonen quandam ei nuptam fuisse tradunt. XX, 3. Appellatur ἀφελὴς καὶ ὄρειος XX, 1. καλὸς καὶ ἐρωτικὸς XX, 1. 3. 7. 13.

παριστάναι, ἵστημι) *adsistere*; in tempp. activi intrans. et med. (cf. ἱστάναι) *adsistere* (intrans.), τινί, *juxta aliquem consistere*, παρίσταμαι XIX, 2. παρέστηκά σοι, *adstiti*, *adsto tibi* XX, 12. παρεστάναι (cf. Buttm. §. 95. b. II, 3. Matth. §. 210, 3.), *praesto esse*, *adstare*, *adesse*, τῷ Διΐ, τῷ δικαστηρίῳ XXIV, 1. bis.

πάροδος, ἡ, *via praeter locum ducens*, ἐν παρόδῳ, *in transitu*, *praeteriens* XXIV, 2

παροξύνειν, (ὀξύνειν, ὀξύς, εῖα, ύ) τινά, *exacuere*, *exacerbare aliquem*, *iram alicui concitare*. V, 3.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, (de accentu cf. Buttm. §. 38. not. 4. Matth. §. 75. not. 3.) *omnis*, trahitur ad praedicatum (v. artic.): πάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης XX, 11. IV, 1. VII, 2. πάντες οἱ ἄριστοι ...ἀπήντησαν XX, 14. VI, 5. χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ VIII, 1. τά γε ἄλλα πάντα ἴσα XXVI, 1. ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα IV, 3. XVIII, 1. XX, 8. XXV, 2. πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα V, 2. XX, 15. per se positum: ἐπίσης δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή XX, 10. πάντες ἴσασιν XVI, 1. XXI, 2. XXII, 2. καθ᾽ ἕνα πάντων XVII, 2. πᾶσαι XVI, 1. οἴχεται πάντα XXV, 1. XVI, 1. XX, 13. 16. XXIV, 1. τὸ δὲ πάντων δεινότατον XXIV, 1. παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοὶ τῷ πατρὶ XVIII, 1. v. not. τὰ πάντα, *rerum universitas*, *universum*, *omnia*. X, 2. (relatum ad certa quaedam) συμπράξω τὰ πάντα XX, 16. XX, 13. cf. artic. Accus. τὸ πᾶν adverbial. ἢ τὸ πᾶν βουκόλος; an *totus*, nil nisi bubulcus? XX, 4. cf. Vig. p. 22. b. et artic. De accus. absol. πάντα in d. XXIV, 2. cf. Buttm. §. 118, 7.

πάσχειν, (irr.) *pati*, omnino de eo, quod alicui evenit, accidit, contingit, de rebus bonis non sine addito aliquo additamento, de malis simpliciter usurpatur: I, 1. bis. XVIII, 2. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πράγματος; nam quid tandem mali possis inde percipere? VI, 4. de vehementiore animi affectione: ἀφόρητα πάσχει VI, 4. De discr. formularum τί παθών (XXII, 1.) et τί μαθών cf. Herm. ad Vig. p. 759. Buttm. §. 137. p. 447.

Matth. §. 567. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; nam quid tandem facias? XX, 9.

πατήρ, ὁ, *pater*. IV, 2. etc.

πατρίς, ίδος, ἡ, (cf. Buttm. §. 58, 5.) *patria*. IV, 3.

παύειν, (cf. Buttm. §. 89. not. 1. Matth. §. 191, 1.) τινά τινος, *facere, ut aliquis cesset, desistat ab re*. cf. Buttm. §. 119, 4. Matth. §. 353. δ. παύεσθαί τινος, *desistere, abstinere ab re*. VI, 2. Παύσασθε ... ἐρίζοντες XIII, 1 2. VI, 4. XI, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 771. Matth. §. 551. Buttm. §. 131, 4. a.

πεδᾶν, (πέδη, ἡ) *compedibus vincire*, omnino *vincire*. II, 1.

πέδη, ἡ, *pedica, compes*. I, 1.

πείθειν, (cf. Buttm. §. 87. not. 9.) τινά τι cf. Matth. §. 421. not. 1. Buttm. §. 118, 5. vel seq. infin. IX, 2. *persuadere alicui aliquid*, (vel seq. infin. vel *ut*), Ἓν τοῦτο πεῖσον αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν XX, 9. πείθομαί τινι, persuadetur mihi ab aliquo, *obsequor, morem gero alicui*, πεισθῆναι IX, 2. XXV, 1. cf. Matth. §. 392. πείθομαι, seq. acc. c. infin. *persuadetur mihi, credo*, πεισθῆναι XXI, 1.

πεῖρα, ἡ, *experimentum, conatus*, aliquem tentandi, ἐπί τινα ἄγειν τὴν πεῖραν, convertere in aliquem tentandi conatum XXIII, 2.

πειρᾶν, *experiri, tentare*, act. fere: ad illicitum amorem aliquem sollicitare, etiam Lat. *tentare aliquem*. VI, 1. XXIII, 2. bis. πειρᾶσθαι. *periculum facere*, Πειρασόμεθα XX, 9. c. infin. *tentare, conari*. XVII, 1. τινός, *tentare aliquem, periculum facere alicujus*. Πειρᾷ μου VIII, 1. *tentare, experiri aliquem*, τινὸς ὀργιζομένου VIII, 1.

Πειρίθοος, ὁ, *Pirithous* VI, 3. (v. Ἰξίων), rex Lapitharum notus tum atroci illa in ipsius et Hippodamiae nuptiis commissa Centaurorum Lapitharumque pugna, tum intima quam cum Theseo junxerat amicitia, quocum inter alia Hippodamia mortua Helenam fertur rapuisse XX, 14. rursus deinde liberatam a Dioscuris.

πέλαγος, τό, *pelagus*. mare, maxime *altum*. XXVI, 2. III.

πέλεκυς, εως, ὁ, (v. πῆχυς) *securis*. VIII, 1. bis.

Πελοπίδης, ὁ, unus ex *Pelopidis*, h. e. ex iis, qui originem ducunt a Pelope, potentissimo Elidis aliarumque Peloponnesi regionum rege, Μενέλεως XX, 14.

πέμπειν, (cf. de pf. act. Buttm. §. 88. a. not. 1. Matth. §. 186, 4.) *mittere*. XXIV, 2. seq. particip. fut. IV, 5. XXIV, 2. bis. v. παραδιδόναι.

πενθεῖν, (πένθος, τό) τί, *lugere, moerere aliquid*. XIV, 1.

πένθος, τό, *luctus, moeror*. XXV, 2.

πεπονθέναι, v. πάσχειν.

πεπρᾶσθαι, v. πιπράσκειν.

πέρ, partic. enclit. (derivanda a πέρι adv. cf. Buttm. §. 104. a. not. 3. Matth. §. 594.) intendit vim vocabuli, cui annectitur, ita, ut de toto notionis, quae illi subest, ambitu te cogitare significes: *circiter, ferme, immer, immerhin*, Herm. ad Vig. p. 793. *plane, prorsus, gänzlich, völlig*, Buttm. §. 136. p. 439. Reperitur compositum cum hisce vocabulis: ὅςπερ, οἷόςπερ, ἵναπερ, ἐπειδήπερ, ὥςπερ.

πέρᾶ, adv. et praepos. c. gen. *ultra*, πέρα τοῦ μετρίου VI, 3. XVI, 1. — XXIII, 1. XVIII, 2. cf. not. ad XVI, 1. et Buttm. §. 104. a. 2.

περαίνειν, (πέρας, τό, finis) *peragere*, *perficere*, *absolvere*. XX, 9.

περί, (cf. Buttm. §. 28, 2. Matth. §. 41.) c. accus. *circa*, *circum*, περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεὶς XVII, 1. XI, 2. ἔχειν περί τι et τινα, v. ἔχειν. *in regione locum circumjacente*: *circum*. τὰ ποίμνια..., ὁπόσα περὶ τὴν Τεγέαν..., ἔχω XXII, 3. de tempore: *circiter*, *circa*, περὶ αὐτάς που μέσας τὰς νύκτας XXIII, 2. c. genit. *de*, πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκήκοας τι περὶ αὐτῆς XX, 13, VI, 4. I, 2. - Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, Recte dicunt, *quod attinet ad* cestum, *de* cesto XX, 10. cf. Matth. §. 589. Buttm. §. 134. not. 2. Vig. p. 652. sq. de vi praep. in compositis Vig. p. 656. a.

περιαιρεῖν, (αἱρέω, irr.) *undique demere*, *circumcidere*, *amputare*, τὰ πτερά XI, 1.

περιβάλλειν, (βάλλω, irr.) *circumjicere*, τινά, *amplecti aliquem* XV, 1. XX, 6. med. *circumdare*, *induere sibi aliquid*, v. c. vestem, translate: δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος, potentia non exigua *indutus*, *praeditus* XXIII, 1. v. ἀναδεῖν.

περιειληφέναι, v. περιλαμβάνειν.

περιεργία, ἡ, (περίεργος, ον, h. e. περὶ ἔργον ὤν, v. περί) *diligentia*, *industria*, *sedulitas*. VII, 4.

περιθείς, v. περιτιθέναι.

περικεῖσθαι, (κεῖμαι, irr.) τινί, *circumjacere*, *circumjectum circumdatum esse rei*. XI, 2.

περιλαμβάνειν, (λαμβάνω, irr.) *circumplecti*, *amplecti*, translate: τὸ κάλλος αὐτῶν ὅλον περιείληφέ με, totum me cepit, captum tenet XX, 8.

περιλιχμᾶν, (λιχμάω) et med. *circumlambere*, *lambere*. XII, 2.

περιμένειν, (μένω, irr.) *remanere*, *restare*. XX, 11. *manere*, *exspectare*, ἔστ᾽ ἂν etc. X, 2.

περιπλέκειν, (πλέκω, plico, plecto,) τινί τι, *circumplicare aliquem re*. XVII, 1.

περιπολεῖν, (πολέω, verto, πόλος, ὁ, polus, axis) *circumvertere*; intrans. c. accus., *verti circum aliquid*, *versari*, *vagari*, *grassari circum aliquem locum*, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ... ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἴδην περιπολοῦσιν XII, 1. de construct. cf. Matth. §. 302. not. 1. Zumpt. Gramm. Lat. §. 69, 5. not. 3.

περιπτύσσειν, (πτύσσω) *circumplicare*, *undique obtegere*; med. τινά, *amplecti aliquem*. IV, 5.

περισπᾶν, (σπάω, cf. Buttm. §. 86. not. 3. Matth. §. 180.) *circumtrahere*, *distrahere*, πάντῃ τὰς ὄψεις περισπώμενος XX, 11. de constr. cf. καθιέναι.

περισπούδαστος, ον, (σπουδάζω, σπουδή, studium) *magnopere desideratus*, *concupitus*, *magno studio expetitus*. XX, 14.

περιτιθέναι, (τίθημι) *ponere*, *struere aliquid circum aliquid*, περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανῆ δεσμὰ XVII, 1.

περιχεῖν, (χέω, irr.) *circumfundere*, translate: καὶ ὅλως περικέχυταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, *circumfusa mihi est pulchritudo* XX, 8. ὁ δ᾽ Ἵμερος αὐτῷ σοὶ περιχυθεὶς etc. XX, 15.

Περσέφαττ(σσ)α, ἡ, i. q. Περσεφόνη (vulg. etym. φέρειν φόνον), *Proserpina*, filia Jovis et Cereris, uxor Plutonis, a quo vi rapta in Orcum et regina inferorum facta est. XI, 1. v. Ἀσσύριος.

πεσεῖν, v. πίπτειν.

πέτρα, ἡ, *petra*, *rupes*. XI, 2. XX, 6. 13.

πηδᾶν, *salire*, *saltare*. VIII, 2.

Πηνελόπη, ἡ, *Penelope*, Jcarii et Periboeae nymphae filia (v. Ἰκάριος), uxor Ulyssis, celebrata ab Homero et ob alias virtutes et ob insignem marito praestitam fidem, traditur pascens adhuc greges in monte Taygeto compressa a Mercurio hirci forma induto, vel e procis Panem peperisse. XXII, 1. 2.

πῆχυς, εως, ὁ, (cf. Buttm. §. 46. Matth. §. 81.) *cubitus*. XII, 1. deinde πήχεις dicuntur ob formae similitudinem *cornua* (arcus et) lyrae, quae jugo (v. ζυγοῦν) junguntur. VII, 4.

πῖμελή, ἡ, (πίων, ον, pinguis, πῖαρ, τό) *adeps*. I, 1.

πίνειν, (irr.) *bibere*, c. accus. genus potus significante: αμβροσίαν ἔδη καὶ νέκταρ πίῃ (non ἐδῇ et πιῇ, v. not. a.) IV, 3. πίνομεν τὸ νέκταρ IV, 4. π. ὅμοιά τινι VI, 3. ἔμμετρα VI, 3. c. genit. potus, de quo bibitur: πιόντα τῆς ἀθανασίας, bibere de potu, qui potos reddit immortales IV, 5. V, 2. cf. Buttm. §. 119, 4. d. Matth. §. 323. π. παρά τινος V, 5. v. παρά. ἐν ἐκπώματι VI, 2. v. ἐν. et regg. ibi ll.

πιπράσκειν, (irr.) *vendere*, πεπρᾶσθαι XXIV, 2.

πίπτειν, (irr.) *cadere*, *decidere*. XXV, 3.

πιστεύειν, (πίστις, ἡ, cf. Buttm. §. 104. c. I, 3.) τινί, *fidere*, *confidere*, *fidem habere alicui*, *credere* VI, 5. τινί τι, *committere alicui aliquid*. XXV, 1.

Πίτυς, ἡ, (h. e. pinus) *Pitys*, nympha amata a Pane. XXII, 3.

πλάττ(σσ)ειν, (cf. Buttm. §. 83. not. 2. et 5. 86, 3. Matth. §. 178, b.) *fingere*, *formare*, τοὺς ἀνθρώπους I, 1. med. VI, 4.

πλεῖν, (irr. cf. Buttm. §. 86. not. 9. Matth. §. 179. not. 1. c.) *navigare*, πλέω XX, 15. οἱ πλέοντες (cf. Buttm. §. 94. not. 2. Matth. §. 50. not.), nautae. III.

πλέων. ον, (Att. i. q. πλείων, ον) comparat. adj. πολύς (cf. Buttm. §. 62, 6. Matth. §. 134.) *plus*; πλέον ἔχειν, *emolumentum capere*, *lucrari*, *proficere*, τί πλέον ἕξω I, 2. αἱ πλείους, *numerus*, *pars major*. XX, 1.

πλευρά, ἡ, *latus*, montis XX, 5.

πληγή, ἡ, (πλήσσω, cf. Buttm. §. 83. not. 5.) *plaga*, *verber*, πληγὰς λαμβάνειν IV, 2. XXIV, 2. ἐντείνειν τινί XI, 1. *plaga*, *ictus*, διακόπτειν τι μιᾷ πληγῇ VIII, 1. *vulnus*. XIV, 2.

πλήν, (praep. et) adv. (πλέον) *praeterea*, *ceterum*, *verum*, *tamen*, πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾷς VIII, 2. I, 2. XV, 2. XX, 8. πλὴν ἀλλά, *verumtamen*, *sed tamen*. V, 2. XVI, 2. XX, 11. cf. Vig. p. 474. πλήν-γε, *verum*, *sed-certe* XI, 2. XV, 1. 3. XVI, 1. XX, 15.

πλήρης, ες, (πλέω, radix v. πίμπλημι, πλέος, α, ον) *plenus*, *impletus*. V, 5.

πλησίον, adv. adj. πλησίος, α, ον, (πέλας, πελάζω, cf. Buttm. §. 102. not. 3. et 6. Matth. §. 257, e.) *prope*, πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα XIX, 1. πλησίον ἤδη ἐσμέν XX, 5. *Αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον* XX, 13. XX, 6. τὰ πλησίον, ea quae propinqua, proxima sunt. XX, 8. v. artic.

πλοῖον, τό, (πλέω) *navis*, *navigium*. XXVI, 2.

πλουτεῖν, (πλοῦτος, ὁ) *ditem esse*, ἀπό τινος XVI, 1.

Πλούτων, ωνος, ὁ, *Pluto*, filius Saturni et Rheae, frater Jovis, ex regni paterni partitione rex inferorum. XXIV, 1.

ποθεῖν, (πόθος, ὁ, cf. Buttm. §. 86. not. 4. Matth. §. 179. not. 1. b.) τί, *desiderare aliquid*, *rei desiderio capi*, *teneri*, τί IV, 4. XXVI, 2. τινά IV, 2. *desiderio, amore alicujus flagrare.* XII, 1. c. accus. sicuti φιλεῖν cf. Matth. §. 350. et not. 1. Buttm. §. 119, 5. 3. not.

ποθεινός, ή, όν, (ποθέω, cf. Buttm. §. 104. c. 13. d.) *desideratus*, *desiderabilis*, de amasio V, 3.

πόθεν, (cf. Buttm. §. 103. Matth. §. 261. et 611.) adv. interrogat. *unde.* X, 1. translatum ad rem unde quid originem ducit: *Ε.* ...μαλακῶς ἔχει αὐτός. *Π.* πόθεν ὦ *Ε.*; IX, 1. cui respondet praep. ἀπό IX, 2. v. ἀπό.

Πόθος, ὁ, (desiderium, cupido) *Pothus*, Amoris frater, qui cupidinem excitat. XX, 16. v. Ἔρως.

ποιεῖν, *facere*, *conficere*, ποιεῖσθαί τι, *sibi aliquid conficere*, ῥάβδον VII, 4.; *facere*, *efficere aliquid*, *auctorem esse rei*, ποιῶν ἀστραπάς, τὸν ψόφον IV, 2. οὐ γὰρ οἶνος ταῦτα ποιεῖ XVIII, 2. οἱ ἵπποι τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν XXV, 2. τί c. infin.: ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδεμίαν ἥντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας (nos: *lassen*) II, 1. IV, 3. XIV, 2. XVIII, 1. XXV, 1. cf. Matth. §. 530, 2. Reiz. ad Vig. p 761. c. accus. adjectivi: ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν II, 2. IX, 2. X, 1. XI, 1. substantivi: τὴν Ἰὼ — Ἶσιν ποίησον III. II, 1. ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηταί με, sibi fecit etc. XXII, 3. VI, 3. XIV, 2. de omni agendi ratione: *facere*, *perficere*, ἐπειδὴ ἐποίησα IX, 2. τί χρή, δεῖ ποιεῖν III. VIII, 1. 2. οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται XXII, 3. κακόν τι VIII, 1. τοῦτο, τὸ τοιοῦτον etc. XXVI, 2. XXII, 2. XI, 1. bis. XVIII, 1. XX, 15. ἃ μὴ θέμις ποιοῦντα XIII, 1. οἷα ποιεῖς, πεποίηκας XII, 1. XXV, 1. Contractis duabus in unum enunciationibus IV, 5. V, 2. v. οὗτος. εὖ ποιεῖν (a quo diversum est εὐποιεῖν τινα, *bene facere alicui.* IV, 3. cf. Matth. §. 415. Buttm. §. 118, 4. Vig. p. 280.) τι V, 2. ποιεῖν τί τινα (transeunte ad aliquem ipsa actione) et τί τινι (qui est dativus commodi) *facere alicui aliquid*, οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν XXVI, 2. IX, 2. cf. Matth. ibid. 1. et not. 1. Vig. p. 289. b. neutral. οὕτω ποιῶμεν. XX, 5. (v. προϊέναι) 11. VIII, 2. Εὖγε ἐκείνη ποιοῦσα. XXIII, 2. intellecto e superioribus verbo fin. cf. Herm. ad Vig. p. 770 et 776. Matth. §. 556. not. Buttm. §. 132. not. 1. Omittitur in quibusdam formulis: ἐγὼ δὲ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα etc. XIII, 2. *Α.* Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; *Δ.* Τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἐγέλασα; XXIII, 2. v. ἄλλος.

ποιμαίνειν, (ποιμήν, ὁ, πόα, ποίη, ἡ, herba, pabulum, πῶυ, τό, grex ovium) *opilionem esse*, *oves pascere.* IV. 4.

ποίμνιον, τό, (contr. ex ποιμένιον, τό, i. q. ποίμνη, ἡ) *grex*, fere ovium. IV, 1. 3. XX, 6. XXII, 3.

ποῖος, α, ον, (cf. Buttm. §. 72. Matth. §. 611.) pronom. interrog. *qualis*, Τὸν Ἰξίονα τοῦτον — ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἡγῇ; VI, 1. Ποία δέ τις τὴν ὄψιν;' XX, 14. v. τίς. de acc. absol. Buttm. §. 118, 6. et not. 3. Matth. §. 424, 4.

πολεμικός, ή, όν, (πόλεμος, ὁ) *bellicus*, τὰ πολεμικά, *res bellicae.* XX, 4.

πολεμιστής, ὁ, (πολεμίζω, cf. Buttm. §. 104. c. 8. a.) *bellator, pugnator.* XX, 12.

πόλεμος, ὁ, *bellum.* XX, 12. 14.

πολιός, ά, όν, *canus*; πολιαί, sc. τρίχες, *cani* (capilli). II, 1. cf. Buttm. §. 109, 3. Matth. §. 635. Herm. ad Vig. p. 874.

πόλις, εως, ἡ, (πόλος, ὁ, v. περιπολεῖν) *urbs.* XXIII, 2.

πολλάκις, adv. (πολλός, ion. i. q. πολύς) *saepe, frequenter.* IV, 5. XII, 2. XIX, 2. XX, 5. 6. XXIII, 1.

πολλοστημόριος, ον, (πολλοστός, ή, όν, μόριον, τό, μόρος, ὁ, cf. Buttm. §. 65, 1. not.) unam ex multis, *multesimam partem continens*; τὸ πολλοστημόριον, *pars multesima.* I, 1.

πολύαθλος, ον, (ἄθλος, ὁ, cf. Buttm. §. 58, 2.) *qui multa certamina, multos labores sustinet, exantlat, laboriosus,* μέγας καὶ πολύαθλος θεός, Hercules X, 1.

Πολυδεύκης, ὁ, v. Κάστωρ.

πολύμορφος, ον, (μορφή, ἡ) *mutatus in multas formas, multiformis.* XII, 1.

πολυόμματος, ον, (ὄμμα, τό) *qui multos oculos habet, multis corpore distinctus oculis,* Ἄργος III.

πολυπραγμονεῖν, (πολυπράγμων, ον, πρᾶγμα, τό) *multa curare negotia*, plerumque de eo qui *multas res curat, ea scire cupit, sciscitatur, quae nihil ad se pertinent,* Ὡς δή τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; XX, 4. cf. ποιεῖν.

πολύς, πολλή, πολύ, *multus,* πολὺν αἴθαλον XV, 1. πολὺν χρόνον VI, 2. πολλοὶ ἡλικιῶται IV, 3. πολλὰ τοιαῦτα XIX, 1. τὴν πολλὴν χάλαζαν IV, 2. v. artic. p. 133. ὁ κεραυνὸς πολὺ τὸ πῦρ εἶχε VII, 3. v. ibid. Adverbial. πολύ, *multum, multo,* ἀρχαιότερος ὢν πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ II, 1. οὐ πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία XIII, 2. de spatio: ἤδη πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων XX, 5. XXV, 1. cf. Buttm. §. 102, 4. πολλά τινα εὐποιεῖν IV, 2. τοξεύειν XIX, 2. ἱκετεύειν XXV, 1. v. πᾶς. τὰ πολλά (s. ταπολλά, v. IV, 5. XVI, 1. nott.) *plerumque,* περὶ τὸν Ἄρη ἔχει τὰ πολλά XV, 3. XVI, 1. XVIII, 1. XX, 14 IV, 5. cf. Buttm. §. 118, 8. et artic. p. 134. ἐκ πολλοῦ, *ex multo inde tempore, dudum.* XIV, 2. XVII, 1. οὐ πρὸ πολλοῦ, *non multo ante, nuper.* XXI, 2. cf. Herm. ad Vig. p. 871—872 et 874. παρὰ πολύ (s. παραπολύ, v. not.) V, 4. v. παρά et Vig. p. 646.

πονεῖν, (πόνος, ὁ) *laborare,* μάτην π. XXI, 1. *labores sustinere, exantlare,* τοσαῦτα πεπόνηκα XIII, 1.

πόνος, ὁ, (πένομαι, cf. Buttm. §. 104. c. 7. d.). *labor, aerumna, miseria,* πόνον ἄπαυστον ἕξει VI, 5.

πορφυρίς, ίδος, ἡ, (cf. Matth. 72, 6. πορφύρα, ἡ) *purpurea vestis, purpura.* II, 2. XIII, 2.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, (anom. acc. Ποσειδῶ XIX, 1. et Ποσειδῶνα VII, 1. voc. Πόσειδον, v. Ἀπόλλων) *Neptunus,* filius Saturni et Rheae, frater Jovis, deus maris. XIX, 1. IX. XXVI, 2. In primis ejus insignibus est tridens. VII, 1.

πόσις, εως, ἡ, (πίνω, irr.) *potio, potus,* τὸ ἄμετρον τῆς πόσεως XVIII, 2.

πότε, (cf. Buttm. §. 103. Matth. 261. et 611.) partic. interrog. *quando,* πότε ἂν ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι XII, 2. v. ἄν c. optat.

ποτέ, (cf. Buttm. §. 103 et 13, 2. 4. Matth. §. 261 et 31.) partic. indefin. *aliquando,* καί ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρέπτην XIX, 1.

VI, 3. X, 2. XV, 2. ἀλλὰ μεμνήσῃ μού ποτε τῶν λόγων XII, 2. VI, 5. XII, 1. XXIII, 1. οὐδὲ...ποτε X, 2. μὴ...ποτε XII, 1. *neque*, *ne unquam*. v. οὐδέποτε.

πότερος, έρα, ερον, (cf. Buttm. §. 72. a. 2. Matth. §. 261. not.) pron. interrogat. *uter*, in interrogatione indirecta XXVI, 1. Adverbial. πότερον et Attice πότερα (cf. Buttm. §. 102, 4.) seq. ἢ, *utrum ... an*, in interr. dir. XX, 3. in indir. XX, 9. cf. Matth. §. 611 et 619. et τίς.

πότος, ὁ, (πίνω, irr. cf. Buttm. §. 104. c. 7. d.) *potus*, *potio*, *potatio*. XVIII, 2.

ποῦ, (cf. Matth. §. 611. et οὗ) partic. interrogat. *ubi*. XX, 5. Ποῦ δὲ καὶ ἔστιν...; X, 1. v. καί. praeposita aliqua parte orationis, in qua vis est oppositionis: Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; IX, 2. Κοιμήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; IV, 4. Indicat aliquid non posse fieri: Ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεταί σε; IV, 2. cf. Vig. p. 445. et πού.

πού, (v. Buttm. §. 13, 2. 4. Matth. §. 31. et οὗ) partic. indefin. *alicubi*, ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ III. VII, 2. 4. bis. ἐάν που, *sicubi* XXVI, 2. de indefinito aliquo temporis momento: *fere*, περὶ αὐτάς που μέσας τὰς νύκτας XXIII, 2. Deinde rem indicat poni cum aliqua verisimilitudine: *fortasse*, *wohl*, *vielleicht*. cf. Vig. p. 446. sq. Buttm. §. 136. p. 439. Matth. §. 611, 3. εἴ που, *si forte*. VII, 4. et conjuncta τάχα που, *facile fieri potest*, *leicht kann es der Fall sein*, *k. es geschehen*, καὶ που τάχα (omisso ἂν, cf. Matth. §. 514. not. Buttm. §. 126. not. 9. Herm. ad Vig. p. 818. et not. ad h. l.) καὶ ἐρᾶν με φήσειεν VI, 5.

πούς, ποδός, ὁ, (cf. Buttm. §. 41, 2. Matth. §. 75.) *pes*, τοῦ ποδὸς λαβομένη (σε) XIX, 1. v. λαμβάνειν. τὼ πόδε VII, 3.

πρᾶγμα, τό, (πράσσω) id quod actum est, agitur vel agendum est, *res*, τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα VI, 2. Οὐκ ᾔδεις, ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα XXV, 1. *negotium*. XXIV, 1. πράγματα ἔχειν, *negotia* i. e. *molestiam habere*. IV, 5.

πρακτέος, α, ον, adj. verbal. v. πράττειν, *agendus*, *faciendus* substant. τὸ πρακτέον, Εἰσόμεθα τότε τὸ (non τί v. not.) πρακτέον IV, 5.

πράττ(σσ)ειν, (cf. Buttm. §. 25, II, 5.) *agere*, *peragere*, de negotio vel opere diutius durante, ταῦτα ἔπραξεν ὀρχούμενος etc. XVIII, 1. πεπράξεται γὰρ ἅπερ ἂν δοκῇ XX, 11. de fut. tert. pass. cf. Buttm. §. 125. Matth. §. 500. intrans. de rerum conditione in qua quis est: ὀψόμενον ὅ, τι πράττει ἡ παῖς, *visurum*, *quid agat* XXIV, 2. cf. Buttm. §. 123. not. 7.

πρέπειν, *conspicuum esse*; τινί, *similem esse alicui*, *decere aliquem*, Οὐδ᾽ ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς οὐδὲ πρέποντα σεαυτῷ V, 2. v. οὗτος. impersonal. πρέπει, *decet*, τινί seq. infin. ἔπρεπε (*decebat*, non intelligenda part. ἄν, v. δεῖν) δὲ ἤδη σοι γεγαμηκέναι XX, 13. aut seq. acc. c. infin. πρέποι γὰρ ἂν κἀμὲ — συμπαρεῖναι XX, 16. cf. Matth. §. 386, 4. et not. 1.

πρέσβυς, ὁ, adj. (cf. Buttm. §. 58, 6. poet. i. q. πρεσβύτης) *senex*; πρεσβύτερον εἶναι τοῦ Ἰαπετοῦ VII, 1. v. Ἰαπετός.

Πρίαμος, ὁ, *Priamus*, filius Laomedontis, ultimus rex Trojanorum, qui ex Hecuba uxore Paridem suscepit. XX, 1. v. Πάρις.

Πρίαπος, ὁ, *Priapus*, qui filius traditur esse ab aliis Bacchi (quem non intelligi d. XXIII. apparet ex ipso d.) vel Adonidis et Veneris vel Mercurii et Chiones, deus hortorum et vinetorum, primum coli coeptus maximeque deinde cultus Lampsaci, urbe Mysiae. XXIII. De ejus deformitate v. scholia ad d. XXIII, 1.

πρίασθαι, (irr.) *emere*, τί τινος, *aliquid aliquo pretio*. XX, 16. cf. Matth. §. 364. Buttm. §. 119, 6. 2. Herm. ad Vig. p. 878.

πρίν, adv. *prius*, adsciscit vim particulae relat: *priusquam*, *antequam*, seq. infin. πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἥκειν XXIV, 1. (praegresso πρότερον) Μὴ πρότερον ἐρασθῇς, πρὶν — ἀμείψασθαι XX, 16. πρὶν ἂν seq. conjunct., praegressa sententia negativa Μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃς, πρὶν ἂν — ἀπόθηται XX, 10. cf. Vig. p. 442. sq. Matth. §. 552. Buttm. §. 136. p. 436.

πρό, praepos. c. gen. de loco et tempore: *pro*, *ante*, οὐ πρὸ πολλοῦ, *non multo ante*. XXI, 2. cf. Vig. p. 657. de ejus usu in verbis compositis Vig. p. 658. a. Buttm. §. 105. not. 7. Matth. §. 169.

προβαίνειν, (βαίνω, irr.) *progredi*, *procedere*. X, 2.

πρόβατον, τό, (προβαίνω, irr.) *pecus*, ap. Att. fere *ovis*. IV, 2. bis.

προέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *prodire*, *progredi*. XX, 5.

προϊέναι, (εἶμι, irr.) *prodire*, *progredi*, Προΐωμεν XX, 3. v. not. et Herm. ad Vig. p. 743. Matth. §. 515. Buttm. §. 126. not. 7. πολὺ προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων XX, 5. *praeire aliquem*, προϊέναι καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ XX, 5. cf. de gen. Herm. ad Vig. p. 881. Matth. §. 409, 4. et 320.

προκαλεῖν, (καλέω, irr. cf. Matth. §. 179. b. Buttm. §. 86. not. 4.) *provocare*, med. praecipue ad pugnam, certamen secum subeundum, προκαλεσάμενος VII, 3.

προκατακλίνεσθαι, (κατα-κλίνω, clino) τινός, *supra*, *ante aliquem accumbere* (mensam), *loco* et *ordine superiorem*. XIII, 1. 2

προκρίνειν, (κρίνω, cf. Buttm. §. 90, 9.) τινά, *aliquem praestantiorem ceteris judicare*, *prae ceteris deligere*, προεκρίθη XX, 14.

προκυλινδεῖν, (serior forma v. προκυλίνδειν) *provolvere*. med. τινός, *se provolvere* s. *provolvi*, *advolvi genibus alicujus*. VI, 2.

προμαντεύεσθαι, (μαντεύεσθαι) *vaticinari*, *praesagire*. XVI, 1.

Προμηθεύς, έως, ὁ, (προμηθής, ές, providus, oppos. Ἐπιμηθεύς) *Prometheus*, filius Japeti, (v. Ἰαπετός) et Clymenes, frater Epimethei, tam insigni fuisse solertia traditur, ut cum multarum artium auctor hominibus existeret, tum homines ipsos ex luto fingeret et Minervae ope rapto de coelo igni animaret, tanta autem calliditate, ut Jovem ipsum e duabus carnium partibus fraudulenter factis alterutram, quam deinde diis in sacris offerri convenerat, electurum deciperet. Has ob fraudes poena affectus a Jove quo modo rursus sit liberatus, v. d. l.

προμνήστρια, ἡ, (προ-μνάομαι, μνηστήρ, ὁ, cf. Buttm. §. 104. c. 12. 3.) *nuptiarum conciliatrix*, *pronuba*, Ἀφροδίτη XX, 16. v. Ἀφρ.

πρός, praep. c. gen. loci vel regionis, unde alio res aliqua promovetur, vertitur, venit, translata ad rem, „quam aliquid agere, cujus vi aliquid effici significamus: *a*, *ab*.“ Herm. ad Vig. p. 862. conjuncta cum verbis passivis et neutris: Τέθνηκε γὰρ... ὁ Ὑάκινθος; Πρὸς τίνος; XIV, 1. *quis in causa*, *quis auctor mortis?* πάνυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν, magni fio, magnopere color *ab iis*, *von Seiten ihrer*. XXII, 3. XVI, 1. πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον XX, 8. — πρός τινος εἶναι, *positum esse in rationibus alicujus*, *e re alicujus esse*, Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις XX, 3. v. οὗτος. — c. dat. rei, quam aliquid contingit, cui aliquid adhaeret; de negotio, in quo quis versatur, occupatus est: καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν, et toto animo in hoc studium intenta est XIX, 1. de accessione, accumulatione: καὶ τὸν Π. κ. Τ. ἔτι πρὸς τούτοις παραλήψομαι, *ad hos*, *neben diesen*. — c. accus. *versus*, *ad*, πρὸς τὰ λαιὰ σκόπει XX, 5. 11. (ὁ κριὸς) ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν IV, 2. πρὸς ὕβριν τρεπόμενοι XVIII, 2. πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος XXIV, 1. Conjuncta c. verbis dicendi indicat *ad* aliquem converti sermonem: λέγε πρὸς αὐτόν, ὅτι etc. XX, 1. XVII, 1. εἰπεῖν XXI, 2. λαλεῖν XX, 4. ἐρίζειν πρὸς ἀλλήλους XIII, 1. quo pertinent etiam haec: σιωπᾶν πρός τινα XXI, 2. συρίζειν πρὸς τὸ ποίμνιον XX, 6. — Translata ad id, ad quod aliquid tendit, spectat, denotat 1) rei relationem ad aliam: Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; (sc. ἐποίησας) Tu vero quid *ad* haec? *in Bezug darauf*, *darauf*. XXIII, 2. πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος XVIII, 2. v. ἑκάτερος. 2) accommodationem ad rem: ἀλλάττειν ἑαυτὸν πρὸς τὸν καιρὸν IV, 1. v. καιρός. 3) finem rei propositum: Θαῤῥοῦσα βαδιοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίδειξιν XX, 2. ἀποδύσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως XX, 9. — Adverbialiter: πρὸς ὀλίγον, v. ὀλίγος. — Cf. Vig. p. 659. sqq. et Herm. p. 862. sq. Matth. §. 590. et 591. Buttm. §. 134. not. 3. de ejus vi in compositis Vig. p. 666. a. Buttm. ibid. not. 12. Matth. §. 402. b.

προςαγαγεῖν, v. προςάγειν.

προςαγγέλλειν, τινί τινα, de famulis: *nuntiare alicui aliquem*, *alicujus adventum*, *renuntiare alicui de aliquo*, *jemand anmelden*, προςάγγειλον (v. παραγγέλλειν) IX, 1.

προςάγειν, (ἄγειν, irr.) *adigere*, *admovere*, τὸ ἔκπωμα πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς VI, 2.

προςαγωγός, όν, (προςάγειν, cf. Buttm. §. 106, 9. 3.) quod dulcedine sua allicit, *suavis*, *blandus*, γλαφυρόν τι καὶ προςαγωγὸν ἐμειδίασεν XX, 11. v. δριμύς. similiter poetae Rom. Graecismum imitantes, e. c. Horat. Od. I, 22. v. 23. 24. *Dulce ridentem* Lalagen amabo, *Dulce loquentem*. et Od. III, 27. v. 67. cf. Zumpt. Gr. Lat. §. 62, 6.

προςαρμόζειν, (ἁρμόζω, ἄρω, apto) *adaptare*, *aptare*, *admovere*, τὰ χείλη τῇ κύλικι V, 2.

πρόςγειος, ον, (γέα, γῆ, ἡ, cf. Buttm. §. 32. not. I. et §. 104. c. not. 16.) *quod terrae contiguum est*, *versus terram movetur*, πρόςγειον φέρεσθαι, *versus*, *ad terram ferri* XXV, 1.

προςγελᾶν, (v. γελάω) τινί, *arridere alicui*. VII, 1. cf. de constr. Matth. §. 402. b. et not.

προςδεῖν, (δέω, irr. cf. Matth. §. 50. not. 2. 179, b. 188, 1. b.) τινί τι, *alligare alicui rei aliquid*, προςδεθεὶς VI, 5.

προςεῖναι, (εἰμί, irr. de accentu compositi v. συνεῖναι) τινί, *adesse rei*, *conjunctum esse cum re*. XVIII, 2.

προςειπεῖν, (εἰπεῖν, irr.) τινά (cf. Buttm. §. 402. b. et not.), *alloqui*, *appellare aliquem*, προςείπωμεν αὐτόν XX, 6. v. de conjunct. προϊέναι. τινά τι, τὸν μὲν προςεῖπον Κάστορα Πολυδεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκους ὀνόματι XXVI, 1.

προςελθεῖν, v. *προςέρχεσθαι*.

προςενεγκεῖν, v. *προςφέρειν*.

προςέρχεσθαι, (*ἔρχομαι*, irr.) *τινί*, *accedere ad aliquem*, *adire aliquem*, *venire ad aliquem*. VII, 2.

προςέχειν, (*ἔχω*, irr.) *τί τινι*, *attendere*, *advertere aliquid ad rem*, *τὸν νοῦν*, *attendere*, *advertere animum ad aliquid*, *τινί*, *studium*, *curam alicui navare*, de animo mariti dedito uxori V, 1. et elliptice, ut Lat. *attendere*, *advertere*. XX, 3. cf. Herm. ad Vig. p. 872.

προςηλοῦν, (*ἡλόω*, *ἧλος*, ὁ, clavus cf. Buttm. §. 104. c. 3. c.) *τινί τι*, *clavo affigere rei aliquid*. I, 1.

προςιέναι, (*εἶμι*, irr. cf. Buttm. §. 96, V, 2. Matth. §. 219, 1.) *accedere*, *appropinquare*. XX, 12. *τινί* XIX, 1. *πρόςιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ* XXII, 3. de vi praes. v. *ἰέναι*.

προςιέναι, (*ἵημι*, irr.) *τινί*, *mittere ad aliquem*; *προςίεσθαί τινα*, *ad se admittere aliquem*, *προςίεταί με καὶ προςκαλεῖται* XIX, 1.

προςκαλεῖν, (*καλέω*, irr.) *τινί*, *advocare ad aliquem*; med. *ad se advocare*. XIX, 1.

προςλαμβάνειν, (*λαμβάνω*, irr.) *adsumere*, *adhibere*, *adjungere*. XXI, 1.

πρόςοψις, ἡ, (v. *ὄψις*) *adspectus*, *facies*. II, 2.

προςποιεῖν, *τινί τι*, *addere*, *acquirere alicui aliquid*; *προςποιεῖσθαί τι*, *sibi vindicare*, *arrogare aliquid*, *affectare*, *simulare*, seq. infin. *πάντα εἰδέναι* XVI, 1.

προςπτύσσεσθαι, (*πτύσσω*, *πτύξ*, *υχός*, ἡ, plica cf. Buttm. §. 83. not. 5. 6.) *τινί*, *se applicare alicui*, de veste; *τινά*, *amplecti aliquem*, *προςπτυξαμένης* VII, 3. cf. Matth. §. 402. b. not.

προςτάττειν, (*τάττ[σσ]ω*) *τινί τι*, *constituere*, *imperare alicui aliquid*. VIII, 1. seq. infin. XXVI, 2. *πρόςταττε*, *ὅπῃ καὶ θέλεις* XX, 9. XXII, 3. cf. Matth. §. 382.

προςφέρειν, (*φέρω*, irr.) *afferre*, *admovere*, *τὰ χείλη τινί* V, 3. *λόγους τινί*, *verba*, *preces alicui adhibere*, *appellare*, *compellare aliquem*. VI, 2.

πρόσω, ion. et Att. etiam *πόρσω*, *πόῤῥω* (cf. Buttm. §. 18. not. 2. et §. 102, 6. not. Matth. §. 16, 2. a. a praep. *πρό*, *πρός*) *porro*, *longius*, *ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδνασθαι τὴν ἀγέλην* XX, 5.

πρόςωπον, τό, (*ὤψ*, *ὠπός*, ἡ, facies) *facies*, *os*. V, 4. XV, 1. XIX, 1. XXVI, 1. bis.

πρότερος, *έρα*, *ερον*, (*πρό*, cf. Buttm. §. 63, 2. Matth. §. 129.) *prior*, *πρότερον ἀποθνήσκειν*, *priorem* mori XIII, 2. v. *πρῶτος*. adv. *πρότερον*, *prius*, *ante*. I, 2. IV, 5. V, 2. XX, 9. *πρότερον-πρίν*, v. *πρίν*.

πρότιμος, *ον*, (*τῑμή*, ἡ) *ante alios honoratus*, *praestans*, *προτιμότερόν ἐστί τί τινος* V, 3. v. not.

προφαίνειν, (*φαίνω*, irr.) *conspiciendum praebere*, *prae se ferre*, *ἦ κἀκεῖναι … Γοργόνας προφαίνουσιν;* XIX, 2.

πρώην, adv. *nuper*. IV, 2. V, 2. XIII, 2. XXII, 3. XXIII, 2.

πρῶτος, *η*, *ον*, (v. *πρότερος* et Matth. §. 131. not. 2.) *primus*, *εἰκάζειν δὲ χρὴ … βούλεσθαι ἂν πρῶτον αὐτὸν* (non *αὐτὸν πρῶτον* v. not.) *εἶναι κατὰ τὰς μάχας* XX, 4. *ᾧ πρώτῳ ἔδωκε*, cui *primo* dedit XVIII, 2. XX, 10. adv. *πρῶτον*, *primum*, *οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ μου* VIII, 1. *τὸ πρῶτον* et *τὰ πρῶτα* — *καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα …*, *ὅτε δὲ καὶ* etc. VI, 2. *τὰ μὲν πρῶτα …*, *ἔπειτα δὲ* etc. XVII. 1

πτερόν, τό, (*πέτομαι*, irr.) *ala*. IV, 1. bis. XI, 1.

πτηνός, ή, όν, (*πέτομαι*, irr. v. *ποθεινός*.) *alatus*; substant. ὁ *πτηνός*, *avis*. IV, 1.

πυγή, ἡ, et pl. *αἱ πυγαί*, *nates*. XI, 1. XXII, 1.

πυκτεύειν, (*πύκτης*, ὁ, *πύξ*, adv. pugnis) *pugilem esse*, *pugilatu certare*. XXVI, 1.

πῦρ, *πυρός*, τό, (cf. Buttm. §. 36. not. 3. Matth. §. 72. not. 2.) *ignis*. I, 1. IX, 2. X, 1. XIII, 1. 2. XXV, 1. 3.

πυράγρα, (*πῦρ*, *ἀγρέω*, cujus v. tantummodo imperat. reperitur, i. q. *ἀγρεύω*, *αἱρέω*) *forceps*. V, 4. VII, 2. 4.

πυῤῥιχίζειν, (*Πύῤῥιχος*, ὁ, a quo inventa esse traditur ἡ *πυῤῥιχὴ* sc. *ὄρχησις*) *pyrricham saltare*, *armatum more bellico tripudiare*. VIII, 2. v. scholion.

πυρώδης, ες, (cf. Buttm. §. 104. c. 14. b.) *igneus*, *urens*, *αὐτίκα εἴσῃ, ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος* XXV, 3.

πώγων, ωνος, ὁ, (cf. Matth. §. 71. not. 2.) *barba*. II, 1. V, 2. XXII, 1.

πῶς, (cf. Buttm. §. 103. inprim. not. 7. Matth. §. 261.) adverb. interrogat. *quomodo*, *qua ratione*, *qui*, *Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος καὶ ὁ Ὑάκινθος φιλοῦσιν; Qui fit, ut*-ament? II, 2. IV, 1. bis. *Πῶς λέγεις; quomodo* hoc dicis? XX, 3. *φῄς* XX, 14. — Refertur ad antecedentia: *δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο. Ε. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν τρόπον*. XIV, 1. XX, 14. XVII, 1. — *Πῶς ἂν οὖν ... δυνηθείην ἐγὼ* etc. XX, 7. *πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις;* XX, 8. XXII, 1. bis. *ἐμὸς γὰρ πῶς ...;* (de qua collocatione verborum v. *ποῦ*) ibid. *Πῶς γάρ; Qui enim fieri possit?* formula bene distinguenda a *Πῶς γὰρ*, vocc. insequenti orationi jungendis. v. not. ad XXVI, 2. *Πῶς γὰρ οὔ;* est graviter affirmantis: *Quidni?* I, 1. cf. Vig. p. 443. sqq. Matth. §. 611. inpr. 4. et §. 610, 5.

Ρ.

ῥάβδος, ἡ, *virga*, Mercurii VII, 4. aurea illa, cui inter alia ea vis fuit, ut quos tangeret vigilantes sopiret, suscitaret ex somno dormientes. cf. Homer. Od. XV, 47. v. *Ἑρμῆς*.

ῥᾴδιος, *ία*, *ιον*, (cf. Buttm. §. 62, 8. Matth. §. 134.) *facilis*. II, 2. VIII, 2.

ῥᾳδίως, *facile*. XX, 8. *facili*, *promto animo*, *facile*, *ἀλλάττῃ ῥᾳδίως ἐς ὅ,τι ἂν κελεύσῃ* VI. 3.

ῥάμφος, τό, *rostrum incurvum avium*, v. c. aquilarum, *ἀγκύλον* IV, 1.

Ῥέα, ἡ, *Rhea*, filia Coeli et Terrae, uxor Saturni X, 2., mater deorum et hominum, cujus cum sacris deinde coaluerunt sacra Cybeles. Tradunt fabulae, Cybelen colere praecipue Phrygiam et cum Corybantibus (v. *Κορύβαντες*) furibundam curru a leonibus vecto per Phrygiae montes vagari et amore deperire Attis. Quae tribuuntur omnia Rheae XII. XIX, 1.

ῥεῖν, (irr. cf. Buttm. §. 94. not. 2. Matth. §. 50. not. 2.) *fluere*, *manare*, *ῥυῆναι* XIV, 2. *ἱδρῶτι ῥεῖσθαι*, *sudore manare*, *madere*. XV, 1.

ῥηγνύναι, (irr.) *frangere*, *rumpere*, *τὰ δεσμά* XVII, 1.

ῥήτωρ, *ορος*, ὁ, (a radice *ῥέω*, cf. *εἰπεῖν* in verbb. irr.) *orator*. XXIV, 1.

ῥιζοτόμος, ον, (ῥίζα, ἡ, τέμνω, v. ἀρχίατρος) *qui radices secat, colligit*, maxime ad paranda medicamina, ῥιζοτόμος καὶ ἀγύρτης contemtim Aesculapius vocatur: *herbarius*. XIII, 1.

ῥίς, ἡ, (forma recentior ῥίν, cf. Buttm. §. 36, 7. not. Matth. §. 72. not. 1, 9.) ῥινός, (cf. Buttm. §. 36. not. 1. Matth. ibid.), *nasus*. XXII, 1. proverbial. τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά VI, 3. v. ἕλκειν.

ῥίπτειν, (irr.) *jacere, trudere*, τινὰ ἐπὶ κεφαλήν, *praecipitem dare, praecipitare.* XIII, 2.

ῥοδοδάκτυλος, ον, (ῥόδον, τό, rosa, δάκτυλος, ὁ) *roseos digitos habens*, ap. Homer. epitheton Aurorae, translatum ad Ganymedem V, 4.

ῥυῆναι, v. ῥεῖν.

ῥυμός, ὁ, (ῥύομαι, cf. ἐρύω in verbb. irr.) *temo*. XXV, 3.

Σ

σαγηνεύειν, (σαγήνη, ἡ, sagena, genus retis piscatorii capacius) *sagena circumretire*, de reti quo Martem et Venerem irretivit Vulcanus XV, 3. cf. XVII.

σαίνειν, de canibus etc. *caudam movere, adulari*, τινά XII, 2.

σαίρειν, *verrere*, τὸ συμπόσιον XXIV, 1.

σάνδαλον, τό, *lignea solea*, quae subligabatur pedibus, seriori tempore *crepida* mulierum, *sandalium*, de cujus alio quodam usu v. XI, 1. XIII, 2.

σάτυρος, ὁ, *satyrus*, nomen deorum silvestrium, qui deinde persimiles forma et ingenio effecti sunt Pani, v. *Πάν*. In satyrum mutatus Jupiter Antiopen congressus est. II, 1. V, 2. v. *Ἀντ.*

σβεννύναι, (irr.) *exstinguere*, τὸ πῦρ X, 1.

σεαυτοῦ, ῆς, (cf. Buttm. §. 69, 3. Matth. §. 148.) pronom. reflexivum (cf. Buttm. §. 69, 4. not.) *tui ipsius*. I, 1. XXV, 3. *μᾶλλον δὲ σεαυτόν* XXII, 1. exuit vim, quam proprie addit *αὐτός*: *Λυπεῖς σεαυτήν* V, 5. ibid. 2. X, 1. XXII, 1. bis. cf. Buttm. §. 124, 3. Herm. ad Vig. p. 734.

σειρά, ἡ, (εἴρω, sero) *funis*. XXI, 1.

Σελήνη, ἡ, *Luna*, filia Hyperionis et Thiae, soror Solis (Ἥλιος), jugo vehi traditur per coelum. XI, 1. X, 2. Quamvis pudica et ab amore aliena, ita tamen ardenti incensa est pulchri Endymionis amore, ut ad ipsum dormientem de coelo descenderet et non sentientem oscularetur, v. d. XI. Ejus munus coeptum est deinde transferri ad Dianam.

Σεμέλη, ἡ, *Semele*, filia Cadmi et Harmoniae, mater Bacchi XXIV, 2. ex amore Jovis, interemta insidiis Junonis, quae expositae sunt d. IX, 2. XVIII, 2. cf. etiam Ovid. Metam. III, 259—315.

σεμνός, ή, όν, (σέβομαι, revereri, v. ποθεινός) *venerabilis, augustus, gravis, αἱ Μοῦσαι* XIX, 2. *ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει* XX, 11. v. *ἀπολ.* et *προσαγωγός*.

Σιδών, ῶνος, ἡ, (cf. Matth. §. 71. not. 2.) *Sidon*, antiquissima et opulentissima urbs Phoeniciae. XXIV, 2. v. *Κάδμος*.

σιωπᾶν, (σιωπή, ἡ, de fut. cf. Buttm. §. 100. not. 8. Matth. §. 184.) *tucere*, σιώπα X, 2. XXI, 2. v. εὐφημεῖν. τὶ πρός τινα, *reticere alicui aliquid.* XXI, 2.

σκαιός, ά, όν, *scaevus*, *laevus*, *sinister*, *perversus.* VI, 4.

σκέλος, τό, *crus.* IV, 1. XXII, 1.

σκῆπτρον, τό, (σκίπτω, infigere, fulcro inniti, cf. Buttm. §. 104. c. 9.) *sceptrum*, Jovis regis deorum VII, 3.

σκοπεῖν, (σκοπός, ὁ, speculator) *speculari*, *spectare*, *oculos convertere*, πρὸς τὰ λαιά XX, 5. *contemplari.* XX, 9. 13. *considerare*, *reputare*, ὥρα σοι καὶ τἄλλα σκοπεῖν, εἰ καλά σοι καὶ τὰ δῶρα XX, 11. Σκόπει εἰ μικρά II, 1. v. εἰ.

σκόπελος, ὁ, (σκοπεῖν) *scopulus*, locus, ex quo prospectus patet in loca circumjacentia, locus editus, ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασὶ τάς πέτρας XX, 13. ibid. 5.

σκοτεινός, ή, όν, (σκότος, cf. Buttm. §. 104. c. 13. d.) *tenebrosus*, ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν, in tenebris X, 2.

Σκύθης, ου, ὁ, *Scytka*, ἀνθρωποφάγους ὄντας XVI, 1. XXIII, 1. bis. Matth. §. 429, 2. v. seq. v.

Σκυθία, ἡ; *Scythia*, comprehendit terras omnes a Danubio et Ponto Euxino versus septentrionem sitas, Chersonesus Taurica XVI, 1. v. Ἄρτεμις. Verba *Οἴει γὰρ — τὰς σφαγάς;* spectant ad Orestis in illa loca adventum, de quo cf. Ovid. Trist. IV. Eleg. 14, v. 63 — 88.

σκυθρωπός, ή, όν, (σκυθρός, ὤψ, ἡ) *qui tristi est vultu*, *morosus.* XIV, 1.

σκύφος, ὁ, (et τό σκύφος) *scyphus*, *poculum.* IV, 3.

σκῶμμα, τό, (σκώπτειν) *dicterium*, *cavilla.* XX, 5.

σκώπτειν, *cavillari.* XXII, 3.

σοβεῖν, *celeriter abigere*, *agere*, *movere*; intrans. (cf. Buttm. §. 100, 5. et not. Matth. §. 496.) *se corripere*, *properare*, ἐς Ἄργος XXIV, 2.

σός, σή, σόν, *tuus*, cum vi ponitur, qua caret genit. encliticus pron. person., ὁ σὸς υἱὸς V, 4. 5. II, 2. XI, 1. XVI, 1. XXV, 3. ὁ πατὴρ ὁ σός XXII, 2. XX, 2. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ; XXII, 1. σὸς πατὴρ κεκλήσομαι XXII, 2. cf. artic. Fundit ex se pron. poss. genitivum nominis in appositione additi: *Τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ* XX, 9. cf. de ejus usu Buttm. §. 114, 7. Matth §. 466. Vig. p. 165.

σοφός, ή, όν, *prudens*, *gnarus*, *peritus*, τὰ ἐρωτικά XX, 1. 7.

σπάργανον, τό, (σπάργω, involvere) *fascia*, qua infans involvitur, VII, 2. bis.

Σπάρτη, ἡ, *Sparta*, urbs Laconiae, quae etiam Λακεδαίμων, terrae nomine, appellatur. XX, 15.

Σπαρτιᾶτις, ἡ, (cf. Buttm. §. 104. c. 12, 5. Matth. §. 103.) *Spartana*, *Lacedaemonia*, Πηνελόπη XXII, 2.

σπήλαιον, τό, (σπέος, τό, specus) *spelaeum*, *spelunca.* IV, 1. XXII, 3.

σπινθήρ, ὁ, *scintilla.* V, 4. 5.

σπουδάζειν, (σπουδή, ἡ, studium, de fut. cf. Buttm. §. 100. not. 8. Matth. §. 184. not.) τὶ, *studiose aliquid tractare*; σπουδάζεσθαι πρός τινος, *magni fieri ab aliquo*, *studiose coli.* XVI, 1. XXII, 3. v. πρός.

στένειν, (στενός, angustus) proprie *coarctare*; *gemere*. VI, 2.

στέφανος, ὁ, (στέφω, stipare) *corona*. XV, 2.

στῆθος, τό, *pectus*. XIX, 1.

στόμα, τό, *os*, leonis XII, 2. avis XX, 6.

στρατιώτης, ὁ, (στρατός, ὁ, *exercitus*, στράτιος, α, ον) *miles, bellator*, Ἄρης XV, 3.

στρατιωτικός, ή, όν, *militaris*, τὸ στρατιωτικόν, *exercitus*. XVIII, 1.

στρατόπεδον, τό, (στρατός, ὁ, πέδον, τό, campus) *castra*. VIII, 2.

στρέφειν, (cf. Buttm. §. 83. b. not. 3. et §. 89. not. 3. Matth. §. 191, 2.) *vertere*; στρέφεσθαι, *se vertere, versari*. IV, 3. bis.

στωμύλος, ον, (στόμα, τό) *loquax, garrulus*, λαλεῖν στωμύλα καὶ ἐπίτροχα VII, 3. (ubi v. scholion) cf. εὔρυθμος.

σύ, *tu*; τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε XXII, 5. VIII, 2. II, 4. etc. — Σὺ παιδίον, etc. II, 1. (cf. not. m. ad VII, 1.) καὶ ἐπὶ σὲ ἂν ... ἀγάγοι τὴν πεῖραν· καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης etc. XXIII, 1. ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτονεῖ ... σὺ δὲ μαντεύῃ XXIII, 1. XXII, 3. XXIII, 1. 2. XXV, 3. cf. Matth. §. 465, 1. ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν τεκοῦσα XII, 1. καὶ ἐπὶ σὲ XXIII, 2. I, 2. in praepositiones pron. pers. non inclinat accentum: ἐκ σοῦ I, 2. etc. cf. Buttm. §. 67. not. 2. Matth. 31. cum vi claudit periodum: καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε VI, 3. cf. Vig. p. 163. v. ἔγωγε. ὑμῶν τῶν παρθένων XX, 2.

συγγίγνεσθαι, (γίγνομαι, irr.) τινί, *esse cum aliquo, convenire aliquem*; ξυγγ. XXVI, 1. *concumbere*. VI, 5.

συγγιγνώσκειν, (γιγνώσκω, irr.) τινί, *consentire alicui*; de animo alicui reconciliato συγ. τινί τι: *ignoscere alicui aliquid, dare alicui veniam rei*, εἰ καί τι ἥμαρτον —, σύγγνωθί μοι II, 1. συγγνωστὸς γάρ, εἰ — ἐπείρα XXIII, 2. VI, 3. cf. εἰ, de constr. passivi Buttm. §. 121, 5. Matth. §. 490.

συγγνώμη, ἡ, (v. συγγιγνώσκειν et cf. Buttm. §. 104. c. 7.) *venia*, συγγνώμην ἀπονέμειν τινί, v. ἀπον.

συγγνωστός, ή, όν, v. συγγιγνώσκειν.

συγκαθεύδειν, (καθεύδειν, de augm. v. ἐπίστασθαι) τινί, *dormire, concubare cum aliquo*. IV, 5. αὐτὸν περιβάλλουσί τε καὶ φιλοῦσι καὶ συγκαθεύδουσιν. XV, 1. v. αὐτός.

συγκουφίζειν, (citatur hoc v. ut ἅπαξ λεγόμενον a κουφίζω, κοῦφος, levis) τινί, *sublevare simul cum aliquo, juvare aliquem in allevando*. XX, 6.

συλλαμβάνειν, (λαμβάνω, irr.) *comprehendere*. XII, 1. *capere*, ξυλλ. XVII, 1. ἀπειλεῖ — ἐπιμηχανήσεσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι XV, 3. v. αὐτός.

σύλλεκτρος, ον, (λέκτρον, τό,) τινί, *qui eodem, quo alius, toro utitur; consors thalami*. VI, 5.

συμβαίνειν, (βαίνω, irr.) *congredi, coire, contingere, forte accidere*, ut, συμβαίνει, impersonal. seq. infin. ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα XX, 8.

συμβασιλεύειν, (βασιλεύω, βασιλεύς, ὁ) τινί, *regnare cum aliquo*, ξύνει (Juno) τῷ Διῒ καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ XVI, 2.

συμμαχεῖν, (σύμμαχος) τινί, *esse alicui belli socium*. XXII, 3.

σύμμαχος, ον, (μάχη) *socius belli, pugnae*. XXI, 2.

συμπαίζειν, (v. παίζειν) τινί, *ludere cum aliquo*. IV, 3. Ἕξεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιξόμενόν σοι ibid. cf. Buttm. §. 110. not. 2. Matth. §. 208.

συμπαρεῖναι, (παρά-εἶναι, irr.) τινί, *una adesse cum aliquo.* XX, 15. 16.

συμπαρίπτασθαι, (παρά-ἵπταμαι, irr.) τινί, *una cum aliquo et juxta eum volare, comitari in volatu.* XX, 6.

συμπεριφέρειν, (περί-φέρω, irr.) τινί, *una cum aliquo circumferre, circumagere,* συμπεριενεχθήσεται μετ᾽ αὐτοῦ VI, 5. v. μετά.

συμπηγνύναι, (πήγνυμι, irr.) *compingere, componere,* ὄργανον ἀπὸ χελώνης συνεπήξατο VII, 4. ἅρμα XXV, 3.

συμπλεῖν, (v. πλεῖν) τινί, *una cum aliquo navigare, facere iter maritimum,* συμπλέων. XXVI, 1.

συμπόσιον, τό, (πίνω, irr.) *compotatio, convivium,* τῶν θεῶν XIII, 1. 2. IV, 4. V, 4. VI, 1. 4. ἐν τῷ συμποσίῳ XVI, 1. XXIII, 2. λύειν τὸ συμπ. VI, 4. *coenaculum,* deorum XXIV, 1.

συμπότης, ου, ὁ, (συμπίνω, irr.) *compotor, conviva.* VI, 3. ξυμπ. XVIII, 2. bis.

συμποτικός, ή, όν, (συμπότης, cf. Buttm. §. 104. c. 13. c.) *convivalis, idoneus, jucundus conviva.* VI, 1.

συμπράττειν, (v. πράττειν) *cum aliquo aliquid agere, adjuvare aliquem in re,* συμπράξω τὰ πάντα XX, 16.

συμφέρειν, (φέρω, irr.) *conferre;* imperson. συμφέρει, *conducit, prodest,* substant. τὸ συμφέρον. VIII, 1. v. artic.

συνακολουθεῖν, (ἀκολουθεῖν, ἀκόλουθος, ον, cf. Buttm. §. 105. not. 11.) *una cum aliquo sequi, comitari.* XX, 15.

συναναςπᾶν, (ἀνά-σπάω, v. ἐπισπᾶν) *simul in altum, sursum trahere.* XXI, 1.

συναρπάζειν, (ἁρπάζω, Buttm. in verbb. irr. Matth. §. 177. not. 1.) *rapere, raptum ferre,* συναρπάσω VIII, 2.

συνδιαπράττειν, (διά-πράττω, quod v.) *simul peragere, administrare,* νεκρικά XXIV, 1.

συνδισκεύειν, (v. δισκεύειν) τινί, *discum jacere, jaculari cum aliquo, colludere disco.* XIV, 2.

συνδοκεῖ, (v. δοκέω, irr.) imperson. τὶ ἐμοί, *placet, probatur mihi id quod aliis, consentio,* Ἦ καὶ σοὶ ταῦτα συνδοκεῖ; XX, 2.

συνεῖναι, (εἰμί, irr. de accentu compositi v. Buttm. §. 96. IV, 5. Matth. §. 219. 1.) τινί, *esse, vivere cum aliquo, alicujus consuetudine uti,* τί δήποτε οὐκ ἄμφω ξύνεισιν ἡμῖν XXVI, 1. συν. VI, 1. bis. συνεσομένῳ μεθ᾽ ἡμῶν IV, 2. de maritali consuetudine: XVI, 3. XX, 3. XVIII, 1. XXII, 3. bis. ξύνει XVI, 2. de concubitu: συνέσται VI, 4. 5. I, 2. IX, 1. X, 1. XXII, 2. ξυν. XV, 2. XVII, 1.

συνεκπλεῖν, (v. πλεῖν) τινί, *navi abire, proficisci cum aliquo,* συνεκπλεῦσαι XX, 15. μετά τινος XXIII, 1.

συνέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) τινί, *convenire, congredi aliquem,* γυναικί II, 1. IX, 2.

συνετός, ή, όν, (adj. verb. v. σύν-ἵημι, irr.) *intelligens, prudens,* πλὴν οὐκ ἀγνοεῖταί γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος XVI, 1. passive, (cf. Buttm. §. 92. not. 3. Matth. §. 220, 3. 2.) Οὐ ξυνετὴν … τὴν νομὴν XXVI, 2. v. artic.

συνέχειν, (ἔχω, irr.) *cohibere,* τὸν χαλινόν, *frenos cohibere, continere,* oppos. ἐνδιδόναι XXV, 1.

συνεχῶς, (συνεχής, ές) *continenter, continuo.* IV, 5.

συνιέναι, (ἵημι, irr.) *conjicere, conjectura assequi, intelligere,* *Συνίημι*, ὁ *Γανυμήδης ἔνδον*. IX, 1. τὶ, cf. Matth. §. 349. ξυν. XXV, 1. VI, 1. c. particip. *ταῦτα συνῆκεν ἐρωτικὰ ὄντα* VI, 2. cf. Buttm. §. 131, 4. Matth. §. 530, 2. et §. 549, 3. *συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν* XVII, 1. v. *ἑαυτοῦ*.

συνοικεῖν, (*οἰκέω*, *οἶκος*, ὁ) *τινί*, *habitare*, *vivere cum aliquo*. V, 2. de conjuge XX, 3. 13.

συντρίβειν, (*τρίβω*, cf. Buttm. § 89. not. 6. Matth. §. 193. not. 6.) *conterere*, *contundere*, *ἅτερος τῶν τροχῶν συντέτριπται* XXV, 3. *τὸ κρανίον συντριβέντα* XIII, 2. cf. Matth. §. 424, 3. Buttm. §. 121, 7.

σύριγξ, *γγος*, ἡ, *syrinx*, fistula ex arundine facta, qua, qui eam invenit, Pan et pastores utuntur. IV, 1. XX, 6. cf. Ovid. Metam. I, 687—712.

συρίζειν, (et *συρίττειν*, cf. Buttm. §. 83. not. 3. *σύριγξ*) *syringe*, *fistula canere*, *πρὸς τὸ ποίμνιον* XX, 6. v. *πρός*. *πάνυ καπυρόν*. XXII, 3.

σφαγή, ἡ, (*σφάζω*, cf. Buttm. §. 83. not. 5. et §. 104. c. 7. c.) *mactatio*, *caedes*. XXIII, 1.

σφάλλειν, *τινά*, *facere*, *ut aliquis labatur*, *σφάλλεσθαι*, *labi*, *titubare*. XVIII, 2.

σφάλμα, (v. *σφάλλειν*) *lapsus*, *error*. XVI, 1.

σφόδρα, adv. (adj. *σφοδρός*, vehemens, cf. Buttm. §. 107, 4.) *vehementer*, *valde*, *οὐ σφόδρα τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμμασιν* XX, 5. ibid. 3.

σχεδόν, adv. (*ἔχω*, irr. *σχεῖν*, cf. Buttm. §. 104 c. 15. c.) *cominus*, *prope*; ap. Atticos: *prope*, *propemodum*, *καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν* XX, 2. *σχεδὸν τὰ πάντα με ἤρετο* XX, 4.

σχολή, ἡ, *otium*, *σχολὴν ἄγειν*, *otium agere*, *vacare*, *ἐπί τινα*, *adversus aliquem*, i. e. ut possis adversus aliquem agere, al. aggredi. XII, 2. adverbial. *σχολῇ*, *otiose*, *placide*, *tranquille*, *προβαίνειν* X, 2. cf. *ἴδιος*.

σώζειν, (irr.) *servare*, *salvum*, *incolumem*, *sospitem praestare ex periculo*, *calamitate*. III. XXVI, 2.

σῶμα, τό, *corpus*. XIII, 2. XX, 8.

σωτήριος, *ον*, (*σωτήρ*, ὁ, servator) *salutaris*, *sospitalis*. XXVI, 2.

T.

τἀληθές, VIII, 1. XVII, 1. *τὸ μὲν ἀληθὲς* XX, 4. v. *ἀληθής* et artic.

τἆλλα, substant. et adverbial. v. *ἄλλος* et artic.

ταννῦν, v. *νῦν* et artic.

ταράττειν, (cf. Buttm. §. 16. not. 4.) *turbare*, *perturbare*, *perterrere*. XX, 6.

Τάρταρος, ὁ, (et *τὰ Τάρταρα*, cf. Matth. §. 95.) *Tartarus*, et pl. *Tartara*, tristis ille et tenebrosus Orci locus (cf. Homer. Il. VIII, 13. sq. Virg. Aen. VI, 547—627.), in quem detrusi a Jove Titanes hominesque nefarii scelerum poenas luere putabantur in his Ixion VI, 5. (ubi *ᾅδης* totum pro parte dicitur) XIX, 1

τάττειν, (cf. Buttm. §. 16. not. 4. et §. 83. not. 5.) *statuere*, *τινὰ ἐπί τινος*, *praeficere aliquem rei*, *alicui curam rei demandare*, *ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ* IV, 4. v. *ἐπί*, de fut. tert. *καλεῖν*.

Ταΰγετος, ὁ, et τὸ *Ταΰγετον*, *Taygetus*, mons Laconicae, qu per occidentalem ejus partem inde ab Arcadiae finibus usque ad Taenarum promontorium deducitur; prope eum orientem versus sitae erant Amyclae XIV, 2.

Ταυρική, ἡ, (sc. γῆ s. χεῤῥόνησος, cf. Herm. ad Vig. p. 871. Matth. §. 635. Buttm. §. 138. IV, 1.) *chersonesus Taurica, die Grimm.* XXIII, 1. cf. *Σκυθία*.

ταῦρος, ὁ, *taurus*, in cujus formam mutatus Jupiter Europam (v. *Κάδμος*) raptam ex Phoenicia Cretam devexit II, 1. V, 2. XVI, 1.

ταύτῃ, adv. (cf. Buttm. §. 103. not. 7.) *hac via*, *huc*, *Ταύτῃ — πρὸς τὰ λαιὰ σχάσει* XX, 6.

τάφος, ὁ, (*θάπτω*) *sepulcrum*, *tumulus*, *τάφον χωννύναι τινί* XIV, 2.

τάχα, adv. *celeriter*, *cito*; ap. Atticos est fere *facile*, *fortasse*, *leicht*, *wohl*; *τάχ᾽ ἂν δυναίμην* XX, 8. cf. Reisig. Enarr. ad Soph. Oed. Col. v. 960 *τάχα που*, v. *πού*.

τέ, part. enclit. (ortum ex *τοί* enclit.) *que*, „proprie non copulat, sed rem reddit incertam, ut fere nostro *etwa* respondeat." Herm. ad Vig. p. 835. Huc refer. relativa *ἅτε*, *ὥςτε*, *οἷός τ᾽ εἰμὶ*, quae v. singula. „Itaque quum integra orationis membra per *τὲ* adnectuntur, ita hoc fieri solet, ut eo modo addantur, quae tamquam non necessaria praecedentibus accedunt. — Idque Latini per *que* indicant." Herm. ibid. *ἄλλως τε περὶ τὸν Ἄρη ἔχει τὰ πολλά* XV, 3. — *τε — καί* s. *τε καί* arctissime conjungit orationis membra interno vinculo cohaerentia, v. exempla sub v. *καί*. cf. praeterea Matth. §. 626. Buttm. §. 43.

Τεγέα, ἡ, *Tegea*, antiqua et celebris urbs Arcadiae XXII, 3.

τεθνᾶναι, v. *θνήσκειν*.

τεκεῖν, v. *τίκτειν*.

τεκμαίρειν, (*τέκμαρ*, τό, *finis*, *signum*) *signum edere*, *significare*; *τεκμαίρεσθαί τι τινι*, *ex signo aliquid suspicari*; *colligere*, *judicare*. VII, 5. cf. Matth. §. 396.

τέκνον, τό, (*τίκτω*, irr.) id quod partu editum, quod natum est, *filius*, *filia*, saepe blandientis compellatio: *ὦ τέκνον*, *mi fili*, XIX, 2. XXII, 3. *ὦ τέκνον Ἔρως* XII, 1. *τὰ τέκνα*, *liberi*. XVI, 1. bis. *τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα παρ᾽ ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ᾅδου εἰσίν* XXIV, 2. v. *ἑκάτερος*, *ὅς* et Buttm. §. 30. b. not. 1. *τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα* XIII, 1. nos, qui uxore liberos inferiores habemus, inverso ordine: *Weib und Kinder*.

τελεσιουργεῖν, (*τελεσιουργός*, *όν*, *τελέω*, *ἔργον*, cf. Buttm. §. 106, 3. et not. 1.) *opus absolvere*. X, 2.

τελετή, ἡ, (*τελέω*) *peractio*, *perfectio*; *initiatio*, *ipsa mysteria*, *ὑβρίσας ἐς τὴν τελετὴν* XVIII, 1. de Bacchi orgiis; cf. de h. l. Theocrit. Id. XXVI. Ovid. Metam. III, 511. seq. IV, init.

τελευταῖος, *αία*, *αῖον*, (*τελευτή*, ἡ, peractio, finis) *ultimus*, *postremus*, adverbial. *τὸ τελευταῖον*, *postremo*, *denique*. XVI, 1. cf. artic.

τέμνειν, (irr.) *secare*, *dissecare*, med. XII, 1.

τεράστιος, *ον*, (*τέρας*, τό) *portentosus*, *prodigiosus*, *Τεράστιον τοῦτο* III. Dicitur Jupiter *τεράστιος*, h. e. qui portenta, prodigia edit; *Ὦ Ζεῦ τεράστιε τῆς θέας* XX, 11. etc., usitato nobis quoque magnopere quid admirantibus more invocandi deum testem admirationis (v. *θέα*), postposito autem adjectivo, ut quod unam cum substantivo notionem efficiat, cf. Herm. ad Vig. p. 794.

τερατεύεσθαι, (τέρας, τό, portentum) *monstrosa, portentosa*, quae excedunt fines naturae, *jactare, comminisci, praestigias facere*. XVI, 1.

τεχνάζειν, (τέχνη, ἡ, ars, dolus) *machinari, per dolum moliri*, ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι I, 2.

τέχνη, ἡ, *ars, studium*, quod quis colit. XV, 1. XXVI, 1. ἕκαστος ἔχει τινὰ τέχνην ibid. v. ἔχειν. ars, h. e. leges, quae artem constituunt: δικάζειν τι κατὰ τὴν τέχνην, judicare *ex arte*. XX, 8.

τεχνίτης, ὁ, (τέχνη) *artifex*. XVI, 1.

τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο, (Attice i. q. τηλίκος, η, ον, cf. Matth. §. 150. not. 1. et §. 261. Buttm. §. 72, b. 5. 6. et not. 3. 4.) pron. dem. *tantae aetatis, formae, tam grandis, tantus*, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν VIII, 2. ἢ ἀργοὶ εὐωχήσονται, τηλικοῦτοι ὄντες; XXVI, 2. πώγωνα τηλικοῦτον V, 2. τηλικ. κακόν XXV, 1.

τήμερον, (Att. i. q. σήμ. cf. Buttm. §. 102. not. 3. ortum ex τῇ ἡμέρᾳ) *hodie*. IV, 2. X, 1.

τιάρα, ἡ, *tiara*, tegumentum capitis apud Persas, simile ei, quod nunc dicitur *Turban*; Ganymedi tribuitur XX, 6.

τιθέναι, *ponere, collocare*; τινά τι, *facere, efficere, reddere aliquem aliquid*, τινά ἱμερτόν XX, 15.

τίκτειν, (irr.) *parere*. IX, 1. 2. ἡ τὸ μέγα σὲ κακὸν τεκοῦσα XII, 1. τεχθῆναι VII, 1. X, 1. τινά τινι VI, 3. XVI, 1. τινά τινι ὅμοιον XXII, 1. τὸ τεχθέν, *infans partu editus*. I, 2. αἱ τεκοῦσαι, *puerperae*. XVI, 2. sed v. not. ad h. l., de verbi significatu Vig. p. 226. sq.

τιμωρεῖν, (τιμωρός, όν, τιμή) τινί, *poenas, vindictam parare alicui*; τιμωρεῖσθαί τινα, *poenas repetere ab aliquo, ulcisci aliquem, poena coercere*, ἀνθρώπους ὑβριστὰς XIII, 1. XVIII, 1. cf. Matth. §. 411, 5.

τινάσσειν, *quatere, concutere*, τὴν ἀσπίδα VIII, 2.

τίς, τί, (cf. Buttm. §. 70.) pron. interrog. *quis*, τῷ τρόπῳ III. τί δεινόν V, 3. VI, 4. τί δ' (vel γὰρ) ἄλλο VI, 1. XXIII, 2. τίς VII, 1. etc. τί I, 1, VIII, 2. etc. *Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις;* VII, 3. *Τίνος...;* cujus rei? XIX, 2. διὰ τί XIX, 2. τίνος ἕνεκα XIX, 2. XX, 3. κατὰ τί XIII, 1. — Referuntur ad latentem in verbo notionem objecti pronomina et adjectiva accusativo neutrius: *Τί δέ σε μέγα* (not. obj. ἀδίκημα) ἠδίκησα...; II, 1. IV, 2. ὑβρίζειν VI, 1. *Τί γάρ σε ὀνήσει... τὸ κάλλος* IV, 5. *Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην* IV, 4. τί δυστυχεῖς; XIV, 1. cf. Buttm. §. 118, 7. Matth. §. 405. not. 3. Praeposita aliqua parte orationis: *Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;* XXIII, 2. I, 1. XIV, 1. XIX, 2. XXVI, 2. v. ποῦ. — Conflantur in interrogatione duae in unum enunciationes; *Τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς;* XX, 7. τί παθοῦσα... τράγῳ σε ὅμοιον ἔτεκεν; XXII, 1, τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας; IV, 2. (*Τί δέ σε μέγα ἠδίκησα..., διότι διαφοῖ;* II, 1.) cf. Matth. §. 567. Vig. p. 333. ὡς δή τι τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; (v. ποιεῖν) XX, 4. ἢ τίνας ταύτας λέγεις τὰς γυναῖκας; (ubi praegrediuntur haec: τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς;) XX, 7. τί (relatum ad sequentem pluralem neutrius, cf. Matth.

§. 488, 2.) ταῦτα..., φασὶν ποιεῖν σε; XI, 1. v. οὗτος. E. Τί σκυθρωπὸς εἶ...; A. Ὅτι etc. τί ἔχεις ὅτι, quid habes quod, quid, cur etc. XIV, 1. XVII, 1. XX, 7. 10. XXII, 1. XXIV, 1. etc. — αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι... εἰσιν; ἢ κἀκεῖναι XIX, 2. etc. v. ἤ. — „τί c. optat. et ἄν est dubitantis, an aliquid fieri nequeat“ Herm ad Vig. p. 729. τί ἂν δράσαι δύναιτο XV, 3. VII, 1. XI, 2. X, 13. IV, 4. Τί ἂν λέγοιμεν; Quid possimus dicere? XXIII, 1. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; XX, 9. VI, 4. — τίς καὶ et in initio periodi Καὶ τίς, v. καί. τί δήποτε, v. δήπ. — Saepe admittit ellipsin verbi εἶναι et ποιεῖν, V, 3 A. Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; A. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα; XXIII, 2. v. not. g. ad VI, 1. ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα; XX, 4. v. ὡς. Formulae, in quibus τί absolute positum est. τί; quid? VI, 4. τί δέ; in cito ad aliam rem transitu: quid vero? XX, 4. τί οὖν cupide quaerentis id quod ex praegressa oratione sequatur: quid ergo? wie nun? VII, 2. XVII, 2. XX, 4. τί τοῦτο; stupentis: quid hoc? VIII, 2. — In interrog. indir. XX, 7. XXVI, 1. cf. Matth. §. 488. Buttm. §. 114, 4. et not. Vig. p. 145. sq.

τὶς, τὶ, (enclit. cf. Buttm. §. 13, 2. et §. 70. a. Matth. §. 31. et 151.) pron. indefin. (v. artic. p. 132.), *aliquis*, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν. XX, 3. IV, 1. IX, 1. XX, 10. 13. XXII, 1. βουκόλον τινὰ πολυόμματον III. VII, 4. XIV, 1. ἀγροικόν τινα χωρίτην XX, 10. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαίη γυνή XX, 3. X, 1. Ἔστι γάρ τις... ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερός μου; XXIV, 1. XXVI, 2. Αὐτὴν ἐμὲ οὐκ ἄλλην τινά VI, 2. τὶς VI, 1. XX, 5. XXII, 3. ἀεί τι φροντίζουσι XIX, 2. IV, 5. VII, 4. X, 1. — *quis*, ἤν τις Ἕλλην ἀφίκηταί ποτε XXIII, 1. ἄλλο τι δεινὸν III. τι τοιοῦτο VI, 5. XXII, 2. I, 2. VI, 4. X, 2. XXI, 2. XXV, 3. ἀλλά σοι μηνύσω [τι] πάνυ ἀναγκαῖον I, 1. τοιοῦτό τι I, 2. VI, 3. VIII, 1. IX, 1. XXIII, 2. τὶς, i. q. vernaculum *man*, τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; XX, 9. εἰ λογίσαιτό τις XVIII, 1. XXV, 1. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν τις ... μεταγάγοι XX, 8. cf. Matth. §. 487, 2. Buttm. §. 114, 4. Vig. p. 151. εἰ, ἤν τις pro ὅστις et ὅστις ἄν V, 5. XVIII, 1. v. εἰ et Matth. §. 294. εἴ τι οἶσθα XV, 2. ἤν τι τεχνάζων ἁλίσκωμαι I, 1. VI, 5. μέμνησαι ἐκείνων, εἴ τι ἐγὼ ἔπαιξα VI, 4. — *quidam* Ἔχει τι θέλγητρον ἡδύ, Habet nescio quid dulcis delenimenti IV, 5. τὶς adjunctum adjectivis et pronominibus rem e genere aliquo eique assimilem esse indicat: Γοργόν τινα τὸν παῖδα φής, puer, quem dicis, ex alacri genere est VII, 3. XX, 4. X, 1. XIX, 2. Τὸν Ἰξίονα τοῦτον ... ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἡγῇ; VI, 1. XX, 14. συνίημι ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν VI, 1. cf. Matth. §. 487, 4. Vig. p. 149. sq.

Τιτάν, ᾶνος, ὁ, *Titan*, nomen filiorum Coeli et Terrae (secundum Hesiod. Theog. v. 133.); referuntur in eorum numero Ὑπερίων et, qui hujus filius appellatur, Ἥλιος (v. Ἡλ.) XXV, 1.

τιτρώσκειν, (irr.) *vulnerare*. XIX, 2. τῶν τραυμάτων ..., ὁπόσα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος A. ἐτρώθη XXVI, 1. cf. Buttm. §. 118, 3. Matth. §. 408.

Τμῶλος, ὁ, *Tmolus*, mons Lydiae vini fertilissimus, τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε (Bacchus) XVIII, 1. v. Λυδία.

τοιγαροῦν, (τοί-γάρ-οὖν), *demnach also, quocirca, proinde, ergo*, *itaque*, Χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις I, 2. Τοιγαροῦν ἀπέδωκε etc. VII, 4. v. regg. ad μέντοι II.

τοίνυν, (τοὶ-νῦν, partt. enclit.) non facile positum ab initio enunciationis, usurpatur in continuanda oratione cum vi conclusiva nec raro refertur ad sententiam interposita alia interruptam: *igitur*, *ergo*. XII, 1. 2. τότε τοίνυν ἐγὼ etc. XI, 2. cf. Buttm. §. 136. p. 438. et 439. Matth. §. 607. et 627.

τοιοῦτος, αὕτη, οῦτο et οῦτον (v. τηλικοῦτος et de utraque forma Buttm. §. 79. 1. et 2. not. 1. 2. Matth. §. 41.) pron. dem. *talis*, *hujusmodi*, cui respondet οἷος, IV, 4. XVI, 1. v. οἷος — Non respondente relat.: ἔχων... εἶναι τοιαύτην XXII, 1. XX, 1. εἴ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς θῆλυς οὕτω etc. XVIII, 1. τοιαῦτα ζῶα τοῖς ἀνθρώποις ἔπλασας I, 1. τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡνίοχον... ἐκπέπομφας XXV, 1. v. artic. p. 135. τοιοῦτος II, 2. XV, 1. (IV, 4. XVI, 1.) Τοιοῦτόν ἐστιν, quod est affirmantis alius interrogationem: Ita est. (oppos. Οὐδὲν τοιοῦτον X, 1.) XXIII, 2. τοιοῦτον IX, 1. XVI, 1. τοιαῦτα X, 1. 2. XXII, 1. XXV, 3. τὶς τοιοῦτος XXV, 3. τὸ τοιοῦτον VI, 5. XXII, 2. τοιοῦτό τι I, 2. οὐδὲν τοιοῦτον XXVI, 1. Μὴ λέγε... τοιοῦτο μηδέν. XXIV, 1. πολλὰ τοιαῦτα XIX, 1. — ὁ τοιοῦτος, *is qui talis est*, *quicunque talis est*, τὸ τοιοῦτο (s. ον) XIV, 1. XVI, 1. XIX, 2. τὰ τοιαῦτα XX, 2. 3. 4. 7. 14.

τοκάς, ἡ, (cf. Buttm. §. 58, 5. τίκτειν, ire) *idonea partui*, *genitrix*, *fecunda*, τοκάδα τὴν κεφαλὴν ἔχει IX, 1. v. artic. p. 135.

τολμᾶν, (τόλμα, ἡ,) *audere*, τὶ VI, 1. XXV, 3. seq. infin. VI, 2. XVIII, 1.

τολμηρός, ά, όν, (τόλμα, ἡ, cf. Buttm. §. 104. c. 15. g.) *audax*, *temerarius*. XII, 1.

τολοιπόν, III, 1. λοιπός et artic. p. 134.

τοξεύειν, (τόξον) *sagittare*, *arcu tela emittere*. XVI, 1. τινά, *aliquem arcu petere*, *sagitta ferire*. XIX, 2.

τόξευμα, τό, (τοξεύειν) *sagitta*, *telum*. XIX, 1.

τόξον, τό, *arcus*, τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν VII, 1. XXIII, 1. ἐντείνεσθαι τὸ τ. XIX, 1. τὰ τόξα, *arcus cum sagittis*. XI, 1.

τοξότης, ου, ὁ, (τόξον) *sagittarius*, τοξότης καὶ ἑκηβόλος Apollo XIX, 2. τοξόται Ap. et Diana. XXIII, 1. Amor ibid.

τοπαραυτίκα, adv. (s. τὸ παρ-αὐτίκα) *illico*, *extemplo*, *statim*. XI, 1. v. artic.

τοπρῶτον XX, 8. τὸ πρῶτον XXII, 3. v. πρῶτος et artic. 134.

τοσοῦτος, αὕτη, οῦτο et οῦτον (v. τηλικοῦτος et τοιοῦτος), pron. dem. *tantus*, per se positum non respondente relat. ὅσος: τοσοῦτον χρόνον I, 1. τοσούτου πυρὸς XXV, 2. *tot*, *tam multi*, τοσοῦτοι θεοί XII, 1. XX, 10. XXIV, 1. bis. τοσαῦτα πεπόνηκα, *tot labores exantlavi* XIII, 1. τοσοῦτον ἐμεθύσθη VI, 3. v. de hoc. accus. neutr. τίς. — οἱ τοσοῦτοι, ii qui, quicunque, si qui tot sunt numero. XXI, 1. v. τοιοῦτος.

τότε, (cf. Buttm. §. 103, 4. Matth. §. 261.) partic. demonstr. *tum*, ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε συρίζων XX, 6. bis. δεῖ με καὶ τότε ψυχαγωγεῖν XXIV, 1. XI, 2. Εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον. IV, 5.

τοὔνομα, contr. ex τὸ ὄνομα, v. artic. p. 135.

τοὐντεῦθεν XX, 15., contr. ex τὸ ἐντεῦθεν, v. artic. p. 135. ἐντεῦθεν, (cf. Buttm. §. 17. b. not. 1. 103, 6.) de loco et tempore *inde*, *deinde*.

τραγικός, ή, όν, (τράγος) *hircinus.* XXII, 1.

τράγος, ὁ, *hircus, caper.* XXII, 1. 2. bis. τράγοις IV, 1.

τραγοσκελής, ές, (σκέλος, τό, cf. Buttm. §. 101. c. 14. b.) *hircipes, capripes.* XXII, 2.

τραῦμα, τό, (τιτρώσκω. irr.) *vulnus.* IX, 2. XXVI, 1.

τράχηλος, ὁ, *collum, cervix.* XX, 6.

τρέμειν, *tremere, trepidare,* ἀλλὰ τί τρέμεις, καὶ ὠχριᾷς; XX, 7.

τρέπειν, *vertere, convertere,* τρέπεσθαι πρὸς ὕβριν XVIII, 2.

τρέφειν, (irr. cf. Matth. §. 179, 1. et 193, 2. not.) *alere.* I, 1. νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἕτερον ἡ Φρυγία τρέφει XX, 13. de terra aliquem in incolarum numero habente, de Helena; ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα, utpote in ovo *nutrita* XX, 14.

τρίαινα, ἡ, (τρία) *tridens,* Neptuni VII, 1.

τριετής, ές, (τρεῖς, τρία, ἔτος, τό, cf. Buttm. §. 101. c. 14. b.) *trimus,* κριός IV, 2.

τριπλάσιος, ία, ιον, *triplex, triplo major,* c. gen. τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι X, 1. cf. Matth. §. 356.

τρίτος, *tertius,* τρίτῳ μηνὶ IX, 2. X, 1. v. artic. p. 133.

τρόπος, ὁ, (τρέπω) *modus, ratio.* τῷ τρόπῳ…; III. XIV, 1. *institutum, consuetudo, mores,* ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἔχῃ; VI, 1. de acc. abs. v. ποῖος.

τροχός, ὁ, (τρέχω, curro) *rota.* VI, 5. XXV, 3.

τρυφή, ἡ, (θρύπτω, frango, enervo; med. frangor, enervor deliciis, luxu. (cf. Buttm. §. 17. b. 2. 3. Matth. §. 36, 3.) *mollities, luxuria.* XVIII, 1.

τρωθῆναι, v. τιτρώσκειν.

τυγχάνειν, (irr.) *attingere, contingere, assequi,* c. genit. Οὐκ, ἀλλ' ἐρῶν μέν, ἀπραγμονέστερον δὲ αὐτῶν τυγχάνειν, (relatum αὐτῶν ad antegressum ἐρᾶν i. q. τούτων ὧν ἐρῶ, v. not. et VI, 5. sub v. οὗτος.) II, 2. εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν XX, 4. v. ὀρέγειν. τῆς ἐπιθυμίας VI, 4. v. ἐπιθ. de gen. Matth. §. 328. *forte accidere, contingere,* c. particip. ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε συρίζων XX, 6. XVII, 1. Οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἑρμῆς ὢν τυγχάνεις; XXII, 1. cf. Buttm. §. 131. not. 8. Matth. §. 553. Vig. p. 300. sq.

τύμπανον, τό, (τύπτω, cf. Matth. §. 40.) *tympanum, Pauke, Handpauke,* instrumentum musicum in primis usurpatum in sacris Cybeles (ἐπιβομβεῖν τῷ τυμπάνῳ) XII, 1. Bacchi XVIII, 1. et saltationibus II, 2.

τυρός, ὁ, *caseus.* IV, 3.

τυχεῖν, v. τυγχάνειν.

τύχη, ἡ, *fortuna.* ἀγαθῇ τύχῃ, formula bene ominantis: *quod fors bene vertat, quod bene vertat,* Ἀλλὰ τελεσιουργείτω μὲν ἀγαθῇ τύχῃ X, 2.

τῷ, III. VII, 3. v. τίς.

Υ.

Ὑάκινθος, ὁ, *Hyacinthus,* filius Oebali (v. *Οἴβαλος*) Apollinis amasius II, 1., quomodo perierit, v. d. XIV. XV, 2. praeterea Ovid. Metam. X, 162—219. Mosch. Idyll. III.

ὑβρίζειν, (ὕβρις) *insolenter agere, se gerere, superbire.* XVI, 2. Τί δὲ ὕβρισε VI, 1. ἔς τινα, *insolenter agere, insultare in aliquem,* ἃ ἐς ἐμὲ ὑβρίζεις XII, 1. ἐς τὴν τελετήν XVIII, 1. cf. Matth. §. 411, 2. Vig. p. 305. sq.

ὕβρις, εως, ἡ, *insolentia, petulantia, insolenter, petulanter facta.* XVIII, 2. cf. Vig. p. 305. sq.

ὑβριστής, οῦ, ὁ, (v. ὑβρίζω) *homo insolens, petulans, protervus, nefarius.* XI, 1. VI, 1. adjective: ἀνθρώπους ὑβριστάς XIII, 1. cf. Matth. §. 429, 4. Buttm. §. 109. not. 1.

ὑβριστικός, ή, όν, (ὑβριστής) quod est hominis ὑβριστοῦ, *insolens, protervus.* VI, 4. ὑβριστικὰ ἱκετεύοντος VI, 2.

ὕειν, *pluere,* Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα τοῦ ὕοντος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπὰς ποιοῦντος IV, 2. cf. Buttm. §. 116, 10. Matth. §. 295.

υἱός, ὁ, (anom. cf. Matth. §. 90.) *filius.* V, 5. XIII, 1. XVIII, 1. XXII, 1. υἱόν V, 4. X, 1. υἱέων XXVI, 2. de frequenti ejus omissione v. artic. p. 134.

Ὑμέναιος, ὁ, (ὑμέναιος, ὁ, hymnus nuptialis) s. Ὑμήν, *Hymenaeus, Hymen,* deus nuptiarum. XX, 16. v. Ἀφροδίτη.

ὑπάγειν, (ἄγω, irr.) *subigere,* τοὺς ἵππους, *subigere, subdere jugo;* ὑπάγεσθαι, *subigere, in ditionem redigere.* XVIII, 1.

ὑπαίθριος, ιον, (αἴθριος, α. ον, αἰθήρ, ὁ, ἡ) *subdialis, sub dio,* adverbial. καθεύδοντα ὑπαίθριον XI, 1. v. ἄθλιος.

ὑπελθεῖν, v. ὑπέρχεσθαι.

ὑπέρ, praep. *super,* c. gen. si quaeritur ubi? ὑπερ κεφαλῆς I, 1. *pro aliquo, in gratiam alicujus,* ὑπισχνοῦμαί σοι καὶ ἄλλον παρ᾽ αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ IV, 2. c. accus. *supra, ultra,* ἔχων, .. οὐρὰν ὑπὲρ τὰς πυγάς, caudam supra nates extensam, porrectam XXII, 1. τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμιῶν, *quae ipso majora sunt* VI, 4. cf. Matth. §. 582. Buttm. §. 134. not. 2. Vig. p. 667. de ejus vi in compositis Vig. p. 6 8. a.

ὑπεραγαπᾶν, (v. ἀγαπᾶν) *vehementer amare,* μάλιστα XV, 2.

ὑπεράνω, adv. (v. ἄνω) *supra, superne.* IV, 2. XXVI, 1.

ὑπερενεχθῆναι, v. ὑπερφέρειν.

ὑπεροπτικός, ή, όν, (ὑπερορᾶν, irr.) *pronus, pertinens ad despiciendos alios, superbus.* XXI, 1.

ὑπεροψία, ἡ, (ὑπερορᾶν, irr. despicere) *contemtus, aspernatio.* XIV, 2.

ὑπερφέρειν, (φέρω, irr.) *ultra ferre;* intrans. τινός, *praestare alicui, antecellere, superare aliquem.* XXI, 1. cf. Matth. §. 358. Buttm. §. 119, 9. 3. Pass. *sursum ferri.* XXV, 2.

ὑπέρχεσθαι, (ἔρχομαι, irr.) *subire, clam alicui nec opinanti supervenire, incessere, blanditiis aliquem circumvenire, captare ejus gratiam.* IX, 2.

ὑπηρεσία, ἡ, (ὑπηρετεῖν) *ministerium.* XXIV, 1.

ὑπηρετεῖν, (ὑπηρέτης, ὁ, ἐρέτης, ἐρέσσω) *remigem esse, remigare,* τινί, *ministeria facere alicui,* χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα XXIV, 2. de accus. v. πᾶς.

ὑπισχνεῖσθαι, (irr.) *in se suscipere, polliceri, promittere,* τινί τι s. seq. infin. fut. XX, 16. ὑπόσχου ibid. vel accus. c. infin. ὑπισχνοῦμαί σοι ἄλλον παρ᾽ αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι IV, 2. cf. Matth. §. 535. Buttm. §. 128.

ὕπνος, ὁ, *somnus*. IV, 5. bis. ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος XI, 2. Ὕπνος, deus somni. X, 2.

ὑπό, *sub*, c. gen. „*ab* significans semper indicat actionem aliquam ejus, a quo quid fieri dicitur" Herm. ad Vig. p. 863. quid differat ἀπό et ὑπό, v. not. l. ad VI, 4. et not. g. ad IX, 2. junctum v. passivis et neutris passivorum potestate usurpatis nec non activis: καίεσθαι ὑπό τινος XIII, 2. I, 1. V, 4. IX, 2. XI, 2. XVI, 1. bis. 2. XVIII, 1. bis. XIX, 1. XX, 6. 8. ἀπόλλυμαι ὑπὸ τῶν ὠδίνων VIII, 1. XI, 2. — ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρὼς τὸ σῶμα XIII, 2. ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπώλεσα XV, 2. τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους, *prae* metu II, 1. ἀγρυπνεῖν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος VI, 4. μέμηνεν ὑπὸ σοῦ XII, 1. ἀποβεβλήκει αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέους XX, 6. VII, 4. — c. dat. *sub* c. ablat., τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον XXII, 3. VIII, 2. ἔστ' ἂν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ τὸν ἀθλητήν... ὑπὸ μικρῷ τῷ ζόφῳ X, 2. ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῷ καὶ κυμβάλοις χορεύειν h. e. sub tympanis, ad concentum tympanorum etc. XVIII, 1. II, 2. cf. Matth. §. 592 et 593. Buttm. §. 134. not. 3. Vig. p. 669. sq. quae sit ejus potestas in compositis, v. Vig. p. 672. a. sq.

ὑποβάλλειν, (βάλλω, irr.) *supponere*; med. *sibi supponere*, *substernere*, τὴν χλαμύδα XI, 2.

ὑποβρέχειν, (βρέχω) *paullulum madefacere*, *irrigare*; intrans. *se madefacere*, *subbibere*, ὑποβεβρεγμένος, *paullulum madefactus*, *madens*, *madidus*, *uvidus*, ἱκανῶς, *probe adpotus* XXIII, 2.

ὑποδακρύειν, (δακρύω) *sublacrymare*, *clam suffundi lacrymis*. VI, 2.

ὑποδεῖν, (δέω, irr. cf. Matth. §. 50. not. Buttm. §. 94. not. 2.) *subligare*; med. de soleis, calceis, *sibi subligare*, ὑποδέου χρυσίδας II, 2.

ὑποδέχεσθαι, (δέχεσθαι) *excipere* hospitio, ὑποδεξάμενός με καὶ ξενίσας παρ' αὑτῷ XXIII, 2.

ὑπόλοιπος, ον, (λοιπός) *reliquus*, ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ. V, 2. τὰ ὑπόλοιπα I, 2.

ὑπομένειν, (μένω, irr.) *remanere*; transit. *manere*, *sustinere*, v. c. impetum hostis, τί vel seq. infin. *sustinere*, *ferre*, *pati*, Ὅμως ὑπόμεινον VI, 4. *sustinere*, *sich zu etwas verstehen*, *sich gefallen lassen*, Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; XVII, 2. VI, 4. cf. Matth. §. 550.

ὑπομιμνήσκειν, *in memoriam revocare*, *commonefacere*, Εὖγε ὑπέμνησας, bene factum, quod me commonuisti VII, 4. v. μιμνήσκειν.

ὑπόπτερος, ον, (πτερόν) *infra alatus*, *calceos alatos habens*, Ἑρμῆς VII, 4.

ὑποῤῥεῖν, (v. ῥέω) *subterfluere*, *subterlabi*, *sensim elabi*, τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ τῆς χειρὸς ὑποῤῥέοντα XI. 2. similiter ἀποῤῥεῖν, quod v.

ὑποσχέσθαι, v. ὑπισχνεῖσθαι.

ὑποτιθέναι, (τίθημι) *supponere*, ὑποθεὶς VII, 4. med. τινί τι, *suggerere*, *suppeditare alicui consilium*, *unter den Fuſs geben*, *monere aliquem aliquid*, *praecipere*; ὅπως χρὴ etc. XXV, 2.

ὑπότρομος, ον, (τρόμος, ὁ, τρέμω) *tremore*, *pavore correptus*, γίνομαι XIX, 1.

ὕστερον, adv. (adj. ὕστερος, α, ον, posterior; cf. Buttm. §. 102, 4) postea, posthac. IV, 1.
ὑφαιρεῖν, (αἱρεῖν, irr.) surripere, med. VII, 3.
ὑφέλκειν, (ἕλκω) subtrahere, τινὶ τὼ πόδε VII, 3.
ὑφορᾶν, (ὁρᾶν, irr.) suspicere, oculis intueri suspiciosis, med. XIX, 1.

Φ.

φαιδρός, ά, όν, (φάω, φαίνω, irr., cf. Buttm. §. 104. c. 13. g.) splendidus, clarus; de animo; hilaris, laetus. IV, 4.
φαίνειν, (irr.) facere ut luceat, appareat aliquid, ostendere; med. lucere, de stella IV, 3. apparere, Ποῦ δέ ἐστιν; οὐ γὰρ κἀμοὶ φαίνεται. XX, 5. οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν IV, 1.
φάναι, (irr.) dicere, φησί, ait, inquit. Οὕτω φασὶ ποιήσειν XX, 9. τίνα δὲ καὶ φῂς τοῦ ῥήτορα XXII, 1, καί που τάχα καὶ ἐρῶν με φήσειν VI, 5. v. πού. Τοῦτο φῄς, ἐκπεπεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς, hoc dicis, du willst das sagen, ich werde etc. cf. regg. sub v. ὑπισχνεῖσθαι II. φησὶ ὅτι... ἤρετο XX, 4. de indicat. v. ὅτι. — Οὐδὲν τοῦτο φῂς VI, 5. XVIII, 2. IX, 1. v. not. ŷ. ad X, 1. Τί ταῦτα... φαθὶ ποιεῖν σε; XI, 1. v. οὗτος. Γοργόν τινα τὸν παῖδα φῂς VII, 3. v. artic. p. 143. Λύσω σε φῂς I, 1. ὡς φῄς II, 1. IV, 3. VI, 4. VII, 4. XVIII, 1. XIX, 2. ὥσπερ ἔφην IV, 4. — τί φῄς; quid ais? XX, 1., alterius sententiam cognoscere cupientis. IV, 1. XX, 2 5. (v. ibi not.) et πῶς φῄς; quomodo ais? XX, 14. mirantis et indignantis. — absolute interum orationi alicujus directe inseritur: ὦ παῖ, μικρὸν μέν σοι, ἔφη, ἐγώ εἰμι XXII, 2. X, 1. XX, 7. XIX, 1. XXI, 1. XXIV, 2. φημὶ postpositum imperativis XIII, 2. XXI, 2. v. ibi not. φασὶν absolute usurpatur (v. οἴεσθαι) in versibus tralaticiis et proverbiis, ut ajunt, ut in proverbio est: ἄγει δὲ καὶ φέρει τῆς ῥινός, φασίν, ἕλκων VI, 3.
φαρέτρα, ἡ, (φέρω) pharetra. XI, 1. XIX, 1.
φαρμακεύς, ὁ, (φάρμακον, cf. Buttm. §. 102. c. 11.) medicamentarius, Quacksalber; cum contemptu sic vocatur Aesculapius XIII, 1.
φαρμακίς, ίδος, ἡ, (φαρμακεύς, cf. Matth. §. 97. Buttm. §. 114. a. 121 b.) medicamentaria, venefica, maga, praestigiatrix, Ἀφροδίτη ob vim magicam cesti sui dicitur XX, 10.
φάρμακον, τό, medicamentum, τινὶ ἐπιτιθέναι XIII, 1.
φέρειν, (irr.) ferre, τὸν κεραυνόν, gerere, gestare II, 2. ferre, sustinere, οὐ γὰρ φέρουσιν... τὴν σὴν πρόσοψιν II, 2. μὴ φέρων τὴν ὑπεροψίαν XIV, 2. accedente notione motus: ἄγειν καὶ φέρειν VI, 3. v. ἄγειν et Vig. p. 23 de particip. φέρων addito verbis motum significantibus (εἴδωλον... παρακατακλίνομεν αὐτῷ φέροντες VI, 4. ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδὶ ἐνέσεισε φέρων αὐτὸν τὸν δίσκον XIV, 2.) cf. Vig. p. 357. et Herm. p. 777. sq. Matth. §. 558. Buttm. §. 137. p. 443. φέρε, (fer, cedo) ut ἄγε hortantis et incitantis, seq. conjunct. Φέρ' ἴδω τί καὶ βούλεται, Age videam etc. XX, 7. cf. Vig. p. 31. a. Matth. §. 515, 1.
φεύγειν, (irr. de fut. cf. Buttm. §. 100. not. 8. Matth. §. 181. not.) fugere. XIV, 2 XIX, 2. τινά II, 2. φεύξεται XVI, 1.
φθέγγεσθαι. vocem edere, vociferari, τι φθεγγόμενος IV, 5.
φθιτός, ή, όν, (adj. verb. v. φθίνω, irr. cf. Buttm. §. 92. not. 3.

Matth. §. 220, 3, 2.) *qui contabuit, mortuus*, οἱ φθιτοί, *mortui, inferi*. XXVI, 2.

φθονεῖν, (φθόνος) τινί τινος (Matth. §. 368. a.), *invidere alicui aliquid*. VII, 4. Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ φθονῶ (cf. Buttm. §. 118, 7.) XV, 1. XVII, 2.

φθόνος, ὁ, (cf. Buttm. §. 104. c. 7. d.) *invidia*, οὐδεὶς φθόνος, nulla invidia est. *nihil est quod invideas*, formula lubenter liberaliterque alicui copiam rei facientis, aliquid largientis: εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος XVIII, 1. cf. Vig. p. 163.

φιλαδελφία, ἡ, (φίλος, ἀδελφός, ὁ) *pietas fraterna*. XXVI, 1.

φιλάνθρωπος, ον, (cf. Buttm. §. 116, 9. Matth. §. 28. f.) *amans hominum, benevolus erga homines*. VI, 3. τὸ φιλάνθρωπον, *amor erga homines*, v. not. ad l. l.

φιλεῖν, *amare, lieben, liebkosen* II, 1. 2. *osculari*. IV, 1. 5. V, 2. 3. 4. bis. 5. VI, 2. XV, 1.

φίλημα, τό, *osculum, suavium*. V, 2. 3.

φιλόδοξος, ον, (δόξα, ἡ) *gloriae studiosus, cupidus*, φιλόδοξός τις XX, 4.

φιλοφρονεῖσθαι, (φιλόφρων, ον, φρήν, ἡ, animus, cf. Buttm. §. 6, 2.) τινά, *benevolo, comi in aliquem animo esse, amanter, benevole, comiter aliquem tractare, blande amplecti*, Καὶ πρόσιθί μοι καὶ φιλοφρονοῦ XXII, 3.

φλυαρία, ἡ, (φλύαρος, ον, φλύω, fervere, ebullire, garrire) *loquacitas, garrulitas*. XXI, 2.

φοβεῖν, (φόβος, ὁ, φέβομαι i. q. φοβοῦμαι, cf. Buttm. §. 99, 3.) τινά, *fugare, timorem alicui injicere*, XX, 10. φοβεῖσθαι, *fugari, terreri*, τί, *extimescere, timere, reformidare*, μὴ φοβηθεὶς (cf. Buttm. §. 123, 2. Matth. 49, e.) τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός XIX, 2. cf. Matth. §. 491. Buttm. §. 122, 4. seq. μὴ XVI, 2. v. μή.

φοβερός, ά, όν, (φόβος, ὁ, v. τολμηρός) *terribilis, horribilis*. XIX, 1. τὸ φοβερόν, *id quod terrorem injicit*, μή σοι ἐλέγχηται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον XX, 10.

φονεύειν, (φονεύς, ὁ, φόνος, ὁ) *necare*. XVI, 1.

φράζειν, τινί τι, *dicere, indicare, aperire alicui aliquid*. VI, 2.

φρονεῖν, (φρήν, ἡ, animus) *cogitare, intelligere, sentire*, μέγα φρονεῖν, *elato esse animo, superbire*, τινί, *aliqua re*, μέγα φρονεῖς τῷ βοῶπις εἶναι XX, 10. de dat. v. Matth. §. 398. b. Buttm. §. 129, 3. de attractione Matth. §. 536. Buttm. §. 129, 3. ἐπί τινι, μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει XV, 1. XXII, 2. cf. Matth. §. 399. not. 1. μέγα φρ., ὅτι XI, 2.

φροντίζειν, (φροντίς, ἡ, cura, meditatio) τινός, *curam rei gerere*; τί, *meditari aliquid*. XIX, 2. cf. Matth. §. 348. not. 2.

Φρυγία, ἡ, *Phrygia*, terra Asiae minoris. XX, 1. 3.

Φρύγιος, ία, ιον, *Phrygius, Trojanus*, quia antiquis temporibus Troja pars erat Phrygiae, Γανυμήδης V, 1. Ἄττης XII, 1.

Φρύξ, υγός, ὁ, *Phryx*, Γανυμήδης V, 3. Πάρις XX, 1.

φύειν, (irr.) τί, *facere, ut crescat aliquid, proferre, procreare aliquid, a natura accipere*, πολιὰς φῦσαι, *a natura accepisse, habere, praeditum esse*, II, 1. cf. Herm. ad Vig. p. 766. de singulorum tempp. significatu verba irr.

φυλάττ[σσ]ειν, *custodire, servare*, τὶ ἑαυτῷ, I, 1.

X.

χαίρειν, (irr.) *laetari. gaudere*, τινί, *gaudere, delectari re*, Οὐκὶ γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις XXIII, 1. cf. Matth. §. 399. Buttm. §. 120, 3. 3. χαῖρε, *salve* XX, 7. XXII, 1. *vale*, χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις, *valeat, suas sibi res habeat* I, 2. χαίρειν ἐᾶν τι, *valere jubere, missum facere aliquid.* IV, 3. cf. Matth. §. 46. not. et ἐᾶν, de universa ejus vi Herm. ad Vig. p. 766.

χάλαζα, ἡ, (χαλάω, remittere, relaxare) *grando.* IV, 2.

χαλεπαίνειν, (χαλεπός, cf. Buttm. §. 104. c. 3. e. et §. 90. not. 2.) τινί, *difficilem esse, succensere alicui.* XX, 2. μὴ χαλέπαινε, εἰ ἐπείσθην XXV, 1. v. εἰ.

χαλεπός, ή, όν *difficilis.* IV, 4. XX, 8. *molestus, periculosus, noxius.* XX, 7. χαλεπὸν εἶναί τινι *difficilem esse, succensere, infensum esse alicui.* V, 1.

χαλεπῶς, *difficulter*, χαλεπῶς ἔχειν τινί XX, 9. seq. et XX, 4. i. q. χαλεπὸν εἶναί τινι. χαλεπῶς φέρειν τι, *graviter ferre aliquid*, Εὖγε, τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγρίως sc. ἐνεγκεῖν (v. scholion) XXIII, 2.

χαλῖνός, ὁ, (χαλάω, remittere, relaxare) *habena, frenum*, συνέχειν τὸν χ., ἐνδιδόναι XXV, 1.

χαλκεύς, ὁ, (χαλκός, ὁ) *faber aerarius, ferrarius*, Ἥφαιστος XV, 1. 3. XVII, 2.

χαρίζεσθαι, (χάρις) fut. — ίσομαι, Att. ιοῦμαι (cf. Buttm. §. 86. not. 14.), τινί τι, *gratum facere, gratificari alicui aliquid.* XXII, 3. v. de construct. ποιεῖν.

Χάριτες, αἱ, *Gratiae*, quas Homerus omnino plures numero significat, Hesiodus tres declarat esse, Aglaiam, Euphrosynen et Thaliam, filias Jovis et Eurynomes, deas gratiae, laetitiae et venustatis conciliatrices, comites Veneris XX, 16. 16. v. Ἀφροδίτη. Χάρις, ἡ, *Charis*, cum Venere uxor Vulcani. XV. v. Ἥφαιστος.

χαροπός, ή, όν, etiam ός, όν, (χαρά, ἡ, ὤψ, ἡ) *laetitiam oculis prodens, lucidos, caesios oculos habens*; fere i. q. γλαυκῶψ (v. γλαυκός), de felibus aliisque id genus animalibus, φοβερὰ γάρ ἐστι καὶ χαροπή etc. (ἡ Ἀθηνᾶ) XIX, 1.

χεῖλος, τό, *labium.* V, 2. 3.

χειμάζειν, (χεῖμα, τό) *hiemi, tempestati tradere, exponere; tempestate jactari*, ναύτας χειμαζομένους XXVI, 2.

χείρ, ἡ, (anom. cf. Buttm. §. 53. Matth. §. 76.) *manus.* XI, 2. XII, 2. XIX, 1. XXVI, 1.

χειροῦν, (χείρ) *manu tractare*; med. *manu capere, vincere, subigere*, τὴν Λυδίαν ἐχειρώσατο XVIII, 1.

χελώνη, ἡ, *testudo.* VII, 4.

χθές et ἐχθές, adv. *heri.* VII, 3. XXVI, 1.

χιτών, ῶνος, ὁ, *tunica.* XIII, 2. v. Ἡρακλῆς.

χλαμύς, ύδος, ἡ, *pallium* militum, venatorum etc. tunicae superindutum. XI, 2.

χορδή, ἡ, *chorda.* VII, 4.

χορεύειν, (χορός) *choros, choreas ducere*, ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων XVIII, 1.

χορός, ὁ, *chorus*, 1) *chorea*, solemnis illa saltatio cum cantu conjuncta et in dei, inprimis Bacchi, honorem instituta, 2) multitudo hominum choreas agentium; ipse Bacchi chorus; τοῦ χοροῦ ἡγεῖσθαι, de ejus duce (χορηγός, κορυφαῖος), Pane XXII, 3.

χρᾶν, (irr. cf. Vig. p. 49. not. 1.) *oraculum edere, responsum dare*; med. *responsum sibi petere ab oraculo, deo, consulere oraculum, deum*, τοὺς χρωμένους αὐτῷ (τῷ Ἀπόλλωνι) XVI, 1.

χρή, (irr.) impersonal. *opus est*, seq. inf. vel acc. c. inf. Ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμέ (αἰσχύνεσθαι εἰπεῖν), θεῖόν γε ὄντα IX, 1. V, 1. *oportet*, οἶδα ὡς χρὴ ὀρέγειν τὸ γάλα IV, 4. 5. III. IV, 1. VIII, 1. X, 2. XX, 14. XXV, 2. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σοῦ κελεύοντος; *was soll man machen etc.? quid facias etc.?* VIII, 2. *decet, par est, consentaneum est*, ἀλλ' οὐ χρὴ αὐχεῖν XV, 2. XXIV, 2. χρὴ γάρ οἶμαι κἀμὲ εἰδέναι VI, 1. εἰκάζειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τοιούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν XX, 4. ἐχρῆν, *oportebat, decebat*. I, 1. XX, 10. v. δεῖν. — ἀλλὰ χρὴ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ μηδὲ μέλλειν VIII, 1. I, 1. XX, 10. XXV, 2. v. μή. — supplendo ex antecedentibus infin.: ἥκομεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν IV, 1. IX, 1.

χρῆσθαι, (irr. cf. Matth. §. 49. not. 1.) *uti*, τινί. XVIII, 1. cf. Matth. §. 396. οὐκ εἶχεν ὅ, τι χρήσαιτο αὐτοῖς (τοῖς ἵπποις) non habebat, quid iis faceret XXV, 1. v. ὅστις. de usu verbi v. Vig. p. 323. sq.

χρήσιμος, η, ον, (etiam ός, όν; χρῆσις, ἡ, χρῆσθαι, cf. Buttm. §. 104. c. 13. f.) *utilis*. XVI, 1. c. dat. XXVI, 2. Τί δὲ ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; IV, 4. v. τίς. seq. infin. (v. ἱκανὸς) νοοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν etc. XIII, 1. fut. de eo, quod fieri potest. Herm. ad Vig. p. 747. Matth. §. 503, 4.

χρηστός, ή, όν, (χρῆσθαι, v. φθιτός) *utilis*; de homine: *bonus, probus, frugi*. VI, 1.

χρόνος, ὁ, *tempus*, πολὺν χρόνον VI, 2. I, 1. cf. Matth. §. 425, 3, Buttm. §. 118, 8.

χρύσεος, έα, εον, contr. οῦς, ῆ, οῦν, *aureus*. XIII, 2.

χρυσίον, τό, (demin. nom. χρυσός, ὁ) *particula auri, aurum*, de aureis pluviis V, 1. v. Δανάη.

χρυσίς, ίδος, ἡ, *aureum vas, vestis, calceus*. II, 1. v. scholion.

χρυσός, ὁ, *aurum*. II, 1. v. Δανάη.

χρῶμα, τό, *color, pigmentum*, τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα XX, 10.

χωλεύειν, (χωλός, v. Buttm. §. 104. c. 3. a.) *claudicare*, χωλεύοντα ἐκ τῆς καμίνου ἥκοντα . . . ἀνάπλεων . . . ἀποτεθειμένον V, 4. de participiis altero alteri subjunctis v. οὗτος.

χωλός, ή, όν, *claudus*. V, 5. XV, 1. XVI, 1.

χωννύναι, (irr. χέω, cf. Buttm. §. 99. 8.) *exaggerare, accumulare*, τάφον τινί, *tumulum alicui exstruere, facere*, ἐχωσάμην. XIV, 2.

χώρα, ἡ, *locus, regio, terra*. XVIII, 1.

χωρεῖν, (χῶρος, ὁ, locus) *loco cedere*, de rei (in utramque partem) progressione, eventu: *ire, cedere*, Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδηλον XX, 15. (fut. med. Atticis frequentius, cf. Buttm. §. 100. not. 8.)

χωρίον, τό, (demin. nom. χῶρος, ὁ) *locus, regio*. XX, 5.

χωρῖτις, ιδος, ἡ, (χωρίτης, ὁ, χώρα, χῶρος, cf. Buttm. §. 104. c. 12. b. et ibid. II, 1. Matth. §. 97.) *rustica, colona*, XX, 13.

Ψ.

ψευδόμαντις, εως, ὁ, ἡ, (ψευδής, ές, ψεύδω, μάντις) *vates mendax.* XVI, 1.

ψῆφος, ἡ, *lapillus, calculus,* quo suffragium ferebatur, omnino *suffragium,* τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς XX, 11. v. δῶρον et ἐμός.

ψιλός, ή, όν, (ψίω i. q. ψάω, radere, terere) *detritus, nudus,* ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύων XX, 10. v. artic. p. 132.

ψόφος, ὁ, *strepitus.* IV, 2.

ψυχαγωγεῖν, (ψυχαγωγός, όν, ψυχὰς ἄγων) *animas defunctorum deducere ad inferos.* VII, 4. ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι XXIV, 1.

Ω.

ὦ, interject. (de accentu v. Buttm. §. 104. a. not. 4.) seq. vocativo, aliquem simpliciter compellantis, (praemissum orationi X, 1. XII, 1. XXII, 2. Ὦ Ζεῦ τεράστιε XX, 11 v. τερ. et insertum, I, 1, etc.) vocat. sine ὦ in principio orationis vocantis aut admonentis, XX, 1. IV, 1. cf. Herm. ad Soph. Oed. Col. v. 172. insertus orationi est dicenda figura minus placida, XII, 2. cf. Herm. ibid. v. 1350. — ὦ οὗτος, *heus tu.* XX, 4. 9. v. οὗτος.

ᾠδή, ἡ, (contr. ex ἀοιδή cf. Buttm. §. 104, c. 7. c., ἀείδω, ᾄδω, canere) *cantus.* XIX, 2.

ὠδίς, ῖνος, ἡ, (cf. Buttm. §. 36, 7. not. Matth. §. 72. not. 9.) *dolores partus.* VIII, 1, IX, 2.

ὠλένη, ἡ, *ulna,* totum *brachium.* XX, 10.

ᾠόν, τό, *ovum.* XX, 14. XXVI, 1.

ὥρα, ἡ, finitum aliquod et descriptum temporis spatium (*hora*), *anni tempus.* X, 2. μὴ ὥρασιν (adv. non ὡραίοιν, v. Buttm. Gr. Gr. ampl. §. 116. not. 7. not. Matth. §. 258.) VI, 4., formula abominandi: „non tempore veniat i. e. nunquam veniat, absit.“ Herm. Praef. ad Epit. Doctr. metr, *aetas,* fere *florens, adulta aetas, flos aetatis;* statutum, opportunum rei agendae tempus, seq. infin. ὥρα (ἐστὶ v. εἶναι) σοι... καταθεῖναι, *tempus est tibi... deferre* IV, 5. XX, 1. 5. 9. 11. cf. Vig. p. 162. n. seq.

ὡραῖος, αία, αῖον, (v. ὥρα) *in flore aetatis constitutus, florens aetate, pulcher,* παῖς V, 5.

ὡς, (v. ὅπως. ὡς finitum, ὅπως infinitum XXV, 2. sicuti reliqua utriusque formae relativa) adverb. pron. relat. *ut, uti, quomodo,* *σκοπεῖν αὐτὰς ὡς ἔχουσιν,* sicuti sunt XX, 9. — ὡς ᾤετο XVII, 1. ὡς φῄς II, 1. IV, 5. VII, 4. XVIII, 1. XIX, 2. ὡς ἐκέλευσας VIII, 1. ὡς ὁρᾷς XX, 12. ὡς λόγος XX, 5. ὡς τὸ εἰκός VI, 4, XXV, 2. — *ὑπεθέμην, ὅπως μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτόν... καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι* etc. XXV, 2. IV, 5. XX, 14. — c. adjectivis, adverbiis et verbis: *quam, ut,* ὁρᾷς ὡς *ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός;* XVIII, 1. IX, 2. XXI, 2. *Ἑώρακας... τὸ τῆς Μαίας βρέφος... ὡς καλόν τέ ἐστι καὶ προσγελᾷ πᾶσι* etc. (de quo attractionis genere v. Buttm. §. 138, I, 6.) VII, 1. XXV, 1. *ἠγνόεις ὅσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα, καὶ* ὡς... οἴχεται πάντα; ibid. in exclamatione suspensum ab intellecto aliquo verbo, ut θαυμαστόν ἐστιν, et similibus: ὡς δεινὸς εὖ καὶ κρατεῖς ἁπάντων XII, 2. XX, 11. bis. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἔτι IV, 3. Nec raro efferuntur Latine per acc. c. inf., quae Graece per ὡς vel ὅτι particulas: ἠγνόει μὲν, ὅτι φονεύσει..., οὐ προεμαντεύετο δέ, ὡς φεύξεται XVI, 1. VI, 5. IX, 1. XIII, 2. ἔλεγε δὲ ἡ M., ὡς μηδὲ μένοι τὰς νύκτας etc. VII, 4. de discrimine indicat. et optat. v. regg. ad v. ὅτι II. et Buttm. §. 126, 3. — c. superlat. *quam*, ὡς ἥδιστον ποίει σεαυτὸν II, 2. nonnunquam c. positivo: ὡς ἀληθῶς XX, 10. ὡς τὰ πολλά, *plerumque*, *ut plurimum*. IV, 5. v. Buttm. §. 136. p. 431. Matth. §. 62?. Vig. p. 563. — c. particip. *quippe qui*, *tanquam*, *ut qui*, δηλοῖ τι ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον VII, 1. ἁπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾠῷ τραφεῖσα XX, 14. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θέαν δὴ τῆς Ἑλλάδος XX, 15. v. not. — c. infin. *ita ut*, ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανείην, ὡς... προςενεγκεῖν V, 3. XIV, 1. τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν XXI, 1. καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης, ὡς καὶ νήφοντά ἄν σοι τὸν Π. ἐπιχειρῆσαι (v. ἄν) XXIII, 2. VII, 4. XVI, 1., cf. ὥςτε. — partic. temporalis: *ut*, *simulac*, c. indicat. IX, 2. XXV, 2. part. causalis: *quando*, *cum*, XX, 11. — finalis: *quo*, *ut*, seq. conjunct. et optat. ἀπαγγελῶ κἀκείνοις..., ὡς ἀγνοήσωσι etc. X, 2. Εἰπὲ (cf. Buttm. §. 124, 5. Matth. §. 501.) οὖν, ὡς... ἔχω ξυγγελᾶν XVII, 1. ἀπείκασιν, ὡς λάθοι XXII, 2. IV, 4. VI, 2. ἐντίθησιν, (praes. historic.) ὡς ἀποτελεσθείη IX, 2. ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ... ἐκταραχθείη, *ut ne possit exturbari* XI, 2. v. ὅπως et ἄν. elliptice ponitur formula ὡς τί, ut ἵνα τί, cf. Vig. p. 559., Herm. p. 849. Matth. §. 628. Buttm. §. 136. p. 451.

ὥςπερ, adv. (cf. Buttm. §. 11. not. 3. et πέρ.) *sicuti*, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὖθις, ὥςπερ τὴν Ἀθηνᾶν IX, 1. 2. XX, 8. καὶ νῦν ὥςπερ ἐπέμφθης, σόβει ἐς Ἄργος, *uti* etc. XXIV, 2. ὥςπερ ὑμεῖς, *veluti* vos XXIII, 1. *quemadmodum*, ὥςπερ ἔφην IV, 4. XIV, 2. XXIV, 2. XXV, 1. *tanquam*, *instar*, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὥςπερ ἄνθρωποι XIII, 1. XVIII, 1.

ὥςτε, (v. Buttm. ad v. ὥςπερ) adv. *ut*, v. τε; conjunct. *ita ut*, *itaque*, *quare*, seq. infin. ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥςτε μηδὲ τὸν Παιῶνα ἰάσασθαί σε XIII, 2. οὕτω δή τι περισπούδαστος, ὥςτε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι XX, 14. XIV, 2. seq. indicat. ἐμοὶ μὲν οὕτως ἐντρυφᾷς, ὥςτε οὐδέν ἐστιν, ὃ μὴ πεποίηκάς με II, 1. IV, 5. VII, 4. XI, 1. XV, 2. 3. bis. XVI, 1. 2. XXII, 3. XXVI, 1. seq. imperat. *itaque*, *quare*, πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥςτε μὴ οἴου λανθάνειν V, 2. VI, 1. VIII, 2. X, 1. XIV, 2. XX, 7. XXV, 3. cf. Vig. p. 558. et Herm. p. 852. Matth. §. 629. Buttm. §. 136. p. 431.

ὦτα, v. οὖς.

ὠχριᾶν, (ὠχρός, pallidus) *pallescere*. XX, 7.